ครั้งที่ ๑

(สมัยสามัญทั่วไป)

วันจันทร์ที่ ๒๖ เดือนมกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักรายงานการประชุมและชวเลขตรวจแล้ว วันที่ ๑๖ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๒

สภารับรองในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันอังคารที่ ๒๔ เดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันจันทร์ที่ ๒๖ เดือนมกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๒
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๕ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๕๕๔ คน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านนะครับ ขณะนี้มีผู้เซ็นชื่อเข้าประชุม ๒๕๓ ท่านนะครับ องค์ประชุมต้อง ๓๐๒ ท่าน เพราะขณะนี้สมาชิกรัฐสภามีอยู่ ๖๐๔ ท่าน ยังไม่ครบองค์ประชุม แต่กำหนดเวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา ก็ต้องมาทำหน้าที่รอตามข้อบังคับเกิน ๓๐ นาที เราก็เลื่อน ถ้าไม่ครบองค์ประชุมนะครับ ก็เรียนให้ที่ประชุมทราบ

แต่ก่อนอื่นนะครับ เนื่องจากเราได้ห่างเหินกันไปชั่วขณะหนึ่ง ก็อยากจะเปิดโอกาสให้มีการปรึกษาหารือกันตามข้อบังคับของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในหมวด ๖ ข้อ ๑๗ ให้มีการปรึกษาหารือ ก็อาศัยข้อบังคับข้อนี้เป็นหลัก ก็จะให้ปรึกษาหารือคนละ ๒ นาทีนะครับ ท่านผู้ใดจะปรึกษาเชิญได้ครับ เชิญคุณรณฤทธิชัย ครับ

นายรณฤทธิชัย คานเขต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยโสธร) : ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม รณฤทธิชัย คานเขต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดยโสธร พรรคเพื่อแผ่นดิน ท่านประธานครับ มีปัญหาในพื้นที่เกี่ยวกับเรื่องของการประกันราคามันสำปะหลัง ซึ่งทางรัฐบาลเองมีแนวนโยบายในการที่จะช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกรที่ปลูกมันสำปะหลัง ณ วันนี้จริง ๆ แล้วราคาที่หน้าโรงงานที่ทางรัฐบาลเองประกาศไว้ ก็คือ ๑.๙๐ บาท เริ่มจาก ๑.๘๕ บาท แล้วตอนนี้ขยับเป็น ๑.๙๐ บาท แต่ว่าพี่น้องเกษตรกรที่อยู่ในพื้นที่ของจังหวัดยโสธรไม่มีลานมันที่เข้ารับแนวนโยบายของทางรัฐบาลที่จะรับจำนำ ต้องเอามันสำปะหลังนี้ขนส่งจากทางจังหวัดยโสธรไปในจังหวัดที่ใกล้เคียงที่มีลานมันที่เข้าร่วมโครงการของรัฐบาล ก็คือของจังหวัดร้อยเอ็ดที่อำเภอโพนทองนะครับ แล้วก็ที่ใกล้ในอีกส่วนหนึ่งก็คือที่อำเภอกันทรลักษณ์ จังหวัดศรีสะเกษ

แล้วก็ที่จังหวัดอุบลราชธานี ในพื้นที่ของจังหวัดยโสธรไม่มีเลย เพราะฉะนั้นราคาที่ตั้งไว้ในตอนนี้ที่หน้าโรงงาน ๑.๙๐ บาท ปรากฏว่าคนที่เขารับซื้อที่เป็นลานมันเล็กในจังหวัดยโสธรซื้อกันแค่ ๑.๑๐ บาทเท่านั้น จริง ๆ แล้วผมเมื่อวานนี้มีโอกาสได้กราบเรียนปรึกษากับทาง ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ว่าโควตาจริง ๆ ๕๐๐ ตัน จริง ๆ มันเหลือครับ ตอนนี้เหลืออยู่ประมาณสัก ๒๐๐ กว่า แต่ว่าสำคัญที่สุด ก็คือมันไม่มีคนที่เข้าร่วมโครงการ เพราะตัวลานมันที่จังหวัดยโสธรเป็นลานมันเล็ก ก็อยากจะกราบเรียนไปถึง ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์นะครับ ช่วยในเรื่องของการที่จะแก้ไขเรื่องของราคามันสำปะหลังด้วย ----------

แล้วปีหน้าผมเองนี่ผมมองถึงปัญหาของพื้นที่ที่มันมีภัยแล้งนะครับ ปีนี้จังหวัดยโสธรภัยแล้งตั้ง ๖๐,๐๐๐ กว่าราย พื้นที่ตั้ง ๔ แสนกว่าไร่ เงินที่ต้องชดเชยซึ่งผมได้ยื่นหนังสือไปถึงท่านนายกรัฐมนตรีแล้วนะครับ จังหวัดยโสธรต้องจ่ายเงินถึง ๒๖๗ ล้านบาท ผมก็มองเห็นว่าปัญหาเรื่องของฝนทิ้งช่วงมันจะเริ่มในปีหน้าจะหนักกว่าปีนี้ เพราะฉะนั้นเรื่องของมันสำปะหลัง มันอาศัยน้ำค่อนข้างน้อย ก็พยายามจะส่งเสริมให้พี่น้องประชาชนได้ใช้พืชทางด้านการเกษตรที่ใช้น้ำน้อย แต่ก็มามีปัญหาเรื่องของลานมันในจังหวัดมันไม่มีที่เข้าร่วมโครงการ ก็ขอฝากท่านประธานไปถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์นะครับช่วยดูแลเกี่ยวกับเรื่องนี้ด้วย ขอบคุณมากครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : หมดเวลาพอดีครับ ขอบคุณครับ ต่อไปคุณสุกิจ อัถโถปกรณ์

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์สุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ผมขอเรียนปรึกษาท่านประธานโดยตรงนะครับ คือเรื่องเกี่ยวกับการประกันสุขภาพของ ส.ส. ครับ จนป่านนี้เวลาล่วงเลยมาเกือบ ๔ เดือนแล้วครับก็ยังไม่เกิดขึ้น ผมก็เคยได้มีส่วนร่วมในการประกันครั้งที่แล้ว ก็พบปัญหามากมาย คือบริษัทประกันส่วนใหญ่เขากลัวพวกเราครับ แล้วก็เงินประกันก็อาจจะน้อยไปสักนิดนะครับ ๒๐,๐๐๐ บาท ถ้าท่านประธานจะเพิ่มได้ผมว่าก็ควรจะเพิ่มนะครับ ผมได้คุยกับบริษัทประกันบางบริษัทนะครับท่านประธาน เขาบอกว่าเขาไม่รับ แต่เขาบอกว่าบริษัทที่ควรจะรับน่าจะเป็นบริษัท

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขณะนี้บริษัทเมืองไทยกำลังจะทำสัญญาแล้วครับ แจ้งให้ท่านทราบครับ

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ครับ ผมคุยกับทางสภาเขาบอกว่าบริษัทเมืองไทยได้ถอนไปอีกแล้วนี่ครับ ไม่ทราบว่าเป็นความจริงหรือเปล่าครับว่าเขาถอนตัวอีกแล้วท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เห็นเขาทำเรื่องถึงผมอย่างนั้นครับ ผมก็เรียนให้ทราบ

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ถ้าอย่างนั้นผมก็ขอกราบขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปคุณมนต์ชัย วิวัฒน์ธนาฒย์

นายมนต์ชัย วิวัฒน์ธนาฒย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ ผม มนต์ชัย วิวัฒน์ธนาฒย์ อยู่ด้านนี้ครับท่านประธานครับ คือสิ่งที่อยากจะมากราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลนะครับเป็นเรื่องที่ทางราษฎรได้ร้องเรียนมานะครับ โดยส่วนตัวในเรื่องของการ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณมนต์ชัยเซ็นชื่อหรือยังครับ

นายมนต์ชัย วิวัฒน์ธนาฒย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : เซ็นแล้วครับ ในเรื่องของทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาของลูกหลานของเราครับท่านประธาน เพราะว่าในปัจจุบันนี้ลูกหลานของเราซึ่งกำลังเรียนต่อกำลังศึกษาอยู่ในระดับต่าง ๆ จนถึงชั้นปริญญาตรีนั้นมีความเดือดร้อนมาก เพราะทางรัฐบาลเองยังไม่ได้ดำเนินการในการที่จะจัดสรรงบประมาณตรงนี้เพื่อที่จะไปสนับสนุนในเรื่องของค่าใช้จ่ายในการเล่าการเรียนของลูกหลานนะครับ เพราะว่ามีปรากฏการณ์ขึ้นมา ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นนะครับลูกหลานบางคนได้ถึงขนาดออกจากโรงเรียนเนื่องจากไม่ได้รับเงินกู้ยืมทางการศึกษา ดังนั้นเป็นสิ่งที่น่าเสียดาย และก็เป็นสิ่งที่จะทำให้โอกาสทางการศึกษาของเด็กเยาวชนไทยของเรานะครับได้รับการศึกษาได้ ก็ขอฝากกับท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลนะครับได้ช่วยกระตุ้นแล้วก็เร่งรัฐบาลให้ดำเนินการตรงนี้ เพื่อที่จะทำให้ประเทศชาติของเรานั้นได้มีเยาวชนที่มีคุณภาพต่อไปครับ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล

นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ขอสอบถามทางท่านประธานรัฐสภาว่า วันนี้ในการประชุมนั้นมีการถ่ายทอดการประชุมทาง

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมให้ปรึกษาครับ ก็ถ่ายทอดปกติ

ละครับ คือหมายความว่าสภาก็มีวิทยุกระจายเสียง แล้วก็มีโทรทัศน์ของสภาอยู่แล้วก็เป็นปกติครับ

นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ทางสถานีโทรทัศน์ล่ะครับท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมยังไม่ได้รับแจ้งครับ

นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ครับ ทั้งนี้ก็คงเพื่อเป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชนนะครับได้รับฟังแล้วก็ได้มองเห็นการถ่ายทอดการทำงานของสมาชิกรัฐสภา เรื่องที่ผมจะขอหารือท่านประธาน ก็คือเรื่องการเพิ่มศักยภาพของสถานีอนามัยให้ยกระดับเป็นโรงพยาบาลระดับชุมชนครับ ท่านประธานครับ เนื่องจากการจัดสร้างโรงพยาบาลของชุมชนนะครับ มีหลักเกณฑ์ว่าหนึ่งอำเภอนั้นจะสร้างโรงพยาบาลชุมชนนั้นหนึ่งแห่ง บางอำเภอก็เป็นอำเภอเล็ก บางอำเภอก็เป็นอำเภอใหญ่ แต่ว่าสิ่งที่ได้ก็คือเป็นโรงพยาบาลในระดับเท่ากัน ทีนี้ปัญหามันก็จะเกิด ก็คืออำเภอใดที่มีพี่น้องประชากรมากหลายตำบล การให้บริการก็จึงทำให้ไม่สะดวก ผมยกตัวอย่างก็คืออำเภอกันตัง ของจังหวัดตรังครับ มีทั้งหมด ๑๓ ตำบล กับ ๑ เทศบาล เนื่องจากมีแม่น้ำตรังนั้นแบ่งแยกอำเภอออกเป็น ๒ ฝั่งนะครับ ฝั่งหนึ่งก็ ๗ ตำบล ฝั่งหนึ่งก็ ๖ ตำบล โรงพยาบาลประจำอำเภอตั้งอยู่อีกฝั่งหนึ่งนะครับ อีกฝั่งหนึ่งก็พี่น้องประชาชนมีโอกาสได้ใช้ระบบสาธารณสุข ก็คือสถานีอนามัย ขณะนี้พี่น้องประชากรเพิ่มขึ้น ผมจึงขอกราบเรียนท่านประธานได้แจ้งถึงกระทรวงสาธารณสุขนะครับ ซึ่งวันนี้รัฐมนตรีก็มาอยู่ในที่ประชุมได้เพิ่มศักยภาพของสถานีอนามัยบ้านบางสักครับ ยกระดับเทียบเท่ากับโรงพยาบาลระดับชุมชน ซึ่งคิดว่าจะให้บริการกับพี่น้องประชาชนอีกฟากหนึ่งของฝั่งแม่น้ำตรังได้สะดวกขึ้น แล้วก็ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานถึงสมาชิกรัฐสภาว่า วันนี้ผมทราบว่ากระทรวงสาธารณสุขได้มาให้บริการฉีดวัคซีนป้องกันไข้หวัดใหญ่ให้กับพี่น้องรัฐสภา ซึ่งก็ทำให้พี่น้องรัฐสภาจะได้มีสุขภาพดี ทำหน้าที่ในสภาเพื่อพี่น้องประชาชนกันอย่างเต็มที่ครับ ท่านประธานครับ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณเกียรติกร พากเพียรศิลป์ ครับ

นายเกียรติกร พากเพียรศิลป์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ปราจีนบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม เกียรติกร พากเพียรศิลป์ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดปราจีนบุรีครับ ที่ผมจะถามท่านประธานก็คือ โครงการเขื่อนห้วยโสมง ของจังหวัดปราจีนบุรีนะครับ ผมได้ถามมาตั้งแต่นายกรัฐมนตรีคนที่ ๘ แล้วครับ ตอนนี้นายกรัฐมนตรีคนที่ ๑๐ แล้วครับ ๑๐ นายกรัฐมนตรีแล้วครับจากปี ๒๕๒๑ นะครับ เป็นโครงการพระราชดำรินะครับ ผมไม่ทราบว่าผมจะสอบถามรัฐบาลชุดไหน นายกรัฐมนตรี

คนที่เท่าไร เพราะชาวบ้านถามว่า โครงการนี้ถามว่าชาตินี้จะได้หรือเปล่า ผมก็ไม่สามารถตอบกับชาวบ้านได้นะครับ ผมก็ฝากท่านประธานถึงท่านนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมนะครับว่า ที่มีปัญหาเรื่องมรดกโลก เรื่องปัญหาที่อุทยานทับลาน ผมก็ถามมา ๓ นายกรัฐมนตรีแล้วครับ ตั้งแต่นายกรัฐมนตรีสมัคร นายกรัฐมนตรีสมชาย แล้วก็มาถึงนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ ที่ผ่านมาก็มี ส.ส. เคยถามมารวมแล้ว ๑๐ นายกรัฐมนตรีแล้วครับ แล้วผมไม่รู้จะถามนายกรัฐมนตรีคนที่เท่าไร เพราะไม่รู้ว่าสมัยหน้าจะมีนายกรัฐมนตรีคนชื่ออะไรอีก ผมก็อยากให้เรื่องนี้ ท่านประธานนะครับฝากไปถึงนายกรัฐมนตรี แล้วก็คณะรัฐมนตรี กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมนะครับว่า ชาวบ้านเขาถามผมว่า หน้าน้ำก็น้ำท่วมนะครับ หน้าฝนน้ำก็ท่วม หน้าแล้งก็ไม่มีน้ำใช้ เป็นมาอย่างนี้ ๓๐ ปีแล้ว ไม่รู้จะเป็นอีกกี่ปีนะครับ ซึ่งโครงการนี้เป็นโครงการที่สำรวจเรียบร้อยแล้ว งบประมาณก็ตั้งไว้แล้ว แต่เนื่องจากว่าเปลี่ยนนายกรัฐมนตรีบ่อย เปลี่ยนรัฐมนตรีบ่อย บ้านเมืองก็เดินไปไม่ได้นะครับ ผมก็อยากให้ว่าให้ทำงานสิ่งที่จำเป็นนะครับ บ้านผมเป็นบ้านที่อาภัพครับ ถนนหนทางก็เปลี่ยนรัฐมนตรีบ่อยนะครับ มีถนน ๒ เลน ถนนลูกรังนะครับ งานต่าง ๆ ของจังหวัดผมโดยมากจะไม่ได้รับความร่วมมือนะครับ ก็ขอให้ท่านประธานฝากถึงท่านนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นโครงการพระราชดำริปี ๒๕๒๑ ขอให้สำเร็จสักครั้งเถอะครับ

แล้วก็ฝากอีกเรื่องครับ เรื่องที่กระทรวงสาธารณสุขนะครับ รัฐมนตรีวิทยา แก้วภราดัย เรื่องโรงพยาบาลนะครับ ----------

เพราะตอนนี้โรงพยาบาลเจ้าพระยาที่บ้านผมเตียงคนไข้ไม่พอ เพราะว่าเคยมีตั้งงบประมาณไว้แล้วตอน ปี ๒๕๔๘ ตั้งไว้แล้วก็จะประมูล พอดีมีการปฏิวัติเกิดขึ้นในปี ๒๕๔๙ เรื่องนี้ก็หายไป ผมคิดว่าเป็นรัฐบาลประชาธิปไตยแล้วคงกลับมาได้นะครับ โครงการสร้างโรงพยาบาลช่วยเหลือชาวบ้านบ้านผมนะครับ ขอบคุณมากครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ยังเหลืออีกหลายท่านนะครับยังเหลือตั้ง ๖–๗ ท่าน แต่ว่าขณะนี้นะครับ ท่านสมาชิกที่เคารพ เนื่องจากจะถึงเวลาที่จะเลื่อนการประชุม ก็ปรากฏว่ามีสมาชิกมาเซ็นชื่อเข้าประชุม ๓๐๗ ท่าน ครบองค์ประชุมแล้วนะครับ ผมขอดำเนินการประชุมตามระเบียบต่อไป ส่วนท่านที่ค้างนะครับ ถ้าพรุ่งนี้ได้เวลาก็จะเปิดโอกาสจะจดชื่อไว้ทั้ง ๖ ท่านนะครับ ต่อไปเป็น

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ผมไม่มีอะไรจะแจ้งนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม รับรองรายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา จำนวน ๙ ครั้ง คือ

ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญทั่วไป) วันอังคารที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันอาทิตย์ที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๑

ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันจันทร์ที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๑

ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันจันทร์ที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๑

ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันอังคารที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๑

ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันอังคารที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๑ และ

ครั้งที่ ๑ (สมัยวิสามัญ) วันอังคารที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๑

ซึ่งได้วางไว้ให้ท่านสมาชิกตรวจดูแล้วก่อนที่จะเสนอให้สภารับรองนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ ถือว่าที่ประชุมนี้รับรองรายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา จำนวน ๙ ครั้งนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี

ก่อนที่ที่ประชุมจะพิจารณาตามระเบียบวาระ ผมขอปรึกษาที่ประชุม เนื่องจากคณะรัฐมนตรีได้เสนอกรอบการเจรจาต่อรัฐสภาเพื่อขอความเห็นชอบตามมาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยซึ่งปรากฏตามระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๒ ถึงที่ ๒๐ และเรื่องที่เสนอใหม่ตามระเบียบวาระที่ ๕ รวมทั้งหมด ๒๐ เรื่อง เนื่องจากเป็นเรื่องสำคัญซึ่งต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา ก่อนที่คณะรัฐมนตรีจะดำเนินการเพื่อทำหนังสือสัญญากับนานาประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ ผมจึงขอปรึกษาที่ประชุมเพื่อขอนำเรื่องตามระเบียบวาระดังกล่าวขึ้นมาพิจารณาก่อนตามลำดับ จะมีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ถ้าไม่มี ผมขอดำเนินการตามที่ปรึกษา

นายประเสริฐ จันทรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับท่าน

นายประเสริฐ จันทรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายประเสริฐ จันทรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ ระเบียบวาระที่ท่านประธานกำลังจะนำเข้านั้น จริง ๆ แล้วต้องกราบเรียนว่าเป็นระเบียบวาระที่มากมายเหลือเกิน ท่านประธานที่เคารพครับ ๒๓ ฉบับ และผมต้องขออนุญาตได้กราบเรียนว่า ด้วยระเบียบวาระที่มากมายอย่างนี้ แล้วเรามีเวลาพิจารณาได้รับเอกสารแค่ ๒–๓ วันแค่นั้นเอง เอกสารเป็นหมื่น ๆ หน้า ----------

และสาระสำคัญในเรื่องดังกล่าวนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญต่อประเทศชาติอย่างยิ่ง ผมเองอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า การพิจารณาเอาเรื่องทั้งหมดเข้ามารวมกันนั้น จริง ๆ แล้วในอดีตที่ผ่านมานั้นสภาก็เคยทำ แต่เรื่องทั้งหมด ๒๐ กว่าเรื่องที่กำลังจะนำพิจารณาในคราวนี้นั้น ดูเหมือนว่าจะเป็นเรื่องการรวมตัวในเรื่องเศรษฐกิจระหว่างกรอบอาเซียนกับประเทศอื่น ๆ แต่สาระสำคัญในการพิจารณานั้นต้องเรียนว่า มีความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง เพราะฉะนั้นผมเรียนว่าสมาชิกรัฐสภาหลายคนนั้นศึกษาไม่ทัน เพราะว่ามันเป็นเรื่องเทคนิค ถ้าไม่พิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบแล้วจะให้เกิดความเสียหายกับประเทศของเราได้ ผมจึงไม่เห็นด้วยนะครับในการที่จะมาพิจารณารวมทั้งหมดทุกฉบับ นอกจากนั้นแล้วในรัฐธรรมนูญ (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐) มาตรา ๙๐ เองบอกว่า หลังจากที่รัฐสภาได้รับเรื่องนี้เข้าสู่การพิจารณาแล้วยังมีเวลาพิจารณาอีกตั้ง ๖๐ วัน ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ นอกจากนั้นแล้วก่อนการดำเนินการที่จะทำสัญญา คณะรัฐมนตรีเองต้องให้ข้อมูลและรับฟังความคิดเห็นจากพี่น้องประชาชน ผมเองกราบเรียนว่าไม่ทราบว่าในเรื่องนี้คณะรัฐมนตรีซึ่งเพิ่งเข้ารับการบริหารประเทศ ได้เคยเปิดโอกาสให้พี่น้องประชาชนนั้นได้รับฟังข้อคิดเห็นหรือแสดงความคิดเห็นอะไรต่าง ๆ อย่างไรหรือไม่ นอกจากนั้นแล้วยังมีกฎหมายตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ บอกว่า ให้มีกฎหมายว่าด้วยการกำหนดขั้นตอนและวิธีการจัดทำหนังสือสัญญาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านการเมือง ท่านประธานที่เคารพครับ ด้วยเหตุผลดังกล่าวนั้น กระผมจึงมีความเห็นว่าถ้ามาพิจารณารวมกันทั้งหมด ๒๓ เรื่อง แต่ละเรื่องก็มีหลายฉบับ ผมเกรงว่าสภาแห่งนี้ไม่ใช่สภาตรายาง ไม่ใช่พิจารณาเพื่อให้เสร็จผ่าน ๆ ให้พ้นไป จะได้เกิดการประชุมอาเซียนขึ้นมา กระผมยังเห็นว่าน่าจะพิจารณาเป็นรายฉบับไป ขอกราบขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คือผมเสนอเรียนที่ประชุมเพื่อปรึกษานะครับ ยังไม่ได้รวมเรื่องอะไรเลยครับ ยังไม่ได้รวมแต่ผมก็เปิดโอกาสให้ท่านได้พูดครับ มีท่านใดอีกครับ เชิญครับท่านจตุพรครับ

นายจตุพร พรหมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จตุพร พรหมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

ระบบสัดส่วนกรุงเทพมหานคร ขอกราบเรียนกับท่านประธานนะครับว่า ผมได้รับหนังสือระเบียบวาระการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ลงวันที่ ๒๐ มกราคม มี ๓ เรื่อง ที่ท่านประธานได้อ่านไปแล้ว ๒ เรื่องนะครับ แต่ว่าเรื่องที่เป็นเรื่องด่วนนั้นที่เป็นเรื่องคารัฐสภา คือร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช .... ที่มีประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๗๑,๕๔๓ คน เป็นผู้เสนอ แล้วค้างมาจากการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) ในวันจันทร์ที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๑ ที่ผ่านมา ประเด็นที่ต้องคำนึงกันอย่างแรงก็คือว่า ท่านประธานก็อยู่สภานี้มายาวนานและถือว่านานที่สุดนะครับ เทียบเท่ากับอดีตนายกรัฐมนตรีชวน หลีกภัย คุณสุชน ชามพูนท นะครับ แต่ทว่านี่นะครับ ท่านประธานคงจะได้แลเห็นกันนะครับว่า กว่าที่พี่น้องประชาชนที่เขาให้โอกาสในการเข้าชื่อเพื่อเสนอกฎหมายหรือแก้ไขกฎหมาย รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ว่าแน่ ๆ แล้วนั้น มีการเข้าชื่อได้เพียงแค่ครั้งเดียวคือ ร่าง พ.ร.บ. ป่าชุมชน แล้วก็ไปตายที่วุฒิสภาชุดในขณะนั้น ผมกราบเรียนกับท่านประธานนะครับว่า การที่จะเลื่อนร่างรัฐธรรมนูญที่เสนอโดยประชาชนซึ่งก็เป็นครั้งแรกของรัฐธรรมนูญฉบับนี้เช่นเดียวกัน ผมก็รู้ว่าเพื่อนผมพวกที่ย้ายไปสลับขั้วสลับข้างก็มีส่วนร่วมเหมือนกันในการระดมชื่อร่วมกับพี่น้องประชาชน ----------

แต่ผมอยากจะเรียนไปยังท่านประธานก็คือว่า นี่เป็นกำลังใจของประชาชน ผมไม่ต้องการให้รัฐสภาแห่งนี้ได้ตอบปฏิเสธประชาชน เพราะว่าเมื่อประชาชนเขารวบรวมรายชื่อนะครับ ไม่ว่าจะเป็นต้องใช้บัตรประชาชน ต้องเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ต้องมีการตรวจสอบความรู้สึกอันนี้ต่างหากที่เราอยากให้รัฐสภา ไม่ว่าใครจะมาจากที่ใดก็ตาม แต่คนที่มาจากพี่น้องประชาชนนั้นควรจะได้คำนึงถึงความรู้สึกของประชาชนเสียก่อน เพราะฉะนั้นผมอยากให้ท่านประธานได้หยิบยกกรณีนี้ขึ้นมาพิจารณาเสียก่อน แล้วส่วนเรื่องอื่น ๆ ที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายกันนั้น ท่านประธานเองก็คงจะมีความรู้สึกเหมือนกับสมาชิกที่นี่ เอกสารประกอบที่วางกอง เมื่อวานนี้ไปเห็นที่ทำการพรรคนี่นะครับ ประมาณถึงหัวเข่า ผมบอกว่าคนที่อ่านรู้เรื่อง ๑. อาจจะเป็นพวกฉลาดที่สุดหรือพวกปัญญาอ่อนที่สุด คือต่างฝ่ายต่างไม่รู้เรื่องกันเลย แล้วเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความเป็นประเทศชาติบ้านเมือง ผมบอกว่าการพิจารณาแห่งนี้นั้น สภาแห่งนี้จะเป็นสภาที่อวดรู้ไม่ได้ เราต้องยอมรับความเป็นจริงครับว่า ไม่มีมนุษย์หน้าไหนเขาจะไปอ่านอะไรได้ทัน ท่านประธานลองนึกดูสิครับ เมื่อวานเอกสารเท่าหัวเข่า วันนี้ปึกนี้ที่จะมาอภิปรายกัน แล้วใครมีปัญญาบ้าง ผมถามท่านประธานและรองประธานรัฐสภาว่าใครได้อ่านเอกสาร ทั้งเอกสารฉบับนี้และเอกสารปึกถึงหัวเข่านี่นะครับ ตั้งแต่พื้นถึงหัวเข่ามานั้นใครอ่านทันบ้าง แต่เรากำลังจะสู่รู้ในสิ่งที่เราไม่ได้รับรู้เลย แล้วสภานี่นะครับที่อวดรู้แล้วบอกว่าได้พิจารณากันด้วยความเห็นชอบด้วยเสียงข้างมากโดยที่ไม่ได้รู้ข้อเท็จจริงเรื่องความเสียหายของประเทศชาติบ้านเมืองเลยนั้น เพราะฉะนั้นผมจึงบอกว่าการที่รัฐสภาจะพิจารณาใด ๆ นั้นควรจะยอมรับบนพื้นฐานของความเป็นจริง แต่ถ้าอวดรู้กันนี่นะครับ และผมเชื่อว่าไม่มีมนุษย์หน้าไหนในสภาแห่งนี้ยกเว้นคนที่ติดตามกันจริง ๆ แต่ผมเชื่อว่านับตั้งแต่ประธานรัฐสภาลงมานั้นไม่มีใครได้อ่านครบละครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นผมก็เสนอว่า เอาเรื่องที่ประชาชนซึ่งเขามีเกียรติมากกว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพราะเขาคือคนที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประเทศนี้ คือประชาชนเขาได้นำเสนอมา ขอขอบพระคุณท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คือผมเพียงปรึกษานะครับ ขอปรึกษา ก็เรื่องของที่ประชุมครับว่าจะดำเนินการอย่างไร เพราะว่าเมื่อรัฐบาลเขาเสนอ

เรื่องด่วนมา เราก็ได้บรรจุระเบียบวาระนะครับ เรื่องด่วนที่ ๑ ถึงเรื่องด่วนที่ ๒๐ นะครับ แล้วก็มีการเพิ่มเติมเสนอใหม่อีกเรื่องหนึ่ง ก็เรียนให้ที่ประชุมทราบ

ต่อไปเป็นการพิจารณาเรื่องด่วน เชิญครับ

นายธนา ชีรวินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายธนา ชีรวินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ความจริงสิ่งที่ท่านประธานได้หยิบยกในช่วงแรกนั้น กระผมเห็นด้วยกับท่านประธานเป็นอย่างยิ่ง ต้องขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานเพิ่มเติมอีกนิดหนึ่งครับว่า ความจริงที่ประชุมแห่งนี้ให้ความสำคัญในการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช .... ที่ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๗๑,๕๔๓ คน เป็นคนเสนอ แต่เนื่องจากการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้น ท่านประธานที่เคารพครับ จะต้องมีกระบวนการที่จะต้องรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วน และขณะนี้สภาเองก็ยังได้มีคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาปัญหาอุปสรรคในการใช้รัฐธรรมนูญฉบับนี้อยู่ ประกอบกับรัฐบาลเองก็มีดำริที่จะมีการตั้งคณะกรรมการจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการที่จะพิจารณาว่า สมควรที่จะมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญอย่างไร หรือไม่ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับพี่น้องประชาชน แต่ท่านประธานที่เคารพครับ สิ่งที่กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานก็คือ ในเรื่องด่วนที่มีการนำเสนอในวาระวันนี้ เรื่องด่วนที่ ๒ ถึงเรื่องด่วนที่ ๒๐ รวมถึงเรื่องที่นำเสนอเข้ามาใหม่นั้น เป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากประเทศไทยจะเป็นเจ้าภาพจัดประชุมอาเซียน ซัมมิท (ASEAN Summit) ในปลายเดือนกุมภาพันธ์ที่จะถึงนี้ และการดำเนินการดังกล่าวนั้นรัฐบาลจะไม่สามารถดำเนินการประชุมได้เลย หากที่ประชุมรัฐสภาแห่งนี้ไม่ได้ให้ความเห็นชอบกรอบการเจรจาที่ได้เสนอมา และสิ่งหนึ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนเพิ่มเติมก็คือ สิ่งที่ท่านสมาชิกพรรคฝ่ายค้านได้กราบเรียนว่า เอกสารจำนวนมากได้เสนอต่อที่ประชุมนั้น เป็นเอกสารที่ต้องทำความเข้าใจเป็นอย่างมาก กระผมกราบเรียนครับว่า กรอบการเจรจาที่เสนอในวันนี้นั้นเป็นกรอบการเจรจาที่รัฐบาลชุดที่แล้ว ซึ่งก็คือพรรคร่วมฝ่ายค้านเป็นผู้ดำเนินการเองทั้งสิ้นและก็เสร็จสิ้นมา ---------- - ๗/๑

เพียงแต่รัฐบาลใหม่โดยการนำของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ จำเป็นจะต้องดำเนินการต่อไป เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับประเทศชาติ เนื่องจากขณะนี้ประเทศไทยเป็นประเทศเดียวที่ยังไม่ได้ให้คำรับรองในการที่จะพิจารณาในเรื่องของกรอบการเจรจา ซึ่งทำให้ประเทศไทยเสียสิทธิในการที่จะได้รับประโยชน์ต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น ดังนั้นเพื่อให้ที่ประชุมรัฐสภาแห่งนี้ได้พิจารณาเรื่องด่วน เพื่อที่จะให้รัฐบาลได้ดำเนินการจัดการประชุมอาเซียน ซัมมิท ผมจึงขอใช้ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๔๗ (๕) ขอหยิบยกเรื่องดังต่อไปนี้ขึ้นมาพิจารณาก่อนครับท่านประธาน

เรื่องด่วนที่ ๒ การให้ความเห็นชอบเอกสารสำคัญที่เกี่ยวกับความร่วมมือในกรอบอาเซียนและการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

เรื่องด่วนที่ ๓ การให้ความเห็นชอบเอกสารสำคัญที่เกี่ยวกับความร่วมมือกับประเทศคู่เจรจาในกรอบอาเซียน + ๓ และการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

เรื่องด่วนที่ ๔ กรอบการเจรจายกร่างขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์กรสิทธิมนุษยชนอาเซียน และกรอบการเจรจาประเด็นกฎหมายภายใต้กฎบัตรอาเซียนภายใต้การพิจารณาของคณะผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายระดับสูงว่าด้วยกฎบัตรอาเซียน (คณรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

เรื่องด่วนที่ ๕ ความตกลงการค้าสินค้าของอาเซียน (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

เรื่องด่วนที่ ๖ พิธีสารเพื่ออนุวัติข้อผูกพันชุดที่ ๗ ภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยบริการของอาเซียน (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

เรื่องด่วนที่ ๗ ความตกลงด้านการลงทุนของอาเซียน (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

เรื่องด่วนที่ ๘ ความตกลงว่าด้วยการลงทุนภายใต้กรอบ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณธนาครับ ขออภัยครับ คือเรื่องแรก คือเรื่องวาระเรื่องด่วนที่ ๑ นี้ ที่คุณจตุพรได้พูดนะครับ ยังไม่ได้ถามที่ประชุมเลยครับ แล้วเขามาขอเลื่อนมันข้ามขั้นไป ขอความกรุณาสักนิดครับ ก็ขอความกรุณาครับ

คือจะต้องถามเรื่องของคุณจตุพรก่อนนะครับว่าคุณจตุพรจะเอาวาระเรื่องด่วนที่ ๑ อย่างนั้นใช่ไหมครับ คุณเสนออย่างนั้นใช่ไหมครับ หรือว่าเพียงอภิปรายเฉย ๆ เราจะได้ผ่าน

นายธนา ชีรวินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณธนานั่งนิดหนึ่งครับ

นายจตุพร พรหมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ ผมเองได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องการบรรจุระเบียบวาระ แต่ว่าเรื่องที่ได้ค้างคาไป และสมาชิกหลายคนจะได้มีการอภิปรายกัน ก็คือการรับรองรายงานการประชุมครั้งที่ ๑ (สมัยวิสามัญ) วันอังคารที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๑ ก่อน ซึ่งจะมีหลายคนที่ทักท้วง เพราะฉะนั้นก่อนที่จะข้ามไปถึงวาระที่ผมได้หยิบยกหารือนั้น อยากให้ท่านประธานได้ถาม โดยเฉพาะการประชุมครั้งวันอังคารที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๑ แยกออกมาจากครั้งอื่น ๆ เสียก่อน ขอบคุณท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณหมอชลน่านครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดน่าน พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมต้องขออนุญาตท่านประธานกลับมาสู่ระเบียบวาระที่ ๒ ที่ท่านกรุณาได้ให้สมาชิกรัฐสภาแห่งนี้ได้ร่วมกันรับรองรายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ซึ่งมีทั้งหมด

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผ่านไปแล้วครับ คุณหมอครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธาน ผมต้องขออนุญาตกลับมาสักนิดหนึ่งครับ เพราะว่าท่านเองยังไม่ได้เข้าระเบียบวาระที่ ๓ เป็นเพียงแต่หารือเท่านั้นเอง

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไหนครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านเพียงแต่หารือว่าจะเข้าอย่างไรเท่านั้นเอง

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมถามที่ประชุมแล้ว ที่ประชุมก็ไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าผ่านไปแล้วครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานครับ ผมเองต้องขออนุญาตท่านประธานจริง ๆ ในวาระที่ ๒ จริงอยู่ครับ เพื่อนสมาชิกหลายคนมีข้อสงสัย และไม่อาจจะสามารถให้การรับรองรายงานการประชุมบางครั้งได้ ต้องกราบเรียนในที่ประชุมตรงนี้ไว้ท่านประธานครับ และการเข้าสู่ระเบียบวาระที่ ๓ ของท่านประธานเอง ท่านเพียงแต่ยกประเด็นขึ้นมาหารือก่อนเท่านั้นเอง เท่าที่ผมติดตามการประชุมของท่านประธาน เพราะฉะนั้นขออนุญาตท่านประธานครับ ผมยังมีสิทธิที่จะอภิปรายในระเบียบวาระที่ ๒ อยู่ ท่านประธานครับ ในการรับรองรายงานการประชุมที่ทางรัฐสภาได้จัดให้สมาชิก โดยเตรียมเอกสารไว้ให้สมาชิกได้ไปตรวจสอบ ผมเองมีข้อติดใจอยู่นิดเดียวครับท่านประธานครับ ครั้งที่ ๑ ครั้งที่ ๒ ครั้งที่ ๓ จนมาถึงวันอังคารที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๑ ผมไม่ได้ติดใจครับ แต่ผมติดใจรายงานการประชุมในครั้งที่ ๑ (สมัยวิสามัญ) เมื่อวันอังคารที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๑

ในเรื่องที่ ๑ ท่านประธานครับ ในรายงานการประชุมนั้นเป็นการประชุมร่วมกันของสมาชิกรัฐสภา เรื่องแรกที่ผมติดใจมีสมาชิกส่วนใหญ่ไม่ได้เข้าร่วมประชุม ในรายงานการประชุมถือว่าเป็นการขาดประชุมครับ

(นายวิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : ท่านประธานครับ ผมขอประท้วง

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วงครับ เชิญครับ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : กระผม วิรัตน์ กัลยาศิริ สภาชิกรัฐสภา ขออนุญาตประท้วงท่านผู้ที่กำลังอภิปรายนะครับท่านประธาน ครับกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า เราพิจารณากันไปเป็นวาระนะครับ แล้วก็ท่านประธานได้ถามในที่ประชุมชัดเจนครับ ที่ประชุมไม่มีใครขัดข้อง ก็ถือว่ารับรองรายงานการประชุม แล้วก็เข้าวาระใหม่นะครับ เพราะว่าถ้าเรากลับไปกลับมาอย่างนี้ไม่จบหรอกครับ อันนี้ชัดเจนท่านประธานถามชัด ผมนั่งฟังตั้งแต่ต้นนะครับ ขออนุญาตท่านประธานได้โปรดวินิจฉัยครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมก็วินิจฉัยแล้วว่าเราได้ผ่านวาระที่ ๒ ไปแล้ว โดยถามที่ประชุมว่า มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหม ก็ไม่มีครับ ถือว่าที่ประชุมรับรอง ฉะนั้นเมื่อคุณชลน่านมาหยิบยกเรื่องนี้ย้อนกลับนี่ครับ ผมก็คิดว่าก็ไม่สมควรนะครับ เพราะว่ามันผ่านไปแล้วครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมต้องขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่า ท่านประธานเองเข้าสู่ระเบียบวาระการประชุมที่ ๓ ที่บอกว่าเข้าสู่เรื่องด่วน หลังจากที่ท่านผ่านระเบียบวาระที่ ๒ จริงอยู่ครับ ในขณะนั้นผมเองก็ตั้งใจที่จะมาทักท้วง

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว ก็ผ่านไปเพราะมันไม่มี แล้วผมก็มาปรึกษานะครับปรึกษา แล้วก็มาถึงคุณจตุพรได้เรียนต่อที่ประชุมในกรณี เรื่องด่วนที่ ๑ ผมก็พูดถึงเรื่องด่วน คุณจตุพรก็ยกมือขึ้น ยังไม่ถึงว่า คำว่า ที่หนึ่งเสียด้วยซ้ำ ก็ถือว่ามันผ่านไปแล้วนะครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตนิดเดียวครับ ผมจะไม่พูดมากในรายละเอียด แต่ขอประเด็นเรื่องรายงานการประชุม ครั้งที่ ๑ (สมัยวิสามัญ) เมื่อวันอังคารที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๑ ประเด็นสำคัญพวกผมที่ไม่ได้ไปประชุมนี่นะครับ ในรายงานการประชุมถือว่าขาดประชุม นั่นประเด็นที่ ๑ ที่ผมทักท้วงท่านประธาน แล้วผมเคยนำเรื่องนี้มาหารือท่านประธานในสภาแห่งนี้ด้วย ท่านประธานครับ เราคงต้องมีพูดกันเยอะมากเรื่องนี้ว่า สมควรหรือไม่ที่จะประทับตราว่าพวกผมขาดประชุม ทั้ง ๆ ที่ท่านประธานเองไม่ได้ถือเอาข้อบังคับการประชุม ไม่ได้ถือรัฐธรรมนูญเป็นหลักในการประชุม นัดประชุมด้วยการส่งข้อความผ่านทางเครื่องโทรศัพท์ในเวลา ๑ ชั่วโมง ย้ายสถานที่ประชุม ข้อบังคับเขียนไว้ชัดเจนท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นผมทวงสิทธิผมขอนี้ให้สมาชิกที่ขาดประชุมด้วย และที่สำคัญผมเชื่อมั่นนะครับ มีสมาชิกหลายท่านที่ไม่ให้การรับรองรายงานการประชุมครั้งนี้จริงอยู่ครับเสียงส่วนใหญ่อาจจะรับรอง แต่ผมต้องรักษาสิทธิเสียงส่วนน้อยของผมไว้ ผมไม่รับรองรายงานการประชุมครั้งนี้อย่างแน่นอน เพราะเป็นการประชุมที่ไม่ชอบธรรม กราบขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ก็ได้บันทึกไว้เป็นหลักฐานของสภาแล้วนะครับ เชิญคุณธนาครับ เดี๋ยวก่อนครับ ที่คุณจตุพรได้เรียนกรณีเรื่องด่วนนะครับ ท่านยังติดใจไหมครับ ถ้าไม่ติดใจผมจะผ่านนะครับ

นายจตุพร พรหมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จตุพร พรหมพันธุ์ สมาชิกรัฐสภา ผมขอเรียนกับท่านประธาน นะครับด้วยความรู้สึกเหมือนกับที่ท่านนายแพทย์ชลน่านได้เรียนกับท่านประธานนะครับว่า เราพอมานั่งประชุมนะครับ การที่ไม่ได้มีความคิดเห็นเป็นอย่างอื่นนั้นนะครับ โดยรวบรวมการรับรองการประชุมถึง ๙ ครั้ง เป็นลักษณะการเหมารวมนะครับ เพราะฉะนั้นพอมานั่งดูกันนี่นะครับก็เกิดความรู้สึกโดยเฉพาะครั้งสุดท้าย เพราะผมเชื่อว่าครั้งนั้นท่านประธานต้องยอมรับความเป็นจริงว่า มีสมาชิกวุฒิสภาหลายคนได้ลงชื่อและไม่ได้เข้าไปประชุมเพราะโดยเขาเข้าใจ ถามท่านประธานวุฒิสภาที่เป็นรองประธานรัฐสภา ----------

ท่านลองไปตรวจสอบเถอะครับว่า มีคนไปลงชื่อแล้วเขามาอธิบายความกับผมเลยว่าเขาลงชื่อด้วยความเข้าใจว่าจะมีการประชุม ณ ที่แห่งนี้นะครับ เพราะฉะนั้นปมปัญหาต่าง ๆ มีมากมาย เรื่องนี้ท่านประธานก็รับทราบว่า มีการยื่นเรื่องไปดำเนินการ เพราะฉะนั้นการที่นายแพทย์ชลน่านได้สงวนสิทธิการไม่รับรองนั้นถูกต้องแล้ว เพราะว่าจะเป็นกระบวนการในการต่อสู้

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เอาเป็นว่าเรื่องนี้ผ่านไปแล้วนะครับ ก็ขอความกรุณาที่ผมเรียนถามคุณจตุพรในเรื่องด่วนที่ ๑ นี่จะเอาอย่างไรครับ

นายจตุพร พรหมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ ผมเองนี่นะครับเป็นคนที่อยู่ในโลกแห่งความเป็นจริง แต่ที่ผมได้ทักท้วงก็คือว่า เสียงข้างมาก เสียงข้างน้อย ตัวเลขทางคณิตศาสตร์นั้น เรานับในสภา นับอย่างไรก็รู้ว่าฝ่ายค้านยกมืออย่างไรก็ไม่มีทางชนะพรรครัฐบาลได้ แต่ที่ผมทักท้วงไว้ตรงนี้ก็คือว่า วันนี้เท่ากับซีกรัฐบาลเองมีความประสงค์ที่จะไม่ยอมรับการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญที่เสนอโดยภาคประชาชนไป ก็ไหนบอกว่า สัญญาลูกผู้ชาย ๔ ข้อ เป็นสัญญาใจกอดกันแทบน้ำตาจะร้องไห้ ก็บอกว่าจะต้องมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ นี่รัฐธรรมนูญมาจ่อนี่นะครับ แล้วก็มาจะเสนอเลื่อน เพราะฉะนั้นผมไม่ได้ไปต่อสู้เรื่องเสียงให้อับอายอะไรหรอก แต่ผมบอกกับท่านประธานว่าการพูดอะไรกับประชาชนควรมีสัจจะเสียบ้าง ขอบคุณท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไม่ติดใจนะครับ เชิญคุณเชาวริน

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ผม เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภาผมจะจารึกความมีน้ำใจของท่านประธานในวันนี้ไว้ตลอดชีวิตเลยท่านประธานครับ ผมมีความกังวลอย่างยิ่ง ในการที่ท่านประธานได้กระทำการรวบรัดจนเกินเหตุ ที่สมาชิกทักท้วงเกี่ยวกับเรื่องของการรับรองรายงานการประชุม มันไม่เป็นธรรมท่านประธานครับ เมื่อสักครู่คุณธเนศมาถามผม พี่บอกว่าไว้ที่หน้าห้องประชุมอยู่ตรงไหน ผมไม่เคยเห็นเลย นี่คือข้อเท็จจริงว่าสมาชิกยังไม่ได้เห็น แล้ว ๙ ครั้งนี่ท่านประธานจะเห็น

ได้ว่าครั้งแรกนี่นะครับในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันจันทร์ที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ เกือบปีครับ วันนี้วันที่ ๒๖ มกราคม

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านเชาวรินครับ เรื่องวาระนั้นผ่านไปแล้วครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ผมขอต่อรองกับท่านประธานอย่างนี้ได้ไหมว่า ครั้งที่ ๙ วันที่ ๓๐ นี่ทดไปก่อน ทดไปก่อนครับ แล้วรับรอง ๘ ครั้ง พอจะรับกันได้ แต่ครั้งที่ ๙ นี่เก็บไว้ก่อน เพราะตัวท่านประธานเองก็มีปัญหา เมื่อสัปดาห์ที่แล้วมีการประชุมสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกถามท่าน ท่านบอกว่ามีการร้องไปที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาการเมือง หรือศาลรัฐธรรมนูญ ผมไม่แน่ใจ จำไม่ได้แล้ว รอให้ศาลตัดสินก่อน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ร้องศาลฎีกาครับ รอให้ศาลวินิจฉัย

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : แล้วท่านจะด่วนไปรับรองไปทำไมละครับ

(นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วงครับ ท่านเชาวรินครับ

นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ขณะนี้เรากำลังเข้าสู่ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องด่วน ทีนี้ถ้าเกิดท่านประธานอนุญาตให้สมาชิกกลับไปที่ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องการรับรองรายงานการประชุม วันนี้คงไม่จบครับ เมื่อตอนอยู่ระเบียบวาระที่ ๒ สมาชิกบางท่านยังไม่เข้าประชุมเลย เพราะฉะนั้นตอนนี้อยู่ระเบียบวาระที่ ๓ ผมคิดว่าน่าจะดำเนินการไปตามระเบียบวาระครับท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมก็ดำเนินการไปแล้ว แต่คุณเชาวรินท่านก็ติดใจท่านก็ขอเปิดโอกาสให้ท่านได้พูดบ้างนะครับ เชิญต่อเลยครับ แต่ว่าเรื่องนี้ผมว่าควรจบได้ครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : เป็นพระคุณอย่างยิ่ง แต่ผมก็ยังอยากจะเสนอท่านประธานลองทบทวนสักนิดหนึ่งนะครับว่าครั้งสุดท้ายครั้งที่ ๙ นี่ทดไปก่อนได้ไหม เพราะว่าท่านเองก็ยอมรับว่าเรื่องนี้ยังไม่มีข้อยุติ มีสมาชิกร้องศาลอะไรต่าง ๆ ท่านเองไม่ตอบในที่ประชุมเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว แล้วบอกว่าสมาชิกได้ส่งศาลแล้วขอรอการวินิจฉัยของศาล ผมว่าท่านตอบอย่างนั้นถูกต้องแล้ว เมื่อเป็นอย่างนี้การจะให้มารับรองรวบรัดเกินไปน่ะผมว่ามันไม่เป็นธรรม สมาชิก ๒-๓ คนที่พูดก่อนผมนั้นน่ะ ในประการที่ ๑ คือพวกผมไม่ได้รับความเป็นธรรมเนื่องจากท่านแจ้งกันเองในฝ่ายรัฐบาล ในฝ่ายสมาชิกวุฒิสภา เสร็จแล้วก็ไปที่กระทรวงการต่างประเทศแล้วถึงมาแจ้งฝ่ายค้าน ฝ่ายค้านจะไปบ้างก็เข้าไม่ได้แล้ว แล้วเสร็จแล้วบันทึกว่าพวกผมขาดการประชุม ผมว่ามันไม่เป็นธรรมท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นผมขอให้ท่านทบทวนนิดเดียวว่า ครั้งวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๑ นี่ทดไปก่อน รอผลการวินิจฉัยของศาลเพราะเรื่องมันยังไม่มีข้อยุติท่านประธานครับ มันจะเป็นผลดีต่ออนาคตของรัฐสภาไทย ผมกราบเรียนท่านด้วยความเคารพครับ ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ คือผมไม่สามารถที่จะกลับไปกลับมาได้ครับ เมื่อมันผ่านแล้วก็ต้องผ่านครับ นอกจากเสนอ ท่านเสนอเป็นเรื่องเป็นราวขึ้นมามีผู้รับรองถูกแล้ว แล้วก็มีการโหวตกันว่าควรจะระงับหรือไม่ระงับอะไรต่าง ๆ มันต้องไปตามขั้นตอนของระเบียบข้อบังคับครับ ท่านสุนัยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม สุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สัดส่วนจังหวัดนครสวรรค์ พรรคเพื่อไทย ในนามสมาชิกรัฐสภา ผมเองคงไม่กลับไปพูดในเรื่องเดิมที่ทำให้ท่านประธานต้องลำบากใจ แต่อยากจะพูดนำเสนอจากเพื่อนสมาชิกที่พูดถึงระเบียบวาระการประชุมที่ ๓ นี่ครับ เมื่อสักครู่มีเพื่อนสมาชิกได้พูดถึงเรื่องความพร้อมของการที่เราจะต้องปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ท่านจตุพร พรหมพันธุ์ บอกว่ามีเอกสารถึงหัวเข่า แต่ไม่มีรูปธรรมให้เห็นครับท่านประธาน ผมเลยเอามาตั้งให้ท่านดูครับ สูงศอกกว่าครับท่านประธาน ท่านประธานได้อ่านหรือยังครับ ให้เมื่อไรครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมอ่านแล้วครับ แต่อ่าน

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ภาคภาษาเขมรหรือภาษาอังกฤษครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ภาษาไทยครับ เพราะผมเป็นคนไทยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ ผมกำลังจะนำเสนอให้ที่ประชุมได้ร่วมพิจารณากันสักนิดเถอะครับว่าเรากำลังจะทำใช้สิทธิครั้งแรกของรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๕๐ ในมาตรา ๑๙๐ ที่จะต้องให้สภาเป็นผู้ปกป้องผลประโยชน์ของการทำสนธิสัญญา แต่จากความเป็นจริงนี้เอกสารนี้แจกกัน ผมเพิ่งได้รับเมื่อวันศุกร์ครับ เป็นวันตรุษจีน เสาร์-อาทิตย์ไม่ต้องทำอะไรไหว้เจ้าแล้วก็อ่านเอาก็แล้วกัน ท่านประธานครับ ผมเองอยากจะเสนอให้ท่านลองพิจารณาดูว่า ๑. จะเลื่อนการพิจารณาไปก็ได้ หรือ ๒. เมื่อพิจารณาแล้วนี่เพื่อประโยชน์น่าจะตั้งกรรมาธิการวิสามัญ ผมเป็นคนหนึ่งที่จะอภิปรายเรื่องนี้ แต่ในเบื้องต้นอยากจะให้ท่านประธานได้ลองปรึกษาหารือดูว่า ถ้าเราจะดำเนินการตามมาตรา ๑๙๐ เป็นครั้งแรกเพื่อปกป้องผลประโยชน์และให้เกียรติแก่รัฐสภานั้น เราควรจะได้พิจารณาอย่างถ่องแท้ท่านประธานครับ นี่คือข้อเท็จจริงที่ผู้สื่อข่าวประชาชนต้องรู้ครับ วันนี้สมาชิกรัฐสภา

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสุนัยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ไม่เพียงแต่ไม่ได้อ่านเท่านั้นครับ ยังไม่ได้ไปรับเอกสารกองอยู่หน้าห้องนี่ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสุนัยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : พะเนินเทินทึกหมดครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสุนัยครับ คือเรื่องมันยังไม่ถึงเลยครับ เรื่องยังไม่ถึง เรื่องกรอบอาเซียนนี่ยัง

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : เข้าใจครับท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คือให้มันถึงก่อนแล้วก็ค่อยอภิปรายครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ยังไม่ได้อภิปรายครับท่านประธานครับ แต่ว่าผมกำลังจะนำเสนออย่างนี้ครับท่านว่า เรื่องด่วนเรื่องที่ ๑ คือเรื่องรัฐธรรมนูญ แล้วเรื่องที่ ๒ ก็เป็นเรื่องกรอบอาเซียน แต่ในความเป็นจริงวันนี้ถ้าเราพิจารณากันเรื่องนี้นะครับ เราก็จะพิจารณาได้เพียงพิธีการเท่านั้นเอง ลงเนื้อหาไม่ได้ ผมไปศึกษาทั้งหมดก็เจาะได้เฉพาะบางกลุ่ม เอาเฉพาะประเทศใหญ่ ๆ ที่เราจะเสียเปรียบทางการค้ากับเขา คือออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ที่เขากีดกันทางการค้าเราในรูปแบบอื่น ซึ่งวันนี้ผมจะต้องพูดถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ก็ขอเรียนให้ท่านทราบด้วยครับ ต้องขึ้นมานะครับ เพราะเรื่องนี้เกี่ยวกับท่านโดยตรง แต่ว่าขณะนี้ท่านกำลังจะทำอะไรผมก็ไม่ทราบนะครับ กำลังแต่งหน้าทาสีก็ว่าไป แต่ว่าเดี๋ยวท่านต้องขึ้นมานะครับ ผมจึงขอให้ท่านประธานว่า ๑. อาจจะใช้วิธีการเลื่อนไปก่อน ให้ศึกษากันก่อนให้รับเอกสารเสียก่อนเถอะครับ หน้าห้องประชุมนี่กองเบ้อเร่อเลยครับ ๒. หรือท่านจะใช้วิธีอภิปรายไปวันนี้เราก็จะพยายามทำหน้าที่นี้ เราก็รู้ความจำเป็นครับว่าจำเป็นที่จะต้องเร่งด่วน แล้วผมก็ยินดีที่จะให้ความร่วมมือ แต่ถ้าท่านบอกประชุมเลยผมก็จะทำหน้าที่ของเราไป แต่น่าจะมีการตั้งกรรมาธิการวิสามัญ เพราะในรัฐธรรมนูญนั้นให้โอกาสไว้

๖๐ วันนะครับ จึงกราบเรียนท่านประธานในเบื้องต้น และผมจะได้เข้าดำเนินต่อไปในโอกาสที่จะถึงวาระนี้ครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ก็ได้ให้ดำเนินการมาพอสมควรแล้วครับ ต่อไปก็ในเรื่องด่วนนะครับ คือเรื่องที่ ๑ นี้ไม่มีผู้ติดใจนะครับ คุณติดใจหรือเปล่าเรื่องที่ ๑

นายประเสริฐ จันทรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ไม่ติดใจครับเรื่องที่ ๑

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ถ้าไม่ติดใจก็นั่งลงก่อนครับ นั่งลงก่อนครับ นั่งลงก่อน เชิญคุณธนาที่ทักท้วงคุณ เนื่องจากว่าเรื่องมันยังไม่เรียบร้อย ตอนนี้เรียบร้อยแล้ว ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ท่านจะเสนออะไรครับ เชิญครับ

นายธนา ชีรวินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายธนา ชีรวินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก็ขออาศัยอำนาจตามข้อบังคับการประชุม ข้อ ๔๗ (๕) ขอให้หยิบยกเรื่องขึ้นมาพิจารณาก่อน คือขอให้ที่ประชุมได้หยิบยก เรื่องด่วนที่ ๒ ถึงเรื่องด่วนที่ ๒๐ และเรื่องที่เสนอใหม่ คือร่างบันทึกความเข้าใจระหว่างกระทรวงแรงงานแห่งสาธารณรัฐเกาหลีและกระทรวงแรงงานแห่งราชอาณาจักรไทยว่าด้วยการจัดส่งแรงงานไทยไปสาธารณรัฐเกาหลี ภายใต้ระบบการจ้างแรงงานแห่งชาติ (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ขึ้นมาพิจารณาก่อน ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีท่านใดเสนออย่างอื่น เชิญครับ

นายประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพครับ ประเสริฐ จันทรรวงทอง ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมได้หารือท่านประธานเบื้องต้นนะครับว่า

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณต้องเสนอ เมื่อกี้เขาเสนอเลื่อนระเบียบวาระ คุณจะเอาด้วยไหม ไม่เอาด้วย คุณก็ต้องเสนอว่าไม่เอาด้วย

นายประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณต้องเสนอไปอย่างนั้น เพราะว่าเรื่องมันเข้าสู่หลักการแล้วครับ เชิญครับ

นายประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ท่านประธานครับ แนวทางที่ท่านประธานเคยปฏิบัติมาตลอดระยะเวลาการประชุมรัฐสภาหรือการประชุมสภาผู้แทนราษฎร เรื่องหนึ่งที่ตอนท่านประธานมารับตำแหน่งใหม่ ๆ ก็คือ เวลามีเรื่องพระราชบัญญัติหรือสิ่งที่สำคัญที่เอาเข้าสู่การพิจารณานั้น ต้องเรียนว่าท่านประธานนั้นจะตรวจสอบองค์ประชุมอยู่ตลอดเวลา แต่ครั้งนี้ท่านประธาน

อาจจะลืมหรืออย่างไรมิทราบนะครับ ผมจึงเสนอให้ท่านประธานได้ดำเนินการเพื่อให้ถูกต้องตามกระบวนการที่ได้เคยปฏิบัติมา

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ผมเข้าใจครับ เมื่อกี้ก็ ๓๐๙ ท่านนะครับ ผมก็แจ้งแล้วว่ามีเซ็นชื่อ ๓๐๙ ท่าน พอตอนจะโหวตอะไรมันก็ต้องครบองค์ประชุม ผมก็ต้องเช็กองค์ประชุมก่อนจึงจะมีการโหวตกัน

นายประเสริฐ จันทรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ถ้าผมจำไม่ผิดท่านประธานครับ ท่านประธานเคยตรวจสอบองค์ประชุมก่อน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : นั่นผมโดนทักท้วงแล้วโดยท่านบรรหาร ศิลปอาชา ท่านบอกว่า ให้เอาลายเซ็นของสมาชิกผู้ทรงเกียรติว่ามาเท่าไร แล้วก็เอาเรื่องครบองค์ประชุมตรงนั้น ไม่ต้องมานับที่นี่ ผมก็ถือปฏิบัติตั้งแต่นั้นมาจนมีการยุบพรรค ๒-๓ พรรค เราก็ปฏิบัติอย่างนี้เรื่อยมา จะให้ผมทำอย่างไรอีกครับ

นายประเสริฐ จันทรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ตกลงท่านประธานจะเอาแนวทางที่ท่านประธานได้ดำริไว้ เป็นแนวทางในการปฏิบัติทุกครั้งต่อไปนี้ใช่ไหมครับ ทั้งการประชุมรัฐสภาและการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็ต้องดำเนินการคล้ายที่ผมได้ปฏิบัตินี้ละครับ

นายประเสริฐ จันทรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ เมื่อมีผู้รับรอง ไม่มีผู้มีความเห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าที่ประชุมนี้ เชิญคุณไพจิต เชิญครับเดี๋ยวประทานอภัย คุณไพจิตนิดหนึ่งนะครับ เนื่องจากขณะนี้อาจารย์จากมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ๘ ท่าน ได้เข้ามาฟัง รัฐสภาขอต้อนรับนะครับ ด้วยความขอบคุณครับ เชิญคุณไพจิต

นายไพจิต ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ไพจิต ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขอเสนอให้ท่านประธานดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระ ซึ่งได้บรรจุเรื่องด่วนเรื่องที่ ๑ เรื่องร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช .... ที่พี่น้องประชาชน จำนวน ๗๑,๕๕๓ เป็นผู้เสนอครับท่านประธาน ผมขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ก็มีผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไปก็ขอมติที่ประชุมครับ คือที่ท่านธนาเสนอมานั้นก็เลื่อนระเบียบวาระนะครับจากเรื่องด่วนที่ ๒ ถึง เรื่องด่วนที่ ๒๐ แล้วก็เสนอใหม่ใช่ไหมครับคุณธนา

นายธนา ชีรวินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ใช่ครับท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : แล้วก็คุณไพจิตเอาระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๑ ผมก็จะขอมติที่ประชุม ขอให้ท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมเชิญเข้าห้องประชุมด้วยครับ เพื่อจะใช้สิทธิในการลงมติครับ

(นายชัย ชิดชอบ ประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุม)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านนะครับ เมื่อท่านเข้าห้องแล้วก็นั่งแล้วนะครับ โปรดเสียบบัตรแสดงตนนะครับ พร้อมแล้วนะครับ พร้อมแล้วช่วยกดบัตรแสดงตนของท่านออกเสียงเลยนะครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (หนองบัวลำภู) : ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ มีอะไรครับ

นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (หนองบัวลำภู) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม พิษณุ หัตถสงเคราะห์ พรรคเพื่อไทย จังหวัดหนองบัวลำภู ท่านประธานให้แสดงตนก่อนหรือจะให้โหวตเลยครับท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมแสดงตนก่อนครับ ผมก็ต้องทำตามข้อบังคับครับ เสียบเสร็จแล้วนะครับ กดบัตรแสดงตนเสร็จเรียบร้อยแล้วนะครับ มีท่านใดยังนะครับ เชิญนะครับ ให้เวลาอีกครึ่งนาทีครับ เรียบร้อยแล้วนะครับ เรียบร้อยแล้วก็ส่งผลของผู้เข้าประชุมในห้องประชุม มีผู้เข้าประชุม ๓๗๖ ท่านนะครับ เกินกึ่งหนึ่งแล้วนะครับ ถือว่าครบองค์ประชุม

ต่อไปผมจะถามนะครับ เอาญัตติหลังก่อนนะครับที่คุณไพจิต ศรีวรขาน ได้เสนอให้ใช้เรื่องด่วนที่ ๑ เรื่องรัฐธรรมนูญนะครับ แล้วก็คุณธนาเสนอเรื่องเลื่อนระเบียบวาระนะครับ ๒ ท่าน แต่ที่ ๑ คือคุณไพจิตนั้นก็ขอให้ท่านลงคะแนนนะครับว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าเอาเรื่องด่วนที่ ๑ โปรดกด เห็นด้วย นะครับ ถ้าใครเห็นว่า ควรเลื่อนระเบียบวาระตามที่คุณธนาเสนอให้กด ไม่เห็นด้วย ท่านผู้ใดงดออกเสียงก็กด งดออกเสียง ท่านผู้ใดไม่ใช้สิทธิก็ ไม่ใช้สิทธิ นะครับ เชิญใช้สิทธิได้นะครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คือคุณไพจิต ๑ นั้น เห็นด้วย คุณธนา ไม่เห็นด้วย ๒ อันนะครับ เชิญใช้สิทธิครับ ใช้สิทธิเสร็จแล้วนะครับ ท่านผู้ใดยังไม่ได้ใช้สิทธิมีไหมครับ ไม่มีนะครับ ถือว่าใช้สิทธิกันเรียบร้อยแล้ว แสดงผล มีอะไรครับท่านประสานครับ ----------

ให้ผมประกาศก่อนนะครับ จำนวนผู้เข้าประชุม ๓๘๒ คน เห็นด้วย ๗๔ คน ไม่เห็นด้วย ๒๙๖ คน งดออกเสียง ๑๑ คน ไม่ลงคะแนนเสียง ๑ คน ก็ปรากฏว่าคุณธนาได้รับการเลื่อนระเบียบวาระ ขอบพระคุณครับ

ต่อไปก็เข้าสู่ระเบียบวาระนะครับ เชิญครับ มีอะไรครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ ผม ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่า การถามมติที่ผ่านมาเมื่อสักครู่นั้นน่ะ ต่อไปนี่ท่านไม่ต้องถามญัตติของคุณไพจิตกระผมว่ามีเหตุการณ์ลักษณะเดียวกันอย่างนี้ เพราะญัตติของคุณไพจิตอยู่ในระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๑ อยู่แล้ว ถามเฉพาะของท่านธนาที่ว่าเสนอขอเลื่อนระเบียบวาระ ใครจะเห็นด้วย ไม่เห็นด้วยแค่นั้นพอ นี่อย่างนี้คนที่มาดูการประชุมสภาของเราก็จะสับสน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คือสอนผมดีมากครับ เพราะว่าคุณธนา

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ไม่ได้สอนครับท่านประธาน ผมไม่บังอาจ ผมกราบเรียนด้วยความเคารพว่า

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณธนาเป็นคนเสนอก่อนครับ เสนอก่อนแล้วคุณไพจิตเป็นคนเสนอทีหลังว่าเอาระเบียบวาระที่ ๑ ก็จำเป็นต้องถามครับ เพราะมันมีคู่กรณีกันครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ก็คือความเห็นของคุณไพจิตไม่เห็นด้วยกับของท่านธนาเท่านั้นละครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็ถูกต้องครับ ถ้าไม่เห็นด้วย

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : เพราะฉะนั้นต่อไปถ้ามีกรณีอย่างนี้ ท่านก็ถามว่าใครจะเห็นด้วยกับคุณธนา ไม่เห็นด้วยกับคุณธนา แค่นั้นพอ ไม่ต้องไปถามเรื่องของคุณไพจิตเพราะคุณไพจิตอยู่ในระเบียบวาระอยู่แล้ว อยู่ในเรื่องด่วนที่ ๑ อยู่แล้ว

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไม่สามารถที่จะปฏิบัติตามได้ครับด้วยความขอบพระคุณครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปเข้าสู่ระเบียบวาระ เชิญคุณวิรัตน์ มีอะไรครับ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม วิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ กรณีที่สภาได้กรุณาเลื่อนระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๒ จนถึงเรื่องด่วนเรื่องอื่น ๆ นะครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานครับว่า เนื่องจากเรามีทั้ง ส.ส. วุฒิสภา แล้วแต่ละท่านก็อาจจะอภิปรายทีเดียวหลายเรื่อง เพราะฉะนั้นเพื่อความสะดวกในการอภิปรายแต่ละท่าน ผมคิดว่ารวม

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมว่าอย่างนี้นะครับคุณวิรัตน์ คือเรื่องยังไม่ได้ดำเนินการเลย พอท่านนายกรัฐมนตรีแถลงแล้ว รัฐบาลแถลงแล้วท่านก็ค่อยเสนอ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : ได้ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เรื่องยังไม่เกิด แล้วก็ท่านเกิดก่อนเรื่อง

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ๒. การให้ความเห็นชอบเอกสารสำคัญที่เกี่ยวกับความร่วมมือในกรอบอาเซียนและการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) โดยมีร่างเอกสารสำคัญที่เกี่ยวกับความร่วมมือในกรอบอาเซียนและการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน ๕ ฉบับ คือ

๑. ร่างปฏิญญาว่าด้วยแผนงานสำหรับประชาคมอาเซียน ปี ค.ศ. ๒๐๐๙–๒๐๑๕

๒. ร่างแผนงานการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงของอาเซียน

๓. ร่างแผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

๔. ร่างแผนงานข้อริเริ่มเพื่อการรวมตัวของอาเซียน ฉบับที่ ๒ ค.ศ. ๒๐๐๙-๒๐๑๕ และ

๕. ร่างปฏิญญาร่วมว่าด้วยการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษในอาเซียน (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) เรียนเชิญท่านนายกรัฐมนตรีครับ เชิญครับ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : ขอประทานกราบเรียนท่านประธานรัฐสภานะครับ ผม วิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกรัฐสภา ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานครับว่า อยากจะขอให้อภิปรายรวมนะครับ ----------

- ๑๔/๑

ตั้งแต่ท่านนายกรัฐมนตรี ผู้ที่เสนอ ท่านประธานครับ ตั้งแต่ท่านนายกรัฐมนตรี และก็ผู้ที่จะอภิปราย เพราะว่าบางทีอาจจะเหลื่อมกัน มันจะได้ไปครั้งเดียว แต่ว่าเพื่อความสะดวกก็ค่อยแยกลงมติเป็นรายไปนะครับ ขอประทานความเห็นจากท่านประธานครับ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็ขอขอบคุณครับ ก็ต้องทำอย่างนั้นครับ ถ้าไม่ทำอย่างนั้นก็ผิดข้อบังคับอีกครับ ต้องทำอย่างนั้นครับ เนื่องจากมันมีทั้งหมด ๒๑ เรื่องครับ

นายประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มีอะไรอีกครับ ท่านประเสริฐ

นายประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ประเสริฐ จันทรรวงทอง ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ ในเบื้องต้นก่อนที่จะเข้าสู่ระเบียบวาระ ผมได้หารือท่านประธานถึงหัวข้อที่กำลังจะอภิปรายในวันนี้ ว่าเรื่องดังกล่าวมันมีหลายเรื่องมากถึง ๒๓ เรื่อง เมื่อกี้ท่านสุนัยก็ได้บอกท่านประธานบอกว่าเอกสารนั้นศอกกว่า ท่านประธานครับ แล้วก็เป็นเรื่องเทคนิค ผมไม่ได้ห้าม ไม่ได้ขัดแย้งไม่ให้มีการไม่อภิปรายนะครับ ผมเห็นด้วยกับการอภิปรายในวันนี้ แต่เรื่องดังกล่าวทุกเรื่องนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญของประเทศชาติ แม้ว่าหัวข้อเรื่องนั้นจะมีลักษณะชื่อที่คล้ายกัน แต่ท่านประธานครับสาระสำคัญในรายละเอียดแต่ละเรื่องนั้นแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ผมจึงขอเสนอญัตติให้อภิปรายเป็นรายแต่ละเรื่องไปนะครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็มีผู้รับรองถูกต้องครับ จะเอาอย่างนั้นหรือ เชิญคุณวิรัตน์

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : ผมขออนุญาตท่านประธานครับ ผม วิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกรัฐสภาครับ ขออนุญาตให้อภิปรายรวมเป็นหมวดหมู่นะครับ แล้วค่อยแยกลงมติครับ ขอเสียงรับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็มีผู้รับรองถูกต้องครับ

นายประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ขออนุญาตนิดเดียวท่านประธานครับ ผมอยากจะกราบเรียนว่ามันเสียหายตรงไหนครับ ถ้ามันจะทำให้ละเอียดขึ้นเพื่อผลประโยชน์ของประเทศชาติ ทำไมท่านต้องรวบรัดครับ ผมไม่เข้าใจนะครับ เพราะว่าเรื่องต่าง ๆ นี่ผลประโยชน์เป็นแสน ๆ ล้านบาท และท่านมารวม ๒๓ ฉบับทีเดียวนี่ ผมเห็นว่าเรื่องเหล่านี้น่าจะละเอียดอ่อนนะครับ แล้วก็การศึกษาเวลามีน้อยมาก ท่านประธานต้องเห็นใจพวกเรานะครับ สองวันก่อนก็ตรุษจีน ไหว้เจ้าเสร็จก็ต้องมาอ่าน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมว่าท่านฝ่ายค้านก็ค้านเป็นเรื่อง ๆ ไปนะครับ ก็ไม่มีใครเขาว่าครับ

นายประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ผมถึงประทานกราบเรียนท่านประธานว่าน่าจะพิจารณาเป็นรายฉบับ ผมจึงเสนอญัตตินี้เข้าสู่การพิจารณา ขอบคุณครับท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็มี ๒ ฝ่ายครับ เอาคุณวิทยามีอะไรครับ เชิญครับ

นายวิทยา บุรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พระนครศรีอยุธยา) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านประธานรัฐสภา ผม วิทยา บุรณศิริ สมาชิกพรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมกราบเรียนท่านประธานสภานะครับ ท่านผู้ชี้แจงต้องขอประทานโทษเอ่ยนามท่านวิรัตน์ คำชี้แจงของท่านอาจจะไม่ชัด ข้อเท็จจริงแล้วรายละเอียดที่นำเสนอนะครับผมได้รับการประสานงานเบื้องต้นจากประธานวิป (Whip) ของท่านเอง เรื่องของการอภิปรายนั้นเป็นเรื่องที่นำเสนอได้เป็นกลุ่มในภารกิจในกรอบ เพราะฉะนั้นในเรื่องแรกนี่นะครับ แม้กระทั่งเอกสารที่ท่านประธานได้บรรจุในระเบียบวาระในการประชุม ท่านก็ไม่พยายามทำให้มันง่าย ไปพิมพ์รายละเอียดไว้ ผมเรียนตามตรงว่าเพื่อนสมาชิกรัฐสภาก็ไม่สามารถที่จะอ่านและทำความเข้าใจได้ชัด กับแนวทางที่ท่านวิรัตน์ กัลยาศิริ กำลังจะบอกกับที่ประชุมแห่งนี้ว่า ขออนุญาตให้ท่านนายกรัฐมนตรี

ได้แถลงพร้อมกับอภิปรายไปพร้อมกัน อันนี้ผมคิดว่าท่านต้องทำความเข้าใจต่อที่ประชุมแห่งนี้ กระผมขออนุญาตท่านประเสริฐด้วยนะครับ เพื่อให้การพิจารณาของท่านสมาชิกรัฐสภาได้มีความเข้าใจ น่าจะแยกกลุ่มงานออกตามที่เราได้ประสานกัน ก็คือมีการแถลงในส่วนที่นายกรัฐมนตรี ต้องขออนุญาตท่านได้นำเสนอต่อที่ประชุมก่อน หลักการพิจารณานะครับ รัฐมนตรีเจ้าของกระทรวง ----------

โดยเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกระทรวงการต่างประเทศท่านรัฐมนตรีก็ต้องนำเสนอก่อน ที่เหลือจะต้องเป็นสมาชิกรัฐสภาพิจารณาเป็นรายกลุ่ม ได้มีการประสานไว้นั้นเป็นรายกลุ่ม ก็คือให้ฉบับแรกเป็นเรื่องของอะไร กรอบการเจรจา ๕ ฉบับ แต่เวลาลงมติท่านประธานรัฐสภาครับให้สมาชิกรัฐสภาได้ลงแยกเป็นเรื่อง ๆ ไป ท่านพูดอย่างนี้สิครับ ถ้าท่านวิรัตน์นำเสนออย่างนี้ผมคิดว่าทางสมาชิกซีกฝ่ายค้านไม่ติดใจนะครับ แต่ขอให้มีกระบวนการในการนำเสนอจาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ และสมาชิกรัฐสภาได้รับฟังเป็นเรื่อง ก็คือ ๕ กลุ่ม ๕ ฉบับแรก กลุ่มของกระทรวงการต่างประเทศนะครับ เสร็จแล้วให้สมาชิกรัฐสภาพิจารณา แล้วลงประเด็นทีละเรื่องใน ๕ ฉบับครับท่านประธานครับ อย่างนี้เราพอที่จะรับฟังได้ครับท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมก็ฟังคุณชินวรณ์เขาบอกอย่างนั้นครับ แต่กลับมาทางนี้ เชิญครับคุณวิรัตน์เอาอย่างไร

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพ ผม วิรัตน์ กัลยาศิริ นะครับ ต้องกราบพระคุณท่านวิทยานะครับ ผมอาจจะรวบรัดไปนิดหนึ่งนะครับ ผมขออนุญาตเสนอให้ชัดนะครับ ขอพิจารณาเป็นรายกลุ่มนะครับ

เรื่องที่ ๒ การให้ความเห็นชอบเอกสารสำคัญที่เกี่ยวกับความร่วมมือในกรอบอาเซียนและการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน

เรื่องที่ ๓ การให้ความเห็นชอบเอกสารสำคัญที่เกี่ยวกับความร่วมมือกับประเทศคู่เจรจาในกรอบอาเซียน + ๓ และการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก

เรื่องที่ ๔ กรอบการเจรจายกร่างขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์กรสิทธิมนุษยชนอาเซียนและกรอบการเจรจาประเด็นกฎหมายภายใต้กฎบัตรอาเซียนภายใต้การพิจารณาของคณะผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายระดับสูงว่าด้วยกฎบัตรอาเซียน

เรื่องที่ ๕ ความตกลงการค้าสินค้าของอาเซียน

เรื่องที่ ๖ พิธีสารเพื่ออนุวัติข้อผูกพันชุดที่ ๗ ภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยการบริการของอาเซียน

เรื่องที่ ๗ ความตกลงด้านการลงทุนของอาเซียน อันนี้เป็นรวมพิจารณาเรื่องกรุ๊ป (Group) แรกนะครับท่านประธาน

กรุ๊ปที่ ๒ กลุ่มที่ ๒ นะครับ

เรื่องที่ ๘ ความตกลงว่าด้วยการลงทุนภายใต้กรอบความตกลงความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ซึ่งครอบคลุมด้านต่าง ๆ ระหว่างสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และสาธารณรัฐประชาชนจีน

เรื่องที่ ๙ ความตกลงภายใต้กรอบการค้าเสรีอาเซียน-สาธารณรัฐเกาหลี

เรื่องที่ ๑๐ ความตกลงภายใต้กรอบอาเซียน-อินเดีย

เรื่องที่ ๑๑ ความตกลงเพื่อจัดตั้งเขตการค้าเสรี อาเซียน–ออสเตรเลีย-นิวซีแลนด์

เรื่องที่ ๑๒ การลงนามในหนังสือแจ้งเข้าร่วม MRA สาขาวิศวกรรม และ MRA สาขาสถาปัตยกรรมของอาเซียน

เรื่องที่ ๑๓ ข้อตกลงยอมรับร่วมสาขาวิชาชีพแพทย์ของอาเซียน ข้อตกลงยอมรับร่วมสาขาวิชาชีพทันตแพทย์ของอาเซียน และกรอบข้อตกลงยอมรับร่วมสาขาวิชาชีพบัญชีของอาเซียน อันนี้อีกกลุ่มหนึ่งนะครับเป็นกลุ่มที่ ๒

ส่วนกลุ่มที่ ๓ นะครับ

เรื่องที่ ๑๔ ร่างบันทึกความเข้าใจระหว่างไทยและอินโดนีเซีย เรื่อง น้ำตาล

เรื่องที่ ๑๕ แผนนโยบายบูรณการความมั่นคงด้านอาหารของอาเซียน (AIFS) แผนกลยุทธ์ความมั่นคงด้านอาหารของอาเซียน (SPA–FS) ปี ค.ศ. ๒๐๐๙-๒๐๑๓ และร่างแถลงการณ์กรุงเทพว่าด้วยความมั่นคงด้านอาหารในภูมิภาคอาเซียน

เรื่องที่ ๑๖ ร่างความตกลงพหุภาคีอาเซียนว่าด้วยการเปิดเสรีบริการขนส่งสินค้าทางอากาศ ร่างความตกลงพหุภาคีอาเซียนว่าด้วยบริการเดินอากาศ และพิธีสารแนบท้ายความตกลงทั้งสองฉบับ

เรื่องที่ ๑๗ ร่างกรอบความตกลงอาเซียนว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในด้านการขนส่งข้ามแดน

เรื่องที่ ๑๘ ร่างความตกลงอาเซียนว่าด้วยความมั่นคงทางปิโตรเลียม ASEAN Petroleum Security Agreement (APSA) อันนี้เป็นอีกกลุ่มหนึ่งนะครับ

และอีกกลุ่มหนึ่ง กลุ่มที่ ๔

เรื่องที่ ๑๙ ความตกลงว่าด้วยการยอมรับร่วมรายสาขาของอาเซียนสำหรับการตรวจผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ยาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ดีในการผลิต Good Manufacturing Practice-GMP)

เรื่องที่ ๒๐ ร่างบันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสหภาพพม่าว่าด้วยความร่วมมือเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก และรวมถึง ----------

ร่างบันทึกความเข้าใจระหว่างกระทรวงแรงงานแห่งสาธารณรัฐเกาหลีและกระทรวงแรงงานแห่งราชอาณาจักรไทยว่าด้วยการจัดแรงงานไทยไปสาธารณรัฐเกาหลี ภายใต้ระบบการจ้างแรงงานต่างชาตินะครับ ขอกราบเรียนเสนอเป็นอย่างนี้ครับ ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คือมันก็มีอยู่ ๔ เรื่องใหญ่ ๆ แต่ละเรื่องมันก็แยกเป็นลูกเรื่องเข้าไปนะครับ รวมเบ็ดเสร็จมันก็เยอะแยะ ก็ต้องแยกเป็นกลุ่ม ๆ ผมก็เรียนว่าคุณประเสริฐจะเอาอย่างไรจะถอนไหม

นายประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพครับ ประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกรัฐสภา เพื่อเป็นการพบกันครึ่งทางนะครับ จริง ๆ ผมอยากจะให้มีความละเอียด แต่ไม่เป็นไรนะครับ ผมเห็นชอบตามที่ท่านประธานวิปฝ่ายค้านได้นำเสนอท่านประธานคือ ท่านวิทยา บุรณศิริ ครับท่านประธานที่เคารพครับ เพิ่มเติมนิดเดียวครับ เมื่อมีการจัดกลุ่มแล้วอยากจะเรียนถามท่านประธาน วันนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศท่านไม่ได้ให้ความสำคัญกับการประชุมรัฐสภา ท่านไม่ได้อยู่ ณ ที่นี้นะครับ แล้วเรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องสำคัญมาก

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านไปประเทศเขมรไปพบฮุน เซนครับ แล้วก็มอบหมายให้ท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่แทน

นายประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ท่านนายกรัฐมนตรีได้พูดอยู่เสมอนะครับ ตอนที่เข้าดำรงตำแหน่งใหม่ ๆ ถึงความสำคัญของการประชุมรัฐสภาและสภาผู้แทนราษฎร ผมไม่เข้าใจว่าวันนี้การพิจารณาเรื่องกรอบในเรื่องต่าง ๆ มีความสำคัญมาก การพบผู้นำในต่างประเทศนั้น จริง ๆ เป็นวาระที่น่าจะเลื่อนได้แล้วก็ให้ความสำคัญของการประชุมรัฐสภาที่มากกว่า ผมไม่เข้าใจนะครับท่านประธานช่วยชี้แจงด้วยครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมต้องเอาเรื่องที่คาสภาอยู่นะครับที่ท่านเสนอ ท่านถอนไหมครับที่ท่านเสนอ

นายประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ยินดีถอนครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ถอนแล้วก็เอาตามที่คุณวิรัตน์

นายจุมพฏ บุญใหญ่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณประท้วงหรือเปล่า

นายจุมพฏ บุญใหญ่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : ไม่ประท้วงครับ ผมขอพูดครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มีอะไรนะครับ คุณประท้วงใช่ไหมครับ

นายจุมพฏ บุญใหญ่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : ผมนั่งและยกมือขึ้นแสดงว่าผมประสงค์จะพูดในที่ประชุมครับ ผมไม่ได้ยืนและยกมือ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เรื่องมันยังไม่ถึงที่พูดเลยครับ

นายจุมพฏ บุญใหญ่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : ผมขอสอบถามผู้เสนอญัตติเรื่องการแบ่งกลุ่มครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายจุมพฏ บุญใหญ่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : ท่านประธานครับ ผม จุมพฏ บุญใหญ่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดสกลนคร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมได้ฟังผู้เสนอญัตติที่ให้อภิปรายเป็นรายกลุ่มนั้น ผมไม่เข้าใจว่าท่านใช้หลักอะไรในการที่จะแบ่งเป็นกลุ่ม เนื่องจากว่าวาระที่ ๒ วาระที่ ๓ วาระที่ ๔ นั้นจะเป็นเรื่องสิทธิมนุษยชนและเป็นเรื่องของกระทรวงการต่างประเทศ แต่ท่านให้มารวมพิจารณากับวาระที่ ๕ วาระที่ ๖ วาระที่ ๗ ซึ่งเป็นเรื่องของการตกลงทางการค้าเป็นส่วนมาก เมื่ออภิปรายนี่ผมเห็นว่าเนื้อหามันจะสับสนกันนะครับท่านประธานครับ ขอความชัดเจนจากผู้เสนอญัตติครับว่าท่านใช้หลักอะไรในการแบ่งกลุ่มครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คือในฐานะที่ผมเป็นประธานนะครับ ผมขอชี้ไปเลยให้มันชัดเป็นกลุ่มๆ ไปครับ มันมี ๔ กลุ่มเรื่องนะครับ ก็เอาแต่ละกลุ่มไปแล้วก็โหวตแต่ละกลุ่ม ๆ ไป เช่น เรื่องแรกมีอยู่ ๕ เรื่องที่แยกกลุ่ม เราก็มาพิจารณาเรื่องนี้

ให้เสร็จ แล้วก็ไปเรื่องที่ ๒ มีอยู่ ๔ เรื่องใหญ่นะครับ เราก็พิจารณาเป็นราย ๆ ไป แล้วก็เรื่องที่ ๓ นะครับ ก็พิจารณาเป็นราย ๆ ไป เรื่องที่ ๔ นั้นมาก เราก็กระจายไปตั้งเกือบสิบกว่าเรื่อง ก็เอาอย่างนี้ครับ มันละเอียดยิบไปเลยครับเพื่อความพอใจของท่านนะครับคุณวิรัตน์

นายจุมพฏ บุญใหญ่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : ท่านประธานครับ ผม จุมพฏ บุญใหญ่ ผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดสกลนคร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา คือผมอยากทราบว่าเมื่อสักครู่ท่านผู้เสนอญัตติบอกว่า ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ เป็นกลุ่มที่ ๑ อภิปรายไปด้วยกัน ทีนี้เมื่อผมมาดูเนื้อหาสาระนะครับ ๒ ๓ ๔ นี่ของกระทรวงการต่างประเทศและจะไปเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ๕ ๖ ๗ นี่จะไปกระทรวงพาณิชย์นะครับ แล้วเป็นเรื่องของการค้า ซึ่งผมเห็นว่าเวลาอภิปรายนี่เนื้อหามันจะไปเกี่ยวกันอย่างไร ผมอยากจะขอความชัดเจนจากผู้เสนอญัตติว่าท่านจะเอาเนื้อหาเป็นหลักในการแบ่งกลุ่ม เช่น เรื่องสิทธิมนุษยชน เรื่องการค้า หรือเรื่องการสื่อสารระหว่างประเทศ การบริการทางคมนาคม เอาอันนี้เป็นหลักหรือท่านจะเอากระทรวงเป็นหลักหรือท่านจะเอาเลข ๒ ถึงเลข ๗ แล้วก็เลข ๘ ถึงเลข ๑๔ อย่างนี้เป็นหลัก ผมขอความชัดเจนครับ ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คือชัดอยู่แล้วในตัวเรื่องนะครับ มันชัดอยู่แล้วครับ ไม่รู้จะชี้แจงอย่างไรครับ มันชัดเจนอยู่แล้วครับ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ อันนี้เรื่องที่ ๑ เรื่องที่ ๒ ๑ ๒ ๓ ๔ นะครับ ----------

เรื่องที่ ๓ มันก็มีอยู่ ๔ เรื่องนะครับ ดูรายละเอียดก็มีอยู่แล้วครับ อยู่ในนี้ อยู่ในเนื้อหาสาระของที่เราได้แจ้งไปยังท่านนะครับ ระเบียบวาระนะครับ

ส่วนเรื่องที่ ๔ นั้นมันยาวหน่อยครับ มันมากเรื่อง ที่คุณวิรัตน์พูดนะครับ มันมีไปจนถึงเรื่องยา เรื่องแพทย์ เรื่องมนุษย์ ระหว่างพม่ากับไทย เกาหลีอะไรต่าง ๆ นี่ร้อยแปดอยู่ในนั้นครับ ผมว่าเพื่อไม่ให้เสียเวลาก็ดำเนินการเลย มีอะไรคุณชลน่านเชิญครับหมอ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดน่าน พรรคเพื่อไทย ในนามสมาชิกรัฐสภา ถ้าท่านประธานจะกรุณาเอาตามที่ท่านเสนอก็คือ ก็แตกต่างจากที่ผู้เสนอญัตติขึ้นมา ถ้าท่านประธานจะเอาตามนี้นะครับ สมาชิกมีข้อตกลง ผมก็เห็นด้วย ถ้าท่านจะแบ่งอย่างนี้เป็น ๔ กลุ่ม แต่ท่านต้องขออนุญาตนะครับ ในระเบียบวาระเมื่อสักครู่ท่านสมาชิกผู้เสนอญัตติได้เสนอเป็นลักษณะเรียงตามหมายเลข ผมไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับท่านประธานหรือไม่ ถ้าจะเอากับท่านประธานนะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ขอความกรุณาท่านช่วยแจงในระเบียบวาระการประชุมให้พวกเรานะครับ พวกเราจะได้เตรียมตัวได้ ๔ กลุ่มนี่ ถ้าจะเรียงหมายเลขตามที่ท่านสมาชิกเสนอเป็นญัตติแล้วนี่เราจะได้ไปด้วยกันได้ อันนี้เสียเวลาท่านประธานครับ ถ้าท่านพูดรวม ๆ อย่างนี้ ผมเองก็พยายามไล่ดูแล้วมึน ยอมรับว่าตามไม่ทันครับ ขออนุญาตท่านประธานด้วยความเคารพจริง ๆ ครับ ช่วยกรุณากลุ่มที่ ๑ ในระเบียบวาระ กลุ่มที่ ๑ ส่งมาให้สมาชิกนะครับ บอกหมายเลขมาเลยครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : กลุ่มที่ ๑ มีอย่างนี้ครับ เพื่อไม่ให้เสียเวลานะครับ

กลุ่มที่ ๑ การให้ความเห็นชอบเอกสารที่เกี่ยวกับข้อ ๒ นี่นะครับ ข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ กลุ่ม ๑ นะครับ

กลุ่มที่ ๒ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖

กลุ่มที่ ๓ ข้อ ๑๗ ข้อ ๑๘

กลุ่มที่ ๔ ข้อ ๑๙ ข้อ ๒๐

แล้วก็กลุ่มที่ ๕ เรื่องเสนอใหม่ (๕) เรื่องที่เสนอใหม่ พอเข้าใจนะครับ เอาตามนี้ละครับ เพื่อไม่ให้เสียเวลาครับ เชิญผู้เสนอร่างครับ เชิญ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีครับ เชิญครับ มีอะไรอีกครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ ก่อนที่ท่านประธานจะให้ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีเสนอเรื่อง เมื่อสักครู่นี้สมาชิกท่านหนึ่งได้ถามว่า วันนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ทำไมไม่มาร่วมประชุม ท่านก็ได้ชี้แจงบอกว่าท่านไปราชการต่างประเทศ ไปพบสมเด็จฮุน เซน ที่ประเทศกัมพูชา แล้วมอบหมายให้รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ชี้แจงแทน ผมมีความข้องใจ จึงขออนุญาตเรียนถามท่านประธาน ดังนี้ครับ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ คุณกษิต ภิรมย์ ตามประวัตินะครับท่านประธาน จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยจอร์จทาวน์ ในด้านการต่างประเทศ อินเตอร์เนชั่นแนล แอฟแฟร์ (International Affair) และนอกจากนั้นท่านยังสำเร็จการศึกษาด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ อินสทิทิว ออฟ โซเชียล สตัดดี้ (Institute of social study) จากประเทศเนเธอร์แลนด์ และมีประสบการณ์ในการรับราชการในกระทรวงการต่างประเทศมากมายเลยครับ ยาวนานกว่า ๓๐ ปี เคยดำรงตำแหน่งเอกอัครราชทูตไทย

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมว่าตอนอภิปราย คุณเชาวรินครับ ตอนอภิปราย

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ผมถามนิดหนึ่งว่าคนที่จะมาชี้แจงแทนนี่เอาอะไรมาชี้แจงครับ ประสบการณ์ของคุณกษิตกับคนที่ชี้แจง ขออภัยนะ ผมเอ่ยนามนิดหนึ่งก็ได้ ท่านสาทิตย์นะครับ จริง ๆ แล้วโดยส่วนตัวผมว่าท่านน่ารัก ท่านสมัคร สุนทรเวช ตอนเป็นนายกรัฐมนตรีบอกว่า เหมือนตุ๊กตา รัฐมนตรีตุ๊กตาน่ารักมาก ผมอยากจะถามว่าท่านรัฐมนตรีตุ๊กตาจะเอาอะไรมาชี้แจงแทนคุณกษิตครับ

นายประมวล เอมเปีย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชลบุรี) : ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ

นายประมวล เอมเปีย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชลบุรี) : ผมประท้วงท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ เชิญครับ

นายประมวล เอมเปีย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชลบุรี) : ผม ประมวล เอมเปีย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรีครับ ท่านประธานไม่ควบคุมการประชุม ผมว่าท่านประธานอ่อนเกินไปนะครับ มันเข้าวาระการประชุมนะท่านประธาน ผมว่าท่านดำเนินการได้ เรื่องชี้แจงเป็นส่วนหนึ่งท่านมอบหมายแล้วนี่ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านจะเอาอย่างไรนะครับ จะให้ผมลงจากบัลลังก์ไหมครับ

นายประมวล เอมเปีย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชลบุรี) : ผมไม่เอาอย่างไร ท่านอย่าให้มาเสียดสีมาก เพราะว่าก็จะเข้าสู่วาระแล้ว ใครจะชี้แจงท่านมอบหมายไว้แล้วนี่ครับท่าน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านช่วยกรุณานั่งลงเถอะครับ กำลังเดินไปแล้วครับ อย่าเพิ่งไปขัดขาเลยครับ ค่อย ๆ ไปครับ ผมแจ้งให้ท่านเชาวรินทราบนะครับ ได้รับหนังสือจากสำนักนายกรัฐมนตรี คือรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีที่มาชี้แจงคือ ท่านวีระชัย วีระเมธีกุล เป็นผู้ทำหน้าที่แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ท่านคอยดูฝีมือว่าจะเท่า ๆ ท่านหรือเปล่า เอาอย่างนั้นดีกว่า เชิญท่านนายกรัฐมนตรีครับ เพื่อไม่ให้เสียเวลา

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ ถ้าอย่างนั้นท่านต้องให้โอกาสผมขอโทษท่านรัฐมนตรีสาทิตย์

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านไม่ถือโทษละครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ผมต้องขอโทษท่าน ผมเข้าใจว่าทางสำนักนายกรัฐมนตรีให้ท่านรัฐมนตรีสาทิตย์เป็นคนชี้แจง ผมเกรงว่าจะชี้แจงไม่ได้ ทีนี้พอมาถึงท่านรัฐมนตรีวีระชัยยิ่งต้องถามกันใหญ่เลยว่ามาจากไหนครับ ท่านสาทิตย์นี่ผมรู้จักมาหลายปีแล้วมีบทบาทในการทำงานในสภาจนทุกคนยอมรับ แม้แต่อดีตนายกรัฐมนตรีก็ยอมรับท่านสมัคร สุนทรเวช

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านเชาวรินครับ ตอนท่านชี้แจงแล้วท่านค่อยซักถามได้ครับ ตอนนี้ก็ช่วยกรุณานั่งลงเถอะครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านนายกรัฐมนตรีครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (นายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี รัฐบาลขอนำเสนอเอกสารสำคัญเกี่ยวกับความ

ร่วมมือในกรอบอาเซียนและความร่วมมือของอาเซียนกับประเทศคู่เจรจาที่จะมีการลงนามหรือรับรองในระหว่างการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ ๑๔ และการประชุมสุดยอดที่เกี่ยวข้องที่ประเทศไทยจะเป็นเจ้าภาพต่อที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาในวันนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ ประเทศไทยได้เข้าดำรงตำแหน่งประธานของอาเซียนตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๑ เป็นต้นมา ซึ่งเหตุการณ์ในช่วงนี้ถือได้ว่ามีความพิเศษจากการดำเนินงานของอาเซียนที่มาเกี่ยวข้องกับประเทศไทยใน ๓ ประการ

ประการแรก กฎบัตรของอาเซียนซึ่งเปรียบเสมือนธรรมนูญที่วางกฎกติกาเกี่ยวกับการทำงานร่วมกันของประชาคมอาเซียนนั้น ได้มีผลใช้บังคับตั้งแต่เดือนธันวาคม เป็นต้นมา แล้วจากนี้ไปก็จะเป็นช่วงที่ประเทศสมาชิกจะได้เดินหน้าในการนำเอาแผนงาน กฎกติกา กลไกต่าง ๆ ภายใต้กรอบที่กำหนดไว้ในกฎบัตรมาผลักดันต่อ เพื่อนำไปสู่การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ ต่อไป

ประการที่ ๒ ในช่วงพิเศษนี้ ประเทศไทยจึงดำรงตำแหน่งประธานอาเซียนเป็นเวลายาวนานกว่าวาระปกติ คือปกติแล้วประธานอาเซียนจะดำรงตำแหน่งอยู่ ๑ ปี แต่เฉพาะในวาระของเรานั้นจะเป็น ๑ ปีครึ่ง ซึ่งหมายความว่าวาระของเราจะดำรงอยู่ในฐานะประธานจนถึงเดือนธันวาคม ๒๕๕๒

ประการที่ ๓ การดำรงตำแหน่งประธานอาเซียนก็อยู่ในช่วงเดียวกันกับที่ดอกเตอร์สุรินทร์ พิศสุวรรณ ซึ่งเป็นอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของไทยได้รับความไว้วางใจให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการด้วย ซึ่งเหตุการณ์เหล่านี้หมายถึงความรับผิดชอบที่ประเทศไทยจะต้องดำเนินงานของอาเซียนให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

สำหรับการดำเนินการในวันนี้นั้นก็เป็นไปตามบทบัญญัติ มาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และอยากจะกราบเรียนว่าที่เพื่อนสมาชิกได้มีการสอบถามถึงการเดินหน้าในการตรากฎหมายเพื่อทำความชัดเจนของมาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญนั้น กฎหมายฉบับดังกล่าวหรือร่างกฎหมายฉบับดังกล่าวรัฐบาลชุดก่อนได้ให้ความเห็นชอบในคณะรัฐมนตรีไปแล้ว และได้ส่งไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งในการประชุมคณะรัฐมนตรีที่ผ่านมาหลายครั้งผมได้เร่งรัดที่จะให้มีการตรวจพิจารณาเรื่องนี้ให้แล้วเสร็จ เพื่อส่งต่อที่ประชุมของสภาโดยเร็ว ซึ่งจะเป็น

กฎหมายที่จะช่วยให้บรรทัดฐานในเรื่องของการนำเสนอเรื่องต่อสภาตามมาตรา ๑๙๐ นั้น จะเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น กราบเรียนท่านประธานและเพื่อนสมาชิกครับว่า ในเรื่องของการลงนามในข้อตกลงต่าง ๆ ในการประชุมสุดยอดครั้งนี้ เราก็หวังว่าจะเป็นส่วนสำคัญในการผลักดันให้ความร่วมมือในกรอบของอาเซียนเดินหน้า ----------

โดยเฉพาะอย่างยิ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของพวกเราทุกคนในที่นี้ที่ถือว่าเป็นตัวแทนของประชาชน ในการที่จะนำเอกสารนั้นไปได้รับความเห็นชอบต่อการประชุมสุดยอดของผู้นำ ซึ่งมีเป้าหมายด้วยว่าการรวมกลุ่มของอาเซียนนั้น จะต้องเป็นการรวมกลุ่มที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงและยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางอย่างแท้จริง ท่านประธานที่เคารพครับ การประชุมที่จะมีขึ้นเพื่อรับรองเอกสารเหล่านี้จะแบ่งออกเป็น ๒ ส่วนนะครับ

ส่วนแรกก็คือว่าจะมีการประชุมที่ลงนามระหว่างผู้นำอาเซียนด้วยกัน ๑๐ ประเทศ จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ถึงวันที่ ๑ มีนาคม โดยอาจจะมีข้อตกลงบางฉบับที่ทำกับผู้เจรจาที่จะได้รับการลงนามในช่วงนั้นด้วย แต่เอกสารอีกจำนวนหนึ่งก็จะไปมีการลงนามรับรองกันในช่วงเมษายน ๒๕๕๒ ซึ่งเอกสารทั้งหมดที่ได้เสนอมานั้นก็จะประกอบไปด้วยเอกสารสำคัญ ๔๑ ฉบับ ลงนามโดยผู้นำของอาเซียน ๘ ฉบับ ลงนามโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ๕ ฉบับ และลงนามโดยรัฐมนตรีเศรษฐกิจหรือรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง ๒๘ ฉบับ เอกสารเหล่านี้จะอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงคมนาคม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงพลังงาน ซึ่งผมจะได้ขอให้ท่านรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบในแต่ละเรื่องนั้นได้ชี้แจงสาระสำคัญของเอกสารแต่ละฉบับให้รัฐสภาได้รับทราบด้วยในวันนี้

ท่านประธานที่เคารพครับ ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานถึงความกังวลของเพื่อนสมาชิกเกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องราวต่าง ๆ ในวันนี้ว่า ที่จริงแล้วเอกสารเกือบทุกฉบับครับเป็นเอกสารที่รัฐบาลของท่านนายกรัฐมนตรีสมชายได้นำเสนอต่อสภาและตั้งใจที่จะมีการประชุมร่วมของรัฐสภาเมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ดังนั้นที่ท่านเพื่อนสมาชิกบอกว่ามีเอกสารเป็นศอกนี่นะครับ ส่วนใหญ่ได้ส่งมาแล้วรอบหนึ่งตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ผมจำได้เพราะว่าผมเป็นผู้นำฝ่ายค้านในขณะนั้น ก็ได้มีการปรึกษาหารือกับทางวิปรัฐบาลรวมทั้งท่านประธานสภาทั้งสองนะครับว่าจะดำเนินการกันอย่างไรเพื่อที่จะให้การพิจารณาเป็นไปด้วยความเรียบร้อยราบรื่นมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แล้วก็ให้โอกาสกับฝ่ายค้านตามสมควร ซึ่งขณะนั้นก็ได้ข้อยุติด้วยดี เพียงแต่ว่าเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลขึ้นก็จำเป็นจะต้องนำเรื่องเสนอกลับเข้ามาใหม่ แต่เอกสารนั้นจะเป็น

เอกสารชุดเดิมทั้งสิ้นครับ ยกเว้น ๓ เรื่องก็คือ ข้อตกลงในเรื่องของการค้าเสรีที่อาเซียนจะไปทำกับจีนฉบับหนึ่ง กับอินเดียฉบับหนึ่ง และกับออสเตรเลียและนิวซีแลนด์อีกฉบับหนึ่ง ดังนั้นผมเชื่อครับว่าเพื่อนสมาชิกจำนวนมากเคยมีเอกสารส่วนใหญ่เกือบทั้งหมดตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนแล้วนะครับ ก็น่าที่จะได้มีโอกาสในการเดินหน้าพิจารณาในที่ประชุมแห่งนี้ได้ นอกจากนั้นท่านประธานครับข้อตกลงในลักษณะนี้ก็เป็นข้อตกลงของหลายประเทศ คือในลักษณะของพหุภาคี ซึ่งปัจจุบันนี้ประเทศสมาชิกอื่นได้ให้ความเห็นชอบพร้อมที่จะลงนามหมดแล้ว เหลือเพียงแต่ประเทศไทยเท่านั้นนะครับ เพราะฉะนั้นการนำเสนอของรัฐบาลในวันนี้ก็เพื่อที่จะยืนยันถึงความพร้อมของประเทศไทย ในการที่จะเป็นเจ้าภาพแล้วก็ร่วมลงนามในข้อตกลงสำคัญ ๆ เหล่านี้ ซึ่งหากบรรลุผลสำเร็จก็จะเป็นการส่งเสริมความร่วมมือทั้งทางด้านการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และจะมีรายละเอียดปลีกย่อยไปอีกหลายเรื่อง เช่น ความร่วมมือในเรื่องของอาหาร พลังงาน การจัดการภัยพิบัติ การป้องกันผลกระทบของวิกฤตการณ์ทางการเงินที่ทั่วโลกกำลังประสบอยู่ในขณะนี้

นอกจากนั้นท่านประธานครับมีหนังสือสัญญาอีก ๒ ฉบับ ก็คือกรณีของร่างบันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสหภาพพม่าว่าด้วยความร่วมมือเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก และร่างบันทึกความเข้าใจระหว่างกระทรวงแรงงานแห่งสาธารณรัฐเกาหลีและกระทรวงแรงงานแห่งราชอาณาจักรไทยว่าด้วยการจัดส่งแรงงานไทยไปสาธารณรัฐเกาหลีภายใต้ระบบการจ้างแรงงานแห่งชาติ ซึ่งเป็นบันทึกความเข้าใจในกรอบทวิภาคี แต่เป็นหนังสือสัญญาที่สำคัญและมีความจำเป็นเร่งด่วนจึงได้เสนอมาเพื่อให้รัฐสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบในคราวนี้ด้วย

ท่านประธานที่เคารพครับ สำหรับกรณีของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศนั้น ขออนุญาตกราบเรียนว่าเดิมทีรัฐบาลได้เร่งรัดการเห็นชอบหนังสือสัญญาต่าง ๆ โดยได้มีการประชุมคณะรัฐมนตรีเป็นพิเศษ ----------

เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคมที่ผ่านมา แล้วก็ได้อนุมัติร่างหนังสือสัญญาเหล่านี้เพื่อนำเสนอต่อสภา ผมเองได้ลงนามเสนอต่อท่านประธานสภาตั้งแต่วันที่ ๓๐ ธันวาคม ส่วนหนึ่ง และวันที่ ๕ มกราคม อีกส่วนหนึ่ง โดยมีความตั้งใจว่าจะพิจารณากันในช่วงของการประชุมสมัยวิสามัญ แต่ว่าเมื่อพบว่าทางรัฐสภาไม่สะดวกที่จะพิจารณาในขณะนั้น ก็มีการเลื่อนมาเป็นในช่วงของการเปิดสมัยประชุมสามัญ กราบเรียนท่านประธานครับว่า ทั้งผม ทั้งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศและอีกหลาย ๆ ท่านเข้าใจมาโดยตลอดว่าจะเป็นการประชุมกันเมื่อวันที่ ๒๑-๒๒ ที่ผ่านมา แต่เนื่องจากว่าทางสภาผู้แทนราษฎรได้นัดประชุม ก็จึงมีการประชุมรัฐสภาในวันนี้และวันพรุ่งนี้แทนวันที่ ๒๑ และวันที่ ๒๒ ช่วงที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศตอบรับที่จะไปเยือนกัมพูชาเป็นช่วงก่อนที่จะมีข้อเท็จจริงตรงนี้ปรากฏขึ้นมา จึงทำให้ท่านไม่สามารถมาร่วมได้นะครับ แต่ว่าได้มอบหมายท่านรัฐมนตรีวีระชัย วีระเมธีกุล รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งปกติคือผู้รักษาราชการแทนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศอยู่แล้ว อย่างไรก็ตาม เนื่องจากว่าเราได้มีการพิจารณาเรื่องนี้ เข้าใจว่า ๒ วัน คืนนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศจะเดินทางกลับมา ผมก็ได้กำชับแล้วว่าเมื่อท่านเดินทางกลับมาท่านก็ต้องมาที่นี่ แล้วมีประเด็นอะไรที่ยังค้างคาอยู่ที่จำเป็นจะต้องชี้แจง ท่านก็ต้องมาทำหน้าที่ตรงนี้ในการรับผิดชอบต่อสภา

ขอกราบเรียนท่านประธานเป็นประเด็นสุดท้ายนิดเดียวนะครับว่าเนื่องจากก่อนหน้านี้เพื่อนสมาชิกกังวลในเรื่องของร่างรัฐธรรมนูญ กราบเรียนว่าเมื่อสัปดาห์ที่แล้วผมหารือกับท่านประธานวิปฝ่ายค้าน แล้วก็กำลังจะดูลู่ทางในการที่จะผลักดันการปฏิรูปการเมืองต่อไป ซึ่งผมถือว่าเป็นเจตนารมณ์ร่วมกันครับ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านรัฐมนตรีวีระชัยครับ

นายวีระชัย วีระเมธีกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายวีระชัย วีระเมธีกุล รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติหน้าที่แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งติดภารกิจสำคัญที่กัมพูชา กระผมขออนุญาตนำเสนอสาระสำคัญของเอกสารที่ผู้นำและรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนจะลงนามและรับรองในการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียน

ครั้งที่ ๑๔ และการประชุมสุดยอดผู้นำที่เกี่ยวข้องที่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของกระทรวงการต่างประเทศทั้งหมด ๑๑ ฉบับ โดยจะขออนุญาตแบ่งการอภิปรายออกเป็น ๓ ส่วน ส่วนที่ ๑ เป็นเรื่องของความร่วมมือในกรอบอาเซียน มีทั้งหมด ๕ ฉบับ ดังนี้

๑. ร่างปฏิญญาว่าด้วยแผนงานสำหรับประชาคมอาเซียน ปี ค.ศ. ๒๐๐๙-๒๐๑๕ เป็นเอกสารเพียงฉบับเดียวที่จะลงนามโดยผู้นำ และถือเป็นเอกสารประวัติศาสตร์ชิ้นสำคัญที่วางแนวทางเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนภายในปี ๒๕๕๘ โดยจะเป็นเอกสารที่ผนวกแผนงานการจัดตั้งประชาคมอาเซียนทั้ง ๓ เสาหลัก คือประชาคมการเมืองและความมั่นคง ประชาคมเศรษฐกิจ ประชาคมสังคมและวัฒนธรรม รวมทั้งแผนงานข้อริเริ่ม เพื่อให้การรวมตัวของอาเซียน ฉบับที่ ๒ เข้าไว้ด้วยกัน

๒. ร่างแผนงานการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน มีเป้าหมายสำคัญที่จะพัฒนาบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกัน ทั้งในเรื่องของการส่งเสริมระบอบประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาเรื่องความมั่นคงในทุกรูปแบบ การพัฒนากลไกระงับข้อพิพาทโดยสันติวิธี และการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับประเทศภายนอกภูมิภาค

๓. ร่างแผนงานการจัดตั้งประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน เป็นเอกสารสำคัญอีกชิ้นหนึ่งที่จะช่วยหล่อหลอมประชาชนของอาเซียนให้เป็นหนึ่งเดียว โดยเน้นเรื่องการพัฒนามนุษย์ การให้สวัสดิการสังคม การส่งเสริมความยุติธรรมและสิทธิของประชาชน ความยั่งยืนทางด้านสิ่งแวดล้อม การสร้างเอกลักษณ์ร่วมกันของอาเซียน รวมทั้งการลดช่องว่างในการพัฒนา

๔. ร่างแผนงานข้อริเริ่มเพื่อการรวมตัวของอาเซียน ฉบับที่สอง มีเป้าหมายเพื่อลดช่องว่างการพัฒนาระหว่างประเทศสมาชิกเดิม ๖ ประเทศ กับประเทศสมาชิกใหม่ ได้แก่ กัมพูชา ลาว เวียดนาม และพม่า ซึ่งจะสนับสนุนการดำเนินนโยบายของไทยในการเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งในกรอบทวิภาคีและในความร่วมมืออนุภูมิภาค

๕. ร่างปฏิญญาร่วมว่าด้วยการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษในอาเซียน เป็นข้อริเริ่มของไทยที่จะให้ประเทศสมาชิกอาเซียนแสดงเจตนารมณ์ร่วมกันในการปฏิบัติตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษของประชาชาติ ซึ่งเป็นโอกาสที่เหมาะสม เนื่องจากในปีนี้สหประชาชาติกำหนดจะให้มีการพิจารณาทบทวนและประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินการตามเป้าหมายดังกล่าว

ท่านประธานสภาที่เคารพ กลุ่มที่ ๒ เป็นกรอบความร่วมมือกับประเทศคู่เจรจาในกรอบอาเซียน + ๓ คือ จีน ญี่ปุ่นและเกาหลีใต้ รวมทั้งในกรอบเจรจาสุดยอดผู้นำเอเชีย ซึ่งจะรวมถึงออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ อินเดีย เข้ามาด้วย ทั้งหมดมี ๔ ฉบับ ได้แก่

๑. ร่างแถลงการณ์ว่าด้วยความร่วมมือด้านพลังงานชีวภาพและความมั่นคงด้านอาหารในกรอบอาเซียนบวกสามมีเนื้อหาที่เป็นประโยชน์โดยตรงกับไทยในฐานะประเทศผู้ผลิตอาหารและผู้ส่งออกข้าวรายใหญ่ของโลก โดยเฉพาะการสนับสนุนให้มีการจัดตั้งคลังสำรองข้าวฉุกเฉินในประเทศไทย ซึ่งจะสามารถทำให้ไทยตรวจสอบและติดตามความเคลื่อนไหวของปริมาณข้าวในภูมิภาคได้ นอกจากนี้ร่างแถลงการณ์ฉบับนี้ยังได้เน้นเรื่องการสร้างความสมดุลระหว่างความมั่นคงทางด้านอาหารและความมั่นคงทางด้านพลังงาน

๒. ร่างแถลงการณ์ว่าด้วยการจัดการภัยพิบัติของการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก เป็นเอกสารแสดงเจตนารมณ์ที่สำคัญทางการเมืองในการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างกันในการจัดการภัยพิบัติในภูมิภาค ทั้งในเรื่องการเตรียมความพร้อมรับภัยพิบัติ การให้ความช่วยเหลือในช่วงที่เกิดภัยพิบัติ และการฟื้นฟูบูรณะภายหลังภัยพิบัติ โดยอาศัยประสบการณ์จากกรณีสึนามิ และพายุไซโคลนนาร์กีสในพม่า

๓. บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการจัดตั้งศูนย์อาเซียนจีนที่กรุงเปจิง คือเป็นศูนย์บริการแบบครบวงจรที่ให้ข้อมูลและส่งเสริมการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว การศึกษาและวัฒนธรรมระหว่างอาเซียนและจีน ทั้งนี้ จีนและอาเซียนจะร่วมกันพิจารณาค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานในสัดส่วน ๙ ต่อ ๑ โดยจีนจะออก ๙ ส่วน และอาเซียนออก ๑ ส่วน

๔. บันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลแห่งประเทศออสเตรเลียกับรัฐบาลแห่งประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ว่าด้วยโครงการความร่วมมือด้านการพัฒนาระหว่างอาเซียนและออสเตรเลียระยะที่ ๒ เป็นโครงการความร่วมมือระหว่างปี ๒๕๕๑-๒๕๕๘ โดยออสเตรเลียจะให้ความช่วยเหลือแบบให้เปล่าด้านการพัฒนาแก่ประเทศสมาชิกอาเซียนเป็นมูลค่าประมาณ ๕๗ ล้านเหรียญดอลลาร์ออสเตรเลีย โดยแผนงานจะเน้นเรื่องการพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรในการสนับสนุนการรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ท่านประธานสภาที่เคารพ กลุ่มสุดท้ายเป็นเอกสารที่เกี่ยวข้องกับกรอบการเจรจาที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการให้เป็นไปตามกฎบัตรของอาเซียน มีทั้งหมด ๒ ฉบับดังนี้

๑. กรอบการเจรจายกร่างขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์กรสิทธิมนุษยชนอาเซียน ซึ่งเป็นประเด็นที่ไทยให้ความสำคัญและพยายามผลักดันเพื่อให้จัดตั้งได้ในช่วงที่ไทยดำรงตำแหน่งประธานอาเซียน และตั้งเป้าหมายว่าจะนำเสนอร่างสุดท้ายให้ที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนพิจารณาให้ความเห็นชอบในเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๒

๒. กรอบการเจรจาประเด็นทางด้านกฎหมายภายใต้กฎบัตรอาเซียนภายใต้การพิจารณาของคณะผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายระดับสูงว่าด้วยกฎบัตรอาเซียนเพื่อส่งเสริมให้อาเซียนเป็นองค์กรที่ดำเนินการบนพื้นฐานของการเคารพกติกามากยิ่งขึ้น โดยกำหนดจะจัดทำข้อเสนอแนะร่างแรกในประเด็นเรื่องการให้สถานะนิติบุคคลกับอาเซียน การให้เอกสิทธิ์และคุ้มกันตลอดจนกลไกข้อพิพาทต่าง ๆ ให้ที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนพิจารณาในการประชุมสุดยอดครั้งนี้ และตั้งเป้าหมายว่าจะเสนอร่างสุดท้ายให้ที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนพิจารณาให้ความเห็นชอบในเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๒

ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ สุดท้ายนี้กระผมขอกล่าวย้ำเจตนารมณ์ของท่านนายกรัฐมนตรีอีกครั้งหนึ่งว่า การลงนามหรือรับรองในเอกสารต่าง ๆ เหล่านี้ นอกเหนือจะเป็นการเสริมสร้างความร่วมมือในภูมิภาคซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนชาวไทยเป็นหลักแล้ว ยังมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อความเชื่อมั่นของประเทศไทยต่อเกียรติภูมิของประเทศไทย กระผมจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าสมาชิกจะให้การพิจารณาเห็นชอบกับร่างดังกล่าวด้วยดี เพื่อให้ประเทศไทยสามารถปฏิบัติหน้าที่ของประธานอาเซียนได้อย่างเต็มความภาคภูมิ ขอบคุณครับ

- ๒๒/๑

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ คุณพรทิวา เชิญครับ

นางพรทิวา นาคาศัย (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาและท่านสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติ ดิฉัน นางพรทิวา นาคาศัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยนาท ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ขอขอบพระคุณท่านประธานรัฐสภาและท่านสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติทุกท่านที่ได้ให้เกียรติที่จะได้ให้โอกาสดิฉันได้นำเสนอหนังสือสัญญาด้านเศรษฐกิจของอาเซียน ซึ่งดิฉันได้รับมอบหมายจากรัฐบาลที่จะได้มาชี้แจงต่อที่ประชุมรัฐสภาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ สัญญาทั้งหมดในส่วนของกระทรวงพาณิชย์ปรากฏอยู่ในวาระการประชุมตั้งแต่เรื่องด่วนวาระที่ ๕ ถึงวาระที่ ๑๔ มีทั้งหมด ๑๐ เรื่อง รวม ๒๓ ฉบับ ซึ่งกระทรวงพาณิชย์จะนำเสนอต่อรัฐสภาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ โดยจะแบ่งออกเป็น ๒ กลุ่ม ก็คือ

กลุ่มที่ ๑ จะเป็นกลุ่มหนังสือสัญญาภายในอาเซียน

กลุ่มที่ ๒ จะเป็นกลุ่มหนังสือสัญญาของอาเซียนกับคู่เจรจา

ท่านประธานรัฐสภาและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ สำหรับกลุ่มแรกเป็นเรื่องหนังสือสัญญาภายในอาเซียนประกอบด้วย ในเรื่องด่วนวาระที่ ๕

๑. เป็นเรื่องของความตกลงการค้าสินค้าของอาเซียน ซึ่งเป็นการรวบรวมกฎเกณฑ์ทางการค้า เพื่อจัดตั้งการค้าเสรีอาเซียน หรืออาฟต้า (AFTA) ทั้งด้านมาตรการภาษีและที่มิใช่ภาษี ซึ่งได้ดำเนินการมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้เข้ามาอยู่รวมในฉบับเดียวกัน และเพื่อให้เกิดความทันสมัยและชัดเจน แล้วก็ให้เกิดความสะดวกมากยิ่งขึ้น โดยไม่ได้มีพันธกรณีเพิ่มขึ้นจากที่มีอยู่เดิม

๒. พิธีสารเพื่ออนุวัติข้อผูกพันชุดที่ ๗ ภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยบริการของอาเซียน ซึ่งอยู่ในเรื่องด่วนวาระที่ ๖ เป็นพิธีสารที่กำหนดให้มีการเปิดเสรีสาขาบริการตามข้อผูกพันในตารางแนบท้าย ซึ่งจะต้องมีการจัดทำตารางแนบท้ายต่อไป การเปิดเสรีสาขาบริการของอาเซียนได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๘ เป็นต้นมา

๓. ความตกลงด้านการลงทุนของอาเซียน ในเรื่องด่วนวาระที่ ๗ เป็นการรวมความตกลงการเปิดเสรีด้านการลงทุน และความตกลงส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนของอาเซียนที่มีอยู่เข้าด้วยกัน

๔. การลงนามในหนังสือแจ้งเข้าร่วม MRA สาขาวิศวกรรมและ MRA สาขาสถาปัตยกรรมของอาเซียนในเรื่องด่วนวาระที่ ๑๒ ซึ่งประกอบด้วยเอกสารสัญญา ๒ ฉบับ ซึ่งได้ลงนามข้อตกลงไปแล้วเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๘ และ พ.ศ. ๒๕๕๐ แต่ก็ยังไม่มีผลบังคับใช้ จนกว่าสมาชิกจะแจ้งการเข้าร่วมข้อตกลง โดยเป็นข้อตกลงที่ยอมรับกันในเรื่องของคุณสมบัติ เช่น การศึกษาและประสบการณ์การทำงาน

๕. ข้อตกลงยอมรับร่วมด้านวิชาชีพ ๓ สาขา ก็คือแพทย์ ทันตแพทย์และบัญชี ซึ่งเป็นเรื่องเร่งด่วนในวาระที่ ๑๓ ประกอบด้วยเอกสารสัญญา ๓ ฉบับ เป็นข้อตกลงที่จะยอมรับร่วมกันในเรื่องของคุณสมบัติ เช่น การศึกษาและประสบการณ์การทำงาน เพื่อให้บุคลากรเหล่านี้สามารถที่จะยื่นคำขอใบอนุญาต โดยไม่ต้องเสียเวลาในการตรวจสอบคุณสมบัติซ้ำ อย่างไรก็ดีผู้ประกอบวิชาชีพยังต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับประเทศที่เข้าไปทำงาน เช่น การสอบใบประกอบวิชาชีพ การขอใบอนุญาตทำงาน

๖. ร่างบันทึกความเข้าใจระหว่างไทยและอินโดนีเซีย เรื่อง น้ำตาล ซึ่งติดอยู่ในเรื่องด่วนวาระที่ ๑๔ ซึ่งเป็นข้อตกลงที่ระบุว่าอินโดนีเซียจะรักษาระดับการนำเข้าน้ำตาลจากไทยอย่างน้อยไม่ต่ำกว่าปริมาณเฉลี่ย ๓ ปีย้อนหลัง ก็คือปี ๒๕๔๘ ถึงปี ๒๕๕๐ เพื่อชดเชยในกรณีที่อินโดนีเซียขอชะลอการลดภาษีสินค้าน้ำตาล ความตกลงทั้งหมดในกลุ่มนี้ก็จะเป็นประโยชน์ต่อการเสริมสร้างความเป็นปึกแผ่นของอาเซียนให้รวมตัวกันอย่างมีกฎเกณฑ์ชัดเจนมาก

กลุ่มที่ ๒ ก็จะเป็นหนังสือสัญญาของอาเซียนกับคู่เจรจาซึ่งประกอบไปด้วย

๑. ความตกลงว่าด้วยการลงทุนว่าด้วยระหว่างอาเซียนและสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งเป็นเรื่องเร่งด่วนวาระที่ ๘ เป็นความตกลงส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการลงทุนและให้ความคุ้มครองการลงทุนและนักลงทุนของอาเซียนและจีน ซึ่งจะส่งผลให้มีการลงทุนระหว่างกันเพิ่มมากขึ้น

๒. ความตกลงภายใต้กรอบอาเซียนสาธารณรัฐเกาหลี ซึ่งเป็นเรื่องเร่งด่วนในวาระที่ ๙ ประกอบด้วยเอกสารสัญญารวมทั้งหมด ๖ ฉบับ เป็นความตกลงการเปิดตลาดด้านการค้าสินค้า

นายวิทยา บุรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พระนครศรีอยุธยา) : ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายวิทยา บุรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พระนครศรีอยุธยา) : ขออนุญาตสักนิดเถอะครับท่านประธาน ต้องขอประทานโทษท่านรัฐมนตรี ผมคิดว่าน่าจะอยู่ในกลุ่มงานที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงการต่างประเทศเฉพาะในส่วนนี้ ขอความกรุณาท่านรัฐมนตรีอย่าเพิ่งรีบร้อนนะครับ เพราะว่าประเด็นในการที่จะอภิปรายมันเยอะอยู่ กราบเรียนท่านประธานนะครับ เอาเฉพาะกลุ่มงานกลุ่มแรกที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงการต่างประเทศ ผมอุตส่าห์นำเรียนแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นในส่วนที่เป็นกลุ่มงานต่อไปนะครับ ขออนุญาตท่านรัฐมนตรีได้นำชี้แจงอีกสักครั้งหนึ่งนะครับ ด้วยความเคารพท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็ท่านรัฐมนตรีชะลอก่อน ข้อ ๔ ชะลอ ใจเย็น ๆ ก็ยุติก่อนก็ได้ครับ

นางพรทิวา นาคาศัย (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) : อย่างนั้นขอเรียนชี้แจงเพียงเท่านี้ก่อน ขอบคุณค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปก็ขอเชิญท่านผู้มีชื่อ ดังต่อไปนี้

ในรอบแรกนะครับ มีท่านสุนัย จุลพงศธร คุณตวง อันทะไชย นายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม นะครับ ๓ ท่าน เชิญท่าน เวลาที่ท่านกำหนดกี่นาทีครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : รู้สึกจะทำหน้าที่คล้าย ๆ ผู้นำฝ่ายค้านนะครับ ไม่จำกัดเวลา

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ตอนนี้เป็นผู้นำฝ่ายค้าน เชิญเลยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : เปล่าคล้าย ๆ ครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คล้ายครับ เชิญครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ประมาณก็คงจะใช้เวลาประมาณสักชั่วโมงหนึ่งท่านประธานครับ ท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม สุนัย จุลพงศธร ครับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน จังหวัดนครสวรรค์ พรรคเพื่อไทย ในนามสมาชิกรัฐสภา เริ่มต้นเลยจริง ๆ ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตติติงท่านประธานนิดเดียว ในฐานะที่รัฐมนตรีป้ายแดง ๒ ท่าน คือท่านวีระชัยและท่านพรทิวาขึ้นมาอภิปรายนั้นได้ทำผิดข้อบังคับครับ แต่ไม่อยากประท้วงตอนขณะที่ท่านพูด ข้อบังคับของรัฐสภายังไม่มี เราใช้ข้อบังคับ ปี ๒๕๔๔ อยู่ก่อนคือ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ใช้ข้อบังคับของสภาผู้แทนราษฎรครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ข้อ ๔๓ ห้ามนำเอกสารใด ๆ มาอ่านในที่ประชุมสภาโดยไม่จำเป็นและไม่ได้ขออนุญาตท่านประธาน ข้อ ๖๑ ถ้าเป็นของสภาผู้แทนราษฎร เป็นข้อ ๖๑ ครับ เนื้อความเหมือนกันครับท่านประธานครับ แต่ว่าไม่ได้ประท้วงท่านในขณะที่ท่านกำลังอภิปราย ก็เห็นใจอยู่ว่าเราก็รักกันชอบกัน แต่ว่าเป็นรัฐมนตรีป้ายแดงนั้นมันได้แสดงวุฒิภาวะอยู่ว่า ไม่ค่อยมั่นใจเท่าไรในการที่จะตอบ หรือภูมิความรู้ที่จะเข้าไปควบคุมบริหารราชการแผ่นดิน ท่านประธานครับ เริ่มต้นเลยจริง ๆ คงจะต้องเริ่มต้นจากที่ท่านนายกรัฐมนตรี ผมเองเป็นคนหารือท่านประธานถึงเรื่องเอกสารจำนวนมาก ท่านรัฐมนตรีก็ตอบเฉียดมาทางผมแต่

ไม่ได้เอ่ยชื่อ พูดทำนองว่าเอกสารเหล่านี้แจกแล้วตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ผมเองเป็นคนบอกว่าเพิ่งได้รับ แล้วมันมากมายเหลือเกินอ่านไม่ไหว เพราะผมเป็นคนเสนอประเด็นว่าให้เลื่อนไหมครับ หรือว่าจะต้องตั้งกรรมาธิการวิสามัญ ท่านประธานครับ ก็น่าชื่นชมที่ท่านนายกรัฐมนตรีนี่เป็นคนละเอียดนิดหนึ่ง ได้ยินเสียงผมท่านก็ยังจำได้และมาชี้แจง

แต่แปลกครับ ท่านจำได้เป็นเรื่อง ๆ เช่น เรื่องรัฐมนตรีกษิตเคยพูดอะไรที่ผิดหลักการที่ท่านตั้งหลัก ๙ ประการไว้ ผมเฝ้าดูท่านตลอดนะท่านนายกรัฐมนตรีเรามีความหลังกันนะครับ ปรากฏว่าคุณกษิตพูดจาในลักษณะที่ผิดจากหลักการที่ท่านนายกรัฐมนตรีวางไว้ ไม่ว่าการพูดที่มีลักษณะสายล่อฟ้า เรื่องการชุมนุม อาหารดี ดนตรีเพราะ รวมตลอดทั้งไปกล่าวตำหนิติเตียนท่านผู้นำประเทศเพื่อนบ้านที่เป็นอาเซียนของเราด้วย ตอนนั้นท่านกลับแถลงบอกว่า ผมไม่ทราบว่าพูดในบริบทใดไม่ได้ฟัง ก็ไม่เป็นไรครับ ท่านก็ถนัดฟังเป็นเรื่อง ๆ ไป วันนี้ผมกำลังจะเสนอสิ่งที่ดีที่สุดให้ท่านนายกรัฐมนตรีได้พิจารณา เพื่อจะปรับปรุงกระบวนการบริหารของท่านให้กระฉับกระเฉงและเป็นผลประโยชน์ต่อประเทศชาติบ้านเมือง ท่านประธานสภาครับ ท่านพูดว่าแจกเอกสารเมื่อเดือนพฤศจิกายน ผมสังเกตหลายครั้งเวลาท่านพูด ท่านมักพูดด้านเดียวครับ วันที่ท่านแถลงนโยบายในนโยบายท่านก็พูดถึงวิกฤติเศรษฐกิจของโลกเป็นหลัก แต่วิกฤติในประเทศไม่พูด เดือนพฤศจิกายนกำลังเกิดเหตุอะไรครับท่านนายกรัฐมนตรีครับ มันปั่นป่วนไปหมด ๗ ตุลาคมก็เกิดเหตุการณ์ล้อมสภา เดือนพฤศจิกายนก็เกิดวิกฤติต่าง ๆ ในเวลาอย่างนั้นท่านครับ ท่านก็เห็น ตอนนั้นก็ยึดสนามบิน อันนี้จำได้นะท่านประธานครับ ท่านนายกรัฐมนตรีจำได้ไหมครับ ยึดสนามบิน ปิดสนามบิน ยึดทำเนียบ ท่านเกี่ยวด้วยหรือเปล่า ท่านอาจจะไม่จำก็แล้วกัน แต่ขณะนั้นภาวการณ์ของบ้านเมืองมันอยู่ในภาวการณ์ที่บริหารจัดการยากมาก ดังนั้นวันนี้ผมจึงบอกว่า เอาเถอะครับ ให้ท่านสบายใจว่าเรื่องกรอบอาเซียนที่ท่านจะไปตกลงนี้ หลักการกระผมเห็นด้วยและฝ่ายค้านเห็นด้วยครับ โดยหลักการนะครับ แต่ว่าที่ต้องมากล่าวถึงในรายละเอียดนี้ เพราะว่ารัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ อันนี้ท่านจำได้หรือเปล่าไม่ทราบนะครับ ตอนที่ท่านหาเสียงท่านบอกว่าให้รับ ๆ ไปก่อน รัฐธรรมนูญนะครับตอนโหวตกันแล้วมาแก้ทีหลัง ตอนหาเสียงท่านก็บอกแล้วเดี๋ยวจะแก้ทีหลัง ท่านเห็นปัญหาหรือยังครับ วันนี้ท่านกษิตเดินทางไปกัมพูชาไปตกลงอะไรไม่ได้นะครับ ไปเซย์ฮัลโหล (Say Hello) เท่านั้นเอง ไปคุยกับฮุน เซน ได้พบหรือเปล่าไม่รู้นะครับ เพราะท่านกษิตได้ใช้ถ้อยคำที่รุนแรงมากต่อท่านผู้นำผู้นั้น ซึ่งผมยังจะไม่กล่าวถึงในที่นี้ แต่ผมกำลังจะบอกว่า การพูดถึงกรอบอาเซียนมันปฏิเสธไม่ได้ที่จะต้อง

พูดถึงมาตรา ๑๙๐ เห็นไหมครับ วันนี้อาเซียนเขาก็ไปถึงไหนหมดแล้ว เราก็ยังไปไม่ได้ เพราะมาตรา ๑๙๐ มันบล็อกไว้อยู่ ถามว่าผมเห็นด้วยไหมครับกับรัฐธรรมนูญนี้ ไม่มีทางเลือกครับ ต้องเห็นด้วย แต่ว่าการที่มาตรา ๑๙๐ ได้กลายเป็นอุปสรรคอันหนึ่งในการบริหารราชการแผ่นดิน ท่านครับ มะงุมมะงาหราช้าไปก็ไม่ไหวนะครับ แต่ทีนี้ทำอย่างไรครับ ต้องดำเนินการตามนี้ การพิจารณาตามมาตรา ๑๙๐ วรรคสองนี้ บอกว่า รัฐสภาต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน มีเวลา ๖๐ วันครับ ดังนั้นเราอาจจะต้องเปิดช่องทางในการที่พิจารณาละเอียดก็คือตั้งกรรมาธิการวิสามัญ วรรคสาม หนักไปอีกครับท่านต้องทำอีกครับ หลังจากพิจารณาในสภาแล้วต้องฟังความเห็นของประชาชนอีกครับ เป็นอย่างไรครับ อยากแก้รัฐธรรมนูญหรือยังครับท่านครับ เราได้เห็นข้อเท็จจริงแล้วว่ามีความบกพร่องอย่างยิ่งในกระบวนการทางความคิดของผู้ร่างรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ ที่ไม่ได้ผ่านการคัดเลือกมาจากประชาชน ดังนั้นก่อนที่จะเริ่มต้นเรื่องกรอบอาเซียนนั้นจะต้องพูดเรื่องนี้ก่อน ท่านประธานครับ ผมก็ยินดีที่จะให้ความร่วมมือกับรัฐบาลอย่างเต็มที่ เอาเถอะ แจกมาช้า มันมาก ต้องรีบก็ช่วยกัน เสาร์-อาทิตย์ เราก็ไปอ่านกัน ท่านต้องเข้าใจนะครับท่านประธานไม่ได้เป็นคนจีนเหมือนผม วันเสาร์วันจ่ายวันอาทิตย์วันไหว้ พอไหว้เจ้า ไหว้บรรพบุรุษเสร็จแล้ว พรรคเพื่อไทยก็นัดประชุมกันครับ ไม่มีทางที่จะตรวจสอบได้ทั้งหมดละครับ ก็แบ่งกันเป็นกลุ่ม ๆ หลายกลุ่มของผมไปไหนแล้ว เดี๋ยวจะมีชื่อท่านจตุพร พรหมพันธุ์ ขึ้นมาอีกนะครับ แล้วก็มีท่านเชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ ท่านสงวน พงษ์มณี ท่านจุมพฏ บุญใหญ่ ในรอบแรก เพื่อจะแบ่งหน้าที่กันเมื่อวานเราแบ่งหน้าที่กันดูแล้วครับท่านนายกรัฐมนตรีครับ ----------

สำหรับผมเองนั้นให้พูดถึงเรื่องกรอบกว้าง ๆ ของข้อตกลงและเจาะลึกลงไปในบางประเด็น การอภิปรายของผมเองนั้นที่ผมต้องกราบเรียนท่านนายกรัฐมนตรีก่อนก็คือว่าผมจะวิเคราะห์ในผลประโยชน์ของประเทศที่จะได้รับจากการดำเนินการนี้ โดยหลักการผมเห็นว่าโดยหลักการเห็นด้วยครับ แต่ในรายละเอียดเราจะได้ประโยชน์หรือไม่ได้ประโยชน์ในการประชุมในฐานะที่ท่านนายกรัฐมนตรีเป็นประธานการประชุม เป็นประธานอาเซียนนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพูดถึงตัวบุคคล จริง ๆ วันนี้ท่านนายกรัฐมนตรีครับ ผมก็เห็นใจท่าน ท่านอยู่ในไฟลท์ (Flight) บังคับจริง ๆ ทำให้ท่านไม่อาจจะเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสมเป็นรัฐมนตรีใน ครม. ของท่านได้ เพราะท่านตกอยู่ในวังวนของอิทธิพล ๔ กลุ่ม ที่ผมอภิปรายไปแล้วนอกสภาเหมือนกัน ก็คือ

กลุ่มที่ ๑ ที่ท่านต้องใช้หนี้คือกลุ่มพันธมิตร จึงก่อให้เกิดท่านกษิตมาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ถามว่าเหมาะไหมท่านครับ ไม่เหมาะละครับ แต่ผมเห็นใจท่านว่าท่านก็กล้าหาญ ถ้าท่านไม่รับมาก็คงจะยุ่ง เพราะว่าพันธมิตรเขาทวงบุญคุณท่านเรื่อย

กลุ่มที่ ๒ คือกลุ่มทุนครับ อันนี้ก็พูดไปเดี๋ยวจะกระทบกระเทือนใจ เดี๋ยวจะว่าสุนัยพูดถึงกลุ่มทุนเรื่อยเพราะเงินน้อยนี่ ท่านวีระชัย วีระเมธากุล ถึงมาเป็นรัฐมนตรีนี่

กลุ่มที่ ๓ คือกลุ่มพรรคร่วม ถึงได้มีคุณพรทิวา นาคาศัย นี่ครับมานั่งเป็นรัฐมนตรี และในการประชุมนี้มีรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง ล้วนแต่เป็นรัฐมนตรีที่ผมดูแล้วคุณสมบัติไม่ถึงครับ ถ้าไปเจรจากับเขาจะทำอย่างไร พอหลุดจาก กต. (กระทรวงการต่างประเทศ) มากระทรวงพาณิชย์ ไปถึงกระทรวงคมนาคมมีอีกครับ ใครครับ คนเลี้ยงช้างครับ คุณโสภณ ซารัมย์ ฟังชื่อนึกว่าเป็นคนต่างประเทศ คนที่ ๔ อันนี้คงเป็นคนสนิทของท่านเดิมที่ต้องเข้ามาอยู่ในการประชุมด้วยนะครับ แต่บังเอิญกลิ่นเน่าของปลากระป๋องมันลอยไปถึงประเทศเพื่อนบ้านอาเซียนหรือเปล่า คือคุณวิฑูรย์ นามบุตร เห็นไหมครับ จริงอยู่เขานี้เป็นคนสนิทของท่าน เป็นพรรคของท่าน อยู่ในฐานะที่ท่านเลือกมาด้วยความสามารถ แต่พอเกิดเรื่องปั๊บ จุกเลย เท่าที่ชื่นชมได้ก็ต้องชื่นชมว่าคนที่เข้ามาเกี่ยวด้วยนี่ก็สาธารณสุข คุณวิทยา แก้วภราดัย นี่เหมาะสมดี ๆ ดี ส่วนพี่ไพฑูรย์ แก้วทองก็ โอ.เค. ครับก็ถือว่าเป็นรัฐมนตรีอาวุโส ที่กล่าวอย่างนี้ไม่ได้หมายความว่า เอ๊ะ

คุณพรทิวา นาคาศัย เป็นรัฐมนตรีไม่ได้หรืออย่างไร ก็เป็น ส.ส. โอ้เป็นเกียรติครับ ได้ครับ คุณวีระชัยไม่ได้เป็น ส.ส. เป็นได้ไหม เป็นได้ครับ เป็นคนมีความสามารถจริง ๆ นี่ยังเสียดายท่านไปชี้แจงแทนท่านกษิต เดี๋ยวผมอภิปรายแล้วท่านชี้แจงไม่ได้หมดละครับ พยายามชี้แจงแต่อย่าเข้าไปเป็นคุณกษิตเองนะครับ เพราะมันจะเน่าเหมือนปลากระป๋องอีก ท่านประธานครับเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องมาพูดกรอบแรกก่อนว่า บุคลากรที่เป็นองคาพยพของท่านนายกรัฐมนตรีจะต้องไปนั่งประชุมร่วมกับเขา ท่านประธานครับเวลาเขาจะประชุมใหญ่ ๆ อย่างนี้ ผมไม่เคยเป็นรัฐมนตรีละครับ แต่เคยทำหน้าที่เป็นเลขานุการเป็นที่ปรึกษาของรัฐมนตรีร่วมประชุม ท่านรู้หรือเปล่าประวัติของท่านนี่ถูกส่งไปสถานทูตต่าง ๆ นี่ครับเขาเอาประวัติของท่านไปดูหมดแล้วครับ และประวัติของท่านนี้เวลาไปอยู่ในที่ประชุมเขาจะรู้หมดว่าท่านเป็นใคร อย่างไร ก็ยังดีใจนะครับ ที่ท่านพรทิวา นาคาศัยนี้ไม่ได้ประชุมเรื่องการค้ามนุษย์นะครับ ท่านนายกรัฐมนตรีครับ คนประกอบกิจการ อาบ อบ นวดนี่มันเป็นอย่างไรครับ หมิ่นเหม่กับการค้ามนุษย์ไหมครับ รัฐมนตรีที่ท่านไม่มีสิทธิเลือกเลยเห็นไหมครับ มันก็กลายเป็นจุดอ่อน และประโยชน์ที่จะได้มากที่สุดในการประชุมอาเซียนไม่ใช่อยู่ที่การตกลงตามข้อตกลงนี้ครับ ----------

แต่จะเกิดการประชุมที่เรียกว่า ไบแลทเทอรัล (Bilateral) หรือทวิภาคีที่เกิดขึ้นระหว่างประเทศต่อประเทศ จดหน่อยนะครับ ไบแลทเทอรัล ทวิภาคี รัฐมนตรีของผมนี่ต้องไปแน่ ๆ เดี๋ยวเขมรจะขอพบเป็นส่วนตัว ออสเตรเลียจะขอเจอเป็นกรณีพิเศษอีกเรื่องหนึ่งกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ทั้งหมดนี้จะเกิดขึ้นที่เรียกว่า ประชุมแบบทวิภาคี ดังนั้น ถ้าท่านรัฐมนตรีมีภูมิหลังที่เป็นแผลอยู่ที่ข้างหลังและไม่เหมาะสมนี่ มันก็อายเขา และเวลาเจรจาต่อรองนี่มันก็เสียเปรียบครับท่านประธาน ดังนั้น ไคลแมคซ์ (Climax) จริง ๆ ไม่ได้อยู่ที่เรื่องการประชุมข้อตกลงอย่างเดียว แต่อยู่ที่การประชุมหารือทำการค้ากันในระหว่างนั้น นี่เป็นวัฒนธรรมเลยครับ เป็นกระบวนการที่เขาทำกันอย่างหมุนติ้วเลยครับ ใน ๒ วัน ๓ วันที่ประชุมที่เมืองไทย ท่านจะเห็นมีการขอประชุมทวิภาคีประเทศนั้นประเทศนี้อยู่ตลอดเวลา แต่ปรากฏว่าท่านประธานครับ ผมเองก็เป็นลูกศิษย์พลเอก ชาติชาย ชุณหะวัน ก็อยากจะวิจารณ์เสียตรงนี้ วันที่เขามาประชุมจริง ๆ ผมจะไม่วิจารณ์ท่านนะ พลเอก ชาติชาย ชุณหะวัณ สอนไว้ว่า เวลาประชุมระหว่างประเทศแขกเมืองมานั้นนั่นรัฐมนตรีก็ดี นายกรัฐมนตรีก็ดี กำลังทำหน้าที่เป็นตัวแทนของเราในการเจรจาหาผลประโยชน์ต่อรองกับต่างประเทศ ดังนั้นวันนั้นผมก็จะไม่ตำหนิติเตียนอะไรท่านเลยครับ แต่ผมต้องใช้เวลานี้ในการท้วงติงก่อน เพื่อให้ท่านนายกรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้วแต่ท่านจะแก้ปัญหา ท่านไม่ต้องวิตกกังวลเรื่องที่จะมาล้มรัฐบาล ไม่มีครับ อยู่ไปเถอะครับ อยู่นาน ๆ ผมชอบ

ผมขอเริ่มต้นที่ภูมิหลังประวัติที่อันจะก่อให้เกิดอุปสรรคของการเจรจาอาเซียน ครั้งที่ ๑๔ ที่จะประชุมกันที่ประเทศไทย คนแรกคือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ คุณกษิต ภิรมย์ ครับ ท่านประธานครับ ท่านนายกรัฐมนตรีตั้งคุณกษิต ภิรมย์ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ และได้ตั้งงบประมาณเพื่อให้คุณกษิตนี้ไปชี้แจงเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของประเทศไทย ไม่รู้เท่าไร ก็ประมาณสัก ๔๐๐-๕๐๐ ล้านบาท เริ่มต้นชี้แจงภาพลักษณ์ของท่านก็แทบแย่แล้ว ทำไมไม่เอาคนอื่นครับท่าน ถ้าท่านนายกรัฐมนตรียังจะปรับ ครม. เนื่องจากว่าบางกระทรวงนี่เกิดปลาเน่าข้าวหมดอายุนี่นะครับ ผมอยากให้ท่านปรับเสียก่อนก็ได้ เอาท่านอาจารย์ไกรศักดิ์ ชุณหะวัณมาเถอะครับ ท่านอาจารย์ไกรศักดิ์นี่เป็นคนที่มีความรู้ความสามารถ และเป็นคนที่อยู่

เบื้องหลังเรื่องแปลงสนามรบเป็นสนามการค้า มีความเชี่ยวชาญเรื่องการต่างประเทศดีมาก จะได้ไม่ต้องมีปัญหาเรื่องภาพพจน์มาก เพราะคุณกษิตนั้นหลักฐานชัดเจนว่า ท่านเป็นแกนนำของพันธมิตรในการยึดสนามบิน ซึ่งเป็นเรื่องใหญ่มากครับ และที่อาเซียนโดยเฉพาะออสเตรเลียเขาก็เกิดปัญหาตอนที่ยึดสนามบิน เขาส่งเครื่องบินมารับประชาชนของเขา เขาแตกตื่นไปหมด ท่านนึกถึงบรรยากาศความเข้าใจเรื่องสนามบิน เพราะว่าในตั้งแต่ปี ค.ศ. ๒๐๐๑ ถือว่าได้เปลี่ยนยุคสมัยของโลกแล้ว นั่นคือได้ก้าวเข้าสู่ยุคใหม่ของสงครามผู้ก่อการร้าย และสนามบินจึงมีข้อตกลงและมีกฎหมายซึ่งท่านเฉลิมได้อภิปรายไปแล้วว่า การยึดสนามบินนั้นมันคาบเกี่ยวกับเรื่องการก่อการร้ายสากล และเดี๋ยวนี้เทคโนโลยีข่าวสารมันกว้างไกลมากครับ ท่านกษิตได้ไปพูดอีกหลายเรื่องที่จะกระทบกระเทือน ผมเชื่อว่าไม่มากก็น้อยเพื่อนบ้านอาเซียนนี้ที่ว่าจะมาประชุม ไม่มาประชุม ยังขลุกขลัก ๆ จริง ๆ ไม่ได้ช้าเพราะว่าเราประชุมกันที่นี่ แต่ว่ามันมีปัญหาทั้งกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศเพื่อนบ้านที่เขายังตะขิดตะขวงใจกับเราอยู่ ----------

พฤติกรรมของท่านรัฐมนตรีกษิตนี้เองได้แสดงถึงความก้าวร้าว มีบุคลิกพิเศษ จริง ๆ ถ้าอยู่ต่อหน้าผมก็จะพูด ท่านกษิต ถ้าเจ้าหน้าที่กระทรวงการต่างประเทศจะอัดไปก็ได้ ผมรู้จักท่านดี ผมมีญาติทำงานอยู่ในกระทรวงการต่างประเทศ เคยทำงานร่วมกับคุณกษิต ท่านนายกรัฐมนตรีครับ คุณกษิตนี่อยู่ที่ไหนไปดูประวัติให้ได้เชียว ทะเลาะเบาะแว้งกับลูกน้องอยู่เป็นประจำ เพื่อนผมอยู่ในกระทรวงการต่างประเทศก็หลายคน แต่ถ้าท่านยังอยากจะอุ้มอยู่ก็บอกเขาเถอะครับ บอกขอพันธมิตรเปลี่ยนคนเสีย เอาคนที่เหมาะสมมาแทน ภาษาที่คุณกษิตได้ใช้นี่มันมีลักษณะเป็นบุคลิกส่วนตัวครับ ทำอย่างไรก็ไม่ได้ วันนี้ผมจึงเข้าใจว่าที่ท่านหาโอกาสไปเขมรนั้นเพื่อจะตัดประเด็นที่ผมจะอภิปราย และเพื่อไม่ต้องมาชี้แจงให้ท่านวีระชัยขึ้นมาชี้แจงแทน เพราะอย่างไรผมก็ว่าท่านไม่ได้ เพราะเพื่อนกัน รู้จักกัน และท่านไม่ใช่เป็นจำเลยในเรื่องนี้ ดังนั้นตอนนี้ถ้าคุณกษิตนั่งตรงนี้ต้องตอบคำถามแล้ว ท่านครับ และเพราะมีรัฐมนตรีอย่างนี้หรือเปล่า หลายประเทศเขาก็วิตกกังวลอีก ยิ่งมีหัวข้อการประชุมบอกว่า เรื่องการค้ามนุษย์เจรจากับพม่า วันก่อนก็มีข่าวท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่าจะไปพม่าแล้วต้องเลื่อน เพราะทางโน้นยังไม่พร้อม จะเป็นเพราะว่าผู้ประสานงานเป็นรัฐมนตรีกษิตหรือเปล่า แต่จะบอกว่า เขาไม่พร้อมเราก็ไปใหม่ก็ใช่ แต่ภาษาทางการทูตคำว่า ไม่พร้อม นั้นแปลว่า ฉันไม่ชอบเธอ ท่านกษิตได้มีข่าวออกหน้าหนังสือพิมพ์ทั่วไปหมดบอกว่า ได้ไปตำหนิติเตียนนายกรัฐมนตรีของประเทศเพื่อนบ้าน คือท่านฮุน เซน ใช้ภาษาที่ผมไม่อยากกล่าวตรงนี้ ท่านประธานครับ ผมต้องขออนุญาตจริง ๆ นะครับ แต่ว่าวันนี้ผมอยากจะได้นำข้อเสนอ เพราะบางทีเดี๋ยวนี้ท่านนายกรัฐมนตรีเป็นนายกรัฐมนตรีแล้ว บางอย่างก็อยากจะรู้ บางอย่างก็ไม่อยากจะรู้ ผมก็เลยทดลองเข้าไปดูในยูทูบ (YouTube) ครับ ปรากฏว่าพอกดเข้าไปกดง่ายครับ เปิดยูทูบปั๊บกดเรื่องชื่อกษิตเท่านั้นละครับ มาพรวดเลยครับ วันนั้นเป็นข่าวของเนชั่นทีวีอยู่ในยูทูบ นักข่าวที่สัมภาษณ์คือนางจอมขวัญสัมภาษณ์ท่านกษิต ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตท่านประธานที่จะนำมาเสนอเป็นบางตอน เพื่อให้ท่านนายกรัฐมนตรีไม่มีเวลาดู หรือไม่อยากดูได้รู้แล้วก็จะได้รู้สึกว่า ถึงขนาดนี้เชียวหรือท่านสุนัย ท่านครับ เวลาเรียกคุณฮุน เซน ท่านฮุน เซน ธรรมดาเราต้องเรียก ท่าน ถูกไหมครับ สมเด็จฮุน เซน เขามีสมเด็จ มีโครงสร้างคล้าย ๆ กับเรา เรายังมีราชสำนัก เราเชื่อมั่น เรารักษาวัฒนธรรมนี้

แต่พอเรียกสมเด็จฮุน เซน เรียก มัน ทุกคำครับ มัน ทุกคำ ผมก็อยากจะรู้จริง ๆ ว่าเป็นอย่างไร ก็เลยกดเข้าไปดู ขออนุญาตเถอะครับท่าน คร่าว ๆ ไม่เอาหมดละครับ ให้เขาขู่ไปเถอะ คนบ้า ๆ บอ ๆ ขู่จะไปห่วงทำไมเล่าครับ แล้วเขาก็ขู่เราแล้ว เล่นการเมืองของเขมรเอง เห็นไหมครับมาแล้ว ประเทศเล็ก ๆ มันด่าประเทศใหญ่ได้ตลอดเวลามันทั้งนั้นนะครับ ถ่มน้ำลายรดเรา โอ้โฮ นักการทูตพูดอย่างนี้ครับท่าน ถ่มน้ำลายเลยนะ ถ่มน้ำลายรดเราไปทุกวัน แต่ถ้าเราถ่มน้ำลายรดฮุน เซน มันอีกเรื่องหนึ่ง เขาจะบอกว่าประเทศใหญ่กว่าคุกคาม มันนะ ถ่มน้ำลายนะ อันนี้บอกพฤติกรรมเลย เราจะทำตัวแบบกุ๊ย ไม่ใช่ข้าวต้มกุ๊ยนะครับ เราจะทำตัวแบบกุ๊ย แบบฮุน เซนไม่ได้ ว่าเขาเป็นกุ๊ยท่านประธาน เราจะทำตัวแบบกุ๊ย แบบฮุน เซนไม่ได้ เราต้องทำตัวเป็นผู้หลักผู้ใหญ่ เป็นผู้ดี เราอยู่ในวิสัย เราไม่ลงไปเล่นกีฬาอะไรนอกวัด เด็กวัดต่อยมวยเราไม่เล่นนะครับ อีกตอนหนึ่ง พอรัฐบาลไทยซึ่งกระทรวงการต่างประเทศก็เป็นส่วนหนึ่งของรัฐบาลไทยกำลังเล่นปาหี่ให้คนดู เฮ้ย อ้ายฮุน เซน เอ็งด่าทอข้าหน่อยสิวะ ไปบอกเขาเลยครับ ว่าที่เขามาด่าทอนี่เป็นเพราะว่ารัฐบาลไทยร่วมมือกัน ----------

บอกว่า เฮ๊ย อ้ายฮุน เซน เอ็งด่าทอข้าหน่อยสิวะ ประชิดชายแดน ข้าจะได้ใช้เป็นข้ออ้าง เพื่อจะได้แก้ปัญหาทำเนียบ แก้ปัญหาวันที่ ๗ ตุลาคม เออ มันมีปัญหาการเมืองภายในความชื่นชมต่อตัวฮุน เซน มันลดลงไปทุกวัน ยังนึกไม่ออกเหมือนกันนะ เพราะว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมของเขมรพูดไทยได้เลย ท่านเตีย บัน และคนเขมรก็พูดไทยเยอะ ฟังรู้เรื่องหมด เขาจะเล่ากันอย่างไร เอาเถอะ ก็ภาวนาว่าท่านฮุน เซน จะได้ปรานี เมตตากันก็แล้วกัน ความชื่นชมต่อตัวฮุน เซน มันลดลงไปทุกวัน เพราะมีปัญหาคอร์รัปชันมาก ว่าฮุน เซน คอร์รัปชันอีกนะ พอทะเลาะกับไทย คนเขมรก็เข้ามาเฮโลสนับสนุนเต็มที่ เรทติ้ง (Rating) คะแนนก็ขึ้นไปอีก ผมไม่ให้คะแนนที่ดีต่อฮุน เซน เพราะมันเฮงซวย ยูทูบเขาก็ชอท (Shot) เด็ด เขาก็จะเก็บรายละเอียดอีกเยอะเลย แล้วก็ย้ำอีก คนบ้า ๆ บอ ๆ ขู่ จะไปห่วงทำไมเล่าฮะ เราทำตัวแบบกุ๊ยแบบฮุน เซน ไม่ได้ ท่านครับตลอดเวลาที่เกิดข่าวอยู่ตลอดเวลาว่าเขมรเขาไม่สบายใจ เขาไม่อยากมา ก็เพราะรัฐมนตรีของท่านที่มีพฤติกรรมอย่างนี้ และท่านไปถามดูเถอะครับ คนในกระทรวงการต่างประเทศรู้จักคนนี้ดี ไม่ใช่เพิ่งเป็นครับ เป็นมานานแล้ว ดังนั้นลักษณะผิดปกติแอ๊บ ๆ หน่อยนั่นละใช่ ใช่ของจริงท่านนายกรัฐมนตรี มันถึงได้เกิดร้าวฉานขึ้นมา ผมก็คิดว่าในวันที่จะต้องมาประชุมกันนี่ ที่ท่านเป็นประธาน ผมอยากให้ท่านเป็นประธานที่สง่างาม ถ้าท่านไม่เคลียร์เรื่องนี้ คนในอาเซียนก็จะมองว่า อ๋อ ท่านนายกรัฐมนตรีก็มาไม่สง่างามก็เลยต้องเอาคนอย่างนี้มาไม่สง่างามมาผสมกัน ปลาเน่าต่อปลาเน่าหรือเปล่า ถ้าไม่ใช่เคลียร์ออกเถอะครับ ท่านนายกรัฐมนตรีครับไม่ต้องให้เข้าประชุมก็ได้ แล้วก็ให้ตั้งคุณวีระชัยนี่เป็นตัวแทนเสียไหน ๆ ก็แทนในสภาแล้วแทนในที่ประชุมอาเซียนก็ไม่เป็นไร ตรงนี้เองครับ ที่ก่อให้เกิดปัญหาร้าวฉาน และพม่า ลาว มาเลเซีย ท่านประธาน ต้องเข้าใจความเป็นจริงนะครับว่า รอบ ๆ ประเทศไทยที่เป็นประเทศเพื่อนบ้าน มันเหมือนกับคนสมัยโบราณ คนบ้านนอกครับ อยู่ด้วยกันถ้าไม่วัดแนวเขตอยู่ด้วยกันได้ครับ คนบ้านนอกวันนี้คนต่างจังหวัดนี่ครับ มีที่นาติดกัน ถ้าวันไหนวัดแนวเขต ปักเขตเมื่อไร มีเรื่อง เพราะปัญหาเรื่องทับซ้อนของที่ดินนี้ยุ่งยากมากเรื่องชายแดน ประเทศไทยก็เหมือนประเทศรัฐโบราณสมัยก่อน แต่พออังกฤษเข้ามายึด พม่าก็เริ่มขอปักปันดินแดน ก็เริ่มเกิดปัญหาเรื่องดินแดนขึ้น ฝรั่งเศสมายึดกัมพูชาไปก็เกิดแบบเดียวกัน และกรณีเขาพระวิหารที่ท่าน

กษิตพูดจาหลายครั้งว่า เป็นของเรา ๆ จนกระทั่งรุกฮือกันทั้งบ้านทั้งเมือง โอ้โฮ เรื่องดินแดนนี่ไม่ได้ครับ เรื่องรักชาตินี่ ผมขนาดอยู่ฝ่ายรัฐบาลวันนั้นก็จะไปร่วมชุมนุมกับฝ่ายพันธมิตรเขาเลย ผมนี่ เขารักชาติเหมือนกัน จำได้ว่าตอนเด็ก ๆ สมัย จอมพล สฤษดิ์ นี่เป็นเด็กเล็ก ๆ ครับเขาพาเดินขบวนครู สู้เรื่องเขาพระวิหาร ก็รู้มาตั้งแต่ตอนนั้นว่าศาลเขาตัดสินแล้วว่าเป็นของเขมร คุณกษิตยังเอาประเด็นนี้มาจุดประเด็นให้มันลุกโชนว่าเขาพระวิหารเป็นของเรา ท่านนายกรัฐมนตรีวันนั้นก็เอากับเขาด้วย ก็คงไม่คาดคิดว่าจะกลับมาเป็นนายกรัฐมนตรี จะได้มาเป็นนายกรัฐมนตรีหรือเปล่าก็ไม่ทราบ และวันนี้ทำอย่างไรครับเรื่องเขาพระวิหาร จะเอาคืนไหม ไม่ใช่เท่านี้นะครับ ผมนี่เลือดรักชาตินะท่านประธานครับ ปรากฏว่าจะไปเอาเสียมราฐ พระตะบองเขาคืนอีกนะ โอ้โฮ มันจริงทั้งนั้น ก็เราถูกต่างประเทศมันยึดดินแดนไป โมโหครับ ตอนเรียนหนังสืออ่านประวัติศาสตร์แล้วของขึ้นเลยครับท่านประธาน ด้วยเหตุนี้ละกระมัง หลายประเทศเขารู้สึก เอ๊ะ ถ้าจะเจรจากับกษิตนี่มันจะเอาอย่างไรวะนี่ เดี๋ยวจะเกิดปัญหาอีกนะ ----------

อันนี้เป็นเรื่องใหญ่ครับท่าน ดังนั้นจากเรื่องของคุณกษิตที่จะเข้ามาเกี่ยวข้องกับการประชุมอาเซียนนี้ละครับเป็นเรื่องที่จะทำให้ประชาชนเสียประโยชน์แล้ว จากพฤติกรรมของท่าน ท่านนายกรัฐมนตรีที่ผมเอามาเรียนท่านนี้ก็เพื่อให้ท่านไม่ต้องเสียเวลาไปกดยูทูบดูนะครับ ผมเรียนชี้แจงท่านแล้ว ต่อมาท่านวีระชัยครับไม่อภิปรายท่านหรอกนะ เพราะท่านเป็นมวยแทน แต่ต้องขออภัยที่ต้องพูดถึงท่านพรทิวา นาคาศัย จริง ๆ ท่านเป็นรัฐมนตรีได้ครับ คนเป็นผู้แทนราษฎรเป็นได้ แต่น่าจะอยู่กระทรวงอื่น ไม่ใช่กระทรวงนี้เพราะอะไรครับท่านประธานครับ วันนี้คนขับรถถังไปรบกันระหว่างประเทศขี่เครื่องบินไปทิ้งระเบิดกันไม่มีแล้วครับ มีแต่สงครามการค้า และรัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์หรือต่างประเทศบางทีก็เรียกเทรด มินิสทรี มินิสเตอร์(Trade ministries minister) ว่ารัฐมนตรีการค้า แต่ว่าชื่อเหมือนกันหรือต่างกันก็แล้วแต่ แต่ว่าหลายประเทศในอาเซียน โดยเฉพาะในอาเซียนนะครับ และผมไปประชุมอาเซ็ม (ASEM) ก็เคย เอเปค (APEC) ก็ไป ส่วนใหญ่รัฐมนตรีการค้าเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญประสบการณ์ทางการค้ายาวนานครับ คนหนึ่งถ้าจำไม่ผิดรัฐมนตรีการค้าของมาเลเซียตอนนี้เพิ่งเปลี่ยนไป คนใหม่มานี้ผมยังไม่รู้จัก รู้สึกจะชื่อคุณฟาริดาเป็นมา ๒๐ กว่าปีครับ พอเริ่มต้นประชุมปั๊บรู้เรื่องหมดเลย จะเจรจาต่อรองเรื่องนั้นเรื่องนี้ไม่ต้องถามเจ้าหน้าที่เลยครับ เมื่อกี้นี้ท่านพรทิวาขึ้นมา ขอประทานโทษนะคะ ต้องท้วงติงหน่อย อย่าทำอีกนะจ๊ะน้องจ๋า มายืนอ่านอย่างนี้ไม่ได้ ไม่ได้ ต้องเอาแบบพี่สุนัยนี่ไม่ต้องถืออะไรอ่าน ปรากฏว่ารัฐมนตรีการค้านั้นล้วนแล้วแต่เป็นผู้เชี่ยวชาญ เป็นดอกเตอร์ ทางการศึกษาก็สูง ประสบการณ์ทางการค้าก็สูง ไทยก็ตั้งเหมาะตอนนั้นครับ ตั้งท่านอดิศัยเป็นนักการค้าระหว่างประเทศ ก็ไปดำเนินการ โอ้โฮ ไปเจอเขาแต่ละคนนี่ เราว่าเราเก๋าแล้วนะ เขาเก๋ากว่าอีกครับ เขาเก๋ากว่าอีก เพราะเขาอยู่กันนาน ๆ เพราะระบบการเมืองของเขามั่นคง ของเรานี่มัน ๓ วันดี ๔ วันไข้ สิงคโปร์ตั้งประเทศมา ๕๐ กว่าปี มีนายกรัฐมนตรี ๓ คน เรา ๑ ปี มี ๓ คนครับท่านประธานครับ ลักษณะอย่างนี้เมื่อท่านไปนั่งเจรจากับเขา ตอนนี้ประวัติของท่านไปหมดแล้วนะครับไปหมดแล้ว ผมได้ยินท่านให้สัมภาษณ์ ถ้าผมเป็นนายกรัฐมนตรีคงไม่สบายใจเท่าไรท่านบอก ก็ไม่เป็นไรค่ะ ไม่มีประสบการณ์นะคะ ก็มีเจ้าหน้าที่และมี

ที่ปรึกษาเป็นพ่อค้าเยอะค่ะ แต่ถึงเวลาเจรจาไบแลทเทอรอลถึงเวลาเจรจาบนเวทีการค้าระหว่างประเทศมันเหมือนเวทีมวยนะครับท่านประธาน รัฐมนตรีจะเที่ยวมาหาว่าอย่างไรนะ หันหลัง หันข้าง ว่าอย่างไร ไม่ได้ครับ เสียท่าเลยครับ ต้องแสดงภูมิฐานเชียวว่าฉันรู้เรื่องนั้นเรื่องนี้ แม้ฉันจะจบจากสาขาภูมิศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยปัตตานี วิทยาเขตปัตตานี ก็ช่างมัน ลืม ๆ ไปคนอื่นไม่รู้หรอก แต่ว่าท่านนี่ผมดูหลายที มันไม่อยู่ในฐานะนี้จริง ๆ ถ้าอยู่รัฐมนตรีดูแลการท่องเที่ยวนะ โอ.เค. เลย แต่วันนี้ท่านมาอยู่ในจุดสำคัญที่จะมาเจรจาการค้าเหมือนนักมวยแล้วครับ พอขึ้นเวทีมวย พอจะต่อย ๆ ก็หันมาดูพี่เลี้ยงทุกที หันมาดูพี่เลี้ยงทุกที เครดิต (Credit) อยู่ที่ไหนล่ะครับประเทศไทย และผมกำลังจะเลยเข้าสู่เรื่องกรณีการเจรจากรอบอาเซียน ผมจับประเด็นสำคัญเฉพาะในส่วนของออสเตรเลียกับนิวซีแลนด์ ไม่จับเรื่องอินเดีย ไม่ได้จับเรื่องอื่น เกาหลี เพราะ ๒ ประเทศนี้เป็นฝรั่ง ----------

และพูดง่าย ๆ ว่าเศรษฐกิจดีกว่าเรามากนะครับ ความได้เปรียบเสียเปรียบยกมา ๑ ประเด็นใหญ่ ๆ ที่จะขอฝากท่านไปดูนะครับ ในหนังสือเล่มแรกไม่ใช่ข้อตกลง แต่เป็นคำอธิบายของกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ สรุปสาระความตกลงเพื่อจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน–ออสเตรเลีย-นิวซีแลนด์ ท่านครับ ในหน้าที่ ๓๙ เขาพูดชัดเจนครับ เกี่ยวกับสินค้าเกษตรผลิตภัณฑ์ที่ได้จากผลผลิตทางการเกษตร เรื่องใหญ่ครับนมครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชัย ชิดชอบ ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายประสพสุข บุญเดช รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสุนัยครับ ตอนนี้เรากำลังพูดถึงข้อ ๒ ถึงข้อ ๗ นะครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ถูกครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ของท่านนั่นประเทศออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ มันข้อ ๑๑

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ถูกครับ แต่ผมจะรอบเดียวเลยครับท่านครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านจะเอารอบเดียวเลยไม่ขึ้นมาอีกแล้วใช่ไหมครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : รอบเดียวเลยครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ได้ครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : เพราะว่าผมตีภาพรวมครับ แล้วก็เดี๋ยวเพื่อน ๆ สมาชิกเขาจะต่อ และตรงนี้เชื่อมโยงกับบุคลิกภาพหรือความสามารถของบุคลากรที่ท่านนายกรัฐมนตรีจะใช้ไป แล้วเดี๋ยวจะเข้าเนื้อครับมีอยู่ในมือผมแล้วครับ เรื่องนมอีกครั้งหนึ่งที่จะต้องกล่าว นมวัว เห็นไหมครับ นี่ยังไม่ได้เริ่มต้นดำเนินการเปิดเสรีกันเต็มรูปแบบเลยนะครับ นมวัวที่มวกเหล็กเกษตรกรเจ๊งแล้วครับ ราคาสู้ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ไม่ได้ครับ เอานมมาเท จริง ๆ น่าจะให้ท่านรัฐมนตรี

รับซื้อไปเอาไปแช่อ่างให้คนนอนอาบน้ำนมก็ยังจะดีกว่า ปรากฏว่านี่จะเป็นประเด็นสำคัญ เดี๋ยวนมหนองโพอีกครับ เพราะอะไรครับ ผมได้ศึกษาเรื่องนี้เมื่อครั้งอยู่ที่กระทรวงพาณิชย์ นมนี่สู้ไม่ได้เลยครับ เป็นสินค้าที่เราเลี้ยววัวสู้ไม่ได้ ผมก็ถามเขาว่านมวัวได้เท่าไร เขาบอก ๑ ตัวได้ประมาณ ๘ กิโลกรัมเท่านั้นเอง นมนะครับ รีดต่อวัน แต่นมของนิวซีแลนด์เป็นพันธุ์เดียวกัน ภูมิอากาศเดียวกันกับเดนมาร์ก ท่านประธานเชื่อไหมครับ ไปดูวัวนมเขานี่นะครับ นม ขอประทานโทษเถอะครับ เต้าเบ้อเร่อเลยครับ แม่วัวแทบจะลุกไม่ไหว ตัวหนึ่งได้ประมาณ ๒๒ กิโลกรัมต่อวันครับ ผมบอก เอ๊ ทำไมนมวัวของเขาก็เอาพันธุ์มาเหมือนกันทำไมเขามากกว่า เขาบอกว่าอากาศมันดีกว่ากันครับ อากาศเย็นแมลงมันน้อย แม่วัวสบายใจผลิตนมได้มาก แต่บ้านเราอากาศร้อนแมลงมันเยอะแม่วัวรำคาญต้องเอาหางปัดโน่นปัดนี่ พอคันมาก ๆ ก็ไปไถ ไปไถมานมเลยน้อยครับ ไม่เพียงเท่านั้นครับ เมื่อครั้งผมทำปริญญาเอกได้เดินทางไปดูงานทำการศึกษาวิจัยที่ประเทศนิวซีแลนด์ กระบวนการผลิตของประเทศนิวซีแลนด์นั้นวันนี้เขาได้เปลี่ยนกระบวนการผลิตไปเกือบหมดแล้ว เดิมนั้นแกะเป็นหลัก แต่เนื่องจากแกะนั้นให้ผลตอบแทนน้อย เขาจึงมาพลิกเปลี่ยนมาเป็นนมเป็นหลัก ผมก็แปลกใจว่าเอ๊ะ ทำไมประเทศของท่านนี่สามารถเปลี่ยนปรับแผนแนวทางการผลิตภาคการเกษตรได้เร็วขนาดนี้เขาบอกจะเสร็จแล้วประมาณ ๕ ปีนี่ทำมาเกือบเสร็จแล้ว ผมก็ถามว่าทำไมถึงทำได้เขาบอกว่าเกษตรกรของออสเตรเลียนั้นมีอยู่ประมาณ ๕๐๐ เจ้าเท่านั้นเองครับ แปลกใจเลยครับว่า เอ๊ะ ทำไมบ้านเราเกษตรกรนี่เป็นล้าน ๆ คน ๔๐ ล้านคน เจรจาตกลงที่ใกล้แม่น้ำเจ้าพระยาก็ปลูกข้าว เหนือขึ้นไปก็ปลูกข้าวไม่มีน้ำ ขึ้นไปบนดอยก็ปลูกข้าว เราพยายามจะวางแผนการเกษตรทำไม่ได้สักที ทำไมทำได้ เขาบอกว่าเขามีแค่ประมาณ ๕๐๐ เจ้า เอ้าแล้วคนงานล่ะ คนงานทั้งหมดนั้นเป็นเกษตรกรนั้นเป็นลูกจ้าง นั่นก็คือเขาได้ปรับแผนการผลิตเป็นเกษตรอุตสาหกรรมไปแล้วครับ ความเป็นเกษตรอุตสาหกรรมนี้เขาจึงวางแผนได้และทำประสิทธิภาพได้ วันนี้เรากับเขามีปัญหามาก ท่านประธานครับ ผมจะบอกท่านรัฐมนตรีนิดเถอะครับ ในหนังสือความตกลงเพื่อจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน–ออสเตรเลีย-นิวซีแลนด์ ท่านดูคำแปลนะครับ หน้า ๔๘ บทที่ ๕ พูดถึงมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช ---------- - ๓๑/๑

ร ๑/๒๕๕๒ (ส. ทั่วไป) ธนัชญา ๓๑/๑

ตรงนี้ถ้าอ่านเฉย ๆ นะครับ ถ้าไม่มีประสบการณ์มาก่อนนี่ ผ่านเลยครับ แต่จากข้อเท็จจริงวันนี้ เปิดเสรีอาเซียน เปิดการค้าเขตเสรี อ้ายนี่หลอกกันครับ อ้ายที่จริง ๆ อยู่ข้างหลังครับ การเปิดเสรีอาเซียนทำให้เกิดข้อตกลงเสรีทางการค้าที่ไม่อาจจะใช้กำแพงภาษีหรือเขตแดนมากีดกั้นการค้าได้อีกต่อไป แต่ว่ามันมีบทที่ ๕ นี่ละครับ ว่าด้วยมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช อันนี้เขาเรียก เอ็นทีบี (NTB) นะคะ จดเลยค่ะ เอ็นทีบี ภาษาฝรั่งย่อมาจาก นอน-แทร์ริฟ แบร์ริเออร์ (Non–Tariff Barriers) นั่นคือการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช้พรมแดนเป็นข้ออ้าง แต่จะใช้อนามัย ไก่ของประเทศไทยเข้ามา ประเทศออสเตรเลียนี่รับไม่ได้ เพราะว่าพอวัดค่าแล้วมีเชื้อไวรัสเกินกว่ามาตรฐานเท่านั้น ๆ จึงไม่ซื้อ จริง ๆ ไม่ใช่ครับท่านประธาน นี่มันทับซ้อนอยู่ระหว่างเขตเสรีทางการค้ากับ นอน-แทร์ริฟ แบร์ริเออร์ เป็น เอ็นทีบี อย่าไปพูดเป็น เอ็นบีที (NBT) นะคะ เอ็นบีที มันทีวีเราที่ท่านกำลังจะปิดเขาหรืออย่างไรนี่ อันนี้เอ็นทีบี และตรงนี้เองครับจะไปว่าออสเตรเลียมากีดกัน เมื่อก่อนก็คิดอย่างนี้ครับ ผมเคยคิดอย่างนี้และมันก็มีจริงนี่ ตอนเป็นที่ปรึกษาเขียนเรื่องการเจรจาทางการค้าไว้ด้วยนะคะ แต่ไม่ได้เขียนแบบร้อยแก้วนะคะ เขียนแบบร้อยกรอง นิราศงานรัฐบาลทักษิณ เปิดตอนหนึ่งนะครับ ค้าเสรีมีแต่เฉพาะเขา ส่วนพวกเราไม่เสรีมีแต่โหว โหว คือโหว่ เว้าลึกเข้าไป ทำเกษตรส่งขายหมายจะโต อพิโธ่มันต่อว่าสารพัน อ้างมากสารตกค้างมันไม่ซื้อ มันเที่ยวยื้อรื้อคัดจัดเลือกสรร เปิดช่องทางซื้อขายสายพวกมัน เมืองขึ้นเก่าเท่านั้นมันส่งไป มันได้เกิดเครือข่ายเมืองขึ้นครับ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ อังกฤษ ประเทศเครือในจักรภพ พอประเทศเครือจักรภพมันผ่อนให้ครับมันผ่อนให้ พอประเทศเรามันเข้มเลยครับ ถามว่าแล้วมันเข้มด้วยเหตุผล อันไม่มีเหตุผลเราจะต้องต่อต้านมันไหม มันก็มีเรื่องน่าเชื่อเหมือนกันท่านประธาน ผมไปนิวซีแลนด์ ปรากฏว่าผมไปรู้ข้อมูลแล้ว ผมบอก โอ้โฮ ถ้าอย่างนี้เราเปิดเสรีทางการค้ากับมัน มันใช้ข้อนี้ได้เลยครับ มันเล่นงานเราเรื่องบทที่ ๕ นี่ครับ มาตรการสุขอนามัยนี่แหละครับ เพราะอะไรครับ ไปที่นิวซีแลนด์ท่านครับ แกะนี้มันก้มหน้ากินตลอดเวลาเลยนะ วัวก็ก้มหน้ากิน มันปลูกหญ้านี่ครับเป็นบล็อก บล็อก บล็อก ที่เขาเยอะนี่ครับ พอบล็อกนี้เสร็จไปบล็อกต่อไป บล็อกนี้ก็ทำการรดน้ำหญ้า แล้วท่านรู้ไหมครับหญ้าที่วัวเขากิน สัตว์เขากินแล้วเขาส่งออกส่งออกไปอังกฤษนี่ว่าเขาไม่ได้นะครับ เป็นหญ้าฆ่าเชื้อหมดครับ หญ้าฆ่าเชื้อเลยนะ

ร ๑/๒๕๕๒ (ส. ทั่วไป) ธนัชญา ๓๑/๒

วัวเราที่บ้านท่านเป็นอย่างไรครับ ที่จังหวัดชัยนาท มีใครฆ่าเชื้อหญ้าไหมครับ ดังนั้น เชื้อโรคที่จะเกิดจากอาหารที่สัตว์กินเข้าไปนี่ เรื่องพยาธิใบไม้ เรื่องปัญหาโรคไวรัสต่าง ๆ ที่จะเกิดจากอาหารที่หญ้าที่กินนี่มันตัดไปสักข้อหนึ่งแล้ว ดังนั้นพอมันฆ่าเสร็จ มันส่งอีก มันก็วัดผลได้สิครับว่ามันมีเชื้อไวรัส ไม่เกินค่ามาตรฐาน พอของเราก็ของเรา วัวเรา แกะเรา วัวเรา เป็ดเรา เป็ดไร่ทุ่งบ้านท่านเยอะนี่ แพร็ด แพร็ด แพร็ด มีใครฆ่าเชื้อหอยไหมครับ มีใครฆ่าเชื้อหญ้าตรงนั้นไหม ยังไม่มีครับ เรายังไม่มีระบบ พอวัดค่าปั๊บ ค่าเชื้อไวรัสเกินปั๊บ เข้าบทที่ ๕ แล้ว มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช ท่านจะเจรจากับเขาอย่างไรครับเรื่องนี้ว่าโครงสร้างการผลิตมันแตกต่างกัน พอเสร็จจากตรงนี้ดูนะครับ --------

ข้อ ๔ ของบทที่ ๕ ข้อ ๒ ในข้อ ๔ ใหญ่ ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายผูกพันจะใช้บังคับหลักการความตกลงเอสพีเอส (SPS) ในการพัฒนาการใช้บังคับหรือการยอมรับมาตรการสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืชใด ๆ โดยมีเจตนาเพื่ออำนวยความสะดวกการค้าระหว่างกลุ่มประเทศภาคี ในขณะเดียวกันเพื่อคุ้มครองชีวิตหรือสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ หรือพืชในอาณาเขตของประเทศภาคีแต่ละฝ่าย ดังนั้นในบทที่ ๕ นี่ครับ ท่านลองไปดูเถอะครับว่าจะขอเวลายืดหน่อยได้ไหม เพื่อให้ประเทศไทยภาคเกษตรของเรานี้ปรับปรุงกระบวนการในการผลิตเสีย ทำอย่างไรได้ล่ะครับ มาเป็นรัฐมนตรีพาณิชย์แล้วผมคิดว่าท่านประธานครับ ก็ต้องให้กำลังใจกัน ดังนั้นผมว่าเรื่องกีดกันทางการค้า ที่เรียกว่า เอ็นทีบี นี่จะเป็นเรื่องใหญ่ที่เราจะเจอ และเจอมาแล้วครับ แต่ว่าจะว่าเขาทีเดียวก็ไม่ได้ พอมาถึงบทที่ ๑๔ การแข่งขันทางการค้าในข้อที่ ๑ หลักการพื้นฐาน อ่านดูแล้วผมว่าเจ๊งครับ เจ๊ง ท่านนายกรัฐมนตรีไม่มาแล้วนะครับ ท่านนายกรัฐมนตรี ไปไหนแล้วล่ะครับ ขึ้นนั่งหน่อยสิ ท่านนายกรัฐมนตรี แหม รักกันชอบกัน เมื่อคราวคนอื่นเป็นนายกรัฐมนตรีท่านก็เรียกเรื่อย ๆ เลย ขอบพระคุณครับ ผมกำลังจะพูดถึงเรื่องสำคัญ บทที่ ๔ การแข่งขันทางการค้า

ข้อ ๑ กลุ่มประเทศภาคียอมรับถึงความสำคัญของการร่วมมือกันในการส่งเสริมการแข่งขันทางการค้า ความมีประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจ สวัสดิการผู้บริโภค และการขจัดการกระทำอันเป็นปฏิปักษ์ต่อการแข่งขัน นั่นหมายความว่านับแต่นี้ไปพอเซ็นอย่างนี้ปั๊บกับออสเตรเลีย กับนิวซีแลนด์ จบแล้ว ดินแดนของเรา ๕ แสนกว่าตารางกิโลเมตร รูปขวานทองนี้ไม่มีอธิปไตยทางเศรษฐกิจแล้ว ยังคงเหลือแต่อธิปไตยทางการทหาร แต่อธิปไตยทางเศรษฐกิจไม่มีแล้ว นั่นคือกั้นสินค้าเขาไม่ได้แล้ว จะตั้งกำแพงภาษีกีดกันเขาไม่ได้แล้ว เอาเป็นว่าใครผลิตได้มากกว่ากัน ใครผลิตถูกกว่ากันขายแข่งกันเลยครับ ดีไหมครับ ดี เห็นด้วย แต่ท่านประธานครับ ประเทศที่ทำการผลิตได้มาก ต้นทุนต่ำ มีการลงทุนสูง วันนี้เฉพาะประเทศไทย นักธุรกิจในภาวะวิกฤติเศรษฐกิจ ในภาวะวิกฤติทางการเมือง ๓ ปีที่ผ่านมานี้ วันนี้ไปกู้เงินจากธนาคารโลกดอกเบี้ยก็แพงกว่าเมื่อสมัยทักษินเป็นนายกรัฐมนตรีแล้ว เพราะความเสี่ยงมันสูงกว่า ดังนั้นข้อตกลงอย่างนี้ว่ากันจริง ๆ แล้วมันอยู่ในกรอบที่เหมือนกับเสมอภาคกันครับ แต่ประเทศออสเตรเลียมันเข้าระบบหมดแล้ว มันไม่มีการปฏิวัติรัฐประหารแล้ว ประเทศ

ไทยเรานี่ปีเดียวนายกรัฐมนตรี ๓ คน มันปั่นป่วนไปหมดครับ ระบบการเมืองมันถูกอำนาจนอกระบบดำเนินการ ซึ่งเมื่อก่อนผมอยู่รัฐบาลพูดเมื่อไรถูกค้านทุกทีจากพรรคของท่าน วันนี้ท่านไปเป็นนายกรัฐมนตรีแล้ว สนใจเรื่องนี้ว่าอำนาจนอกระบบนี่แหละครับ มันได้ทำให้โครงสร้างของระบบการเมืองไม่มั่นคง และส่งผลกระทบต่อการผลิตและการลงทุน เมื่อเป็นอย่างนี้จะแปรรูปไฟฟ้าเพื่อจะให้ค่าไฟฟ้าต่ำลงก็บอกว่าขายชาติ จะดำเนินการก็ประท้วงกัน ในที่สุดเสรีภาพต่อการขายแข่งกันนั้นเราด้อยกว่าแล้ว เพราะระบบเราไม่มั่นคง ตรงนี้ถ้าท่านได้เจรจานี่ ลองหาเวลายืดหน่อย เรื่องยืดนี่ไม่เป็นไรครับ ไทยกับมาเลเซีย มาเลเซียก็ยืดเราไปหลายเรื่องแล้ว โดยเฉพาะสินค้าเรื่องสแปร์ พาร์ท (Spare part) เรื่องอะไหล่รถยนต์ ตกลงกันแล้วว่าอะไหล่รถยนต์สินค้าทั้งหมดในรายการนี้จะต้องภาษีเป็นศูนย์ แต่มาเลเซียได้ดึงมาตลอดเวลาเรื่องอะไหล่รถยนต์ เพราะแกไปจุกเรื่องที่ลงทุนเรื่อง โปรตรอน ซากา (Proton Saga) เรื่องรถยนต์ของมาเลเซียเอง และไม่ต้องวิตกกังวลครับ ฟิลิปปินส์ก็เคยเจรจากับเรา เพราะว่าทำการผลิตน้ำตาล การผลิตอ้อยเทคโนโลยีต่ำกว่าเราครับ ----------

ทำให้ต้นทุนการผลิตของน้ำตาลทรายของฟิลิปปินส์สูงกว่าเรา เราผลิตได้ดีกว่าในบางสินค้าเขาก็ขอยื่นยังไม่ขอเปิดฟรี ก็ทำกันมาแล้ว อย่าไปอายนะครับเรื่องนี้นะครับ ถ้าเขาจะพูดสะกิดท่านเรื่องค้ามนุษย์ก็ทำหน้าหนา ๆ ไว้อย่าไปสนใจมันนะ เรื่องเราจะค้ามนุษย์หรือเปล่าไม่รู้ละ อาบอบนวดนี่นะครับ ก็ต้องทำเฉย ๆ ไว้ ท่านนายกรัฐมนตรีครับ ในบทที่ ๑๔ นี้เอง ผมเห็นว่าโดยโครงสร้างมันไม่ใช่แข่งขันเสรีแล้วระหว่างเขากับเรา เพราะโครงสร้างการเมืองเราอ่อนแอมาก และคนที่ทำให้อ่อนแอก็อุ้มท่านมาเป็นนายกรัฐมนตรีนี่ละครับ แถมยังเขียนไว้ในข้อ ๔ อีกว่า ไม่มีความใดในบทที่กำหนดให้ประเทศภาคีต้องมีมาตรการเฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับการแข่งขันทางการค้า ขอประทานโทษอ่านนะครับท่านประธานครับ เพื่อจัดการกับการกระทำอันเป็นปฏิปักษ์ต่อการแข่งขันหรือยับยั้งไม่ให้ประเทศภาคีนำนโยบายในด้านอื่นมาใช้ เช่น เพื่อส่งเสริมการพัฒนาทางเศรษฐกิจยกตัวอย่าง เช่น เรื่องนม จะบอกอันนี้ก็ขอกันไว้ก่อนนะ เพราะว่านมเรายังผลิตได้น้อยนี่ถ้าท่านเซ็นเมื่อไรปั๊บ ข้อ ๔ ไปแล้วครับ ไม่มีทางแล้ว ดังนั้นตรงนี้ครับ ถ้าท่านเซ็นปั๊บหลายกระบวนการพังครับ เอ้าแล้วรัฐบาลก่อนไม่พังหรือ รัฐบาลก่อนรัฐบาลสมชายก็พังครับ เพราะอยู่ในภาวะวิกฤติคล้าย ๆ กับท่านที่ท่านรู้ แต่ถ้าไม่มีการปฏิวัติ ๑๙ กันยายนอันนั้นรัฐบาลทักษิณแรก ๆ นั้นเข้มแข็งครับ เดินหน้าพอแข่งกันได้ ผลที่ทำนี้มาจากตรงนั้น แต่มาในภาวการณ์ที่นายกรัฐมนตรีทักษิณนั้นเขามีความสามารถและได้ผลักดันให้ประเทศขยับแก้ปัญหาเศรษฐกิจและเติบโตขึ้น ทำให้การลงทุนงบประมาณเกินดุลตอนนี้ขาดดุล ท่านลองคิดตรงนี้รายละเอียดเถอะครับท่านประธาน ที่ฝากไปถึงท่านนายกรัฐมนตรีว่ามันเป็นเรื่องเดียวกันแต่คนละมิติเวลา และช่วงนั้นอ้วน ตอนนี้ผอมช่วงนั้นไม่ต้องเอาน้ำไปราดไฟ ตอนนี้ต้องหาน้ำกินไปดับไฟ อย่างที่ท่านบอก ดังนั้นตรงนี้เป็นรายละเอียดที่จะต้องมาพิจารณาว่าถ้าเราจะตกลงตามข้อตกลงอย่างนี้ เราเสียหายอย่างไรหรือเปล่า ถ้าเป็นไปได้ดึงไปก่อน หรืออย่างไร เพราะขณะนี้เราเห็นความเป็นจริงแล้วว่าเราไม่อยู่ในฐานะตรงนั้นจริง ๆ มันอ่อนแอกว่าเขา ดังนั้นถ้าจะออกนโยบายพิเศษคุ้มครองนมหนองโพ คุ้มครองนมไทย-เดนมาร์กที่สระบุรีก่อน ไม่ได้ ข้อตกลงนี้ไม่ได้นะครับ เดี๋ยวท่านดูต่อไปนะครับ พอเซ็นเสร็จปั๊บมันจะมีคณะกรรมการร่วมเอฟทีเอ (FTA) นะครับ อยู่ในหน้า ๕ บทภาคผนวก ตอนท้ายนะครับ คณะกรรมการร่วมเอฟทีเอ

ที่จะมาดูแลข้อตกลงว่าถ้าผิดกันอย่างไร จะต้องตกลงกันอย่างไรนี่ อันนี้ผมในนี้รายละเอียดไม่มีว่าจัดตั้งกันอย่างไร เสมอภาคไหมครับ ระหว่างออสเตรเลียกี่คน นิวซีแลนด์กี่คน ไม่ใช่ออสเตรเลีย ๑ นิวซีแลนด์ ๑ เท่ากับอาเซียน อาเซียนเรามัน ๑๐ ประเทศนะครับ อาเซียนมัน ๑๐ ประเทศ ๑ นี่ไม่ได้นะครับ นั่นมัน ๒ ประเทศเท่านั้น ดูตรงนี้หน่อยสิครับ ผมดูในรายละเอียดนี้ไม่มีนะครับ ไม่มี และพอพลิกจากหน้า ๕ เมื่อกี้ขยับเป็นหน้า ๖ มีอันนี้น่าสนใจครับ บางทีเราไม่ได้ดู ข้าราชการเขาอาจจะมองไม่เห็น ท่านรัฐมนตรีช่วยดูหน่อย องค์ประกอบที่ ๑ กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าและด้านอื่น ๆ ของการปฏิบัติตามข้อผูกพันภาษีศุลกากร มีคนคิดว่าถ้าเราจะขายเสื้อ ขายผ้า ขายอาหาร ขายผลไม้ ไปที่ออสเตรเลีย เราก็ไปเอามาจากจีนสิ มีปัญหาอีก เพราะมันต้องมาพูดกันด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า ไปเอามาจากรัสเซียสิ ไม่ได้ครับ ดังนั้นตรงนี้เป็นเรื่องสำคัญ แต่ที่สำคัญไปกว่านั้น ผมติดใจมากในหน้า ๗ ครับ ปรากฏว่าการอบรมครับ การอบรมให้ความรู้แก่ข้าราชการ แก่เจ้าหน้าที่ที่จะเข้ามาอยู่ในโครงสร้างนี้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องสุขอนามัยที่ผมกราบเรียนท่านไปแล้ว ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของแหล่งกำเนิดสินค้า ทำไมรู้ไหมครับ เขียนไว้ชัดเจนเลยครับว่า ออสเตรเลียเป็นผู้รับผิดชอบอบรมให้ครับ ----------

ก็เรียบร้อยสิ ฝรั่งอบรมให้ มึงก็อย่าฉลาดเท่าฉันเลย ถูกไหมครับ เขาเขียนไว้บอกว่าผู้เชี่ยวชาญจากออสเตรเลียและนิวซีแลนด์จะเป็นหลักครับ โอ้โฮ จะเป็นหลักในการดำเนินการประชุมเชิงปฏิบัติการ การสัมมนา และกระบวนการฝึกอบรมอื่น ๆ เห็นไหมครับ หน้าต่อไปในเรื่องขององค์ประกอบที่ ๒ มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชเช่นเดียวกันครับ เรื่องมาตรการระเบียบเทคนิคและกระบวนการตรวจสอบและรับรองเช่นเดียวกัน ผู้เชี่ยวชาญจากออสเตรเลียและนิวซีแลนด์จะเป็นหลักในการดำเนินการจัดประชุมและอบรม ตรงนี้ครับท่านประธาน ถ้าเขาอบรมทั้งหมด เขาก็ให้กรอบความคิดก็ให้คนไทยที่เป็นเจ้าหน้าที่รับผิดชอบให้เข้าใจว่านี่คือการแข่งขันเสรี แต่ไม่ได้พูดความจริงว่าในขณะที่เราแข่งขันเสรีกับออสเตรเลียนั้นเราผอม เขาอ้วน เหมือนนักมวยต่อยกัน แขนเขายาวกว่าเรา แขนเราสั้นกว่า ความได้เปรียบเสียเปรียบที่จะกระทบถึงผลประโยชน์ของประชาชนที่เป็นเกษตรกรและผู้คนในประเทศภาคอุตสาหกรรมหรือ เอสเอ็มอี (SME) มันจะมาแล้ว ผมถึงฝากท่านนายกรัฐมนตรีว่า ขอความกรุณาช่วยดูด้วยเถอะครับในเรื่องอย่างนี้ ปรากฏว่าในส่วนนี้เองของท่านรัฐมนตรีพาณิชย์นั้น ผมก็เป็นห่วงเพราะว่าวันนี้มันเป็นสงครามเศรษฐกิจแล้ว แต่ท่านถูกไฟท์บังคับที่ทำให้ต้องรับเธอเข้ามา จริง ๆ เธออยู่กระทรวงอื่นก็น่าจะมีประโยชน์กว่านะครับ มีกระทรวงท่องเที่ยว ไหน ๆ จะต้องรับแล้วตามไฟลท์บังคับของกลุ่มนี้ นี่ไม่พูดถึงเรื่องกลาโหมนะครับ ไม่มีนะ ถ้ามีแล้วเดี๋ยวท่านรัฐมนตรีกลาโหมต้องมาตอบอีก วันนี้ไม่พูด ท่านครับ มาแตะนิดเถอะครับท่านประธานขออนุญาตที่แตะ แล้วถ้าไม่จำเป็นจะไม่ขึ้นแล้วครับ ปรากฏว่ามาพูดถึงเรื่องการค้าข้อตกลงเรื่องคมนาคม มีท่านโสภณ ซารัมย์ ท่านคิดว่ารัฐมนตรีกระทรวงคมนาคมของอาเซียน และออสเตรเลีย หรือใคร ๆ ที่เข้ามาร่วมประชุมนี่เขารู้ไหมครับว่า ภูมิหลังโสภณ ซารัมย์ มาจากไหน แหมอยากจะให้นั่งโชว์จริง ๆ แล้วโทรทัศน์ก็โฟกัส (Focus) หน้าท่านว่าเป็นนักคมนาคม คือจะมีประสบการณ์คมนาคมคือนั่งรถเมล์ เขารู้เลยครับว่านี่ไม่ใช่ตัวจริงครับ ดังนั้นรัฐมนตรีโสภณเวลาเจรจา เจรจาอะไรก็ กริ๊ง นายว่าอย่างไรครับนายเรื่องนี้นายเอาอย่างไรครับ มันจะเกิดภาวะอย่างนี้ครับ ผมกล้ายืนยันว่าคุณโสภณ ซารัมย์ไม่กล้าตัดสินใจเรื่องสำคัญ ต้องโทรศัพท์หาคุณเนเวรอย่างแน่นอน นี่ ท่านนายกรัฐมนตรีก็รู้ เห็นไหมครับ พอเจรจาเรื่องกระทรวงพัฒนาสังคม คุณวิฑูรย์ นามบุตร เรื่องปลาเน่า

ที่ท่านว่า ต่างประเทศเขารู้ไหม รู้ เน่าแล้วนะครับท่านครับ ท่านนายกรัฐมนตรีครับ ผ่านท่านประธานนะครับ เน่า ๆ ไปนั่งอยู่ตรงนั้น ไปเจรจาอะไรกับเขา เขาก็รู้แล้วว่านี่เดี๋ยวก็คงไปแล้ว เจรจาไปก็ไม่ได้ประโยชน์หรอก ทำไมไม่เอาคุณองอาจไปเป็นแทน ท่านองอาจนี่เหมาะเป็นรัฐมนตรีที่สุด เป็นคนที่มีภูมิหลังสะอาด ประชาชนเลือกมาไม่รู้กี่รอบแล้ว ตัวสูงเหมือนฝรั่งด้วย เจรจาภูมิฐานเลย ท่านประธานครับ คุณวิฑูรย์ นามบุตร ตอนนี้ โอ้โฮ ผมว่าออกไม่ง่ายละครับ เพราะคุณวิฑูรย์ นามบุตร นี้คือคนสนิทของนายกรัฐมนตรีตัวจริง คือคุณสุเทพ เป็นเลขาท่านสุเทพ สมัยอยู่กระทรวงคมนาคม และกำลังวางแผนใหญ่เชียว แม้กระทั่งจังหวัดนครสวรรค์ของผมยังไปติดป้าย เอ๊ะทำไมจะมาลงเลือกตั้งแข่งกับผมหรือนี่ ไปติดถึงบ้านผมนะ ขยายไปทั่วเลยนะ วิฑูรย์ นามบุตร แต่พอเหม็นปุ๊บไม่รีบเอาออกยิ่งเหม็นใหญ่นะ ----------

ท่านครับ กรณีนี้ก็เช่นเดียวกัน ทั้งหมดนี้ผมไม่แตะละ คุณวิทยานี่ไม่เอา พี่ไพฑูรย์ก็มีความสามารถ แต่ผมกำลังจะนำเสนอท่านนายกรัฐมนตรีให้เห็นถึงตัวบุคลากรเป็นตัวสำคัญที่จะเข้าไปใช้ที่ท่านจะใช้ไปเจรจา ภูมิหลังมันเน่า ภูมิหลังมันเป็นอย่างนี้ เขาก็รู้ครับว่าคงอยู่เดี่ยวเดียว และที่สำคัญทำไมรู้ไหมครับ วันนี้ออสเตรเลียเป็นประเทศรวย นิวซีแลนด์เป็นประเทศรวยมารวมกับเรานี่มันได้เปรียบเสียเปรียบกันอย่างแน่นอน และจะไปบอกว่าเจ้าหน้าที่ของเราก็ไปอบรมกับออสเตรเลียบอกว่า โอ๊ย อย่างนี้แหละเสรีเท่ากัน ๆ จะได้แข่งขันกัน มันก็จะยาก เพราะเราอ่อนแอกว่าเขาในขณะนี้ นี่ผมขีดเส้นแบ่งนะครับ หลังวันที่ ๑๙ กันยายน กับก่อนวันที่ ๑๙ กันยายนนี่ข้อตกลงนี้คนละสถานะ ทางเศรษฐกิจประเทศไทยคนละสถานะ สถานการณ์ทางการเมืองคนละสถานะกันนะครับ แต่ว่าเวลาพิจารณาท่านไม่ได้พิจารณาถึงความเป็นจริงของสังคมไทยเวลานี้เลย ผมจะยกตัวอย่างการรวมตัวในสหภาพยุโรปมาให้ท่านดู จริง ๆ การรวมตัวกันในอาเซียนนี้ก็คือล้อเลียนหรือเดินตามสหภาพยุโรปนั่นเอง จริงอยู่ครับ วันนี้แม้ออสเตรเลียจะไม่ใช่อาเซียน เกาหลีจะไม่ใช่อาเซียน แต่เป็นอาเซียนบวกสาม อาเซียนบวกสอง แต่เมื่อเซ็นสัญญาแล้วมันก็ใกล้ชิดกันเหมือนเป็นรัฐเดียวกันแล้ว ดูแบบที่ยุโรปสิครับ ปรากฏว่าที่ยุโรปนั้นเขาก็มีปัญหาเพราะว่ายุโรปเหนือนั้น เยอรมัน ฝรั่งเศสมีอุตสาหกรรมหนัก แต่ว่าโปรตุเกส ประเทศทางใต้อิตาลี และสเปนยากจนกว่า มีงานการเกษตรเป็นหลัก ปรากฏว่าทำไมรู้ไหมครับ ประเทศที่รวยกว่าตอนที่รวมกันนั้นเขาเข้ามาอุ้มครับ เยอรมันกับฝรั่งเศสเป็นเจ้ามือใหญ่ที่รู้ว่ามันจะได้เปรียบเสียเปรียบเขามาต่อรองกันครับ ต่อรองกันที่จะต้องเอาเงินส่วนหนึ่งมาอุ้มการเกษตรของโปรตุเกสและสเปนทางยุโรปใต้ แล้วเขาก็ได้ประโยชน์จากการที่คุณก็เอาอุตสาหกรรมเข้ามาได้ในกรอบเดียวกัน แต่อันนี้เราคบกับคนรวย ปรากฏว่าไม่มีข้อต่อรองเรื่องนี้เลยครับ ถ้าคบกันอาเซียน ๑๐ ประเทศ ลาว กัมพูชา เวียดนาม มาเลเซีย ก็ว่าเออมันก็เตี้ยอุ้มค่อม จนด้วยกัน แต่วันนี้เรากำลังก้าวไปคบกับคนรวยแล้ว สิ่งเหล่านี้มีประเด็นนี้ไหมครับในช่วงที่จะเซ็นนี้ขอการช่วยเหลือในหลาย ๆ เรื่องเพื่อให้เราเข้มแข็งขึ้น ปรับปรุงภาคเกษตรขึ้น จัดกระบวนการปศุสัตว์ให้เข้มแข็งขึ้น จัดกระบวนการการเกษตร ข้าวหรือพืชผลอย่างอื่นให้เข้มแข็งขึ้น มีหรือเปล่าครับ ผมเข้าใจว่าไม่มีนะครับ แต่เราอาจจะมีซ่อนอยู่ในมุมไหน ไอ้ศอกครึ่งนี้ก็ได้ผมไม่รู้นะ

มันเยอะจริง ๆ ดังนั้นต้องให้อภัยผมครับท่านประธานครับ ถ้ามีแล้วต้องขออภัยนะครับ ข้อตกลงแบบเดียวกับที่เขารวมสหภาพยุโรปนั้น ต้องนำมาพิจารณาใช้ตรงนี้ว่า ๓ ปี ๕ ปีนี้ จะต้องมีการช่วยเหลือภาคเกษตรของเราในส่วนของการปรับปรุงการผลิต มีไหมครับก็ฝากด้วยท่านประธานครับ ทั้งหมดนี้ไม่ได้มีเจตนาอย่างอื่นที่จะมาติติงให้ท่านล้มให้รัฐบาลท่านล้ม แต่ด้วยความไม่ชอบธรรมของการเป็นรัฐบาลของท่านนี้เอง จึงทำให้ท่านนายกรัฐมนตรีอ่อนแอที่ปฏิเสธรัฐมนตรีคนอื่นไม่ได้ตามโควตาของกลุ่มต่าง ๆ ที่ท่านต้องใช้หนี้เขาว่าเมื่อท่านปฏิเสธไม่ได้ ท่านก็อ่อนแอ

(นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ท่านประธานครับขออนุญาต

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวท่านนิพิฏฐ์ประท้วงอะไรครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ผมฟังท่านสุนัยอภิปรายมาตั้งแต่ตอนแรกนะครับ ผมตั้งใจจะประท้วงท่าน แต่ว่าปล่อยให้ท่านได้อภิปรายไป แต่ถ้าท่านประธานได้กรุณานั่งฟังอย่างละเอียดท่านประธานจะเห็นว่าผู้อภิปราย อภิปรายคุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีเสียมากกว่า ซึ่งมันควรจะเป็นการอภิปรายไม่ไว้วางใจ แต่ผมไม่ขัดท่านนะครับ ผมก็ปล่อยท่านอภิปรายไป แต่ว่าเมื่อสักครู่นี้เป็นประโยคสุดท้ายที่ท่านพูด ผมจำเป็นต้องลุกขึ้นประท้วง ----------

ท่านพูดถึงความไม่ชอบธรรมของรัฐบาล ซึ่งผมคิดว่าถ้าปล่อยให้ท่านอภิปรายแล้วฟังถึงพี่น้องประชาชนเป็นการตอกย้ำ ท่านพูดอย่างนี้หลายครั้งแล้วผมเรียนท่านประธานว่าต่อไปนี้ผมจะไม่ให้ใครพูดถึงความไม่ชอบธรรมของรัฐบาล ผมเชื่อว่ารัฐบาลนี้มีความชอบธรรม เพราะฉะนั้นประโยคสุดท้ายที่ท่านบอกว่ารัฐบาลนี้ไม่มีความชอบธรรม ผมขอให้ท่านได้ถอนออกไปครับ ขอบพระคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสุนัยครับ มีผู้ประท้วงว่าท่านพูดว่าไม่ชอบธรรมนะครับ จะขอให้ท่านถอนนะครับ ท่านถอนไหมครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ ผมนี่เป็นคนง่ายที่สุดแล้วครับ แต่บางเรื่องก็ยากจังเหมือนกันครับ เรื่องที่พูดความจริงแล้วให้ผมถอนนี่ไม่ได้ เดี๋ยวก่อนครับ ท่านประธานครับ ผู้ประท้วงรู้แก่ใจครับ ถามคุณวีระชัยสิ ท่านผู้ประท้วง ผมกำลังอภิปรายตัวบุคคล เพื่อเชื่อมโยงกับการเจรจาที่จะเกิดการประชุมใหญ่และจะต้องมีการเจรจาระหว่างประเทศ ที่เรียกว่า ไบแลทเทอรอลมาก ถ้าสะกิดใจท่านขอโทษก็แล้วกันนะท่านนิพิฏฐ์นะ คุยกับคุณวีระชัยเถอะ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้นะครับ ผมวินิจฉัยแล้วกันนะครับ ท่านสุนัย ก็ขอโทษแล้ว

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านนิพิฏฐ์

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ผมเรียนท่านประธานครับ ท่านสุนัยอภิปรายในสภาแห่งนี้ ไม่ใช่กรณีท่านสุนัยต้องมาขอโทษผมเป็นการส่วนตัวนะครับ แต่ผมกำลังกราบเรียนท่านประธานว่าท่านสุนัยได้ใช้คำพูดว่ารัฐบาลนี้ไม่มีความชอบธรรม ไม่ใช่เรื่องส่วนตัวของผมครับ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านสุนัยได้ถอนคำพูดที่บอกว่า รัฐบาลนี้ไม่มีความชอบธรรม ออกไปครับ ผมยืนยันว่าคำพูดอย่างนี้ใช้ไม่ได้ครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ท่านนิพิฏฐ์ เชิญนั่งครับ ท่านสุนัยครับ เมื่อกี้ท่านเอาให้มันถอนไปแล้วกัน วันนี้วันตรุษจีนด้วยนะครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านอย่าให้ประชาธิปไตยของไทยมันเดินไปแบบง่าย ๆ โดยปิดตาข้างหนึ่งไม่เอาละครับท่านประธาน ฟังผมต่ออีกสักนิด เดี๋ยวขึ้นมาประท้วงต่อ ผมกำลังจะบอกว่าท่านนายกรัฐมนตรีด้วยความรักนะครับ ท่านไปไม่ได้ ท่านเดินต่อไปไม่ได้แน่นอน สิ่งที่ที่ท่านจะเดินต่อไปได้ ตอนนี้น้ำมันเริ่มนิ่งแล้ว รีชัฟเฟิล (Reshuffle) ใหม่เลย หลังการประชุมก็ได้ อาเซียน โดยท่านลาออกเสีย แล้วผมเชื่อว่าเสียงทั้งหมดก็จะหนุนท่านอีก ตอนนี้ท่านสง่างามแล้ว ท่านต่อรองได้แล้วคนไหนจะมา คนไหนมาเลือกบุคลากรให้ดีหน่อยนี่เล่นโอ้โฮ

(นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธานครับ ประท้วงครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ปลาร้ง ปลาร้า มารวมกันอย่างนี้ตายครับ ไปเจรจาต่างประเทศเขาอย่างไร นี่อุตส่าห์แนะนำให้แล้วนะ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญคุณหมอวรงค์ครับ เชิญครับ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดพิษณุโลก เมื่อสักครู่นี้ท่านประธานได้วินิจฉัยไปแล้วว่าให้ท่านผู้กำลังอภิปรายได้กรุณาถอนคำพูด คำว่า รัฐบาลไม่มีความชอบธรรม และท่านได้วินิจฉัยไปแล้วครับ ขอให้ท่านได้ดำเนินการตามที่ท่านได้วินิจฉัยด้วยครับ ขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : คืออย่างนี้นะครับ ผมพยายามจะไกล่เกลี่ยว่าวันนี้ก็พูดอะไรด้วยความนิ่มนวลกันนะครับ ท่านสุนัยครับ เอาอย่างนี้ ท่านมีคนมาประท้วง ๒ คนแล้ว จะให้ทำอย่างไรนะครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ไม่ต้องทำอะไรหรอกท่านประธาน ไม่ต้องทำหรอกอยู่เฉย ๆ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ไม่ใช่นะครับ ท่านสุนัย มีคนประท้วงว่าที่ท่านพูดว่ารัฐบาลนี้ไม่มีความชอบธรรมนะครับ ท่านจะถอนไหมครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : เอาอย่างนี้ได้ไหมครับท่านครับ จริง ๆ ผมพูดไปมันเป็นความเห็น เดี๋ยวคนที่ประท้วงผมก็ขึ้นมาอภิปรายต่อ แล้วอธิบายความชอบธรรมของท่านอภิสิทธิ์เลย เป็นความเห็นถ่วงดุลกันไป หรือท่านจะให้ผมอย่างนี้ไหมครับท่านประธาน ให้ท่านประธานเปล่งวาจาต่อหน้าพระบรมสาทิสลักษณ์ว่าชอบธรรม โอ.เค. นั่นนะเชื่อถือ เพราะท่านเกียรติภูมิสูงกว่าผมนะ เอาเลยเปล่งเลยครับ ท่านประธานเปล่งวาจาเลย

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้นะครับ ผมวินิจฉัยที่ท่านสุนัยพูดว่ารัฐบาลนี้ไม่มีความชอบธรรมนะครับ ผมวินิจฉัยว่าเป็นความเห็นของท่าน เชิญท่านพูดต่อนะครับ เดี๋ยวท่านจะมีอะไรเดี๋ยวท่านอภิปรายกันต่อนะครับ เชิญครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : กราบขอบพระคุณครับท่านประธาน

- ๓๗/๑

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขออนุญาตท่านประธานอีกสักครึ่งหนึ่งนะครับ ผมไม่ต่อล้อต่อเถียงท่านประธาน แต่ผมกราบเรียนท่านประธาน ท่านประธานวินิจฉัยแล้วไม่เป็นไรครับ แต่ขอให้ท่านประธานได้กรุณาทบทวนคำพูดของท่านประธานไม่เกิน ๒ นาที เมื่อสักครู่ที่ผ่านมานั้น ท่านประธานบอกว่าผู้อภิปรายต้องถอน แล้วไม่เกิน ๒ นาที หลังจากนั้นท่านประธานบอกว่าท่านวินิจฉัยแล้วว่าก็สามารถอภิปรายได้ ผมเรียนท่านประธานแค่นี้ครับ ขอบพระคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : คือเมื่อกี้นี้นะครับผมยังไม่ได้วินิจฉัยนะครับ ผมพูดว่าท่านจะถอนหรือไม่อะไรอย่างไรนะครับ ผมวินิจฉัยแล้วเด็ดขาดตามนั้นนะครับ ท่านสุนัยท่านกรุณาต่อนะครับ แล้วก็กำชับด้วยนะครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : กราบขอบพระคุณครับท่านครับ ผมกำลังจะหาทางออก เพราะผมอยากให้ท่านอภิสิทธิ์อยู่นาน ๆ เพราะว่าโดยบุคลิกของท่านก็ดี นุ่มนวลครับ ท่านเคยมาทะเลาะกับผมตอนอภิปรายเปิดสภาใหม่ ๆ ก็เข้าใจกันดีแล้วนะครับ ผมประท้วงท่านวันแรกท่านอภิปรายในฐานะผู้นำฝ่ายค้าน แต่วันนี้การเมืองมันมาอย่างนี้แล้ว เอาเถอะนะครับ ม็อบมีเส้นแล้วท่านก็เป็นนายกรัฐมนตรีขาใหญ่แล้วนี่นะครับจัดกระบวนใหม่ครับท่าน สร้างความชอบธรรมเสีย ท่านลาออกเสีย แล้วก็จัดตั้งรัฐบาลใหม่ รับรองได้ว่ากลุ่มเนทั้งหลายไม่หนีไปไหนแล้วครับ นิ่งแล้วคราวนี้ ท่านรีชัฟเฟิลเลย แล้วท่านก็ไปประชุม โอ้โฮ สง่างามเลยคราวนี้ ไม่มีใครว่าท่านได้แล้ว เพราะมันตัดเชือกตั้งแต่การยึดสนามบินของคุณกษิตยึดทำเนียบมันหมดแล้วนี่ ท่านมาจัดรัฐบาลใหม่แล้ว เห็นไหมครับ อย่างนี้ผมว่าเป็นทางออกที่ดีแล้วประเทศจะเดินปรื๊ดเลยครับ ไหน ๆ ก็ไหน ๆ ไม่เป็นไรครับ จะเป็นชื่อใครเป็นนายกรัฐมนตรีขอให้บ้านเมืองมันดี เอา แต่ว่ามันต้องมาตามครรลองของระบบประชาธิปไตย ท่านทำอีกทีเดียว ผมแนะนำอย่างนี้ เพราะว่ามันจะต้องเกิดการประชุมใหญ่ระดับอาเซียน โอ้โฮ เป็นประธานด้วย แล้วท่านก็ไปเป็นประธานต่อเถอะครับ แต่ปรับกระบวนใหม่ครับท่านประธานครับ กราบขอบพระคุณที่ท่านยังให้กรุณาจริง ๆ นะครับ ขอบพระคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นางพรทิวา นาคาศัย (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่าน โดยเฉพาะท่านผู้อภิปรายด้วยความเคารพค่ะ ท่านสุนัย จุลพงศธร ที่ได้พูดถึงดิฉันค่อนข้างมากนะคะ ก็กราบขอบพระคุณในไมตรีที่ท่านบอกว่า ท่านให้กำลังใจดิฉันอย่างมากมาย ดิฉันรู้สึกขอบคุณแล้วก็อบอุ่นอย่างมากนะคะในไมตรีที่มอบให้ ในส่วนของคุณสมบัติดิฉันอยากจะเรียนว่าดิฉันมาตามระบอบรัฐสภา มาตามระบอบประชาธิปไตย ในส่วนนี้ท่านซึ่งเป็นผู้มีประสบการณ์ย่อมเข้าใจดีดิฉันเข้ามาตามระบอบ แล้วก็เป็นน้องใหม่ป้ายแดงอย่างที่ว่า ซึ่งดิฉันคิดว่าวันหนึ่งท่านก็ต้องมาเป็นรัฐมนตรีป้ายแดงเช่นกัน ฉะนั้นตรงนี้ในส่วนของคุณสมบัติดิฉันคิดว่า ดิฉันค่อนข้างจะผิดหวังในเรื่องของการพูดอภิปรายในวันนี้นะคะ เพราะดิฉันคิดว่าท่านน่าจะเน้นไปที่เนื้อหาสาระมากกว่าเรื่องคุณสมบัติ ซึ่งดิฉันคิดว่าไม่ได้เกิดประโยชน์ต่อสภาและก็ประเทศชาติเท่าไรนัก เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็ต้องกราบขอบพระคุณท่านนะคะซึ่งดิฉันคิดว่าในส่วนที่ท่านได้อภิปรายดิฉันตั้งใจว่าจะไปรวบตอบทีเดียวในวันสุดท้าย แต่ก็ในปัญหาเรื่องนมคงจะตอบ แต่วันนี้ขออนุญาตพูดถึงเรื่องส่วนตัว ดิฉันก็อย่างที่เรียนแล้วมาตามระบอบ แล้วก็คิดว่าจากรัฐธรรมนูญที่พวกเราก็ทราบกันดีอยู่ พรรคดิฉันโดนยุบ ดิฉันก็มาตามที่ควรจะเป็น เพราะฉะนั้นก็ต้องขอประทานโทษถ้าจะทำให้ผู้หนึ่งผู้ใดผิดหวังนะคะ แล้วก็ดิฉันเข้าใจว่ามันเป็นเรื่องของการเมืองแต่อย่างไรก็ตามในเรื่องนี้เรื่องนม -----

เรื่องเอฟทีเอ ไทย–ออสเตรเลีย ไทย–นิวซีแลนด์นี่นะคะจริง ๆ ก็ต้องกราบเรียนว่าท่านได้ขออนุญาตที่เอ่ยนามนะคะ ว่าท่านพูดถึงท่านรัฐมนตรีอดิศัย โพธารามิก ซึ่งดิฉันเข้าใจดีว่าท่านเป็นผู้มีคุณสมบัติ เป็นผู้มีประสบการณ์สูงและเป็นคนเก่งมาก ๆ ท่านซึ่งเป็นที่ปรึกษาในสมัยนั้น ก็ได้ทราบถึงปัญหาเหล่านี้ ดิฉันวันนี้มาเป็นผู้แก้ไม่ได้เป็นผู้ก่อนะคะ ดิฉันก็ไม่แน่ใจว่าทำไมผ่านมาได้ถึงขนาดนี้ ก็ต้องขอว่าคงจะรวบไปตอบทีเดียว แต่ก็อยากจะเรียนว่าในส่วนดิฉันนะคะก็ขอให้มั่นใจว่าดิฉันก็จะพยายามทำงานอย่างเต็มกำลังความสามารถนะคะ ตามประสบการณ์คือดิฉันก็ทำงานด้าน วันนี้ดิฉันต้องขอเรียนว่าดิฉันก็คงจะตอบเป็นครั้งเดียวและก็ครั้งสุดท้ายนะคะในเรื่องของส่วนตัวที่หลาย ๆ ท่านอาจจะให้น้ำหนัก แต่ดิฉันคิดว่ามันไม่เกิดประโยชน์นะคะ ตรงนี้ดิฉันขอเรียนว่าดิฉันก็ผ่านงานด้านการบริหารงานด้านพัฒนาธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ประสบการณ์ตรงนี้ดิฉันคิดว่าในส่วนของการทำมาค้าขายในเรื่องของกระทรวงพาณิชย์มันก็ไม่ใช่เรื่องที่จะหนักหนาสาหัสนะคะ เพียงแต่ว่าการทำงานมิได้หมายความว่าทำงานเพียงคนเดียว ไม่ว่ากระทรวงต่าง ๆ ก็ต้องร่วมมือกัน แม้กระทั่งท่านซึ่งเป็น ส.ส. ที่มีประสบการณ์มากในเรื่องที่ท่านได้ให้คำเสนอแนะ ดิฉันน้อมรับฟัง แล้วก็คิดว่าปัญหาที่ท่านเคยได้ประสบมาในยุคที่ท่านเป็นที่ปรึกษาก็ขอให้ท่านนำเสนอแล้วก็พูดคุยแนะแนวทาง ซึ่งดิฉันคิดว่าเป็นประโยชน์อย่างมากต่อประเทศชาติ ในเรื่องอื่นดิฉันคงไม่ให้น้ำหนักนะคะ ต้องกราบขอบคุณค่ะ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไป ท่านสุนัยมีอะไรครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : คือขออนุญาตใช้สิทธิพาดพิง เพราะถ้าผมไม่ชี้แจงผมจะเสียหาย แล้วก็โดยเฉพาะจะเสียหายเลยไปถึงสามีของท่านได้ ชอบกันอยู่ครับท่านครับ คือท่านมาบอกว่า

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวท่านสุนัย ผมให้ชี้แจงนาทีหนึ่งนะครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : คืออย่างนี้ครับ ผมไม่ได้ไปบอกว่าท่านเป็นรัฐมนตรีไม่ได้นะครับ แต่ผมบอกว่ากระทรวงนี้มัน

ไม่เหมาะ และท่านนายกรัฐมนตรีต้องรับมาเพราะมันเป็นโควตานะครับ ดังนั้นไม่ใช่บอกว่าท่านไม่เหมาะ คือไม่ใช่ท่านเป็นไม่ได้ โดยระบอบประชาธิปไตยนี่เป็นได้ครับ โธ่ คนอื่นไม่เลือกตั้งเขายังเป็นได้เลย ท่านเป็นได้ แต่ว่าน่าจะอยู่กระทรวงการท่องเที่ยว ผมบอกอย่างนั้น และที่สำคัญนี่ครับ ท่านยังบอกกล่าวหาไปถึงเจ้านายผมบอกว่าท่านไปผูกไว้มาแก้ เปล่าเลย ก็เขาทำดีครับท่านอดิศัยนี่ ปรากฏว่าตอนนั้นข้าวไม่ถึงหมื่นครับ ๖,๐๐๐–๗,๐๐๐ บาท เขาพุ่งถึง ๑๒,๐๐๐ บาทครับ แล้วเศรษฐกิจก็เติบโตหมดครับ ท่านนั่นแหละกำลังจะทำให้เศรษฐกิจพังจากความสามารถของท่านที่ไม่สันทัด ผมบอกไม่ได้ว่าท่านเป็นไม่ได้ เป็นได้รัฐมนตรี แต่มันไม่เหมาะ ก็เป็นความเห็นก็ฟังหน่อยนะครับ ขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านนายกรัฐมนตรีครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (นายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ที่จริงตั้งใจว่าจะเปิดโอกาสให้เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายกันพอสมควรนะครับ แต่ว่าเนื่องจากมีการแบ่งกลุ่ม แล้วก็เดี๋ยวท่านสมาชิกที่เพิ่งอภิปรายไปจะเข้าใจว่าผมไม่ได้ให้ความสำคัญหรือให้ความสนใจกับการอภิปรายของท่าน เพราะว่าท่านเป็นผู้กล่าวอภิปรายนำในส่วนของฝ่ายค้าน ขอเรียนสั้น ๆ เท่านั้นเองครับว่า

ประการแรกที่ท่านบอกว่ารัฐบาลนี้ไม่ชอบธรรม แล้วก็เป็นความเห็นของท่าน ผมก็ขอยืนยันว่ารัฐบาลนี้มาถูกต้องตามรัฐธรรมนูญและหลักการประชาธิปไตยที่ประเทศในระบบรัฐสภาเขาพึงปฏิบัติกัน นั่นหมายความว่าเมื่อมีเหตุทางกฎหมาย มีเหตุโดยรัฐธรรมนูญหรืออะไรก็แล้วแต่ ที่มีผลทำให้ต้องมีการเปลี่ยนแปลงนายกรัฐมนตรีหรือรัฐบาลก็เป็นหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรที่จะเป็นผู้สรรหานายกรัฐมนตรีและรัฐบาลชุดใหม่ ซึ่งก็ได้ดำเนินการไปตามนั้นโดยการประชุมสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้อย่างเปิดเผย และรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันก็ยังได้คุ้มครองการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในความเป็นอิสระในการที่จะมีความคิดเห็นแล้วก็ลงมติ เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็ถือเป็นเรื่องมองต่างมุมกันเท่านั้นเองครับ ท่านก็มีสิทธิที่จะมองได้นะครับ แต่ว่าผมก็ขอ

ยืนยันว่าทุกอย่างเป็นไปตามระบบ

ประการที่ ๒ ท่านก็มีสิทธิที่จะมีความเห็นเกี่ยวกับบรรดารัฐมนตรีทั้งหลายที่เข้ามาปฏิบัติหน้าที่ ผมก็ขอเพียงแต่ยืนยันนะครับว่ากรณีของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศที่ท่านยกขึ้นมาบอกว่าเป็นเรื่องของการไปตอบแทนกลุ่มพันธมิตรหรืออะไร ----------

ก็ขอยืนยันว่าไม่ได้เป็นความจริงครับ เพราะว่าจริง ๆ แล้วผมนี่เป็นคนชวนท่านรัฐมนตรีท่านนี้เข้ามาสู่การเมือง เพียงแต่ว่าไม่ได้มีโอกาสลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมา แต่ว่าได้ติดตามแล้วก็มีประวัติเหมือนกับที่ท่านมีครับถึงประสบการณ์การทำงาน ซึ่งแน่นอนครับการทำงานอาจจะถูกใจคนบ้างไม่ถูกใจคนบ้าง แต่ว่าผมคิดว่าที่ปฏิบัติหน้าที่มาในช่วงประมาณ ๑ เดือนที่ผ่านมาก็เป็นไปด้วยความเรียบร้อยนะครับ แล้วก็สามารถที่จะเดินหน้าในเรื่องของการประชุมสุดยอดอาเซียน เลื่อนกำหนดให้เข้ามาเร็วขึ้นได้และผู้นำของทุกประเทศก็ได้ตอบรับการมาเข้าร่วม

ส่วนการทำงานของท่านรัฐมนตรีอื่น ๆ ก็จะเป็นหน้าที่ของผมครับในการที่จะติดตามประเมินอย่างที่ได้เคยย้ำต่อสาธารณะ แล้วก็ตรงนั้นก็จะเป็นความรับผิดชอบที่ผมจะต้องติดตามดูแลว่ารัฐมนตรีทุกท่านทำงานได้อย่างสัมฤทธิผล แน่นอนครับ เราก็ต้องมีการเตรียมการ แล้วก็ในส่วนของการประชุมสุดยอดอาเซียนก็มีการประชุมเตรียมการกันทุกสัปดาห์ โดยรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องทุกท่านจะต้องมาเข้าร่วม เพื่อที่ได้รับทราบถึงการจัดการประชุมแล้วก็เนื้อหาสาระต่าง ๆ ส่วนกรณีของข้อตกลงที่เกี่ยวข้องกับเขตการค้าเสรี ผมเชื่อว่ามองไม่ต่างกันครับ เราก็ยังมีความเชื่อว่า การเปิดเขตการค้าเสรีจะเป็นในกรอบของทวิภาคีหรือจะเป็นในกรอบของพหุภาคีมันคงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ แล้วผมก็เป็นคนหนึ่งครับที่เรียกร้องว่า การดำเนินการในด้านนี้จะต้องมีการเตรียมการและจะต้องมีการรองรับผลกระทบที่เกิดขึ้น คงไม่มีข้อตกลงไหนนะครับที่ไม่มีผลในทางลบเลย แต่ว่าต้องเตรียมการ แล้วก็ขณะนี้กรณีของเรื่องของโคนมก็เป็นเรื่องที่ทางท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขกำลังทำงานอย่างใกล้ชิด เพื่อไม่ใช่เพียงแต่แก้ปัญหาเฉพาะหน้าแต่ว่าเสริมความเข้มแข็งรวมทั้งการที่เรามีกองทุนที่จะมาดูแลเรื่องผลกระทบจากเขตการค้าเสรีทั้งที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงพาณิชย์ ผมก็ได้ขอให้มีการบูรณาการเพื่อบริหารจัดการที่ดี นอกจากนั้นถ้าหากว่ามีความจำเป็นในการที่จะต้องทบทวนอะไร ขณะนี้คณะรัฐมนตรีก็ได้เห็นชอบการที่จะมีระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยเรื่องผู้แทนทางการค้า ก็จะได้มีการนำเอาบุคคลที่สามารถมาทำงานทางด้านการต่างประเทศเป็นการเฉพาะมาช่วยติดตามดูแลอีกชั้นหนึ่งด้วย เพราะฉะนั้นทั้งหมดนี้ก็อยากจะ

กราบเรียนนะครับว่า เข้าใจความห่วงใยของท่านสมาชิก เข้าใจมุมมองของท่าน แต่ก็ขอยืนยันว่ารัฐบาลก็ได้ติดตามเรื่องเหล่านี้ ไม่ได้ปล่อยปละละเลย แล้วก็พร้อมที่จะเดินหน้าแก้ไขปัญหาแล้วก็ต้องการความสนับสนุนในเรื่องของข้อตกลงต่าง ๆ ขออนุญาตว่าบางเรื่องจะไม่ตอบนะครับ เพราะว่ามันไม่ได้เกี่ยวกับการประชุมครั้งนี้ แต่ว่าคงได้มีโอกาสตอบในวันข้างหน้าโดยเฉพาะเรื่องเขาพระวิหารครับ ขอขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านอลงกรณ์ครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธานรัฐสภา กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ กระผมใคร่ขอชี้แจงสั้น ๆ ให้ตรงประเด็นว่า ที่ท่านสมาชิกได้แสดงความห่วงใยในเรื่องของความตกลงเพื่อจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน-ออสเตรเลีย-นิวซีแลนด์ ซึ่งความจริงก็ยังไม่ถึงนะครับ แต่ว่าเมื่อท่านจะพูดรอบเดียวก็ถือโอกาสนี้ชี้แจงเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันว่า ในเรื่องของน้ำนมดิบและนมผงขาดมันเนยนั้น ไม่อยู่ในกลุ่มสินค้าที่จะมีการเปิดตลาดครับ ไม่มีอยู่ในข้อตกลงนี้เลย สิ่งที่ท่านได้อภิปรายแสดงความห่วงใยนั้นก็จะรับฟังไป แต่นั่นคือเป็นเรื่องของข้อตกลงไทย-ออสเตรเลีย-นิวซีแลนด์ ซึ่งเป็นเอฟทีเอที่ทำมาในรัฐบาลชุดที่ผ่านมาครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปก็เชิญท่านตวงนะครับ ท่านตวงท่านมีเวลา ๒๐ นาทีนะครับ เชิญครับ

นายตวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ขอบพระคุณท่านประธานครับ ท่านประธานที่เคารพ ผม ตวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมจะไม่ใช้เวลาของสภาแห่งนี้นาน เนื่องจากว่าสมาชิกวุฒิสภาได้แบ่งภาระหน้าที่ที่จะทำรายละเอียดในประเด็นเพื่อเป็นข้อเสนอต่อรัฐบาล ผมกราบเรียนท่านประธานเบื้องต้นว่า ----------

ในหลักการนั้นผมเห็นด้วยว่าประเทศไทยมีความจำเป็นที่จะต้องให้สภาแห่งนี้ได้พิจารณาแล้วก็ผ่านไปเพื่อประโยชน์ของประเทศโดยรวมโดยเฉพาะถ้าเริ่มต้นที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้กรุณาพูดเอาไว้ตอนต้นว่า ประเทศอื่นเขาพร้อมหมดแล้วเหลือเฉพาะประเทศไทย ยิ่งตอกย้ำให้เห็นว่าสภาแห่งนี้ต้องรีบดำเนินการท่านประธานที่เคารพครับ การพิจารณารูปแบบอย่างนี้ผมคิดว่าไม่ใช่เป็นครั้งสุดท้าย การพิจารณาในรูปแบบอย่างนี้ที่เราจะต้องทำมันมีปัญหาทุกครั้งเสมอไป รวมทั้งครั้งนี้ด้วย ข้อเสนอของสมาชิกวุฒิสภาที่เสนอต่อท่านประธานผ่านไปยังท่านนายกรัฐมนตรีจะได้กรุณาพิจารณามีข้อเสนอ ดังต่อไปนี้

ท่านประธานครับ แม้จะพิจารณาแยกหรือรวมก็ตาม เราจะพบว่าปัญหาในเรื่องของการพิจารณากรอบตกลงทุกครั้งก็จะมีอยู่ ๓ ประการด้วยกัน

ประการแรก คือประเด็นในข้อกฎหมาย

ประการที่ ๒ ประเด็นในทางปฏิบัติ ทั้งกระทรวง ทบวง กรม และคณะรัฐมนตรี และ

ประการที่ ๓ ซึ่งเป็นปัญหาที่เราถกกันมาตั้งแต่เช้า และวันนี้ก็เป็นปัญหาอยู่เหมือนกัน ก็คือปัญหาในการใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาของสมาชิกรัฐสภา ซึ่งเวลาน้อย

เราก็มีข้อเสนอที่จะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลว่า ในข้อกฎหมายนั้นผมเรียนท่านประธานว่า เราก็ถกกันมาตั้งนานว่า มาตรา ๑๙๐ นั้นมันเป็นปัญหาสำคัญ มันเป็นปัญหาที่เราไม่สามารถที่จะก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก เวลาไปทำความตกลงเจรจา ถ้าเป็นการเจรจาในระบบทวิภาคีนั้นอาจจะไม่เป็นปัญหา แต่ถ้าเป็นการเจรจาในระบบพหุภาคีนั้น บางเวทีประเทศไทยก็เป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้นเอง บางเวทีเราไม่อาจที่จะไปเจรจาต่อรองได้เลย ถ้าเราไม่ยอมเจรจาหรือไม่ยอมเซ็นสัญญาในเวลานั้น เราก็ตกขบวนนั้นไปเลย ในมาตรา ๑๙๐ นั้น โดยเจตนานั้นจะมีคนมาพูดต่อไป แต่ผมเรียนท่านประธานเป็นเบื้องต้นว่า หัวใจสำคัญที่เป็นเจตนาก็คือว่าทำอย่างไรจะให้มีส่วนร่วมของภาคประชาชนได้ ท่านประธานจำได้ไหมครับ เราไปเซ็นสัญญากับไอเอ็มเอฟ แอลโอไอ (LOI) เราไปเซ็นเอฟทีเอโดยที่ทุกฝ่ายเรียกร้องว่า เวลาที่จะเอาประเทศไทยไปผูกพันระหว่างประเทศนั้นควรที่จะต้องให้คนไทยก็คือรัฐสภาไทย

นั้นเป็นผู้ที่จะได้วิพากษ์วิจารณ์ ได้แสดงความคิดเห็น ได้ให้ข้อคิดเห็นบ้างว่า มันมีบางประเด็นที่เราไปเจรจาทำความตกลงมาแล้ว เรามองว่าเราได้ประโยชน์ แต่แท้จริงเราได้ประโยชน์เพียงบางส่วน แต่ในส่วนใหญ่ที่เป็นเกษตรกรนั้นเราได้รับกระทบกระเทือน ผมยกตัวอย่างกรณีการทำเอฟทีเอกับประเทศจีน ผมจะไม่ลงรายละเอียดเพื่อที่จะบอกท่านประธานว่าคืออะไร แต่ที่มาของมาตรา ๑๙๐ นั้น มันเป็นเรื่องที่เป็นหัวใจสำคัญที่เราคิดว่า มันก็มีคุณค่าและมีความสำคัญพอสมควร แต่ในขณะเดียวกันมันก็มีปัญหาท่านประธานครับ

ประการที่ ๒ มาตรา ๑๙๐ นั้น เขาออกแบบมาให้ใช้ในสภาวะที่ประเทศอยู่ในภาวะปกติ ประเทศที่ไม่ได้มีความแตกต่างทางความคิดทางการเมืองที่แตกต่างหลากหลาย จนกระทั่งว่าไม่สามารถที่จะพูดคุยกันได้ มีหลายประเด็นที่สมาชิกวุฒิสภาได้ถกกันและคุยกัน ซึ่งผมจะไม่ลงรายละเอียด แต่ผมจะกราบเรียนท่านประธานว่าบางประเด็นมันไม่มีความจำเป็นที่จะต้องนำมาเสนอต่อสภาแห่งนี้ ผมยกตัวอย่าง เช่น กรณีข้อตกลงร่วมสาขาวิชาชีพแพทย์ของอาเซียน ทันตแพทย์หรือวิชาชีพบัญชีของอาเซียน ถ้าท่านประธานพลิกเข้าไปดูข้างในท่านประธานจะพบว่า วิชาชีพเหล่านี้มันมีกฎหมายของมันประกอบ มันมีพระราชบัญญัติควบคุม มันมีสภาวิชาชีพที่ควบคุมอยู่แล้วโดยอัตโนมัติ แต่ว่าเพราะเหตุของบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ที่อยู่ในสภาวะที่ไม่ปกตินั้น รัฐบาลโดยคณะรัฐมนตรีจำเป็นต้องเสนอเข้ามา เพื่อจะไม่เกิดปัญหาในการตีความในภายหลัง เช่น กรณีกรอบการเจรจาของไทยและเขมร ท่านประธานที่เคารพเรื่องของปัญหาในทางปฏิบัติที่ผมได้กราบเรียนท่านประธาน เราได้เชิญกระทรวง ทบวง กรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้มาชี้แจง มาเล่าให้ฟังว่าสภาพปัญหามันคืออะไร อย่างที่ผมได้กราบเรียนท่านประธานว่า ความจริงแนวทางอย่างนี้เราเคยทำมาแล้ว เราเคยนำมาให้ที่ประชุมของรัฐสภาได้พิจารณาหลายครั้ง ไม่ว่าจะเป็นทำตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ว่าด้วยเรื่องของ เจแคปปา (JCAPPA) หรือเอเจเซพ (AJCEP) ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็ตาม แต่ว่ามันก็จะมีปัญหาในประการที่ ๒ ที่ผมจะกราบเรียนท่านประธานครับ วันนี้ต้องยอมรับว่ารัฐบาลถ้าจะทำเรื่องนี้ต่อไป และผมคิดว่าจะต้องทำต่อไปก็คือว่า จะต้องค้นหากลไกที่จะช่วยสมาชิกรัฐสภาในการศึกษา

กรอบเจรจาดังกล่าวได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ผมเห็นด้วยกับท่านสมาชิกหลายท่านที่บอกว่า ๓ วันเอกสารนี่ยังไม่ได้ถึงสมาชิก แล้วยังมีกองอยู่ข้างนอก ซึ่งเป็นความจริงที่เราต้องยอมรับแม้จะเป็นภาระหน้าที่ของเราก็ตาม ----------

- ๔๑/๑

วุฒิสภาเราก็คุยกันว่า เอ๊ะ จะทำอย่างไรจะได้อ่านทุกหน้า ทุกเรื่อง เราก็แบ่งกันไปว่าใครที่ถนัดเรื่องไหนก็พูดเรื่องนั้น ใครที่เข้าใจเรื่องใดก็เอาเรื่องนั้นไปศึกษาแล้วมานำกราบเรียนเสนอต่อท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลได้เป็นข้อพิจารณา นี่คือสิ่งที่เราได้ตกลงกันเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้า เราหวังว่าในอนาคตข้างหน้าที่จะมีการนำมาให้สภาแห่งนี้ได้พิจารณา ก็ควรอย่างยิ่งที่รัฐบาลจะต้องหากลไกสำคัญที่จะมาช่วยในการกลั่นกรองให้สมาชิกรัฐสภาได้ใช้ดุลยพินิจในการพิจารณา

ประการที่ ๒ ที่เป็นข้อเสนอที่ผมเสนอต่อท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาล ก็คือว่า วันนี้รัฐบาลมีความจำเป็นที่จะต้องรีบเร่งให้มีการออกกฎหมาย เป็นกฎหมายประกอบกำหนดขั้นตอนและวิธีการจัดทำหนังสือสัญญาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ วรรคห้า ทำไมผมถึงย้ำว่าตรงนี้เป็นเรื่องสำคัญ ผมดีใจว่าเมื่อสักครู่ท่านนายกรัฐมนตรีได้พูดถึงเรื่องนี้ แต่มันจะต้องรีบทำท่านประธานครับ ยิ่งทำช้าประเทศเราก็จะเสียเปรียบ โลกมันเปลี่ยนแปลงทุกวินาทีอย่างเร็วและสลับซับซ้อน

ประการที่ ๓ ผมเรียนท่านประธานว่า ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ในวรรคสองซึ่งเป็นปัญหาใหญ่ของการที่รัฐบาลต้องเสนอก็คือเพียง ๒ คำ และ ๒ ความหมายเท่านั้นก็เป็นปัญหาใหญ่สำหรับเรา ก็คือมีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจสังคมของประเทศอย่างกว้างขวาง คำถามที่เราถามไปยังกระทรวงที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นกระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ก็ตาม หรือในนักกฎหมายก็ตาม ล้วนแต่ไม่สามารถตอบได้ว่าอย่างกว้างขวางมันคืออะไร อย่างกรณีตัวอย่างที่ผมยกตัวอย่างขึ้นมาให้ท่านได้ดู กรณีของสาขาวิชาชีพแพทย์ของอาเซียน วิชาชีพทันตแพทย์ของอาเซียน หรือวิชาชีพบัญชีของอาเซียน มันกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงเศรษฐกิจของสังคมไทยอย่างกว้างขวางอย่างไร นั่นประการที่ ๑ ที่จะต้องไปเขียนไว้ในบทบัญญัติของกฎหมายขั้นตอนฉบับนั้น

ประการที่ ๒ ท่านประธานที่เคารพ คำที่เป็นปัญหาที่มันเชื่อมโยงแล้วทำให้กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ต้องเสนอไปยังคณะรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรีก็ต้องหอบเข้ามาเสนอต่อสภาแห่งนี้ให้พิจารณา ทั้งที่บางอย่างนั้นสามารถที่กระทำได้โดยปกติ

เป็นภารกิจ เป็นหน้าที่ปกติของกระทรวง ทบวง กรม หลายประการที่กระทรวงการ ต่างประเทศชี้แจงว่า เขาได้ทำการลงสัญญากันมาก่อนหน้านี้ บางอย่างมันเป็นเพียงองค์ประกอบย่อยเท่านั้นเองที่จะต้องทำต่อเนื่องต่อไป ก็คืองบประมาณที่มันกระทบกระเทือนต่องบประมาณของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ คำถามผ่านท่านประธานไปยังรัฐบาลก็คือว่า วันนี้รัฐบาลจะต้องเร่งที่จะต้องทำความหมายของการกระทบกระเทือนต่องบประมาณอย่างมีนัยสำคัญ มันคือกี่บาท กองทัพบกจะไปซื้อเครื่องมือ เครื่องจักร หรืออาวุธร้อยล้านบาท มันมีนัยสำคัญหรือไม่ นัยสำคัญในรัฐธรรมนูญฉบับนี้มันควรจะเป็นเท่าไร กฎหมายขั้นตอนฉบับนี้ก็จะไปช่วยรัฐบาลในการทำงาน ประเด็นใดที่มีความสำคัญ มีความจำเป็นที่เป็นเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ก็ควรที่จะต้องเอามาให้สภาแห่งนี้ได้พิจารณา ผมไม่ติดใจ แต่บางประเด็นที่เราค้นพบก็คือว่ามันเป็นเพียงประเด็นที่เขาทำต่อเนื่องอย่างยาวนานมา บางอย่างได้เจรจาเมื่อคราวปีที่แล้ว วันนี้มีความจำเป็นที่จะต้องไปเซ็นสัญญาก็จะต้องกลับมาให้สภาแห่งนี้ได้พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ผมคิดว่าประเด็นนี้เป็นประเด็นสำคัญที่เป็นข้อเสนอของสมาชิกวุฒิสภาที่ฝากท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลว่า ตราบใดก็ตามถ้าท่านยังไม่เร่งรัดให้ออกพระราชบัญญัติกำหนดตาม มาตรา ๑๙๐ ขั้นตอน วิธีการในการพิจารณาให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ตราบนั้นสมาชิกรัฐสภาทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นสมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ก็จะเผชิญปัญหาเอกสารที่กองเป็นตั้ง ๆ อย่างที่ท่านประธานได้เห็นก็จะเผชิญกับการที่ไม่สามารถจะลงไปสู่รายละเอียดลึก ซึ่งไม่ได้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ที่บอกว่า ต้องการให้ผู้แทนปวงชนชาวไทยได้มีส่วนร่วมในการให้ความคิดเห็นกับสิ่งที่เป็นผลกระทบต่อประเทศในอนาคตข้างหน้า

ท่านประธานครับ อย่างที่ผมได้กราบเรียนท่านประธานไว้ตั้งแต่ตอนต้นว่าเราได้แบ่งภาระหน้าที่กันในการทำงาน รายละเอียดผมกราบเรียนท่านประธานว่าโดยส่วนตัวนั้นสนับสนุนหลักการที่สภาแห่งนี้ต้องรีบให้ความเห็นชอบต่อกรอบเจรจาเหล่านี้ เพื่อที่จะต้องไปเป็นประโยชน์ของประเทศชาติในอนาคตข้างหน้า ----------

แต่ถ้าครั้งหน้าต่อไปนี้ผมไม่เห็นด้วยถ้าหากว่าท่านจะรีบเร่งเข้ามาอย่างนี้ ถ้าหากว่าท่านจะต้องเอาเอกสารมากองเอาไว้ให้ท่านสมาชิกได้อ่านอย่างนี้ ทำอย่างไรเป็นคำถามสุดท้ายว่าท่านจะต้องกลับไปทำกลไกเหล่านั้นก่อนที่จะมีกฎหมายฉบับนี้ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านวรงค์ครับ เชิญครับ

นางสาวรัชดา ธนาดิเรก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน รัชดา ธนาดิเรก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขออภิปรายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกรอบเจรจาอาเซียนและการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน และรวมถึงกรอบอาเซียน + ๓ ด้วยนะคะ ในภาพกว้างแล้วดิฉันเห็นด้วยทุกประการกับการผลักดันให้เกิดการรวมตัวของประชาคมอาเซียนเกิดขึ้น และเนื้อหาสาระที่เราพิจารณากันในวันนี้ก็เป็นสิ่งที่รัฐบาลชุดที่แล้วได้เคยเสนอเข้าในรัฐสภา ดิฉันจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การแสดงความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกต่อ ๆ ไปคงจะเป็นการแสดงอย่างสร้างสรรค์ แล้วก็เข้าสู่เนื้อหา

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการต่างประเทศนั้นดิฉันว่าวันนี้เราคงต้องร่วมกันสร้างความมั่นใจให้กับสมาชิกนานาชาติในกลุ่มอาเซียนอีก ๙ ประเทศ รวมถึงนานาชาติที่อยู่นอกเหนือภาคีอาเซียนด้วย และการที่วิพากษ์วิจารณ์ในส่วนของตัวท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศนั้น ดิฉันคิดว่าเราในฐานะคนไทยด้วยกันทุกคนควรจะให้ความเป็นธรรม แล้วก็ส่งเสริมท่านรัฐมนตรี เพราะว่าในทางประชาคมการทูตโลกนั้น พวกเราน่าจะทราบกันดีว่าความสามารถและการแสดงออก การสนับสนุนในการแสดงออกของประชาชนในระบอบประชาธิปไตยที่ท่านรัฐมนตรีได้แสดงออกที่ผ่านมานั้นเป็นสิ่งที่ยอมรับได้นะคะ เพราะฉะนั้นจึงอยากจะให้เพื่อนสมาชิกทุกท่านใช้เวลาของสภาเป็นไปอย่างสร้างสรรค์ค่ะ อย่างไรก็ตามข้อเสนอแนะที่ดิฉันจะมีต่อทางคณะรัฐมนตรีก็มีอยู่เพียง ๓–๔ ประการด้วยกัน ที่อยากจะเสนอให้เพื่อเป็นการพิจารณาในการผลักดันกรอบอาเซียนให้เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ

ประการแรกก็คือ ดิฉันคิดว่ารัฐบาลไทยควรจะมีบทบาทนำในการเสนอให้ประชาคมอาเซียนมีกลไกในการตรวจสอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นสิทธิมนุษยชน จากเอกสารที่สมาชิกรัฐสภาในวันนี้ที่ต้องพิจารณากันถึง ๒๐ ฉบับ แน่นอนละค่ะว่าสิ่งที่น่ากลัวที่สุด ก็คือเราจะผลักดันสิ่งที่อยู่ในเอกสารให้เกิดขึ้นเป็นรูปธรรมได้อย่างไร ดังนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีกลไกที่จะขับเคลื่อน ในประเด็นสิทธิมนุษยชน จากกรณีที่เกิดขึ้นในประเทศไทยเราที่มีผู้ลี้ภัยชาวโรฮิงญาอพยพเข้ามาในประเทศไทย แล้วก็เกิดเป็นประเด็นว่ามีการดำเนินการที่ไม่เป็นไปตามหลักสิทธิมนุษยชนนั้น จริง ๆ แล้วประเด็นนี้มันไม่ใช่เป็นประเด็นที่เกิดขึ้นเป็นปัญหาของประเทศไทย มันเป็นประเด็นที่เกิดขึ้นในประเทศเพื่อนบ้านของเราที่มีการดูแลพี่น้องประชาชนของเขาด้วยความไม่เป็นธรรมทางสังคม ประเด็นนี้จากการที่เกิดขึ้นในประเทศพม่านำไปสู่เป็นประเด็นของอาเซียน เพราะว่าการที่ชาวโรฮิงญาไม่ได้รับการดูแลอย่างเป็นธรรมนั้น ก็ทำให้เกิดการที่จะต้องลี้ภัยเข้ามาหางานทำ นำไปสู่กระบวนการค้ามนุษย์ และอาจจะนำไปสู่กระบวนการอาชญากรรมข้ามชาติ เกิดเป็นประเด็นในเรื่องของเศรษฐกิจและความมั่นคง ดังนั้นเมื่อเราคิดที่จะรวมตัวอย่างจริงจังให้เป็นประชาคมอาเซียนแล้ว จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่รัฐบาลโดยเฉพาะประเทศไทยควรจะมีบทบาทนำให้อาเซียนมีกลไกการตรวจสอบในเรื่องสิทธิมนุษยชนว่า เมื่อลงนามในสัญญาต่าง ๆ แล้วมันเกิดการดูแลที่ถูกต้องอย่างเป็นธรรมจริงหรือเปล่า กลไกนี้ดิฉันอยากจะฝากให้เป็นหน้าที่ของสำนักเลขาธิการอาเซียนให้รับผิดชอบดูแลในเรื่องของตรวจสอบ และผลของการตรวจสอบก็อยากจะให้นำมารายงานสู่รัฐสภาของประเทศสมาชิกทั่วไปด้วย

ในเรื่องที่ ๒ อาเซียนนั้นประกอบด้วย ๑๐ ชาติด้วยกัน จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องผลักดันให้เกิดการดำเนินการ ไม่ใช่เป็นเรื่องของรัฐบาลและรัฐบาล มันจะต้องผลักดันเป็นเรื่องของประชาชนต่อประชาชน ในเรื่องของสิทธิมนุษยชน ในเรื่องของวัฒนธรรม การแลกเปลี่ยนการศึกษา ในเรื่องของเศรษฐกิจ ผู้ดำเนินการ ผู้ขับเคลื่อนจริงอยู่เป็นรัฐบาล แต่ผลประโยชน์จะไม่เกิดขึ้นอย่างแท้จริงเลย ถ้าไม่สามารถผลักดันให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมด้วย ----------

ในประเด็นนี้ดิฉันจึงอยากจะฝากทางรัฐบาลนะคะว่าน่าจะเริ่มต้นที่จากการปลูกจิตสำนึกให้กับเยาวชนในอาเซียนของเราให้มีจิตอาสาอาเซียน ขออนุญาตยกตัวอย่างในกรณีของประเทศสหรัฐอเมริกานิดหนึ่งว่า เมื่อ ๔๐ ปีที่แล้ว อดีตประธานาธิบดี จอห์น เอฟ เคนเนดี้ (John F. Kennedy) นั้น ได้ก่อตั้งโครงการพีซ คอร์ (Peace corps) ขึ้นมา เพื่อที่จะส่งเสริมให้เยาวชนในสหรัฐอเมริกานั้นไปรู้ร้อนรู้หนาว รู้จักความทุกข์ร้อนของประเทศอื่นในทวีปต่าง ๆ โครงการนี้ ณ ปัจจุบันนี้ ยังได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางนะคะว่าเป็นโครงการที่มีประโยชน์และทำให้เกิดเครือข่ายของสหรัฐอเมริกากับนานาชาติ ดิฉันจึงคิดว่าถ้าเป็นไปได้ ก็น่าจะผลักดันให้เกิดจิตอาสาอาเซียนเกิดขึ้น เพื่อจะเป็นการผูกสัมพันธไมตรีระหว่างเยาวชนในอาเซียนด้วยกัน และเป็นการแลกเปลี่ยนทั้งวัฒนธรรมและการศึกษาด้วย

ประเด็นที่ ๓ เมื่อมีการรวมตัว ๑๐ ชาติ ปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นตามมาก็คือการปฏิบัติตามกฎข้อบังคับที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญาต่าง ๆ ดังนั้นดิฉันจึงอยากฝากอีกประเด็นหนึ่งนะคะว่ารัฐบาลไทยน่าจะมีบทบาทนำในการที่จะกำหนดแนวทางการลงโทษประเทศสมาชิกที่ไม่สามารถปฏิบัติตามข้อตกลงได้ เพราะว่าหากว่ามีแต่เอกสารลงนามในข้อสัญญา แต่ถ้ามีประเทศใดประเทศหนึ่งไม่สามารถปฏิบัติตามได้แล้วก็ไม่มีการลงโทษใด ๆ เกิดขึ้น ความหวังที่จะเป็นประชาคมอาเซียนก็คงเป็นเพียงแค่เศษกระดาษเท่านั้นค่ะ

ประเด็นที่ ๔ เป็นเรื่องของความร่วมมือทางเศรษฐกิจ แน่นอนการร่วมมือทางเศรษฐกิจมันจะมีทั้งผลได้และผลเสียกับภาคอุตสาหกรรมต่าง ๆ ภาคเกษตรกร และในอนาคตที่จะมีความร่วมมือกับอาเซียน-จีน ภาคการประมงก็คงจะได้รับผลกระทบทั้งเชิงบวกและเชิงลบเกิดขึ้น ประสบการณ์ที่ผ่านมาในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ดิฉันเองได้รับเรื่องร้องทุกข์จากหลายกลุ่มด้วยกันนะคะว่าการให้การเยียวยา การให้การช่วยเหลือกลุ่มอุตสาหกรรมที่ได้รับความเดือดร้อนจากการค้าเสรีนั้นยังไม่เป็นธรรมและไม่ทั่วถึงโดยเฉพาะเงินกองทุนต่าง ๆ นั้นจัดสรรขึ้นมาเพียงเล็กน้อย อีกทั้งการทำงานของหน่วยงานราชการต่าง ๆ ก็เป็นไปอย่างซ้ำซ้อนไม่มีประสิทธิภาพ จึงอยากให้คณะรัฐบาล

สร้างกลไกให้เกิดการบูรณาการการทำงาน เพื่อให้เกิดการเยียวยาอย่างเป็นธรรมแก่ผู้ได้รับความเดือดร้อนค่ะ

ประเด็นสุดท้าย ดิฉันเชื่อว่าในอนาคตจะมีเอกสารสัญญาที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงและอำนาจอธิปไตยเป็นไปตามมาตรา ๑๙๐ เข้ามาในรัฐสภาอีกมาก แต่ทุกวันนี้ยังมีความสับสนอีกเยอะนะคะ ยังไม่มีความชัดเจนเกิดขึ้น เพราะว่าเรายังขาดพระราชบัญญัติขั้นตอนและการจัดทำหนังสือสัญญาระหว่างประเทศ ซึ่งมีความพยายามของรัฐบาลชุดที่แล้วที่จะร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ให้เกิดขึ้น แต่เมื่อได้พิจารณาร่าง พ.ร.บ. ที่รัฐบาลชุดที่แล้วได้ร่างไว้แล้วยังมีความไม่ชัดเจนเกิดขึ้นอีกมาก ดังนั้นจึงอยากฝากให้รัฐบาลชุดนี้ไปพิจารณาด้วยนะคะ เพราะว่าในการที่จะร่าง พ.ร.บ. การจัดทำหนังสือสัญญา ดิฉันว่ามันจะต้องมีความชัดเจนในเรื่องของหนังสือสัญญาประเภทใดที่ต้องมีการศึกษาวิจัยก่อนลงนาม กรอบการเจรจาจำเป็นไหมที่จะต้องมีการศึกษาวิจัย การจัดทำหนังสือสัญญาจะต้องมีการวิจัยในระดับใด หากว่าจำเป็นจะต้องมีการศึกษาวิจัยจะให้หน่วยงานใดเป็นผู้ดำเนินการวิจัย เพราะว่ามันจะเกี่ยวข้องกับความเป็นอิสระ เกี่ยวข้องกับผลของการศึกษาวิจัยด้วยนะคะ และการศึกษาวิจัยผลดีผลเสียของการทำหนังสือสัญญาต่าง ๆ นั้นมันจะต้องมีค่าใช้จ่ายค่ะ ถ้าหากว่ารัฐบาลยังไม่ชัดเจนในเรื่องประเด็นเกี่ยวกับการเตรียมหนังสือเอกสารต่าง ๆ ก่อนที่จะนำเข้ามาเสนอในรัฐสภา สิ่งที่พวกเราสมาชิกพิจารณากันอยู่นี้ก็อาจจะตั้งอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง และการแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ออกไปเป็นกฎหมายหรือข้อตกลงที่ให้คณะรัฐบาลไปดำเนินการได้นั้นก็อาจจะไม่เป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชนของไทยอย่างแท้จริง ดิฉันก็คงมีเพียงแค่ ๕ ประการ ที่จะฝากท่านประธานรัฐสภาฝากผ่านไปยัง ครม. เพียงเท่านี้ ขอบคุณค่ะ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปเชิญท่านมานะศักดิ์นะครับ ท่านมีเวลา ๑๐ นาทีครับ

นายมานะศักดิ์ จันทร์ประสงค์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นนทบุรี) : ขอบคุณครับ กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายมานะศักดิ์ จันทร์ประสงค์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนนทบุรี พรรคภูมิใจไทย ในฐานะของสมาชิกรัฐสภาวันนี้ ผมคงจะต้องพูด ๒ ประเด็นเกี่ยวกับความเห็นชอบเอกสารเกี่ยวกับความร่วมมือในกรอบอาเซียนของการรวมตัวกันเป็นประชาคมอาเซียน แล้วในกรอบของข้อที่ ๒ ก็คือความตกลงด้านการลงทุนของอาเซียน ท่านประธานครับ กระผมก็ต้องกราบเรียนกับท่านประธานตรง ๆ เลยว่า กระผมและสมาชิกทุก ๆ ท่านพร้อมกับพี่น้องคนไทยทั่วทั้งประเทศต่างตั้งหน้าตั้งตารอที่จะเห็นว่าทางรัฐสภาก็คือทางรัฐบาลนั้นมีความจริงใจที่จะมีการผลักดันในการจัดประชุมซึ่งจะเป็นเจ้าภาพในการจัดประชุมของอาเซียนก็คือ อาเซียนซัมมิท ครั้งที่ ๑๔ ที่หัวหิน ถึงแม้ว่าจะไม่ได้จัดที่เมืองหลวงของเราก็ตาม แต่ไม่เป็นไรครับ เพราะว่าไม่ว่าจะเป็นที่ไหนที่ใดมันก็คือประเทศไทย เพราะฉะนั้นผมก็คงจะขอภาวนาว่าจะต้องให้มีการจัดให้อย่างดีที่สุดนะครับ

ส่วนเรื่องของการพิจารณาในเรื่องของข้อตกลงในความร่วมมือในกรอบอาเซียนและการรวมตัวกันของอาเซียนนั้น โดยจะเห็นได้ว่า ข้อริเริ่มเพื่อการรวมตัวของอาเซียนใหม่ ฉบับที่ ๑ ก็คือเมื่อ ๖ ปีที่แล้วตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ จนถึงปี ๒๕๕๑ นั้นก็จะเน้นในเรื่องของการลดช่องว่างของการพัฒนาทางเศรษฐกิจ โดยการรวมตัวกันของอาเซียน ๔ ประเทศ ก็คือ ประเทศกัมพูชา ประเทศลาว ประเทศพม่า และประเทศเวียดนาม เพราะประเทศเหล่านี้ที่เราเรียกกันว่าเป็นประเทศซีแอลเอ็มวี (CLMV) ซึ่งประเทศไทยก็จะเป็น ๑ ใน ๖ ประเทศที่ให้ความช่วยเหลือกับประเทศซีแอลเอ็มวีเหล่านี้เพื่อที่จะส่งเสริมขีดความสามารถในการพัฒนาของภูมิภาคทางอาเซียนของเราได้ พร้อมกับการจัดตั้ง ๓ เสาหลักของอาเซียนด้วยกัน ทั้ง ๓ เสาหลักเหล่านี้ก็คือว่าเป็นการจัดตั้งประชาคมทางเศรษฐกิจ การจัดตั้งประชาคมทางสังคมและวัฒนธรรม และประชาคมทางการเมืองและความมั่นคง ซึ่งจะต้องแล้วเสร็จให้ได้ภายในอีก ๖ ปี ก็คือเริ่มตั้งแต่ปีนี้ปี๒๕๕๒ จนไปถึงปี ๒๕๕๘ ซึ่งตรงนี้ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ดีในการวางแผนในเชิงยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา

ทักษะและการเร่งในเรื่องของการศึกษาในการจัดตั้งโครงการและการแลกเปลี่ยนระหว่างกันและกัน และการส่งเสริมให้อาเซียนของเรามีความเข้มแข็ง แข็งแกร่งในการบริหารการจัดการและการแข่งขันอย่างเป็นธรรม ท่านประธานครับ กระผมคงจะไม่ลงในรายละเอียดในทุก ๆ ประเด็นที่ทางรัฐบาลนั้นเสนอมา แต่กระผมมีข้อสังเกตอยู่เพียงไม่กี่ข้อ ดังเช่น ในเรื่องของความตกลงว่าด้วยการลงทุนของอาเซียน หรือที่เราเรียกกันว่า เอซีไอเอ (ACIA) ที่ในที่ประชุมของผู้นำอาเซียน ครั้งที่ ๑๓ ในเดือนพฤศจิกายน ปี ๒๕๕๐ ที่ผ่านมา ได้มีการรวมกรอบเอาไว้ ๒ กรอบก็คือ ๑. กรอบของความตกลงของเขตการลงทุนของอาเซียนและ ๒. ความตกลงว่าด้วยการส่งเสริมและการคุ้มครองการลงทุนมาเป็นการรวมกันมาเป็นกรอบของความตกลงการลงทุนของอาเซียนหรือ เอซีไอเอ ซึ่งได้รับมอบหมายให้ ๓ หน่วยงานหลักของประเทศไทยนี้ให้มีการเจรจากัน ทำข้อตกลงโดยกระทรวงการต่างประเทศและเป็นหัวหน้าคณะเจรจาและทั้ง ๓ หน่วยงานหลักก็คือ กรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพราะฉะนั้นทั้ง ๓ หน่วยงานนี้จึงจำเป็นที่จะต้องพัฒนาแล้วก็ร่วมมือกันสร้างความเข้าใจให้กับสมาชิกของอาเซียนโดยรวม โดยมีพันธกรณีความตกลงว่าด้วยการลงทุนทางอาเซียน แบ่งออกเป็น ๔ หลักใหญ่ ๆ ก็คือ ๑. เปิดเสรีการค้า ๒. การส่งเสริม ๓. การอำนวยความสะดวก ๔. การคุ้มครองการลงทุน โดยครอบคลุมทั้งการลงทุนโดยตรง หรือที่เราเรียกกันว่า ฟอร์เรน ไดเรคท์ อินเวสเมนท์ (Foreign Direct Investment) และการลงทุนในหลักทรัพย์ หรือที่เราเรียกกันว่า พอร์ทโฟลิโอ อินเวสเมนท์ (Portfolio Investment) เพราะฉะนั้นถ้าจะดูให้ดีจะเห็นได้ว่าการลงทุนโดยตรงนั้นโดยเฉพาะการลงทุนในหลักทรัพย์แบบเสรีจะเป็นการลงทุนที่มีการเคลื่อนย้ายทุนขนาดใหญ่และเร็วอาจจะใช่ที่มีการสร้างบรรยากาศในการลงทุนที่เป็นลักษณะแบบนี้ แบบเสรีแต่จะเป็นการสร้างฐานของเศรษฐกิจให้เป็นแบบการก้าวกระโดด แต่อย่างไรก็ตามท่านประธานครับ เงินทุนหรือหลักทรัพย์ขนาดใหญ่ที่มีการลงทุนนั้นจะเป็นการลงทุนแบบครั้งเดียวหรือจะเป็นการแบบว่าย้ายฐานออกไปเพื่อแสวงหากำไร ซึ่งมันก็จะเป็นการลงทุนแบบไม่ยั่งยืน เพราะฉะนั้นก็ขอให้ทางคณะรัฐมนตรี โดยเฉพาะทางนายกรัฐมนตรีได้ช่วยโปรดพิจารณาดูว่าข้อตรงไหนมันจะเป็นผลดี หรือว่าข้อด้านไหนจะเป็นผลร้าย

แต่สิ่งที่สำคัญที่จะเป็นกังวลนั่นก็คือ ขอบเขตของการใช้บังคับว่าด้วยความตกลงด้วยการลงทุนของอาเซียนที่มีการกำหนดใช้การบังคับของสาขา ดังต่อไปนี้ การผลิต การเกษตร การประมง การประปา กรมป่าไม้ เหมืองแร่ เหมืองหิน ----------

ตลอดจนถึงการบริการในแขนงสาขาต่าง ๆ ฉะนั้นในสถานการณ์ที่เป็นวิกฤติอยู่ในขณะนี้ จึงได้ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมในภาคต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของภาคการผลิต และในส่วนของความต้องการของตลาดที่มีความลดลงอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ ผู้ส่งออกนั้นจะต้องเจอกับคู่แข่งที่สำคัญ ทั้งจีน อินโดนีเซีย มาเลเซีย เป็นต้น ตรงนี้เองทำให้ประเทศเหล่านี้มีการห้ำหั่นกันทางราคาเพื่อชิงความได้เปรียบของทางตลาด รัฐบาลจึงจำเป็นที่จะต้องดูดี ๆ ในเรื่องของขอบเขตหรือความตกลงว่าด้วยการลงทุนของอาเซียน

ส่วนในเรื่องของความคุ้มครองทางการลงทุนในเอซีไอเอ ในข้อตกลงที่ว่าการปฏิบัติที่เป็นธรรม การชดเชยในกรณีเหตุความไม่สงบ การระงับข้อพิพาทระหว่างรัฐกับการระงับข้อพิพาทระหว่างนักลงทุน โดยเฉพาะการชดเชยในกรณีเหตุเกิดความไม่สงบนั้น ผมเป็นห่วงครับ ถ้าเราไม่ศึกษาดูให้ดี ๆ มันจะเกิดผลเสียหายกับประเทศไทยได้อย่างร้ายแรง เพราะว่าปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองของประเทศไทยเองก็ดี ได้ส่งผลกระทบต่อการลงทุนอย่างมากมายมหาศาล ดังตัวอย่างเช่น การปิดล้อมสนามบินสุวรรณภูมิและดอนเมือง ได้ส่งผลกระทบในการฟ้องร้องของนักลงทุนที่ได้รับความเสียหายในเหตุการณ์ครั้งนั้นเป็นจำนวนมหาศาล ซึ่งตรงนี้เองก็เป็นข้อเสียเปรียบในทางอนาคตได้ ดังนั้นว่าด้วยข้อ ๑๒ ของความตกลงว่าด้วยการลงทุนของอาเซียนที่เขียนไว้ว่า รัฐสมาชิกแต่ละรัฐจะต้องให้ต่อผู้ลงทุนของรัฐสมาชิกอื่นใดที่เกี่ยวกับการลงทุนที่ครอบคลุมซึ่งได้รับความเสียหายในดินแดนของรัฐสมาชิกอันเป็นผลมาจากการสู้รบด้วยอาวุธ การจลาจลของพลเมือง หรือภาวะฉุกเฉิน การไม่เลือกปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการชดใช้คืน การชดเชยหรือการตอบแทนอื่นใด ตรงนี้นี่เองที่ผมอยากจะกล่าวว่ามันอาจจะเป็นผลเสียอย่างร้ายแรง เพราะฉะนั้นทางคณะเจ้าหน้าที่หรือทางรัฐบาลเองก็ดีควรที่จะต้องคำนึงถึงหลักเกณฑ์ตรงนี้ ฉะนั้นผมว่าทางรัฐบาลหรือคนไทยหรือประเทศไทย ควรที่จะต้องมีสิทธิประโยชน์ในการทำเจรจาการค้า ๑. ว่าด้วยความตกลงของอาเซียนตรงนี้ เพราะฉะนั้นผลประโยชน์มันควรจะได้มากกว่าหรือเปล่า ไม่แน่ว่าสิทธิประโยชน์ทางการค้าทางด้านภาษี โดยเฉพาะทางด้านภาษี การบริการที่ครอบคลุมถึงทุก ๆ แขนงในสาขาต่าง ๆ ทั้งนี้ เพราะว่าในการทำข้อตกลงนั้นจำเป็นที่จะต้องยื่นสัตยาบันให้แก่เลขาธิการอาเซียนหลังจากนั้นก็มีการลงนามในข้อตกลงกัน อย่างไรก็ตาม

ถึงจะมีผลดีในการลงนามในข้อตกลงทางการค้าในหลาย ๆ ด้าน ดังเช่น ผลประโยชน์ที่ควรจะได้ ก็คือการใช้สิทธิด้านภาษี การเปิดเสรีของกรอบอาเซียนที่จะเป็นโอกาสทางการค้าของไทยในการใช้สิทธิประโยชน์ ทั้งนี้ต้องอย่าลืมว่าอาเซียนเป็นประเทศคู่ค้าที่สำคัญของไทย เพราะตามข้อมูลนั้นได้แสดงแล้วว่าในแต่ละปีนั้นการค้าระหว่างไทยกับอาเซียนซึ่งคิดเป็นมูลค่ามหาศาลถึง ๕๐,๐๐๐ กว่าล้านเหรียญสหรัฐ หรือมีการขยายตัวต่อปี ๙–๑๐ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งนับเป็นตลาดที่สำคัญอย่างยิ่งในการลงทุน เพราะฉะนั้นเราก็ไม่ควรที่จะมองข้ามในจุดนี้ครับ

ส่วนจุดด้อยของการทำประชาคมอาเซียนก็มีอยู่หลายอย่าง เช่น การพัฒนาเศรษฐกิจที่มีความเหลื่อมล้ำกันมาก นี่เป็นจุดด้อย ความหลากหลายทางวัฒนธรรม ความแตกต่างกันในทางประวัติศาสตร์ของแต่ละอาเซียน แต่ละภูมิภาคนี้ค่อนข้างมาก ตรงนี้ก็จึงเป็นอุปสรรคอย่างมากมายที่จะทำให้เกิดประชาคมอาเซียนนั้นเป็นไปด้วยความยากลำบาก ฉะนั้นทางรัฐบาลจึงจำเป็นที่จะต้องทำให้สมาชิกอาเซียนร่วมกันสร้างความรู้สึกแบบภูมิภาคให้เกิดขึ้นให้ได้ เพื่อเป็นรากฐานในการยกระดับของอาเซียนให้เป็นแกนนำ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมจึงขอฝากผ่านไปยังท่านประธานไปถึงทางรัฐบาลให้ช่วยกันดูในข้อตกลงสิทธิสัญญาว่าประเทศไทยนี้ควรที่จะได้รับผลประโยชน์มากน้อยขนาดไหน เพราะว่าบางข้อบางสิ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นที่คนไทยแล้วก็ทางสมาชิกเองควรที่จะได้รับรู้ นอกจากข้อหรือกรอบการตกลงต่าง ๆ แล้ว ขอบคุณมากครับท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ต่อไปเชิญท่านจตุพรครับ

นายจตุพร พรหมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จตุพร พรหมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในระบบสัดส่วนพรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา การอภิปรายของผมนั้นจะมีอยู่เพียง ๒ ประเด็นหลัก ๆ ก็คือ เรื่องกรอบอาเซียนและการรวมตัวของประชาคมอาเซียน โดยเฉพาะในเรื่องการร่างแผนการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงของอาเซียน

คือเรื่องการป้องกันความขัดแย้ง และมาตรการสร้างความไว้เนื้อเชื่อใจ แล้วก็ประเด็นที่ ๒ คือรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ที่ผมต้องเริ่มต้นอย่างนี้กับท่านประธานแล้วก็ขอบอกกับท่านประธานไว้ก่อนว่า ต้องขออนุญาตว่าเป็นบางช่วงก็จะหยิบเอกสารขึ้นมาใช้ในการอภิปรายประกอบ ขอกราบเรียนกับท่านประธานนะครับว่าการอภิปรายของเพื่อนสมาชิกนั้น ที่แต่ละคนก็มีความเป็นห่วง โดยเฉพาะซีกในพรรคฝ่ายค้าน ถามว่าทำไมเขาต้องวิพากษ์วิจารณ์คนที่เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งวันนี้ความจริงแล้วต้องมานั่งอยู่ที่สภา เพราะคนที่ท่านส่งมาตอบแทนท่านนั้น ท่านยังตอบแทนเรื่องตัวเองของท่านยังไม่ได้ครบถ้วนเลย แต่ที่ผมจะอธิบายกับท่านประธานก็คือว่า ตัวแทนของประเทศไทยที่มีสิทธิไปลงนามในต่างประเทศมีอยู่ ๒ ตำแหน่งเท่านั้นละครับที่เป็นหลัก ๑. คือตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ๒. คือตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

ท่านประธานที่เคารพ ผมต้องขอเรียนกับท่านประธานว่า ด้วยความเข้าใจเบื้องต้นขอเรียนไปยังท่านนายกรัฐมนตรีว่าพวกผมซึ่งวันนี้ตระเวนไปได้ครบ ๔ ประเทศนี่นะครับ แล้วก็จะไปอีก ๕ ประเทศ ได้ ๙ ประเทศนั้น ได้ประกาศจุดยืนอย่างชัดเจนว่า พวกเรานั้นไม่ใช่เป็นพวกที่มีแนวความคิดที่จะไปขัดขวางการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียน แต่พวกเรามิอาจยอมรับได้ว่าการที่ให้ผู้ก่อการร้าย หรือใครก็ตามที่ไปยึดทำเนียบรัฐบาล หรือยึดสนามบินสุวรรณภูมินั้นเป็นตัวแทนของคนไทย ๖๓ ล้านคน ท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้น ๙ ประเทศมาเถอะไม่มีใครขัดข้อง แต่นายกษิต ภิรมย์นี่มีปัญหา ผมขอเรียนกับท่านประธานนะครับว่า เพราะฉะนั้นท่านจะไม่ย้ายที่ประชุมท่านก็ประชุมได้ เพราะว่าการย้ายประชุมที่เกิดขึ้นนั้นก็เกิดขึ้นไปจากการยึดสนามบินของนายกษิต ภิรมย์ และพวกนั่นเอง ท่านประธานคงจะจำได้นะครับว่าประเทศไทยในฐานะประธานอาเซียนนั้นได้จัดวาระในการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนคือ ๑๐ บวก ๖ นอกจากอาเซียน ๑๐ ประกอบด้วยจีน เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น อินเดีย ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ ในวันที่ ๑๕ ธันวาคม ถึงวันที่ ๑๘ ธันวาคมปีที่แล้วที่จังหวัดเชียงใหม่ แต่เหตุที่มีการเลื่อนกันมานั้นเพราะมีการไปปิดยึดสนามบินสุวรรณภูมิ ท่านประธานที่เคารพ โลกหมุนกลับ คนปิดสนามบินสุวรรณภูมิกลายมาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ พี่น้องที่รักทั้งหลาย ประทานโทษ ท่านประธานที่เคารพ นี่ติด ท่านประธาน

ที่เคารพ ผมก็เหมือนท่านสุเทพครับ ขอเรียนกับท่านนะครับว่าการที่เลื่อนมาในวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ถึงวันที่ ๑ มีนาคมนั้น ซึ่งเดิมจะจัดประชุมที่ศูนย์ประชุมสิริกิติ์ ผมเองได้เป็นคนหนึ่งแสดงความคิดเห็นว่า นายกรัฐมนตรีเรื่องการต่อสู้รัฐบาลของท่านที่ว่ากันไปไม่ใช่วาระนี้ แต่เราต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลงตัวรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งแกนนำคือพรรคประชาธิปัตย์ ในพรรคประชาธิปัตย์มีคนเหมาะสมหลายคน และไม่ได้มีพฤติการณ์ไปปิดล้อมสนามบิน หรือไปยึดสนามบินที่สร้างปัญหาให้กับประเทศชาติพี่น้องที่รักครับ ท่านประธานที่เคารพเห็นหน้าท่านสุเทพทีไรแล้วเป็นอย่างนี้ทุกที ขอกราบเรียนกับท่านประธานนะครับว่า การที่นายกษิต ภิรมย์ ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ เมื่อกี้นี้ท่านนายกรัฐมนตรีขึ้นมาบอกว่านายกษิต ภิรมย์ ไม่มีส่วนในการที่จะบงการหรือพันธมิตรจะมาบงการใด ๆ พฤติการณ์เรื่องการกล่าวหาสมเด็จฮุน เซน นายกรัฐมนตรีของกัมพูชานั้น ส.ส. สุนัย จุลพงศธร ได้อธิบายความไปแล้ว และปัญหาที่มากกว่านั้นคือตัวนายกรัฐมนตรีเอง ที่ท่านต้องตอบเหมือนกันว่าในวันที่ท่านไปสนทนากับสโมสรผู้สื่อข่าวต่างประเทศที่ไปพาดพิงประเทศพม่า จนได้รับความเสียหายกระทบกระเทือน ซึ่งผมจะไม่อธิบายความในที่นี้ ซึ่งนายกรัฐมนตรีก็รู้ว่าประเทศพม่านั้นเขาไม่พึงพอใจในการตอบคำถามของนายกรัฐมนตรีประเทศไทยอย่างไร แต่ประเด็นที่ท่านนายกรัฐมนตรีพยายามอธิบายความว่า พันธมิตรไม่ได้มีส่วนในการบงการใด ๆ ----------

นี่เป็นการถอดเทปคำพูดคำต่อคำของ นายกษิต ภิรมย์ ที่กล่าวบนเวทีปราศรัย เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ปี ๒๕๕๑ ที่ทำเนียบรัฐบาล มีความตอนหนึ่งว่า คุณชัย ชิดชอบ เรียกประชุมหัวหน้าพรรคทุกพรรควันนี้ แล้วก็เชิญประธานวุฒิสภา แล้วก็เปิดประชุมสภาก็ได้เพื่อจะบอกว่ารัฐบาลรักษาการที่มีคนเป็นนายกรัฐมนตรีรักษาการที่ชื่อชวรัตน์ ชาญวีรกุลนั้นได้ลาออกแล้ว เพื่อที่จะมีการซาวเสียงหานายกรัฐมนตรีคนใหม่ในสภา แล้วก็นายกรัฐมนตรีคนใหม่ซึ่งจะเป็นผู้ที่ยอมรับได้ของสังคมนั้นนะครับ จะต้องรับเอาเงื่อนไขของพันธมิตร ทุกข้อไปปฏิบัติครับ ท่านประธานที่เคารพ นายกษิต ภิรมย์ ยังบอกต่ออีกว่า นายกรัฐมนตรีคนใหม่ของไทยที่สังคมยอมรับจะต้องรับเงื่อนไขของพันธมิตรทุกประการ และประกาศช่วงท้ายบอกว่า พวกเด็กทาสทั้งหลายต้องมาสยบกับเด็กเส้น เพราะเด็กเส้นมันใหญ่กว่าเด็กทาส นี่คือสิ่งที่นายกษิต ภิรมย์ พูดเมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ท่านประธานที่เคารพ วันที่ ๒๖ นายกษิตก็พูดต่อ ผมนี่เดือดร้อนไปถอดเทปคำต่อคำเยอะไปหมด แต่ยกเป็นบางตอนเท่านั้นเองว่า นายกษิต ภิรมย์ นี่นะครับ วันที่มีการยึดสนามบินสุวรรณภูมิแล้วบอกว่า มีฝรั่งมังค่า นักท่องเที่ยวต่างประเทศติดอยู่สนามบินสุวรรณภูมิประมาณ ๓,๐๐๐ คน แล้วก็ผมคิดว่าฝ่ายปฏิปักษ์ของเรา หรือว่าฝ่ายรัฐบาลหรือสื่อที่เป็นขี้ข้าของรัฐบาลที่ว่าเราไปกลั่นแกล้งทำให้คน ๓,๐๐๐ คนลำบาก เรื่องประเด็นปัญหานักท่องเที่ยวติดสนามบินนี่มันเกิดทุกวันทั่วโลก หน้าหนาวก็ยกตัวอย่างปารีส ยกตัวอย่างคาซัคสถาน และก็บอกว่า ในสายเลือดเป็นนักผจญภัยไปในตัว ก็ดูสิครับว่าเป็นประชาธิปไตยของไทยเบ่งบานอยู่ที่สุวรรณภูมิ ถือว่าเป็นของแถมรายการท่องเที่ยวไม่ต้องไปห่วงคน ๓,๐๐๐ คนนั้น แล้วก็ไม่ต้องไปสะทกสะท้านกับการที่มาอ้างว่าเราทำให้การท่องเที่ยวล้มเหลว ผมขอย้ำว่าเราสูญเสียระยะสั้นเพื่ออนาคตที่ดีกว่าทุกวิถีทาง การพูดนายกษิตนี่วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน เต็มกันไปหมด แม้กระทั่งการพูดเรื่องประชานิยมก็บอกว่า เป็นเรื่องทำให้คนเป็นทาสเหมือนสัตว์เลี้ยงในสวนสัตว์ที่อยู่ในกรงขัง ทุกข้อความกระบวนความกันนั้น ท่านประธานก็คงจะแลเห็นว่า การไปกระทำของนายอภิสิทธิ์ ประทานโทษ ของนายกษิต ภิรมย์ ที่นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เอามาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศนั้น เป็นพฤติกรรมที่เรายากที่จะรับได้

(นายอันวาร์ สาและ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ปัตตานี) ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายอันวาร์ สาและ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ปัตตานี) : ท่านประธานครับ ผมประท้วงครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านประท้วงอะไรครับ

นายอันวาร์ สาและ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ปัตตานี) : ผม อันวาร์ สาและ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดปัตตานี พรรคประชาธิปัตย์ครับ ผมกำลังประท้วงท่านผู้กำลังอภิปรายครับ เนื่องจากว่ากรอบวันที่เรากำลังพิจารณาตรงนี้เป็นกรอบข้อตกลงอาเซียนนะครับ ไม่ใช่ท่านขอโทษนะครับ ที่ผมต้องลุกขึ้นประท้วงขัดจังหวะท่าน แต่ว่าท่านกำลังพูดเรื่องนอกประเด็นไปในเรื่องกรอบนโยบายครับ ผมคิดว่าวันนี้ผมก็มานั่งฟังเนื้อหาสาระตั้งนานแล้วครับ วันนี้เราต้องใช้เวลาที่มีอยู่ให้กระชับ เพราะว่าเรามีเรื่องหัวข้ออีกตั้งหลายวาระที่จะต้องพิจารณาครับ อย่างไรขอให้ท่านประธานช่วยโปรดพิจารณาด้วยครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ท่านพูดกระชับ ๆ หน่อยแล้วกันให้ตรงประเด็นในกรอบอาเซียนนะครับ

นายจตุพร พรหมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ก็หัวข้อท่านประธานบอกว่าหัวข้อป้องกันความขัดแย้งและมาตรการการสร้างความไว้เนื้อเชื่อใจ และผมอภิปรายในโควตาเวลาของพรรคฝ่ายค้าน ท่านลองไปถามวิปสิครับ เขาก็แบ่งเวลากันอย่างชัดเจนว่าฝ่ายค้านได้กี่ชั่วโมง วุฒิสภาได้กี่ชั่วโมง รัฐบาลได้กี่ชั่วโมง เมื่อผมยังอภิปรายหัวข้อนี้อยู่เพื่อต้องการบอกว่าการมาเป็นรัฐมนตรีของนายกษิต

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวนะครับ คือท่านพูดให้อยู่ในประเด็นในกรอบอันนี้นะครับ เอาละครับ ผมวินิจฉัยแล้วนะครับ ท่านอันวาร์ บอกให้ท่านพูดอยู่ในประเด็นนะครับ

นายอันวาร์ สาและ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ปัตตานี) : โปรดวินิจฉัยด้วยครับว่าอยู่ในประเด็นที่เรากำลังพิจารณากันอยู่หรือเปล่าครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : อยู่ในประเด็นครับ เพราะว่าเขากำลังพูดเกี่ยวกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศที่มันเกี่ยวกับอาเซียนนะครับ

- ๔๘/๑

นายจตุพร พรหมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : เพราะอย่างที่ผมได้เรียนกับท่านประธานนะครับว่า มีตำแหน่งนายกรัฐมนตรีและตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเท่านั้นละครับที่จะเป็นตัวแทนคนไทยที่จะไปลงนามแทนคน ๖๓ ล้านคน เพราะฉะนั้นผมจึงบอกว่า เรื่องมาตรฐานความไว้เนื้อเชื่อใจมันเกี่ยวข้องกัน เพราะการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนได้ย้ายเวลามาเป็นวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์นั้น เป็นเพราะนายกษิตไปยึดสนามบินแล้วจะไม่เกี่ยวอย่างไร ท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นผมกำลังอธิบายความกันว่า เมื่อทัศนคติของคนเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเป็นทัศนคติที่เป็นปฏิปักษ์ต่อเรื่องของการก่อการร้ายสากล มีพฤติการณ์ที่เป็นปฏิปักษ์กับประเทศเพื่อนบ้าน วันนี้ที่เดินทางไปประเทศกัมพูชา ผมว่าไปอธิบายอะไร เพราะตัวเองไปด่าเขาในทางที่เสียหายในประเทศไทย ผมขอเรียนกับท่านประธานเถอะครับว่า จะไปเคลียร์ส่วนตัวหรือครับว่าที่พูดไปนั้นตอนนั้นยังไม่ได้เป็นรัฐมนตรี แต่ว่าปมประเด็นต่าง ๆ ที่มันจะลุกลามต่อมาก็คืออย่างนี้ท่านประธานที่เคารพ เพราะขณะที่นายกษิต ภิรมย์ ขึ้นเวทีพันธมิตร หรือแม้กระทั่งนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ อภิปรายฐานะผู้นำฝ่ายค้าน เป็นเรื่องที่จะต้องเดินหน้ากันต่อกันหรือไม่ เมื่อท่านเป็นฝ่ายยึดอำนาจ รับได้ เช่นว่า ท่านจะดำเนินการอย่างไร เพราะท่านบอกว่าศาลโลกยกเฉพาะตัวปราสาทให้กับประเทศกัมพูชา ไม่ได้ยกที่ดินให้ ท่านจะจัดการไปเจรจาคิดค่าเช่ากับประเทศกัมพูชาหรือไม่ อย่างไร หรือการสงวนสิทธินะครับ เรื่องการอุทธรณ์ต่อศาลโลก ท่านจะอุทธรณ์ต่อศาลโลกหรือเปล่า เพราะนี่ก็เป็นเรื่อง

(นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ขออนุญาตท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านนิพิฏฐ์ประท้วงอะไรครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ผมอยากให้ท่านประธานได้กรุณาวินิจฉัยเพื่อเป็นบรรทัดฐานครับ เพื่อต่อไปจะได้ไม่ต้องมีการประท้วงอีกครับ ผมกำลังประท้วงตามข้อบังคับ ข้อ ๔๓ ถ้าท่านประธานได้วินิจฉัยเรื่องนี้แล้ว ผมคิดว่าต่อไปคงไม่มีเพื่อนสมาชิกจะมีการประท้วงอีก แต่ขอให้ท่านประธานได้กรุณาตั้งหลักนะครับ ผมเชื่อว่าท่านประธานมีหลักในการวินิจฉัยอยู่แล้ว ท่านประธานเป็นตุลาการมาตลอดชีวิตของท่าน ท่านคงมีหลักอยู่แล้วครับ วันนี้เรากำลังอภิปรายเรื่องกรอบของอาเซียน ท่านประธานที่เคารพครับ เวลารัฐมนตรีไปลงนามหรือทำความตกลงในกรอบของอาเซียนนั้น ท่านประธานจะดูในเอกสารเหล่านี้ครับ ตัวรัฐมนตรีที่ไปลงนามนั้นไม่สามารถไปเปลี่ยนแปลงข้อความหรือข้อตกลงที่ได้รับอนุมัติไปจากสภานี้เลยครับ ไม่ว่าใครจะเป็นรัฐมนตรีก็ตาม ความไว้เนื้อเชื่อใจที่ท่านสมาชิกมีต่อรัฐมนตรีนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่งครับ แต่ว่าวันนี้เรากำลังคุยกันตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ว่า เราจะยอมรับสิ่งที่รัฐบาลเสนอต่อสภาแห่งนี้หรือไม่ ไม่ได้อยู่ที่คุณสมบัติของรัฐมนตรีครับ เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ ตามข้อบังคับที่ผมได้ยกขึ้น คือข้อ ๔๓ นั้น ผมคิดว่าคุณสมบัติของรัฐมนตรีนั้นไม่เกี่ยวกับกรอบของอาเซียน หรือความไว้เนื้อเชื่อใจเวลาไปลงนามในสัญญาแต่ประการใดครับ ผมเรียนท่านประธานอีกสักครั้งหนึ่งนะครับว่าที่กำลังอภิปรายอยู่นี้ครับ เป็นการอภิปรายที่เราเรียกกันสั้น ๆ ภาษาชาวบ้านว่า หลอกด่ารัฐมนตรีทั้งนั้นละครับ มันไม่ได้เกี่ยวกับข้อตกลงอาเซียนเลยครับ ผมกำลังถาม

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยว ๆ ท่านนิพิฏฐ์ครับ ข้อ ๔๓ ไม่ใช่นะครับที่ท่านอ้างนะครับ ท่านดู

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ข้อบังคับของรัฐสภานะครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ต้องใช้ข้อบังคับสภาผู้แทนราษฎร

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ครับ ไม่เป็นไรครับ แต่ว่าผมกำลังเรียนท่านประธานว่า กำลังอภิปรายอยู่นอกประเด็นครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : คือท่านกำลังอ้าง ข้อ ๖๑ ใช่ไหมครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ข้อไหนไม่สำคัญละครับ ผมเพียงแต่บอกว่า ผมเรียนท่านประธานครับว่า ท่านประธานเป็นนักกฎหมายครับ ผมเพียงแต่บอกข้อเท็จจริงว่า วันนี้มีการละเมิดข้อบังคับการประชุมเท่านั้นละครับ ส่วนจะเป็นข้อไหนท่านประธานวินิจฉัยเองครับ ผมกำลังบอกท่านประธานว่าเพื่อนสมาชิกกำลังอภิปรายนอกประเด็น ส่วนจะเป็นข้อ ๑ ถึงข้อที่ ๑๐๐ ท่านประธานวินิจฉัยเถอะครับ ท่านรู้หลักนี้ดีครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ได้ ๆ ครับ ท่านกำลังพูดถึงข้อ ๖๑ ว่า อภิปรายนอกประเด็น

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ขอบพระคุณท่านประธานครับ ผมไม่ทันครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ผมยังวินิจฉัยว่ายังอยู่ในประเด็นอยู่นะครับ แต่ท่านพยายามกระชับ ๆ ให้มันอยู่ในกรอบอาเซียนด้วยนะครับ เพราะท่านกำลังพูดถึงอย่างเมื่อกี้ที่วินิจฉัยแล้วว่า กรอบอาเซียนมันเกี่ยวกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศนะครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : สรุปว่าเราอภิปรายถึงคุณสมบัติของรัฐมนตรีได้ใช่ไหมครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ได้ครับ เพราะว่าก็อภิปรายมาตั้งแต่เช้าแล้ว ปล่อยกันมาตั้งแต่เช้าแล้ว ก็พูดกันมาตั้งเยอแยะไปหมดแล้ว

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ไม่ใช่ครับ การปล่อยมาโดยไม่มีการทักท้วง ไม่ใช่ว่ายอมรับนะครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เอาละครับ ผมวินิจฉัยแล้วนะครับ เชิญท่านนั่งลงได้ครับ ท่านนิพิฏฐ์

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ถ้าท่านประธานวินิจฉัยแล้วผมจะไม่ประท้วงอีกครับ แต่ว่าต่อไปนี้จะถือเป็นบรรทัดฐานว่า อภิปรายคุณสมบัติของรัฐมนตรีได้ทุกคน ขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ผมวินิจฉัยแล้วนะครับ ท่านนั่งได้นะครับ เชิญครับ

นายจตุพร พรหมพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ ความจริงแล้วผมต้องให้ท่านประธานให้นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติถอนคำพูดที่ใช้คำว่า ผมหลอกด่า แต่เอาละ เมื่อท่านคิดจะมีอายุถึงแสนปีผมไม่ขอร้องให้ท่านได้ถอนคำพูด แต่เอาเป็นว่าท่านประธานที่เคารพ ที่ผมได้อธิบายความทั้งหมดนั้นเป็นเรื่องการป้องกันความขัดแย้งและมาตรการการสร้างความไว้เนื้อเชื่อใจ นี่เป็นหนึ่งในสิ่งที่สมาชิกรัฐสภาจะต้องอธิบายความในเรื่องนี้ในวันนี้ แต่ประเด็นที่เป็นสาระสำคัญที่บอกว่ามันมีความเกี่ยวข้องเกี่ยวพันกันก็คือว่า ถ้าคนที่เป็นรัฐมนตรีได้แสดงทัศนะ ได้แสดงความคิดเห็นที่เพื่อนบ้านไม่ไว้วางใจนี่ มันก็เป็นปัญหาเรื่องกรอบการเจรจาอาเซียนด้วยหรือไม่ เพราะฉะนั้นทั้งตัวบุคคลหรือเนื้อหานั้นเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องเป็นสิ่ง

ผูกพันกันอยู่ จริงอยู่ครับท่านประธานที่เคารพ รัฐมนตรีไปเซ็นนอกเหนือกรอบนั้นไม่ได้ แต่ความไว้เนื้อเชื่อใจ ความที่จะเชื่อใจในการเจรจาเวลามีปัญหาอย่างสนิทใจนั้น ท่านนึกหรือครับว่า คนอย่างสมเด็จฮุน เซน เขาไม่ได้เห็นคลิปเสียงหรือคลิปภาพที่นายกษิต ภิรมย์ ได้ออกทาง คม-ชัด-ลึก ทีวีเขาได้ถ่ายทอดไปประเทศเหล่านี้เขาก็เห็นกันหมด เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นตัวแทนในประเทศไทยท่านบอกว่าก็คุยกันดี นั่นเขามีมารยาททางการทูต แต่ถามว่าความไว้เนื้อเชื่อใจมีหรือเปล่า เพราะคนที่ไปนั้นเป็นทัศนคติในลักษณะการดูถูกประเทศเพื่อนบ้าน ท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นผมจึงบอกว่ายังมีหลายเรื่องที่จะเป็นปัญหาในเวลาต่อไป ผมจึงบอกว่าแค่ประเทศกัมพูชานี่ก็เป็นปัญหาแล้วนะครับว่าจะไว้เนื้อเชื่อใจกันอย่างไร นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ในฐานะนายกรัฐมนตรีจะไปอุทธรณ์ศาลโลกในคำตัดสินใจปี ๒๕๐๕ หรือไม่ หรือว่านายกษิต ภิรมย์ จะไปเอาเขาปราสาทพระวิหารคืนหรือไม่ ทั้งหมดนั้นเป็นเรื่องความไว้เนื้อเชื่อใจทั้งสิ้น แต่ถ้าอธิบายความว่านายกรัฐมนตรีบอกว่า นายกษิตพูดมาก่อนเป็นนายกรัฐมนตรี ตัวนายกรัฐมนตรีเองก็บอกว่าพูดมาก่อนเป็นนายกรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นชีวิตเขาเริ่มนับตอนเป็นนายกรัฐมนตรีเท่านั้น ผมก็บอกว่าประเด็นนี้ก็จบกันไป

ท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ที่ผมบอกว่าเรื่องนี้พอเข้ารัฐสภานั้น สิ่งที่ต้องขอเรียนกับท่านประธานก็คือว่า ผมไม่ต้องการให้สภาแห่งนี้เป็นสภาตรายาง เอกสารที่คุณสุนัยเอาวางบนโต๊ะนี่นะครับท่านประธานคงจะแลเห็น เอกสารนี้จะแจกเมื่อไร อย่างไร ผมไม่ทราบ แต่ผมเป็นสมาชิกรัฐสภาคนหนึ่ง ผมเองก็ไม่ได้รับ และผมก็ยอมรับความเป็นจริงว่าผมไม่ได้อ่าน แล้วผมเชื่อว่าคนส่วนใหญ่นับตั้งแต่ประธานลงมาก็ได้ว่า ไม่ได้อ่านครบถ้วนละครับ ผมไม่ต้องการบอกว่าคนที่เป็นสมาชิกรัฐสภานั้นเอกสารปึกหนึ่งแสดงความคิดเห็นอะไรก็ได้ แล้วก็บอกว่าอ่านครบถ้วน นี่เป็นสิ่งที่โกหกอย่าว่าแต่โกหกประชาชนเลย โกหกตัวเองก็ด้วย เพราะเอกสารชิ้นนี้ผมเชื่อว่าบางคนเพิ่งเห็นวันนี้ นี่รับมาเป็นปึกก็ได้วันนี้ บางคนก็ได้เมื่อวานนี้ เอกสารอีกปึกหนึ่งเพราะฉะนั้นต้องยอมรับความเป็นจริงว่า สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ประชาชนไม่รู้ และมันเกี่ยวพันกันอย่างไรท่านประธานที่เคารพ เพราะรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ผมเองได้แสดงความคิดเห็นเรื่องนี้มายาวนานหลายครั้ง ต่างกรรมต่างวาระ บอกว่าไม่ว่าใครจะมาเป็น

รัฐบาลจะเกิดปัญหาเรื่องนี้เต็มกันไปหมด ไม่ว่าจะรัฐบาลชีกใดก็ตาม สลับขั้วมาชีกใดก็ตาม หรือใครจะมาเป็นนายกรัฐมนตรีในอนาคตก็ตาม ก็จะต้องมาตายกับมาตรา ๑๙๐ ท่านประธานลองดูเถอะครับว่าเป็นรัฐธรรมนูญนี้นะครับ ที่วันนี้ท่านประธานเสนอบางกรอบนี่เข้าไปที่วรรคสามข้ามวรรคสองนะครับ ท่านลองอ่านดูสิครับว่ารัฐธรรมนูญมาตรา ๑๙๐ นี้นะครับ เรียงทั้งหมดหกวรรค แต่ว่าเหมือนคนที่อธิบายความให้ผมเข้าใจบอกว่า เหมือนกับการติดกระดุมผิดเม็ด ----------

- ๕๐/๑

วรรคสามนี่ต้องอยู่ที่วรรคสอง วรรคสองลงมาวรรคสาม แต่วันนี้เข้ามาวรรคสามแล้วไม่ได้จบนะครับ จะต้องเข้ามาวรรคสองต่อ ท่านประธานลองดูสิครับว่าในวรรคที่สามบอกว่าก่อนการดำเนินการเพื่อทำหนังสือสัญญากับนานาประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศตามวรรคสอง คณะรัฐมนตรีต้องให้ข้อมูลและจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ผมไม่ทราบว่าประชาชนที่ไหนนะครับ ที่ได้ไปฟังความคิดเห็นของกระทรวงการต่างประเทศ ของกระทรวงพาณิชย์ ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ของกระทรวงสาธารณสุข เพราะประชาชนที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภายังไม่รู้เลย เพราะฉะนั้นผมบอกว่านี่หรือว่าไปแอบฟังกันมา แต่ที่บอกว่าท่านก็อาจจะตอบว่าทำกันมาก่อนที่ท่านมาเป็นนายกรัฐมนตรี ผมบอกว่าใครเป็นนายกรัฐมนตรีก็มีปัญหากันหมด เพราะว่าเรื่องนี้ประชาชนเอง ท่านวางไว้อย่างไร ว่าประชาชนใครบ้างที่จะต้องมีส่วนในการรับฟังความคิดเห็น เพราะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกรัฐสภาก็ยังเพิ่งเห็นเลย ท่านประธานที่เคารพครับ เพราะฉะนั้นวันนี้เมื่อได้กรอบเจรจาเสร็จ ท่านไปเจรจาเสร็จ ท่านต้องอ้อมมาที่วรรคสอง ก็คือว่าหนังสือสัญญาใดที่มีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขต นี่ว่าไป มีผลกระทบความมั่นคงทางเศรษฐกิจ มีผลผูกพันทางการค้า หรืองบประมาณของประเทศอย่างมีนัยสำคัญต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา ในการนี้รัฐสภาต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับตั้งแต่ที่ได้รับเรื่องดังกล่าว นี่แปลความกันว่า หลังจากที่รัฐบาลเสนอกันในวันนี้นี่นะครับ ประชุมต่อพรุ่งนี้อีกวันหนึ่ง ซึ่งถ้าแนวทางที่พรรคประชาธิปัตย์ในขณะที่ท่านนายกรัฐมนตรีเป็นผู้นำฝ่ายค้าน ก็จะใช้วิธีว่าเรื่องใดที่เข้ามาในลักษณะอย่างนี้ ท่านให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญและก็ตั้งเวลาอยู่ในกรอบ เพราะต้องยอมรับความเป็นจริงว่าไม่มีใครรู้เรื่องแต่ละเรื่องอย่างชัดเจน เพราะฉะนั้นสมาชิกรัฐสภาก็ควรที่จะรับเรื่องแล้วก็กรองเรื่องกันอย่างชัดเจน

วรรคต่อมาบอกว่าลงนามเสร็จแล้ว ท่านประธานที่เคารพ คือหมายความว่าท่านไปเจรจาคราวนี้ ท่านได้แค่กรอบไปเจรจานะ ยังทำอะไรไม่ได้เลยนะครับ คือลงนามยังไม่ได้นะ คือหมายความว่าท่านได้รับเจรจาเท่านี้ ท่านเจรจานอกกรอบก็ไม่ได้ ไปในกรอบได้เท่านั้น แล้วท่านก็อาจจะเป็นประเทศเดียวก็ได้ว่าที่เวลานั่งเรียงหน้าผู้นำทั้ง ๑๐ ประเทศ แล้วประเทศไทยลงนามไม่ได้ ท่านลงนามไม่ได้เลย เพราะว่าวันนี้ท่านมาขอ

เพียงแค่กรอบการเจรจาตามวรรคสามเท่านั้นเอง ท่านต้องเข้ากลับมาสู่สภาหลังจากท่านได้กรอบการเจรจาแล้วท่านไปเจรจากับอาเซียนเรียบร้อย ท่านไม่มีสิทธิจะเซ็นอะไรเลยนะครับ เพราะว่าตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ท่านคนเดียวเลยที่ต้องพกปากกาอะไรไปไม่ได้ เพราะเซ็น ผิดรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ วรรคสองทันที ท่านประธานที่เคารพ นี่คือเป็นอุปสรรคที่ผมพูดเมื่อเช้านี้ว่า รัฐธรรมนูญมันเป็นปัญหา ท่านลองดูสิครับอ่านรัฐธรรมนูญว่า วันนี้เป็นการข้ามมาที่วรรคสาม สาระที่แท้จริงนั้นท่านต้องกลับมาสู่วรรคสอง ท่านประธานลองดูที่วรรคสี่ว่า เมื่อท่านลงนามแล้วนี่นะครับ ก่อนจะแสดงเจตนาให้มีผลผูกพัน คณะรัฐมนตรีต้องให้ประชาชนสามารถเข้าถึงรายละเอียดของหนังสือสัญญานั้น และในกรณีที่การปฏิบัติตามหนังสือสัญญาดังกล่าวก่อให้เกิดผลกระทบต่อประชาชนหรือผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม คณะรัฐมนตรีต้องดำเนินการแก้ไขหรือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบนั้นโดยเร็วที่สุด เหมาะสมและเป็นธรรม ก็คือหมายความว่า ขอกรอบเสร็จ ไปเจรจาเสร็จ มาขอความเห็นชอบเสร็จ ก่อนใช้จะต้องแจ้งให้พี่น้องประชาชนได้รับทราบรายละเอียด เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราขาดวันนี้ก็คือวรรคห้า คือการมีกฎหมายในการกำหนดขั้นตอนและวิธีการจัดทำหนังสือสัญญา และสุดท้ายนี่นะครับ ถ้ามีการดำเนินการนอกจากนี้ก็จะเป็นกรณีของวรรคหก เหมือนกรณีปราสาทพระวิหาร ซึ่งแม้ว่ารัฐธรรมนูญบอกว่าหนังสือสัญญาใดที่มีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขต แต่ศาลรัฐธรรมนูญไปเติมคำว่า อาจจะ ได้เลย แต่ผมบอกว่าท่านอาจจะไม่ได้วิตกกังวลกับเรื่องนี้เหมือนกับรัฐบาลที่แล้วมา แต่เห็นได้อย่างชัดเจนว่าวันนี้รัฐสภานั้น มีเพียงหน้าที่การบอกกรอบของรัฐบาลว่าจะไปเจรจาอะไรได้บ้างเท่านั้นเอง นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ หรือใครก็ตามไม่มีสิทธิจะไปลงนามใด ๆ ถ้าว่าตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เพราะฉะนั้นขอเรียนกับท่านประธานว่า ที่พูดทั้งหมดก็คือว่าสิ่งที่ผมอยากจะเรียนกับท่านประธานนะครับว่า เราต้องการให้ประเทศนี้เดินหน้า ไม่มีปัญหาอะไรครับท่านประธาน ----------

เพียงแต่ว่าเราเห็นว่าอะไรที่มันเป็นอุปสรรค เช่นบอกว่า เปลี่ยนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ไม่ใช่เฉพาะมิตรประเทศ อาเซียนเขาไม่สบายใจ ทั่วโลกเขาก็รู้ว่านายกษิต ภิรมย์ ยึดสนามบิน มีการออกมาทำวิจัยว่าความเสียหายถึง ๒๙๐,๐๐๐ ล้านบาท จำนวนมหึมาขนาดนั้น แล้วทำไมพรรคประชาธิปัตย์ในฐานะพรรคแกนนำรัฐบาลทำไมต้องเป็นกษิต ภิรมย์ เพราะฉะนั้นเวลาที่เราจะต้องอธิบายความในเรื่องเหล่านี้ ผมว่ามันก็เกาะกินใจ แล้วนายกษิต ภิรมย์ เป็นคนพูดเองว่า รัฐบาลชุดใหม่ที่นำโดยอภิสิทธิ์นั้นละครับ จะต้องรับฟังแล้วปฏิบัติตามพันธมิตรทุกข้อ ผมบอกว่าจึงเป็นเหตุนี้หรือเปล่าที่เปลี่ยนตัวนายกษิต ภิรมย์ ไม่ได้ เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ สถานการณ์เรื่องการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนจะเกิดปัญหาเดียวก็คือ เกิดปัญหาเรื่องคนในของเราไม่เกี่ยวกับปัจจัยภายนอกเลย ปัจจัยภายนอกมาประชุมไม่มีปัญหา แต่คนใน ท่านประธานลองมีความรู้สึกสิครับ ว่าคนไทย ๖๓ ล้านคน จำเป็นที่ในรัฐบาลของคนไทยจำเป็นจะต้องไปเลือกคนที่ยึดสนามบิน หรือว่าคุณสมบัติว่าคนที่เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศที่ตั้งงบประมาณแล้วจะต้องอภิปรายในเรื่องงบประมาณต่อนี่นะครับที่ต้องกอบกู้ภาพลักษณ์ คือความจริงปลดรัฐมนตรีกระทรวงการต่างประเทศคนหนึ่งมันก็กอบกู้ภาพลักษณ์ของประเทศ ไม่ต้องไปเสียเงินเลย นี่เป็นเรื่องที่โดยความรู้สึกของคนไทย เพราะฉะนั้นผมอธิบายความได้ว่า ท่านไม่ต้องไปตื่นเต้นอะไรว่าจะมีการขัดขวางถึงขนาดจะประชุมอะไรไม่ได้ แต่บอกว่าคนที่เขายอมไม่ได้ คือการยอมให้คนที่ยึดสนามบินสร้างความเสียหายให้กับประเทศนั้นมาเป็นตัวแทนให้กับเขา ท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นผมจึงบอกว่า วันนี้ประเทศกัมพูชาเขาก็ไม่สบายใจกับประเทศไทย ประเทศพม่าเขาก็ไม่สบายใจกับคำพูดของนายกรัฐมนตรี แต่ทั้งหมดที่เราไม่ต้องการจะขยายความไม่เป็นเรื่องเป็นราวนั้น เพราะเราเป็นคนไทยท่านประธาน ไม่ได้เป็นการหลอกด่าอะไร แต่ผมต้องการอธิบายความว่าต่อให้เอกสารเนื้อหาอย่างไรก็ตาม ความไว้เนื้อเชื่อใจนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญ ใครจะไปรู้ครับว่าประเทศไทยใครจะคิดแผลง ๆ จะเอากำลังไปยึดปราสาทเขาพระวิหาร เอาพระตะบอง เสียมราฐ ศรีโสภณ และประเทศพม่า มาเลเซีย หรือประเทศลาวที่มีชายแดนติดกับประเทศไทยนั้นเขาจะอยู่ความสุขกันได้อย่างไร เพราะทัศนคติของคนที่มีหน้าที่รับผิดชอบนั้น มีลักษณะของลักษณะที่รุกรานประเทศเพื่อนบ้าน

กันอย่างนี้ ปลุกกระแสชาตินิยมใครก็ปลุกได้ พูดได้ พูดแล้วได้ใจ พูดแล้วได้แต้ม แต่ทั้งหมดนั้นคือการทำลายชาติ เราได้สู้เรื่องนี้มาเพราะต้องการให้ประเทศไทยนั้นอยู่อย่างเป็นผู้ใหญ่ นายกรัฐมนตรีเป็นประธานอาเซียนควรจะเป็นผู้ใหญ่ยืนอย่างมีเกียรติ แต่เมื่อท่านพกรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศ ซึ่งมีทัศนคติที่ดูถูกผู้นำประเทศกัมพูชา ทัศนคติที่เสียหายกับทั่วโลก ท่านจะตอบกับสหประชาชาติได้อย่างไรว่าทำไมประเทศไทยเอาคนยึดสนามบินมาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ทั้งหมดนั้นการเจรจาของประเทศไทยนั้นเราต้องการให้ประเทศไทยข้ามพ้นในเรื่องเหล่านี้ แต่ท่านไม่ได้ข้ามพ้นคนที่ท่านต้องจำใจต้องตั้งมา ในพรรคประชาธิปัตย์ไม่ว่าจะเป็นดอกเตอร์ไกรศักดิ์ ชุณหะวัณ หรือใครยังมีเต็มที่ทำหน้าที่เป็นตัวแทนคนไทยได้ แต่ทำไมต้องเป็นกษิต ภิรมย์ ผมชาตินี้ทั้งชาติ ท่านประธานที่เคารพ ไม่เคยเห็นหน้าตรง ๆ กับนายกษิต ภิรมย์ ดูแต่ภาพโทรทัศน์ ดูจากคลิปต่าง ๆ แต่วันนี้ต้องการจะมาถามตรง ๆ ด้วยซ้ำ เพราะคำตอบนั้นนายวีระชัยตอบไม่ได้ละท่าน แต่นายกรัฐมนตรีต้องตอบว่า การเอานายกษิต ภิรมย์ ซึ่งคนไทยและคนทั่วโลกเขาเห็น ยูทูบมันไปทั่วโลก มีใครไม่รู้บ้างครับว่านายกษิตยึดสนามบินสุวรรณภูมิ ท่วงทำนองการสัมภาษณ์อย่างที่ว่านั้นไม่ต้องไปอธิบายซ้ำให้มีความเจ็บใจ แต่ทั้งหมดนั้นไม่เคยแสดงความรู้สึกรู้สาในความเป็นคนไทยว่า สิ่งที่นายกษิตสร้างความเสียหาย ท่องเที่ยวพัง การบินไทยนี่นะครับพัง การท่าพัง หลายอย่างพังระเนระนาดหมด นำพาไปสู่การตกงานมากมายนั้น แต่ปรากฏว่ามาตบรางวัลให้กับคนที่สร้างความเสียหาย นี่ละครับเป็นปัญหาของการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนเพราะฉะนั้น ท่านประธานที่เคารพ ผมจึงสรุปอย่างนี้เลยว่า สิ่งที่ผมได้เรียนกับท่านประธานก็คือว่าการป้องกันความขัดแย้งและมาตรการการสร้างความไว้เนื้อเชื่อใจนั้นเป็นหัวใจสำคัญที่สุด โดยเฉพาะคนที่ได้ประเทศที่ได้รับเกียรติเป็นประธาน ท่านเป็นประธานอาเซียนที่อายุน้อยเป็นความภาคภูมิใจประเทศไทยอธิบายไปเถอะ แต่ท่านจะพบคนก่อการร้ายยึดสนามบินไปเป็นตัวแทนในนามคนไทยนั้น ผมไม่อาจยอมรับได้ ขอกราบขอบพระคุณท่านประธาน

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ เชิญท่านนายกรัฐมนตรีครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (นายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ไม่อยากรบกวนเวลาของสภามากนักนะครับ แต่ว่าที่พาดพิงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศก็คงจะให้ท่านได้มาชี้แจงในวันพรุ่งนี้นะครับเมื่อท่านเดินทางกลับมา ในส่วนของผมมีเรื่องเล็ก ๆ เท่านั้นเองครับที่ไม่อยากให้เข้าใจผิดอีกต่อไปนะครับ ในเรื่องเขาพระวิหาร

- ๕๒/๑

ข้อแรก ท่านบอกว่า ผมเคยพูดว่าตัวปราสาทเป็นของกัมพูชาที่ดินข้างใต้เป็นของไทย ผมไม่เคยพูดเลยครับ อันนี้ผมไม่ทราบท่านไปเอามาจากไหนนะครับ ผมบอกว่าศาลโลกวินิจฉัยให้ตัวประสาทและพื้นที่ข้างใต้ แต่ไม่ได้วินิจฉัยเรื่องของพื้นที่บริเวณปราสาท จำได้เลยครับ เพราะว่าผมแยกคำว่า เทมเพิล (Temple) กับ เทมเพิล แอเรีย (Temple Area) ออกจากกัน เพราะฉะนั้นประเด็นเรื่องไปคิดค่าเช่าคงไม่มีนะครับ จะได้เข้าใจแล้วก็ไม่พูดผิดต่อ ๆ ไปนะครับ

ประเด็นที่ ๒ เรื่องที่บอกว่าจะไปอุทธรณ์ศาลโลกหรือไม่ ผมได้อภิปรายชัดเจนว่าการจะไปทบทวนคำวินิจฉัยนั้นจะต้องมีข้อมูลใหม่ สิ่งที่เราไม่ต้องการเกิดขึ้นในขณะนั้นก็คือว่าการสงวนสิทธิที่เคยทำที่ผ่าน ๆ มาถูกลบล้างโดยการกระทำของรัฐบาลซึ่งขณะนั้นมีแถลงการณ์ร่วม วันนี้โชคดีว่ากระบวนการตรวจสอบทั้งหลายทำให้แถลงการณ์ร่วมถูกยกเลิก และกัมพูชาได้ยอมรับการยกเลิกของแถลงการณ์ร่วมแล้ว เพราะฉะนั้นทุกอย่างก็เดินไปตามกรอบเดิม ก็คือมีการเจรจาจัดทำหลักเขตแดน และถ้าหากว่ามีข้อมูลอะไรขึ้นมาในแง่ของการโต้แย้งสิทธิเราก็ยังสามารถใช้ได้อยู่เท่านั้นเองครับ ขอบคุณครับ

นายจตุพร พรหมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ เพื่อความเข้าใจด้วยกันไม่มีอะไรท่านประธาน

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : สั้น ๆ นะครับท่านจตุพร

นายจตุพร พรหมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : เรื่องการอภิปรายของท่านนายกรัฐมนตรีขณะเป็นผู้นำฝ่ายค้านคงจะมีการถอดเทปกันนะครับ แล้วก็มาว่ากัน แต่ประเด็นที่ผมอยากจะฝากท่านประธานไปยังนายกรัฐมนตรีก็คือว่า ประเด็นพม่าที่ท่านไปตอบที่สมาคมผู้สื่อข่าวต่างประเทศท่านจะว่าอย่างไร ขอบพระคุณท่านประธาน

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านนายกรัฐมนตรีครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (นายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ประเด็นที่ผมไปพูดที่สโมสรผู้สื่อข่าวต่างประเทศไม่ได้

เป็นอะไรที่แปลกประหลาดอะไรเลยครับ เป็นเรื่องที่มีการสอบถามถึงอาเซียน สอบถามถึงพม่า สอบถามถึงสถานการณ์ภายในพม่า และจุดยืนของเราเป็นอย่างไร ผมก็ยืนยันว่านโยบายของรัฐบาลไทยคงจะไปเหมือนกับนโยบายในประเทศตะวันตกนี่คงเป็นไปไม่ได้หรอก ขณะเดียวกันก็ต้องยอมรับว่าเป้าหมายของทุกคนคือเรื่องของการสนับสนุนสิทธิมนุษยชนและประชาธิปไตย ก็เป็นจุดมุ่งหมายที่รัฐบาลไทยต้องการที่จะเดินหน้าเพื่อที่จะทำให้เกิดขึ้น แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็อยู่ในกรอบของการเป็นเพื่อนบ้านที่ดี เขาก็ถามว่าจะใช้วิธีนั้นวิธีนี้ไหม ผมก็ยืนยันเหมือนเดิมว่า สิ่งที่เราพยายามทำก็คือว่าประเทศใดนะครับ ผมพูดในภาพรวมด้วย ประเทศใดมีจุดที่ประเทศเพื่อนบ้านด้วยกันมีความห่วงใยก็พูดคุยกันดี ๆ โน้มน้าวทำอย่างไรให้เกิดความเข้าใจในลักษณะที่จะทำให้ประชาคมโลกมีความมั่นใจเท่านั้นเองครับ บังเอิญว่ามีสำนักข่าวหนึ่งไปเขียนแล้วก็มีการไปตีความว่าผมบอกว่าจะต้องไปเปลี่ยนแปลงอะไรอย่างนั้นอย่างนี้เดี๋ยวนี้ ผมบอกไม่ใช่ ประเด็นที่ผมพูดก็คือว่าภาวการณ์ในเรื่องของเศรษฐกิจ ทำให้เรื่องของการรวมตัวทางอาเซียนสำคัญขึ้น เวลาที่ต่างประเทศเขาติดใจอะไรเกี่ยวกับอาเซียนเราก็จำเป็นที่จะต้องพยายามมาดูแลแก้ไขและเปลี่ยนแปลง โดยโน้มน้าวให้สมาชิกทุกคนเห็นพ้องต้องกัน อันนี้เป็นจุดยืนที่ผมคิดว่าท่านสมาชิกซึ่งก็เป็นผู้ที่ได้ชื่อว่าต่อสู้เพื่อประชาธิปไตยน่าจะเข้าใจได้ครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญท่านธวัชนะครับ ท่านมีเวลา ๒๐ นาทีนะครับ

นายธวัช บวรวนิชยกูร สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ผม นายธวัช บวรวนิชยกูร สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมจะไม่อภิปรายลงลึกนะครับในประเด็นเอกสารต่าง ๆ รวมทั้งหมด ๒๐ ฉบับ ที่รัฐบาลจะต้องขออนุมัติในวันนี้ วันพรุ่งนี้นะครับ แต่อยากจะตั้งข้อสังเกตและให้ข้อเสนอแนะต่อรัฐบาล ในการดำเนินการตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๙๐ ซึ่งเชื่อว่าจะเป็นประโยชน์อย่างมาก เพราะในรอบหลายเดือนที่ผ่านมานี้นะครับ มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์ในเชิงลบต่อมาตรานี้มาก ถึงขนาดมีผู้เสนอแก้ไข โดยอ้างเหตุว่าทำให้การบริหารราชการติดขัด ไม่ลื่นไหล ขัดต่อประโยชน์ของประเทศชาติ กล่าวโดยพื้นฐานแล้วนี่นะครับ มาตรา ๑๙๐ เป็นมาตรการควบคุมเกี่ยวกับการ

ดำเนินงานจัดทำหนังสือสัญญาสำคัญ ๆ กับนานาประเทศ เช่น ข้อตกลงการค้า การลงทุน ประเทศพหุภาคีหรือเอฟทีเอ เพื่อปกป้องคุ้มครองผลประโยชน์ของประชาชนโดยรวม และดูแลผู้ประกอบอาชีพกลุ่มต่าง ๆ ให้ได้รับความเป็นธรรม ----------

- ๕๓/๑

ท่านประธานครับ วันนี้ผมต้องพูด เนื่องจากว่าผมเป็นอดีตสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ มีการกล่าวอ้างต่าง ๆ นานาว่า มาตรา ๑๙๐ นี้เป็นปัญหาในการบริหารประเทศ แต่อันที่จริงแล้ว ในความคิดผม ซึ่งผมไม่เห็นด้วยกับบางมาตรานะครับในรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ แต่ มาตรา ๑๙๐ นี้เป็นเสน่ห์ของรัฐธรรมนูญฉบับ ๒๕๕๐ นี้ครับ เป็นเสน่ห์อย่างไรเดี๋ยวผมจะเล่าให้ฟังต่อไป แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นตามที่ท่านสมาชิกที่ได้อภิปรายก่อนหน้านี้ที่ท่านบอกว่า ไปเจรจาไม่ได้ อันนั้นไม่จริงครับ ผมขอกล่าวในเรื่องเกี่ยวกับรายละเอียด โดยปกติแล้วในประเทศที่เขาเจริญแล้วเขาก็จะมาขอกรอบเหมือนกันว่าจะมีการเจรจาอย่างไร จะมีความร่วมมือกันอย่างไร จะมีการเพิ่มการค้าอย่างไร จะมีการส่งเสริมการลงทุนอย่างไร แล้วรายละเอียดต่าง ๆ เหล่านั้นก็จะนำมาเปิดเผย ของเราก็เป็นเช่นกันครับ จะมาเปิดเผยให้ประชาชนได้รับรู้รับทราบ แล้วหลังจากเปิดเผยแล้วนี่ครับก็จะต้องมาดูถึงผลกระทบและมาตรการเยียวยาก่อนแล้วจึงจะมาถึงสภาเพื่อที่จะมาขอสัตยาบันในรายละเอียดเหล่านั้นต่อไปนะครับ เพราะฉะนั้นแล้วนี่เป็นวิธีการที่ปฏิบัติกันมาทั่วโลก แล้วก็รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ก็เป็นวิธีการเช่นเดียวกันกับในนานาอารยประเทศที่เขาเจริญแล้วนะครับ ที่เป็นปัญหาสำหรับ มาตรา ๑๙๐ ผมต้องขึ้นมาชี้แจงตรงนี้ เพราะว่าเกี่ยวข้องโดยตรงนะครับ ก็จะมีในส่วนที่เป็นบัญญัติไว้ในวรรคสองเท่านั้นเองนะครับ ซึ่งอันที่จริงแล้วนี่เจตนารมณ์ของ รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ก็ไม่ได้แตกต่างจากรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ เลยครับ เพราะว่าตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ก็มีบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๒๔ วรรคสองเช่นกันนะครับ ซึ่งได้ระบุไว้ว่า หนังสือสัญญาที่เข้าข่ายต้องปฏิบัติตาม คือให้รัฐบาลเห็นชอบมีอยู่ ๒ เงื่อนไขก็คือ

๑. หนังสือสัญญาที่มีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทยหรือเขตพื้นที่นอกอาณาเขต ซึ่งประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตย หรือมีเขตอำนาจตามหนังสือสัญญาหรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ และ

๒. หนังสือสัญญาใดที่ต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อเป็นไปตามหนังสือสัญญา ซึ่งมาถึง มาตรา ๑๙๐ วรรคสอง

นอกจาก ๒ เงื่อนไขแล้วนี่ก็มีการเพิ่มขึ้นมาอีก ๒ เงื่อนไขก็คือ

เงื่อนไขที่ ๓ คือ สือหนังสัญญาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่างกว้างขวาง และ

๔. หนังสือสัญญาที่มีผลผูกพันทางด้านการค้า การลงทุน หรืองบประมาณของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ

นี่แหละครับ คำว่า อย่างกว้างขวาง และอย่างมีนัยสำคัญนี่นะครับ ก็คือเป็นประเด็นที่ถกเถียงกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนะครับ หลังจากมีคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๖-๗ ปี ๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๑ นะครับ ที่มีการวินิจฉัยแถลงการณ์ร่วมไทย-กัมพูชา ว่าเป็นหนังสือที่เข้าข่ายต้องปฏิบัติตาม มาตรา ๑๙๐ ซึ่งรัฐบาลในขณะนั้นไม่ได้ส่งเข้ารัฐสภา ทำให้ไม่มีผลใช้บังคับ เหตุนี้แหละครับทำให้ข้าราชการประจำในกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ โดยเฉพาะในกระทรวงการต่างประเทศและรัฐบาล ก็จะหวาดระแวงต่อการวินิจฉัยนี้ว่า หนังสือสัญญาใดจะต้องเข้าข่าย มาตรา ๑๙๐ จึงใช้วิธีเสนอเข้ามาทุกฉบับครับ ซึ่งทั้งที่บางฉบับก็ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเสนอเพราะไม่เข้าข่าย ก็จำเป็นต้องพูดนะครับว่าความหวาดระแวงดังกล่าวนี้ ด้านหนึ่งถ้าคิดอย่างบริสุทธิ์ใจทำนองปลอดภัยไว้ก่อน หรือทำเกินดีกว่าทำขาด แต่อีกด้านหนึ่งนะครับบางคนก็ต้องแสดงให้เห็นถึงความบกพร่องของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มาตรา ๑๙๐ ที่จำเป็นต้องแก้ไขโดยเร่งด่วน ไม่อย่างนั้นแล้วประเทศชาติก็เดินหน้าไม่ได้ นานาชาติจะขาดความเชื่อถือประเทศไทย รัฐสภาทำหน้าที่บริหารแทนรัฐบาลและอื่น ๆ พูดง่าย ๆ ว่าต้องการใช้การแก้ไข มาตรา ๑๙๐ เพื่อนำไปสู่การแก้ไขรัฐธรรมนูญโดยรวมเท่านั้นเองนะครับ ซึ่งต้องพูดให้ความเป็นธรรมจากอีกด้านหนึ่งด้วยว่า ก็เพราะคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่มีขึ้นนั้น ได้เพิ่มเงื่อนไขลักษณะของสัญญาที่เข้าข่ายส่งรัฐสภาตาม มาตรา ๑๙๐ วรรคสอง ขึ้นมาอีกนะครับ----------

ต้องถือว่าเป็นเงื่อนไขที่เพิ่มมาเป็นเงื่อนไขที่ ๕ เงื่อนไขที่ ๕ ที่ว่านี้คืออะไรครับ ที่ศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยนี่นะครับก็คือ หนังสือสัญญาที่อาจมีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทย คำวินิจฉัยนี้นะครับอยู่ในย่อหน้ารองสุดท้าย ซึ่งก่อให้เกิดคำวิพากษ์วิจารณ์มากมายนะครับในหมู่นักกฎหมายทั้งทางลับและทางแจ้ง คำว่า อาจ นี้ไม่มีอยู่ทั้งในรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๒๔ ในปี ๒๕๔๐ และมาตรา ๑๙๐ ในปี ๒๕๕๐ เลยครับ ซึ่งจริง ๆ แล้วลำพังคำว่า กว้างขวาง และมีนัยสำคัญก็ยากอยู่แล้วนะครับ ยิ่งมาเพิ่มคำว่า อาจ อีกนี่ก็เลยทำให้ข้าราชการประจำและรัฐบาลไม่ว่าพรรคไหน ไม่ต้องคิดอะไรเลยครับ ก็มีอะไรก็ส่งหนังสือสัญญาทุกฉบับเข้าสภาหมด เราเลยต้องมานั่งอ่านหนังสือเป็นกองขนาดนี้นะครับ จึงทำให้มาตรา ๑๙๐ ถูกตั้งคำถามหนัก ผมอยากให้รัฐบาลชุดนี้นะครับเปลี่ยนกระบวนการคิดใหม่ อย่าเพิ่งตั้งเป้าว่ามาตรานี้บกพร่อง แต่ควรจะมององค์รวมของปัญหาครับ สาเหตุที่ว่ารัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ จำเป็นต้องร่างมาตรา ๑๙๐ ในลักษณะที่ละเอียดขึ้นเช่นนี้เพราะอะไร ผมอยากจะให้ทราบถึงอดีตก่อนนะครับว่ามาจากไหน ก็เพราะรัฐบาลในอดีตได้ใช้สถานะของฝ่ายบริหารในการทำสัญญากับนานาชาติ หรือทำ เอฟทีเอ โดยมีเจตนาหลบเลี่ยงรัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ มาตรา ๒๒๔ ครับ ไม่นำหนังสือสัญญาดังกล่าวเข้าสู่การพิจารณาเห็นชอบโดยรัฐสภาเสียก่อนนะครับ โดยอ้างเหตุผลว่าอย่างไรครับ อ้างเหตุผลว่า หนังสือสัญญาเหล่านี้มิได้กระทบต่อเขตอำนาจรัฐ โดยในสมัยรัฐบาลเดิมนะครับในสมัยก่อนเลือกที่จะตีความคำว่า เขตอำนาจรัฐ หมายถึงเขตพื้นที่ของประเทศไทย ทั้ง ๆ ที่ในความเป็นจริงการทำหนังสือสัญญาเหล่านั้นนะครับมีผลกระทบผูกพันต่อเขตอำนาจของประเทศไทยทั้งสิ้น ทั้งอำนาจของฝ่ายบริหาร อำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติในอนาคตที่จะต้องกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือไม่สามารถกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งถ้าตีความอย่างนี้แล้ว การทำเอฟทีเอกับทุกประเทศก็ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเอาเข้ารัฐสภา ในเรื่องเกี่ยวกับเขตอำนาจรัฐนี้นี่นะครับ ท่านศาสตราจารย์ดอกเตอร์ชัยอนันต์ สมุทวณิช ในฐานะตุลาการเสียงข้างน้อย เคยวินิจฉัยไว้นะครับในคำวินิจฉัยส่วนตัว ในคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๑๑/๒๕๔๒ ครับว่า คำว่า เขตอำนาจรัฐ ย่อมหมายถึงเขตอำนาจรัฐทางเศรษฐกิจด้วย แต่เพราะเป็นตุลาการเสียงข้างน้อยครับที่เห็นว่าแอลโอไอที่ไทย

ทำกับไอเอ็มเอฟเข้าข่ายหนังสือสัญญาที่ต้องปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๒๔ หลักการใหม่ก็เลยไม่เกิด แล้วรัฐบาลก็ตั้งหน้าตั้งตาเดินหน้าทำเอฟทีเอต่อไป ซึ่งปรากฏว่าเอฟทีเอในหลาย ๆ กรณีก็จะเห็นว่า ปรากฏว่ามีการเอาประโยชน์ส่วนตนเข้าไปเพื่อที่จะแลกกับการค้าหลาย ๆ เรื่องซึ่งเราเสียเปรียบ ซึ่งมีหลายส่วนเสียเปรียบแต่สุดท้ายแล้วเป็นประโยชน์ส่วนตนที่ได้ ตัวอย่างที่เห็นชัดเจนนี่นะครับ ก็คือ เอฟทีเอไทย–จีน ภายใต้กรอบอาเซียนจีนที่ส่งผลกระทบกว้างขวางต่อเกษตรกร แล้วปัจจุบันนี้ก็ยังส่งผลกระทบอยู่นะครับ

อีกส่วนหนึ่งในความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย–ญี่ปุ่น เนื้อหาที่ว่าด้วยทรัพย์สินทางปัญญา สิทธิสิ่งมีชีวิต และการอนุญาตขนย้ายขยะสารพิษจากญี่ปุ่นเข้ามาในประเทศไทยได้อย่างสะดวกยิ่งขึ้น เรื่องนี้ต้องให้เครดิตรัฐบาลท่าน พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ นะครับ ที่ได้นำเอาเจเทปปาเข้ามารับฟังความคิดเห็นในสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งปรากฏว่ามีการวิพากษ์วิจารณ์กันหลายกรณี จนสุดท้ายแล้วก็มองเห็นว่าเราเองเราเสียเปรียบแล้วเกิดปัญหาอะไรบ้าง จนตามมาซึ่งหนังสือแนบท้ายสัญญาเพื่อที่จะลดข้อเสียเปรียบนั้นลง ซึ่งจะเห็นได้ว่านี่คือประโยชน์ นี่คือเสน่ห์ของรัฐธรรมนูญมาตรานี้ และมันเป็นสิ่งซึ่งสภาสามารถที่จะมองเห็นความเดือดร้อนของประชาชนและลดความเดือดร้อนนั้นลงไปได้นะครับ ----------

ตัวอย่างทั้ง ๒ ประการนี้นะครับ ก็ล้วนแต่เป็นบทเรียนที่เห็นชัดว่าการสร้างความโปร่งใสและการมีส่วนร่วมไม่ก่อให้เกิดปัญหาละครับ และไม่ส่งผลกระทบต่อท่าทีประเทศไทย แต่ยังจะเพิ่มความรัดกุมและประสิทธิภาพในการทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศไทยและประชาชนทุกกลุ่มอย่างแท้จริง รัฐธรรมนูญ พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๑๙๐ วรรคสอง ซึ่งผมร่วมร่างอยู่ด้วยนะครับ จึงบัญญัติให้มีความชัดเจนขึ้นโดยขยายเพิ่มเติมอีก ๒ เงื่อนไขจากเดิมที่มีอยู่แล้ว ๒ นะครับ เพื่อให้ความชัดเจนนั้นเกิดการคุ้มครองผลประโยชน์ และก่อให้เกิดระบบการเจรจาที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และเป็นธรรมต่อทุกฝ่าย ไม่ใช่บังคับการทำหนังสือสัญญาทุกประเทศนะครับ แต่คัดกรองเอาเฉพาะหนังสือสัญญาสำคัญ ๆ รวม ๔ เงื่อนไขเท่านั้น กรณีใดมีปัญหาก็กำหนดให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาด ซึ่งคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ ๖ และที่ ๗ ๒๕๕๑ ก็ทำให้สามารถพูดได้เหมือนเพิ่มขึ้นอีก ๑ เงื่อนไข แม้จะนำคำว่า อย่างกว้างขวางและนัยสำคัญ และอาจเปลี่ยนแปลงอาณาเขตเข้ามา มันจะเป็นปัญหาต่อ มาตรา ๑๙๐ แต่ผมเห็นว่ามันเป็นการยกระดับพัฒนาทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของไทยขึ้นมาได้ในระดับสำคัญ เหตุผลที่กล่าวเช่นนี้มีอยู่ ๓ ประการครับ คือ

๑. สร้างระบบและกระบวนการตรวจสอบถ่วงดุลสามเส้า ระหว่างฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายประชาชนทั่วไป เพื่อให้การทำความตกลงระหว่างประเทศเกิดความรอบคอบโปร่งใสและเป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม

๒. ในเมื่อความตกลงระหว่างประเทศตามเงื่อนไข ๔ หรือ ๕ ประการ มีผลผูกพันระยะยาวต่อประชาชนในประเทศ จึงต้องให้รัฐสภาในฐานะตัวแทนปวงชนชาวไทยได้ตรวจสอบและร่วมตัดสินใจ ในฐานะเป็นตัวแทนของประชาชน พูดง่าย ๆ ว่าเป็นการตัดสินใจของประชาชนทางอ้อม ตามวิถีทางประชาธิปไตย และ

๓. เป็นการเพิ่มอำนาจให้แก่คณะเจรจาของไทย โดยเมื่อรัฐสภาอนุมัติกรอบการเจรจาแล้วนะครับ คณะเจรจาก็สามารถนำไปต่อรอง อ้างเป็นเหตุผลในการเจรจา ทำให้สามารถปฏิเสธไม่รับข้อเสนอใดก็ได้ พูดง่าย ๆ ถือว่าเป็นอีกเครื่องมือหนึ่งของรัฐบาลในการที่จะไปเจรจา ซึ่งเหตุผลนี้บางคนอาจจะมองข้าม แต่จะเกิดประโยชน์เป็นอย่างยิ่ง จะเห็นได้ว่าจนถึงปัจจุบันนี้นะครับ การปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐

ตามมาตรา ๑๙๐ ที่มีผลบังคับใช้ไปแล้วนี่นะครับ มีผลบังคับใช้ไปแล้วหลายครั้งก็ยังไม่ได้เห็นมีปัญหาอะไรเกิดขึ้นเลย รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ ตามมาตรา ๑๙๐ เป็นของใหม่ที่อาจจะมีความเข้าใจไม่ตรงกันบ้าง ขลุกขลักในทางปฏิบัติบ้าง โชคร้ายตรงที่ว่านอกจากตัวมันเองแล้วยังอยู่ในภาวะวิสัยของการต่อสู้ขัดแย้งทางการเมืองเรื่องควรแก้หรือไม่แก้รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ อีกต่างหากนะครับ แต่เราก็ควรจะให้โอกาสรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ นี้ให้ได้ทำงานก่อน เพราะมาตรานี้มีลักษณะพิเศษ เป็นการบัญญัติแก้ไขเรื่องไม่ถูกไม่ควรที่เกิดมาเนิ่นนานนะครับ แม้จะมีช่องว่างหรือจุดอ่อนในบางประเด็นบ้างก็ตาม แต่โดยหลักใหญ่แล้วยังมีบทพิสูจน์ใด มันยังไม่มีบทพิสูจน์ใดนะครับที่จะบอกให้สิ้นสงสัยว่ามาตรานี้ทำให้การบริหารชาติบ้านเมืองติดขัดแต่อย่างใด ผมเชื่อว่าในกฎหมายดังกล่าวทุกกฎหมายที่วันนี้ที่จะเข้าสภาไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่จะมาผ่านความเห็นชอบในเรื่องเกี่ยวกับกรอบการเจรจานี้ ล้วนแล้วแต่จะทำให้ประชาชนไม่เสียประโยชน์ อีกทั้งเราจะได้ประโยชน์สูงสุด ผมจึงหวังว่าอย่างไรก็ตาม ผมไม่ต้องการให้ท่านนำมาตรา ๑๙๐ นี้มาเป็นประเด็นทางการเมืองเพื่อจะทำให้วิธีการซึ่งมันเป็นวิธีการที่นานาอารยประเทศเขาทำกันและเกิดประโยชน์ต่อประเทศเป็นอย่างยิ่ง เอามาเป็นเกมการเจรจาต่อรองทางการเมือง จนกระทั่งเราไม่สามารถเดินหน้าต่อไปนะครับ ขอบคุณมากครับท่านประธานครับ

- ๕๖/๑

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านฮอชาลีนะครับ ท่านมีเวลา ๑๐ นาทีนะครับ

นายฮอชาลี ม่าเหร็ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สตูล) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม นายฮอชาลี ม่าเหร็ม สมาชิกรัฐสภา ผมขออนุญาตท่านประธานในการอภิปรายในกรอบของอาเซียน ซึ่งเป็นกรอบแรกที่บรรดาเพื่อนสมาชิกของเราได้พูดคุยกันในวันนี้นะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ความจำเป็น แล้วก็ความสำคัญที่สภาของเรานั้นจะต้องผ่านกรอบร่างแผนงานต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นแผนงานทางด้านความมั่นคง ทางด้านเศรษฐกิจ ทางด้านวัฒนธรรม เพื่อที่จะเป็นหลักเป็นกรอบให้รัฐบาล โดยการนำของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี แล้วก็บรรดาท่านรัฐมนตรีทั้งหลายได้ไปเจรจากับมิตรประเทศในอาเซียนทั้ง ๑๐ ประเทศ แล้วก็สามารถที่จะทำให้เกิดการเจรจา มีการตกลง มีการเซ็นสัญญา และจะทำให้เศรษฐกิจของประเทศนั้นมีการขยายตัวมากยิ่งขึ้น ดังนั้นความจำเป็นที่รัฐบาลได้เสนอร่างเข้ามาในวันนี้นั้น ผมถือว่าผมให้การสนับสนุนในร่างทั้งหมดนะครับ แล้วก็ขออนุญาตให้เหตุผลประกอบไว้ด้วย ในสิ่งที่ได้มีการพูดกันมากในเรื่องของกรอบตรงนี้ก็คือความไว้วางใจในตัวของรัฐมนตรี แล้วก็คุณสมบัติของรัฐมนตรี หรือของผู้นำซึ่งจะไปเจรจาความในกรอบของอาเซียนตรงนี้ ผมขอเรียนว่าในฐานะซึ่งผมเป็นสมาชิกรัฐสภา แล้วก็ได้สัมผัสกับการทำงานของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ผมมีความเชื่อมั่นว่าวันใดวันหนึ่งซึ่งท่านจะไปเจรจาความเมือง ไปตกลงในเรื่องของผลประโยชน์ของประเทศชาติระหว่างทวิภาคี ระหว่างไทยกับกัมพูชา ระหว่างไทยกับพม่า หรือไทยกับมาเลเซีย ไทยกับอินโดนีเซีย ผมมีความเชื่อมั่นว่าผู้นำของประเทศซึ่งเป็นคู่เจรจาของเรานั้นมีความไว้วางใจในตัวของผู้นำของประเทศไทย ณ ขณะนี้ เพราะสิ่งที่ผู้นำสามารถจะให้ความไว้วางใจ ให้ความมั่นใจให้กับมิตรประเทศได้ ก็คือว่าเมื่อผู้นำของเราไปเจรจากับเขานั้นไม่นำเอาสินค้าของบริษัทตัวเองไปขายให้กับประเทศอื่นด้วย เหมือนดังกรณีที่เกิดขึ้นที่ประเทศพม่า ซึ่งผมเองก็เป็นกรรมาธิการงบประมาณ ก็ได้เห็นผลของการที่อดีตผู้นำของเราได้ไปเจรจาความเมืองเพื่อผลประโยชน์ของประเทศ แต่ทำไปทำมาประเทศไทยต้องกลับกลายต้องใช้หนี้สิน ผลจากความผิดพลาดที่มีผลประโยชน์ทับซ้อนของอดีตผู้นำ นั่นคือเป็นเหตุผล แล้วก็ผมมีความเชื่อมั่นว่าในเรื่องของอาเซียนเช่นกัน

ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ หรือท่านรัฐมนตรีอื่น ๆ ซึ่งจะไปเจรจาต่อยอดในเรื่องของพื้นที่ เรื่องเขตทับซ้อน เรื่องของการจัดการผลประโยชน์ทั้งทางบกแล้วก็ในทะเลระหว่างไทยกับกัมพูชา และก็ประเทศอื่นนั้น ผมมีความเชื่อมั่นว่าผู้นำของประเทศซึ่งจะเจรจาด้วยนั้นมีความมั่นใจในตัวของผู้นำว่าไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน ไม่มีเรื่องของการพัฒนาเกาะกง ไม่มีเรื่องของการที่จะให้สิทธิในการลงทุนให้กับบริษัทบริวารของตัวเองในการเช่าพื้นที่ในการไปหาผลประโยชน์ตรงนั้น นั่นคือสิ่งที่ผมว่านี่คือสาระของการให้ความไว้วางใจในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นผมเองก็ขอเรียนกับท่านประธานว่าในการเจรจาความเมืองในเรื่องของการเมืองระหว่างประเทศนั้น ความไว้วางใจนั้นเขาจะดูกันที่เนื้อหา ดูกันที่สาระ ดูกันที่กรอบ ดูกันที่เนื้อหาในการเจรจาอดีตปูมหลังของผู้นำในช่วงเป็นฝ่ายค้าน ในช่วงที่มีการวิพากษ์วิจารณ์นโยบายเป็นเรื่องปกติวิสัยของการเมืองระหว่างประเทศ ในช่วงที่เป็นฝ่ายค้านก็ทำหน้าที่ในการเป็นฝ่ายค้าน ในการตรวจสอบ ในการให้ความเห็นทุกสิ่งทุกอย่าง แต่ไม่ใช่เป็นการให้ความเห็นในลักษณะที่ไปเสียดสี หรือไปบอกกล่าวในสิ่งที่เสียหายให้กับประเทศอื่น เป็นการวิพากษ์วิจารณ์ในเรื่องของเหตุของผล ผมเองก็ขออนุญาตเรียนกับท่านประธานว่าเคยไปประเทศเขมร ในฐานะซึ่งเป็นกรรมาธิการการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ไปพร้อมกับท่านประธานคณะกรรมาธิการ ขออนุญาตเอ่ยชื่อ ท่านทนุศักดิ์ เล็กอุทัย แล้วก็บรรดาเพื่อนสมาชิกของเรา ไปในเรื่องของวัฒนธรรม ไปเพื่อที่จะเชิญชวนพี่น้องลาว พี่น้องเขมร พี่น้องไทยมาร่วมกันเอาวัฒนธรรม ในการนำ ในการพัฒนา ในการที่จะสร้างความสันติสุข สร้างความเป็นมิตรภาพ ก็ได้รับการตอบรับจากรัฐสภาของประเทศลาว ได้รับการต้อนรับจากท่านผู้นำของประเทศเขมร ให้เกียรติ แล้วก็พูดคุย และเกิดผลงานมีรูปธรรมในการปฏิบัติมาจนกระทั่งถึง ณ ปัจจุบันนี้ ----------

ทั้ง ๆ ที่ผมเองก็เป็นฝ่ายค้าน เคยวิพากษ์ เคยวิจารณ์ในเรื่องกรณีของเขาพระวิหาร แต่สิ่งที่การคุยระหว่าง ๒ ประเทศนั้นเขาจะดูกันที่เนื้อหา แล้วก็ดูที่สาระ ท่านประธานที่เคารพครับ ในร่างแผนงานทางด้านการเมืองและความมั่นคง ซึ่ง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี แล้วก็ท่านรัฐมนตรีจะไปเจรจาความเมืองในเรื่องกรอบอาเซียนกับประเทศมิตรประเทศอีก ๑๐ ประเทศนั้น เรื่องที่อยู่ในความสนใจของคนทั่วทั้งประเทศนั้นก็คือ เรื่องของกรณีของเขมร ปัญหาการทับซ้อนในพื้นที่ชายแดนบนบก แล้วก็ปัญหาการทับซ้อนในพื้นที่ ๒๖,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร ในฝั่งทะเลอ่าวไทย ซึ่งเป็นปัญหา ซึ่งยังแก้ไม่ตก ผมเองในฐานะซึ่งเป็นสมาชิกรัฐสภา ขออนุญาตเสนอความเห็น เสนอแนวทาง เผื่อว่าจะเป็นประโยชน์ให้กับรัฐบาลในการนำไปเจรจา นำไปพูดคุยกับทางเขมร ๒ กรณี กรณีแรกก็คือบนบก และกรณีที่ ๒ ก็คือในพื้นที่ในทะเลฝั่งทะเลอ่าวไทย ๒๖,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร

กระผมขอเรียนว่าในกรณีประเด็นที่ ๑ กรณีของเขาพระวิหารนั้น ขณะนี้คณะกรรมการในการปักปันเขตแดน คณะกรรมการมรดกโลก คณะกรรมการรัฐภาคี ๗ ประเทศ ก็ดำเนินการไปตามกระบวนการของเขา แต่ผมอยากจะเสนอให้รัฐบาลได้มองเห็นว่า ณ ขณะนี้ทั้งเขมร ทั้งไทย ทั้งลาว แล้วก็ทั่วโลกนั้นประสบภาวะวิกฤติ เราต้องการรายได้ เราต้องการเงิน เราต้องการภาษีอากรมาเพื่อที่จะมาพัฒนาประเทศ เราต้องการฟื้นฟูทางด้านเศรษฐกิจ เพราะฉะนั้นอยากจะให้รัฐบาลมองในมุมของการพัฒนาร่วมกันในเชิงเศรษฐกิจในพื้นที่เขาพระวิหาร ทั้งตัวปราสาทแล้วก็พื้นที่โดยรอบ ทำอย่างไรที่จะมีคณะกรรมการร่วมกันระหว่างไทยแล้วก็ทางกัมพูชา ๒ ประเทศเท่านั้น ไม่มีประเทศฝรั่ง ไม่มีประเทศอื่นเข้ามาเกี่ยวข้อง ๒ ประเทศเท่านั้น และก็แบ่ง แล้วก็มีการแชร์ (Share) ผลประโยชน์กัน แล้วก็ดึงนักท่องเที่ยวจากทั่วโลก ผมมีความเชื่อมั่นว่าทางรัฐมนตรีซึ่งมองปมตรงนี้ออก เราสามารถที่จะพัฒนาเพื่อให้เกิดผลประโยชน์ร่วมกันบนพื้นฐานของความเสมอภาค แล้วก็ความเป็นธรรม แล้วก็ผลประโยชน์ร่วมกันระหว่าง ๒ ประเทศ ไม่ใช่บนพื้นฐานของผลประโยชน์ของคนใดคนหนึ่ง แต่บนพื้นฐานของระหว่าง ๒ ประเทศ นี่คือสิ่งที่ผมมองว่าเป็นทางออกและเป็นสิ่งที่เราสามารถที่จะเดินไปได้ในอนาคตในวันข้างหน้า แต่ถ้าหากว่าเรามานั่งคุยกันในเรื่องของสนธิสัญญาสมัยฝรั่งเศสกับไทยซึ่งทำ ซึ่งเขมรก็เคยเป็นอาณานิคมของฝรั่งเศส มันไม่จบ สนธิสัญญา

เดียวกัน แต่แผนที่คนละฉบับมันจบ ก็ปล่อยให้กระบวนการของการปักปันเขตแดนเดินต่อไป แต่สิ่งที่รัฐบาลจะต้องมุ่งทำเพื่อที่จะสอดรับกับการกระตุ้นเศรษฐกิจ ก็คือทำอย่างไรที่จะให้นักท่องเที่ยวมาที่เขาพระวิหาร แล้วก็เรากับทางเขมรได้ผลประโยชน์ร่วมกัน เหมือนกับที่มัสยิดอัล-อักซอที่อิสราเอล ทางปาเลสไตน์ ทางจอร์แดน ทางอิสราเอลเขาก็ขัดแย้งกัน แต่ก็มีผลประโยชน์ร่วมกัน สามารถที่จะสร้างรายได้ในพื้นที่ตรงนั้นได้ นี่คือสิ่งที่อยากจะให้รัฐบาลได้มุมมองในประเด็นตรงนี้มากกว่ามองในเรื่องของการเมือง เรื่องของการเอาชนะคะคานกันในเรื่องต่าง ๆ นะครับ แต่ทั้งหมดทั้งมวลนั้น ข้อเสนอของผมนั้นไม่ได้หมายความว่าเราต้องเสียดินแดน พื้นที่ในตัวของเขาพระวิหารก็ยังเป็นของไทยอยู่ แผนที่ต่าง ๆ ก็ยังคงอยู่ เพียงแต่ว่าเรามามองในเรื่องของการพัฒนาเพื่อให้ได้ผลประโยชน์ให้กับประเทศชาติเป็นกรณีสำคัญ

อีกประเด็นหนึ่งครับท่านประธานครับ ในพื้นที่ทับซ้อนทางทะเล ผมเองต้องให้เครดิตกับรัฐบาลในสมัยของท่านนายกรัฐมนตรีชวน ซึ่งท่านได้มีประสบการณ์ประสบความสำเร็จในการเจรจาพื้นที่ทับซ้อนระหว่างไทยกับมาเลเซีย ได้มีการออกกฎหมาย ได้มีองค์กรในการที่จะมาพัฒนาพื้นที่ร่วม เขาเรียกว่าพื้นที่ จอยนท์ ดิวิลอปเมนท์ แอเรีย (Joint Development Area) ในพื้นที่พัฒนาร่วมระหว่างไทยกับมาเลเซีย และเราสามารถที่จะนำเอาทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งแก๊ส ทั้งน้ำมัน มาใช้แล้วก็แบ่งปันผลประโยชน์กันได้ ๕๐ ต่อ ๕๐ ในกรณีของไทยกับกัมพูชาเช่นกัน ถ้าหากว่าเราเจรจาบนพื้นฐานของความเสมอภาค ความเป็นธรรม ได้ผลประโยชน์ร่วมกัน ผมเชื่อมั่นว่ารัฐบาลคงจะสามารถที่จะเจรจาในพื้นที่ ๒๖,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร ซึ่งมีทั้งทรัพยากรธรรมชาติ มีทั้งแก๊สธรรมชาติ มีทั้งน้ำมัน แล้วก็มีจากเท่าที่ได้ศึกษามานั้นมีเป็นปริมาณที่มหาศาลมากทีเดียว ผมไม่อยากจะให้รัฐบาลได้ปล่อยปละละเลยตรงนี้ อยากจะให้พื้นที่ตรงนั้นเป็นพื้นที่พัฒนาเศรษฐกิจร่วมระหว่าง ๒ ประเทศ แล้วก็ผมมีความเชื่อมั่นว่าหลังจากที่ได้มีการผ่านกรอบในวันนี้ หลังจากที่ได้มีการเซ็นกันที่หัวหินในอีกไม่กี่วันข้างหน้า ผมมีความมั่นใจว่าสิ่งเหล่านี้คงจะเกิดขึ้นภายใต้การนำของรัฐบาลของท่านอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ และก็บรรดาท่านรัฐมนตรีทั้งหลาย แล้วผมก็คิดว่าประเทศไทยนั้นเราคงจะมีทางออก แล้วก็คงจะมีทิศทางที่ดีขึ้นในวันข้างหน้า ขอขอบคุณมากครับ ท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสมนึกนะครับ ท่านมีเวลา ๑๐ นาทีนะครับ

นายสมนึก เฮงวาณิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : เรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายสมนึก เฮงวาณิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์ พรรคภูมิใจไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขอใช้โอกาสอภิปรายแสดงความคิดเห็นของผมที่มีต่อหนังสือสัญญาทางเศรษฐกิจ จำนวน ๒๓ ฉบับ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงพาณิชย์ต่อที่ประชุมแห่งนี้

ประการแรก ท่านประธานครับ แนวความคิดพื้นฐานของการมีหนังสือสัญญาทางเศรษฐกิจฉบับต่าง ๆ ในวันนี้นั้น ล้วนแต่มีที่มา มีภูมิหลังทางประวัติศาสตร์มาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน ซึ่งจากการที่ผมมีความสนใจจึงได้ศึกษาอย่างละเอียดแล้วก็ขอประมวลออกมาสั้น ๆ ดังนี้ ท่านประธานครับ ยุคทองของระบบทุนนิยมร่วมสมัยระหว่างปี ๒๔๘๘ ถึงปี ๒๕๑๘ นั้น เป็นช่วงเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างรวดเร็วพรวดพราด ทั้งในศูนย์กลางและรอบนอกของวงจรระบบทุนนิยม จากการเร่งรัด อัดฉีดฟื้นฟู บูรณะประเทศ ไม่ว่ากลุ่มประเทศยุโรปและเอเชียตะวันออกหลังจากที่เกิดสงครามโลก ครั้งที่ ๒ ซึ่งได้ส่งผลให้ค่าแรงได้พุ่งสูงขึ้น อัตราการบริโภคการขยายตัวอย่างรวดเร็ว ซึ่งในกลางทศวรรษประมาณสัก ๑๙๗๐ ศูนย์กลางการเติบโตทางเศรษฐกิจของโลกนั้น ไม่ว่าจะอยู่ในฝั่งของสหรัฐอเมริกาและกลุ่มประเทศยุโรป ก็ต้องเผชิญกับสภาวะเศรษฐกิจต้องถดถอย พร้อมตัวเลขอัตราเงินเฟ้อที่ถีบตัวสูงขึ้น เนื่องจากการฟื้นตัวเต็มที่ของประเทศเยอรมนีและประเทศญี่ปุ่น รวมถึงดาวรุ่งอย่างประเทศบราซิล ประเทศไต้หวัน ประเทศเกาหลีใต้ ที่ปรากฏตัวพร้อมกับกำลังการผลิตอย่างเต็มสูบและความสามารถในการแข่งขันอย่างเต็มร้อย ยิ่งผนวกกับราคาน้ำมันที่สูงขึ้น แน่นอนครับ กำไรที่เคยได้อย่างมหาศาลจากกลุ่มอำนาจเศรษฐกิจจึงลดลงอย่างมากมาย บรรดากลุ่มทุนทั้งหลายก็หาทางออกโดยการแอบออกแบบช่องทางหลบหนีเป็น ๒ ช่อง การปฏิรูปโครงสร้างตามแนวความคิดเสรีนิยมใหม่และโลกาภิวัตน์

หนทางแรก การปฏิรูปโครงสร้างทางแนวความคิดของเสรีนิยมใหม่นั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งนางมากาเร็ต แทชเชอร์ ได้ใช้ในประเทศอังกฤษ นายโรนัลด์

เรแกน ได้ใช้ในประเทศสหรัฐอเมริกา รวมถึงประเทศที่กำลังพัฒนาหลาย ๆ ประเทศที่ถูกธนาคารโลกบังคับให้ทำแผนปฏิรูปโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่แปรรูปกิจการของรัฐ ลดอำนาจในการกำหนดนโยบายของรัฐลง และลดการอุดหนุนของภาคสังคม ซึ่งหลาย ๆ ประเทศได้บอกว่านโยบายนี้บางประเทศก็บอกว่าแซ่บ บางประเทศก็บอกว่าไม่แซบนะครับ เพราะฉะนั้นวัตถุประสงค์นั้นก็เพื่อที่จะดึงทรัพยากรจากคนชั้นกลางและคนจนกลับไปที่คนรวย โดยเชื่อว่าเมื่อคนรวย ๆ ขึ้นก็จะมีการจูงใจในการลงทุนเพื่อเดินหน้าเศรษฐกิจอีกครั้ง แต่หนทางนี้ส่งผลให้ในทางตรงกันข้ามครับ การเติบโตทางเศรษฐกิจในช่วงปี ๑๙๘๐ ถึงปี ๑๙๙๐ อยู่ในแค่ระดับ ๑ เปอร์เซ็นต์กว่า ๆ เท่านั้น ในขณะที่ปี๑๙๗๐ ซึ่งเป็นช่วงที่มาแรงของระบบเศรษฐกิจที่เน้นบทบาทของรัฐสร้างความเจริญเติบโตได้มากกว่าหรือที่รู้จักกันดีว่าเป็นเศรษฐศาสตร์แบบเคนส์ (Keynes)

หนทางที่ ๒ โลกาภิวัตน์ได้ถูกหยิบยกขึ้นมาเพื่อรวมเอาพื้นที่ต่าง ๆ ที่ยังไม่เคยถูกหาประโยชน์จากทุนนิยมเข้ามาอยู่ในวงจรเศรษฐกิจโลกเพื่อใช้แรงงานราคาถูก แหล่งวัตถุดิบและที่ดินอันกว้างใหญ่ไพศาลแต่มีราคาถูกแสนถูก รวมถึงแนวโน้มที่จะเป็นตลาดใหม่ ๆ วิธีการแบบนี้ไม่ยากครับท่านประธาน ด้วยการเปิดเสรีทางการค้า ขจัดอุปสรรคไหลเข้าออกของทุน และทำลายกำแพงการลงทุนจากต่างประเทศ กรณีเช่นนี้จะเห็นได้ชัดเจนนะครับ ประเทศจีนคือประเทศเป็นตัวอย่างที่ดีที่สุด บรรดาบริษัทยักษ์ใหญ่ในฟอร์จูน ๕๐๐ (Fortune 500) แห่กันเข้าไปใช้ประโยชน์ของดีราคาจีนกันเป็นแถว โดยเฉพาะแรงงานจีนราคาถูก เพียงช่วงทศวรรษแรกของศตวรรษที่ ๒๑ นั้น กำไรมากมายมหาศาลถึง ๔๐–๕๐ เปอร์เซ็นต์ ของบรรษัทในสหรัฐอเมริกานั้น ได้มาจากการผลิตในจีนและขายของให้กับตลาดใหม่ ๆ อย่างจีน แต่แล้วบรรดากลุ่มทุนก็พบว่าวิธีการนี้ไม่ใช่คำตอบที่ดีที่สุด เมื่ออำนาจการผลิตมหาศาลของจีนที่ล้นเกินไปเสียทุกอย่างนั้น ไม่ว่าจะเป็นชิ้นส่วนคอมพิวเตอร์ เหล็ก รถยนต์ สิ่งทอ เคมีภัณฑ์ ทำให้ราคาและกำไรของพวกเขาถดถอยในราว ปี ๒๕๕๐ กำไรของบริษัทในสหรัฐอเมริกานั้นหยุดโต ซึ่งไม่ต้องพูดถึงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และชีวิตผู้คนที่ถูกผลาญไปกับการผลิตอันล้นเกินตลอดระยะเวลาหลายศตวรรษ ดังปรากฏหลักฐานซึ่งเป็นวิกฤติสิ่งแวดล้อมในขณะนี้ ท่านประธานครับ ตลอดระยะเวลา ๒๐–๓๐ ปีที่ผ่านมานั้น โลกาภิวัตน์ประชาคมโลกเชื่อว่า ทิศทางเศรษฐกิจโลกนั้นไม่มีทางเลือกอื่นใดนอกจากจะต้องโหนรถด่วนทุนนิยมขบวนสุดท้ายให้ได้ ใครตกขบวนก็กลายเป็นประเทศล้าหลังทางเศรษฐกิจ ท่านประธานครับ ดูเหมือนว่าโลกจะไม่มีทางอื่นใดจริง ๆ เมื่อสัญลักษณ์ของอุดมการณ์ทางการเมืองขั้วตรงข้ามอย่างสังคมนิยม ถึงคราวล่มสลาย กำแพงเบอร์ลินถูกรื้อถูกทุบ ประเทศที่เคยยิ่งใหญ่และพอที่จะถ่วงดุลอำนาจกับทุนนิยมโลกได้อย่างสหภาพโซเวียต ก็แตกย่อยออกเป็นประเทศเล็กประเทศน้อย โลกทั้งใบคล้ายถูกเหวี่ยงโดยมหาอำนาจขั้วเดียว จากนั้นมา ผลลัพธ์และผลข้างเคียงที่ตามมาก็อย่างที่ทราบ ๆ กันอยู่ ภายใต้ระเบียบกติกาของทุนนิยมที่ใช้กลไกการเปิดเสรีทางการค้าเป็นอาวุธหลักนำร่อง ผลลัพธ์ที่ออกมานอกเหนือจากจะไม่ได้ทำให้ตัวเลขการเติบโตทางเศรษฐกิจในหลาย ๆ ประเทศที่เลือกยอมรับในรถด่วนขบวนสุดท้ายนี้โตได้ดังที่โฆษณา ผลข้างเคียงของมันก็ยังทำให้ช่องว่าง

ความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจทางกว้างมากขึ้น ทั้งช่องว่างความรวยความจนของคนในประเทศเดียวกัน รวมถึงความรวยความจนระหว่างประเทศต่อประเทศนั้น นับวันที่จะก่อให้เกิดความรุนแรงในระดับอาชญากรรมได้ ในขณะที่บรรดาประเทศผู้ที่สัมปทานเอาทุนนิยมมาเป็นทิศทางหลักกำลังเผชิญวิกฤติเศรษฐกิจรอบแล้วรอบเล่า อีกทั้งด้านหนึ่งมันก็มีตัวอย่างของประเทศที่พยายามจะใช้ต้นทุนทางประวัติศาสตร์ของตนเอง เป็นทั้งเครื่องมือหลักและเครื่องมือรองในการที่จะรับมือ ตัวอย่างเช่น มาเลเซีย ที่ตัดสินใจสวนทางสูตรยาไอเอ็มเอฟยุคต้มยำกุ้ง หลายประเทศในลาตินอเมริกา รัฐอิสลามในหลาย ๆ แห่งก็นำหลักคุณธรรมเข้ามากำกับเศรษฐกิจของตนเอง นี่ยังไม่พูดถึงประเทศที่ค่อนข้างจะมีโรแมนติกอย่างภูฏานนั้น ได้ใช้หน่วยวัดคุณภาพชีวิตแบบอื่นซึ่งไม่ใช้เงินหรือวัตถุ ท่านประธานครับ ตัวอย่างที่กระผมยกมาเหล่านี้เป็นเพียงกรณีเล็ก ๆ เมื่อเทียบกับสัดส่วนการครอบงำของระบบทุนนิยม แต่อย่างน้อยมันก็เป็นหลักฐานยืนยันว่า ทางเลือกทั้งปวงบนโลกใบนี้นั้น ไม่เคยจำกัดแค่หนทางเดียว

ประการที่ ๒ ในช่วงระยะเวลา ๓–๔ ปีที่ผ่านมานั้น ประเทศไทยเรามีการเจรจาทำเขตการค้าเสรีต่าง ๆ กับต่างประเทศจำนวนมากมาย โดยบางกรณีอยู่ในช่วงจัดทำกรอบความตกลงด้วยการจัดทำเขตการค้าเสรี บางกรณีเริ่มมีผลเกิดขึ้นแล้วในบางกลุ่ม ท่านประธานครับ ผมได้ศึกษาและติดตามนโยบายและดำเนินการของรัฐบาลดังกล่าวมาโดยตลอด ----------

เนื่องจากเห็นว่าเป็นนโยบายที่มีความเกี่ยวข้องกับประโยชน์ของประชาชนในหลายอาชีพ และอาจเกิดผลกระทบต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนในทุกระดับอย่างกว้างขวาง ศึกษาข้อมูลและหน่วยงานรับผิดชอบได้แก่กรมเจรจาการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการต่างประเทศ องค์การจากภาคธุรกิจและเอกชน จึงมีข้อสังเกต ดังนี้

๑. กระบวนการเจรจาค่อนข้างเป็นไปด้วยความรีบเร่ง โดยไม่มีความชัดเจน

๒. ไม่ปรากฏข้อมูล ศึกษาข้อมูล ศึกษาให้เป็นระบบเท่าที่มีการชี้แจง

๓. ขาดกระบวนการมีส่วนร่วมหรือการมีส่วนได้เสียอย่างกว้างขวาง

๔. ขาดการเตรียมรับรองผลกระทบรอบด้านอย่างเพียงพอ คำตอบที่หน่วยงานรัฐควรยึดเป็นคำตอบหลัก ซึ่งให้ผู้ที่ได้รับผลกระทบเปลี่ยนอาชีพ หรือเปลี่ยนชนิดพืชที่ปลูก ซึ่งแสดงว่าไม่ได้ให้การศึกษาหรือจัดทำแผนรองรับผลกระทบอย่างรอบคอบ

จากข้อสังเกตที่ผมให้นั้นหวังอย่างยิ่งว่ารัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์ที่มีหน้าที่รับผิดชอบนั้นก็คงจะรับฟัง อย่างน้อย ๆ ผมก็อุ่นใจนะครับว่าทางรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องนั้นได้มีนโยบายที่จะทำให้เรื่องราวทุกเรื่องนั้นโปร่งใส ผมขอเรียนว่าผมยินดีสนับสนุนและเต็มใจอย่างยิ่ง และขอเรียนว่าจะติดตามการทำงานเรื่องนี้ของรัฐมนตรีอย่างใกล้ชิด ขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชัย ชิดชอบ ประธานรัฐสภา ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญท่านเชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนที่จะอภิปรายนั้น กระผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยัง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ไม่ทราบว่าท่านอยู่ที่ไหน ตอนเช้านี้ท่านก็นั่งอยู่นานพอสมควร แล้วก็ออกจากห้องไปประมาณ ๓๐ กว่านาที

บัดนี้ได้เวลาอันสมควรแล้วที่ท่านจะต้องเข้ามานั่งฟังสมาชิกรัฐสภาพูดอภิปราย เพราะท่านเคยให้สัมภาษณ์สื่อมวลชนหลายครั้งหลายหนว่าจะให้ความสำคัญต่อการประชุมสภา มาเถอะครับ ไม่มีอะไรรุนแรงหรอกครับ ก่อนที่กระผมจะอภิปรายอะไรลงไปนั้น กระผมขออนุญาตที่จะยิงตรงไปที่ท่านประธานโดยตรงในฐานะที่ท่านประธานเป็นประธานกรรมการของสถาบันพระปกเกล้า ท่านประธานครับ กระผมคนหนึ่งละครับที่เรียนสถาบันพระปกเกล้ามาเมื่อปี ๒๕๔๔ จบมา ๗ ปีแล้วท่านประธาน แล้วกระผมเชื่อแน่ว่ากระผมเป็นคนเดียวที่เป็นผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันพระปกเกล้า แล้วก็ติดเข็มวิทยฐานะตลอด ๗ ปี วันนี้ขอถอดออกและจะเลิกติดตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป เพราะไม่สามารถรับได้กับการกระทำของครูบาอาจารย์และนักวิชาการในสถาบันแห่งนี้ที่ท่านประธานเป็นประธาน ท่านจะต้องรับทราบ ส่งเอสเอ็มเอส (SMS) ไปถึงสมาชิกรัฐสภาทุกคนที่เป็นนักศึกษาอยู่ในสถาบันพระปกเกล้า บอกให้มาร่วมประชุมรัฐสภา โดยวันนี้ไม่ต้องไปเรียนหนังสือและจะไม่ถือเป็นการลา ทำอย่างนี้ได้อย่างไร ท่านประธานครับ เมื่อก่อนนี้พรรคไทยรักไทย พรรคพลังประชาชนเป็นรัฐบาล สถาบันพระปกเกล้าไม่เห็นทำอย่างนี้เลย และแถมยังเอานักวิชาการที่เข้าไปด่ากับพรรคไทยรักไทย พรรคพลังประชาชนมาโดยตลอด ขาดความสง่างามของการเป็นสถาบันทางด้านวิชาการ เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปกระผมจะเลิกติดเข็มวิทยฐานะสถาบันพระปกเกล้า ถอดออกแล้วครับ ไม่ติดแล้วครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านเชาวรินครับ ประทานอภัย ผมขอเรียนให้ทราบครับ คือสถาบันพระปกเกล้าเขาดูแลในเรื่องระบอบประชาธิปไตย แล้วก็กิจการสภา แล้วก็มีข้อตกลงระหว่างเลขาธิการสถาบันกับผมนะครับ เนื่องจากว่าที่ประชุมไม่ค่อยครบองค์ประชุม ผมก็ได้เรียนว่าในวันประชุมขอความกรุณาสถาบันให้งด คือหมายความว่าท่านไม่ต้องงดการเรียนการสอน แต่ว่าให้ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีโอกาสได้เข้ามาประชุม และไม่ให้ขาดสิทธิใน ๗๕ เปอร์เซ็นต์ของเวลาเรียน เขาก็ได้ปฏิบัติตามที่กระผมร้องขอครับ ก็เรียนด้วยความเคารพว่า กระผมเป็นคนที่สั่งเองครับ ด้วยความเคารพครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ถ้าท่านประธานสั่งอย่างนั้นก็พอรับได้

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : โปรดใส่คืนเถอะครับ เพราะของหายากครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : แต่ท่านประธานครับที่ผ่านมานี่ไปเชิญนักวิชาการที่มีความเป็นปฏิปักษ์ต่อ พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร มาเป็นผู้บรรยายในสถาบัน แล้วก็ด่าอย่างเสีย ๆ หาย ๆ ต่อพรรคพลังประชาชน พรรคเพื่อไทย เอาละพรรคไทยรักไทยผมไม่เกี่ยวผมยังไม่ได้เป็นสมาชิก เพราะตอนนั้นผมเป็นสมาชิกวุฒิสภา แต่ตอนมาเป็นพรรคพลังประชาชนนี่ก็ด่าอยู่ตลอดเวลา มันไม่ถูกต้องผมว่านักวิชาการทำอย่างนี้ไม่ถูก ผมไม่ติดครับท่านประธาน ผมยังมีเข็มอื่นอีกตั้งหลายชิ้น ผมติดเข็มอื่น ไม่เอาแล้ว ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เอาใส่กระเป๋าไว้ตรงนั้นเดี๋ยวจะลืมครับใส่กระเป๋าไว้ก่อน

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ครับ ผมจะทำตามที่ท่านแนะนำนะครับ ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่า ที่ผมจะอภิปรายต่อไปนี้หากท่านนายกรัฐมนตรีไม่มารับฟังท่านกรุณาสั่งเจ้าหน้าที่ให้ถอดเทปไปถึงท่านนายกรัฐมนตรี เพราะผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานบอกว่าเราต้องมาสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองใหม่ เมื่อคนที่เป็นนายกรัฐมนตรีขึ้นมาบริหารชาติบ้านเมืองแล้วนี่ ในฐานะที่เป็นสมาชิกรัฐสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพราะคนที่ไม่ได้เป็น ส.ส. ไม่มีสิทธิที่จะเป็นนายกรัฐมนตรีรัฐธรรมนูญเขียนไว้อย่างนี้บล็อกมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ เมื่อคนที่เป็น ส.ส. ต้องไปเป็นนายกรัฐมนตรี ไหนหรือพวกเรา ส.ส. ด้วยกันเองทำไมไม่ยกย่องทำไมไม่ให้เกียรติ ที่ผ่านมานี่ย่ำยีคนเป็นผู้นำประเทศ ไม่ให้เกียรติผู้นำประเทศหลายครั้งหลายหน ผมคิดว่าควรจะยุติได้แล้ว ขอให้เริ่มต้นศักราชใหม่ เริ่มต้นการเมืองใหม่ เริ่มจากนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ว่า ส.ส.ทุกคนต้องให้เกียรติผู้นำประเทศ และรวมไปถึงประชาชนในประเทศนี้ด้วย ไม่ใช่เอานายกรัฐมนตรีมาด่า มาว่าอย่างสาดเสียเทเสีย โดยขาด

ความเคารพยำเกรง สื่อมวลชนเองเวลาสัมภาษณ์นายกรัฐมนตรี ไม่ได้คุยกันเรื่องส่วนตัว จะมาบอกคุณอภิสิทธิ์อย่างโน้น คุณอภิสิทธิ์อย่างนี้ไม่ได้ครับ ต้องบอกว่าท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ถึงจะถูก เมื่อวานเห็นแล้วมันขัดหูขัดตา นี่เดี๋ยวเขาก็คงจะด่าผม แต่ไม่เป็นไรด่าเถอะด่าพวก ส.ส. ธรรมดาไม่เป็นไร แต่ระดับนายกรัฐมนตรีต้องให้เกียรติ ต้องยกย่อง แล้วต้องเริ่มทำตั้งแต่บัดนี้เลยเป็นวัฒนธรรมของคนไทย ผมขอฝากอย่างนี้ครับ ท่านประธานครับ ท่านนายกรัฐมนตรีเป็นตัวละครสำคัญในเรื่องของการทำให้ประชาคมอาเซียนขับเคลื่อนได้ และมีตัวละครเสริมอีกเพียงไม่กี่คน คนที่โดดเด่นที่สุดและมีความสำคัญที่สุดคือท่านนายกรัฐมนตรี ดังนั้นผมขอฝากท่านประธานไปถึงท่านนายกรัฐมนตรี ทราบว่าท่านอายุ ๔๔ ปี เป็นนายกรัฐมนตรีที่หนุ่มที่สุดของประเทศไทยในรอบ ๓ ทศวรรษ ที่ผมระบุแค่ ๓ ทศวรรษ เพราะผมเข้ามาเดินบนถนนสายนี้ในช่วง ๓ ทศวรรษ ก่อนหน้านั้นเห็นในประวัติศาสตร์บอกว่าจอมพล ป. พิบูลย์ สงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี อายุน้อยกว่าท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์นั่นผมไม่เกี่ยวเพราะว่าผมยังไม่ทัน เอาเฉพาะท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ เพิ่งจะ ๔๔ ปี ยังไปอีกหลายรอบ ยังไปได้อีกหลายครั้งหลายหน ท่านประธานครับ ภาษาอังกฤษที่ท่านอภิสิทธิ์ใช้สมบูรณ์ ใช้ได้ ผมอยากจะฝากท่านประธานไปยังนายกรัฐมนตรี มีเวลาว่างศึกษาภาษาจีนอีก ๑ ภาษา และผมเชื่อว่าสติปัญญาอย่างท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์สบายมาก จะเรียนภาษาจีนได้อย่างแตกฉานในเวลาอันรวดเร็วภายในอนาคตข้างหน้าไม่นานนี้ละครับ ภาษาจีนจะเป็นภาษาที่มีบทบาทสำคัญในเวทีการเมืองระดับโลก หรือแม้แต่ในภูมิภาค เห็นไหมครับ กรอบการเจรจาของสมาคมประชาชาติอาเซียนหลายฉบับมีความเกี่ยวข้องเกี่ยวพันไปถึงจีน จีนเองเป็นตลาดที่มีผู้บริโภคถึง ๑,๓๐๐ ล้านคน ในขณะเดียวกันยังมีผู้อพยพไปอยู่ต่างประเทศที่เราเรียกกันว่าโอเวอร์ซี ไชนิส (Overseas Chinese) หรือที่ภาษาจีนเขาเรียกว่าห่วเซี๊ยว ภาษาจีนกลางเรียกว่า หัวเฉียว ตรงนี้จะมีความสำคัญมากถ้าท่านนายกรัฐมนตรีของประเทศไทยพูดภาษาจีนได้อีก ๑ ภาษา ผมจะภูมิใจมาก และนั่นจะเป็นประโยชน์อย่างมหาศาลต่อประเทศ ทำไมผมแนะนำอย่างนี้ เพราะว่าท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ไม่เหมือนนักการเมืองคนอื่น ท่านไม่ต้องไปเสียเวลาอยู่ในวงเหล้า ท่านไม่ต้องไปเสียเวลาอยู่ในอ่างอาบ อบ นวด เพราะฉะนั้นท่านมีเวลาที่จะศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องภาษาจีนไม่เกินความสามารถของท่านอย่างแน่นอน นี่เรื่องที่ ๑

ร ๑/๒๕๕๒ (ส. ทั่วไป) ประภาลักษณ์ ๖๒/๑

เรื่องที่ ๒ ท่านประธานครับ ตั้งแต่ท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ได้รับการลงมติจากสภาผู้แทนราษฎร และได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ได้เข้าเฝ้าถวายสัตย์ปฏิญาณ เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๑ เวลาใกล้เคียงกันนี้ ผู้นำประเทศบารัค โอบามา (Barack Obama) ของสหรัฐอเมริกา ประธานาธิบดีคนที่ ๔๔ อายุ ๔๗ สง่างามเหลือเกิน ท่านประธานครับ ทั่วโลกนี้ติดตามความเคลื่อนไหวของประธานาธิบดีคนนี้ วัยก็ใกล้เคียงอยู่ในวัยทำงานเช่นเดียวกันกับท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ สื่อต่าง ๆ ก็ยกย่องท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ ยกกันถึงขนาดว่าเป็น โอบามาร์ค ผมเองก็มีความรู้สึกคล้อยตามสื่อทั้งหลาย และอยากจะกราบเรียนว่า ท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์มีโอกาสเป็นโอบามาร์คแน่ ๆ ถ้าท่านกล้าตัดสินใจในเวลาอันรวดเร็ว ดูสิครับ ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาสาบานตัวเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๐ ที่ผ่านมานี้เอง งานแรกลงนามปิดคุก ปิดคุกครับ กวนตานาโม ซึ่งเป็นสถานที่กักกันนักโทษที่ถูกวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับเรื่องการละเมิดสิทธิมนุษยชน เช่นกันเวลานี้บ้านเมืองของเราตกเป็นเป้าของสื่อต่างประเทศ เกี่ยวกับเรื่องผู้อพยพก็ดี เกี่ยวกับคนในประเทศก็ดี เกี่ยวกับชนกลุ่มน้อยที่มีถิ่นฐานอยู่ภายในประเทศ ก็ดี อยู่ในความสนใจของสายตาชาวโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ไม่กี่วันมานี้ สำนักข่าวต่างประเทศพูดกันถึงเรื่อง โรฮิงญา ท่านประธานครับ ผมขออนุญาต ชาวโรฮิงญา ซึ่งเป็นชนกลุ่มน้อยชาวมุสลิมที่อาศัยอยู่ทางตอนเหนือของประเทศพม่า ถูกถือว่าเป็นผู้ลี้ภัยในสายตารัฐบาลพม่า ชาวโรฮิงญาจึงไม่ได้รับสิทธิ ไม่ได้รับการศึกษา ถูกใช้แรงงานโดยไม่ได้รับค่าตอบแทน ไม่สามารถเดินทางไปไหนมาไหนได้ ถูกจำกัดให้อยู่เพียงเฉพาะในพื้นที่อันจำกัดของตน ไม่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย มันมาเกี่ยวข้องกับประเทศไทยตรงที่มีข่าวว่า กองทัพเรือได้ควบคุมชาวโรฮิงญาแล้วก็ผลักดันออกนอกประเทศด้วยการจับลงไปในเรือลำน้อย ๆ ให้อาหารเพียงน้อยนิด จนมีผู้เสียชีวิตในทะเลไปจำนวนมากมาย จากการให้ปากคำของผู้ที่รอดชีวิต ตรงนี้ประเทศไทยถูกวิพากษ์วิจารณ์จนเสียหายในสายตาของชาวโลก ท่านนายกรัฐมนตรีควรใช้ความกล้าหาญแบบเดียวกับบารัค โอบามา เพื่อท่านจะได้เป็นโอบามาร์ค สั่งตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริง ผิดว่าไปตามผิด ถูก เราก็ต้องยันกับชาวโลกว่า ข้อเท็จจริงไม่ได้เป็นอย่างที่เขาใส่ไคล้ นี่เป็นสิ่งที่

ท่านนายกรัฐมนตรีน่าจะฉวยเป็นโอกาส แสดงความเป็นผู้นำ ภาวะผู้นำออกมาให้ชาวโลกเห็น ให้สมกับที่คนไทย สื่อมวลชนไทยยกย่องเป็นโอบามาร์ค

เรื่องที่ ๓ ท่านประธานครับ ท่านจะต้องรีบสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม กระบวนการยุติธรรมระยะหลังนี้นะครับ ถูกวิพากษ์วิจารณ์ ถูกจับตามองอย่างมาก ท่านประธานครับ อย่างหนังสือพิมพ์วันนี้ มติชนฉบับวันนี้ครับ เอาความเห็นของนักกฎหมายที่มีชื่อเสียงและมีความตรงไปตรงมา ได้รับการยกย่องว่าเป็นครูบาอาจารย์ด้านกฎหมาย ท่านศาสตราจารย์ดอกเตอร์คณิต ณ นคร ท่านได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการวิพากษ์วิจารณ์สถาบันศาลยุติธรรมในบ้านเรา เป็นเรื่องที่น่ารับฟัง แต่ท่านนายกรัฐมนตรีท่านต้องใช้ความเป็นผู้นำในการสร้างความเชื่อมั่นของกระบวนการยุติธรรม ของกระบวนการศาลไทย นี่ครับ ผมตัดเก็บไว้เลย หลาย ๆ อย่าง เป็นความเห็นของอาจารย์คณิต ที่บอกว่าเวลานี้ศาลยุติธรรมมีปัญหา เมื่อวานนี้ท่านนายกรัฐมนตรีทักษิณได้ออกอากาศโฟนอิน (Phone in) เข้ามาใน ดี–สเตชั่น (D–Station) วันนี้หนังสือพิมพ์หลายฉบับก็ไปนำความเห็นของรัฐมนตรีในรัฐบาลชุดปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรัฐมนตรีตุ๊กตา บอกไม่ให้ความสำคัญกับเรื่องของนายกรัฐมนตรีทักษิณ ความจริงผมอยากจะกราบเรียนว่า ตั้งแต่นายกรัฐมนตรีทักษิณต้องออกไปอยู่ต่างประเทศนี่ ท่านประธานครับ ท่านไม่ได้รับความเป็นธรรมจริง ๆ ผมยืนยันเลยครับ เมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ผู้พิพากษาศาลฎีกาคนหนึ่ง ไปพูดในท่ามกลางผู้นำพันธมิตร พวกเสื้อเหลืองที่อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี บอกจับตาดูให้ดี ศาลจะตัดสินจำคุกนายกรัฐมนตรีทักษิณโดยไม่รอลงอาญา ----------

ไม่ว่าคดีอะไรก็แล้วแต่มาถึงจะต้องตัดสินจำคุกอย่างเดียว ธงมันมาอย่างนั้น ผมทราบความตรงนี้เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ท่านประธานครับ ผมนี่แหละเป็นคนบอกท่านนายกรัฐมนตรีทักษิณว่าอันตราย ถ้าศาลเล่นกันอย่างนี้ท่านไม่ควรอยู่รับฟังคำพิพากษา ท่านน่าจะใช้โอกาสตอนที่ไปเปิดกีฬาโอลิมปิก ไปแล้วไปลับอย่าเพิ่งกลับไปตั้งหลักให้ดีก่อน อย่างไรเสียท่านก็ไม่ต้องหนีถึง ๑๐ ปี อายุความ ๑๐ ปี ถามว่าทำไมตัดสิน ๒ ปี ตัดสิน ๒ ปีเพื่อให้มีเงื่อนไขไม่สามารถร้องขอรอลงอาญาได้ แล้วที่ประหลาดก็คือ เวทีพันธมิตรเอาไปพูดในทำเนียบ ท่านคงจะเคยได้ยิน เอเอสทีวี (ASTV) ถ่ายทอดสด พวกนักปลุกระดมทั้งหลายขึ้นมา ทักษิณ มันก็ตะโกน เข้าคุก ทักษิณ เข้าคุก มันรู้ล่วงหน้าได้อย่างไรว่าต้องเข้าคุก นี่ขนาดศาลฎีกายังไม่ได้อ่านคำพิพากษา สุดท้ายพออ่านมาก็ตรงกับที่พันธมิตรได้บอกกับมวลชนเป็นการล่วงหน้า นี่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ยังมีศาลรัฐธรรมนูญอีก ๑ ศาล ท่านประธานครับพวกพันธมิตรมันพูดบนเวทีที่ทำเนียบรัฐบาล มันบอกว่านายกรัฐมนตรีสมชายจะไม่มีโอกาสเป็นผู้กราบถวายมงคลชัยในวันเฉลิมพระชนมพรรษา วันที่ ๔ ธันวาคม นั่นมันรู้ล่วงหน้าอีกพันธมิตร ศาลรัฐธรรมนูญอ่านคำวินิจฉัยยุบพรรควันที่ ๒ พวกพันธมิตรพูดล่วงหน้าว่าวันที่ ๔ ธันวาคม ซึ่งเป็นวันที่ประชาชนชาวไทยพสกนิกรทุกหมู่เหล่าเข้าเฝ้าถวายพระพรชัยมงคล ประเพณีปฏิบัตินายกรัฐมนตรีจะเป็นผู้กราบบังคมทูลถวายพระพรชัยมงคลในวโรกาส วันเฉลิมพระชนมพรรษา แต่พันธมิตรไปพูดล่วงหน้าที่ทำเนียบรัฐบาลบอกว่า วันที่ ๔ นี้ สมชายจะไม่ได้เป็นผู้กราบบังคมทูล แล้วมันก็ออกมาอย่างนั้นท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นที่ท่านนายกรัฐมนตรีทักษิณบอกว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมจึงเป็นความถูกต้อง ผมออกเดินทางต่างจังหวัด ท่านประธานครับ ไปเจอบทกวีอยู่ข้างฝาตามห้องน้ำห้องส้วมปั๊มน้ำมันเขียนไว้เยอะแยะ ขนาดเสียงทักษิณมึงยังกลัว ถ้าเห็นตัวมึงตายแน่ มันสะท้อนให้ถึงความไม่ยุติธรรมที่บังเกิดในประเทศนี้

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านเชาวรินครับ ผมว่าขอเข้าอาเซียนบ้างได้ไหมครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ นี่เป็นเรื่องเกี่ยวกับอาเซียนล้วน ๆ เลยครับ

(นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณหมอครับ นั่งลงก่อนครับ กำลังเข้าใจแล้วครับ ท่านไม่ต้องประท้วงละครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) . เพราะว่าท่านนายกรัฐมนตรีนี่จะต้องเป็นผู้นำของประเทศไทยในการเข้าประชุม และยิ่งปีนี้เป็นประธานด้วยครับ ผมถึงเรียกร้อง ๓ ข้อ ๑. ถ้าท่านมีโอกาสท่านไปเรียนภาษาจีนเพิ่มเติม นี่เพื่อเพิ่มพูนความยิ่งใหญ่ให้ตัวท่านเอง ไม่ได้เรื่องเสียหายอะไร ๒. สั่งการให้สอบสวนเกี่ยวกับเรื่องการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่ปรากฏเป็นข่าว สื่อมวลชนต่างชาตินี่เพ่งเล็ง ๓. ท่านต้องสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม ที่พูดอย่างนี้เพราะอะไร เพราะถ้าหากว่ากระบวนการยุติธรรมมันไม่ได้ยุติธรรม คนต่างชาติที่ไหนใครจะมาลงทุนบ้านเรา ต่อให้มีกฎบัตรอาเซียนอีก ๒๐ ฉบับก็ไม่มีใครสนใจ เพราะบ้านนี้เมืองนี้หาความเป็นธรรมไม่ได้ ท่านประธานครับ มีคำกล่าวว่า แผ่นดินใดก็ตามถ้าไม่มีความเป็นธรรม แผ่นดินนั้นจะไม่มีความสงบสุขครับ เฉพาะส่วนของท่านนายกรัฐมนตรี ผมจะแค่นี้แหละไม่พูดอะไรมากกว่านี้ มาถึงตัวละครสำคัญคนที่ ๒ ท่านประธานครับ คุณกษิต เพื่อนผมพูดไปหลายคนแล้ว แต่ผมต้องพูดอีกหน่อย เพราะบางทีท่านนายกรัฐมนตรีอาจจะไม่รู้ ต้องกราบเรียนท่านประธานเพื่อให้ท่านนายกรัฐมนตรีได้รับทราบข้อมูลตรงนี้ ท่านนายกรัฐมนตรีได้รับโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีตามประกาศวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๑ แล้วไม่นานครับวันที่ ๒๐ ธันวาคม มีประกาศแต่งตั้งคณะรัฐมนตรี จากวันที่ ๑๗ ถึงวันที่ ๒๐ นี้ระยะเวลา ๓ วัน คุณกษิตไม่รู้หรือว่าตัวเองจะต้องไปเป็นรัฐมนตรีต่างประเทศ ตำแหน่งนี้มันไม่ใช่ตำแหน่งถูกหวยแล้วส้มหล่น ไม่ใช่ มันต้องมีการทาบทาม ต้องเอาประวัติไปให้เลขาธิการคณะรัฐมนตรีตรวจสอบ มีคุณสมบัติเป็น

รัฐมนตรีได้ไหม อะไรต่ออะไร เพราะฉะนั้นคุณกษิตต้องรู้ล่วงหน้าแล้วว่ามีการวางตัวคุณกษิตเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศ ถ้าจะว่ากันไปถึงคุณสมบัติ ความรู้ใช้ได้ เมื่อเช้าผมพูดไปทีหนึ่งแล้ว จบอินเตอร์เนชั่นแนล (International) ด้านการต่างประเทศ ----------

อินเตอร์เนชั่นแนล เอฟแฟร์ส (International Affairs) จากจอร์จทาวน์ ยูนิเวอซิตี้ (Georgetown University) ประเทศสหรัฐอเมริกา ไม่เลวท่านประธาน และยังด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ อินสทิทิว ออฟ โซเชียล สตัดดี้ (Institute of Social Studies) จากประเทศเนเธอร์แลนด์ ถือว่าตรงครับ เรียนมาตรง แล้วยังมีประสบการณ์ตรงก็ตรงที่ว่าเคยดำรงตำแหน่งเอกอัครราชทูตไทยประจำมอสโก ประเทศรัสเซีย เอกอัครราชทูตไทยประจำอินโดนีเซีย เยอรมัน ญี่ปุ่น ตำแหน่งสุดท้ายก่อนเกษียณตำแหน่งเอกอัครราชทูต ณ กรุงวอชิงตัน ดีซี ประเทศสหรัฐอเมริกา จะหาใครมีคุณสมบัติดีเท่าคุณกษิตก็คงไม่ใช่หาได้ง่าย ๆ เหมาะสมครับความรู้ประสบการณ์ แต่นิสัยท่านประธานครับ นิสัยเป็นเรื่องที่จะต้องแก้ไข ท่านประธานครับ เมื่อกี้ผมกราบเรียนแล้วว่าจากวันที่ ๑๗ ที่มีโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกรัฐมนตรี และวันที่ ๒๐ แต่งตั้งคณะรัฐมนตรี คุณกษิต ต้องรู้ล่วงหน้าว่าตนเองจะต้องถูกวางอยู่ในตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ไปพูดได้อย่างไร ท่านประธานครับ นี่เว็บไซต์ เทเลกราฟ (Website Telegraph) เทเลกราฟนี่เป็นสื่อของประเทศอังกฤษ เขาบอกเลยครับ แบงคอค แอร์พอร์ท โพรเทสท์ เวอ ฟัน (Bangkok airport protests were fun) ฟัน (Fun) แปลว่า ตลก เซย์ ไทยแลนด์ นิว ฟอร์เรน มินิสเตอร์ (says Thailand's new foreign minister) เป็นคำพูดของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศไทย ก็อย่างที่คนไทยทั้งหมดรู้ ชาวต่างชาติทั่วโลกรู้ ท่านบอกการบุกยึดสนามบินเป็นนวัตกรรมใหม่ทางการเมือง เป็นเรื่องตลก มีอาหารอร่อย มีดนตรีไพเราะ เป็นอย่างไรท่านประธานครับ ท่านมีความสุขอยู่บนความทุกข์ของคนอื่น เทเลกราฟมันรายงาน ท่านประธาน อยู่ในพารากราฟ (Paragraph) ที่ ๓ มอร์ แธนทรี ฮันเดรด ฟิฟตี้ เธาเซินด์ เทรฟเวลเลอร์ เวอร์ แสตนดาร์ด ทรี วีคส์ อะโก เวน อะ ฟิวเธาเซินด์ เด็มมอนสเทรเตอร์ ฟรอม ดิ อัลตราอยัลลิสท์ พีเพิล'ส (More than 350,000 travellers were stranded three weeks ago when a few thousand demonstrators from the ultraroyalist People's)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านเชาวรินครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ครับผม

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มันไม่ได้เกี่ยวกับอาเซียนสักนิดเลยครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : โอ้โฮ ตรง ๆ เลยท่านประธาน เพราะท่านจะต้องเป็นตัวแทนรัฐบาลไทยในการลงนามในสัญญาต่าง ๆ แล้วตัวรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเป็นอย่างนี้ จึงต้องหยิบยกมาวิพากษ์ และที่สำคัญท่านบอกว่าตรงนี้ไม่เกี่ยว ผมเอาตรงอื่นก็ได้ท่านประธานได้ ๆ เอาอื่น ๆ ตรงนี้เกี่ยวไหมท่านประธาน เป็นผู้ต้องหาคดีอาญาท่านประธานครับ บันทึกประจำวันสถานีตำรวจภูธรราชาเทวะ กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรปราการ กองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค ๑ เขาแจ้งความว่าเป็นผู้ก่อการร้ายให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดี นี่ครับบันทึกประจำวัน ผมไปถ่ายมาจากโรงพัก นี่คือข้อเท็จจริงครับ แล้วรายละเอียดก็บรรยายอยู่ในคำให้การของผู้แจ้งความให้มีการดำเนินคดี เอาสักท่อนหนึ่งนะท่านประธาน เอาแค่ท่อนเดียวนะครับ ระหว่างวันที่ ๑๖ ๑๗ ๒๓ ๒๔ ๒๖ ๒๗ ๒๙ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ นายกษิต ภิรมย์ ได้ร่วมกันกระทำความผิดกับ พลตรี จำลอง ศรีเมือง นายสนธิ ลิ้มทองกุล นายสุริยะใส กตะศิลา นายสมศักดิ์ โกศัยสุข และนายพิภพ ธงไชย ยังมีชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอีกคนหนึ่งแต่ผมไม่อ่าน พออ่านทีไรมันปวดหัวใจ ไอ้หมอนี่มันใส่สูทเข้ามาระหว่างที่มีการชุมนุมตั้งแต่สะพานมัฆวานรังสรรค์ไปยึดทำเนียบจนไปถึงยึดสนามบิน ท่านประธานครับ วันไหนมีการประชุมสภามันจะใส่สูทเข้ามาแล้วไปนั่งกินข้าวข้างหลังนี่ กินเสร็จปั๊บมันก็ออกจากสภาแล้วก็ถอดสูทออกใส่เสื้อยืดขึ้นไปด่า รัฐบาลมันเลว สภามันชั่ว บางวันมันก็ว่ารัฐบาลชั่ว สภามันเลว เอ๊ะ ถ้าสภาชั่วหรือสภาเลว แล้วคุณเป็นสมาชิกอยู่ในสภานี้ทำไม นั่นแสดงว่าคุณก็ชั่วหรือไม่คุณก็เลว ผมถึงไม่เอ่ยชื่อมัน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมว่ามันไม่เข้าเลยอาเซียน

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : นี่ก็อาเซียนล่ะครับนี่ อาเซียนครับ เพราะว่าท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ผมหมายถึงท่านกษิต คุณกษิตนี่ที่ไปเกี่ยวข้องกับคนเหล่านี้แล้วเขาแจ้ง

ความดำเนินคดีทั้งหมดละครับ เพราะฉะนั้นท่านประธานครับท่านนายกรัฐมนตรีต้องรับทราบว่าเวลานี้รัฐมนตรีร่วมรัฐบาลของท่านตกเป็นผู้ต้องหาของเจ้าพนักงานตำรวจตามที่ผมกราบเรียน เท่านั้นยังไม่พอท่านประธานครับ ท่านประธานเคยจำได้ไหมสมัยก่อนนี้งานปิดทองฝังลูกนิมิตเวลาเขาโฆษณาบอก ----------

วันนี้พบกับสังข์ทอง สีใส พรุ่งนี้พบกับสุรพล สมบัติเจริญ ยัง ๆ ไม่พอ ยังมีอีก นี่ครับอีกคดีครับ ยังมีอีกครับ นี่สด ๆ เลยครับท่านประธาน นี่วันนี้วันที่เท่าไรครับ ๒๖ วันที่ ๒๓ ครับ มีหนังสือร้องไปที่ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินและคณะผู้ตรวจการแผ่นดิน เพื่อให้ถอดถอนคุณกษิตพ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ นี่มีปัญหาแล้วรัฐบาล ท่านอภิสิทธิ์ ผมภาวนาอยากจะให้ท่านอยู่ยาว ท่านอยู่ยาวผมก็อยู่ด้วย เพราะผมเป็น ส.ส. ทีนี้ท่านมีปัญหาตรงนี้ท่านต้องรีบแก้ ถ้าตราบใดที่คุณกษิตยังนั่งอยู่ตรงนี้คือลูกตุ้มที่ถ่วงความเจริญของชาติบ้านเมือง ถ่วงความก้าวหน้าของการทำงานของรัฐบาลท่านประธานครับ ทั้งหมดนี่ผมอยากจะกราบเรียนว่า ที่ผมต้องพูดมาทั้งหมดก็เพราะว่าคุณกษิตนี่เข้ามาเป็นรัฐบาล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ไปทำผลงานชิ้นเดียวครับ ชิ้นเดียวตั้งแต่ได้รับโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง คือ ไปเอาระเบียบกระทรวงการต่างประเทศว่าด้วยการออกหนังสือเดินทาง พ.ศ. ๒๕๔๘ ที่ท่านกันตธีร์ ศุภมงคล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศได้ลงนามประกาศใช้ เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม และได้มีการประกาศอยู่ในราชกิจจานุเษกษา เล่มที่ ๑๒๒ ตอน ๓๙ ง ณ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๘ คือไปเอาระเบียบตรงนี้ครับ ไปถอนหนังสือเดินทางทางการทูตของท่านนายกรัฐมนตรีทักษิณ คุณกษิตเร่งรีบเหลือเกิน ทำเหมือนอย่างกับเกลียดชังท่านนายกรัฐมนตรีทักษิณเป็นการส่วนตัวใช้ระเบียบนี้ไปถอนหนังสือเดินทางสีแดง หนังสือทางการทูต ต่อให้ถอนทุกเล่มท่านนายกรัฐมนตรีทักษิณก็สามารถเดินทางไปที่ไหน ๆ ได้ เพราะท่านมีหนังสือเดินทางของประเทศอื่นอีก ๒ ประเทศ หรือ ๓ ประเทศเท่าที่ผมทราบ เพราะฉะนั้นการที่คุณกษิตทำตัวอย่างนี้ พวกผม ส.ส. พรรคเพื่อไทยทั้งหมด ๑๘๒ ชีวิต จะถือว่าคุณกษิต คุณเป็นศัตรูกับพรรคเพื่อไทย ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ

(นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) : ท่านประธานครับ ผมประท้วงท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ประท้วงเรื่องอะไรครับ

นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) : ท่านประธานครับ กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรปราการ พรรคเพื่อไทย ท่านประธาน ผมรู้สึกเสียใจ เมื่อสักครู่ที่ท่านร้อยตำรวจโท เชาวริน ท่านได้บอกว่าท่านจะถอดเข็มของสถาบันพระปกเกล้าผมว่าสมควรครับ เพราะผมเสียใจที่ได้ยินท่านประธานได้กล่าวชี้แจงว่าเป็นคนประสานกับทางสถาบันพระปกเกล้าให้นักศึกษาที่เรียนอยู่สามารถมาประชุมได้โดยที่ไม่ขาดเรื่องการลงเวลาเรียนกัน นี่คือเรื่องที่ผมประท้วงท่านประธาน ท่านประธานทำผิดข้อบังคับ ข้อ ๕ ครับ ประธานรัฐสภามีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้ ๑. เป็นประธานของที่ประชุมรัฐสภา ๒. กำหนดการประชุมของรัฐสภา ๓. ควบคุมและดำเนินกิจการของรัฐสภา ๔. รักษาความสงบเรียบร้อยในที่ประชุมรัฐสภา ตลอดถึงบริเวณของรัฐสภา ๕. เป็นผู้แทนรัฐสภาในกิจการภายนอก ๖. แต่งตั้งกรรมการเพื่อดำเนินกิจการใด ๆ ตาม (๗) ๗. อำนาจและหน้าที่อื่นตามที่มีกฎหมายบัญญัติไว้หรือตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ท่านประธานครับ ผมใส่ชุดดำอยู่ก็บอกอาทิตย์ที่แล้วว่า ผมประท้วงและก็ประจาน และก็ไม่ชอบลัทธิอภิสิทธิ์ชน วันนี้ท่านประธานท่านบอกว่าท่านได้ประสานและชี้แจงต่อท่านเชาวริน วันนี้พวกผมจะทำอย่างไรครับ วันนี้ผู้หลักผู้ใหญ่ในแผ่นดินคิดอะไรทำอะไรกันอยู่ ผมไม่เข้าใจ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไม่ใช่ ประท้วงผม

นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) : ผมประท้วงท่านประธานว่า ท่านประธานใช้อำนาจหน้าที่อะไรที่ไปประสานให้ทางสถาบันพระปกเกล้าขาดประชุมได้

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ให้ผมวินิจฉัยสิครับ ไม่ใช่อภิปรายครับ

นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) : ผมชี้แจงให้ท่านประธานทราบครับว่า การทำอย่างนี้มันไม่ถูกต้องมันก็เหมือนกับ ส.ส. เขาเรียนจบมาแล้ว จบปริญญาตรีมา หรือว่าได้จบไปเรียนการศึกษานอกระบบแล้วลงเวลาไม่ครบ แต่วันนี้ท่านประธานประสานบอกให้มาประชุมในสภาได้โดยที่ไม่ขาด

การเรียนผมก็สงสัยเหมือนกันว่า สถาบันพระปกเกล้า ซึ่งเป็นพี่เลี้ยงของรัฐสภา ผมก็เคยไปอบรม นี่คือสิ่งที่ทำให้ผมเสียใจ ผมขอให้ท่านวินิจฉัยครับ และได้ช่วยกันพิจารณาโปรดแก้ไขนะครับ และอย่าให้เกิดกรณีอย่างนี้อีก ----------

เพราะรัฐสภาแห่งนี้วันนี้ต้องเป็นตัวอย่างที่ดีครับ รัฐสภาแห่งนี้ต้องมีเหตุมีผลครับ และไม่สนับสนุนวิธีการใด ๆ ก็แล้วแต่ที่เข้าข่ายลักษณะของลัทธิอภิสิทธิ์ชนครับ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ที่สอนให้ผมไปปฏิบัตินะครับ บางอย่างผมก็ทำได้ บางอย่างผมก็ทำไม่ได้ ในฐานะที่ผมเป็นประธานสถาบันพระปกเกล้าผมก็ได้ติดต่อประสานงาน เนื่องจากผมได้เรียนกับท่านเชาวรินและที่ประชุมทราบแล้วนะครับ ผมก็ได้ปฏิบัติจริง ไม่ได้มีอภิสิทธิ์ชนอะไรครับ ก็เรียนวินิจฉัยได้แค่นี้ครับ ต่อไปนะครับ

นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) : ท่านประธานผมขอนิดเดียว ท่านประธานจะไม่เข้าใจสิ่งที่ผมประท้วง

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : พอแล้วครับ พอแล้วครับ

นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) : ผมประท้วงว่ามาได้ครับแต่ต้องขาดเรียนครับ ถ้าจะเรียนก็ไม่ต้องมาครับท่านประธานครับ เพราะไม่มีกฎหมายใด ๆ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็เวลาเขาเรียนเขาก็เรียน เขาไม่มาผมก็ขัดข้องเขาไม่ได้ ไม่ได้ห้าม ไม่ได้บังคับอะไรเลยครับ ก็ประสานงานกับทางเลขาธิการเขาเท่านั้นเอง

นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) : ผมเข้าใจว่าท่านประธานไม่ได้ตั้งใจ ถ้าท่านประธานไม่ได้ตั้งใจ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คือผมจะดำเนินการที่ท่านสั่งผมไม่ได้ครับ ผิดข้อบังคับ มีอะไรครับท่านสมบูรณ์ ประท้วงผมหรือเปล่า

นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไม่ใช่ ประท้วงผมหรือเปล่า

นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ผมประท้วงเรื่องข้อบังคับครับท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับเชิญ

นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขออนุญาตใช้ตามข้อบังคับ ข้อ ๔๕ นะครับ เรื่องว่ามีผู้ฝ่าฝืนข้อบังคับ ข้อ ๔๓ เนื่องจากเมื่อสักครู่นะครับขออนุญาต ท่าน ส.ส. เชาวรินครับ ได้อภิปรายถึงกรอบ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : จบไปแล้วครับ

นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ท่านครับแต่มีการดูหมิ่นและเสียดสี ซึ่งท่านประธานคงได้ยิน พูดถึงท่านรัฐมนตรีว่าเป็นรัฐมนตรีการ์ตูน เป็นการดูหมิ่นเหยียดหยามแล้วก็ให้ร้ายอย่างรุนแรง

(ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ ผมขอประท้วงครับ ผมขอประท้วงน้องสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล ผมยังไม่เคยพูดเลยเรื่องการ์ตูน น้องไปอยู่ที่ไหนมา ผมว่าตุ๊กตา มาประท้วงการ์ตูน ปัดโธ่

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอความกรุณาเถอะครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ไม่เอา น้องสมบูรณ์ไม่เอาน้อง

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านเชาวรินครับพอ ท่านสมบูรณ์ขอเถอะครับ พอแล้วครับ

นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ท่านประธานจะทำให้เห็นชัดครับ ผมต้องการที่จะถามว่ามันชัดเจนอย่างไร ก็คือท่านครับการที่เราเอาบุคคลอื่นมาโดยเฉพาะรูปร่างหน้าตานี่ครับ เอามาเสียดสีหรือดูหมิ่นท่านประธานคิดว่าควรหรือครับ ถ้าเกิดผมว่าท่านเป็น ส.ส. เลี้ยงแกะแห่งลิเจีย ท่านโกรธไหมครับ มันก็ต้องโกรธถูกไหมครับ

(นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : ท่านประธานครับ ผมขอประท้วงท่านประธาน

นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ผมก็เลยคิดว่าให้ท่านถอนคำพูด

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ดูเขาประท้วงอีกแล้ว ตั้ง ๒ คน

(นายจุมพฏ บุญใหญ่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายจุมพฏ บุญใหญ่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : ท่านประธานครับ ผมประท้วงครับ ผมประท้วงก่อนท่านเมื่อกี้ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณสกลนคร เชิญครับ

นายจุมพฏ บุญใหญ่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : ผมชื่อ จุมพฏ ครับ ไม่ใช่ชื่อสกลนครครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : อ๋อ ผมนึกว่าชื่อสกลนคร

นายจุมพฏ บุญใหญ่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : ประท้วงประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมพูดถึงจังหวัดสกลนคร ท่านเป็น ส.ส. สกลนคร

นายจุมพฏ บุญใหญ่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : ผมชื่อ จุมพฏ นามสกุล บุญใหญ่ ส.ส. สกลนคร พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ประทานโทษครับ จำชื่อไม่ได้ครับ คุณจุมพฏ บุญใหญ่ นะครับ

นายจุมพฏ บุญใหญ่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ขอบคุณครับ

นายจุมพฏ บุญใหญ่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : ผมประท้วงท่านประธานครับ ทำผิดข้อบังคับ ที่นี่รัฐสภาไทยครับ เมื่อกี้ท่านประธานปล่อยให้ผู้อภิปราย ขออนุญาตที่เอ่ยนามท่าน ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ เอาเอกสารภาษาต่างประเทศมาอ่านคนไทยฟังไม่รู้เรื่องครับ ผมขอให้ท่านประธานรัฐสภา ประธานนี่ประธานรัฐสภาไทยครับ กรุณาอย่าใช้ภาษาต่างประเทศให้ฟุ่มเฟือยได้ไหม ขอให้ท่านประธานได้สั่งท่าน ร้อยตำรวจโท เชาวริน ได้แปลภาษาที่ท่านอ่านด้วยว่ามันแปลว่าอะไร เพื่อให้คนไทยได้เข้าใจครับท่านประธานครับ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ขอบคุณครับ ไม่ต้องแปลละครับ มันผ่านไปแล้วครับ คุณเชาวรินไม่ต้องแปลหรอกครับมันผ่านไปแล้ว เสียเวลาครับ ต่อไป

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ เมื่อสักครู่นี้ผมโดนจังเลยครับ โดนเต็ม ๆ เลย น้องสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล บอก ส.ส. เลี้ยงแกะแห่งถ้ำลิเจีย

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ช่วยกรุณานั่งก่อนครับ นั่งก่อน นั่งก่อนครับ แล้วยกมือขึ้นครับ เชิญครับคุณเชาวรินครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ ต้องขอบคุณท่านประธานมากเลยนะครับ ท่าน ส.ส. น้องสมบูรณ์ อย่างไรก็น้อง อายุก็น้อยกว่าแล้วเป็นก็หลังกว่า น้องสมบูรณ์ตำหนิว่าผมไปพูดถึงเรื่องรัฐมนตรีการ์ตูน ผมก็ใช้สิทธิบอกว่าผมไม่ได้พูดเลยเรื่องการ์ตูนน่ะ ----------

ผมพูดรัฐมนตรีตุ๊กตา แล้วก็ไม่ใช่ว่าผมพูดเอง ก็ด้วยความชื่นชมว่าท่านนายกรัฐมนตรีสมัคร ชมว่าน่ารักคือท่านสาทิตย์ ก็ท่านสาทิตย์คือเหมือนตุ๊กตาที่ท่านสมัครเอ็นดู ท่านบอกเหมือนตุ๊กตาน่ารักดี ไม่เห็นเสียหายตรงไหน ท่านสาทิตย์ก็ไม่ได้ประท้วงอะไร แล้วพอสุดท้ายมาบอกว่า ถ้าว่า

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : พอเข้าใจแล้วครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านให้ถอนทีเถอะ ส.ส. เลี้ยงแกะแห่งถ้ำลิเจีย เดี๋ยวสมบูรณ์รู้เรื่องจริงแล้วสมบูรณ์จะหนาว ถอนเสีย เลี้ยงแกะแห่งถ้ำลิเจีย นี่คงไว้ไม่เป็นไร

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไม่ล่ะครับ พอแล้ว

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ไม่ได้ ส.ส. เด็กเลี้ยงแกะ โอ้โฮ ผมเสียหายเลยท่านประธาน ต้องให้ถอนคำว่า เด็กเลี้ยงแกะ ส.ส. เด็กเลี้ยงแกะอะไรประมาณนั้น ต้องถอนครับ ไม่ได้ คำว่า เด็กเลี้ยงแกะ มันไม่ใช่คำยกย่องหรอกครับ ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไม่มีคำว่า เด็กเลี้ยงแกะ อะไร

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : มีครับ มีครับท่านประธานเปิดเทปฟังสิครับ มีครับ ตอนที่ผมทักท้วงว่าเรื่องการ์ตูน ผมไม่ได้พูดคำว่า การ์ตูน แล้วท่านก็สวนกลับมาว่าถ้าผมจะพูดว่าท่านเป็น ส.ส. เลี้ยงแกะแห่งถ้ำลิเจียจะว่าอย่างไร ว่าแล้วนี่ เวลานี้ผมว่าแล้ว ว่าให้คุณถอน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมขอเถอะ มันก็พอ ๆ กันละครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานขอตรงนี้คงจะลำบากนะครับ เพราะชื่อเสียงเกียรติยศของผมก็บรรลัยหมดเหมือนกัน ท่านวินิจฉัยเลยครับ คำว่า เด็กเลี้ยงแกะ มันผิดไหม มันสุภาพไหมนะครับ ท่านวินิจฉัยนิดหนึ่งครับ ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมไม่วินิจฉัยนะ ให้เจ้าตัวบอกเลยจริงหรือเปล่าที่พูดนะ

นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ท่านพี่ครับ จริง ๆ แล้วเนื่องจากที่ท่านกล่าวหาว่าเป็นรัฐมนตรีตุ๊กตาหรืออะไรก็แล้วแต่ ก็คงโดยเจตนาแรกก็คือ เสียดสี ผมก็เพียงแต่กล่าวว่าถ้าเกิดผมกล่าวหาว่า ท่านเป็น ส.ส. เลี้ยงแกะแห่งถ้ำลิเจีย ท่านจะโกรธไหมครับ ผมก็เพียงแต่เปรียบเทียบแค่นั้นเองครับ ผมไม่ได้กล่าวหาท่านครับท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ เขาก็ไม่ได้กล่าวหา

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ถ้าอย่างนั้นผมก็ต้องตอบคำถามว่า โกรธไหม ผมโกรธครับ โกรธครับ โกรธมาก ๆ เลย ถ้าถอนผมก็ไม่โกรธ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ตอนนี้โกรธไปก่อนไม่เป็นไร

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานให้ถอนครับ เพราะว่าผมเสียหายครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็ถอนไปสักหน่อยเถอะครับ เพื่อให้หายโกรธ

นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ท่านประธาน ผมไม่ได้ว่าท่านนี่ครับ ผมไม่ได้กล่าวหาท่านเลย ผมเพียงแต่เปรียบเทียบให้ฟังแค่นั้นเองครับท่านครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : เปรียบเทียบอย่างอื่นสิครับ เปรียบเทียบบอกถ้าผมเปรียบเทียบว่าท่านเป็น ส.ส. เทวดาอย่างนี้ไม่โกรธ

(นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) ได้ยืนและยกมือขึ้น)

(นายจุมพฏ บุญใหญ่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วงข้างหลังครับ มีผู้ประท้วง ๒ ท่านนะครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : เปรียบเทียบอย่างนี้ไม่ได้ผมเสียหาย ท่านประธานให้ถอนดีกว่า ผมไม่อยากเสียเวลาให้ถอนเถอะครับ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : ท่านประธานครับ ท่านประธานต้องวินิจฉัยนะครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมกำลังจะวินิจฉัยครับ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : ต้องวินิจฉัยครับ

นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ท่านประธานครับ ให้เกียรติกับท่านประธาน แล้วก็พี่เชาวรินครับ ผมขอถอนคำพูดครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบพระคุณมากครับ คุณพิษณุมีอะไร เห็นยกแล้วยกอีกเพราะยังไม่ถึงคิวคุณเลย

นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (หนองบัวลำภู) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม พิษณุ หัตถสงเคราะห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองบัวลำภู ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมใคร่ขอหารือท่านประธานนิดหนึ่งครับ เรื่องของการจัดคนขึ้นอภิปรายนะครับ ผมฟังมามีการจัดมา ๒ รอบนะครับ มีฝ่ายค้าน มี ส.ว. มีพรรคประชาธิปัตย์ แล้วก็พรรคร่วมรัฐบาลนะครับ ซึ่งโดยหลักการแล้วจริง ๆ น่าจะเป็นแค่ ๓ ฝ่ายครับ ท่านประธานครับ ก็คือพรรคร่วมฝ่ายค้าน สมาชิกวุฒิสภา แล้วก็พรรคร่วมรัฐบาลครับ ท่านประธานครับ ช่วยกรุณาปรับปรุงตรงนี้ด้วยครับ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมก็เอาตามโพยที่ส่งมานี่ละครับ ก็อยากจะขอความกรุณาเพื่อไม่ให้เสียเวลานะ ต่อไปท่าน ส.ว. ท่านรอนานแล้ว ส.ส. พูดแล้ว ท่าน ส.ว. ยังไม่ได้พูดเลยครับ เชิญท่าน ส.ว. สุรจิต ชิรเวทย์ครับ เวลาท่าน ๒๐ นาทีครับ

นายสุรจิต ชิรเวทย์ สมาชิกวุฒิสภา (สมุทรสงคราม) : ขอบคุณครับท่านประธาน ผม นายสุรจิต ชิรเวทย์ ส.ว. สมุทรสงคราม แม่กลองนะครับ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา คือเพื่อให้การพิจารณากรอบข้อตกลงต่าง ๆ ชัดเจนขึ้นนะครับ ผมก็อยากจะเรียนกับท่านสมาชิกผู้เกียรติทุกท่านว่า ใครอ่านวาระการประชุมวันนี้แล้วเข้าใจบ้างว่า รัฐบาลขออนุมัติรัฐสภาในแต่ละเรื่องของทั้ง ๔ กรอบใหญ่ในระดับใดบ้าง ระดับการขอความเห็นชอบนะครับ แล้วก็ด้วยเงื่อนไขอะไรบ้างนะครับ อันนี้ก็เพื่อสมาชิกจะได้พิจารณาได้ชัดเจนนะครับ เช่น บางประเด็นแค่ขอกรอบการเจรจา บางประเด็นเจรจาไปแล้วจะขออนุมัติไปลงนาม ----------

หรือว่าบางประเด็นลงนามแล้วต้องมาทำกระบวนการตามมาตรา ๑๙๐ วรรคสามกับวรรคสี่นะครับ แล้วจึงจะให้รัฐสภาให้สัตยาบันให้มีผลผูกพัน คือผมเองนี่ดูแล้วก็ยังไม่เข้าใจ เพราะก็อย่างที่ท่านสมาชิกหลายท่านก็บ่นอยู่ว่าเอกสารมันเยอะมากนะครับ ทีนี้ทำอย่างไรจะให้เรื่องมันชัดเจนขึ้นล่ะครับ แล้วก็หลายเรื่องที่ได้มีโอกาสอ่าน ผมก็เข้าใจว่าไม่เข้าหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญ วรรคสองนะครับ คือกรอบหรือเรื่องที่จะเข้าข่ายที่รัฐบาลจะต้องมาขอความเห็นชอบตามมาตรา ๑๙๐ วรรคสอง มันมีอยู่แค่ ๕ เรื่องเท่านั้นนะครับ ก็คือหนังสือสัญญาที่มีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตของประเทศนะครับ หรือเขตพื้นที่นอกอาณาเขตแต่ประเทศมีอธิปไตยนะครับ แล้วก็ ๓ ก็คือสัญญาที่จะต้องออกเป็นพระราชบัญญัติ หรือ ๔ สัญญาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจสังคมอย่างกว้างขวางนะครับ แล้วก็ข้อสุดท้ายก็คือมีผลผูกพันด้านการค้าการลงทุนหรืองบประมาณอย่างมีนัยสำคัญนะครับ ซึ่งผมคิดว่าหลายเรื่องใน ๔ กรอบใหญ่ที่เสนอมานี้ไม่เข้าข่าย แต่ว่ารัฐบาลถือปลอดภัยไว้ก่อนก็เลยส่งทั้งหมดมาให้เรา เนื่องจากกฤษฎีกาเขาก็ไม่รับตีความว่านอกกรอบหน้าที่เขา ศาลรัฐธรรมนูญก็จะพิจารณาต่อเมื่อเป็นคดี ไม่ได้รับปรึกษานะครับ รัฐบาลก็เลยส่งทั้งหมดมา ซึ่งความจริงมาตรา ๑๙๐ เขาได้ให้เครื่องมือและหลักเกณฑ์ไว้แล้วนะครับในวรรคห้า กับ วรรคหกนะครับ ผมก็เลยจะขอถามเลยนะครับ เวลาไม่มาก

คำถามแรก ก็คือทั้ง ๒๐ เรื่องที่รัฐบาลเสนอเข้ามานี้นะครับ ขอให้รัฐบาลช่วยจำแนกแจกแจงว่าเสนอเข้ามาด้วยเหตุผลอะไรนะครับ เข้าเงื่อนไขข้อใดของมาตรา ๑๙๐ โดย

๑. ก็คือเรื่องใดขออนุมัติกรอบเจรจา เรื่องใดขออนุมัติลงนาม แล้วก็

๒. ในกรณีขออนุมัติลงนาม มันจะต้องมีมาตรการก่อนลงนามตามมาตรา ๑๙๐ วรรคสามนะครับ รัฐบาลได้ทำสิ่งเหล่านั้นแล้วยัง แล้วก็หลังลงนามมีมาตรการให้ประชาชนเข้าถึงรายละเอียดและมีมาตรการเยียวยาตามวรรคสี่ รัฐบาลได้ทำสิ่งเหล่านั้นหรือยังนะครับ ถ้าหากท่านขออนุมัติลงนามนะครับ แล้วก็

ข้อที่ ๓ ก็คือมีเรื่องใดที่เสนอแบบควบรวมมาหรือเปล่าในคราวนี้นะครับ โดยขออนุมัติทั้งลงนามและทั้งให้สัตยาบันให้มีผลผูกพัน ซึ่งถ้าเสนอรวมแบบนี้มันทำ

ไม่ได้นะครับตามรัฐธรรมนูญ ก็คือมันจะต้องมีขั้นตอนนะครับ ฉะนั้นขอให้ความชัดเจนว่าจะให้สภาให้ความเห็นชอบในเรื่องใดในระดับใดบ้างนะครับ เราจะได้รู้ว่าบางเรื่องเรามีเวลา มีโอกาสไปศึกษาหรือตั้งกรรมาธิการก่อนให้สัตยาบันนะครับ ถ้าเป็นอย่างนั้นก็จะได้มีโอกาสที่จะได้ร่วมคิดหรือให้ข้อเสนอแนะกันต่อไปได้ จะได้ไม่ต้องมาลงรายละเอียดกันในที่นี้นะครับ

ส่วนเรื่องใดไม่มีโอกาสศึกษาแล้ว ต้องเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบเท่านั้น ตรงนี้อยากจะขอความกระจ่างนะครับ เนื่องจากว่ายังมีข้อวิตกกังวลอีกมากนะครับ เช่น ในความตกลงอาเซียนเกาหลี หรือความตกลงอาเซียนออสเตรเลีย-นิวซีแลนด์ ยังมีอีกหลายประเด็น เช่น การเปิดเสรีบริการทางด้านการศึกษา ซึ่งเราจะต้องมีการปฏิรูปกันขนานใหญ่ตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีบอก เรายังไม่น่าจะมีความพร้อมแบบนั้น

ประเด็นการเพาะเมล็ดพันธุ์พืชคลุมดิน ซึ่งตรงนี้เดี๋ยวจะมี ส.ว. ท่านอื่นลงในเรื่องรายละเอียดนะครับ

แล้วก็มาตรฐานสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชที่เมื่อเช้าท่านสุนัยพูดนะครับ ในกรณีนี้ผมก็อยากจะให้เห็นข้อกังวลให้ชัดเจนขึ้นว่า เรามีความพร้อมหรือไม่นะครับ มีคนเอาปาล์มน้ำมันไปปลูกที่แม่กลองบ้านผมแค่ไม่กี่ต้นนะครับ ยังไม่ได้ปลูกจริงจัง แต่ว่าก็ปรากฏว่ามันมีแมลงหนามดำ เพราะว่าปาล์มน้ำมันนี้เอามาจากอินโดนีเซีย มีแมลงหนามดำติดมาด้วยนะครับ เสร็จแล้วจะต้องไปเอาแตนเบียนสัญชาติเวียดนามมากินมันอีกทีหนึ่ง อันนี้เราไม่ทราบว่ามาตรฐานสุขอนามัยพืชเรามีหลักเกณฑ์อย่างไร และทำไมมันถึงหลุดเข้ามาได้

แล้วในขณะที่เรากำลังจะเปิดกว้างออกไปอีกนะครับ อันนี้เป็นข้อวิตกกังวลก็คือ ผลจากที่เราเคยตั้งกรรมาธิการศึกษาข้อตกลงอาเซียนญี่ปุ่น ซึ่งเป็นสนธิสัญญาแรกที่เข้ามาสู่รัฐสภาแห่งนี้นะครับ เราได้เห็นข้อบกพร่องเยอะมากนะครับ ซึ่งถ้าได้มีโอกาสทำงานร่วมกันก็จะได้ช่วยกันคิดนะครับ ----------

แล้วก็รัฐบาลก็ควรจะออกกฎหมายโดยกระทรวงการต่างประเทศกำหนดวิธีการขั้นตอนตามที่มาตรา ๑๙๐ กำหนดไว้นะครับ ท่านไม่กำหนดออกมาแล้วท่านโยนเรื่องทั้งหมดมาที่สภานี้ สภาก็ต้องหงุดหงิดกันบ้าง เพราะว่าเอกสารมันเยอะมากนะครับ ก็อยากจะขอคำตอบในส่วนนี้นะครับ เพื่อว่าจะได้ชัดเจนในเวลาพิจารณาและในการที่จะลงมติต่อไปด้วยนะครับ ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ผมก็ขอเรียนท่านสมาชิกนะครับ เนื่องจากว่าผู้ตอบที่ชัดเจนนั้นคือต้องเป็นเจ้าหน้าที่ของกระทรวงนะครับ ผมก็ขอเชิญนะครับ ขออนุญาตให้คุณศิริพล ยอดเมืองเจริญ คุณชุติมา บุณยประภัศร คุณกฤต ไกรจิตติ คุณชนะ คณารัตนดิลก คุณสุภัฒ สงวนดีกุล คุณบุณยฤทธิ์ กัลยาณมิตร คุณจักรกฤษณ์ ดวงพัสตรา เข้ามาร่วมชี้แจงนะครับ พร้อมทั้งให้ท่านรัฐมนตรีวีระชัยให้ใครเข้านะครับ

นายวีระชัย วีระเมธีกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : อธิบดีกรมอาเซียนครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : อธิบดีกรมอาเซียน เชิญครับ ผมอยากจะเชิญท่านรัฐมนตรีอยู่ซีกนี้นะครับ เชิญมารวมซีกนี้ครับ แล้วให้เจ้าหน้าที่เข้าซีกทางนี้ เพื่อท่านจะได้ชี้แจงรายละเอียดให้มันเข้าประเด็นครับ ท่านรัฐมนตรีจะชี้แจงก่อนใช่ไหมครับ เชิญครับ

นายวีระชัย วีระเมธีกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา กระผม นายวีระชัย วีระเมธีกุล รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ขออนุญาตเรียนชี้แจง ๒ ประเด็นนะครับ เท่าที่ได้ฟังการอภิปรายของสมาชิกตั้งแต่เช้ามา ผมเข้าใจว่ามี ๒ ประเด็นที่ผมควรจะทำการชี้แจง

เรื่องที่ ๑ ท่านได้อภิปรายถึงเรื่องคุณสมบัติ ขออนุญาตนะครับ ประเด็นคุณสมบัติของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ท่านจะกลับมาคืนนี้ ผมเข้าใจว่าในวันพรุ่งนี้ท่านคงได้มีโอกาสชี้แจงกับสมาชิก

ประเด็นที่ ๒ ที่มีการอภิปรายถึงสาระสำคัญของเอกสาร ๑๑ ฉบับที่กระทรวงการต่างประเทศรับผิดชอบอยู่ เท่าที่ผมฟังรู้สึกว่ามีเอกสารฉบับเดียวนะครับ คือ

เอกสารฉบับที่ ๑๐ ซึ่งพูดถึงเรื่องการกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์การสิทธิมนุษยชนอาเซียน ขออนุญาตชี้แจงคร่าว ๆ ดังนี้นะครับ

เท่าที่ฟังมีสมาชิกท่านหนึ่งได้พูดถึงเรื่องอำนาจหน้าที่ แต่เท่าที่ฟังแล้วรู้สึกว่าท่านก็เห็นด้วย เพียงแต่ได้ตั้งข้อสังเกตว่า น่าจะทำเรื่องนี้เพิ่มขึ้น น่าจะทำเรื่องนั้นเพิ่มขึ้น ผมก็จะรับข้อสังเกตไปนะครับ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : อยากจะให้ท่านอธิบดีช่วยชี้แจงกรอบอะไรต่าง ๆ ครับ เชิญ

นายวีระศักดิ์ ฟูตระกูล (ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาและท่านสมาชิกรัฐสภาทุกท่านครับ

(นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แม่ฮ่องสอน) ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แม่ฮ่องสอน) : ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านมีอะไรครับ

นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แม่ฮ่องสอน) : ผม อดุลย์ วันไชยธนวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดแม่ฮ่องสอน พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ตามรัฐธรรมนูญ ไม่ว่าวรรคไหนนะครับท่านประธาน โดยเฉพาะอันนี้อยู่ในวรรคสามได้ระบุไว้ว่า ให้คณะรัฐมนตรีต้องให้ข้อมูลและจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและต้องชี้แจงต่อรัฐสภา เพราะฉะนั้นคำว่ารัฐมนตรี หมดเลยครับท่านประธาน แต่ว่าท่านประธานกำลังจะให้ท่านอธิบดีเป็นผู้ชี้แจง ผมเลยขออนุญาตเรียนปรึกษาแล้วก็ทักท้วงท่านประธานว่าน่าจะเป็นรัฐมนตรีที่จะต้องชี้แจง โดยเฉพาะรัฐมนตรีต่างประเทศที่จะต้องชี้แจงครับท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมก็ขออนุญาตเมื่อสักครู่นะครับ ถ้าท่านไม่ให้ชี้แจงเจ้าหน้าที่ก็ยิ่งสบายครับ เชิญคุณหมอ คือข้อบังคับ ข้อ ๖๘ เขียนไว้ชัดนะครับ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายแพทย์ประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยภูมิ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ทุกครั้งที่มีเกี่ยวข้องกับกฎหมายเราไม่เคยให้เจ้าหน้าที่คนไหน จะเป็นอธิบดี ปลัดกระทรวงคนไหนออกมาชี้แจงแบบนี้----------

ถ้าท่านประธานอนุมัติแสดงว่ารัฐมนตรีไม่มีความสามารถเลยหรืออย่างไร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าวันนี้เป็นวาระที่สำคัญของกระทรวงการต่างประเทศ ทำไมต้องไปประเทศกัมพูชา หรือไปด่าเขาไว้มาก เลยต้องไปเจรจาเกี้ยเซี๊ยะกับเขา ทำไมละครับ นัดไว้เรียบร้อย ท่านมีหน้าที่ที่จะต้องมาชี้แจง ไม่ใช่ให้อธิบดี ท่านอธิบดีอย่าชี้แจงเลยนะครับ ผมไม่อยากซักอธิบดี ผมไม่อยากพูดถึงกับอธิบดี รัฐมนตรีท่านแสดงวิสัยทัศน์ไม่อย่างนั้นท่านก็อ่านเอาสิครับ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ก็อ่านไปแล้ว ท่านก็เขียนให้ไปอ่าน เขาจะได้รู้ว่าประเทศไทยมีรัฐมนตรีเป็นแบบไหน แล้วจะประชุมอาเซียน ผมถึงอยากฝากท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ให้ผมวินิจฉัยนะครับ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : ผมฝากท่านประธานครับอย่าใช้สิ่งที่ท่านประธาน มาตรฐานเปลี่ยนแปลงไปเรื่อย ๆ ผมอยากฝากท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านเข้าใจผิดแล้วครับ ต้องดูข้อบังคับ และตอนนี้รัฐมนตรีเขาก็ทำหนังสือถึงประธานนะครับ ขออนุญาต ๒ ท่าน คือ ท่านแรก ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ท่านที่ ๒ ท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี โดยอาศัยข้อบังคับ ข้อ ๖๘ นะครับ ประธานอนุญาตให้รัฐมนตรีมอบหมายให้บุคคลใด ๆ ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อที่ประชุมประกอบการอภิปรายของรัฐมนตรีก็ได้นะครับ มันชัด แล้วจะให้ผมทำอย่างไรครับ ผมก็ทำตามข้อบังคับนะครับ คืออย่าตะแบงมากครับ ขอความกรุณาเถอะครับ ดูข้อบังคับให้ชัด

(นายจุมพฏ บุญใหญ่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายจุมพฏ บุญใหญ่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : ท่านประธานครับผมประท้วงครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายจุมพฏ บุญใหญ่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : ไม่มีใครประท้วงครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เอาเห็นท่านยกมือประท้วง

นายจุมพฏ บุญใหญ่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : คือไม่มีใครตะแบง ผมประท้วงครับ ท่านประธานใช้ภาษาไม่สุภาพ และจริง ๆ แล้วข้อบังคับท่านประธานครับ ท่านต้องแจ้งให้ทราบ ให้ท่านประธานทำอย่างนี้ครับ เอาหนังสือที่รัฐมนตรีมอบหมาย ขออนุญาตท่านมอบหมายแจกให้สมาชิกรัฐสภาที่นี่ได้ทราบครับว่าได้มีการมอบหมายกันจริงหรือเปล่า ขอให้สำเนาหนังสือให้ทราบด้วยครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมจะอ่านให้ทราบเลยครับ ตอนนี้

นายจุมพฏ บุญใหญ่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : ขอดูเอกสารได้ไหมครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ เดี๋ยวให้ท่านมาเอาได้ครับ

นายจุมพฏ บุญใหญ่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : และให้ท่านถอนคำว่า ที่สมาชิกท่านใช้คำว่า ตะแบง ไม่มีใครตะแบงครับ เพียงแต่ว่าการแปลความหมายของข้อบังคับน่าจะแปลไม่เหมือนกันเท่านั้นท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็ตะแบงไปตะแบงมานะครับ

นายจุมพฏ บุญใหญ่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : ท่านต้องถอนนะครับ ตรงนี้ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมไม่ถอนหรอกครับ ให้ไปฟ้องครับ

นายจุมพฏ บุญใหญ่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : พอแล้วครับ เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายวีระชัย วีระเมธีกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานครับ ผม วีระชัย วีระเมธีกุล รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี อย่างเมื่อสักครู่นี้ที่ผมได้เรียนชี้แจงเพื่อนสมาชิกไปแล้วนะครับ เท่าที่ผมฟังประเด็นของการอภิปรายเมื่อเช้านี้ มีเพียงแค่ ๒ ประเด็นนะครับ หลักใหญ่ ๆ นะครับ

ประเด็นแรกเป็นประเด็นทางด้านเรื่องคุณสมบัติ พรุ่งนี้ทางท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศจะกลับมาชี้แจงด้วยตัวท่านเอง

ประเด็นที่ ๒ เท่าที่ฟังสาระของการอภิปรายนี่นะครับ ของเอกสารทั้ง ๑๑ ฉบับ ที่กระทรวงการต่างประเทศรับผิดชอบอยู่ ผมเห็นว่ามีเพียงแค่ประเด็นเดียว ในเรื่องร่างเอกสารฉบับที่ ๑๐ ที่พูดถึงเรื่องการกำหนดขอบเขตอำนาจขององค์กรสิทธิมนุษยชนอาเซียน ซึ่งผมก็ได้ตอบไปแล้วนะครับ ซึ่งในชั้นนี้คิดว่าคงไม่มีความจำเป็นจะให้ท่านอธิบดีกรมอาเซียนได้ชี้แจงเพิ่มเติม

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เมื่อทาง ส.ส. เขาไม่ต้องการให้ชี้แจงก็ไม่ต้องชี้แจงครับท่านอธิบดีครับ ต่อไปครับ เป็นการอภิปรายของเพื่อนสมาชิกนะครับ ต่อไปนายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม ๑๐ นาที เชิญครับ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพิษณุโลก ในฐานะสมาชิกรัฐสภา วันนี้ที่รัฐสภาได้มีการพิจารณาร่วมกัน คือการพิจารณากรอบเกี่ยวกับอาเซียนทั้งหมด ซึ่งผมอยากจะเรียนกับท่านประธานผ่านเพื่อนสมาชิกทุกท่านได้รับทราบว่า ----------

กรอบข้อตกลงอาเซียนวันนี้มันมีที่มาจากวิสัยทัศน์ของผู้นำอาเซียน ซึ่งผมเชื่อว่าผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นของการเจรจาหรือข้อสรุปในวันนี้จะนำพาซึ่งความอยู่ดีกินดีของพี่น้องประชาชนคนไทยทั้งประเทศ รวมทั้งพี่น้องประชาชนในกลุ่มประเทศอาเซียนทั้งหมด เท่าที่ผมได้ศึกษาเท้าความดูนั้น ผู้นำอาเซียนได้มีวิสัยทัศน์ร่วมกันว่าประมาณ ปี ๒๐๒๐ จะทำให้อาเซียนนั้นเป็นกลุ่มหุ้นส่วนร่วมกันในการพัฒนาอย่างมีพลวัต และเท่าที่ดูแล้วหลักการเปิดเสรีที่เกิดขึ้นนั้นนอกจากจะเป็นการเปิดเสรีเรื่องการค้า ก็จะมีการเปิดเสรีเรื่องบริการ ผมได้ดูผู้นำของกลุ่มประเทศอาเซียนได้มีการประชุมร่วมกัน ปี ๒๕๔๖ ที่เกาะบาหลี ได้มีการกำหนดกรอบในการเปิดเสรีเรื่องการบริการร่วมกัน ในกลุ่มนี้การเปิดเสรีการบริการร่วมกันนั้นเท่าที่เป็นกลุ่มอาชีพนั้นจะมีกลุ่ม ๖ อาชีพ ซึ่งในกลุ่ม ๖ อาชีพนั้น ปรากฏว่ามีอยู่ ๓ กลุ่มอาชีพ ซึ่งมีการเซ็นสัญญาร่วมกันไปแล้ว นั่นคืออาชีพวิศวกร ซึ่งมีการเซ็นสัญญาร่วมกันในปี ๒๕๔๘ อาชีพพยาบาลนั้นมีการเซ็นสัญญาร่วมกันในปี ๒๕๔๙ และอาชีพสถาปนิกมีการเซ็นสัญญาร่วมกันในปี ๒๕๕๐ วันนี้เราได้มีการศึกษาหรือมีการหาข้อสรุปร่วมกันในการเซ็นสัญญาข้อตกลงร่วมกันของกลุ่มอาชีพอีก ๓ อาชีพ คือ กลุ่มอาชีพแพทย์ กลุ่มอาชีพทันตแพทย์ และกลุ่มอาชีพบัญชี สิ่งที่ผมจะนำเสนอมุมมองหรือเสนอความคิดเห็นนั้นเป็นข้อสังเกตสั้น ๆ ที่จะเกี่ยวข้องกับกลุ่มอาชีพแพทย์และกลุ่มอาชีพทันตแพทย์ ในแง่ของกลุ่มอาชีพแพทย์และทันแพทย์นั้น เท่าที่กรอบที่ส่งมานั้น ปรากฏว่าในวันที่ ๒๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ผ่านมานั้น ณ ประเทศสิงคโปร์ คณะรัฐมนตรีเศรษฐกิจของอาเซียนได้มีการลงนามร่วมกันไปเสร็จเรียบร้อยแล้วทั้งหมด ๙ ประเทศ ยกเว้นประเทศไทยเท่านั้น ซึ่งใน ๙ ประเทศนั้นที่มีการลงนามร่วมกัน ก็คือเป็นข้อตกลงร่วมกันทางด้านอาชีพแพทย์แล้วก็ทันตแพทย์ ผมมองว่าขณะนี้มันค่อนข้างจะช้าเกินไปในการที่จะทำให้การตกลงร่วมกันในกลุ่มอาชีพแพทย์และทันตแพทย์เพิ่งจะมีการพิจารณา เพราะถ้าดูอดีตที่ผ่านมานั้น อดีตท่านนายกรัฐมนตรี สมชาย วงศ์สวัสดิ์ ได้เตรียมที่จะนำเสนอข้อตกลงร่วมของอาชีพแพทย์และทันตแพทย์เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมรัฐสภา ในวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ ที่ผ่านมา แต่บังเอิญมีปัญหาวิกฤตทางการเมืองที่เกิดขึ้น ทำให้รัฐสภาไม่สามารถจะพิจารณากรอบข้อตกลงร่วมของอาชีพแพทย์ทันตแพทย์ ตามที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ได้บัญญัติไว้ แต่วันนี้ก็ถือว่าเป็นโชคดีที่คิดว่า

การพิจารณาร่วมตรงนี้จะมาซึ่งประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นตามมาอีกมากมาย ผมอยากจะสรุปเป็นประเด็นสาระว่าวันนี้ข้อตกลงร่วมของอาชีพแพทย์และทันตแพทย์ได้มีสาระสำคัญ ๆ อยู่ ๓ ประเด็น

สาระสำคัญที่ ๑ คือ กำหนดไว้ว่า คนที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นแพทย์หรือปฏิบัติหน้าที่เป็นทันตแพทย์ในกรอบของกลุ่มประเทศอาเซียนที่มีประสบการณ์ในการทำงานมาไม่น้อยกว่า ๕ ปี มีสิทธิที่จะไปขอใบประกอบวิชาชีพในกลุ่มประเทศอื่นที่อยู่ในอาเซียนด้วยกัน นั่นหมายความว่าถ้ามีการเซ็นสัญญาร่วมกันตามข้อตกลงของแพทย์และทันตแพทย์ เท่ากับว่าหมอไทยทุกคนที่อยู่ในประเทศไทยที่มีประสบการณ์ทำงานและได้ประกอบวิชาชีพมา ๕ ปี มีสิทธิที่จะไปขอใบประกอบวิชาชีพในประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มประเทศอาเซียนร่วมกัน ซึ่งผมมองว่าประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการมีการข้อตกลงร่วมของกลุ่มอาชีพแพทย์และทันตแพทย์นั้น ท่านประธานคงจะทราบนะครับว่าอาชีพแพทย์ทันตแพทย์นั้นเป็นอาชีพบริการและวิชาการครับ ประโยชน์จากการที่มีการประชุมปรึกษาหารือ เป็นการพัฒนาฝึกฝนของอาชีพแพทย์และทันตแพทย์ในกลุ่มประเทศอาเซียนให้มีความเจริญก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น นอกจากนี้แล้วผมมองว่าผลพวง ถ้ามีการลงนามร่วมแล้ว ก็จะเป็นประโยชน์ในการแลกเปลี่ยนผู้ที่มีความชำนาญทางด้านแพทย์และทันตแพทย์ในกลุ่มประเทศอาเซียน และเขาหวังว่าประโยชน์ตรงนี้จะเป็นการเคลื่อนย้ายของกลุ่มวิชาชีพเหล่านี้เพื่อไปประกอบอาชีพในกลุ่มประเทศอาเซียนให้มีความคล่องตัวมากยิ่งขึ้น ขณะเดียวกันเนื่องจากว่าเป็นการตกลงร่วมของกลุ่มอาชีพแพทย์และทันตแพทย์ที่เกิดขึ้นในกลุ่มอาเซียน ผมก็มีข้อกังวลครับ เมื่อสักครู่นั้นสิ่งที่กราบเรียนกับท่านประธานนั้นคาดว่าประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นในกลุ่มอาชีพแพทย์และทันตแพทย์ แต่ผมมีข้อกังวลที่ฝากไปยังท่านรัฐมนตรีนิดหนึ่งครับ อยู่ ๓ ประเด็น

ร ๑/๒๕๕๒ (ส. ทั่วไป) วีรพร ๗๒/๑

ประเด็นที่ ๑ วันนี้กลุ่มอาชีพแพทย์ เอาแค่โรงเรียนแพทย์ในประเทศไทยหรือกลุ่มอาชีพทันตแพทย์เฉพาะโรงเรียนที่ผลิตทันตแพทย์ในประเทศไทยนั้นล้วนมีมาตรฐานที่แตกต่างกัน แต่เนื่องจากว่าในประเทศไทยเราเองนั้นเรามีแพทยสภาที่มีหน้าที่ในการควบคุมมาตรฐานของการผลิตแพทย์ เรามีทันตแพทยสภาที่สามารถกำหนดเกณฑ์มาตรฐานในการผลิตทันตแพทย์ให้แพทย์และทันตแพทย์ที่ผลิตจากโรงเรียนแพทย์และโรงเรียนทันตแพทย์ในประเทศไทยนั้นมีมาตรฐานที่ใกล้เคียงและเท่าเทียมกัน แต่เนื่องจากว่าในประเทศอาเซียนนั้น สมาชิกหลายท่านคงจะทราบว่ามาตรฐานของแพทย์และทันตแพทย์ของกลุ่มอาเซียนในภาพรวม ๑๐ ประเทศนั้นยังแตกต่างกันเยอะครับ ผมมิบังอาจที่จะเจาะจงไปว่าประเทศโน้นด้อยกว่าประเทศไทย หรือว่าประเทศไหนสูงกว่าประเทศไทย แต่เราสามารถพูดได้เต็มปากว่า วันนี้อาชีพแพทย์และทันตแพทย์ของไทยเรานั้นถือว่าเป็นอาชีพชั้นนำได้รับการยอมรับไม่ใช่เฉพาะอาเซียนครับ อาชีพแพทย์และทันตแพทย์ของเราได้รับการยอมรับระดับโลก ดังนั้นรัฐบาลจะมีมาตรฐานอย่างไรในการควบคุมการผลิตของแพทย์และทันตแพทย์ในกลุ่มประเทศอาเซียนต่าง ๆ ให้ใกล้เคียงกัน ไม่ว่าจะเป็นประเทศลาว ประเทศเวียดนาม ประเทศพม่าที่จะมีมาตรฐานใกล้เคียงกับประเทศไทย นี่คือข้อสังเกตที่ ๑ ที่จะฝากไว้

ข้อสังเกตที่ ๒ ตามกรอบข้อตกลงยอมรับร่วมทำอย่างไรที่จะให้มันเป็นจริงได้ เนื่องจากว่าข้อตกลงเขากำหนดไว้ว่า แพทย์หรือทันตแพทย์ที่ทำงานมา ๕ ปี และมีใบประกอบวิชาชีพมา ๕ ปีสามารถย้ายถิ่นฐานไปอยู่ในประเทศอื่นในกลุ่มประเทศอาเซียนได้ ข้อจำกัดที่ผมกังวลเนื่องจากว่าเท่าที่ทราบการสอบใบประกอบวิชาชีพของแต่ละประเทศมักจะใช้ภาษาท้องถิ่น การที่แพทย์ต่างชาติจะเข้ามาปฏิบัติหน้าที่เป็นแพทย์ในประเทศไทยก็ต้องมาสอบใบประกอบวิชาชีพที่เป็นภาษาไทย ทันตแพทย์ต่างชาติที่จบจากประเทศฟิลิปปินส์หรือจบจากประเทศอื่นเวลามาขอใบประกอบวิชาชีพก็ต้องสอบเป็นภาษาไทยนะครับ ตรงนี้เองผมเกรงว่าจะเป็นข้อจำกัดในการกีดกันที่จะทำให้ข้อตกลงร่วมของกลุ่มอาชีพแพทย์และทันตแพทย์นั้นเป็นจริงได้ยากขึ้น เพราะโอกาสที่แพทย์ที่ผลิตจากประเทศอื่นจะมาปฏิบัติหน้าที่ในประเทศไทยเพื่อให้เป็นการสมองไหลกลับเข้าสู่ประเทศไทยนั้นในหลักการมันเป็นไปได้ แต่มาถูกข้อจำกัดของการ

สอบใบประกอบวิชาชีพที่เป็นภาษาท้องถิ่นของแต่ละประเทศ ตรงนี้เป็นข้อสังเกตที่อยากจะฝากไปยังรัฐบาลว่าทำอย่างไรที่จะทำให้ข้อกำหนดนี้มันเป็นจริงขึ้นมาได้ เนื่องจากว่ามีข้อกำหนดที่จำกัดในการสอบใบประกอบวิชาชีพที่เป็นภาษาท้องถิ่นของแต่ละประเทศ

ข้อสังเกตข้อที่ ๓ เนื่องจากว่ามาตรฐานของแพทย์ไทยและทันตแพทย์ของไทยนั้นส่วนใหญ่แล้วจะมีพื้นฐานทางด้านภาษาอังกฤษค่อนข้างจะดี แล้วก็แพทย์ไทยและทันตแพทย์ไทยส่วนใหญ่แล้วเวลาการเรียนการสอนมักจะใช้หนังสือที่เป็นสแตนดาร์ด (Standard) จากต่างประเทศ ทำให้ข้อได้เปรียบเรื่องภาษาของแพทย์และทันตแพทย์ของไทยได้เปรียบมากกว่าประเทศอื่นในการที่จะเอาภาษาอังกฤษไปใช้กับอีกประเทศหนึ่ง โอกาสที่แพทย์จากประเทศอื่นมาสอบภาษาไทยนั้นโอกาสไม่มี แต่โอกาสที่แพทย์ของไทย อย่างเช่น จะเคลื่อนย้ายไปอยู่ประเทศสิงคโปร์ เคลื่อนย้ายไปอยู่กัวลาลัมเปอร์ของประเทศมาเลเซีย โอกาสที่แพทย์ไทยจะไปสอบเป็นภาษาอังกฤษที่ประเทศสิงคโปร์มีความเป็นไปได้สูงมากกว่าแพทย์จากประเทศสิงคโปร์จะมาสอบข้อสอบที่เป็นภาษาไทย เพราะฉะนั้นตรงนี้เองเป็นข้อกังวลที่ห่วงใยที่อยากจะฝากกับรัฐบาลว่าผมกังวลว่ามันจะเป็นช่องทางเล็ก ๆ ที่จะทำให้มีการไหลของสมองจากแพทย์ไทยและทันตแพทย์ไทยไปสู่ประเทศที่มีมาตรฐานทางด้านการแพทย์ที่สูงกว่าประเทศไทย ก็คือโอกาสที่หมอไทยไปสอบใบประกอบวิชาชีพที่ประเทศสิงคโปร์มีความเป็นไปได้สูงมากครับ โอกาสที่ทันตแพทย์ไทยไปสอบใบประกอบวิชาชีพที่ประเทศสิงคโปร์หรือประเทศมาเลเซียที่ใช้วิชามาตรฐานที่เป็นภาษาอังกฤษมีความเป็นไปได้สูง

นี่คือ ๓ ข้อที่เป็นข้อสังเกตที่ผมอยากจะฝากเรียนท่านประธานไปยังรัฐบาลที่จะดูแลปัญหาเหล่านี้ แต่โดยภาพรวมแล้วผมเชื่อว่าการลงนามในข้อตกลงร่วมของอาเซียนในวิชาชีพแพทย์และทันตแพทย์น่าจะเป็นประโยชน์ให้กับพี่น้องประชาชนคนไทยและภาพรวมทั้งหมดและเป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชนในกลุ่มประเทศอาเซียน นำพาซึ่งความอยู่ดีกินดีของพวกเราชาวอาเซียนด้วยกันครับ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปเชิญคุณอุดมลักษณ์ เพ็งนรพัฒน์

นางอุดมลักษณ์ เพ็งนรพัฒน์ สมาชิสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา

นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (หนองบัวลำภู) : ท่านประธานที่เคารพครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มีอะไรคุณพิษณุ

นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (หนองบัวลำภู) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม พิษณุ หัตถสงเคราะห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองบัวลำภู ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เรื่องเมื่อสักครู่ที่ผมได้หารือท่านประธานนะครับ ผมได้ตกลงกับท่านประธานวิปฝ่ายรัฐบาลแล้วนะครับว่าเราจะสลับกัน ฝ่ายค้าน ส.ว. แล้วก็รัฐบาลครับท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นโดยข้อเท็จจริงก็น่าจะกลับมาที่ของฝ่ายค้านครับ ท่านประธานครับ

- ๗๓/๑

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็เอาอย่างนี้ไปก่อนก็แล้วกันครับ เพราะว่าเจ้าตัวได้ยืนขึ้นแล้ว สงสารสุภาพสตรีบ้างครับ คุณพิษณุครับ เชิญครับ เชิญต่อครับ

นางอุดมลักษณ์ เพ็งนรพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน นางอุดมลักษณ์ เพ็งนรพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณท่านประธานที่กรุณาให้โอกาสดิฉันได้อภิปราย ดิฉันจะอภิปรายถึงหนังสือสัญญาด้านเศรษฐกิจของอาเซียนที่เกี่ยวกับกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งมีมากมายถึง ๒๓ ฉบับดังนี้นะคะ

ประการแรก ดิฉันขอเรียนก่อนว่า โดยหลักการแล้วการประชุมรัฐสภาในครั้งนี้เป็นการประชุมที่สำคัญ เพราะว่าเป็นการเจรจาและจัดทำข้อตกลงการค้าระหว่างประเทศ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญทั้งสำหรับประเทศของเราแล้วก็ประเทศคู่เจรจา เรื่องแบบนี้จะต้องผ่านรัฐสภาและเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณะ เพื่อไม่ให้เป็นที่ครหาตามมานะคะว่ามีผลประโยชน์ทับซ้อนหรือประสิทธิภาพในการเจรจา เป็นกลไกการประชุมรัฐสภาเพื่อพิจารณาเรื่องนี้ จึงเป็นการตรวจสอบการทำงานของฝ่ายบริหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งทำให้รัฐสภาในฐานะตัวแทนของประชาชนตามหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตย การเจรจาการค้าแต่ละครั้งจะประสบผลสำเร็จหรือไม่ ก็ต้องมีการเปิดเผยต่อสาธารณะ อันนั้นเป็นความจำเป็นที่พี่น้องประชาชนน่าจะได้ทราบถึงผลกระทบที่จะทำการตกลงการค้าระหว่างประเทศ การที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติมาตรา ๑๙๐ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนคนไทยทั่วทั้งประเทศนะคะ ไม่ว่าใครก็ตาม ไม่ใช่ว่าจะเป็นการเสียเวลาที่จะต้องมาประชุมสภาในการที่จะอภิปรายนะคะ เพราะว่าเป็นกลไกในระบบรัฐสภา ท่านประธานคะ ดิฉันต้องหยิบยกประเด็นหลักการมาอภิปราย โดยการนำเสนอของรัฐบาลพยายามมุ่งเน้นแต่เนื้อหาของหนังสือสัญญาเป็นหลัก แต่ละเลยการอภิปรายถึงกระบวนการที่มาซึ่งเนื้อหาในหนังสือสัญญาเหล่านั้น ดิฉันมีข้อสงสัยนะคะว่า

ข้อที่ ๑ กระบวนการทำหนังสือสัญญาทั้ง ๒๓ ฉบับนี้ เป็นไปโดยการเปิดเผย โปร่งใส ทั่วถึง หรือไม่อย่างไร

ข้อที่ ๒ รัฐบาลโดยกระทรวงพาณิชย์มีหน่วยงานใดรับผิดชอบ

ข้อที่ ๓ มีการประชุมประชาพิจารณ์กี่ครั้ง มีใครเข้าร่วมบ้าง และมีเนื้อหาตอนใดในหนังสือสัญญาที่เกิดขึ้นจากกระบวนการประชาพิจารณ์ และเป็นที่น่าเสียดายนะคะ ท่านประธาน เพราะกระทรวงพาณิชย์ไม่ได้ระบุรายละเอียดให้เป็นปรากฏที่แน่ชัด ดิฉันจึงได้ตั้งข้อสังเกตว่าที่มาของสัญญาทั้ง ๒๓ ฉบับนี้เป็นความชอบธรรมหรือไม่ เพราะหากที่มาที่ไปไม่ผ่านการประชาพิจารณ์ การพิจารณาของรัฐสภาก็จะเสียเปล่า ดังนั้นดิฉันคิดว่าทางท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ก็ต้องให้ความกระจ่างกับดิฉันด้วยนะคะ

ประการที่ ๒ ดิฉันพิจารณาหนังสือสัญญา ๒๓ ฉบับแล้วนะคะว่าแบ่งออกเป็น ๒ กลุ่ม นั่นก็คือ หนังสือสัญญาว่าด้วยสัญญาภายในอาเซียนด้วยกันเองแล้วก็หนังสือสัญญาของอาเซียนและคู่เจรจา

ประเทศเราเป็นประเทศเกษตรกรรม ดิฉันก็เป็นห่วงว่า ผู้ที่ได้รับผลประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีจะเป็นกลุ่มนายทุนขนาดใหญ่ แต่ผู้ที่สูญเสียประโยชน์กลับเป็นเกษตรกรรายย่อย ซึ่งในประเทศไทยเราก็ได้ทราบทั่วกันแล้วว่าเป็นประเทศเกษตรกรรม แต่ผู้ที่สูญเสียประโยชน์ดิฉันเป็นห่วงว่าจะเป็นเกษตรกรรายย่อย ดิฉันต้องฝากความหวังไว้กับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ด้วยว่าในฐานะที่ท่านก็เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคงจะรู้ปัญหาของเกษตรกร รู้จักปัญหาของประชาชน เพราะว่าท่านเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ดิฉันคิดว่าท่านน่าจะกล้าตัดสินใจที่จะดำเนินนโยบายของกระทรวงพาณิชย์ที่ได้คำนึงถึงประโยชน์ของเกษตรกรของประชาชนเป็นหลัก ดิฉันอยากจะขอให้รัฐบาลได้ชี้แจงว่า ประเทศไทยของเรานี้ได้รับประโยชน์จากหนังสือสัญญาเศรษฐกิจ ๒๓ ฉบับนี้มีอะไรบ้าง ท่านประธานที่เคารพคะระบบเศรษฐกิจการค้าเสรีในยุคสมัยปัจจุบัน ล้วนแต่มุ่งเน้นหากำไรโดยลดทอนความเข้มแข็งของผู้อ่อนแอ ใครที่รวยก็จะรวยยิ่งขึ้น ใครที่จนส่วนมากก็จะจนลง โดยเฉพาะเกษตรกรของประเทศไทย รัฐบาลในฐานะที่เป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารราชการแผ่นดินก็ต้องตระหนักถึงประเด็นนี้ให้มาก โดยเฉพาะกระทรวงพาณิชย์ ดิฉันเชื่อมั่นว่านโยบายของรัฐบาล โดยการนำของท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ นำโดย ท่านพรทิวา นาคาศัย และท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ อลงกรณ์ พลบุตร ท่านก็คงจะทำให้ประเทศไทยได้รับผลประโยชน์จากข้อสัญญา ๒๓ ฉบับ ที่ดิฉันได้กล่าวมาตั้งแต่ข้างต้น ดิฉันคิดว่าประเทศไทยก็คงจะต้องฝากความหวังไว้กับท่านผู้เป็นคณะทำงาน ดิฉันก็ต้องขอขอบพระคุณมากค่ะท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ รักษาเวลาได้ดีมากครับ ต่อไปเป็นรายการ ท่านสงวน พงษ์มณี เชิญครับ ท่านสงวน พงษ์มณี จบแล้วก็จะให้รัฐมนตรี ๖ ท่านด้วยกันเป็นคนชี้แจงต่อไป

นายสงวน พงษ์มณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลำพูน) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม สงวน พงษ์มณี พรรคเพื่อไทย จังหวัดลำพูน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ กระผมจะใช้เวลาสภาไม่มาก แต่จะพูดสั้น ๆ อยากให้รัฐมนตรีท่านรับฟัง และอยากจะผ่านท่านประธานไปยังนายกรัฐมนตรีและวิปรัฐบาล โดยรวมแล้วนะครับท่าน ผมจะพูดเรื่องข้อกฎหมายชัด ๆ ว่าท่านผิดรัฐธรรมนูญตรงไหน เรื่องต่อไปผมจะพูดถึงข้อเท็จจริงของรัฐมนตรีที่ชี้แจงว่าเป็นอย่างไร รัฐบาลทำอะไร และสุดท้ายผมจะโต้แย้งรัฐมนตรีที่ชี้แจงมาว่าผมไม่เห็นด้วยตรงไหน ต้องขอขอบพระคุณที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้กรุณามานั่งฟัง ท่านประธานที่เคารพ ผมจะพูดเรื่องสำคัญ ที่จริงเรื่องนี้ผมจะขออนุญาตอ่านให้ท่านประธานฟังสั้น ๆ กระผมเขียนเองนะครับ เอามาอ่านและต้องขออนุญาตท่านก่อน ที่จริงที่จะอ่านนี่ ผมจะเอาสิ่งที่ผมจะสรุปมาพูดก่อน เพื่อให้ท่านผู้ฟังซึ่งเป็นรัฐบาลได้สนใจ เรื่องที่ ๑ ท่านต้องแก้รัฐธรรมนูญไม่อย่างนั้นท่านบริหารประเทศไม่ได้ วันนี้ท่านเจอหมวด ๙ อีก ๒ วันท่านเจอหมวด ๘ วันนี้หมวด ๙ มาตรา ๓ ชัดเจน เรื่องต่อไป ท่านต้องตั้งกรรมาธิการ ไม่ตั้งไม่ได้ เพราะรัฐธรรมนูญเขียนให้ท่านตั้ง แล้วไม่กี่เดือนที่ผ่านมาเราก็ตั้ง เรื่องญี่ปุ่นอย่างไรครับท่าน ผมเองตอนนั้นอยู่ฝ่ายรัฐบาลไม่เห็นด้วยว่ามันจะช้า แต่พอไปเป็นกรรมาธิการถึงรู้ว่าต้องตั้ง คนไปชี้แจงคือข้าราชการประจำตั้งนี่ช่วยรัฐบาลนะ ไม่ใช่แกล้งรัฐบาล เดี๋ยวผมจะบอกให้ฟังว่าช่วยอย่างไร ท่านประธานครับ ที่ผมบอกว่ารัฐบาลอันตรายนะท่านนายกรัฐมนตรีครับ ----------

ผมขออนุญาตหันหน้าไปทางท่านนายกรัฐมนตรีนิดหนึ่งท่านประธาน ท่านนายกรัฐมนตรีครับ ผมเชื่อมั่นท่าน แต่อันตรายมาก ที่ปรึกษากฎหมายท่านไม่เฉลียวใจเลย รัฐบาลชุดก่อนกำหนดวันเจรจาเดือนมีนาคม นั่นหมายความว่าเขากลัวขัดรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ วรรคแรกบอกว่า สภาหลังจากรับเรื่องวันนี้มีอำนาจพิจารณา ๖๐ วัน ท่านสั่งอย่างไร สั่งประชุมภายในก่อน ๖๐ วัน ท่านไม่มีอำนาจมาสั่งสภานะครับ ถ้าผมจะกล่าวหาท่านก็คือว่า ท่านใช้อำนาจ ขัดรัฐธรรมนูญ เพราะยังอยู่ในสภาอาจจะพิจารณาวันสองวันได้ไหม ไม่ได้ เพราะอะไรครับ มันเป็นกระบวนการ ยิ่งไม่ได้เขียนกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญในมาตรานี้ไว้ยิ่งต้องระมัดระวังมากขึ้น อย่างไรก็ผิดหมด เพราะรัฐธรรมนูญเขียนเกินความจริง แต่เมื่อเขียนแล้วท่านกับผมก็ต้องใช้ร่วมกัน ท่านดูต่อไปผมจะฉายหนังช้า ๆ ไม่เร็ว ท่านดูนะครับ ท่านประธานดูนะครับ วรรคหก อันตรายสำหรับท่านมาก วันนี้สมาชิกรัฐสภาคนหนึ่งคือผม เห็นว่าท่านขัดรัฐธรรมนูญ ถ้าใช้มือมาก ยกมือ ไม่ตั้งกรรมาธิการผมจะใช้วรรคหก วรรคหกคือมาตรา ๑๕๔ (๑) ผมเชื่อว่าผมหาพรรคพวกในสภานี้ซึ่งเป็นผู้ทรงเกียรติเห็นด้วยกับผมเกิน ๑๐ ๑ ใน ๑๐ แน่นอน แล้วยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญท่านยิ่งจะช้าอีก ท่านรัฐมนตรีที่เป็นประธานวิปฝ่ายค้านเก่าท่านกับผมเคยเจรจาความกันครั้งหนึ่ง แล้วในที่สุดท่านบอกว่า พี่หงวนต้องตั้งแน่นอน ผมว่า อะมะภันเต ตั้งท่านประธาน เราก็ตั้งด้วยกันตอนนั้น ตั้งขึ้นมาปุ๊บ พอเข้าจริง ๆ ไปชี้แจงท่านเชื่อไหม เรื่องขยะอย่างเดียวผู้มาชี้แจงยังเห็นด้วยกับท่านวุฒิสมาชิกที่ให้การศึกษา ผมเห็นด้วยกับท่านอาจารย์ไตรรงค์ ผมเห็นด้วยกับท่านอาจารย์ไกรศักดิ์ ผมเรียนเรื่องนี้กับท่านอาจารย์ไตรรงค์บนเครื่องบินเมื่อไม่กี่วันมานี้ จริง ๆ แล้วครับท่านประธานครับ บอกผ่านไปทางนายกรัฐมนตรีนะครับ ท่านต้องให้กรรมาธิการวิสามัญนี้อยู่ยาว เพราะอะไรครับ เพราะในที่สุดเมื่อออกกฎหมายแล้วมันต้องมีคณะกรรมาธิการสามัญร่วมกันระหว่าง ๒ สภา เพราะอะไรครับ เพราะมันมีกระบวนการเยียวยาที่เกิดจากการเจรจากฎหมายของฝ่ายบริหาร ถ้าประชาชนทั้ง ๒ ฝั่ง ไทย ลาว หรือไทยเกิดผลกระทบจากข้อสัญญานี้เขาจะไปร้องเรียนใคร ร้องเรียนรัฐบาล รัฐบาลเป็นคนเจรจาเองมันก็ไม่เป็นธรรม ไม่มีช่องทาง ไปร้องเรียนกรรมการสิทธิมนุษยชนมันก็ไม่เกี่ยว เรื่องต้องร้องเรียนกรรมาธิการร่วมของ ๒ สภา คือกรรมาธิการรัฐสภาในเรื่องนี้ถึงจะ

สามารถแก้ปัญหาได้ ที่ผมพูดในที่สุดกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญในเรื่องนี้จะต้องเขียนเรื่องนี้ไว้ด้วย ผมคิดว่าหลายคนในพรรคท่านเห็นด้วยกับผม ท่านประธานครับ ผมจะชวนท่านอ่านรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ท่านช่วยดูนะครับ ในวรรคแรกเป็นเรื่องของมาตรา ๓ ไม่ต้องอ่าน ในวรรคสองบอกว่า เรื่องใดบ้างรัฐบาลจะต้องเอาเข้าสภา เข้าอย่างไร วรรคสองนี้เขียนเกินไปวรรคหนึ่ง บอกว่าผูกพันงบประมาณอย่างมีนัยสำคัญ แต่พอวรรคห้า ซึ่งให้มีกฎหมายนี้ไม่ได้เขียนตรงนี้ไว้ แสดงว่ามาตรานี้มีคนเขียนหลายคน เพราะฉะนั้นรัฐธรรมนูญฉบับนี้พิกลพิการต้องแก้ ไม่แก้บริหารลำบาก อย่างไรท่านก็ผิด ท่านต้องแก้ตรงนี้ ทำไมครับท่านครับ มีรัฐธรรมนูญที่ไหนในโลก ท่านจบเมืองนอกเมืองนามา ผมเรียนถามท่านเรื่องหนึ่ง รัฐธรรมนูญฉบับนี้แปลกไหมครับ เขียนนโยบายของรัฐบาลล่วงหน้าไว้ในรัฐธรรมนูญ ในหมวดว่าด้วยแนวทางนโยบายแห่งรัฐ เขียนอย่างนี้เท่ากับว่าไม่ยอมให้พรรคการเมืองที่เข้ามาเป็นรัฐบาลบริหารตามนโยบายของตัวเองเลยมันเป็นไปได้อย่างไร

อันที่ ๒ มีที่ไหนในโลก รัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้เขียนเอาวิธีการงบประมาณ ๒๕๐๒ ยัดเข้าไปในรัฐธรรมนูญทั้งหมดเลย จนกระทั่งผูกมัดท่านทำงบประมาณกลางปีลำบาก ทั้งหมดทั้งมวลเป็นเพราะความพิกลพิการของรัฐธรรมนูญทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นป้องกันรัฐบาลให้อยู่ยาว ๆ โดยการตั้งกรรมาธิการเสีย ๖๐ วัน รัฐธรรมนูญบอกไว้มันจะทันที่ท่านกำหนดไหม ๖๐ วัน เดือนหนึ่งประชุม ๘ วัน ๒ เดือน ๑๖ วัน เราประชุมทุกวัน ๒๐ วัน จบ----------

แล้วรัฐมนตรีจะต้องไปฟัง เป็นอย่างนี้นะครับ การอภิปรายวันนี้จะสบายมาก รัฐธรรมนูญฉบับนี้ท่านต้องอาศัยสภาป้องกัน ท่านประธานครับ ในเรื่องต่อไปนี่นะครับ ผมไม่มั่นใจการต่อรองของท่านนายกรัฐมนตรี ท่านประธานครับ ต้องไปต่อรองกับต่างประเทศเขา ทำไมผมไม่มั่นใจการต่อรองกับท่านนายกรัฐมนตรี สุดท้ายจะพูดให้ฟัง แต่เรื่องที่ผมจะเจาะไปในรายละเอียดนี่เป็นเรื่องที่ท่านนายกรัฐมนตรีต้องรับทราบ และผมเป็นความกังวลโดยความสุจริตใจ แล้วผมเห็นว่าหลายเรื่องที่รัฐมนตรีตอบเมื่อสักครู่นี้ ท่านต้องระมัดระวังในเวทีสากล ท่านครับ มันมีเรื่องของวัฒนธรรม เมื่อเช้าไม่ทราบว่าท่านรัฐมนตรีท่านเขียนผิด อ่านผิด หรือว่าท่านกำหนดมาอย่างนั้น ผมอ่านดูตอนเช้านะครับท่านครับ ผมชอร์ต โน้ต (Short note) หมดที่ท่านพูด และท่านรัฐมนตรีพูดเพราะผมจะได้พูด เรื่องนี้มันยาก พูดไปเรื่อยอายเขา พูดไม่เกี่ยวกับมาตรา ๑๙๐ ยิ่งอายใหญ่ ผมดูแล้วท่านประธานครับ ท่านรัฐมนตรีบอกว่าจะสร้างเอกภาพทางวัฒนธรรมเป็นหนึ่งเดียว ตายท่านครับ ทั่วโลกในรอบบ้านเราท่านดูนะครับ พม่า ลาว เวียดนาม เขมร เขาเรียนเศรษฐศาสตร์การเมืองครับท่าน เขาเรียนวัตถุนิยมทางประวัติศาสตร์ เขาเรียกว่า ต้องสร้างเอกภาพทางวัฒนธรรมบนความหลากหลายทางวัฒนธรรม ไม่ใช่บังคับให้เป็นหนึ่งเดียว ถ้าพูดอย่างนี้เจ๊งท่าน พอผิดตรงนี้เขากลัวเลยนะ เศรษฐศาสตร์การเมืองนี่เอกภาพของชาติต้องมาจากความหลากหลายทางวัฒนธรรม วันนี้การรวมกลุ่มกันของเราที่ต้องเอาเรื่องนี้เข้าสภา เราต้องการเวทีเรื่องทุน เวทีเรื่องการต่อสู้กับสากลใหญ่ การแลกเปลี่ยนต่าง ๆ เกิดขึ้นตรงนี้ เราสร้างศักยภาพของทุกประเทศร่วมกัน จะบวกอีกกี่ประเทศต่อไปในอนาคต จะต้องมีต่อ มันถึงต้องมีกรรมาธิการถาวรประจำรัฐสภาก็เพราะเรื่องนี้แหละ เพราะว่าการเจรจาจะมีการเปลี่ยนแปลงตลอดไม่อย่างนั้นใครเป็นรัฐบาลก็จะต้องโดนด่าว่าสูงเป็นศอก สูงเป็นตั้งจะมีใครดูแล ถ้ามีกรรมาธิการอย่างผมว่าเรื่องนี้ตัดไป เพราะฉะนั้นผมย้ำกลับไปอีกที วันนี้ท่านต้องเตรียมเรื่องการตั้งกรรมาธิการวิสามัญในเรื่องนี้ แล้วบอกว่าใครได้เป็นนี่เสียสละมาให้บ้านเมืองหน่อย ท่านจะได้ให้เร็วเพื่อช่วยนายกรัฐมนตรี เอา ๒๐ วัน ประชุมทุกวันเหมือนกรรมาธิการเลย จบ พอจบเสร็จ ท่านต่อรองไม่เก่ง พอมีคนถามท่าน ท่านก็บอกว่ารัฐสภาเขาให้ผมมาแค่นี้ผมก็ต้องเซ็นแค่นี้ แล้ววิบากกรรมจากรัฐธรรมนูญท่านต้องรีบมาแก้

มีอย่างที่ไหนไปนั่งดูแล้วเป็นองค์ประกอบ จะเซ็นแล้วยังต้องกลับเข้ามาใหม่ ท่านครับ บทบาทสำคัญที่เมื่อเช้าผมบอกว่า ท่านจะต้องเจอปัญหาเหมือนรัฐบาลก่อน ไม่ได้เตรียมเรื่องเยียวยาผลกระทบ แล้วรัฐธรรมนูญเขียนเป็นสาระสำคัญด้วย ผมว่าเราค่อยคุยกันตั้งกรรมาธิการเถอะครับท่านประธานครับ ที่ผมบอกว่าผมไม่เชื่อมั่นในการต่อรองของท่าน ไม่ได้พูดเล่นนะครับท่านประธาน ผมเห็นใจท่านนายกรัฐมนตรีจริง ๆ นายกรัฐมนตรี ผมเป็นคนดีมาก ดีจริง ๆ ครับท่าน แต่ท่านต่อรองไม่เก่ง ท่านต้องยอมรับผมนะครับว่าไม่เก่งจริง ๆ ไม่เก่งอย่างไรครับ ๑๖๗ เสียง กับ ๖๖ เสียง ๑๖๗ เสียงได้ ๑๗ เสียงบวก ๑ เสียง ๖๐ กว่าเสียงได้ ๑๘ เสียง โอ้โฮ คิดทางคณิตศาสตร์นี่ครึ่งต่อครึ่ง แต่ถ้าคิดทางน้ำหนักของอำนาจในการจัดการประเทศ ๗๐ : ๓๐ ครับท่านครับ เลยไม่ไว้ใจท่าน ผมเป็นห่วงในการบริหารจัดการ แต่ผมเชื่อว่าในลักษณะที่รัฐบาลของท่านเป็นอย่างนี้ ๑๖๐ กว่าเสียง ท่านได้ ๑๗ เสียงบวก ๑ เสียง อีกซีกหนึ่ง ๖๐ กว่าเสียงได้ ๑๘ รัฐมนตรีนี่นะครับ ผมคิดว่าทั่วโลกเห็นใจท่าน แต่ผมไม่เชื่อว่าท่านจะยอมตายไปพร้อมกับการแบ่งผมพูดอย่างนี้นะครับ ผมเชื่อมั่นท่าน วันหนึ่งจะต้องมีการปรับ ครม.----------

ทำไมผมพูดเรื่องนี้ เรียกร้องสูงไปไหม ไม่สูง รีบปรับ ครม. รีบจัดการให้หน้าตาประเทศดีขึ้น รีบในสิ่งที่ควรจะทำ รีบตั้งกรรมการดูแลรัฐธรรมนูญ วันนี้ถ้ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ยังอยู่ ครม. ยังเป็นอย่างนี้นะ ยาก อย่าไปหาความพัฒนา อย่าไปหาความสมานฉันท์ สันติภาพยังไม่มีเลย วันนี้ผมคิดว่าท่านอาจจะลืมดู ซีเอ็นเอ็น (CNN) เขากล่าวร้ายเรามาก ท่านอาจจะได้ดูแล้ว ผมไม่พูด เพราะผมเป็นห่วงหน้าตาประเทศ แต่สิ่งที่ผมจะพูดท่านดูแลเรื่องหนึ่ง ท่านประธานครับ รัฐสภาครับ ผมพูดทั้งรัฐสภา ท่านดูแลเรื่องหนึ่ง รัฐของเรานี่เป็นรัฐประชาธิปไตย ปล่อยให้อำนาจของทหารมาคุมเมืองโดยกฎหมายความมั่นคงได้อย่างไร วันนี้ทั่วประเทศมีรองผู้ว่าทหารเต็มไปหมด ใครจะเชื่อเรา เลิกกฎหมายฉบับนี้เสีย จังหวัดผมลำพูนนะ รองผู้ว่าราชการจังหวัดมาจากจังหวัดเชียงใหม่เป็นพันเอก (พิเศษ) ทั่วประเทศเป็นอย่างนี้ วันนี้ตำรวจอยู่ในมือทหารหมด แค่มีความผิดทางความมั่นคงย้ายได้หมดเลย กฎหมายฉบับนี้ทำให้ไทยเป็นรัฐทหาร ไม่ควรที่จะอยู่ในรัฐบาลของท่านอภิสิทธิ์ ซึ่งจบมาจากประเทศซึ่งเป็นประชาธิปไตยโดยแท้ ผมมั่นใจท่านจะต้องดูแลเรื่องนี้ ถ้าเราเลิกตรงนี้ได้ ไม่เสียหาย ทหารก็พวกท่าน ตำรวจก็จะเป็นพวกท่าน ประชาชนก็จะเป็นพวกท่าน แต่ท่านยังดูแลให้ทหารทำอย่างนี้อยู่ บ้านนี้เมืองนี้อยู่ไม่ได้ เจรจาใครก็ไม่มีใครรับ อายเขาครับท่านประธาน นี่คือสิ่งที่ผมพูดในทางยุทธศาสตร์ ผมกำลังจะเรียนรู้เรื่องการเป็นฝ่ายค้านครับ ท่านรัฐมนตรียิ้ม เพราะอะไรครับ เป็นฝ่ายค้านนี่สร้างตัวในสภาง่ายเหลือเกิน ด่ารัฐบาลนิดหน่อยก็ได้ชื่อเสียง แต่ผมเป็นรัฐบาลมา ๘ ปีนี่จะพูดอย่างไรดี ไม่ชม ไม่ด่า เหนื่อยมาก วันนี้ผมง่ายครับท่านประธาน แต่ความง่ายของผมนี่จะไม่ทำร้ายใครด้วยปากซึ่งไม่มีเหตุผล ยากตรงที่ต้องศึกษามากกว่านี้ แต่ง่ายตรงที่มันไม่ต้องคิดอะไรมาก นึกจะด่าก็ด่าไปเลย แต่วันนี้ท่านฟังผมต่อไปนิดหนึ่ง แล้วท่านเตรียมเรื่องแก้รัฐธรรมนูญอย่างรวดเร็ว รัฐธรรมนูญฉบับนี้จะทำให้ท่านเดินไม่ไปไหน เป็นไปได้อย่างไรท่านครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสงวนครับ เข้าอาเซียนบ้างเถอะครับ

นายสงวน พงษ์มณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลำพูน) : นี่คืออาเซียน ท่านประธาน ท่านประธานไม่เข้าใจ อาเซียนเกิดขึ้นจากรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ถ้าไม่มีรัฐธรรมนูญฉบับนี้มันไม่เป็นอย่างนี้ ท่านประธานครับ ท่านฟังผมนิดหนึ่ง ผมพูดเรื่องนี้เพราะอะไร เพราะว่าถ้าท่านไม่เริ่มแก้รัฐธรรมนูญ หมายความว่า ท่านไม่เข้าใจมาตรา ๑๙๐ มาตรา ๑๙๐ ไปเขียนยัดไว้นะครับ วันนี้กองทัพอากาศมีปัญหาแล้ว เพราะอะไรครับ ซื้อเครื่องบินผูกพันงบประมาณอย่างมีนัยสำคัญ คนเขียนคนแรกนี่ว่านักการเมืองเลว เลยเขียนตรงนี้ไว้ แต่คนเขียนวรรคท้ายนี่เรื่องเขียนข้อกฎหมายนี้ไม่ได้เขียนไว้นะครับ แสดงว่าตรงนี้ต้องตัดออก เพราะฉะนั้นผมพูดให้ท่านฟังนี่ ผมเพื่อจะบอกท่านว่า เรื่องสำคัญต่อไปนี้คือกฎหมาย กฎหมายของท่านที่จะเอาเข้าสภาในเรื่องกฎหมายประกอบเรื่องขั้นตอนของมาตรา ๑๙๐ นี่ท่านต้องรีบทำ รีบทำเพื่อให้เกิดกระบวนการทำงานที่ดีขึ้น แต่ผมสรุปอย่างนี้ วันนี้ท่านประธานครับ ผมขอท่านประธานช่วยกรุณานิดหนึ่ง ผมย้ำตรงนี้นะ ถ้าไม่ตั้งกรรมาธิการวิสามัญ ไปไม่ได้ ผมเอาแน่วรรคหก ไม่ได้ขู่ ผมเดินแน่วรรคหก แล้วผมคิดว่าสภานี้ ๖๐ กว่าคนเซ็นให้ผม ท่านผ่านปุ๊บ ผมยื่นศาลรัฐธรรมนูญทันที ยื่นผ่านประธานทันที ประธานก็ต้องเป็นสะพานเชื่อมให้ผมไปยังศาลรัฐธรรมนูญ เพราะว่ารัฐธรรมนูญมันสั่งไว้ ให้ใช้มาตรา ๑๕๔ วรรคหนึ่ง (๑) เท่านั้นเอง ที่ผมพูดเรื่องนี้ไม่ได้ขู่ ผมตั้งใจทำจริง ๆ แต่ถ้าท่านตั้งกรรมาธิการนี้ผมจะไปช่วยเร่งให้ทันวันที่ท่านจะเจรจา เพราะประเทศนี้ของเรา ประเทศนี้ของเราทุกคน แต่เราทุกคนต้องไม่ทำร้ายประเทศโดยการรีบเร่งแล้วท่านมีปัญหา เพราะว่ามันมีคำถามว่าหลังจากผ่านวันนี้ ถ้าผมถามว่าท่านจะทำอย่างไร ไม่มีเลย ----------

สุดท้ายของสุดท้ายจริง ๆ ท่านฟังผมนิดหนึ่ง ถ้าเรื่องที่ผมพูดต่อไปนี้ไม่จริง ช่วยให้ ส.ส. ท่านพรรคประชาธิปัตย์ในจังหวัดนราธิวาสยืนขึ้นมาปฏิเสธว่า ผมพูดไม่จริง ผมไปรับรู้ข้อมูลมาท่าน เรื่องนี้มันเกี่ยวกับการเซ็นสัญญานะท่านนะ เพราะอะไรครับ เพราะว่ามีการแจกปืนในสมัยรัฐบาลทหารจำนวนมากในจังหวัดนราธิวาส โดยมีเอกสารฉบับหนึ่งผมจะยื่นให้ท่านนายกรัฐมนตรีแต่ไม่ใช่วันนี้ มีเอกสารฉบับนั้นเป็นภาษายาวีและแปลเป็นไทย ผมอ่านตรงเป็นไทย บอกว่า ปืนกระบอกนี้อยู่กับครอบครัวพุทธถูกกฎหมาย อยู่กับครอบครัวอิสลามผิดกฎหมาย คนที่ให้ผมดูเป็นนักศึกษาแล้วเขาเป็นพุทธครับ ตั้งแต่เขารับปืนกระบอกนี้มาเขามองหน้าคนไม่ติด ท่านประธานจะถามว่าเกี่ยวกับมาตรา ๑๙๐ ตรงไหน เกี่ยวจริง ๆ เพราะนี่คือสิ่งที่เรียกว่า กำลังถูกจับตามอง ท่านต้องแก้เรื่องเหล่านี้ ผมเป็นห่วงประเทศชาติ ผมไม่อยากเห็นความแตกแยก แต่สิ่งที่จะเกิดขึ้นคือท่านจะได้รับแรงกด วันนี้ผมจะจบตรงที่ว่าอย่างนี้นะครับ ท่านเป็นรัฐบาล นโยบายของท่านไม่ใช่รัฐสวัสดิการแล้ว มันเป็น รัฐสวัสดิเกิน มันมากกว่ารายจ่ายท่านประธาน เพราะฉะนั้นรัฐบาลที่เป็นรัฐสวัสดิเกินกำหนดนโยบายมากกว่ารายรับที่จะได้ ท่านจะต้องสามัคคีกับทุกฝ่ายให้บ้านเมืองไปได้ กรุณาตั้งกรรมาธิการนะครับ ถ้าไม่ตั้งผมจะใช้วรรคหกครับท่านประธานครับ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปเชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ครับ เชิญครับ

นายธีระ วงศ์สมุทร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระผม นายธีระ วงศ์สมุทร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สำหรับเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์อยู่ในประเด็นที่ ๑๕ เรื่องความมั่นคงอาหารของอาเซียนซึ่งจะแบ่งออกเป็น ๒ เรื่องนะครับ

ในเรื่องแรกก็คือ เรื่องนโยบายการบริการความมั่นคงด้านอาหารของอาเซียน และแผนกลยุทธ์ด้านความมั่นคงด้านอาหารของอาเซียน และแถลงการณ์กรุงเทพฯ ว่าด้วยความมั่นคงด้านอาหารของภูมิภาคอาเซียน ซึ่งจะขอให้รัฐสภาเห็นชอบ สำหรับในเรื่องแรกมีสาระและความเป็นมาดังนี้

ความเป็นมา ตามที่ได้มีการประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านเกษตรและป่าไม้ ครั้งที่ ๓๐ เมื่อวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๕๕๑ ณ ประเทศเวียดนาม ได้มีมติเห็นชอบแผนนโยบายบูรณาการด้านความมั่นคงด้านอาหารของอาเซียน และแผนกลยุทธ์ด้านความมั่นคงด้านอาหารของอาเซียน พ.ศ. ๒๕๕๒–๒๕๕๖ และจะนำเสนอที่ประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ ๑๔ ให้การรับรองก่อนที่จะดำเนินการ สาระสำคัญของแผน เป้าหมายเพื่อให้เกิดความมั่นคงด้านอาหารในระยะยาวและยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มผลผลิตด้านอาหาร ลดการสูญเสียภายหลังการเก็บเกี่ยว ส่งเสริมการเข้าถึงตลาดการค้าสินค้าเกษตรและปัจจัยการผลิต

นายวิทยา บุรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พระนครศรีอยุธยา) : ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวให้ท่านจบไปก่อนเป็นอย่างไรครับ

นายวิทยา บุรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พระนครศรีอยุธยา) : ผมเกรงว่าการที่ท่านนำเสนอส่วนนั้นนะครับมันจะไปคร่อมในสิ่งที่ผมได้นำเรียนต่อที่ประชุมไว้ ด้วยความเคารพท่านประธานแล้วก็ท่านรัฐมนตรี ผมกำลังเรียนต่อที่ประชุมว่ารายละเอียดของการดำเนินการประชุมที่เมื่อเช้านี้ผมได้กราบเรียนท่านรัฐมนตรีนะครับ ท่านนายกรัฐมนตรี แล้วก็ท่านประธาน เวลานี้เราได้มีการอภิปรายกันเป็นไปตามกรอบ

ที่ผมได้นำเรียนท่านประธานว่า ของกระทรวงการต่างประเทศและกระทรวงพาณิชย์ที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งได้กรุ๊ปปิ้งกันไว้แล้วนะครับ และผู้เสนอก็ได้เสนอแล้วนะครับ เมื่อไม่มีผู้อภิปรายที่เกี่ยวข้อง ท่านประธานจะขอลงมติเลยก็ได้ครับ เพื่อให้งานของรัฐบาลเร็วขึ้นนะครับ แต่ว่ายังไม่ถึงประเด็นที่ท่านรัฐมนตรี ด้วยความเคารพนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คือเอา ๕ รายการนี้ก่อนอย่างนั้นใช่ไหมครับ

นายวิทยา บุรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พระนครศรีอยุธยา) : ผมได้นำเรียนท่านประธานครับ วันนี้เพื่อให้งานของรัฐบาลไวขึ้น

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญนั่งก่อนครับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

นายวิทยา บุรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พระนครศรีอยุธยา) : ผมได้นำเรียนแล้วนะครับ แล้วก็สมาชิกได้มีการอภิปราย ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่า ข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ และข้อ ๗ ที่ผมได้นำกราบเรียนท่านประธานเมื่อตอนเช้า จนกระทั่งนำประเด็นไปสู่ความเข้าใจของเพื่อนสมาชิกในการอภิปราย บัดนี้ได้เวลาการอภิปรายมาพอสมควรแล้ว หากท่านประธานจะกำชับก็ถามสมาชิกว่า มีผู้อภิปรายในส่วนนี้หรือไม่อย่างไร ถ้าไม่มี ท่านประธานก็ขออนุญาตลงมติได้เลยครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ขอบคุณครับ

นายวิทยา บุรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พระนครศรีอยุธยา) : การลงมตินั้นเราจะลงแยกนะครับ ว่าตอนนี้เราจะเอาลงกรอบของกระทรวงการต่างประเทศที่นำเสนอต่อที่ประชุมแห่งนี้ มีเรื่องอะไรบ้าง ท่านประธานก็กรุณาอ่านตามลำดับเลย แต่เวลาลงนั้นข้อตกลงคือ ลงแยกเป็นรายฉบับ แต่สมาชิกในซีกของฝ่ายค้านนั้นประเด็นนำเสนอก็คือตั้งกรรมาธิการ นำเรียนต่อที่ประชุมอย่างนั้นนะครับ เพราะฉะนั้นเมื่อท่านประธานจะได้ปฏิบัติหน้าที่ได้สะดวกและรวดเร็ว หลังจากลงมติไล่ไปตามที่ผมได้นำอ่านให้ท่านประธานทราบเสร็จ ก็จะเป็นรายอื่นในความตกลงอื่น ๆ ในกระทรวงอื่นจะได้นำเสนอต่อไป นั่นหมายถึงว่ากระทรวงพาณิชย์ในซีกที่ค้างอยู่นะครับ ขออนุญาตนำเรียนนะครับ เรื่องที่ ๘ เรื่องที่ ๙ ซึ่งไม่มีความจำเป็นที่ต้องตั้งกรรมาธิการก็อาจจะแสดงความคิดเห็นกันนะครับ หรือเรื่องใดต่อไปท่านประธานจะได้เรียนต่อที่ประชุมเพื่อให้รัฐมนตรีและท่านนายกรัฐมนตรีได้นำเสนอต่อที่ประชุมรัฐสภาแห่งนี้ครับ ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณชินวรณ์ครับ วิปฝ่ายรัฐบาล

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมคิดว่าจริง ๆ แล้วความเข้าใจก็ตรงกันนะครับ เมื่อสักครู่ก็ได้เรียนหารือเป็นข้อตกลงเบื้องต้นกับท่านประธานวิปฝ่ายค้านครับ ท่านประธานครับ ในกรณีที่ท่านประธานได้กรุณารวมกลุ่มเพื่อให้เกิดการอภิปรายได้

มีความสะดวกยิ่งขึ้นประกอบกับจริง ๆ แล้ว ตามที่ประธานวิปฝ่ายค้านบอกว่า หลังจากมีการอภิปรายกรอบของกระทรวงการต่างประเทศ และกระทรวงพาณิชย์เสร็จเรียบร้อยแล้วสามารถลงมติได้เลย แต่เมื่อสักครู่ผมได้ขออนุญาตที่จะขอความร่วมมือกับวิปฝ่ายค้านครับว่า เนื่องจากว่ามีเพื่อนสมาชิกในรัฐสภาแห่งนี้ ได้มีการอภิปรายในเรื่องกรอบของกระทรวงการต่างประเทศไปถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ค่อนข้างมากครับ ก็อยากจะให้โอกาสท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศซึ่งท่านเดินทางไปราชการที่ประเทศกัมพูชาได้กลับมาชี้แจง ผมจึงขอความกรุณาว่าขอให้ทางฝ่ายคณะรัฐมนตรีได้ชี้แจงในกรอบข้อตกลงที่จะพิจารณาต่อไป ของกระทรวงที่ยังคงเหลืออยู่คือกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงพลังงาน และกระทรวงแรงงานตามลำดับ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หลังจากมีการอภิปรายกลุ่มกระทรวงชุดที่ ๒ นี้เสร็จเรียบร้อยแล้ว วันพรุ่งนี้ก็จะได้เป็นการลงมติตามวาระต่อไป ผมจึงขอความกรุณาท่านประธานวิปฝ่ายค้านว่าอย่าเพิ่งลงมติตอนนี้เพื่อที่จะได้ให้โอกาสกับกระทรวงการต่างประเทศซึ่งท่านเดินทางอยู่ครับ ขอความกรุณาด้วยครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คือผมจะเอาอย่างไรครับ หนังสือของประธานวิปมาถึงผม ผมนึกว่าตกลงกันเรียบร้อยข้างล่างแล้วนะครับ ผมจะฟังอย่างไรครับ คือจะเอากันอย่างไรครับ ท่านวิทยาเชิญครับ

นายวิทยา บุรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พระนครศรีอยุธยา) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม วิทยา บุรณศิริ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านฟังผมนะครับ ถูกแล้วครับ เพราะว่าท่านต้องปฏิบัติหน้าที่ตามที่ที่ประชุมเมื่อเช้านี้เราได้ตกลงกันแล้ว เพื่อความสะดวกรวดเร็วและผมคิดว่ารัฐบาลก็น่าจะฟังในสิ่งที่ผมได้นำเสนอ เพราะในเมื่อท่านจะต้องขอมติจากสภาแห่งนี้จากรัฐสภา เมื่อมีการอภิปรายกันพอสมควรแล้ว ----------

ท่านประธานก็ต้องสอบถามว่าประเด็นการอภิปรายนั้นเป็นไปตามข้อตกลงที่ผมได้นำเรียนต่อท่านประธานรัฐสภาหรือไม่เมื่อตอนเช้า เมื่อเป็นไปตามนั้นแล้วมีสมาชิกเริ่มมาอภิปรายนะครับ ไปอยู่นอกกรอบ ท่านก็ต้องถามว่าในส่วนนี้ไม่มีผู้อภิปรายแล้วใช่ไหม ถ้าไม่มีท่านก็สามารถลงมติได้เลยครับ แต่ถ้าท่านประธานวิป ขอความกรุณาที่เอ่ยชื่อท่านนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมอยากจะขอความกรุณาครับ ๒ ฝ่ายไปตกลงให้เรียบร้อยเสียครับ

นายวิทยา บุรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พระนครศรีอยุธยา) : ท่านประธานได้โปรดฟังผมก่อนครับ อีกสักนิดเดียวนะครับ ผมได้นำเรียนต่อที่ประชุมแห่งนี้นะครับว่า ในกรณีที่ท่านประธานวิปรัฐบาล ขอนุญาตเอ่ยนาม ท่านชินวรณ์ได้กล่าวนั่นหมายถึงว่า ท่านขอผมว่า มีบางประเด็นที่ไปพาดพิงถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ จะขอตอบก่อน นั่นหมายถึงว่าท่านประธานต้องใช้วินิจฉัยนะครับ เนื่องจากว่าประเด็นในการอภิปรายนั้น หากสมาชิกท่านต้องถามครับประเด็นนี้ครับ สมาชิกมีความต้องการที่จะอภิปรายในข้อความที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มงานของกระทรวงการต่างประเทศหรือไม่ ถ้าไม่มี ท่านก็ต้องร้องขอว่า ถ้าท่านยังไม่ลงมติตามที่ท่านประธานวิปรัฐบาลกล่าว ท่านก็ต้องขออนุญาตต่อที่ประชุมแห่งนี้ เพื่อจะได้พิจารณาในข้ออื่นต่อไปนะครับท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมพอเข้าใจเจตนาของท่านนะครับ คือผมก็เอาตามโผที่ส่งมานะครับ เมื่อโผส่งมาอย่างไรผมก็ปฏิบัติอย่างนั้นนะครับ ถ้าตามความเป็นจริงนั้น เมื่อเช้าเราก็พูดอย่างที่ท่านวิทยาพูดนะครับ ผมก็เข้าใจอย่างนั้น ๑–๗ นะครับ แล้วก็ ๘ ๙ แล้วก็ต่อกันไปนะครับ แต่ปรากฏว่าการติดใจของผู้อภิปรายพรรคเพื่อไทยส่วนใหญ่นะครับ ท่านก็จ้องไปหาท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ จ้องไปทางโน้นครับ เพราะเจ้าตัวไม่อยู่ ไปต่างประเทศ และพรุ่งนี้ท่านก็จะเข้ามาประชุม อันนี้ก็ประเด็นหนึ่ง แต่ถ้าไม่ติดใจนะครับผมก็ปฏิบัติได้ ไม่ใช่เรื่องยากอะไรครับ ผมก็จะถามสรุปไปง่าย ๆ แล้วก็หาว่าผมรวบรัดอีก ถ้าเอาให้ดีผมว่าคุณวิทยาเสนอเสียปิดอภิปรายจากข้อ ๑–๗ นะครับ เพื่อผมจะได้ลงมติทีเดียวครับ

นายวิทยา บุรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พระนครศรีอยุธยา) : ท่านอนุญาตให้ผมพูดหรือเปล่าครับ

นางสาวรสนา โตสิตระกูล สมาชิกวุฒิสภา (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานคะ ขออนุญาตค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นางสาวรสนา โตสิตระกูล สมาชิกวุฒิสภา (กรุงเทพมหานคร) : ดิฉันรสนา โตสิตระกูล นะคะ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภาค่ะ คือในส่วนของสมาชิกวุฒิสภายังต้องการที่จะอภิปรายในกรอบแรกอยู่นะคะ แล้วก็ยังอภิปรายไม่เสร็จ และที่จริงอยากจะขอให้มีการชี้แจงประเด็นที่ท่านสมาชิกวุฒิสภา สุรจิต ชิรเวทย์ ได้ถามไปก่อนหน้านี้ว่า กรอบทั้งหมดที่นำเสนอเข้ามานั้นมันเป็นกรอบขอมติเพื่อไปเจรจาหรือว่าขอในการไปลงมติผูกพัน เพราะว่าประเด็นเหล่านี้ยังไม่มีความชัดเจนนะคะ ดิฉันคิดว่าน่าจะให้ทางกระทรวงมาตอบได้ค่ะ คือ ส.ว. ยินดีรับฟังคำชี้แจงของเจ้าหน้าที่กระทรวงการต่างประเทศนะคะ แล้วก็ก่อนที่จะมีการลงมติในเรื่องนี้ ตัวดิฉันเองจะเป็นคนอภิปรายของสมาชิกวุฒิสภา ลำดับที่ ๕ ดิฉันเองก็จะอภิปรายในเรื่องนี้ ก็อยากจะขออนุญาตให้ขยายเวลาต่อไปจนกว่าดิฉันจะอภิปรายเสร็จค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านวิปฝ่ายค้าน

นายวิทยา บุรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พระนครศรีอยุธยา) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ในฐานะที่ท่านทำหน้าที่ประธานรัฐสภา กระผม วิทยา บุรณศิริ กระผมได้นำเรียนท่านประธานรัฐสภาน่ะถูกต้องแล้วครับ เมื่อสมาชิกรัฐสภามีความประสงค์ แสดงความประสงค์ต้องการจะอภิปราย นี่สิผมถึงต้องย้ำท่านประธานให้ท่านประธานได้โปรดปฏิบัติหน้าที่นะครับ จนกว่าจะไม่มีผู้อภิปรายในกรอบที่เราได้คุยกันแล้ว เสร็จแล้วท่านถึงจะว่าจะลงมติหรือไม่นะครับ ถ้าท่านยังไม่ลงมตินะครับ ผมก็จะเสนอให้ลงมตินะครับ เพราะถือว่ากรอบงานตามที่ท่านสมาชิกรัฐสภาได้อภิปรายนั้นพอสมควรแล้ว ไม่มีผู้ติดใจประเด็นกรอบงานของกระทรวงการต่างประเทศและส่วนของกระทรวงพาณิชย์ที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงการต่างประเทศด้วยนั้น เราก็จะได้ลงมติกัน ดังนั้นผมจะเสนอเอง ถ้าไม่มี ถ้าท่านประธานไม่ขอมตินะครับ ผมจะเป็นคน

ขอเอง หลังจากนั้นเสร็จแล้วถึงให้รัฐมนตรีผู้เกี่ยวข้องกับกรอบงานที่จะมาขอความเห็นชอบกับรัฐสภาแห่งนี้ จะได้ปฏิบัติหน้าที่ต่อ นำเสนอในเรื่องที่ท่านได้รับผิดชอบต่อไป ขอบคุณครับท่านประธานครับ

- ๘๑/๑

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ถ้าอย่างนั้นเราก็ส่วนที่คุณชินวรณ์ได้เสนอให้รัฐมนตรี ๖ ท่านชี้แจง ยังไม่ต้องใช่ไหม เชิญครับคุณชินวรณ์

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม ชินวรณ์ บุณยเกียรติ พรรคประชาธิปัตย์ จากนครศรีธรรมราช ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมได้เรียนหารือกับท่านประธานวิปฝ่ายค้านนะครับ ก็ได้รับความกรุณาจากท่านแล้วในเบื้องต้นว่า ในขณะนี้เมื่อทราบว่าทางเพื่อน ส.ว. บางส่วนก็ยังไม่ได้อภิปรายในส่วนของกระทรวงการต่างประเทศ เพราะฉะนั้นตอนนี้ผมก็ขออนุญาตท่านประธานได้หารือต่อที่ประชุมว่า ขอให้ได้ดำเนินการเพื่อที่จะให้รัฐมนตรีในกระทรวงส่วนที่เกี่ยวข้องได้ชี้แจงต่อไป ส่วนการลงมตินั้นค่อยเป็นวันพรุ่งนี้ครับ ตามที่ได้หารือไว้ครับ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คือหมายความว่า รัฐมนตรี ๖ ท่านที่จะให้ชี้แจงนั้น ให้ท่านพักการชี้แจงก่อนอย่างนั้นใช่ไหมครับ

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ให้ท่านชี้แจงต่อไปครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ให้ท่านชี้แจงต่อไป

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ไม่มีการลงมติในวันนี้นะครับ ได้ขอความร่วมมือจากวิปฝ่ายค้านแล้ว เพียงแต่ท่านประธานได้เรียนว่า เนื่องจากว่าการอภิปรายในส่วนของกรอบกระทรวงการต่างประเทศนั้นยังไม่แล้วเสร็จนะครับ ก็ให้หยิบยกของกรอบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงคมนาคม กระทรวงแรงงาน และกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์มาอภิปรายต่อไป ส่วนการลงมตินะครับก็จะเป็นการลงมติภายหลังในวันพรุ่งนี้ครับ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คือเรื่องมันมีอย่างนี้ จาก ๑–๗ นะครับ บางส่วนก็ไม่เกี่ยวข้องกับท่านรัฐมนตรีทั้ง ๖ นะครับ ไม่เกี่ยวข้องเลย ทีนี้ทางฝ่ายค้านเขาก็เสนอมาจาก ๑–๗ ก่อน ผมก็จะปฏิบัติ จะให้ผมปฏิบัติอย่างไรอีกละครับ

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานครับ กระผมได้หารือกับท่านประธานวิปฝ่ายค้านแล้วนะครับว่าเมื่อเป็นกรณีตามที่ผมได้กราบเรียนเหตุผลไปแล้ว ผมจึงร้องขอว่า ขอให้ได้มีการอภิปรายในแต่ละกลุ่มกระทรวงต่อไปให้แล้วเสร็จครับ ถึงจะลงมติครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ถ้าอย่างนั้นก็ผมขออนุญาตนะครับว่าอย่างไรท่านวิทยา สรุปเสียทีเถอะครับ

นายวิทยา บุรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พระนครศรีอยุธยา) : ผมสรุปแล้วครับท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมก็ฟังแล้ว

นายวิทยา บุรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พระนครศรีอยุธยา) : คือประเด็นการตัดสินใจ ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานรัฐสภานะครับ เมื่อ ส.ว. ขออนุญาตท่านนะครับ ท่าน ส.ว. ได้แจ้งความประสงค์ที่จะอภิปราย สภาแห่งนี้ไม่ใช่ของผมคนเดียว แต่ผมได้นำเรียนกับท่านประธานวิปรัฐบาลแล้วว่า การพิจารณานี่น่าจะเป็นอย่างที่ผมได้นำเรียน คือเมื่อกรอบงานที่เราตกลงกันเมื่อเช้าคือความรับผิดชอบของกระทรวงการต่างประเทศ บวกกระทรวงพาณิชย์ที่เกี่ยวข้องกันคือ ๒–๗ เมื่อจบไปแล้วท่านประธานนะครับ ไม่มีผู้อภิปรายแล้วท่านประธานก็ต้องขอลงมติ โดยหลักความจริงต้องเป็นอย่างนั้นนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมเข้าใจแล้วครับ

นายวิทยา บุรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พระนครศรีอยุธยา) : แต่ตอนนี้ท่านประธานวิปรัฐบาลได้นำเรียนว่า อยากจะให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศได้ชี้แจงต่อที่ประชุมสักนิดหนึ่ง จะขอเลื่อนการลงมติ ผมก็เลยต้องเรียนท่านประธานว่าเป็นอำนาจของท่านประธานที่จะถามต่อที่สภาแห่งนี้

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เข้าใจแล้วครับเจตนาของท่าน เข้าใจแล้วครับ เข้าใจครับทุกฝ่าย จะดำเนินการต่อไปนะครับ ท่านรัฐมนตรีทั้ง ๖ ท่านนะครับ ชะลอไว้ก่อนครับ ชะลอไว้ก่อนเพื่อจะเดินหน้าต่อไปครับ ต่อไปผมขอเชิญผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ๑–๗ นะครับ มีอะไรท่านครับ มีอะไรครับ

นายนริศ ขำนุรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นริศ ขำนุรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คือคุณนริศจะพูดหรือคุณชินวรณ์จะพูด

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ เมื่อสักครู่ก็ได้มีการหารือกันเป็นการเบื้องต้นแล้วนะครับกับท่านประธานวิปฝ่ายค้าน ก็คือว่าในการอภิปรายในวันนี้ขอว่าให้ท่านประธานได้หารือว่าให้ได้มีการอภิปรายในกลุ่มกระทรวงที่เหลือต่อไป ส่วนการลงมตินั้นผมขอว่าให้เป็นวันพรุ่งนี้ต่อเนื่องกันนะครับ เนื่องจากว่ามีส่วนของ ส.ว. บางส่วนยังไม่ได้อภิปรายในส่วนของกระทรวงการต่างประเทศนะครับ แล้วผมคิดว่าส่วนของพรรคฝ่ายค้านเองก็ได้มีการซักถามเรื่องกระทรวงการต่างประเทศอยู่เป็นจำนวนมากครับ เพราะฉะนั้นท่านประธานเพียงแต่หารือว่า ต่อไปนี้จะได้หยิบยกกลุ่มของกระทรวงที่เหลือมาอภิปรายต่อไปครับ ขอขอบพระคุณครับท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ผมขอดำเนินการ ๑-๗ ก่อนนะครับ เพื่อไปตามขั้นตอนดีกว่านะครับ คือถ้าอย่างนั้นก็ไม่ได้ก้าวไปข้างหน้าเลยครับ ก็ขอความกรุณาท่านที่จะอภิปรายต่อไปนี้นะครับ ถ้าท่านไม่ติดใจ ๑-๗ ก็ไม่ต้องอภิปรายครับ นอกจากท่านที่ติดใจนะครับ ก็ขอเชิญท่าน ส.ว. สุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย นะครับ ๒๐ นาทีครับ ท่านอภิปรายในกรณีเรื่อง ๑-๗ เชิญครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : ขอบคุณครับท่านประธานครับ ผม สุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ต้องขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานไปยังคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่องกรอบการขอความเห็นชอบในการไปทำความตกลงกับประชาคมอาเซียนอย่างนี้ครับ การประชุมในวันนี้ก็เกิดขึ้นสืบเนื่องจากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ที่กำหนดให้คณะรัฐมนตรีต้องมาขอความเห็นชอบในกรณีที่จะไปทำความตกลงกับต่างประเทศตามกติกาที่ถูกบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๙๐ ผมเรียนท่านคณะรัฐมนตรีผ่านท่านประธานว่าบทบัญญัติของมาตรา ๑๙๐ นั้น เกิดขึ้นสืบเนื่องจากบทเรียนในอดีต หมายความว่าอย่างไรครับ หมายความว่า เราเคยผ่านภาวการณ์ของการที่ให้อำนาจฝ่ายบริหารจะไปทำความตกลงกับต่างประเทศได้ โดยไม่ต้องมาขอความเห็นชอบจากรัฐสภาก่อน นั่นหมายความว่าเราเคยผ่านอดีตที่ไม่มีมาตรา ๑๙๐ มาแล้ว ผลก็คือประเทศไทยได้รับผลกระทบจากการทำความตกลงกับต่างประเทศในรูปแบบของสัญญาบันทึกความเข้าใจบันทึกความตกลงต่าง ๆ ผมจะยกตัวอย่างครับ ในปี ๒๕๓๙ ไทยเคยทำความตกลงในการเปิดเสรีทางด้านการเงินหรือที่เราเรียกกันว่า บีไอบีเอฟ (BIBF) จากนั้นผลเป็นอย่างไรครับ ปี ๒๕๔๐ เราต้องลดค่าเงินบาทเนื่องจากภายหลังที่เปิดเสรีทางด้านการเงิน เราถูกจู่โจมในเรื่องของค่าของเงินตรา สุดท้ายนำไปสู่การล่มสลายทางเศรษฐกิจครั้งร้ายแรงครั้งหนึ่งในประวัติศาสตร์ของประเทศไทย นั่นคือการเกิดวิกฤติเศรษฐกิจทางด้านการเงินในปี ๒๕๔๐ ทั่วโลกรู้จักประเทศไทยกันดีในฐานะที่เป็นผู้ก่อให้เกิดวิกฤติต้มยำกุ้งขึ้นมา หลังจากนั้นเราได้ข้อตกลงฉบับใหม่ที่ประเทศไทยไปทำความตกลงกับต่างประเทศไว้ นั่นก็คือ แอลทีโอที่ไปทำกับไอเอ็มเอฟ ผลผลิตที่ได้จากการไปทำความตกลงในยุคนั้นเราได้กฎหมายใหม่ขึ้นมา ๑๑ ฉบับ ซึ่งต่อมาสังคมเรียกกฎหมาย ๑๑ ฉบับนี้ว่า

กฎหมายทาส ณ วันนี้ก็มีการเรียกร้องให้มีการยกเลิกกฎหมายทั้ง ๑๑ ฉบับนี้ ต่อไปคงจะเป็นคำถามของรัฐบาลชุดนี้ที่จะต้องเป็นคนตอบว่า เมื่อเข้ามาเป็นผู้บริหารประเทศแล้วท่านจะจัดการอย่างไรกับกฎหมาย ๑๑ ฉบับ ซึ่งเป็นผลพวงของการไปทำความตกลงกับต่างประเทศโดยผู้บริหารในยุคสมัยที่ไม่มีมาตรา ๑๙๐ ยังมีอีกครับ ยังมีการตกลงเปิดเสรีทางด้านการค้าระหว่างประเทศไทยกับจีน หรือที่เรียกว่า เอฟทีเอ ไทยกับออสเตรเลีย ในเรื่องของพืชผัก ในเรื่องของผลไม้ ผลการเจรจาหลังจากทำความตกลงแล้วเป็นอย่างไรครับ พืชผักผลไม้ของจีน ของออสเตรเลียเต็มตลาดเมืองไทย ผลผลิตเกษตรกรรมของไทยเองตกต่ำอย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน ณ วันนี้เราได้ถอดบทเรียนต่าง ๆ เหล่านี้มาแล้วเห็นควรต้องกันว่า ควรจะมีการถ่วงดุลตรวจสอบการใช้อำนาจของฝ่ายบริหารเพื่อยับยั้งไม่ให้ฝ่ายบริหารมีอิสระมากจนเกินไปในการไปทำความตกลงกับต่างประเทศแล้วก่อให้เกิดความเสียหายกับชาติและประชาชน ถ้าท่านทั้งหลายมีความเข้าใจว่าเจตนารมณ์ของมาตรา ๑๙๐ คือเจตนาร่วมกันในการที่จะพิทักษ์รักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติ มิใช่เจตนารมณ์ในการที่จะหวงอำนาจของฝ่ายบริหารหรือลดทอนอำนาจของฝ่ายบริหารลง เราควรที่จะต้องมาร่วมมือกันให้มากกว่านี้ ----------

ในกระบวนการต่าง ๆ ที่จะไปทำความตกลงเจรจาความระหว่างประเทศ แต่เป็นที่น่าเสียดายท่านประธาน คำชี้แจงของท่านนายกรัฐมนตรีก็ดี คำชี้แจงของรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องก็ดี ตั้งแต่ภาคเช้าเมื่อเรามีการเริ่มเปิดการประชุม ท่านไม่ได้ให้ความสำคัญกับรัฐสภาในการมาขอกรอบความเห็นชอบ ท่านไม่ได้ให้ข้อมูลกับเราเลย ท่านก็พูดตามเอกสารวาระการประชุม นั่นคือให้ข้อมูลแต่เพียงว่ามีรายการความตกลงอะไรบ้างที่จะขอความเห็นชอบจากรัฐสภา แต่ภายใต้ความเห็นชอบที่ต้องการให้รัฐสภาเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบนั้น ท่านไม่ได้ชี้แจงเลยว่ามีสาระสำคัญอะไรบ้าง และที่สำคัญที่สุดก็คือประเทศชาติและประชาชนจะได้รับประโยชน์อะไรบ้าง หากรัฐสภาให้ความเห็นชอบที่เลวร้ายไปยิ่งกว่านั้นก็คือ ไม่ปรากฏการแสดงความคิดเห็นว่ารายการตามที่ปรากฏในวาระการประชุมตั้งแต่รายการที่ ๒ ถึงรายการที่ ๒๐ แล้วก็เพิ่มเติมมาอีก ๑ รายการในเรื่องของการเปิดเสรีเรื่องแรงงานระหว่างไทยกับเกาหลีใต้ ท่านไม่ได้ชี้แจงให้เราเห็นถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้น ที่ผมต้องหยิบประเด็นเรื่องผลกระทบที่จะเกิดขึ้นมาพูดในวันนี้ก็เนื่องจากมันเป็นบทบัญญัติที่ถูกบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญว่า ถ้ามีผลกระทบที่เกิดขึ้นแล้วจะต้องมีมาตรการในการเยียวยาความเสียหายที่เกิดขึ้นจากผลกระทบด้วย ท่านพูดให้เราฟังแต่เพียงว่ามีรายการใดบ้าง แล้วก็มีความจำเป็นเร่งด่วน โดยเอากำหนดวันประชุมที่จะเกิดขึ้นในวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ถึง วันที่ ๑ มีนาคม เป็นตัวตั้งว่ามีความจำเป็นที่จะต้องเร่งรีบให้ที่ประชุมรัฐสภาแห่งนี้ให้ความเห็นชอบ ผมกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่า ขณะนี้เรายอมรับว่าประเทศไทยไม่สามารถอยู่อย่างโดดเดี่ยวเป็นเพียงประเทศเดียวได้ กระแสโลกาภิวัตน์ได้นำพาให้ทุกประเทศนั้นจะต้องรวมกลุ่มกันเพื่อพัฒนาในเรื่องของเศรษฐกิจ แต่เราคงต้องไม่ลืมว่าการพัฒนาประเทศชาตินั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับเรื่องของเศรษฐกิจแต่เพียงประการเดียว มีเรื่องของการเมืองที่ต้องมั่นคง มีเรื่องของสังคมที่ต้องอยู่กันอย่างผาสุก บันทึกข้อตกลงทั้ง ๒๐ ฉบับที่ท่านนำเสนอวันนี้มุ่งเน้นแต่เรื่องของเศรษฐกิจ มุ่งเน้นแต่เรื่องของเงินทุนที่ได้แต่คาดหวังว่าเงินทุนนั้นจะไหลกลับเข้ามาลงทุนหลังจากที่เราเห็นชอบให้ท่านไปทำความตกลงได้ ยิ่งไปกว่านั้นท่านยังเขียนสิ่งที่น่าจะเกิดขึ้นจากการคาดหวังของท่านว่า ภายหลังการลงทุนของนักลงทุนต่างชาติในกลุ่มประเทศสมาชิกก็ดี หรือบวกอีก ๓ ก็ดี ที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยแล้ว กำไรจะ

ลงทุนต่อเนื่องในประเทศไทยอีกต่อไป ความคาดหวังเช่นนี้ยากที่จะเป็นที่ยอมรับได้ว่ามีนักธุรกิจในประเทศใดบ้างที่มาลงทุนในต่างชาติแล้วจะไม่ขนเงินที่ได้จากการลงทุนเป็นกำไรกลับคืนในประเทศเขา เหตุผลและการคาดหวังในลักษณะเช่นนี้ผมกราบเรียนท่านประธานครับว่า ผมเคยได้รับคำชี้แจงมาแล้วตอนที่เราเปิดเสรีทางด้านการเงินเมื่อปี ๒๕๓๕ เราเพ้อฝันครับว่าตอนนั้นเงินทุนจะไหลบ่าเข้าสู่ประเทศไทย ก็ได้แต่แค่ฝันครับ ในที่สุดฝันสลาย เราต้องลดค่าเงินบาท พวกเราทุกคนคงทราบกันดีว่าสภาวการณ์ของการตกต่ำของมูลค่าเงินบาทนั้นเกือบถึงเหรียญละ ๕๐ บาท หลังจากที่เราเปิดเสรีทางด้านการเงิน ถามว่าสาเหตุเกิดจากอะไร สาเหตุเกิดจากความไม่พร้อม การไปเจรจาความระหว่างประเทศที่ขาดความรอบรู้อย่างแท้จริง ประกอบด้วยการขาดความรอบคอบ เพราะฉะนั้น ณ วันนี้ผมต้องถามท่านรัฐมนตรีและท่านนายกรัฐมนตรีว่า ท่านมีความมั่นใจแค่ไหนในการที่จะนำเสนอกรอบการเจรจาทั้ง ๒๐ กรอบ ให้ที่ประชุมรัฐสภาได้พิจารณาให้ความเห็นชอบนั้น คณะรัฐมนตรีทั้งคณะได้พิจารณาอย่างรอบคอบและภายใต้ความรอบรู้แล้วหรือยัง ผมกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า ความรอบรู้และความรอบคอบนั้นจะต้องประกอบด้วยอย่างน้อย ๒ ประการ

ประการแรกก็คือ การรอบรู้และรอบคอบ เตรียมการก่อนไปเจรจาทำความตกลง เราได้เตรียมความพร้อมของประเทศไทย เราได้เตรียมความพร้อมของผู้คนในประเทศไทยแล้วหรือยังที่จะก้าวเข้าสู่ข้อตกลงต่าง ๆ เหล่านั้น ท่านไปเจรจาความมาใช้เวลาเป็นปี ๆ ท่านได้บอกกล่าวให้ประชาชนคนไทยได้มีการเตรียมความพร้อมแล้วหรือยัง ผมยกตัวอย่างในเรื่องของกรอบการเจรจา ในลำดับที่ ๒ ถึงลำดับที่ ๗ ถ้าท่านอ่านดูทุกกรอบจะมีการพูดถึงวิธีการระงับข้อพิพาทที่เกิดขึ้น ในกติกาข้อตกลงเขียนอย่างไรครับ เขียนบอกว่า ให้ใช้วิธีการตั้งอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศขึ้นมา วิธีการพิจารณาในชั้นอนุญาโตตุลาการ ไม่ว่าจะทำขึ้นในพื้นที่ของประเทศสมาชิกใดให้ใช้ภาษาอังกฤษทั้งหมด เอกสารต้องเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมด ถ้าเป็นเอกสารภาษาท้องถิ่นของประเทศนั้น ๆ จะต้องจัดทำเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมด การบันทึกรายงานกระบวนพิจารณา เมื่อมีข้อพิพาทเกิดขึ้นจะต้องบันทึกเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมด แค่นี้ก็ผิดแผกไปจากกฎหมายภายในประเทศไทยทั้งสิ้น กระบวนการพิจารณาของประเทศไทยในระบบศาลไทย กฎหมายไทยบังคับให้ทำเป็นภาษาไทยทั้งหมด นักกฎหมายไทยทุกคนก็ได้รับการเรียนรู้ ว่าเวลาไปว่าความในศาลของประเทศไทย หรือไปทำหน้าที่เป็นอนุญาโตตุลาการ ถ้าทำในประเทศไทย เขาใช้ภาษาไทยครับ แต่เมื่อเป็นเช่นนี้ผมไม่ได้รังเกียจรังงอน หรือจะบอกว่าเราใช้ภาษาอังกฤษไม่ได้ แต่ผมกำลังจะเรียนถามท่านว่า ท่านได้เตรียมความพร้อมนักกฎหมายไทย ที่พร้อมที่จะเข้าไปทำหน้าที่เป็นทนายความให้กับคู่พิพาท ที่เขาจะมีข้อพิพาทเกิดขึ้นภายหลังจากการลงทุนข้ามชาติในลักษณะอย่างนี้แล้วหรือยัง สถาบันการศึกษา โดยเฉพาะสถาบันการศึกษาด้านนิติศาสตร์ ได้เตรียมผลิตนักกฎหมายไทยที่มีความพร้อมเรื่องภาษาอังกฤษ ที่จะออกมาทำงานในตลาดเสรีเช่นนี้แล้วหรือไม่เพียงใด นั่นคือความรอบรู้และความรอบคอบก่อนเข้าไปเจรจา

ความรอบรู้และความรอบคอบประการที่ ๒ ที่จะไม่ก่อให้เกิดผลกระทบทางสังคม นั่นก็คือท่านต้องรอบรู้และรอบคอบหลังจากที่ท่านไปเจรจาแล้ว ณ วันนี้ขณะที่ท่านขอความเห็นชอบจากรัฐสภา ท่านต้องคิดไว้ล่วงหน้าแล้วละครับว่า ถ้ารัฐสภาให้ความเห็นชอบแล้ว ท่านจะต้องรอบรู้และรอบคอบในแผนยุทธศาสตร์อะไรบ้าง เพื่อที่จะ

ทำให้สิ่งที่ท่านไปเจรจาทำความตกลง และรัฐสภาให้ความเห็นชอบนั้นก่อให้เกิดประโยชน์กับประเทศไทยมากที่สุด หรือถ้าจะมีผลกระทบบ้างในสินค้าบางรายการหรือบริการบางรายการก็ต้องน้อยที่สุด ผมยกตัวอย่างในเรื่องของการไปทำความตกลงเอ็มอาร์เอ หรือการเปิดเสรีเรื่องของวิชาชีพวิศวกรรม สถาปัตยกรรม แพทย์ บัญชี ตรงนี้ถ้าท่านมองให้ละเอียดลึกซึ้งจะมีคำถามเกิดขึ้นมากมาย ผมยกตัวอย่างวิชาชีพแพทย์ ถ้ามีตัวเลขจากสถาบันการศึกษา ท่านมีตัวเลขจากกระทรวงสาธารณสุขไหมว่าการที่ประเทศไทยผลิตแพทย์ ๑ คนนั้น เราต้องใช้ภาษีอากรของประชาชนจำนวนเท่าไร ท่านได้แค่เพียงภูมิใจว่ามาตรฐานของวิชาชีพทางด้านการแพทย์ของไทยนั้นสูงกว่าหลาย ๆ ประเทศในประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียน แล้วท่านก็พูดให้พวกเราฟังว่าถ้าข้อตกลงฉบับนี้บรรลุผล แพทย์ไทยจะมีความก้าวหน้า เพราะสามารถไปขอใบอนุญาตประกอบวิชาชีพแพทย์ในต่างประเทศ ในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนได้ ท่านลองมองอีกมุมหนึ่งสิครับว่า ความจริงที่ท่านต้องยอมรับก็คือ อาชีพแพทย์ในไทยนั้นยังขาดแคลน พี่น้องชนบทยังรอแพทย์ที่จะเข้าไปดูแลปัญหาเรื่องสุขภาพให้กับเขา แต่ขณะนี้ท่านกำลังเพ้อฝันที่จะไปเจรจาทำความตกลงเพื่อส่งแพทย์เป็นสินค้าส่งออกไปทำงานต่างประเทศ เมื่อวันนั้นมาถึง ผมเกรงว่าเราจะเจอแพทย์ที่ยอมชดใช้เงินคืนทุนให้กับรัฐบาล แทนที่จะทำงานชดใช้ให้กับพี่น้องประชาชน ----------

แล้วเดินทางไปทำงานต่างประเทศมากขึ้น ผลกระทบทางสังคมเฉพาะประเด็นนี้ไม่ได้ก่อให้เกิดปัญหาเฉพาะเรื่องของการขาดแคลนแพทย์ในประเทศไทยเท่านั้น แต่จะส่งผลกระทบต่อปัญหาสาธารณสุข ซึ่งเป็นปัญหาสังคมโดยรวม มองตรงกันข้ามครับท่านประธาน มองในอีกด้านหนึ่งว่าไม่ใช่แต่แพทย์ไทยที่จะสามารถไปทำงานต่างชาติได้ แพทย์ต่างชาติก็กลับเข้ามาทำงานในประเทศไทยได้เช่นเดียวกัน ส่วนนี้อาจจะเป็นการชดเชยการขาดแคลนบุคลากรทางการแพทย์ฝั่งไทยได้ ผมถามท่านครับว่าแพทย์ต่างชาติเข้ามาอยู่ในประเทศไทยนั้น คิดหรือว่าจะไปทำงานรับใช้ประชาชนในชนบท ก็ต้องเลือกทำงานในสถานพยาบาลหรือโรงพยาบาลเอกชนที่ให้ค่าตอบแทนสูง ๆ ต่อไปปัญหาสาธารณสุขจะเป็นปัญหาที่ถูกตัดสินกันด้วยมูลค่าเงินที่จะต้องซื้อตัวแพทย์ข้ามชาติกัน นี่เป็นเพียงตัวอย่างปัญหาที่เกิดเป็นผลกระทบต่อสภาพสังคมที่ท่านจะต้องชี้แจงให้สภาแห่งนี้ได้มีความเข้าอกเข้าใจ ได้มีความชัดเจนว่ารัฐบาลได้เตรียมแผนยุทธศาสตร์ในการที่จะแก้ไขผลกระทบที่เกิดขึ้นในปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้อย่างไร เวลาเพียง ๒๐ นาที ผมไม่สามารถจะยกตัวอย่างทุกปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นจากผลกระทบทางสังคมได้ครบทั้ง ๒๐ ฉบับ แต่ผมกราบเรียนท่านครับว่า ข้อตกลงต่าง ๆ ที่รัฐบาลได้มาขอกรอบความเห็นชอบจากรัฐสภา ณ วันนี้ ถ้าท่านศึกษารายละเอียดให้มีความชัดเจน ท่านให้เวลากับรัฐสภามากกว่านี้ในการจัดส่งเอกสาร เราจะได้ความร่วมมือระหว่างกันมากกว่านี้ ตรงนี้เป็นอุทาหรณ์ที่อยากจะกราบเรียนว่าในการขอความเห็นชอบจากรัฐสภาในคราวต่อ ๆ ไป รัฐบาลต้องมองกลไกของมาตรา ๑๙๐ ต้องมองกลไกของรัฐสภาว่า คือกลไกในการที่จะช่วยนำพาประเทศไทยก้าวสู่เวที ไม่ว่าจะระดับภูมิภาคก็ดี ระดับโลกก็ดี ไปอย่างสง่างาม ไปแล้วต้องประสบความสำเร็จอย่างที่เราตั้งใจไว้ ไม่ใช่ไปแล้วพ่ายแพ้กลับมา เหมือนกับการไปเจรจาความระหว่างประเทศหลาย ๆ เรื่องที่ผมได้ยกตัวอย่างมาแล้วในอดีต ครั้งนี้เราจะไปพร้อม ๆ กัน ทั้งฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ แต่ท่านจะต้องให้ความร่วมมืออย่างจริงใจไม่ใช่จัดส่งเอกสารล่วงหน้า ๒ วัน ๓ วัน ยิ่งไปกว่านั้นจัดส่งเพิ่มเติมหน้าห้องในเช้าวันประชุม ถ้าอย่างนี้ข้าราชการประจำก็ดี รัฐบาลก็ดี ยังคงตีค่าการขอความเห็นชอบจากรัฐสภาเป็นเพียงพิธีกรรมอย่างหนึ่งที่สักแต่จะทำให้มันครบถ้วนถูกต้องตามกติกาที่รัฐธรรมนูญเขียนไว้เท่านั้นเอง ซึ่งถ้าท่านยังไม่เปลี่ยนความคิดหรือ

ทัศนคติที่มีต่อมาตรา ๑๙๐ ในยุคสมัยที่ทำหน้าที่เป็นฝ่ายค้านท่านคิดอย่างหนึ่ง พอมาเป็นรัฐบาลท่านคิดอีกอย่างหนึ่ง อย่างนี้ทุกฝ่ายก็จะมองว่ารัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ คืออุปสรรคในการบริหารประเทศชาติ ณ วันนี้ผมอยากจะให้ทุกฝ่ายเปลี่ยนทัศนคติใหม่ครับว่าแท้ที่จริงแล้วรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ถ้าเรายอมรับและปรับตัวเข้ากับกฎกติกาของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ภายใต้การตั้งปณิธานร่วมกันว่าจากนี้ไปเราจะเข้าสู่กฎกติกาใหม่ ทำงานทุกสิ่งทุกอย่างร่วมกัน โดยยึดถือผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนเป็นเป้าหมายสำคัญแล้ว ผมว่าไม่ใช่แต่เพียงกรอบการเจรจาความตกลงระหว่างสมาชิกประชาคมอาเซียนด้วยกันเอง หรือระหว่างสมาชิกประชาคมอาเซียนกับประเทศภายนอกก็ตาม ในเวทีระดับโลกไม่ว่าจะองค์การค้าโลก หรือองค์กรระหว่างประเทศในระดับโลกอื่น ๆ เราก็จะสามารถพัฒนาความร่วมมือของพวกเราด้วยกันได้ แล้วนำพาประเทศไทยไปสู่เป้าหมายที่ยึดถือผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนร่วมกันเป็นสำคัญได้สำเร็จครับ ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปท่านสามารถราชพลสิทธิ์

นายสามารถ ราชพลสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม สามารถ ราชพลสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมขออภิปรายถึงข้อตกลงพหุภาคีอาเซียนว่าด้วยการขนส่ง โชคดีครับ ที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมท่านนั่งฟังอยู่ด้วยครับ ผมจะชี้ให้เห็นว่ามีสิ่งจำเป็นที่ประเทศไทยของเราจะต้องเตรียมความพร้อมในการรองรับข้อตกลงเหล่านี้ครับ เตรียมความพร้อมเพื่อที่จะทำให้ประเทศไทยของเราเป็นศูนย์กลางการขนส่งของภูมิภาคอาเซียน หรือประตูสู่อาเซียนครับ การจะเป็นประตูสู่อาเซียนได้นั้นมีปัจจัยสำคัญ ๒ ประการ

ประการแรก ก็คือทำเลที่ตั้ง

ประการที่ ๒ คือความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่ง

สำหรับประการแรกนั้นไม่น่าห่วงครับ ประเทศไทยของเรามีทำเลที่ตั้งที่ดี จากประเทศไทยของเราสามารถเดินทางไปสู่ประเทศอื่นได้โดยสะดวก ไม่ว่าจะเป็นทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศ เพราะประเทศไทยของเรานั้นมีเขตแดนที่เป็นทั้งพื้นน้ำและพื้นดิน ต่างกับบางประเทศที่มีเขตแดนเป็นเพียงพื้นน้ำหรือพื้นดิน ทำให้เกิดข้อเสียเปรียบในการเดินทาง ในการขนส่ง ท่านประธานครับ สำหรับปัจจัยที่ ๒ นั้นเรื่องความพร้อมทางโครงสร้างพื้นฐาน ท่านจะเห็นว่าระดับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งในประเทศกลุ่มสมาชิกอาเซียนนั้นมีความแตกต่างกันมากครับ ประเทศไทยของเรานั้นมีความพร้อมค่อนข้างสูง สำหรับเรื่องถนนนั้นผมไม่ห่วงครับ มีความหนาแน่นของถนนที่อยู่แนวหน้า แต่เรื่องเส้นทางรถไฟถึงแม้ว่าความหนาแน่นของทางรถไฟจะสูงที่สุดในกลุ่มสมาชิกอาเซียนก็ตาม แต่เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นในภูมิภาคอื่นแล้ว ต่ำกว่ามากครับ เป็นผลทำให้ค่าโลจิสติค (Logistic) ของเรานั้นสูงกว่าประเทศอื่นในภูมิภาคอื่นเป็นอย่างมาก ดังนั้นผมจึงอยากเรียนเสนอให้รัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อการขนส่งระบบรางมากกว่าถนน ท่านประธานครับ ผมอยากเรียนเสนอให้รัฐบาลเร่งรัดก่อสร้างทางรถไฟทางคู่โดยรีบด่วน ท่านประธานครับ นอกเหนือเส้นทางรถไฟที่เชื่อมโยงประเทศสิงคโปร์กับกรุงเทพมหานครแล้ว ไม่มีเส้นทางรถไฟสายอื่นเลยที่เป็นการเชื่อมโยงเมืองหลวงของประเทศในอาเซียน แต่อย่างไรก็ตาม เส้นทางรถไฟสายนี้ไม่ได้มีบทบาทความสำคัญ

ในการขนส่งผู้โดยสารหรือสินค้า จำเป็นที่ยังต่อเชื่อมไปยังประเทศจีนตอนใต้ ประเทศจีนนั้นเป็นศูนย์กลางการผลิตและการบริโภคที่สำคัญของโลก ถ้าเราสามารถช่วงชิงเป็นผู้นำการพัฒนาถนนหรือรถไฟได้โดยเชื่อมโยงกับประเทศจีน หรือประเทศในกลุ่มภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง หรือประเทศในอนุภาค หรือคาบสมุทรมลายา รับรองครับว่าเราจะเป็นศูนย์กลางการขนส่งทางบกครับ ทางบกนั้นไม่น่าห่วงแต่ทางน้ำน่าห่วงครับ เพราะในภูมิภาคนี้สิงคโปร์มีบทบาทสำคัญที่สุด สิงคโปร์มีท่าเรือที่มีความสำคัญมากตั้งอยู่ในทำเลยุทธศาสตร์ที่ดี มีเรือมาใช้บริการมากกว่า ๔๐๐ สาย ให้บริการขนส่งสินค้าไปสู่ท่าเรืออื่นมากกว่า ๗๐๐ ท่าเรือทั่วโลก ของเรานั้นมีท่าเรือแหลมฉบังที่พอจะมีศักยภาพให้บริการเรือโดยไม่ต้องผ่านสิงคโปร์ได้บ้าง แต่ก็ยังถือว่ายังเป็นรองอยู่มากครับ เพราะทำเลที่ตั้งฯไม่ดี ท่านประธานครับ มีการพูดถึงโครงการขุดคอคอดกระมาแล้วกว่า ๓๐๐ ปี ผมดีใจครับ ที่รัฐบาลนี้ไม่หยิบอภิมหาโครงการนี้มาปัดฝุ่นอีกครั้งหนึ่ง แต่เลือกที่จะสานต่อโครงการแลนด์บริดจ์ (Land bridge) หรือสะพานเศรษฐกิจ สะพานเศรษฐกิจนั้นเป็นการเชื่อมโยงการขนส่งทางน้ำด้วยการขนส่งทางบกผ่านถนน ทางรถไฟหรือท่อส่งน้ำมัน แต่ผมเป็นห่วงครับว่า สะพานเศรษฐกิจจะช่วยประหยัดเวลาได้จริงหรือไม่ ระยะทางนั้นไม่เป็นห่วงครับสั้นกว่าแน่ แต่เวลาเป็นห่วง เพราะว่าจะต้องมีการขนถ่ายสินค้าน้ำมันลงสู่ทางรถไฟ ลงสู่รถบรรทุก ลงสู่ท่อส่งน้ำมัน จากทะเลด้านหนึ่ง และขนส่งไปสู่ทะเลอีกด้านหนึ่ง

จากนั้นก็ขนลงสู่เรือ เพื่อนำส่งประเทศปลายทางต่อไป ด้วยเหตุนี้ครับไม่มีความมั่นใจว่าสะพานเศรษฐกิจจะช่วยประหยัดระยะเวลาได้ ท่านประธานครับ ทางบกไม่น่าห่วงไม่เป็นสองรองใคร แต่ทางน้ำนั้นน่าเป็นห่วง และทางอากาศครับ ทางอากาศนั้นเรามีคู่แข่งที่น่ากลัว ๒ ประเทศก็คือ สิงคโปร์กับมาเลเซีย สิงคโปร์นั้นเปิดให้บริการอาคารผู้โดยสารหลังที่ ๓ ไปแล้วครับ ทำให้เขามีศักยภาพในการรองรับผู้โดยสารได้ถึงปีละ ๖๔ ล้านคน มาเลเซียก็มีสนามบินแห่งใหม่ ด้วยเหตุนี้ ๒ ประเทศนี้นะครับ ได้รับการยกย่องให้เป็นสนามบินชั้นนำของเอเชีย ประเทศไทยของเราตั้งความหวังไว้ที่สนามบินสุวรรณภูมิ แต่ถ้าดูสถานการณ์การขนส่งทางอากาศในปัจจุบัน ผมไม่แน่ใจครับว่า สนามบินสุวรรณภูมิจะเป็นศูนย์กลางการขนส่งของภูมิภาคอาเซียนได้ เพราะว่าความไม่แน่ชัดของนโยบายรัฐบาลบอกว่า ต้องการพัฒนาสนามบินดอนเมืองให้เกิดประโยชน์สูงสุด แต่ในขณะเดียวกันท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมบอกว่าจะใช้นโยบาย ซิงเกิลแอร์พอร์ต (Single airport) พร้อมทั้งบอกว่า จำเป็นจะต้องมีการขยายขีดความสามารถของสนามบินสุวรรณภูมิโดยใช้เงินประมาณ ๘๐,๐๐๐ ล้านบาท ผมไม่เข้าใจครับว่าทำไมต้องเร่งก่อสร้างรันเวย์ (Run way) เส้นที่ ๓ เส้นที่ ๔ ทั้ง ๆ เวลานี้เรามีรันเวย์อยู่ ๒ รันเวย์ รันเวย์ทั้งสองนั้นห่างกันถึง ๒.๒ กิโลเมตร สามารถรองรับเครื่องบินขนาดใหญ่ได้อีกหลายปี ถ้ามีการบริหารจัดการที่ดีโดยการใช้ดอนเมืองควบคู่กันไปด้วย พูดถึงดอนเมืองแล้วนะครับ จำเป็นต้องมีแอร์พอร์ต ลิงค์ (Airport link) เชื่อมโยงสุวรรณภูมิผ่านมักกะสันไปยังดอนเมือง ผมพูดถึงแอร์พอร์ต ลิงค์ ครับ เวลานี้ก่อสร้างเกือบแล้วเสร็จจากสุวรรณภูมิมาที่มักกะสันสู่พญาไท แต่มีเรื่องที่เป็นห่วง นั่นก็คือหลังจากก่อสร้างเสร็จแล้วใครจะเป็นผู้บริหารเดินรถยังไม่แน่นอน ท่านประธานที่เคารพครับ ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีทำเลที่ตั้งที่เหนือกว่า และแม้ว่าคนไทยจะมีจิตใจการให้บริการที่ดีกว่า แต่ถ้าการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานยังต้องเดินตามหลังประเทศคู่แข่ง ประตูสู่อาเซียนจะไม่เปิดกว้างสำหรับประเทศไทยอีกต่อไป ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ต่อไป คุณจุมพฏ บุญใหญ่ ครับอยู่ไหมครับ คุณจุมพฏ บุญใหญ่ ไม่อยู่ ลำดับต่อไปนะครับ คุณรสนา โตสิตระกูล

นายประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพครับ คุณจุมพฏ บุญใหญ่ ไม่อยู่ ท่านน่าจะให้เป็นสิทธิของพรรคเพื่อไทยนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวกลับมาครับ เชิญครับ

นางสาวรสนา โตสิตระกูล สมาชิกวุฒิสภา (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพนะคะ ดิฉัน รสนา โตสิตระกูล นะคะ สมาชิกวุฒิสภาในฐานะสมาชิกรัฐสภานะคะ ขอพูดใน ๒ ประเด็นนะคะ

ประเด็นแรกสุด เป็นเรื่องเกี่ยวกับกระบวนการ ซึ่งประเด็นนี้ท่านวุฒิสมาชิกสุรจิตได้พูดถึงไปแล้วบ้าง แต่ว่ายังไม่มีใครมาตอบคำถามนะคะ ดิฉันก็อยากจะขอย้ำเพิ่มเติมในประเด็นดังกล่าวด้วยว่า รายการที่ทางคณะรัฐมนตรีได้นำเสนอต่อรัฐสภาเพื่อให้เห็นชอบนั้นทั้งหมด ๒๐ รายการ ใน ๒๐ รายการดังกล่าวนั้น ดิฉันคิดว่าต้องดูในเชิงของกระบวนการว่า ทั้งหมดนั้นเข้าเงื่อนไขมาตรา ๑๙๐ วรรคสองในข้อใดบ้าง เพราะว่าในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ไม่ได้บอกว่า สัญญาทุกประเภทจะต้องเอาเข้ารัฐสภา แต่ปรากฏว่าตอนนี้ข้าราชการอาจจะมีความหวาดเกรงว่า ตัวเองจะต้องรับผิดชอบ ก็เลยเอาทุกเรื่องมาเข้าสภาหมด ซึ่งก็ทำให้เกิดภาระจำนวนมาก อย่างเอกสารที่เป็นตั้ง ๆ แล้วก็เวลาในการที่จะได้อ่านในเรื่องที่เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องจริง ๆ นะคะ

เพราะว่าโดยมาตรา ๑๙๐ วรรคสองนั้น มีเพียง ๕ เรื่องเท่านั้นที่จำเป็นต้องนำเข้าเพื่อขอความเห็นชอบจากรัฐสภา คือสัญญาที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงอาณาเขต สัญญาที่ทำให้เราต้องออกพระราชบัญญัติตามเนื้อหาหนังสือสัญญานั้น ผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างกว้างขวาง แล้วก็สัญญาที่มีผลผูกพันด้านการค้าและการลงทุน สัญญาที่มีผลผูกพันงบประมาณของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ ๕ เรื่องเท่านั้น ใน ๒๐ รายการนั้นอยากให้ทาง ครม. หรือเจ้าหน้าที่ทำตารางออกมาให้เห็นว่าที่นำมาเข้าขอความเห็นชอบนั้นด้วยเงื่อนไขอะไร ข้อที่ ๑ นะคะ

ข้อที่ ๒ ตามมาตรา ๑๙๐ วรรคสาม ระบุว่าก่อนการทำสัญญานั้นจะต้องมีการรับฟังความเห็นของประชาชน ท่านได้ทำแล้วหรือยังในแต่ละเรื่อง ซึ่งอันนี้คือเมื่อฟังความเห็นประชาชนแล้วก็ถึงมาขอกรอบเจรจา เมื่อขอกรอบเจรจาแล้ว มีเอกสารเรียบร้อยแล้ว ก็ต้องให้ประชาชนได้เข้าถึงเนื้อหาในสัญญานั้น ก่อนที่จะมาขอความเห็นชอบในการที่จะลงสัตยาบันหรือการผูกพัน ซึ่งในเวลานี้ใน ๒๐ เรื่องไม่ได้ทำให้เห็นชัดเจนว่าแต่ละเรื่องที่เข้ามานั้นอยู่ในสถานะใด อยู่ในสถานะที่ขอกรอบเจรจา หรืออยู่ในสถานะที่ขอความเห็นชอบไปลงสัตยาบันเพื่อผูกพัน ดิฉันคิดว่าสิ่งเหล่านี้มีความสำคัญนะคะ มีบางประเด็นที่ดิฉันตั้งคำถามท่านต่อไปนะคะ เรื่องเกี่ยวกับกรอบการลงทุนของอาเซียนว่าเป็นการขอทั้ง ๒ ส่วนรวมกันหรือเปล่า คือขอทั้งกรอบเจรจา แล้วก็ลงสัตยาบันด้วย ซึ่งถ้าหากว่าท่านขอทั้ง ๒ เรื่องไปพร้อม ๆ กัน อันนี้อาจจะไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ซึ่งท่านอาจจะถูกตรวจสอบได้ในภายหลัง อันนี้เป็นการอยากจะให้ท่านได้ทำความชัดเจนว่ารายการทั้ง ๒๐ รายการนั้นมันอยู่ในสถานะใดนะคะ

ส่วนในเรื่องของเนื้อหา ในแง่เนื้อหาในส่วนของความตกลงว่าด้วยการลงทุนของอาเซียน สถานะล่าสุดที่ท่านเขียนเอาไว้บอกว่าเมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ อดีตรองนายกรัฐมนตรี นายโอฬาร ไชยประวัติ เป็นประธานเห็นชอบในความตกลงเอซีไอเอและมีมติให้นำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณานำเสนอต่อรัฐสภาเพื่อขอความเห็นชอบให้มีการลงนามความตกลง และให้สัตยาบันเพื่อความตกลงมีผลบังคับใช้ คืออันนี้สิ่งที่ท่านเขียนมานี่ แสดงว่าเป็นการขอรวดเดียว ๒ เรื่องเลยใช่หรือไม่ คือไปขอกรอบเจรจา แล้วก็ให้ทำสัตยาบันเลย ซึ่งอันนี้ถ้าหากเป็นเช่นนั้นจริงดิฉันคิดว่าอาจจะ

ไม่ชอบด้วยมาตรา ๑๙๐ เนื่องจากว่าในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ มีเจตนาที่จะให้แยกกระบวนการนี้ออกเป็น ๒ ขั้นตอน ในขั้นตอนแรกในเรื่องของกรอบเจรจานั้นจะต้องให้ประชาชนที่มีส่วนได้เสียได้มีโอกาสรับทราบแล้วก็รับฟังความเห็น และเมื่อไปเจรจาได้มาแล้วก่อนที่จะไปลงสัตยาบันผูกพันผลบังคับ มีผลบังคับใช้ต่อไป อันนี้ก็จำเป็นที่จะต้องให้ประชาชนได้เข้าถึงข้อมูลดังกล่าว ซึ่งเวลานี้ดิฉันคิดว่าสมาชิกรัฐสภาเองก็ยากที่จะเข้าถึง คือเราก็เพิ่งเห็นเอกสารเมื่อวันศุกร์ แล้วก็เพิ่มเติมเมื่อเช้านี้ เพราะฉะนั้นการที่ประชาชนจะได้มีโอกาสเห็นอันนี้ก็อาจจะยังยาก ซึ่งอันนี้อยากจะให้ท่านได้ชี้แจงว่าได้ทำอย่างไรบ้างในกรณีนี้ ส่วนในเรื่องของเนื้อหาสาระในเรื่องของความตกลงนั้น พูดถึง ๔ ส่วน คือการเปิดเสรีนั้นมีพันธกรณีคือ ----------

เปิดเสรีให้กับการค้าและการลงทุนของอาเซียน แล้วก็ต้องส่งเสริมนะคะ มีการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แล้วก็คุ้มครองการลงทุน ซึ่งขอบเขตของการเปิดเสรีนั้นครอบคลุมธุรกิจ ๕ ส่วนด้วยกัน ๕ ภาค คือมีภาคเกษตร ประมง ป่าไม้ เหมืองแร่ แล้วก็ภาคการผลิตนะคะ ส่วนในแง่ของการคุ้มครองนั้น นอกจากการคุ้มครองในเรื่องของการลงทุนอื่น ๆ แล้วนี่ ให้รวมถึงการลงทุนในธุรกิจการบริการ แนวทางในการเปิดเสรีนั้นให้ปฏิบัติต่อผู้ลงทุนเยี่ยงคนชาตินะคะ และปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง

ประการต่อมาบอกว่า ห้ามกำหนดเงื่อนไขการลงทุน ประการต่อมาบอกว่าห้ามกำหนดเงื่อนไขการดำรงตำแหน่งผู้บริหารอาวุโสและคณะกรรมการ ซึ่งในส่วนนี้ทำให้มีคำถามนะคะว่า เราปฏิบัติต่อเขาคนในอาเซียนแล้วก็อันนี้จริง ๆ ก็จะเป็นแนวทางในการทำสัญญากับเกาหลี จีน และนิวซีแลนด์ ออสเตรเลียด้วยเช่นเดียวกันนะคะ เป็นกรอบอันเดียวกัน เมื่อมีการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติแล้วนี่ ห้ามกำหนดเงื่อนไขการลงทุน อาจจะเป็นไปได้ว่าการลงทุนของบริษัทที่เข้ามาลงทุนในประเทศเรา ถ้าหากว่าก่อผลที่กระทบกับสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ นั้นนี่ เราก็อาจจะไม่สามารถไปกำหนดอะไรได้ หรือรวมทั้งการกำหนดว่าจะต้องใช้ทรัพยากรจากภายในประเทศ ซึ่งในอดีตเวลาการลงทุนนั้นเราสามารถที่จะกำหนดเงื่อนไขเหล่านี้ได้ แต่เมื่อมีการระบุว่า ห้ามกำหนดเงื่อนไขการลงทุนแล้วนี่นะคะ ก็เกรงว่าอันนี้จะทำให้ประเทศชาติเราได้รับประโยชน์มากน้อยเพียงใดนะคะ เนื่องจากว่าการกำหนดเงื่อนไขในการลงทุนนั้นส่วนหนึ่งจะเป็นการคุ้มครองผลประโยชน์ของประเทศนะคะ แล้วก็การห้ามการกำหนดคณะกรรมการหรือผู้บริหาร ดิฉันคิดว่าเมื่อประเทศอาเซียนทั้งหลายมาลงทุนในประเทศไทยแล้วนี่ ได้นำคนของเขาเข้ามา อาจจะไม่ได้เป็นประโยชน์กับประเทศไทยเราที่จะสามารถพัฒนาบุคลากรของเราเข้ามาอยู่ในระดับของการบริหารนะคะ

แล้วอีกประการหนึ่ง การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติมีธุรกิจหลายประการที่ให้เขาถือหุ้นได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งอันนี้ดิฉันเองไม่แน่ใจว่าจะขัดแย้งต่อ พ.ร.บ. ร่วมทุน พ.ร.บ. การประกอบกิจการของคนต่างด้าวหรือไม่นะคะ ซึ่งอันนี้มีระบุเอาไว้ในกิจการหลายประเภทที่ให้ประเทศในอาเซียนนั้นสามารถมาลงทุนได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์นะคะ แล้วก็โดยเฉพาะถ้าหากว่ากรอบของการลงทุนอันนี้ ซึ่งไม่เฉพาะแค่ในประเทศอาเซียนเท่านั้น

แต่จะเป็นกรอบที่นำไปใช้ร่วมกับประเทศอื่น ๆ นะคะ เมื่อการลงทุนจากประเทศที่พัฒนาแล้วดิฉันเกรงว่าประเทศเราจะสู้ไม่ได้นะคะ แล้วโดยปกติแล้วดิฉันก็ไม่ทราบว่า เราได้มีการให้แต้มต่อกับคนไทยด้วยหรือเปล่า เมื่อเรามีการระบุว่า การลงทุนจะต้องปฏิบัติต่อคนเหล่านี้เยี่ยงคนชาติ แสดงว่าจะไม่มีแต้มต่อให้กับคนไทยหรือไม่นะคะ เพราะที่จริงดิฉันคิดว่า การเปิดเสรีเต็มที่โดยไม่คุ้มครองคนของเราเองนั้น ไม่ค่อยมีประเทศไหนที่เขาทำกันนะคะ อาจจะมีนักธุรกิจบางส่วนในไทยที่มักจะพูดว่า ไม่ต้องให้คนไทยมีแต้มต่อเพราะว่าเพื่อจะให้คนไทยได้ขยับตัว ปรับปรุงสถานะตัวเองขึ้นมา ซึ่งดิฉันคิดว่าเมื่อจะต้องไปต่อสู้กับประเทศที่พัฒนาแล้ว เราอาจจะยังไม่มีความสามารถในกิจการการลงทุนหลาย ๆ ประเภทนะคะ ซึ่งอันนี้ดิฉันก็ตั้งข้อสังเกตไว้นะคะว่า ไม่ทราบว่าท่านคิดในเรื่องนี้อย่างไรบ้าง

ประการต่อมา เอกสารที่ท่านส่งมานั้นไม่ได้มีการระบุนะคะว่า มีการศึกษามากน้อยแค่ไหนว่าจีดีพีที่เพิ่มขึ้นนั้นก่อผลกระทบในความเป็นจริงในเรื่องอะไรได้บ้าง คือส่วนใหญ่แล้วนี่มักจะดูแต่เพียงแค่จีดีพีที่เพิ่มขึ้น ซึ่งในทรรศนะของดิฉันเห็นว่าจีดีพีที่เพิ่มขึ้นอาจจะเป็นเพียงมายาภาพเท่านั้น เพราะว่าดูอย่างกรณีเอฟทีเอไทย-ออสเตรเลียนะคะ----------

การที่เราจะเปิดการไม่คุมโควตาแล้วก็ยกเว้นภาษี ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ให้กับเรื่องโคนมใน ๑๐ ปีข้างหน้า ซึ่งเวลานี้เหลือ ๗ ปีนะคะ ท่านอาจจะบอกว่าในรายงานการศึกษาของกระทรวงพาณิชย์บอกว่า จะทำให้เราสูญเสียจีดีพีเพียง ๐.๐๑ เท่านั้น แต่การสูญเสียจีดีพี ๐.๐๑ นั้น คนที่ได้รับผลกระทบนี้อาจจะสูงถึง ๓ ล้านคน อันนี้เป็นการศึกษาของกลุ่มคนที่อยู่นอกภาคราชการนะคะ ส่วนยานยนต์ที่จะได้รับประโยชน์จากการทำเอฟทีเอไทย-ออสเตรเลียนั้น จะได้ ๐.๒ ของจีดีพีนะคะ ซึ่งอันนี้คนที่ได้ประโยชน์อาจจะเป็นแค่หลักแสนคนเท่านั้น สิ่งเหล่านี้ดิฉันคิดว่าในการทำรายงานการศึกษาไม่ได้บ่งบอกถึงสิ่งเหล่านี้อย่างชัดเจนว่า เราได้ดูจีดีพีเพียงอย่างเดียว ไม่ทราบว่าการศึกษานั้นได้ดูความเสี่ยงหรือผลกระทบจากการเปิดเสรีและการคุ้มครองการลงทุนเอาไว้ด้วยหรือไม่ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้มีการระบุถึง

ประการต่อมาการเปิดเสรีในเรื่องการลงทุนนั้น รวมไปถึงเรื่องการโอนเงินลงทุนและกำไรทั้งหมดหรือบางส่วน รวมทั้งเงินปันผลออกไปได้โดยอิสระ นี่เป็นข้อบังคับข้อหนึ่งว่า รัฐจะต้องอนุญาตให้มีการทำได้โดยอิสระและไม่ล่าช้า ซึ่งสิ่งนี้ดิฉันคิดว่าการปล่อยให้เงินลงทุนและกำไรจากนักลงทุนต่างชาติสามารถส่งออกไปได้โดยอิสระเสรีนั้นอาจจะทำให้เสถียรภาพของประเทศไทยในเรื่องของการเงินมีปัญหา ซึ่งสิ่งนี้ไม่ทราบว่าทางรัฐมนตรีได้มีการกำหนดอะไรในการป้องกันเอาไว้หรือไม่นะคะ

อีกประการหนึ่งก็คือเรื่องเกี่ยวกับกลไกการระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการ ซึ่งในบางอันระบุเอาไว้ชัดเจนว่าให้ถือเป็นที่สุด ซึ่งในแง่นี้ ในแง่ของการลงทุนแล้วเอกชนสามารถฟ้องรัฐได้ เอกชนส่วนใหญ่ก็ต้องการที่จะให้กระบวนการในเรื่องการระงับข้อพิพาทนั้นเป็นไปโดยรวดเร็ว ก็อยากจะใช้อนุญาโตตุลาการ ทีนี้การใช้อนุญาโตตุลาการนั้นสิ่งที่เป็นผลที่จะเกิดขึ้นก็คือว่า เอกชนนั้น ๆ สามารถเลือกอนุญาโตตุลาการได้ และอาจสามารถเข้าแทรกแซงได้ด้วยนะคะ ในขณะที่ศาลนั้นเราอาจจะไม่สามารถเข้าไปแทรกแซงหรือเลือกได้ สิ่งนี้จะเป็นการทำให้เราเสียสิทธิสภาพนอกอาณาเขตหรือไม่ ถ้าหากว่าเราปล่อยให้กระบวนการเอกชนสามารถฟ้องรัฐได้ แล้วก็ระงับข้อพิพาทนั้นโดยอนุญาโตตุลาการ แล้วก็ไม่ได้ใช้ศาล คือดิฉันอ่านเอกสารทั้งหมดนี้ไม่ได้มีการพูดถึงนะคะว่า เราสามารถเปิดช่องให้ศาลไทยสามารถที่จะเข้ามาพูดถึงเรื่องนี้

หรือดูแลเรื่องนี้ได้มากน้อยแค่ไหน คือเปิดให้เป็นเรื่องของอนุญาโตตุลาการแล้วถือว่าเป็นที่สุด ดิฉันคิดว่าสิ่งเหล่านี้น่าจะก่อให้เกิดผลเสียกับประเทศเรานะคะ กรอบเนื้อหาตรงนี้เป็นกรอบที่จะใช้กับประเทศอื่น ๆ แล้วเมื่อเราเปิดเสรีในอาเซียนแล้วเราก็คงไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงการที่จะเปิดเสรีให้กับประเทศอื่น ๆ ซึ่งเวลานี้เราอาจจะพูดถึงแค่ ๓ ประเทศ คือมีจีน มีเกาหลี และก็มีออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ แต่ต่อไปเราจะมีกับทางอียู (EU) กับทางสหรัฐอเมริกา ดิฉันคิดว่าวิธีการนำเสนอข้อมูลในลักษณะแบบนี้อาจจะก่อปัญหาในระยะยาวได้ เพราะว่าเอกสารต่าง ๆ เข้ามาในลักษณะที่ใช้เวลาจำกัดมาก สมาชิกรัฐสภามีโอกาสได้ศึกษาน้อย แล้วก็ทางฝ่ายของข้าราชการรวมทั้งทาง ครม. เองก็ไม่ได้มีการช่วยที่จะทำให้เกิดความชัดเจนขึ้นมา ทั้งในแง่ของการทำตารางให้เห็นชัดเจนว่าในแต่ละกรณีที่เอาเข้ามานั้นไม่ใช่เป็นการสร้างภาระให้กับสมาชิกรัฐสภาเพื่อที่จะหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบของตัวเอง หรือทำให้คนเกิดความรู้สึกว่า มาตรา ๑๙๐ ในรัฐธรรมนูญนั้นเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดปัญหามาก จำเป็นจะต้องยกเลิกไปหรือแก้ไข ---------

ดิฉันคิดว่าสิ่งเหล่านี้ควรจะต้องทำให้ชัดเจน ระบุให้ชัดเจนว่าเวลานี้มาขอในฐานะอะไร ขอกรอบการเจรจาก็ไม่ได้ระบุว่าเจรจาอะไรบ้าง คือส่งเอกสารเข้ามานี่เป็นรายละเอียดเยอะมาก แต่ว่าไม่ได้มีการทำสรุปให้เห็นชัดเจนว่าในแต่ละเรื่องนี่ต้องการขออนุมัติเพื่อไปทำอะไรบ้าง หลาย ๆ อันที่ดิฉันคิดว่าไม่ค่อยเกี่ยวข้องเท่าไรที่เข้ามาอยู่ไม่ว่าจะเป็นเรื่องจีเอ็มพี (GMP) หรือเรื่องของวิศวกรรม สถาปัตยกรรม ดิฉันคิดว่าหลาย ๆ อันเป็นเพียงแค่การกำหนดกระบวนการในการที่จะไปตกลงหรือร่วมมือกับเขา ซึ่งสิ่งนี้ดูแล้วไม่น่าจะเข้ากรอบมาตรา ๑๙๐ เท่าไร แต่ก็มีการส่งเข้ามาทั้งหมดโดยที่ไม่ได้มีการแยกแยะ ดิฉันคิดว่าอยากจะขอให้ทางคณะรัฐมนตรี รวมทั้งเจ้าหน้าที่ทำงานให้มีระบบมากกว่านี้ในการที่จะทำให้ผู้อ่าน ซึ่งอาจจะต้องอ่านเอกสารเยอะเกินไปนั้นนี่ได้มีบทสรุปที่ชัดเจน ง่ายต่อการเข้าใจ แล้วตัวท่านเองก็จะต้องทำความเข้าใจด้วยเหมือนกันว่าในกรณีดังกล่าวนั้นมีเรื่องอะไรบ้างที่จำเป็นจะต้องขอ เรื่องอะไรบ้างไม่จำเป็นต้องขอสามารถทำไปได้เลย แล้วก็อยากให้ท่านตอบคำถามนะคะ เพราะดิฉันคิดว่าหลาย ๆ เรื่องที่เราตั้งคำถามมาท่านอาจจะยังไม่ได้ตอบ ดิฉันไม่รังเกียจนะคะที่จะให้ทางเจ้าหน้าที่จากกระทรวงต่าง ๆ ที่อาจจะรู้ดีในเรื่องเหล่านี้ตอบแทนท่านรัฐมนตรีบ้างก็ได้นะคะ ก็อยากขอความชัดเจนในเรื่องที่ได้ระบุถึงค่ะขอบคุณค่ะ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชัย ชิดชอบ ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายประสพสุข บุญเดช รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญท่านจุมพฏ บุญใหญ่ ครับ

นายจุมพฏ บุญใหญ่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม จุมพฏ บุญใหญ่ ผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดสกลนคร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ตั้งเวลาผมเท่าไรครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ของท่านไม่มีกำหนดครับ ท่านบริหารเวลาเอาเองครับ

นายจุมพฏ บุญใหญ่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : ผมขอ ๑๕ นาทีครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ๑๕ นาที

นายจุมพฏ บุญใหญ่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : ตั้งที่ ๑๕ นาทีครับ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ ก่อนอื่นผมขอชี้แจงที่ท่านผู้ทำหน้าที่ประธานคือท่านประธานชัยได้เรียกแล้ว ผมไม่อยู่ในที่ประชุม ผมได้ประสานงานทางวิปฝ่ายค้านบอกว่าไม่มีชื่อผมในลำดับถัดไปนะครับ ผมก็เลยต้องออกไปเพื่อยกร่างคำฟ้องท่านประธานชัยที่ท่านบอกว่าผมขอให้ท่านถอนคำว่า ตะแบง ท่านไม่ถอน ท่านให้ผมฟ้องเอา ผมก็เลยไปฟ้องครับ ร่างเสร็จ เมื่อ ส.ส. พรรคเพื่อไทยหนึ่งในห้าลงชื่อเสร็จ ผมจะฟ้องท่านในข้อหาท่านไม่ได้สังกัดพรรคการเมืองแต่เรียกประชุมสภาผู้แทนราษฎร กระทำการขัดต่อรัฐธรรมนูญ ตามความเห็นของท่านประสงค์ สุ่นสิริ ประธานคณะกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ ก็กราบเรียนท่านประธานครับ วันศุกร์กรุณารอรับคำร้องด้วยนะครับท่านประธานที่เคารพครับ เมื่ออภิปรายถึงแนวนโยบายกรอบที่ทางรัฐบาลได้เสนอนั้นผมขอกราบเรียนว่าไม่สามารถจะลงในรายละเอียดได้ลึกทั้งหมด เพราะเอกสารมีจำนวนมากและได้รับเอกสารในเวลาเพียงวันและสองวันเท่านั้น ต้องเสียสละเวลาที่จะไปงานศพของราษฎรครับ ไปงานศพไม่ได้ครับเพราะต้องมานอนอ่านหนังสือ การไปงานศพนี่ท่านประธานครับ ถ้าไปงานศพของวีรสตรีของพันธมิตรมีโอกาสขึ้นถึงเก้าอี้นายกรัฐมนตรีนะครับ และถ้าไปงานศพของบุคคลที่เอาแหวนมาหมั้นนี่ก็จะโด่งดังไปทั้งประเทศท่านประธานผมก็เลยเลียนแบบแต่ว่าต้องเสียสละเวลา ท่านประธานที่เคารพครับ สิ่งที่ยืนยันว่าสมาชิกทั้งหลายพูดว่า การส่งเอกสารในเวลาจำกัด ศึกษาไม่เพียงพอนั้นได้เห็นได้ชัดว่า ท่านประธานและรัฐมนตรีได้ขอให้อธิบดีเป็นผู้ชี้แจงแทนรัฐมนตรี นั่นหมายความว่าแม้แต่ตัวรัฐมนตรีเองที่จะไปทำสนธิสัญญาไปตกลงอะไรกับทางต่างประเทศทางอาเซียนนั้น ก็ยังไม่รู้เรื่องละเอียดลึกซึ้งเพียงพอ นี่คือประเด็นสำคัญแม้แต่รัฐมนตรีเองก็ยังไม่รู้เรื่องละเอียดลึกซึ้งเพียงพอ ประเด็นข้อเสนอของทางพรรคเพื่อไทยก็คืออยากให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญร่วมขึ้นมาเพื่อศึกษาให้รอบคอบ เพื่อประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน ท่านประธานครับ ผมจะไม่พูดถึงเรื่องมาตรา ๑๙๐ ซึ่งท่านเพื่อนสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายไปมากแล้ว แต่ประเด็นของมันก็คือว่า ทางรัฐบาลไม่ได้เสนอไม่ได้แจ้งให้ทราบว่าผู้ที่รับผลกระทบนั้นจะได้รับการเยียวยาอย่างไร ผมจะพูดไปถึง

คุณสมบัติของผู้ที่จะไปทำหน้าที่ลงนามในสัญญาหรือไปเจรจากรอบ ซึ่งเป็นการอภิปรายไปในคุณสมบัติของบุคคล ซึ่งท่านประธานได้กรุณาวินิจฉัยแล้วว่าอภิปรายได้ ท่านประธานที่เคารพ ----------

- ๙๒/๑

พระพุทธเจ้าท่านพูดไว้คำหนึ่งครับ ตถาวาที ตถาการี ตถาคตคือพระพุทธเจ้า ท่านพูดอย่างไร ท่านจะทำได้อย่างนั้น ตถาการี ตถาวาที ท่านทำอย่างไร ท่านจึงจะพูดอย่างนั้น ท่านประธานครับ รัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลที่พูดอย่างแล้วก็ทำอย่างครับ นโยบายนี้ครับ รัฐบาลนี้เสนอเข้ามานั้นบอกว่าเป็นรัฐบาลที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับพันธมิตร ไม่มีส่วนใด ๆ และพันธมิตรไม่มีส่วนบงการการทำงานของรัฐบาล แต่ปรากฏว่าบุคคลซึ่งมีส่วนสำคัญในการที่จะไปเจรจาเรื่องกรอบที่ ๔ ท่านประธานครับ ผมอยู่ที่กรอบที่ ๔ นั่นคือเรื่องสิทธิมนุษยชน ผมจะพูดไปที่สัญญาที่ ๑ ว่าด้วยการเจรจายกร่างขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์กรสิทธิมนุษยชนอาเซียน และจะพูดไปที่หน้า ๒ ตอนสุดท้ายว่า ประโยชน์ของประเทศไทยและประโยชน์ของประชาชนจะได้รับนั้น ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตอ่านนะครับ ทางรัฐบาลได้บอกว่าประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจากการจัดตั้งองค์กรสิทธิมนุษยชนอาเซียน คือองค์กรดังกล่าวจะช่วยให้การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในประเทศไทย สอดคล้องกับมาตรฐานสากลมากขึ้น อันนี้หมายความว่าท่านยอมรับใช่ไหมครับว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศนั้น เป็นผู้ที่ละเมิดสิทธิมนุษยชน กล่าวคือท่านได้เป็นส่วนสำคัญในการปิดล้อมสนามบินสุวรรณภูมิ นั่นคือละเมิดสิทธิมนุษยชนสากลว่าด้วยการเดินทาง สิทธิและเสรีภาพในการเดินทาง ท่านมีส่วนสำคัญในการกระทำอย่างนี้ ท่านเป็นคนพูดอย่างทำอย่างหรือเปล่าครับ ถ้าเป็นอย่างนี้แล้ว ถ้าฝ่ายอาเซียนอีก ๙ ประเทศ ถามว่าบุคคลที่ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ไม่มีความชอบธรรม ความชอบธรรมนี้เหนือกฎหมายนะครับท่านประธานครับ ซึ่งนายกรัฐมนตรีพูดอยู่แล้วว่า ความชอบธรรมและจริยธรรมนั้นเป็นสิ่งที่เหนือกฎหมาย แม้จะชอบด้วยกฎหมายอาจจะไม่ชอบธรรมก็ได้ จริงครับ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ มีสิทธิ มีคุณสมบัติทุกอย่างที่จะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ แต่ความชอบธรรมที่จะไปเจรจาเรื่องสิทธิมนุษยชน ในขณะที่ท่านเองเป็นตัวการสำคัญที่กระทำการละเมิดสิทธิมนุษยชนเสียเอง อันอาจจะเข้าข่ายการก่อการร้ายสากล ผมถามว่าถ้ากลุ่มประเทศอาเซียนถามย้อนมาว่ารัฐบาลไทยจะยอมให้มีการปิดสนามบิน โดยอ้างว่าการชุมนุมโดยสงบอ้างรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๖๓ ท่านประธานที่เคารพ ผมไม่มั่นใจครับ ว่าทางอาเซียนเขาจะร่วมลงนามด้วย ผมตั้งคำถามไปที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ท่านไม่อยู่ไม่เป็นไรครับ เจ้าหน้าที่คงจะจดไว้ให้ท่านตอบ ท่านประธานครับ สิทธิมนุษยชน สิทธิในการชุมนุม ซึ่งจะตกลงกันนั้น หมายถึงการขนอาวุธระเบิดปิงปอง การมีไม้ตีกอล์ฟ เบสบอล การมีธงแหลมเข้าไปเพื่อร่วมชุมนุม แล้วปิดหน้าเหมือนมหาโจรไปร่วมชุมนุม อันนี้ก็เป็นการชุมนุมโดยสงบเปิดเผยตามรัฐธรรมนูญและไม่ละเมิดสิทธิมนุษยชนใช่หรือไม่ ท่านประธานครับ สิ่งนี้เป็นสิ่งที่สำคัญ และในหน้า ๒ ตอนสุดท้ายยังพูดต่อไปว่า เป็นหลักประกันและสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนไทยอีกขั้นหนึ่ง นอกเหนือจากกลไกในระดับชาติ ให้องค์กรที่จัดตั้งขึ้นมามีการส่งเสริมให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่ประเทศสมาชิก นั่นหมายถึงไทยก็เป็นสมาชิกประเทศหนึ่ง ผมถามว่านั่นหมายความว่าในกรอบนี้ถ้ามีการละเมิดสิทธิมนุษยชนขั้นรุนแรงเหมือนอย่างตัวอย่างที่ผมได้ยกขึ้นมา เช่น การปิดสนามบิน จะให้กองกำลังของเพื่อนอาเซียนประเทศอาเซียนเข้ามาช่วยกันในการปราบพวกปิดสนามบินได้ใช่หรือไม่ ถ้าได้ ท่านได้ป้องกันเรื่องการเยียวยาสิทธิของประชาชนในประเทศที่จะสูญเสียไป หรือเรื่องอธิปไตยเหนือดินแดนในเรื่องนี้ไว้หรือไม่อย่างไร ----------

ท่านประธานครับ ไปที่อันสุดท้ายซึ่งท่านพูดไปนะครับ ๒ บรรทัดสุดท้ายบอกว่า เพื่อการพัฒนาบรรทัดฐานด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาคที่ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานสากล และต่อไปในอนาคตเมื่อประเทศสมาชิกมีความพร้อมก็อาจจะอนุญาตให้องค์กรดังกล่าวมีอำนาจสอดส่องดูแลสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนในประเทศสมาชิกอาเซียนด้วย ท่านประธานครับ อันนี้เกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศแน่นอนครับ เกี่ยวกับอำนาจอธิปไตยแน่นอนครับ เรื่องสำคัญอย่างนี้ถ้ามีการปิดสนามบินนานาชาติ เช่น สุวรรณภูมิ ถ้าจะให้ประเทศอาเซียนใช้กองกำลังใช้ตำรวจหรือทหารเข้ามาร่วมอย่างนี้ เป็นเรื่องสำคัญมาก ในเวลาเพียง ๒ วันนี้ ผมเชื่อว่ารัฐสภาแห่งนี้อนุมัติกรอบให้ท่านไม่ได้หรอกครับ นี่คือเป็นสิ่งที่จะต้องตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นมาศึกษาให้ละเอียดครับ ท่านประธานครับ คำตอบต้องมีนะครับ นั่นคือเป็นเรื่องของการเข้ามาใช้อำนาจอธิปไตย นอกจากนั้นท่านประธานที่เคารพ การฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายในกรณีที่มีการละเมิดสิทธิมนุษยชน ถ้าไปละเมิดอย่างการปิดสนามบินสุวรรรณภูมิ ถ้าเพื่อนอาเซียนหรือประเทศในสังกัดของเขาถือสัญชาติของเขาเข้ามาแล้วถูกละเมิดอย่างนั้นการแก้ปัญหาข้อพิพาทหรือการชดใช้ค่าเสียหายนั้นจะทำกันอย่างไร ใช้อนุญาโตตุลาการหรือครับ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติด้านวุฒิสภาก็ให้ความเห็นแล้วว่านักกฎหมายไทยที่มีความสามารถระดับเจรจาเป็นภาษาอังกฤษนั้นมีน้อยนะครับ ท่านประธานครับ และยิ่งต้องไปเจรจาในด้านของกฎหมายระหว่างประเทศนั้นน้อยยิ่งกว่าน้อยท่านประธานครับ เราพร้อมหรือยังสถาบันการศึกษาด้านนิติศาสตร์พร้อมหรือยัง อันนี้ผมมีความเห็นด้วยอย่างยิ่งนะครับ ขอประทานเอ่ยนามท่าน ท่านสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย นี่เป็นประเด็นที่สำคัญมากในการที่จะพิจารณาว่าเมื่อมีข้อพิพาทเหล่านี้เกิดขึ้นฝ่ายนักกฎหมายของเราพร้อมหรือยังท่านประธานครับ รัฐบาลนี้ได้เสนอนโยบายเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน ถ้าสมมุติเขาบอกว่าการชุมนุมประท้วงรัฐบาล ผมไม่ทราบว่าประเทศอื่นเขาชุมนุมประท้วงหรือเปล่านะครับ ประเทศไทยของเราถึงเวลาหรือยังที่จะมีกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบการชุมนุมในที่สาธารณะซึ่งผมเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรไว้ยังคาอยู่ในวาระ หรือเราจะพูดว่าการห้ามการชุมนุมหรือการจำกัดสิทธิบางอย่างในการชุมนุมนั้นเป็นการจำกัดสิทธิมนุษยชน

ผมอยากฝากตรงนี้ครับ ให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศได้หยิบยกขึ้นมาว่าขอบเขตของการใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญเพื่อชุมนุมประท้วงใด ๆ ก็ตามนั้นจะต้องถึงขั้นกระทำผิดกฎหมายละเมิดสิทธิของบุคคลอื่นด้วยก็ได้กระนั้นหรือ ท่านประธานครับ อันนี้เป็นสิ่งสำคัญครับ และถ้าประเทศเพื่อนอาเซียนอีก ๙ ประเทศถามว่า ประเทศไทยมีกฎหมายว่าด้วยการชุมนุมในที่สาธารณะหรือยัง ท่านจะตอบว่าอย่างไร หรือท่านจะบอกว่าใครอยากชุมนุมอย่างไรก็ชุมนุมได้ เพราะรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๓ ให้อำนาจไว้ถ้าอย่างนั้นเขาจะมั่นใจได้อย่างไรว่าสนามบินสุวรรณภูมิจะไม่ถูกอีกฝ่ายหนึ่งคือฝ่ายเสื้อแดงเข้าไปปิดล้อม ผมไม่เกี่ยวข้องกับฝ่ายเสื้อแดงนะครับ ท่านประธานครับ อันนี้เป็นสิ่งที่สำคัญครับ นี่คือฝากรัฐบาล ฝากท่านนายกรัฐมนตรีว่าควรเอาพระราชบัญญัติจัดระเบียบการชุมนุมในที่สาธารณะที่ผมเสนอไว้ขึ้นมาก่อนกฎหมายผู้สูงอายุหรือยังอันนี้ฝากท่านนะครับได้พิจารณา หรือท่านเห็นว่ามันละเมิดสิทธิมนุษยชน ท่านประธานครับ รัฐบาลนี้พยายามที่จะพูดว่าไม่เกี่ยวข้องกับพันธมิตร ถ้าฝ่ายต่างประเทศถามว่าแล้วนายพฤฒิพงศ์ กุลทนันท์ เอกอัครราชทูตประจำกระทรวงซึ่งกำลังจะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นอธิบดีกรมสนธิสัญญา ซึ่งจะมีบทบาทสำคัญประการหนึ่งนะครับ ตำแหน่งหนึ่งในการที่จะไปทำข้อตกลงของกรอบอาเซียน เกี่ยวข้องกับท่านประสงค์ สุ่นศิริ คือเป็นบุตรเขยครับ เหมาะสมหรือยังที่จะมาอยู่ในตำแหน่งนี้ เป็นการต่างตอบแทนหรือไม่ การบริหารราชการแผ่นดิน การเสนอต่าง ๆ เหล่านี้เป็นหุ่นเชิดของพันธมิตรหรือไม่ เป็นที่สงสัยต่อพี่น้องประชาชน ----------

ท่านประธานที่เคารพครับ แม้จะปฏิเสธอย่างไรก็ตาม ผมพูดได้ว่านายกรัฐมนตรีคนนี้จะไปขโมยกระดิ่งเอามืออุดหูตัวเองครับ คนได้ยินทั้งประเทศกระดิ่งมันดังครับ อุดหูตัวเอง ตัวเองไม่ได้ยินแต่นานาประเทศได้ยินและได้ทราบว่าผู้ก่อการร้ายสากลที่เป็นพันธมิตรปิดล้อมสนามบินสุวรรณภูมินั้น เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศไม่มีความชอบธรรมที่จะไปเจรจากรอบสัญญากับอาเซียน ขอบคุณครับท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญท่านนริศ ขำนุรักษ์ ครับ

นายนริศ ขำนุรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นริศ ขำนุรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกของรัฐสภา ขออนุญาตอภิปรายในกรอบที่ ๕ ว่าด้วยความตกลงการค้าสินค้าของอาเซียน แล้วก็โดยเนื้อหาของความตกลงดังกล่าวเชื่อมโยงอยู่กับกรอบที่ ๑๕ คือแผนนโยบายบูรณาการความมั่นคงทางด้านอาหารของอาเซียน ผมจึงขออนุญาตได้ใช้สิทธิอภิปรายเพียงครั้งเดียว แล้วก็ขออนุญาตที่จะเชื่อมโยงในส่วนเนื้อหาที่เชื่อมโยงกันอยู่แล้วนะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเห็นด้วยและเห็นชอบความตกลงทั้งกรอบนะครับ เพราะว่าจากการศึกษาได้พบว่าอาเซียนเรามีความแตกต่างกันมาก แม้ว่าโดยสภาพภูมิประเทศเราก็ใกล้เคียงกัน สภาพภูมิอากาศใกล้เคียงกัน ประเพณีวัฒนธรรมไม่ได้แตกต่างกันมาก แต่ว่าจนถึงปัจจุบันนี้เรามีความแตกต่างกันมาก เหตุที่มีความแตกต่างนั้นเพราะว่าเราผ่านการเมืองที่แตกต่างกัน เรามีนโยบายภายในที่แตกต่างกัน แล้วก็กระแสการค้าเสรี กระแสโลกาภิวัตน์ทำให้อาเซียนจึงแตกต่างกัน ผมกราบเรียนท่านประธานว่าเรามีปัญหาในเรื่องของตลาด ตลาดการค้าในภูมิภาคนี้นะครับ ในกลุ่มอาเซียนบางประเทศผลิตได้มากมายเหลือเฟือ แล้วก็ส่งไปขายในประเทศไกล ๆ ในบางสินค้าโดยเฉพาะพืชอาหาร และเช่นเดียวกันบางประเทศในกลุ่มอาเซียนมีปัญหาขาดแคลนผลิตไม่ได้เป็นบางช่วงหรือผลิตไม่ได้ในระยะยาว ต้องสั่งซื้อสินค้าเหล่านี้โดยเฉพาะพืชอาหารจากประเทศไกล ๆ นะครับ ผมคิดว่าด้านตลาดมีปัญหาเพราะกลุ่มอาเซียน

๒. เราเป็นกลุ่มที่ต้องยอมรับว่าเรามีเทคโนโลยีในการผลิตค่อนข้างด้อยสมัย ไม่ทันสมัย ไม่มีการพัฒนาการผลิตแบบยั่งยืน จึงมีความแตกต่างกับหลายประเทศ เราจึงมีความแตกต่างกันโดยเฉพาะเทคโนโลยีการสำรองอาหาร จากปรากฏการณ์นี้ทำให้ ผมขออนุญาตสรุปว่าในกลุ่มประเทศอาเซียนด้วยกันเรามีบางประเทศขาดแคลน เรามีหลายประเทศยากจนและเราไม่มีการพัฒนาเทคโนโลยีเท่าที่ควร ผมคิดว่าแนวทางแก้ไขก็คือ

๑. เราต้องมีข้อมูลที่เที่ยงตรง แม่นยำ เพียงพอที่จะเอามาใช้ว่าประเทศนั้นผลิตอะไรได้เท่าไรในแต่ละปี ต้องแม่นยำเที่ยงตรงนะครับ เราต้องมีข้อมูลร่วมกันและเราต้องใช้ข้อมูลร่วมกันนี้ในกลุ่มประเทศที่จะมีความตกลงร่วมกัน

๒. เราจะต้องดำเนินการร่วมกันในการแก้ปัญหาของกลุ่มประเทศอาเซียน และ

๓. เราจะต้องพัฒนาตลาดร่วมกันไม่ใช่ประเทศไทยทำตลาดกลุ่มหนึ่ง แล้วก็อีกประเทศหนึ่งทำตลาดอีกกลุ่มหนึ่ง เราจะต้องพัฒนาตลาดพร้อม ๆ กัน แล้วก็

๔. เราจะต้องร่วมมือกันพัฒนาเทคโนโลยี โดยเฉพาะการสำรองอาหารไว้ในอนาคตให้ได้ วันที่เรามีวิกฤติเราต้องมีอาหารสำรองสำหรับคนในอาเซียน ----------

วันที่เรามีภัยธรรมชาติเราต้องมีอาหารสำรองสำหรับคนในอาเซียน และถ้าเราขาดเราประสบปัญหาสัก ๑๐ ปี เราต้องมีอาหารเพียงพอ เราต้องมีเทคโนโลยีที่จะเก็บพืชอาหารเอาไว้สัก ๑๐ ปี เป็นอย่างน้อย ผมจึงกราบเรียนท่านประธานว่าทางออกของทุกปัญหาที่ผมกราบเรียนท่านประธานก็คือ ๑. เราต้องเร่งที่จะให้มีความตกลงการค้าสินค้าของอาเซียนโดยเร็ว ๒. สภาต้องผ่านความเห็นชอบแผนนโยบายบูรณาการความมั่นคงด้านอาหารของอาเซียน และแผนกลยุทธ์ทางด้านความมั่นคงด้านอาหารของอาเซียน และร่างแถลงการณ์กรุงเทพว่าด้วยความมั่นคงด้านอาหารในภูมิภาคอาเซียนโดยเร็ว และรัฐบาลต้องไปดำเนินการโดยเร็ว ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตได้ฝากข้อสังเกตไว้เพียง ๒–๓ ประเด็นนะครับ ก่อนจะจบการอภิปราย ผมคิดว่าการประชุมอาเซียนที่จะเกิดขึ้น โดยที่รัฐบาลจะไปลงนามความตกลงระหว่างประเทศในครั้งนี้นะครับ ผมอยากที่จะให้รัฐบาลได้เผยแพร่พระเกียรติคุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ในเรื่องของความมั่นคงทางด้านอาหาร เพราะพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีเศรษฐกิจพอเพียงที่มีหลักแนวคิดบอกว่า ผลิตเพื่อบริโภคก่อน แล้วก็ส่งไปขาย ถ้าอาเซียนทุกประเทศได้ร่วมกันทำแบบนี้ผมคิดว่าประเทศไทยและอาเซียนจะมีความมั่นคงทางด้านอาหารอย่างยั่งยืน

๑. ผมอยากให้เผยแพร่พระเกียรติคุณของสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถในเรื่องของฟู้ด แบงก์ (Food Bank) ที่พระองค์มีแนวคิดว่าต้องสร้างป่า สร้างพื้นที่เพื่อผลิตปัจจัย ๔ มาให้ได้ ผมคิดว่าแนวคิด ๒ แนวคิดดังกล่าว ควรได้รับการเผยแพร่พระเกียรติคุณออกไปในห้วงของการประชุมอาเซียนในครั้งนี้

๒. ผมอยากให้รัฐบาลได้ขยายพืชอาหารครอบคลุมไม่เพียงแต่ข้าว ข้าวโพด ถั่วเหลือง และมันสำปะหลังเท่านั้น อยากให้ครอบคลุมไปถึงผัก ผลไม้ สมุนไพร และโดยเฉพาะเครื่องเทศ ซึ่งประเทศไทยมีตัวเลขว่าเราต้องสั่งเข้าเครื่องเทศปีหนึ่งประมาณ ๑,๐๐๐ ล้านบาท และตลาดหลักของเราก็คือในกลุ่มอาเซียนด้วยกัน เราควรจะเป็นผู้ผลิต ประเทศไทยสามารถผลิตพืชเครื่องเทศนี้ได้นะครับ

๓. ฝากรัฐบาลไปให้ความสำคัญว่า การผลิตพืชอาหารสัตว์ในอาเซียนควรให้ความสำคัญเรื่องการผลิตพืชอาหารสัตว์แบบปลอดภัยไว้เป็นมาตรฐานนะครับ

เพราะว่าในตลาดยุโรปหลายประเทศนะครับที่ยอมที่จะซื้อสินค้าที่ผลิตโดยปลอดสารเคมี ปลอดปุ๋ยเคมีในราคาที่สูงกว่าตลาดทั่วไปถึง ๒ เท่า

๔. ข้อสังเกตก็คือ ขอให้สำรองอาหารให้ได้สัก ๑๐ ปีนะครับ วันข้างหน้าเราอาจจะมีวิกฤติจากภัยธรรมชาติต่อเนื่องกันสัก ๑๐ ปี อาจจะมีได้นะครับในวันข้างหน้า ผมอยากให้รัฐบาลได้ทุ่มเทงบประมาณ ได้ทุ่มเทงานวิจัยทางกลุ่มอาเซียนนะครับเพื่อสำรองอาหารเอาไว้ได้ ฉะนั้นทั้งหมดผมคิดว่าสิ่งสำคัญที่สุดของกรอบเจรจาดังกล่าวก็คือต้องมีข้อมูลที่ครบถ้วน เที่ยงตรง มีระบบเตือนภัยที่ล่วงหน้า และมีความร่วมมือของกลุ่มประเทศอาเซียนอย่างเหนียวแน่น แล้วร่วมกันปฏิบัติงานตามกรอบข้อตกลงที่สภาวันนี้ได้ผ่านความเห็นชอบไป ผมคิดว่าจะทำให้ประเทศในกลุ่มอาเซียนมีฐานะความมั่นคงในทางด้านอาหารนะครับ กราบขอบคุณท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญท่านธีระจิตต์นะครับ ท่านมีเวลา ๒๐ นาทีนะครับ

นายธีระจิตต์ สถิโรตมวงศ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ขอบพระคุณครับท่านประธานที่เคารพ กระผม ธีระจิตต์ สถิตโรตมวงศ์ สมาชิกวุฒิสภา ในนามของสมาชิกรัฐสภา ต้องขอขอบคุณมากที่ท่านประธานได้อนุญาต ความจริงผมคิดว่าผมจะต้องได้พูดเวลา ๓ ทุ่ม ๔ ทุ่ม ทั้ง ๆ ที่เกิดความเรียกว่า คอนฟิวซิ่ง (Confusing) ความสับสน ซึ่งผมอยากจะขออนุญาตว่าเปรียบเปรยเรื่องหนึ่ง คำว่า สับสน นี้เกิดขึ้นอย่างไร จะเห็นมีชาวประเทศญี่ปุ่นมาเที่ยวเมืองไทยเขาบอกว่า แบงคอค อิท'ส แวร์รี่ แวร์รี่ บิวตี้ฟูล บัท ทราฟฟิค อิทส แวร์รี่ แวร์รี่ คอนฟิวซิ่ง (Bangkok it's very very beautiful But Traffic It's very very confusing) เช้านี้ที่ท่านประธานวิปฝ่ายค้านก็ดี ----------

ประธานวิปฝ่ายรัฐบาลก็ดี ซึ่งได้มีการตกลง รวมทั้งทางวิปของวุฒิสภาซึ่งท่านเป็นคนตามอยู่เฉย ๆ ปรากฏว่าก็มีการเข้าใจซึ่งสับสนกันนิดหน่อย ทำให้พวกกระผมซึ่งเป็นผู้ที่จะต้องอภิปรายก็ไม่ทราบว่า ตามกรอบเวลา ตามที่ได้วางตัวเอาไว้จะต้องพูดตอนไหน เพราะฉะนั้นบอกว่าคอนฟูสซิ่ง แกบอกว่า ทราฟฟิค อิน แบงคอค อิน เดอะ มอร์นิ่ง อิท'ส อะ วัน เวย์ ทราฟฟิค อิน เดอะ อาฟเทอร์นูน ทู เวย์ อิน เดอะ อีฟเวนนิ่ง โน เวย์ (Traffic in Bangkok in the morning it's a one way, traffic in the afternoon two way, in the evening no way.) นี่แหละคือความสับสน ท่านประธานที่เคารพ อย่างไรก็ตามต้องขอชมเชยท่านประธานที่ได้สามารถดำเนินการการประชุมมาด้วยความเรียบร้อย ขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ ท่านผู้ทรงเกียรติได้มีการอภิปรายมามากมาย เหลือเกินแล้วก็สิ่งที่ทางรัฐบาลได้นำเสนอเข้ามาทั้งหมด ๑๙ ฉบับ รวมทั้งที่เสนอใหม่ขึ้นมาอีก ๑ หรือ ๒ ผมจำไม่ได้ อันนี้ก็ตามครั้งแรกสุดตามความเข้าใจว่า เนื่องจากเป็นเรื่องของกรอบอาเซียน ไม่ว่าจะเป็นผู้ค้าต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่จะเกิดขึ้นในข้างหน้า มันน่าจะเป็นเรื่องกรอบเดียวกันที่จะต้องคุย เพราะการที่จะไปทำข้อตกลงอะไรต่าง ๆ มันก็เป็นมีฟอร์แมท (Format) มีรูปแบบ ท่านประธานที่เคารพครับ เรื่องของอาเซียนแน่นอนครับ มันเป็นเรื่องเกี่ยวพันกับทางด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาเศรษฐกิจ การพัฒนาการแข่งขัน ส่งเสริมความได้คอมพลีทที่เนส (Completeness) คือความได้เปรียบ ส่งเสริมสมรรถภาพทางด้านการผลิตของเรา เพื่อพร้อมที่จะไปแข่งกับผู้อื่นได้ ท่านผู้มีเกียรติทุกท่านคงจะจำได้ว่าประเทศไทยเราเองก็เหมือนประเทศพัฒนาต่าง ๆ เรามีเรื่องของการให้มีบีโอไอ มาเมื่อ ๔๐ กว่าปีก่อน เราไม่ได้โดนหลอกหรอกครับ แต่เขาเรียกว่าภาษาของเราโดนแหกตา การให้บีโอไอไป การเอาเครื่องจักรที่เข้ามาลงทุนจะเป็นเครื่องจักรเก่า ๆ สมัยก่อนนะครับเราก็ค่อย ๆ เรียนรู้ขึ้นมา ตามที่ผมได้เรียนท่านประธานที่เคารพ เราจะเห็นว่าแม้กระทั่งประเทศที่พัฒนาแล้วทางยุโรป เยอรมัน ฝรั่งเศส อิตาลี เนื่องจากการพัฒนาการแข่งขันที่เป็นโกลบัลไลเซชั่น (Globalization) นั้นเมื่อ ๕๐ ปีที่แล้ว เขาก็เล็งเห็นว่าเขาคงจะสู้ยักษ์ใหญ่อย่างอเมริกาไม่ได้ เพราะฉะนั้นก็เกิดการรวมตัวขึ้นมาที่ครั้งแรกที่สุดก็เรียกว่าอีซี (EC) นะครับ คอมมอน ยูโรเปียน (Common European) ขึ้นมา มาร์เก็ต (Market) ขึ้นมา การพัฒนา

๕๐ ปีของเขาขึ้นมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้ได้ทำให้เกิดความแข็งแกร่งที่เขาสามารถใช้การต่อรองที่เป็นแบบรีเจินนอล (Regional) อันเดียวกันก็เกิดขึ้นกับประเทศไทย ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าผมขออนุญาตเอ่ยนามในปี พ.ศ. ๒๕๓๕ เดือนมกราคม ท่าน ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี อานันท์ ปันยารชุน ได้ใช้ความสามารถทางการทูตและทางที่ประสบการณ์ทางการธุรกิจ ทางการค้าที่ท่านมีโน้มน้าวให้อาเซียนซึ่งขณะนั้นมีแค่ ๖ ประเทศ โดยมีการโน้มน้าวท่านนายกรัฐมนตรีก๊ก จ๊ก ตง ก่อน ดอกเตอร์มหาเธร์ ทางมาเลเซีย พระมหาราชาของกษัตริย์บรูไน ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย ให้เห็นพ้องต้องกันว่าเพื่อที่เราจะแข่งขันกับคนอื่น ๆ ได้เราควรจะต้องรวมตัวกัน เพราะฉะนั้นก็ได้มีการที่เรียกว่า สิงคโปร์ ดีคละเรชั่น (Singapore Declaration) เมื่อมกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ อันนั้นเป็นการเริ่มต้นที่เรียกว่าจะผลักดันเรื่องเขตการค้าเสรีต่อเนื่องจากอันนั้นมา ซึ่งเราใช้ชื่อว่า อาเซียน ฟรีเทรด แอเรีย หรือเรียกว่า อาฟตา (AFTA) นั่นเอง โดยข้อเท็จจริงคำว่า อาฟตา สมกับนามของอาฟตา เรียกว่า แอคชั่น เฟิร์สท ทอล์ค เลทเตอร์ (Action first talk later) ก็ได้มีการพูดกันมาตลอดมา ๑๐ กว่าปีนะครับ อันนี้ถึงพัฒนาถึงปัจจุบันนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ เจตนาประสงค์ที่จะพัฒนาอาเซียน ฟรี เทรด แอเรีย (Free trade area) นี่ก็เพื่อจะทำให้พัฒนาทางประสิทธิภาพของทางกลุ่มผลิตภัณฑ์หรืออุตสาหกรรมของเรา ----------

พร้อมทั้งการส่งออก ไม่ว่าจะพืชผลหรือผลิตภัณฑ์ทางอุตสาหกรรมจะต้องมีความสามารถแข่งขันกับตลาดโลกได้ อันนี้เป็นปัจจัยที่สำคัญ เพราะฉะนั้นเรื่องหลาย ๆ เรื่องทุกอย่างที่เกิดขึ้นมาก็เพื่อที่จะพัฒนาตัวเราเองเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด ท่านประธานที่เคารพ ผมขออนุญาตอย่างนี้ครับ ในเรื่องเกี่ยวกับกรอบอาเซียนที่เสนอเข้ามาขอเห็นชอบนั้น ผมได้ฟังท่านผู้มีเกียรติหลาย ๆ ท่านพูดถึงมาตรา ๑๙๐ ผมคิดว่าอันนี้เป็นนิมิตที่ดี เพราะว่าเราจะเห็นว่าไม่ว่าจะเป็นรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๔๐ ก็ตาม ความจริงก็มีข้อที่บังคับไว้ว่าจะต้องในเรื่องที่เกี่ยวกับสนธิสัญญาเกี่ยวพันกับทางด้านเศรษฐกิจของประเทศก็น่าจะนำเข้ามาสู่สภาให้รับทราบ แต่การปฏิบัติไม่ได้มีการทำอย่างนั้น เมื่อรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. ๒๕๕๐ นั้น ซึ่งได้พูดชัดเจนว่า มาตรา ๑๙๐ และท่านผู้ทรงเกียรติได้มีการอภิปรายอย่างชัดเจน ผมเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องดี แต่ว่าน่าจะให้มีการยืดหยุ่นได้ในบางกรณี เพราะมิฉะนั้นแล้วการที่จะให้รัฐบาลหรือให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปเจรจาบางอย่างซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับเศรษฐกิจของประเทศชาติอาจจะไม่ทันกาล เพราะฉะนั้นผมก็เอาเรื่องนี้เป็นข้อสังเกตฝากไว้เรื่องหนึ่ง ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขออนุญาตนิดหนึ่งที่อยากจะเรียนว่า เรื่องของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนนั้นหรือที่เรียกว่าเออีซี นัยต่อประเทศไทยเราและทางปรับตัวเป็นเรื่องที่น่าสนใจและน่าติดตาม แน่นอนสิ่งที่ทางรัฐบาลหรือหน่วยงานที่ได้เตรียมเอกสารมาให้ผมต้องขอชมเชย ผมเองอยากจะกราบเรียนว่า พอดีมีประสบการณ์มาเล็ก ๆ น้อย ๆ ในเรื่องของการที่คุยเรื่องเกี่ยวกับทางด้านที่สมัยก่อนเราเรียกว่า เริ่มต้นเรียกว่า เซพท (CEPT) เซพท คือคำว่า เป็นกลไกที่ใช้ในการเรื่องของฟรี เทรด แอเรีย คอมมอน เอฟเฟคทีฟ พรีเฟอเรนเชียล แทร์ริฟ (Common Effective Preferential Tariff) คือใช้มาตรการภาษี เพราะฉะนั้นวันนี้ผมเข้าใจว่าจริง ๆ ท่านรัฐมนตรีกระทรวงการคลังก็น่าจะนั่งอยู่ในนี้ เพราะเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงเรื่องหนึ่งเรื่องเกี่ยวกับภาษีทางการค้านี่นะครับ และสิ่งที่ได้ปฏิบัติกันมาอย่างต่อเนื่องเป็นเวลา ๑๐ กว่าปี ผมคิดว่าได้สะสมความชำนาญ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าหน่วยราชการคงจะต้องได้มีประสบการณ์มากขึ้น เพราะเรื่องของการต่อรองหรือการไปเจรจากับคู่ค้าต่างประเทศเราต้องทันเกม ความพร้อมแม้กระทั่งความร่วมมือ มีส่วนร่วมของภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องในสมัยก่อน ๆ นั้นเราจะได้ยินคำว่าหน่วยราชการนั่งเทียน

เขียนเอาจริง ๆ ท่านเองก็คงได้พยายามที่จะขอข้อมูลจากภาคเอกชนบ้าง จากสถิติของท่านบ้าง ผมเรียนอย่างนี้ว่า สถิติหรือดาตา คอลเล็กชั่น (Data collection) ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสมัยก่อนนี้ใช้ไม่ได้เลย เพราะอันนี้เป็นเรื่องที่จะต้องปรับปรุง เพราะถ้าท่านไม่มีดาตาที่อัพเดท (Up date) แล้วท่านจะไปเจรจากับใครไม่ได้ทั้งนั้น ผมมีประสบการณ์ที่ได้รับมอบหมายไปคุยกับทางนิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย ปรากฏว่าไปถึงทางฝั่งคู่ค้าเราเอกสารเขามีเป็นตั้ง ฝ่ายไทยเราไปมี ๒ แผ่น เพราะฉะนั้นจะไปคุยอะไรเขา นี่คือ ๑๐ กว่าปีก่อน แต่หวังว่าปัจจุบันนี้ทางฝ่ายราชการคงจะได้มีการเตรียมตัวดีมากกว่านี้ เรื่องของการที่กรอบของอาเซียนที่เรามีคู่ค้า ไม่ว่าประเทศจีน เกาหลีแล้วก็ญี่ปุ่น ผมอยากจะฝากข้อสังเกตเรื่องหนึ่ง ท่านจะต้องคำนึงถึงทางด้านพืชผลทางเกษตรให้มาก ทางอุตสาหกรรมท่านทำอยู่แล้วผมทราบ และยิ่งผมได้เห็น ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ขอเอ่ยนามหน่อย ท่านอลงกรณ์ ซึ่งจะพยายามที่จะพอได้รับตำแหน่งก็ได้มีความมุ่งมั่นที่จะดูเรื่องอาเซียน ----------

แล้วก็ได้มีการติดตามไปทั้งทางด้านสภาอุตสาหกรรม หอการค้าต่าง ๆ แต่อย่าลืมครับ เรื่องของพืชผลเกษตร ผมถือว่าสำคัญที่สุด การต่อรอง ยกตัวอย่างเช่น อย่างญี่ปุ่น เรามีปัญหามากเลย เรื่องที่จะไปขายข้าวให้เขา ไม่มีทางเลยเรื่องนี้ การต่อรองสมัยก่อนมีสินค้าต่าง ๆ มีตั้งแต่ไม่ว่า เซนซิทิฟ ลิสท์ (Sensitive list) คือรายการที่ไม่สามารถที่จะนำมาแลกเปลี่ยน เทมเพอรารี เอ็กคลูซิฟ ลิสท์ (Temporary Exclusive list) สินค้าที่มีการยกเว้นเป็นพิเศษ ฟาสท์ แทรคท์ (Fast Tract) อันที่เขาให้ง่าย ๆ เขาก็ให้เรา ฟาสท์ แทรคท์ อะไรอย่างนี้ ผมคิดว่าของพวกนี้ทางราชการเราต้องมีความพร้อม แล้วก็มีความแน่ใจ ผมเห็นแล้วครับ ที่ตั้ง ๆ นี่ผมมีโอกาสไปเปิดพลิกเอา ก็เห็นเป็นรายการละเอียดยิบเลย ซึ่งเป็นรายการของแทร์ริฟ นัมเบอร์ (Tariff Number) ๘ รีจิค (Regic) ๙ รีจิค เราไม่มีโอกาสไปอ่าน และไม่มีความเข้าใจ เพราะฉะนั้นอันนี้อยากจะฝากว่าความพร้อมนี้เป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดของหน่วยราชการที่จะไปประชุมกับเขา แน่นอนครับกรอบของอาเซียน หรือต่อไปจะเป็นประชาคมอาเซียนของเรา มีทั้งประโยชน์ และมีทั้งสิ่งที่จะต้องกระทบ เพราะสิ่งที่เราจะต้องเตรียมตัว ก็คือทางภาครัฐบาลจะต้องมีการพยายามสนับสนุนให้ฝ่ายประชาชนหรือภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องให้มีความแข็งแกร่งขึ้น พร้อมที่จะต่อสู้ พร้อมที่จะมีความสามารถในการแข่งขันกับคู่ค้าของเราได้ นี่เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด เราจะมัวแต่คิดว่าไปชดเชย ยกตัวอย่างอันหนึ่ง หลังจากที่กรอบอาเซียนที่เราอนุมัติ จะอนุมัติ หรือไม่อนุมัติผมยังไม่ทราบ แต่ถ้าอนุมัติ เห็นชอบ สิ่งที่ผมเห็นว่าต่อไปจะมีผลกระทบ และสิ่งที่รัฐบาลไม่ควรจะทำเป็นอย่างยิ่ง เช่น พืชผลการเกษตรไม่ควรจะมีการประกันราคาสินค้าพืชผลการเกษตร เหตุผลที่ผมพูดเพราะอะไร เพราะว่าขณะนี้ในภูมิภาคเรา ประเทศเพื่อนบ้านเราซึ่งอยู่ในภาคีอาเซียนเรา ไม่ว่าจะเป็นกัมพูชา ลาว ประเทศไทยเราไปลงทุนปลูกพืชเกษตรมากมาย และเมื่อวันหนึ่งที่เปิดฟรี เทรดขึ้นมา การขนส่งสินค้าข้ามแดนมาอย่างเปิดเสรีเมื่อไร เมื่อเราประกันสินค้าของประเทศไทยเรา มันก็จะเกิดการที่เราเรียกว่า นุ่งโสร่ง ตามที่ขณะนี้ที่ท่านเจออยู่ แต่ถ้าเมื่อไรกรอบอาเซียนเปิด อันนี้จะเกิดขึ้นเยอะ เพราะสิ่งที่ควรจะทำผมอยากจะบอกว่าเรื่องประกันราคาสินค้าน่าจะเปลี่ยนแนวคิด น่าจะไปส่งเสริมเกษตรกรเราในอีกทางหนึ่ง

ไม่ว่าจะทางด้านจัดการ ทางด้านสนับสนุน ทางการเงิน การลงทุน การสนับสนุนทางด้านปุ๋ยราคาถูก แต่ขอให้เป็นปุ๋ยดีนะครับ ไม่ใช่เป็นปุ๋ยที่เห็นเป็นเรื่องอยู่ตลอดเวลา เป็นต้น

ท่านประธานที่เคารพครับ สำหรับเรื่องอื่น ๆ ผมเข้าใจว่า ผมต้องขออนุญาตที่พูดภาพรวม เพราะว่าจะเป็นลงลึกไปแต่ละเรื่องคงจะใช้เวลาอีกนาน สิ่งที่ผมเห็นที่สำคัญมาก ๆ อีกอันหนึ่ง ที่เราน่าจะใช้เป็นประโยชน์ หลังจากได้มีการเห็นชอบในเรื่องกรอบอาเซียน โดยเฉพาะเรื่องพลังงาน ผมขอเพียงพูดสั้น ๆ แค่นี้ว่า ยกตัวอย่าง ปตท.สผ. หรือ พีทีที เอกซ์โพลเรชั่น แอนด์ โพรดักชั่น (PTT Exploration and Production) ภายใต้ ปตท. ภายใต้กำกับของกระทรวงพลังงาน ซึ่งจากการที่มีการพัฒนาตัวเองทุกท่านจะเห็นว่าขณะนี้ถือว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญ ไปลงทุนถึงในมิดเดิล อีสท์ (Middle East) ลงทุนถึงแอฟริกา ในเรื่องของการขุดเจาะน้ำมัน วันซ์ (Once) เมื่อใดที่กรอบอาเซียน หรือโดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านเราซึ่งเข้าไปอยู่ในภาคี ----------

เราน่าจะใช้ประโยชน์จากอันนี้มีความร่วมมือมาลงทุน โดยเฉพาะอย่างพม่า อินโดนีเซีย กัมพูชา ซึ่งที่ผ่าน ๆ มาผมคิดว่ารัฐบาลหลาย ๆ รัฐบาลก็พยายามเดิน แต่วิธีเดินเดินให้มันถูกต้อง อันนี้จะเป็นประโยชน์ แทนที่อาจจะต้องใช้ค่าใช้จ่ายมากมายการไปลงทุนที่ไกล ๆ เพราะอันนี้ผมก็ฝากเรื่องนี้ให้กับท่านทางรัฐบาลเป็นข้อสังเกต แล้วที่สำคัญที่สุดก็คือคณะทำงานภายใต้กำกับของกระทรวงของรัฐมนตรีต่าง ๆ ขอให้คำนึงถึงว่าการมีส่วนร่วม ข้อมูลต่าง ๆ จากภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องโดยตรงนี้ ผมว่าจะเป็นประโยชน์มาก ๆ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมก็คงใช้เวลาสั้น ๆ แค่นี้ล่ะครับ เพราะคิดว่าหลาย ๆ ท่านได้พูดไปมากในเรื่องเดียวกัน ก็ขอขอบคุณครับท่านประธาน

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญท่านสมเกียรติ ศรลัมพ์ ครับ ท่านมีเวลา ๑๐ นาทีนะครับ

นายสมเกียรติ ศรลัมพ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับ ผม สมเกียรติ ศรลัมพ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในนามสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นผมขอเรียนด้วยว่าวันนี้ผมตั้งใจที่จะมาพูดถึงเรื่องภารกิจเกี่ยวกับข้อตกลงของอาเซียน สมัยที่เป็นวิปรัฐบาล รัฐบาลก็ตั้งใจที่จะทำงานแบบนี้เหมือนกัน ผมเชื่อแม้ว่ารัฐบาลมาเป็นฝ่ายค้านก็ยินดีที่จะให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น มันเป็นหน้าที่มันไม่ใช่นโยบาย แต่เป็นหน้าที่พันธกิจของสมาชิกอาเซียนที่พึงกระทำต่อกัน ผมได้อ่านหนังสือที่มาแจกนะครับ ผมเห็นทุกประเทศเขาเซ็นกันหมดยกเว้นประเทศไทยนี่ผมละอายใจจริง ๆ ว่าประเทศไทยเกิดอะไรขึ้น ทำไมคนในสังคมไทยที่โลกเขามองว่าเป็นซีวิไลเซชั่น (Civilization) กว่าประเทศอื่นในอาเซียน เป็นผู้นำของอาเซียน เป็นผู้ก่อตั้งอาเซียน แต่ประเทศไทยนั้นกลับไม่สามารถดำเนินการในฐานะเป็นผู้นำของอาเซียนได้ แล้ววันนี้ผมได้ดูสาระต่าง ๆ เหล่านั้น ผมจะเห็นได้ว่าประโยชน์ของพันธกรณีนี้ที่จะทำข้อตกลงนี้ ผมเห็นว่ามีความสำคัญมาก เพราะพันธกิจแต่ละเรื่องนั้นจะนำไปสู่ทำให้ประเทศอาเซียนทั้งมวลเป็นเหมือนเขตเศรษฐกิจรวมเหมือนอย่างยุโรป เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วจะเห็นได้ว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องผลักดันให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ผมเชื่อว่ารัฐบาลทุกรัฐบาลก่อนหน้านี้ ๒-๓ รัฐบาล

ก็อยากจะผลักดัน แต่ว่าภารกิจหรือพันธกิจ หรือว่าภาวะจำกัดที่เกิดขึ้นมันมีมากมาย มหาศาลเหลือเกิน ผมจึงคิดว่าส่วนนี้ล่ะครับ ผมในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกรัฐสภา แล้วตั้งใจ แล้วก็บอกเพื่อนในกลุ่มว่าจะโหวตให้แล้วจะพูดสนับสนุนให้เป็นอย่างยิ่ง แล้วใครก็อย่ามาอ้างว่าผมนี่สนับสนุน เพราะว่าเขาคอนโทรล (Control) กลุ่มผมได้ แต่สิ่งเหล่านี้ผมจะขอกราบให้ท่านว่าเรามีความตั้งใจ เรามีความอยากจะให้สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งให้ประเทศชาติภายนอกได้เห็นว่าเราสามัคคีกัน เราตั้งใจให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น เรามาดูสาระนะครับว่า ถ้าสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น ผมดูรายละเอียดแล้ว ก็คือปฏิญญาต่าง ๆ ที่เราจะรับรองนั้นไม่ว่าเป็นเรื่องของเศรษฐกิจ เรื่องของอุตสาหกรรม หรือเรื่องของความมั่นคงด้านอาหาร ความมั่นคงด้านพลังงาน สิ่งเหล่านี้ได้วางรูปแบบไว้อย่างสมบูรณ์ ถามว่าสาระสำคัญสิ่งเหล่านี้เราควรพิจารณาไหม ควรพิจารณานะครับ แต่สิ่งที่จะพิจารณาคือว่าถ้าเรามาดูภาพรวมหลังจากที่เราพิจารณาได้อย่างไม่มีเวลามากนัก ถ้าเอาประเทศอาเซียนมา ๑๐ ประเทศ มารวมกันแล้ว ผมเชื่อว่าประเทศไทยเรานี้เป็นประเทศที่มีศักยภาพมากในการที่จะสามารถที่ใช้ประโยชน์ของพันธกรณีนี้ เพราะเราสามารถจะขยายการลงทุนไม่ว่าภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรกรรม ภาคบริการ ไปสู่ประเทศอาเซียนทั้งหมด จากกรอบคิดทฤษฎีที่เรามาเห็นว่าเวลาเราทำธุรกิจอะไร เราคำนึงถึงคนประมาณ ๖๔ ล้านนั้น เราจะต้องพัฒนาให้คนในภาคอุตสาหกรรมเรา ภาคเกษตรเราให้นึกถึงว่าต่อไปนี้เราต้องคำนึงถึงคน ๕๐๐ ล้านคนในอาเซียน นั่นหมายถึงว่ากรอบอาเซียนที่จะทำอย่างนี้แหละ จะทำให้เรามีความรู้สึกว่าเราสามารถดำเนินการให้ประเทศไทยเรามีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ มั่นคงด้านพลังงาน และมั่นคงด้านต่าง ๆ ผมเสียดายครับว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ถูกดำเนินการโดยข้าราชการประจำเป็นส่วนใหญ่ ----------

แต่ไม่ได้มีการหารือโดยส่วนลึกกับภาคเอกชน ผมได้ถามสภาอุตสาหกรรม หอการค้า หรือว่าภาคเกษตร ยังไม่มีใครบอกเลยว่าหลังจากข้อตกลงอันนี้แล้วธุรกิจหรือหน่วยทางด้านการดำเนินงานหรือว่าภาคอุตสาหกรรมภาคใดจะเกิดประสบปัญหา ภาคใดจะสามารถขยายเจริญเติบโต ผมเชื่อว่ากระบวนการกฎหมายของไทยไม่ว่าศุลกากร ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามน่าจะพัฒนาให้เท่าสิงคโปร์ น่าจะพัฒนาระบบการจัดพิกัดอะไรต่าง ๆ เพื่อจะไม่ให้เป็นปัญหาอุปสรรคในการเข้าและในการออก ในการที่จะเป็นสมาชิกอาเซียนที่สามารถเข้ารวมกับพันธกิจนี้ เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนว่าพันธกรณีนี้ข้อสัญญานี้หรือสิ่งที่เราจะมอบหมายให้รัฐบาลไปทำข้อตกลงนี้มีประโยชน์นะครับ ทีนี้ผมมาดูข้อกังวลว่า

ข้อกังวลประการแรกที่ท่านสมาชิกได้กล่าวแล้วคือว่า ข้อกังวลด้านกฎหมายรัฐธรรมนูญ กฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นเป็นหนามที่แทงใจทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาล คือสมาชิกรัฐสภานี้ ผมเชื่อว่าเราอย่ารู้สึกเลยว่าต้องมีการแก้ไขแล้วช่วยกันแก้ไข เดี๋ยวนี้จะทำหนังสือจะทำอะไรไปถึงหน่วยงานราชการอะไรต่าง ๆ ทำไม่ได้เลย นั่นก็คือว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้เขียนสาระรายละเอียดเพื่อจะให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกรัฐสภานั้นทำงานได้อย่างยากลำบาก ผมขอกราบเรียนฝ่ายรัฐบาลนะครับ ไม่ต้องกลัวสิ่งใดถ้าเราทำสิ่งใดถูกนั้นพึงกระทำให้เรียบร้อย นี่คือปัญหาด้านรัฐธรรมนูญที่จะต้องมีการตั้งกรรมาธิการหรือไม่อะไรต่าง ๆ ก็ขอให้ท่านคิดดู

ประการที่ ๒ คือปัญหาด้านความสามารถของบุคคลที่เป็นรัฐมนตรีในการทำงานในภารกิจนี้ผมเชื่อว่ารัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องไม่ว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รัฐมนตรีอะไรต่าง ๆ นั้นจะต้องทำงานมาก ผมได้คุยกับท่านรัฐมนตรีหลายท่านที่ไปทำงานเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่าคนที่จะทำหน้าที่อย่างนี้ต้องมีคอนเนคชั่น (Connection) ต้องมีบารมีในการประสานงานติดต่อและต่อเนื่องแต่ท่านครับ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศไทย เปลี่ยนคนหนึ่งเป็นประมาณ ๕ ปี ๑๐ ปี แต่ประเทศไทย ๑ ปี เปลี่ยน ๔ คน แล้วรัฐมนตรีต่าง ๆ เหล่านี้ที่มีความสำคัญไม่สามารถดำเนินการได้เลย เพราะฉะนั้นแล้วขอกราบเรียนปัญหาที่ผมมองคือปัญหา

บุคคล ๒. ปัญหาระบบราชการ ระบบราชการจะต้องปรับตัว เลิกออกกฎระเบียบที่ควบคุมภาคเอกชน ปรับตัวว่าต่อไปนี้เราจะต้องสอนให้ภาคเอกชนก้าวไปสู่โลกภายนอก เวลาผมไปดูงานที่เกาหลี ที่ญี่ปุ่นนะครับ ประเทศเกาหลีเขาสร้างสนามบินอินชอน เขาสร้างเสร็จแล้วหรือการไฟฟ้าฝ่ายผลิตเขา การไฟฟ้าเขาบอกว่าเขาจะเป็นโอเพอเรท (Operate) ไฟฟ้าที่แอฟริกา เขาจะโอเพอเรทไฟฟ้าที่โน่นที่นี่ สิงคโปร์เขาบอกเขาจะไปบริหารที่ลอมบอก บริหารที่ประเทศไทย ท่าเรือเขา เขาคิดจะออกนอกกรอบของประเทศ ออกนอกกรอบไปสู่โลกที่จะดำเนินการทางธุรกิจไม่ว่าจะเป็นรัฐวิสาหกิจหรือว่างานต่าง ๆ แต่คนของเราคนในประเทศเราคิดแต่ในกรอบวิ่งเต้นวิ่งเส้นใน ๖๔ ล้านคนแย่งกัน บริษัทใหญ่ ๆ ต่าง ๆ แทนที่จะไปใช้ศักยภาพของตัวเองไปต่อสู้โลกก็ใช้ศักยภาพมาวิ่งการเมืองบีบบดขยี้คนที่เป็นบริษัทเล็ก ๆ แย่งกันอยู่นั่นแหละ ผมไม่รู้ว่าทำอย่างไรคนไทยจึงกระจายออกนอกประเทศบ้าง เพราะฉะนั้นแล้วภารกิจอันนี้ที่กำลังจะทำขึ้นน่าจะสั่งสมทำให้คนไทยเรากล้ากระโจนออกไปนอกประเทศ โดยเฉพาะอย่างแรกคือเขตอาเซียน ๑๐ ประเทศ ซึ่งเรามีโอกาสมากกว่าเขานะครับ นี่คือปัญหาอีกด้านหนึ่ง

ปัญหาประการสุดท้ายที่ผมจะกราบเรียนท่านคือ ปัญหาเกี่ยวกับภาคเอกชนในการปรับตัว ท่านครับ ภาคเอกชนของเราไม่เคยมีการวางแผนที่จะไปโก อินเตอร์ (Go inter) นะครับ แม้กระทั่งเขตอาเซียนนั้นก็มีความรู้สึกที่ไม่กล้า อาจจะเป็นเพราะว่า ๑. ระบบราชการไม่เอื้ออำนวย ๒. การที่ระบบการสนับสนุนของหน่วยงานราชการนั้นก็ไม่สนับสนุนอย่างเต็มที่ สิ่งเหล่านี้ผมขอให้ทางราชการหรือทางรัฐบาลไม่ใช่ว่าแก้เท่านั้น ถ้าท่านไม่ขับเคลื่อนกระบวนการราชการ กระบวนการกฎหมายหรือกระบวนการทางด้านสิ่งที่เกี่ยวข้องกับกฎระเบียบหรือทัศนคติของราชการแล้วเราจะเสียเปรียบอย่างแน่นอนนะครับ เราจะเสียเปรียบต่างประเทศอย่างแน่นอน เพราะฉะนั้น

ประการสุดท้ายที่ผมขอฝากท่านคือว่า ข้อตกลงอาเซียนที่จะทำขึ้นนั้นเป็นประโยชน์ แล้วพร้อมที่จะผลักดันให้ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นไปตามครรลอง ----------

แต่ขอให้พึงคำนึงถึงว่าต้องขับเคลื่อนอย่างเป็นระบบ แล้วก็ไม่ใช่ว่าขับเคลื่อนตามภารกิจหน้าที่พึงกระทำแค่นี้เท่านั้น ต้องอบรมข้าราชการมีฝ่ายดูแลจัดการที่ชัดเจนว่าสิ่งใดบ้างที่เราเสียเปรียบ สิ่งใดบ้างที่เราได้เปรียบ ผมยังมีความรู้สึกไม่สบายใจ เดี๋ยวเวลางบประมาณมาจะได้พูดกันว่า นโยบายต่าง ๆ ที่รัฐบาลออกมานี่ในการลดแลกแจกแถม ความรู้สึกรัฐบาลหรือหน่วยงานราชการยังไม่สำนึกว่าสิ่งเหล่านี้ปัญหาของโลกที่กำลังเกิดขึ้นนี่นะครับ ไม่ใช่ว่าเกิดขึ้นแก้ไขด้วยการเอาเงินไม่กี่แสนล้านบาทนี่ไปแก้ไขปัญหา แต่อีกปีข้างหน้า ๒–๓ ปีข้างหน้ายังเกิดปัญหาอยู่ แล้วเมื่อนั้นแหละครับ สายป่านท่านจะหมด การที่ทำให้ประชาชนไม่สามารถเดินด้วยตัวเองได้นั้น สิ่งเหล่านี้เป็นหายนะที่เกิดขึ้นต่อประเทศไทยที่จะเป็นผู้นำอาเซียนในอนาคต ขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ต่อไปเชิญท่านอรรถวิชช์นะครับ ท่านมีเวลา ๘ นาทีนะครับ

นายอรรถวิชช์ สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม อรรถวิชช์ สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร เขต ๔ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมเองรอการประชุมอาเซียน ซัมมิท มานานแล้วครับ รอมาตั้งแต่ท่านนายกรัฐมนตรีสมชาย แล้วก็ส่งใจเชียร์ตลอดว่าน่าจะจัดได้ ซึ่งเราคาดว่าจะจัดกันในครั้งนั้นคือ ๑๓– ๑๘ ธันวาคม ที่เชียงใหม่ ส่งใจเชียร์ตลอดครับ แต่ไม่สำเร็จครับ เพราะบ้านเมืองเราในขณะนั้นมันแตกแยก และแน่นอนครับ นำไปสู่ความล่มสลายของรัฐบาลในอดีตพอมาถึงวันนี้ครับ สิ่งที่รัฐบาลปัจจุบันพยายามจะเสนอต่อรัฐสภาแห่งนี้ มีเนื้อหามีสาระเหมือนกันเลยครับ เหมือนกับที่รัฐบาลของท่านนายกรัฐมนตรีสมชายเสนอที่นี่ล่ะครับ พยายามจะเสนอที่นี่ล่ะครับ เมื่อเดือนพฤศจิกายน ไม่ได้มีความแตกต่างในสาระสำคัญครับ เนื้อหาเดียวกันและไม่ใช่เรื่องแปลกใหม่ ทำไมพูดอย่างนี้ครับ พูดอย่างนี้เพราะว่าผมกลัวครับ วันนี้จะต้องมีการตั้งกรรมาธิการหรือไม่ ยังเป็นประเด็นที่ต้องคุยกัน มันมีความแตกต่างนะครับ ร่างอาเซียนญี่ปุ่น ในคราวที่แล้วที่เข้าสู่สภา โดยพรรคฝ่ายค้านปัจจุบันที่เสนอเข้ามา ในคราวนั้นมีการตั้งกรรมาธิการ ก็แน่นอนสิครับ เพราะว่าซีกฝ่ายค้านนั้นอีกฝั่งหนึ่งเขาไม่เคยรับรู้เรื่องมาก่อน แต่วันนี้อยู่ในข้อเท็จจริงที่แตกต่าง วันนี้

อยู่ในข้อเท็จจริงที่บอกว่า ทางฝั่งโน้นก็รู้ดี เพราะเป็นเนื้อหาสาระเดียวกัน พอมาถามครับว่า แล้วกระทรวงพาณิชย์เขาไปเผยแพร่ให้กับที่อื่นเขารู้เรื่องหรือเปล่า ในเรื่องข้อตกลงต่าง ๆ เหล่านี้ ต้องบอกว่า เขาเผยแพร่นะครับ ตามมาตรา ๑๙๐ วรรคสาม ที่กลัวกันนักว่า เรื่องแบบนี้ที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจในมุมกว้าง ก่อนจะเข้ามาที่นี่ต้องให้ประชาชนมีส่วนรับรู้ เขาก็ทำครับ ทำเยอะหมดเลยครับ ผมขอชี้แจงสักนิดนะครับว่า ในเรื่องของการทำความตกลงกัน การค้าสินค้า ความตกลงด้านการลงทุนอาเซียน เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนลงหนังสือพิมพ์นิตยสาร ๓๓ ครั้ง สื่อวิทยุ ๕๖ ครั้ง โทรทัศน์ ๒ ครั้ง ความตกลงด้านการลงทุนเกี่ยวกับอาเซียน-จีน วิทยุ หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ ไม่น้อยไปกว่ากันครับ เกาหลีครับ หนังสือพิมพ์ ๑๐ ครั้ง วิทยุ ๒ ครั้ง อาเซียน-อินเดีย ครับ หนังสือพิมพ์ ๑๙ ครั้ง วิทยุ ๙ ครั้ง กรอบอาเซียน ออสเตรเลีย-นิวซีแลนด์ หนังสือพิมพ์ ๑๑ ครั้ง วิทยุ ๑๖ ครั้ง ทีวีอีก ๑ ครั้ง ต้องบอกว่าเขาใช้ทุกวิถีทางแล้วครับ ในการเผยแพร่ให้กับประชาชนทราบ ท่านประธานครับ ผมขอพูดรวมไปนะครับท่านประธานครับ ต้องบอกว่าในส่วนของกระทรวงพาณิชย์เอง โดยกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ เขานำทุกภาคส่วนของการมีส่วนร่วมหมด ตั้งแต่สภาหอการค้า สภาอุตสาหกรรม แล้วก็ภาคส่วนที่จะได้รับผลกระทบจากเรื่องนั้น ๆ ต้องบอกว่า เขาพยายามอย่างยิ่งยวดแล้วนะครับ ให้ทุกคนรับรู้ข่าวสาร ผมกังวลใจครับว่า เราจะมีการประชุมอาเซียน ซัมมิท ในวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ถึงวันที่ ๑ มีนาคม แล้วกรอบการเจรจาต่าง ๆ ครับ ที่เรียงรายชื่อมาในวันนี้ต้องใช้ ต้องขอมติจากรัฐสภาแห่งนี้ รวมไปถึงข้อตกลงอื่น ๆ ที่จะอาศัยเวทีอาเซียนนี่แหละครับ ในการเจรจาในรูปแบบของทวิภาคี ก็กลัวครับกลัวจะไม่ทัน ----------

ถ้าต้องมีการตั้งกรรมาธิการกันอีก ผมเรียนอย่างนี้ว่าถ้าเราจบกันได้วันนี้ พรุ่งนี้ แล้วทำให้ประเทศไทยไปได้ ทำเถอะครับ เพราะฝั่งโน้นเองก็ทราบข้อเท็จจริงดี พี่น้องประชาชนก็มีโอกาสที่จะเข้าถึงข้อมูลได้ เว็บไซต์กระทรวงพาณิชย์มีหมดครับท่านดูได้ครับ ดับเบิลยู ดับเบิลยู ดับเบิลยู ดอท ไทย เอฟทีเอ ดอท จีโอ ดอท ทีเอช (www.ThaiFTA.go.th) มีข้อมูลพวกนี้หมด ท่านประธานครับ ที่ผมพูดว่าเรารีบ เพราะเรากำลังอยู่ใน สปอตไลท์ (Spotlight) ของโลกครับ ท่านเชื่อไหมว่าการประชุมที่เป็นการประชุมเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคแบบนี้ไม่เคยเกิดขึ้นเลยครับ ภายหลังการเกิดวิกฤติเศรษฐกิจของโลก ทางการเงินที่เราเรียกว่า แฮมเบอเกอร์ ไครซิส (Hamburger crisis) เรื่องนี้ไม่เคยเกิด แล้ววันนี้อาเซียน ซัมมิท จะเป็นสปอตไลท์ของโลก ท่านประธานครับ เราน่าภูมิใจไหมว่าท่ามกลาง ๑๐ สมาชิก อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ เวียดนาม ลาว พม่า บรูไน กัมพูชา รวมถึงไทยด้วย วันนี้เราจะมีนายกรัฐมนตรีที่ชื่ออภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นประธานอาเซียน เรากำลังจะมีดอกเตอร์สุรินทร์ พิศสุวรรณ จากพรรคประชาธิปัตย์ อดีตนี่ละครับ เป็นเลขาธิการอาเซียน เรากำลังจะจัดในสถานที่ที่สวยงามครับ นั่นคือหัวหิน เราเป็นสปอตไลท์นะครับ นี่คือความเชื่อมั่นที่รัฐบาลนั้นพยายามจะทำครับ ถามว่าความเชื่อมั่นนั้นมีส่งผลอย่างไร แน่นอนครับ ส่งผลต่อความมั่งคั่งของประเทศที่เขาวัดกันโดยจีดีพี จีดีพีนั้นง่าย ๆ ผมอธิบายว่ามี ๔ ตัวที่ทำให้จีดีพีมันไดรฟ์ (Drive) แล้วมันไปได้ ๒ ตัวแรกคือการบริโภคภายในประเทศและรายจ่ายภาครัฐ ๒ ตัวนี้ท่านเห็นว่า ๑ เดือนที่ผ่านมา สิ่งที่รัฐบาลพยายามจะฉีดยาแรงเข้าไปในระบบ นั่นคือการใช้ทั้งเครื่องมือการเงินและการคลัง การเงินคือพยายามผลักดันให้อัตราดอกเบี้ยนั้นลดลงเพื่อคนจะได้ใช้เงินมากขึ้น การคลังก็คือนโยบายด้านภาษีอากรครับ ตอนนี้ลดภาษีอากรเยอะแยะเลย นี่คือการใช้เครื่องมือแบบเต็มรูปแบบทั้งการเงินและการคลัง รวมไปถึงการใช้งบประมาณกลางปี ๑๑๖,๗๐๐ ล้านบาท อัดลงไปในระบบอีก นี่คือการเพิ่มรายจ่ายภาครัฐ เน้นการบริโภคภายในประเทศ นี่คือเครื่องยนต์ ๒ ตัวที่ต้องติดให้จีดีพีมันไป แต่ ๒ ตัวท้าย เรื่องของการส่งออก เรื่องของการลงทุน เรื่องนี้ต้องใช้ความเชื่อมั่นครับ ผมถึงบอกว่าวันนี้เราอยู่ในสปอตไลท์ อย่าทำให้โอกาสนี้เสียไปครับ นี่คือโอกาสทองของประเทศไทย เราหมดเวลาเล่นการเมืองครับ ท่านประธานที่เคารพ

ครับ ถ้าให้ลงไปถึงรายละเอียดสักนิดหนึ่ง ผมขอใช้เวลาที่เหลือของผม ๑ นาทีกว่า ๆ แบบรวบรัด พูดถึงเรื่องของเอฟทีเอ อาเซียน-อินเดีย สักนิดหนึ่งครับ วันนี้อินเดียนั้นบอกว่าในภูมิภาคเอเชียเขาเป็นรองแค่ญี่ปุ่นและจีนเท่านั้น ภาษาฝรั่งเขาบอกว่าอินเดียเป็นนิช มาร์เก็ต (Niche market) เราต้องเข้าตลาดใหม่นี้ให้ได้ เพราะวันนี้ยุโรปและสหรัฐอเมริกานั้นผันผวน เราต้องไปสู่ตลาดใหม่ให้ได้ อย่างตลาดแอฟริกาแบบนี้ ตลาดบราซิลแบบนี้ และแน่นอนอินเดีย วันนี้ผมสนับสนุนเต็มที่ให้เกิดนะครับ อินเดียเป็นประเทศที่มีการโตทางเศรษฐกิจโดยเฉลี่ยแล้ว ๘ เปอร์เซ็นต์ทุกปี หมายความว่าอะไรครับ หมายความว่าประเทศเขาพัฒนา ๘ เปอร์เซ็นต์ อีกปีหนึ่งก็อีก ๘ เปอร์เซ็นต์ทุกปีครับ ถือว่าโตเร็วมาก ประเทศไทยตั้งแต่เราทำเอฟทีเอ ก่อนหน้านี้เรามีการทำเอฟทีเออินเดีย-ไทยมา หลังจากทำประเทศไทยเราเกินดุลตลอดครับ ล่าสุดเราเกินดุลอยู่ ๒๑,๘๖๘ ล้านบาท เยอะนะครับ แล้วที่ผมบอกว่าทำไมต้องรีบทำเรื่องนี้ ท่านทราบไหมว่า เวิลด์ แบงก์ (World bank) จัดลำดับอินเดียเป็นประเทศที่ยากต่อการเข้าไปทำธุรกิจที่เราเรียกว่า ดูอิง บิสซิเนส รีพอร์ท (Doing business report) ปี ๒๐๐๙ วัดกันที่ ๑๘๘ ประเทศ เขาบอกว่าอินเดียการยากในการดำเนินธุรกิจอยู่ที่ลำดับที่ ๑๒๒ ความซับซ้อนในเรื่องของภาษีอากรลำดับที่ ๑๖๙ ยากมากครับ แต่วันนี้ด้วยข้อตกลงอาเซียน-อินเดียนี่แหละจะพาเราฝ่าไป แล้วทำให้เราได้เปรียบประเทศอื่น ๆ ท่านประธานครับ ผมขอเวลาท่านประธานอีกสักนิดเดียวเพื่อประโยชน์ ทำไมวันนี้ต้องเร่งทำครับ เพราะอินเดียเขามีมาตรการการกีดกันทางการค้าและมาตรการกีดกันเรื่องของภาษีนำเข้ามากกว่าประเทศอื่น ๆ ในประเทศอาเซียน เราช้าไม่ได้เลยครับ ----------

เพราะอะไรครับเพราะว่าสินค้าสำคัญที่เราต้องไปใช้ในอินเดียมีเครื่องใช้ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ เม็ดพลาสติก ชิ้นส่วนยานยนต์ ถ้าเราจับมือกับเขาช้า เพื่อนบ้านเรา จีนและก็กลุ่มอาเซียนอีก ๙ ประเทศที่เหลือที่ไม่รวมประเทศไทย เขาเก่งหมดเลยครับ ทั้งด้านเครื่องไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ เม็ดพลาสติกและชิ้นส่วนยานยนต์ เพื่อนก็จะแซงเรา ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ขอเถอะครับวันนี้เขากำลังจะเซ็นเอฟทีเอกับสิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย ช้านั่นคือความเสียหายของประเทศ ท่านประธานครับ ผมมาถึงจุดสุดท้ายนะครับ ที่จะอภิปรายในวันนี้ว่าผมกังวลใจเรื่องการ ตั้งกรรมาธิการแล้วจะส่งผลทำให้เราไม่สามารถที่จะประชุมอาเซียน ซัมมิท ในช่วงเวลา นั้นเราไม่สามารถที่จะผงาดได้ พูดได้ไม่เต็มปาก วันนี้ขอนะครับเรื่องของการตั้ง กรรมาธิการ อย่างที่ผมเรียนแล้วครับ ฝั่งฟากทางโน้นฝ่ายค้าน ท่านเคยเสนอในสารัตถะ เดียวกันท่านต้องทราบครับ ท่านวุฒิสมาชิกครับ พี่น้องประชาชนทางบ้านครับ เรื่องนี้เขา โปรโมท (Promote) กันมาเป็นปี ท่านเข้าในเว็บไซต์ได้ของกระทรวงพาณิชย์ ผมฝากครับ ท่านประธานครับ ขอให้เร่งรีบ แล้วสิ่งที่รัฐบาลพยายามผลักดันให้จีดีพีเราเกิด ไม่ว่าจะเป็นนโยบายแสนล้านบาท ในเรื่องงบกลางปี สิ่งที่เราพยายามจะดันจีดีพี ให้เกิด ในเรื่องของความเชื่อมั่น ประเทศไทยไปได้ครับท่านประธาน ขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านประเสริฐครับ ท่านมีเวลา ๑๕ นาทีนะครับ

นายประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพครับ ประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ ก่อนที่ผมจะเข้าสู่เนื้อหาในการอภิปราย ผมอยากจะขอหารือท่านประธานในเบื้องต้นว่า ในเรื่องของการพิจารณากรอบที่เราได้ตกลงกันเอาไว้ ในเรื่องระเบียบวาระที่ ๒ ถึง ระเบียบวาระที่ ๗ ในกรอบที่ ๑ ที่ได้หารือกันเมื่อช่วงเช้าก่อนการเปิดอภิปรายบอกว่า เราจะแบ่งเป็นห้วงเวลาของการพิจารณาในกรอบต่าง ๆ โดยในช่วงแรกนั้นเป็นห้วงของ กระทรวงการต่างประเทศ แล้วก็ตามด้วยกระทรวงพาณิชย์ แล้วก็หน่วยงานตามกระทรวง

ต่าง ๆ ที่ตามมาจนครบ จึงอยากเรียนถามท่านประธานว่าขณะนี้นั้น ผมเองได้รับการวางตัวในการอภิปรายในเรื่องของกรอบในช่วงที่ ๒ อยากจะเรียนถามท่านประธานว่าขณะนี้นั้นกรอบในช่วงที่ ๑ นั้นได้อภิปรายสิ้นสุดลงแล้วใช่หรือไม่ เพราะว่าสมาชิกวุฒิสภาบางท่านได้นำเรียนแต่เบื้องต้นว่าเป็นรายสุดท้าย ถ้ามีการอภิปรายสิ้นสุดลงในกรอบที่ ๑ อยากจะให้ท่านประธานได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ได้ตกลงกันไว้ก็คือ การลงมติเป็นห้วงเวลาไป ท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : คือยังไม่จบนะครับท่านวุฒิสมาชิกก็ยังต่อคิวในเรื่องกระทรวงการต่างประเทศอยู่นะครับ เชิญท่านต่อนะครับ

นายประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ถ้าท่านประธานยืนยันเช่นนั้นนะครับ ผมก็จะคอยให้จบในห้วงกรอบที่ ๑ ก่อนนะครับแล้วก็จะขอต่อในห้วงกรอบที่ ๒ เป็นท่านแรกครับ และก็ขอให้เป็นสมาชิกพรรคเพื่อไทยได้อภิปรายต่อในกรอบที่ ๑ ครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ตกลงท่านจะไม่อภิปรายต่อใช่ไหมครับ

นายประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ท่านประธานยังยืนยันว่าการอภิปรายยังอยู่ในกรอบที่ ๑ อยู่ ผมถูกการวางตัวจากพรรคเพื่อไทยในการอภิปรายในกรอบที่ ๒ เพราะฉะนั้นหลังจากกรอบที่ ๑ ได้สิ้นสุดลงแล้วและมีการลงมติเห็นชอบเป็นที่เรียบร้อยแล้วก็จะได้เริ่มอภิปรายในกรอบที่ ๒ ต่อ ผมต้องกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้นะครับว่า เหตุที่ผมได้นำเสนออย่างนี้ก็เนื่องจากว่าเพื่อความง่าย แล้วก็เป็นประโยชน์กับสภาแห่งนี้จะได้เป็นการง่ายกับรัฐบาลในการทำงานอีกทางหนึ่งด้วย จึงเรียนท่านประธานไปด้วยความเคารพครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านชินวรณ์ครับ

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ชินวรณ์ บุณยเกียรติ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่า ความจริงช่วงนี้อยู่ในช่วงของการที่หารือในการที่จะลงมติกันหรือไม่นะครับ แต่เนื่องจากว่ามีประเด็นที่ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่า ประเด็นแรกคือในกรณีของการเสนอกรอบของกระทรวงการต่างประเทศและกระทรวงพาณิชย์ช่วงเช้านี้นะครับ ในส่วนของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์นั้น ท่านยังมีกรอบที่เสนอในความรับผิดชอบของท่านยังคงค้างอยู่อีก ๔ กรอบนะครับ เพราะฉะนั้นผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่า ถ้าท่านประธานจะกรุณาให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้เสนอกรอบของท่านตั้งแต่กรอบที่ ๑๐ กรอบที่ ๑๑ กรอบที่ ๑๒ และกรอบที่ ๑๓ นะครับ รวมถึงกรอบที่ ๑๔ ด้วยนะครับ ร่างบันทึกความเข้าใจไทยและอินโดนีเซีย เพื่อที่จะให้เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายในส่วนของกระทรวงการต่างประเทศและกระทรวงพาณิชย์ได้สำเร็จเรียบร้อยและท่านรัฐมนตรีก็ได้ชี้แจงกรอบไปเสร็จเรียบร้อยด้วยนะครับ นอกจากนั้นเข้าใจว่าในขณะนี้ก็ยังมีเพื่อนที่จะขออภิปรายในกรอบดังกล่าวอยู่ ก็ขอให้ท่านประธานได้กรุณาดำเนินการต่อไปครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญครับท่าน

นายประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพครับ ประเสริฐ จันทรรวงทอง ในฐานะสมาชิกรัฐสภา จริง ๆ แล้วก็ยังงงอยู่นะครับว่า การอภิปรายต่อไปนี้จะรวมทั้งหมดเลยใช่ไหมครับ หรือว่าไม่เป็นไปตามข้อตกลงที่ได้คุยกันเมื่อตอนเช้านี้ ผมยังสับสนอยู่ ต้องกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : คือก็ยังคงอยู่ในกรอบแรกที่ตกลงกันไว้นะครับ กำลังพูดกระทรวงการต่างประเทศอยู่ เห็นทางที่ได้รับโพยขึ้นมานี้ กระทรวงการต่างประเทศของวุฒิสมาชิกยังติดใจที่จะพูดต่อนะครับ ถ้าเผื่อท่านจะข้ามไปไม่เป็นไรครับ เดี๋ยวผมเรียกทางวุฒิสมาชิกต่อได้นะครับ เชิญครับ ท่านมีอะไร

นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) : ขออนุญาตปรึกษาครับ ท่านประธานรัฐสภาครับ กระผมคิดว่าพรรคเพื่อไทยวันนี้ท่านประเสริฐ จันทรรวงทอง ท่านไม่ได้พูดในกรอบที่ ๑ ท่านพูดในกรอบที่ ๒ กรอบที่ ๓ เพราะฉะนั้นผมขอให้เป็นสิทธิของพรรคเพื่อไทยนะครับ ซึ่งวันนี้คุณประชา ประสพดี ก็นั่งอยู่ตรงนี้แล้ว ผมคิดว่ามีรายชื่ออยู่กับท่านประธานอยู่แล้วนะครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ถ้าอย่างนั้นเชิญท่านประชาขึ้นพูดแทนนะครับ เชิญครับ

นายประชา ประสพดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ประชา ประสพดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นก็ต้องกราบเรียนท่านประธานว่า ที่จริงแล้วการอภิปรายในวันนี้ผลจะออกมาในวันนี้หรือพรุ่งนี้หรือวันไหน ๆ ก็แล้วแต่ แต่เพื่อประโยชน์ของชาติบ้านเมือง ผมมั่นใจว่าสมาชิกทุกท่านก็เล็งเห็นประโยชน์ที่สำคัญของชาติบ้านเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของกรอบอาเซียน แต่ก็ต้องฝากกราบเรียนท่านประธานไปยังท่านนายกรัฐมนตรีว่า การตกลงอาเซียน และก็ได้มีท่านสมาชิกหลายท่านได้กล่าวว่า ปัญหาที่มีท่านสมาชิกได้อภิปรายในเรื่องของกำหนดระยะเวลาการรับเอกสารนั้น ก็บอกว่าเป็นร่างที่ได้ร่างขึ้นมาในสมัยนายกรัฐมนตรี ท่านสมชาย วงศ์สวัสดิ์ จะร่างขึ้นมาในสมัยนั้นหรืออะไรก็สุดแท้แต่ แต่ข้อสังเกตที่จะเรียนท่านประธานว่า การที่เราจะไปตกลงกับต่างประเทศมันเป็นเรื่องที่มีความละเอียดอ่อน ในสาระต่าง ๆ นั้น ถ้านิติกรรมที่เราได้ไปดำเนินการกับต่างประเทศหากมีผลหรือเกิดผลกระทบขึ้นในอนาคต ไม่ว่าด้วยประการใด ๆ ต่างประเทศคู่สัญญาเขาคงที่จะไม่ได้คิดที่จะเสียเปรียบกับประเทศไทยเป็นแน่นอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมขออภิปรายไปที่กระทรวงการต่างประเทศโดยขอยกตัวอย่างว่า วันนี้รัฐบาลที่มีท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์เป็นนายกรัฐมนตรี ท่านจะมุ่งเน้นแต่ความมั่นคงหรือสถานะการดำรงตนของรัฐบาลเพียงเท่านั้นหรือไม่ ประโยชน์ที่ท่านบอกว่า ----------

ถ้าไม่รีบดำเนินการในกรอบอาเซียน ประเทศไทยจะเสียโอกาส เราจะนำพาทั้งประเทศไปตกเป็นคู่สัญญาหรือผูกพันสัญญากับประเทศต่าง ๆ ไม่ว่าในหมวดของการค้าการพาณิชย์หรือสนธิสัญญาอื่น ๆ ก็ตาม ถ้าหากว่าเราได้รีบรัดเร่งร้อนดำเนินการไปความเสียหายที่เกิด รัฐบาลหรือสภาแห่งนี้จะรับผิดชอบต่อลูกหลานคนไทยหรือเยาวชนที่จะเติบโตต่อไปในข้างหน้ามากน้อยเพียงไหน แค่กรณีเขาพระวิหารเกิดขึ้นมาตั้งแต่สมัยผมเป็นเด็ก ๆ วันนี้ก็มาสำแดงฤทธิ์สำแดงเดชในสมัยที่ผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ในรัฐบาลในสมัยสภาที่ผ่านมาให้ได้เห็นแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน้าตาของประเทศไทย การที่เราจะไปทำสนธิสัญญาหรือไปตกลงกับต่างประเทศ ผมเข้าใจว่าการลงนามนั้นเป็นหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศหรืออาจจะมอบหมายให้กระทำการแทนก็สุดแท้แต่ อย่างกรณีของการปิดสนามบินและยึดสนามบินไว้โดยเบ็ดเสร็จเด็ดขาด รัฐบาลเองถ้าได้ตระหนักและฉุกคิด วันนี้ผมขอยืนยันว่าอย่างไรเสียผมก็เห็นด้วยและไม่ได้ขัดขวาง และก็จะลงมติให้ในกรอบเรื่องอาเซียน แต่ก็อยากจะบอกว่าเราจะรีบร้อนไปเพื่ออะไร ทำไมเราไม่ตั้งกรรมาธิการขึ้นมาศึกษาเรื่องกรอบแนวทางและปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายที่รัฐธรรมนูญได้กำหนดได้ตราเอาไว้ ต่างประเทศเขาก็คงจะแลเห็นว่าวันนี้ประเทศไทยไม่ได้ยึดหรือได้ปฏิบัติตามที่รัฐธรรมนูญได้ตราเอาไว้ ถ้าหากแม้ว่าเราดันทุรังที่จะผ่านมติหรือผ่านกรอบแล้วเกิดมีกรณีที่จะต้องยื่นตีความต่อศาลรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๑๙๐ วรรคหก ถามว่าใครจะรับผิดชอบ ถ้าวันนี้เราได้อภิปรายได้วางกรอบได้มีกรรมาธิการเกิดขึ้นไปศึกษาข้อดีข้อเสียให้รัดกุมโดยให้ประเทศหรือโอกาสของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนไทยในแผ่นดินได้เสียเปรียบทางการค้า ได้เสียเปรียบทางข้อตกลงไม่ว่าสนธิสัญญาการนำเข้าการส่งออกด้วยประการใด ๆ น้อยที่สุดหรือไม่เสียเปรียบคงเป็นไปไม่ได้ ในเรื่องของสัญญานั้นมันต้องมีผู้ได้เปรียบและเสียเปรียบ ความเท่าเทียมกันยังมองไม่เห็นเป็นเรื่อง ๆ ไป รัฐมนตรีที่ทำหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ในรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศก็มีสมาชิกมีเพื่อน ๆ ได้อภิปรายให้เห็นว่าการใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญแล้วไปยึดสนามบินมันสร้างความเสียหายทั้งในทางแพ่งและทางอาญา ถ้ามันสร้างความเสียหายแต่เพียงคนไทยในประเทศยังพอรับได้ แต่นี่มันสร้างความเสียหายให้กับประเทศเพื่อนบ้านไปทั่วโลก รวมถึงระบบการบิน

ต่าง ๆ แล้วรัฐมนตรีที่ปฏิบัติหน้าที่เช่นว่านี้ ถ้าไปลงนามไปตกลง ผมถามว่าเราจะเอาหน้าไปไว้ที่ไหน เพราะฉะนั้นเรื่องกรอบของอาเซียนผมเห็นว่าถ้าเราจะได้ตัดสินใจหรือโหวต ผมมั่นใจเหลือเกินว่าโหวตอย่างไรเสียรัฐบาลหรือสมาชิกเสียงข้างมากก็ต้องได้รับเสียงการโหวตให้ผ่านไปแน่นอนนะครับ ถ้าเราโหวตให้มันช้าและตั้งกรรมาธิการนะครับ ผมขอย้ำแล้วไปศึกษาหาข้อสรุปนำร่างเก่า ๆ ที่ท่านสมาชิกได้บอกว่าได้ร่างไว้ในสมัยรัฐบาลที่แล้วนี้กลับมาทบทวนและตรวจสอบจะช้าไปอีกนิดหนึ่งทำไมเราจะต้องรีบเป็นเสือ เป็นเสือทางการค้า เป็นเสือที่ตัวใหญ่ ถ้าเราจะเป็นเสือที่เล็กลงหน่อยแล้วไปช้าให้อีกนิดหนึ่งมันไม่ได้เสียหาย แต่มันมีความปลอดภัยนะครับ ดีกว่าปล่อยให้รัฐมนตรีที่สร้างความเสียหาย ---------- --

ต้องกราบเรียนท่านประธานว่าถ้าท่านนายกรัฐมนตรีจะได้เปลี่ยนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ผมว่ามันก็ไม่ได้เสียหน้า เพราะท่านนายกรัฐมนตรีเองก็ได้บอกอยู่เสมอว่าประเทศไทยไม่ใช่เป็นของคนใดคนหนึ่ง สมัยที่ท่านทำหน้าที่เป็นผู้นำฝ่ายค้านท่านก็อภิปรายมาตลอดมาเสมอ ถ้าเรายึดและเรานึกถึงเรื่องหลักเศรษฐกิจพอเพียง วันนี้ที่เราจะต้องรีบไปตกลงทำข้อตกลงกับต่างประเทศ ก็เพราะเราเกรงว่าเราจะเสียโอกาสต่าง ๆ ทำให้คนไทยเสียโอกาส แท้จริงแล้วมันไม่ใช่ สนธิสัญญาที่รัฐบาลที่แล้วได้ไปตกลงในเรื่องเขาพระวิหารนั้น ที่จริงแล้วมันไม่ได้เป็นสนธิสัญญานะครับ มันเป็นข้อตกลงมันก็เกิดปัญหาให้เห็น แล้ววันนี้รัฐบาลยังไม่เข็ด ผมถามว่ากรณีเขาพระวิหาร วันนี้ถ้าเราไปตกลงกับเขานี่เราจะตกลงในสถานะใด ๑. เราจะเรียกเขาพระวิหารคืน ก็ในเมื่อมีคำตัดสินของศาลโลก หรือเราจะต้องไปตกลงในฐานะที่เราเป็นผู้เช่าเป็นคู่สัญญาในฝ่ายเช่า เพราะฉะนั้นขอกราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผมรับไม่ได้กับกระทรวงการต่างประเทศ เพราะไม่ใช่กระทรวงที่ทำนิติกรรมหรือตกลงเฉพาะในประเทศเท่านั้น มันเป็นกระทรวงหน้าด่านที่เราจะต้องเปิดประตูของประเทศไทยออกไปสู่ตลาดสากลในอนาคตข้างหน้ามันรวมไปถึงทุกกระทรวงต่าง ๆ ที่จะเกิดข้อผูกพันกันเกิดขึ้น วันนี้พวกมากลากไป พวกมากลากไป ลากไปแล้ว วันหนึ่งท่านมั่นใจได้อย่างไรว่า ท่านจะนั่งอยู่ในตำแหน่งฝ่ายบริหารได้ตลอดทุกสมัยรัฐบาล มันเปรียบเสมือนน้ำขึ้น น้ำลง ครั้งหนึ่งในสภาแห่งนี้ ผมจำได้แม่น สิ่งที่ผมเห็นอยู่และจดจำได้ทุกวันนี้คือ ๑. บอยคอท (Boycott) เดินออกจากห้องการประชุม ๒. ขอนับองค์ประชุม ๓. ส่งศาลรัฐธรรมนูญตีความ ๔. วอล์ก เอาท์ (Walk out) ปัญหาที่เกิดขึ้นเหล่านี้นะครับ ต้องกราบเรียนท่านประธานว่า ผมอยากจะสะท้อนให้ท่านนายกรัฐมนตรีและผู้ที่เกี่ยวข้องว่าช้าอีกนิดหนึ่งเถอะครับ มันไม่ได้ทำให้ประเทศไทยเสียหาย เพราะที่ผ่านมานั้นเราเสียหายกันจนไม่สามารถประเมินค่าได้ ท่านคิดไหมครับว่า สนามบินสุวรรณภูมิอยู่ในจังหวัดสมุทรปราการ มันก็คือสนามบินสุวรรณภูมิของคนไทยทั้งประเทศ มีเครื่องบินนานาชาติหลายประเทศมาจอดอยู่ ท่านทราบหรือไม่ครับว่า ทูตหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องในประเทศมหาอำนาจ เขามีความวิตกกังวลในเรื่องที่เราจะดำเนินการในเรื่องคดีกับพันธมิตร เขาไม่มีความมั่นใจ ความเสียหายที่เกิดขึ้น คดีอย่างนี้ เป็นคดีที่ใหญ่โตทั่วโลก

แต่กระบวนการขับเคลื่อนในทางคดีก็เป็นไปด้วยความล่าช้า เพราะฉะนั้นในเรื่องของกระทรวงการต่างประเทศนะครับ ผมต้องย้ำเลยนะครับ ท่านรัฐมนตรีที่ชื่อนายกษิต วันนี้ท่านก็ไม่ได้อยู่ในที่ประชุม ก็ดูจะเป็นการเอาเปรียบ แต่ครั้งหนึ่งท่านไปพูดให้เกิดความเสียหายต่อชาติบ้านเมือง ทั้งที่ดอนเมืองและสุวรรณภูมิ วันนี้ท่านกลับมาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ผมก็ไม่ทราบว่าท่านมาในโควตา หรือสังกัดพรรคการเมืองใด แต่จะปฏิเสธไม่ได้ว่าถ้าไม่ได้รับการเชื้อเชิญจากผู้นำรัฐบาล ท่านก็เข้ามาไม่ได้นะครับ และอีกเรื่องหนึ่งในเรื่องของเงื่อนเวลาและข้อกฎหมาย ทำไมเราถึงละเลยที่จะไม่ให้ความสำคัญกับในเรื่องของกฎหมายที่กำหนดให้จะต้องไปทำตามขั้นตอน รัฐบาลนี้เพิ่งดำรงตำแหน่งทำหน้าที่ได้ประมาณแค่เดือนกับอีกนิดหน่อย เห็นได้ชัดว่าเราเริ่มที่จะละเลยไม่ได้ยึดถือกรอบปากกับใจนั้นไม่ตรงกัน ก็ขอยืนยันว่าอย่างไรเสียทุกคนมีจิตสำนึกและมองเห็นประโยชน์ของชาติเป็นสำคัญ ----------

แต่ทำไมเราถึงละเลยข้อกฎหมาย เราละเลยรัฐธรรมนูญที่เราได้ใช้บังคับกัน ก็เพราะเหล่านี้ละครับ ที่เราละเลยกฎหมายถึงไม่เป็นกฎหมาย ความยุติธรรมเลือกใช้กับคนบางคนหรือเปล่านะครับ ค่าของคนอยู่ที่คนของใครหรือไม่ ความยุติธรรมอยู่ที่ความพอใจหรือเปล่า ที่ผ่านมาเราละเลย คือ เราจะปิดถนน จะยึดทำเนียบ ปิดสนามบิน ยกพวกยกพ้องไปกล่าวไปว่าไปปิดกระทรวง ไปปิดถนนต่าง ๆ เราทำได้ แต่วันนี้เรากำลังจะกลับเข้าไปสู่วังวน ผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า อย่างไรเสียรัฐบาลน่าจะทบทวน รวมถึงเพื่อนสมาชิกด้วยนะครับว่า ควรที่จะมีกรอบนะครับ โดยการตั้งกรรมาธิการขึ้นมาศึกษาร่วมกันหลายฝ่าย แล้วให้พี่น้องประชาชนคนไทยทั้งประเทศได้มีโอกาสเข้ามากำหนดนะครับ ได้มารับรู้ก่อนที่จะพาพวกเขาจะต้องไปตกเป็นคู่สัญญานะครับ วันนี้ท่านเป็นนายกรัฐมนตรี ท่านเป็นรัฐมนตรี เป็นรัฐบาล พวกกระผมเป็นฝ่ายนิติบัญญัติเป็นสมาชิกรัฐสภา แต่วันข้างหน้าเมื่อเราได้ตกลงเบ็ดเสร็จ แล้วปรากฏผลเกิดขึ้น มันแก้อะไรไม่ได้มันก็จะเกิดความวุ่นวายตามมาไม่รู้จักสิ้นรู้จักสุด ก็ต้องกราบเรียนท่านประธานนะครับ ส่วนในเรื่องอื่น ๆ นั้นมีหลายหมวดในเรื่องของการตกลงในระหว่าง อย่างกรณีของเรื่องแรงงานนะครับ เรื่องแรงงานที่เราส่งไปทำงานในต่างประเทศ เรื่องการค้าการขายสินค้าเมื่อเร็ว ๆ นี้เราก็เห็นว่ามีสินค้าที่นำเข้าก็เกิดปัญหามีสารปนเปื้อน จนสร้างความเสียหาย แล้ววันนี้รัฐบาลคำนึงถึงเรื่องนี้ไหม ผมมีความรู้สึกว่ารัฐบาลพยายามที่จะขับเคลื่อนไปข้างหน้านี่ให้เร็วที่สุด ท่านจะรีบไปไหนครับ ก็ในเมื่อท่านบอกว่าท่านจะเป็นรัฐบาลที่ยาวนาน ท่านใช้ระบอบ ใช้นโยบายประชานิยม ทั้งให้ ทั้งแถม อย่างกรณีแค่ในประเทศ เรื่องสิทธิมนุษยชนที่เราได้รับสิทธิในเรื่องของการให้จากรัฐบาล ผมขอยกตัวอย่าง อย่างกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ท่านก็ได้เห็นแล้ว นี่แค่สิทธิขั้นพื้นฐานในประเทศนะครับ ที่เกิดขึ้นกับพี่น้องประชาชนที่ได้รับสิทธิจากรัฐบาลในเรื่องของปลากระป๋อง ต้องขอเข้าไปเกี่ยวนะครับ ปลากระป๋อง ยารักษาโรค เราปฏิเสธไม่ได้ยารักษาโรคบางตัวเราก็สั่งนำเข้าจากต่างประเทศนะครับ เพราะฉะนั้นก็ต้องกราบเรียนท่านประธานว่าเวลาหมดแล้วใช่ไหมครับ อย่างไรเสียผมก็ไม่ได้ขัดขวาง แล้วผมเห็นด้วยกับในเรื่องกรอบของอาเซียน แต่ถ้ามันจะช้าลงไปอีกหน่อย แล้วเกิดความรัดกุม

เกิดความปลอดภัย เผื่อไว้ให้นายกคนต่อไปในสมัยรัฐบาลหน้า เขามีความปลอดภัยนะครับ ก็ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ต่อไปเชิญท่านชรินทร์ครับ

นายประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ขอหารือครึ่งนาทีครับท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ๆ ขอเชิญ

นายประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา อยากจะเรียนถามท่านประธานว่า ในกรอบที่ ๑ ยังเหลือผู้อภิปรายกี่คน ผมจะได้บริหารเวลาถูก เพราะว่าถ้าปล่อยให้อย่างนี้ ผมจะออกไปธุระไหน เดี๋ยวถึงคิวผมแล้ว ผมจะกลับมาไม่ทัน อยากจะเรียนถามท่านประธานว่าในกรอบที่ ๑ ยังมีผู้อภิปรายเหลืออยู่อีกกี่ท่านครับท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : มีอยู่ประมาณ ๑๐ คนนะครับ อย่างน้อยที่สุด เพราะทางวุฒิสมาชิกส่งขึ้นมาเรื่อย ๆ นะครับ ต่อไปเชิญท่านชรินทร์นะครับ ท่านมีเวลา ๒๐ นาทีนะครับ

นายชรินทร์ หาญสืบสาย สมาชิกวุฒิสภา (ตาก) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายชรินทร์ หาญสืบสาย สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดตาก ในฐานะสมาชิกรัฐสภานะครับ วันนี้ผมและท่านสมาชิกทุกท่านก็อยู่ระหว่างการ ผมเข้าใจเองนะครับว่าเป็นการพิจารณาให้ความเห็นชอบหรืออนุมัติความตกลงต่าง ๆ ที่ฝ่ายบริหารได้ทำความตกลงแล้วมาให้ความเห็นชอบจากรัฐสภาอีกครั้งหนึ่งนะครับ ไม่ใช่เสนอเพื่อไปทำความตกลงหรือว่าเพื่อเสนอกรอบความตกลง คือผมได้ยินเมื่อเช้าบอกว่าจะมาเสนอกรอบความตกลงหรือว่าจะเสนอขอความเห็นชอบ ผมคิดว่ากรอบความตกลงนั้นหลาย ๆ สัญญานั้นได้มีการดำเนินการไปเรียบร้อยแล้ว เพียงแต่ว่าเมื่อเจรจากับคู่เจรจาเสร็จแล้วก็จะมาขอความเห็นชอบจากรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๙๐ นะครับ ซึ่งแน่นอนครับหลาย ๆ ท่านได้อภิปรายไปว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญจะต้องเร่งดำเนินการโดยรีบด่วนเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติ หลายท่านก็บอกว่า โอ๊ยจะรีบร้อนไปทำไมกัน ท่านนายกรัฐมนตรีก็อยากจะอยู่หลาย ๆ ปี ก็ช้า ๆ ก็ได้นะครับ ส่วนตัวเองในฐานะวุฒิสมาชิกก็เห็นว่าเราไม่มีเรื่องสำคัญเช่นนี้ ควรจะคำนึงถึงผลได้ผลเสียประโยชน์ประเทศชาติเป็นที่ตั้งนะครับ ไม่ได้เอาเรื่องการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้องให้มากนัก เพราะว่าอาเซียนนั้นเป็นองค์กรที่สำคัญที่สุดในฐานะที่ประเทศไทยเป็นสมาชิก ๑ ใน ๑๐ และหลายประเทศนั้นเขาได้ลงนามกันเรียบร้อยแล้ว เขารอประเทศไทยประเทศเดียว ถ้าหากว่าเราจะมัวรอตั้งกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาอีกผมก็เกรงว่ามันจะไม่เกิดผลดีกับประเทศไทยเราเอง ขณะเดียวกันประเทศเพื่อนมิตรประเทศอาเซียนทั้งหลายก็อาจจะไม่ค่อยพอใจหรือไม่แฮปปี้ (Happy) เท่าที่ควรก็ได้นะครับ ในการพิจารณาให้ความเห็นชอบหนังสือสัญญาการค้าการลงทุนในวันนี้ทาง ครม. ได้เสนอมาหลายฉบับด้วยกัน แต่ว่าฉบับที่ผมให้ความสนใจและอยากจะอภิปรายก็มีเรื่อง ๒ เรื่องใหญ่ด้วยกัน เรื่องแรกคือความตกลงการค้าสินค้าของอาเซียน เรื่องที่ ๒ ก็คือหนังสือสัญญาของอาเซียนกับคู่เจรจา ๔ ฉบับ ได้แก่ ความตกลงว่าด้วยการลงทุนภายใต้ความตกลงความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ซึ่งครอบคลุมด้านต่าง ๆ ระหว่างอาเซียนกับจีน ๒. ความตกลงภายใต้กรอบเขตการค้าเสรีอาเซียน-กาหลี ๓. ความตกลงการค้าเสรีอาเซียน-อินเดีย และ ๔. ความตกลงเพื่อจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน-ออสเตรเลีย

ในประการแรกคือ ความตกลงการค้าสินค้าของอาเซียน เรื่องนี้ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญค่อนข้างจะมาก เพราะว่าเป็นเรื่องที่จะช่วยอำนวยความสะดวกการค้าระหว่างประเทศอาเซียนให้ดำเนินไปอย่างรวดเร็ว ในอดีตที่ผ่านมานั้นสาระสำคัญของความตกลงต่าง ๆ นั้นมักจะกระจัดกระจายในฉบับย่อย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการอำนวยความสะดวกทางการค้า เรื่องว่าด้วยแหล่งกำเนิดของสินค้า เรื่องสุขอนามัย และสุขอนามัยพืช สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้อยู่กระจัดกระจายกัน แต่ว่าในความตกลงฉบับนี้เท่าที่ได้ศึกษาแล้วก็สอบถามเจ้าหน้าที่กระทรวงพาณิชย์ที่เกี่ยวข้อง ก็เห็นว่าเป็นการเอามารวมกันเพื่ออยู่ในฉบับเดียวกัน เช่นเดียวกับความตกลงของประเทศที่พัฒนาแล้วที่เขาทำกัน เพราะฉะนั้นเรื่องนี้คิดว่าไม่น่าจะมีปัญหาอะไร ทางรัฐสภาควรจะให้ความเห็นชอบอย่างยิ่ง

เรื่องกลุ่มที่ ๒ ที่กระผมสนใจก็คือ หนังสือสัญญาของอาเซียนกับคู่เจรจาฉบับแรกคือความตกลงว่าด้วยการลงทุนระหว่างอาเซียนกับจีน ท่านสมาชิกที่เคารพท่านทั้งหลายคงจะทราบดีนะครับว่าจีนนั้นเป็นคู่ค้าที่สำคัญของไทย แล้วความสัมพันธ์ ๒ ฝ่ายก็ค่อนข้างจะแน่นแฟ้นเป็นอย่างมาก ที่ผ่านมานั้นขณะปัจจุบันนี้จีนเป็นคู่ค้าสำคัญของไทย สำคัญรองลงมาจากสหรัฐอเมริกาและญี่ปุ่น นั่นก็คือเราถือว่าจีนเป็นคู่ค้าสำคัญอันดับ ๓ นะครับ และปัจจุบันนั้นนักธุรกิจของไทยที่สนใจไปลงทุนในเมืองจีนก็มีมากมายหลายสาขา ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจทางด้านอาหารสัตว์ น้ำตาล อาหารแปรรูป กระดาษ การทำธุรกิจเหมืองแร่และพลังงาน แล้วก็ธุรกิจบริการ อย่างเช่น โรงเรียน ผู้ประกอบการไทยไปทำโรงเรียนที่เมืองจีนนะครับได้รับความนิยมเป็นอย่างสูงทีเดียว และยังมีธุรกิจเกี่ยวกับเรื่องการค้าปลีกและค้าส่ง รวมทั้งร้านอาหารไทยด้วย ----------

ทางจีนเองก็เข้ามาลงทุนในไทยมากมายและนับวันสนใจจะเข้ามาลงทุนกับเรามากขึ้นเรื่อย ๆ นะครับ เพราะฉะนั้นการที่เราจะมีความตกลงว่าด้วยการลงทุนระหว่างอาเซียนกับจีนนี่นะครับ ก็เป็นเรื่องที่สมควรอย่างยิ่งที่เราจะต้องให้ความเอาใจใส่แล้วก็อนุมัติโดยเร็ว เพราะขณะนี้ประเทศต่าง ๆ เขาก็รอประเทศไทยอยู่ประเทศเดียว เรายิ่งรอไปนี่นะครับเท่ากับว่าเราเหมือนกับมัดขาตัวเอง แทนที่จะทำให้ผลประโยชน์ทั้งหลายทั้งอาเซียนและรวมของเราด้วยนี่เป็นไปด้วยดี คนอื่นเองเขาก็อยากจะให้ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับโดยเร็ว ก็กลับจะต้องมารอประเทศไทย เป็นเรื่องที่ประเทศไทยเท่าที่เป็นผู้นำอาเซียนประเทศหนึ่งแล้วเราก็ได้รับความเชื่อถือเป็นอย่างมากทั่วโลกและในอาเซียนเราควรจะปฏิบัติตัวให้เป็นตัวอย่างประเทศอื่น ๆ นะครับ

สำหรับความตกลงกันภายใต้กรอบเขตการค้าเสรีอีก ๓ ฉบับนะครับ คือในกรอบอาเซียน-เกาหลี อาเซียน-อินเดีย อาเซียน-ออสเตรเลียนั้น ก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานแล้วก็ท่านสมาชิกนะครับว่า ประเทศไทยเองเราได้ทำกรอบความตกลงเอฟทีเอ หรือการค้าเสรี ๒ ฝ่ายกับประเทศต่าง ๆ มานานหลายปีแล้วนะครับ แล้วทางประเทศไทยเองในที่ผ่านมาในรัฐบาลชุดก่อน ๆ ก็ได้ถือว่าความตกลงอาเซียน ขอโทษนะครับ เรื่องการทำเขตการค้าเสรีเอฟทีเอนั้นเป็นยุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทย นั่นก็คือเราไม่เพียงแต่ว่าเป็นนโยบายสำคัญเท่านั้น แต่ว่าถือเป็นยุทธศาสตร์ในการที่จะสร้างความเจริญให้กับประเทศไทยเราทีเดียวนะครับ ในการทำเอฟทีเอกับประเทศต่าง ๆ นั้นนะครับ ได้สร้างผลประโยชน์ให้กับประเทศไทยอย่างมากทีเดียวนะครับ ดูง่าย ๆ นะครับในภาพรวมการค้ารวมระหว่างไทยเรากับออสเตรเลีย จีนและอินเดีย ซึ่งเราได้ทำเอฟทีเอ ๒ ฝ่ายไปแล้วนะครับ ในปี ๒๕๕๐ กับออสเตรเลีย มูลค่าการค้ารวมเพิ่มขึ้น ๗๑ เปอร์เซ็นต์ ในปีที่ผ่านมานั้นแค่ ๑๑ เดือน เพิ่ม ๖๓ เปอร์เซ็นต์ กับจีน ปี ๒๕๕๐ เพิ่ม ๑๓ เปอร์เซ็นต์ และปี ๒๕๕๑ ที่ผ่านไป ๑๑ เดือนก็เพิ่มถึง ๑๑ เปอร์เซ็นต์ อินเดีย ระหว่างไทยกับอินเดียนะครับ ปี ๒๕๕๐ เพิ่ม ๙๐ เปอร์เซ็นต์ ในปี ๒๕๕๑ ๑๑ เดือน เพิ่ม ๙๑ เปอร์เซ็นต์ แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนเลยครับว่าเอฟทีเอระหว่าง ๒ ฝ่ายนั้นมันมีผล มีคุณค่า เป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของไทยนะครับ แม้เราบอกว่ามีปัญหาเรื่องการว่างงานนะครับ ท่านทราบไหมครับว่า คนจะมีงานทำมันต้องมี

โรงงานอุตสาหกรรม มันต้องมีการส่งออกมาก ๆ มีการผลิตสินค้า ถ้าเราไม่ทำเอฟทีเอกับประเทศเหล่านี้ เราก็จะเป็นประเทศที่ถูกแยกออกมา นั่นก็คือว่าตามขบวนรถไฟเขาไม่ทัน คนอื่นเขาทำเอฟทีเอกันเราไม่ทำ เท่ากับว่าเราเองมัดมือมัดเท้าเราเองนะครับ ทีนี้ถ้าหากเราพิจารณาในแง่การส่งออกระหว่างไทยกับประเทศคู่ค้าเอฟทีเอ ๕ ประเทศ คือ ได้แก่ ที่ไทยเราทำกับออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ อินเดีย จีน ญี่ปุ่น รวมกันกับ ๕ ประเทศนี้ในช่วง ๑๑ เดือนที่ผ่านมานั้น เราส่งออกสินค้าออกภายใต้เอฟทีเอมีมูลค่ารวมกันถึง ๑,๑๑๖ ล้านเหรียญสหรัฐ คิดเป็นสัดส่วนถึง ๒๕.๖ เปอร์เซ็นต์ของการส่งออกทั้งหมดเลยนะครับ นี่แหละครับเป็นเอฟทีเอระหว่าง ๕ ประเทศนี้ สามารถส่งออกได้ถึง ๒๕.๖ เปอร์เซ็นต์ โดยไทยได้ดุลการค้าเกินดุลกับออสเตรเลีย นิวซีแลนด์แล้วก็อินเดีย แต่ว่าขาดดุลให้กับจีนและญี่ปุ่น ซึ่งเราขาดดุลให้ญี่ปุ่นนี่ก็ไม่ใช่เรื่องแปลกประหลาดอะไรนะครับ เพราะว่าสินค้าไทยไปญี่ปุ่นก็เป็นสินค้าที่ผลิตจากโรงงานญี่ปุ่นทั้งนั้นเลยนะครับ และขณะนี้ถ้าหากว่ามาโฟกัส (Focus) ในส่วนที่เกี่ยวกับอาเซียน-เกาหลี อาเซียน-อินเดีย อาเซียน-ออสเตรเลีย ก็ในเมื่อเรามีความตกลง ๒ ฝ่ายกับที่อินเดียและออสเตรเลียไปแล้ว โดยเกิดผลดีกับไทยเราเป็นอย่างมาก ฉะนั้นการที่เราจะเป็นส่วนหนึ่งของอาเซียนแล้วอาเซียนไปทำเอฟทีเอกับอินเดียหรือกับออสเตรเลียนั้น มันไม่น่าจะเกิดผลเสียแต่อย่างใดเลย ตรงกันข้ามกลับจะทำให้เกิดผลดีมากยิ่งขึ้น กับเกาหลีนั้นไทยเราไม่เคยทำความตกลงเอฟทีเอ ๒ ฝ่ายกับเกาหลีนะครับ แต่ว่าอาเซียนเขาได้ทำความตกลง ๒ ฝ่ายกับเกาหลี ลงนามกันไปนานแล้วแต่ขาดประเทศไทยอยู่เพียงประเทศเดียว เพราะตอนนั้นเรามัวงอนเกาหลีอยู่ ----------

เพราะเราต้องการให้เกาหลีเปิดตลาดข้าวให้เรา แต่ว่าเกาหลีเขาถือว่าข้าวเป็นสินค้าสำคัญของเขา เป็นวัฒนธรรมสำคัญ เขาไม่ต้องการเปิดตลาดข้าวให้เรา เราก็เลยไม่ยอมเซ็นไป ปรากฏว่าเราเป็นประเทศเดียวที่ไม่ลงนามความตกลงอาเซียนกับเกาหลี อาเซียนเขาก็เลยเอาไทยออกประเทศเดียว ตอนนี้เราก็หายงอนแล้วเราก็จะขอมากลับเข้าไปเป็นคู่สัญญาเพิ่มขึ้นรวมกันเป็น ๑๐ ประเทศ เพราะฉะนั้นตอนนี้ก็เป็นเรื่องที่เราได้ประโยชน์นะครับ เพราะว่าข้าวถึงเราไม่ขายให้เกาหลีแต่เราก็ขายให้กับประเทศอื่นทั่วโลก เป็นร้อย ๆ ประเทศ ยิ่งข้าวหอมเราตอนนี้ก็ปอปปูล่าร์ (Popular) มาก เกาหลีไม่ซื้อประเทศเดียวก็ไม่ใช่เรื่องเสียหายอะไรนะครับ อย่างกรณียกตัวอย่างนะครับว่า ที่ผ่านมานั้นการค้าระหว่างประเทศต่าง ๆ ที่เขาไปลงนามความตกลงกับเกาหลีเรียบร้อยแล้วอย่างเวียดนาม ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย เขาส่งออกได้เพิ่มขึ้นถึง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่ไทยเราเองกับเกาหลี เราขยายตัวเพียง ๑๔ เปอร์เซ็นต์ มันเห็นชัดเลยนะครับว่า การที่เราอยู่นอกวงเขานั้นเราเสียเปรียบเขาเพียงใดนะครับ ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับ โดยสรุปนั้นผมคิดว่าความตกลง ๒ ฝ่ายระหว่างอาเซียนกับอีก ๓ ประเทศดังกล่าวนั้น เป็นเรื่องรีบด่วนครับ ถ้าเราเห็นเกิดประโยชน์กับประเทศชาติ เห็นประโยชน์กับลูกหลานของเรานะครับ อย่ามัวช้าครับ ประเทศไทยอยู่ได้ด้วยการส่งออก ใครบอกการส่งออกไม่สำคัญ ค้าขายแต่ในประเทศก็พอนั้น ผมอยากให้คิดทบทวนให้ดี ๆ นะครับ เราจะต้องซื้อ ทำรถไฟใต้ดิน รถไฟฟ้าบนดิน สินค้าพวกนี้เราผลิตเองไม่ได้ เราจะต้องซื้อจากต่างประเทศทั้งนั้น ถ้าเราส่งออกได้น้อย ไฉนเลยเราจะมีเงินไปซื้อสินค้าเหล่านี้นะครับ เพราะฉะนั้นเป็นเรื่องที่เราดำเนินการต่อไปนะครับ เหตุผลโดยสรุป เหตุผลที่ผมคิดว่า สมาชิกจะต้องช่วยกันอนุมัติความตกลงเหล่านี้โดยเร็วก็มีดังนี้ครับ

ประการที่ ๑ ผมเชื่อมั่นในความรอบคอบ การเจรจาของคณะผู้แทนไทยซึ่งได้ดำเนินการมาหลายปีแล้วนะครับ ผมมั่นใจเลยนะครับ ในฐานะที่ผมเองก็เป็นข้าราชการเก่ากระทรวงพาณิชย์ การดำเนินการทุกอย่างนั้นเราทำด้วยความรอบคอบ ปรึกษาผู้รู้ทั้งหลายทั้งปวง แล้วก็หารือกับภาคเอกชนอย่างใกล้ชิด สภาหอการค้าแห่งประเทศไทยเองหรือสภาอุตสาหกรรมเขาก็มีหน่วย ดับบลิวทีโอ (WTO) มีหน่วยเอฟทีเอ

มอนิเตอร์ (Monitor) ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ และเอกชนเหล่านี้ก็เรียกร้องให้รัฐบาลไทยดำเนินการทำข้อตกลงเอฟทีเอกับญี่ปุ่นหรือประเทศอะไรก็ตาม แล้วไทยเราเองก็เป็นประเทศเดียวที่ล้าหลังเขาอยู่เสมอเลยนะครับ ซึ่งผมคิดว่าเราจะต้องรีบแก้ไขจุดนี้นะครับ

ประการที่ ๒ ผมได้ให้ข้อมูลที่ชัดเจนแล้วครับว่า ความตกลงเอฟทีเอ ๒ ฝ่ายระหว่างไทยกับอินเดียกับออสเตรเลีย นิวซีแลนด์นั้นเป็นประโยชน์เพียงใด เมื่อ ๒ ฝ่ายเป็นประโยชน์ในกรอบใหญ่คืออาเซียนกับประเทศเหล่านี้ มันก็ไม่น่าจะเกิดผลเสียประการใด ตรงกันข้ามเราจะได้ประโยชน์ต่าง ๆ จากข้อตกลงที่ประเทศอาเซียนอย่างอื่นเขาไปเรียกร้องจากเกาหลี เรียกร้องจากนิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย เรียกร้องจากอินเดีย เพราะหลักการความตกลง ๒ ฝ่ายนั้น ถ้าเกาหลีให้กับประเทศใดประเทศหนึ่งก็ต้องให้กับประเทศอื่นทุกอาเซียน ประเทศอาเซียนทุกประเทศอย่างเดียวกันนะครับ

เหตุผลประการที่ ๓ คือการสร้างความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นกับนักลงทุนไทยเองและนักลงทุนจากต่างประเทศ ที่เขารอเห็นความตกลงเหล่านี้มีผลสมบูรณ์นะครับ การที่อาเซียนยังไม่สามารถลงนามความตกลงนั้น สาเหตุสำคัญก็เนื่องจากว่าไทยเราเองขาดประเทศไทยเราประเทศเดียว เราจะต้องให้คนอื่นเขาตราหน้าเราหรือครับว่า เราเป็นประเทศเดียวที่ทำให้ไปถ่วงอาเซียนอื่นด้วย เพราะฉะนั้นเราจะมัวไปตั้งกรรมาธิการวิสามัญผมว่าอย่าตั้งเลยครับ เสียเวลาเปล่า ๆ ครับ

อย่างไรก็ตามเมื่อได้พูดถึงผลดีต่าง ๆ แล้ว ผมคงจะต้องกล่าวพูดถึงผลเสียในการทำเอฟทีเอ เพราะในการทำข้อตกลงนั้นไม่มีความตกลงใดหรอกครับที่จะมีแต่ผลดีแล้วไม่มีผลเสีย อุตสาหกรรมหลายอย่างหรือว่าภาคเกษตรกรรม บางเซคเตอร์ (Sector) ก็ได้รับผลกระทบจากข้อตกลงเหล่านี้ รัฐบาลเองก็มีมาตรการเยียวยาโดยการตั้งกองทุนขึ้นมา ๒ กองทุนนะครับ คือกองทุนปรับโครงสร้างภายใต้การดูแลของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ อันแรกเขาเรียกกองทุนปรับโครงสร้างเพื่อรองรับการทำเอฟทีเอกับประเทศต่าง ๆ นะครับ อันที่ ๒ เขาเรียกว่า กองทุนเอฟทีเอ อันนี้อยู่ในความดูแลของกระทรวงพาณิชย์ แต่ทั้ง ๒ กองทุนนี่นะครับ ต้องขอพูดตรง ๆ นะครับว่า บริหารงานแย่มาก --------

มีการบริหารการจัดการที่ไม่สามารถที่จะเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบได้ทันท่วงที และก็ค่อนข้างจะช้า มีกลไกที่มีงบประมาณน้อย เจ้าหน้าที่เองก็ไม่ค่อยจะเพียงพอ เพราะฉะนั้นหลักการในเอฟทีเอมันดีแล้ว เมื่อส่วนรวมได้ประโยชน์ คนที่ได้รับผลกระทบนั้นภาครัฐก็ควรที่จะเข้าไปดูแลอย่างใกล้ชิด แต่ว่ากลไกการบริหารการจัดการนั้นไม่ดี เพราะฉะนั้นกระผมเองก็ขอเสนอว่า

๑. ภาครัฐจะต้องเพิ่มงบประมาณให้มีเจ้าหน้าที่ที่ดูแลไม่ว่าที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ก็ดี หรือกระทรวงพาณิชย์ก็ดีให้มีเจ้าหน้าที่ดูแลอย่างเพียงพอ แล้วก็จัดสรรงบประมาณให้เพียงพอในกองทุน ทั้งเจ้าหน้าที่บุคคลแล้วก็กองทุนที่จะให้กับกองทุนเยียวยาเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการ

๒. ตั้งแต่ตั้งมาผมคิดว่าภาครัฐมีการประชาสัมพันธ์ไปยังผู้ได้รับผลกระทบน้อยมาก ผู้ได้รับผลกระทบที่จะรู้เรื่องดีก็มักจะเป็นกรรมการ ไม่ว่าจะเป็นหอการค้าไทยหรือว่าสภาอุตสาหกรรมและอยู่ในกรุงเทพฯ ส่วนต่างจังหวัดนั้นแทบจะไม่ค่อยรู้เรื่องเลย เพราะฉะนั้นก็อย่าลืมนึกถึงผู้ประกอบการที่อยู่ในต่างจังหวัด โดยเฉพาะเอสเอ็มอี (SME) ทั้งหลายที่เขาอาจจะได้รับผลกระทบตรงนี้ รัฐบาลจะต้องโอบอุ้มเอาใจใส่เขาให้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่นะครับ หลักเกณฑ์การพิจารณาให้ความช่วยเหลือก็เช่นเดียวกันนะครับ ที่ผ่านมาเอกชนบ่นมากว่าจะต้องรวมกันเป็นคลัสเตอร์ (Cluster) นะ เป็นกลุ่มก้อนเพื่อขอความช่วยเหลือ อันนี้ผมคิดว่าเงื่อนไขต่าง ๆ นั้นควรจะพิจารณาให้มันรอบคอบกว่านี้หน่อยว่า การช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากความตกลงจะ ๒ ฝ่ายหรือว่าในอนาคตระหว่างอาเซียนกับประเทศต่าง ๆ ก็ดีนั้น ก็ควรจะคำนึงถึงว่าประเทศผู้ประกอบการของเรานั้นหลายคนต้องการการเยียวยาที่รวดเร็ว และก็ไม่ควรจะตั้งเงื่อนไขที่สลับซับซ้อนทำให้ยากแก่การปฏิบัติด้วยนะครับ อันนี้ก็คิดว่าทั้งหมดทั้งปวงที่ผมได้เรียนไปแล้ว เป็นเรื่องสำคัญที่ภาครัฐเองจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องเอฟทีเอให้มากขึ้น ผมเข้าใจดีนะครับว่าตอนนี้พอพรรคหนึ่งกลับมาเป็นรัฐบาล อีกพรรคหนึ่งซึ่งก็เห็นดีเห็นงามก็บอก ไม่ดี ตรงข้ามกับคราวก่อน พรรคหนึ่งบอก ดีเหลือเกิน อีกพรรคหนึ่งก็คัดค้านสุดชีวิต ผมคิดว่าเรื่องผลประโยชน์ของประเทศชาติจะต้องคำนึงให้มากนะครับ การเมืองก็ควรจะแยกไว้ว่ามีเรื่องอื่นไหมที่จะไปเอาเรื่องนั้นมา

ต่อรอง ไม่อยากให้เอาอนาคตของชาติ ความเจริญรุ่งเรืองของชาติมาเป็นเครื่องต่อรอง จะทำให้เศรษฐกิจของเราซึ่งมีปัญหามากมายเหลือเกินต้องได้รับผลกระทบไปด้วยนะครับ โดยสรุปผมอยากจะให้ท่านสมาชิกทั้งหลายที่เคารพรักของผมนึกถึงเศรษฐกิจของประเทศ นึกถึงปัญหาที่กำลังรอรับการแก้ไข เอฟทีเอระหว่างอาเซียนกับประเทศต่าง ๆ หรือกฎเกณฑ์การลงทุนต่าง ๆ นั้นจะช่วยทำให้สร้างขีดความสามารถให้กับประเทศเรามากขึ้น การสร้างขีดความสามารถขณะนี้เป็นหัวใจของการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งภาครัฐและเอกชนจะต้องช่วยกันกอบกู้เศรษฐกิจของประเทศ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเรามัวมาตั้งกรรมาธิการวิสามัญ ไม่ทราบว่าอีก ๔๕ วันจะเห็นหรือเปล่า แล้วผมเรียนตรง ๆ นะครับ ถึงตั้งมาอีก ๑ เดือน ก็คงไม่แตกต่างอะไร ในที่สุดท่านก็ต้องให้ความเห็นชอบอยู่ดี เพราะผมคิดว่าในใจท่านลึก ๆ แล้วท่านจะเห็นด้วย แต่อาจจะมีทิฐิบางอย่างเท่านั้นที่ทำให้ท่านเห็นว่ายิ่งช้าก็อาจจะยิ่งดี ผมว่าอนาคตของประเทศชาติรอไม่ได้ครับ ขอบคุณมากครับท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญท่านผ่องศรีนะครับ ท่านมีเวลา ๘ นาทีนะครับ

นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน ผ่องศรี ธาราภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ดิฉันขออนุญาตได้ให้ความเห็นต่อหนังสือสัญญาข้อตกลงต่าง ๆ เกี่ยวกับอาเซียนนะคะ ที่ทางคณะรัฐมนตรีได้นำเสนอต่อรัฐสภาในกรอบเรื่องวาระเร่งด่วนที่ ๓ การให้ความเห็นชอบเอกสารสำคัญที่เกี่ยวกับความร่วมมือของประเทศคู่เจรจาในกรอบอาเซียน + ๓ และการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออกนะคะ ในส่วนของร่างแถลงการณ์ว่าด้วยความร่วมมือ ความมั่นคงด้านอาหารและพลังงานนะคะ เนื่องจากว่าร่างแถลงการณ์ดังกล่าวนั้นมีเนื้อหาที่คล้ายคลึงแล้วก็เกี่ยวข้องกับในวาระเร่งด่วนที่ ๑๕ ที่อยู่ในกรอบที่ ๒ นะคะ ก็คือแผนนโยบายบูรณาการความมั่นคงด้านอาหารของอาเซียน แล้วก็แถลงการณ์ของกรุงเทพว่าด้วยอาหาร ความมั่นคงนี่นะคะ

ก็ขออนุญาตอภิปรายในคราวเดียวเลยนะคะท่านประธาน พร้อมนอกจากนั้นในเรื่องของอาหารและพลังงานนั้นก็เกี่ยวข้องกับเกษตรกร แล้วก็เกี่ยวข้องกับน้ำตาล ก็ขออนุญาตไปที่ร่างความเข้าใจไทยและอินโดนีเซีย เรื่องน้ำตาลด้วยนะคะ ในเบื้องต้นดิฉันขอกราบเรียนว่า ดิฉันเห็นด้วยสำหรับกรอบการเจรจาทั้งหมดนี้ที่ทางคณะรัฐมนตรีเสนอต่อรัฐสภา เพราะว่าเราคงปฏิเสธไม่ได้ว่าการที่เป็นสมาชิกในสังคมโลก แล้วก็เป็นสมาชิกของอาเซียนนั้น การก้าวเดินไปด้วยกันอย่างมั่นคงนั้นก็จะทำให้อาเซียนมีความเข้มแข็ง ดังนั้นข้อตกลงต่าง ๆ กลไกที่จะทำให้อาเซียนทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ แล้วก็เป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชนอย่างแท้จริง เป็นองค์กรที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากขึ้น ทำให้ประชาชนในภูมิภาคของเราได้เกิดความร่วมมือ ย่อมเป็นสิ่งที่พวกเราทุกคนย่อมจะให้การสนับสนุนอยู่แล้ว แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากว่าความเหลื่อมล้ำของประชากรในแต่ละประเทศที่มีความแตกต่างกันในการพัฒนา แล้วก็โอกาสในการเข้าถึงทรัพยากร หรือว่าข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ยังไม่เท่าเทียม ก็ยังมีข้อที่อยากจะฝากเป็นข้อสังเกตผ่านท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีนะคะ

ในส่วนของความมั่นคงด้านอาหาร เมื่อเช้าดิฉันได้ยินท่านนายกรัฐมนตรีแล้วก็ท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ได้พูดถึงเรื่องของผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับพี่น้องเกษตรกร โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ได้พูดถึงในเรื่องคลังข้าวสำรองของอาเซียน ซึ่งในกรอบการเจรจานี้ก็จะทำให้โอกาสที่ประเทศไทยเราในการจัดตั้งคลังข้าวสำรอง ดิฉันก็ได้อ่านในเอกสาร ซึ่งได้ให้รายละเอียดไว้อย่างมาก แต่ว่ามีคำหนึ่งที่บอกว่า ถ้าเราได้ร่วมลงนามในครั้งนี้ก็จะทำให้ประเทศไทยได้เป็นศูนย์กลาง แล้วก็เป็นพื้นที่จัดตั้งองค์กรถาวรในการสำรองข้าวฉุกเฉินในภูมิภาค ก็ขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่า แนวทางปฏิบัติจากการที่ต่อสัญญาโครงการมา ๒ ระยะแล้ว ขณะนี้การเตรียมการอยู่ในขั้นใดนะคะ แล้วก็องค์กรนี้ถ้าจัดตั้งในประเทศไทยจะจัดตั้งที่ไหน จังหวัดใด แล้วก็มีแนวทางการบริหารจัดการอย่างไร ทำให้ประเทศในภูมิภาคนี้ได้มีข้าวสำรอง แล้วก็เป็นประโยชน์กับชาวนาไทยอย่างแน่นอน ก็ขอให้ท่านรัฐมนตรีได้ช่วยอธิบายด้วยนะคะ

ในส่วนเรื่องของพืชพลังงานอีกตัวหนึ่ง ก็คือเรื่องของน้ำตาล ซึ่งเกี่ยวข้องกับกระทรวงพาณิชย์ อันนี้เป็นกรอบการเจรจาระหว่างอินโดนีเซียแล้วก็ไทยนี่นะคะ อันนี้ชัดเจนว่า อันนี้ต้องขอชื่นชมกระทรวงพาณิชย์ ถ้าใครได้มีโอกาสอ่านในเอกสารจะเห็นได้ว่า จริง ๆ แล้วอินโดนีเซียนี้ได้กำหนดน้ำตาลไว้เป็นสินค้าในบัญชีที่โอนจากบัญชีที่ยกเว้นภาษี เขาขอไปอยู่ในบัญชีอ่อนไหวสูง ซึ่งถ้าหากว่ามีการย้ายน้ำตาลไปอยู่ในบัญชีสินค้าอ่อนไหวสูง ก็จะมีผลต่อมาตรการภาษีที่อินโดนีเซียจะใช้กับไทย ทำให้ประเทศไทยนั้นซึ่งปกติแล้วก็ส่งน้ำตาลเข้าไปอินโดนีเซียมากเป็นอันดับหนึ่งนี่นะคะ ถ้าหากว่ากระทรวงพาณิชย์ไม่ได้เจรจาต่อรองไว้ จนกระทั่งมีข้อตกลงอันนี้ก็อาจจะทำให้เกษตรกรชาวไร่อ้อยได้รับผลกระทบได้ ดังนั้นอันนี้ก็เห็นว่าประโยชน์จากกรอบข้อตกลงนี้ก็น่าจะเป็นประโยชน์ต่อไทย สามารถทำให้อินโดนีเซียยังต้องนำเข้าสินค้าน้ำตาลจากประเทศไทย แล้วก็เป็นการช่วยเหลือเกษตรกรชาวไร่อ้อย อย่างไรก็ตามก็ยังมีคำถามไปถึงท่านรัฐมนตรีว่า ถ้าหากตกลงตามกรอบนี้แล้ว หมายความว่าไทยจะยินยอมให้อินโดนีเซียโอนย้ายสินค้าน้ำตาลจากบัญชียกเว้นชั่วคราวไปอยู่ในบัญชีอ่อนไหวสูง โดยมีเงื่อนไขใช่หรือไม่ เพราะเดิมทีดูเหมือนว่าไม่ยอมให้ย้ายบัญชี ขออนุญาตเรียนถามเพื่อความชัดเจนนะคะ

ในอีกกรอบหนึ่งที่เกี่ยวข้อง ก็คือเรื่องของสินค้าเกษตร ที่อยู่ในส่วนของอาเซียน ออสเตรเลีย แล้วก็นิวซีแลนด์ ซึ่งมีผลกระทบอย่างมากในเรื่องของสินค้าปศุสัตว์ของไทย โดยเฉพาะโคนมที่กำลังประสบปัญหาอยู่ ----------

อันนี้เมื่อเช้าได้ยินท่านนายกรัฐมนตรีได้พูดถึงกองทุนช่วยเหลือผลกระทบเกษตรกรจากเอฟทีเอ ว่าจะมีการบูรณาการกันระหว่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และก็กระทรวงพาณิชย์ ดิฉันก็ขอกราบเรียนว่าจากที่ได้ติดตามเรื่องผลการดำเนินงานของกองทุนเอฟทีเอก็ยังพบว่าที่ผ่านมารัฐบาลก่อน ๆ นั้นก็ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาให้กับเกษตรกรได้ตรงจุดนะคะ เพราะว่าจะดูว่าเกษตรกรโคนมได้รับผลกระทบมาก แต่ว่าไปดูในรายละเอียดของกองทุนเอฟทีเอแล้วนี่ ส่วนใหญ่ก็จะใช้ในเรื่องของการเตรียมความพร้อมในเรื่องของสาขาอื่น ๆ ยังไม่เห็นความชัดเจนในเรื่องของการช่วยเหลือเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมนะคะ แล้วขณะนี้ผลกระทบชัดเจนเรื่องของนมผงที่นำเข้ามาในประเทศไทย แล้วก็มีราคาต้นทุนถูกกว่า ทำให้ผู้ประกอบการนำมาใช้ทดแทนน้ำนมดิบนะคะ ซึ่งประเทศไทยเราผลิตได้มาก อันนี้ก็ขอฝากทางรัฐบาลด้วยนะคะว่าน่าจะได้มีมาตรการส่งเสริมให้คนไทยนั้นบริโภคนม แล้วก็เน้นเรื่องคุณค่าของน้ำนมดิบที่มีมากกว่าน้ำนมผง ซึ่งมีความต่างกัน จะทำให้เราไม่สามารถไปปกป้องในเรื่องของภาษีได้ แต่ว่าเราจะช่วยเหลืออย่างไรให้การบริโภคน้ำนมดิบได้มากขึ้น อันนี้ก็ขอฝากทางรัฐบาลด้วยนะคะ

อีกประการหนึ่ง ดิฉันมีเอกสารชัดเจนที่ได้มีการสัมมนานะคะ แต่ว่าไม่มีเวลาจะนำเสนอ มีการสัมมนาเรื่องผลกระทบในด้านการเจรจาการค้าที่มีต่อสาขาเกษตร มันก็จะมีทั้งโอกาสที่สินค้าเกษตรไทยเราจะมีโอกาสทางบวกก็ดีขึ้น ไม่ว่าจะเป็นข้าวหรือไก่เนื้อ แต่สินค้าเกษตรที่คิดว่าน่าจะได้รับผลกระทบค่อนข้างมากต้องมีมาตรการดูแลอย่างทั่วถึง ก็มีหลายตัวนะคะ ก็ขออนุญาตทางรัฐบาลได้ติดตามด้วยนะคะ เนื่องจากมีเวลาจำกัด ก็ขออนุญาตกราบเรียนว่า ในการเจรจานั้นสิ่งสำคัญ เมื่อเช้าท่านนายกรัฐมนตรีบอกแล้วว่าไม่มีได้ทั้งหมดแล้วก็เสียทั้งหมดนะคะ แต่ว่าทำอย่างไรให้ผลประโยชน์ของประเทศชาติเรานั้นได้รับการปกป้อง แล้วก็ต้องระวังว่าประเทศคู่ค้านั้นก็เป็นคู่แข่งกันด้วยนะคะ ก็ขอฝากกราบเรียนทางรัฐบาล แล้วก็ขอสนับสนุนในกรอบการเจรจาครั้งนี้ค่ะ ขอกราบขอบพระคุณค่ะ

นายประสพ บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญท่านมณเฑียรนะครับ ท่านมณเฑียรท่านมีเวลา ๒๐ นาทีนะครับ

นายมณเฑียร บุญตัน สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายมณเฑียร บุญตัน สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ก่อนที่ผมจะเข้าสู่ประเด็นการอภิปรายเกี่ยวกับกรอบความตกลงอาเซียนในครั้งนี้นะครับ ผมขอเวลานอกนิดเดียวครับท่านประธาน ผมอยากขอฝากท่านประธานไปยังท่านนายกรัฐมนตรีนะครับ อันนี้เพื่อความเชื่อมั่นที่มากขึ้นนะครับ ผมอยากจะขอกราบเรียนท่านนายกรัฐมนตรีผ่านท่านประธานว่า ในรายการ เชื่อมั่นประเทศไทยกับนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ อยากจะให้ท่านช่วยกรุณาบอกหมายเลขโทรศัพท์ให้ชัดเจนด้วยนะครับ ไม่ใช่บอกว่าตามหมายเลขโทรศัพท์ที่ปรากฏใต้จอ เพราะผมมองไม่เห็นนะครับ แล้วก็มีเพื่อน ๆ อีกเป็นหมื่นเป็นแสนคนที่มองไม่เห็นครับ อีกอันหนึ่งครับ ก็ประเด็นต่อเนื่องกัน แต่ว่ามันสะท้อนให้เห็นถึงความล้าหลังของบ้านเรานะครับ ท่านได้กรุณาบอกหน่วยงานสื่อของรัฐที่อยู่ในกำกับของท่านนะครับว่า การพยากรณ์อากาศอย่าได้พยากรณ์อากาศเป็นเสียงดนตรีเลยครับ เช่น สถานีวิทยุโทรทัศน์ช่องที่รัฐบาลกำกับอยู่ทั้งหมด ขอให้พยากรณ์อากาศเป็นเสียงพูดดีกว่านะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเองเข้าใจว่ากรอบการเจรจาทั้งหลายทั้งปวงนี้ได้มีการจัดทำกันมาต่อเนื่องตั้งแต่รัฐบาลชุดก่อน ๆ นะครับ เพราะฉะนั้นเองผมจะไม่ติดใจในรายละเอียดมากมาย แต่ว่าผมก็ยังสงสัยเช่นเดียวกับเพื่อน ๆ ในฝั่งวุฒิสภานะครับ เมื่อสักครู่ได้มีท่าน ส.ว. หลายท่านที่ได้เรียนถามนะครับว่า เราไม่ทราบว่ากรอบความตกลงฉบับใดที่เป็นการมาขอความเห็นชอบในเบื้องต้น ก็คือมาขอแค่กรอบแล้วนำไปเจรจา หรือว่าอย่างไหนเป็นเรื่องของการมาขอความเห็นชอบหลังจากที่ท่านเจรจาสำเร็จแล้ว เพื่อจะได้ลงสัตยาบัน ถ้าเราไม่ทราบความชัดเจนก็จะเป็นการยากที่เราจะให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบได้อย่างดีนะครับ เพราะจะเป็นการให้ความเห็นชอบหรือปฏิเสธโดยขาดองค์ความรู้ที่แน่ชัด แต่อย่างไรก็ตาม โดยภาพรวมผมก็คงจะเห็นในลักษณะเดียวกันกับหลายท่านที่มองว่าจริง ๆ แล้วเรื่องนี้ไม่น่าจะอยู่บนพื้นฐานของการเมืองนะครับ ----------

น่าจะเป็นเรื่องของสิ่งที่ถูกต้อง แล้วเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติโดยรวมมากกว่านะครับ ผมอยากจะอภิปรายในส่วนที่เป็น ผมไม่ทราบว่าจะเป็นการตั้งข้อสังเกต คือผมไม่ทราบจริง ๆ ว่าเอกสารเหล่านี้ไปถึงขั้นท้ายที่สุดแล้วแก้ไขอะไรไม่ได้แล้วหรือยังคงเปิดกว้างให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมนะครับ ผมจะพูดถึงเรื่องของแผนจัดตั้งประชาคมอาเซียนทั้ง ๓ ฉบับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของแผนจัดตั้งประชาคม สังคม และวัฒนธรรมอาเซียนนะครับ ซึ่งก็ได้กล่าวถึงเรื่องของผู้ด้อยโอกาสไม่ว่าจะเป็นเด็ก สตรี ผู้สูงอายุและคนพิการเอาไว้ ผมคิดว่าเป็นเอกสารที่กล่าวถึงบุคคลเหล่านี้อย่างชัดเจนที่สุดซึ่งก็ต้องน่าขอบคุณแล้วก็เป็นสิ่งที่น่ายินดีด้วย อย่างไรก็ตามผมคิดว่ามันยังขาดความลึกซึ้งแล้วก็ความก้าวหน้าในหลายประการนะครับ ผมคิดว่ามันไปหยุดอยู่ที่เรื่องของสวัสดิการ ไปหยุดอยู่ที่เรื่องของการมองกลุ่มเป้าหมายเหล่านี้ในลักษณะที่เป็นผู้รับความช่วยเหลือมากกว่าที่จะเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาอย่างแท้จริง จะสังเกตได้ว่าความเชื่อมโยงของแผนฉบับนี้กับแผนจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงซึ่งกล่าวถึงเรื่องสิทธิมนุษยชนนะครับ ตอนนี้แหละเป็นตอนที่ผมคิดว่าผมมีปัญหามากที่สุด ในขณะที่แผนด้านการจัดตั้งประชาคมด้านสังคมและวัฒนธรรมนั้นได้กล่าวเอาไว้ค่อนข้างดีพอสมควรครอบคลุมในหลายมิตินะครับ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องแรงงาน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของสิทธิสวัสดิการและประโยชน์ต่าง ๆ ความเสมอภาคด้านโอกาส แต่ในกรณีแผนการเมืองและความมั่นคงนั้น โดยเฉพาะในข้อเอ ๑๔ (A 14) นะครับ ในส่วนที่เป็นการจัดตั้งองค์กรด้านสิทธิมนุษยชนซึ่งก็จะไปสัมพันธ์กับกรอบที่ ๔ ต่อไปนะครับ ได้กล่าวไว้ถึงเรื่องสิทธิมนุษยชนโดยกว้าง ซึ่งผมไม่มีปัญหาครับ รับได้ แต่ว่ากรณีที่ได้กล่าวถึงเฉพาะด้าน ท่านกลับกล่าวถึงเฉพาะเด็กกับสตรีนะครับ ซึ่งผมก็ดีใจแทนบรรดาเด็ก เยาวชนและสตรีที่ได้รับการกล่าวถึงในองค์กรด้านสิทธิมนุษยชน แต่ว่าประเทศไทยเรานั้นได้ก้าวไกลไปกว่ากลุ่มเฉพาะเพียงกลุ่มเดียวหรือ ๒ กลุ่ม ประเทศไทยจะดี ๆ ชั่ว ๆ อย่างไรถือว่ามีความก้าวหน้าทางความคิดเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนหลายด้านเมื่อเทียบกับประเทศในอาเซียนด้วยกัน ประเทศไทยเป็นผู้นำในการยกร่างเจรจาและให้สัตยาบันในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการซึ่งเป็นอนุสัญญาด้านสิทธิมนุษยชนฉบับแรกของศตวรรษที่ ๒๑ แต่ปรากฏว่าในแผนจัดตั้งประชาคมด้าน

สังคมและวัฒนธรรมในส่วนที่พูดถึงคณะมนตรีที่จะดูแลเรื่องสิทธิของคนเฉพาะกลุ่ม เฉพาะด้านกลับมองข้ามเรื่องนี้ไปทั้ง ๆ ที่ประเทศไทยเพิ่งจะให้สัตยาบันในอนุสัญญาฉบับนี้ในเดือนกรกฎาคม ปี ๒๕๕๑ นี้เอง ผมว่าเป็นความผิดพลาดอย่างน่าเสียดายแล้วก็น่าละอายที่สุดนะครับ ผมเชื่อว่ากระทรวงการต่างประเทศรู้เรื่องนี้เป็นอย่างดีว่าประเทศไทยมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการเจรจา มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการต่อรอง และเป็นประเทศเดียวในอาเซียนที่มีความกระตือรือร้นในเรื่องการเจรจาในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ ตั้งแต่เริ่มต้นการเสนอร่างซึ่งเสนอที่กรุงเทพมหานครจนได้รับการขนานนามว่า แบงคอค ดราฟท์ (Bangkok draft) ไปจนถึงการให้การรับรองโดยสมัชชาแห่งสหประชาชาติ วันลงนามเราก็ลงนามเป็นวันแรกเป็นประเทศแรก ๆ ที่ลงนาม แม้เราจะลงให้สัตยาบันช้าไปนิดหนึ่ง แต่ว่าเราก็ได้ปรับเปลี่ยนปรับปรุงกฎหมายภายในประเทศจนกระทั่งเรามีกฎหมายด้านคนพิการที่ก้าวหน้าที่สุดในภูมิภาคแห่งนี้ เรามีกฎหมายระดับพระราชบัญญัติซึ่งเป็นกฎหมายลูกเพียงกฎหมายฉบับเดียวนะครับ คือเป็นกฎหมายด้านคนพิการเท่านั้นที่มีมาตรการห้ามเลือกปฏิบัติต่อบุคคลโดยไม่เป็นธรรม เรายังไม่มีพระราชบัญญัติห้ามเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลในลักษณะทั่วไปเลยนะครับ ----------

ได้มีความพยายามในการขับเคลื่อนกฎหมายดังกล่าวในสมัย สนช. แต่ก็ไม่เป็นผล สุดท้ายก็เลยมีเฉพาะห้ามเลือกปฏิบัติต่อคนพิการ นั่นเป็นความสำเร็จภายในประเทศที่ประเทศไทยควรจะมีความภาคภูมิใจและจะต้องชิงความเป็นผู้นำในการเสนอ ไม่ว่าจะเป็นกรอบความตกลง ไม่ว่าจะเป็นกรอบในเรื่องขององค์กรด้านสิทธิมนุษยชน ไม่ว่าจะเป็นแผนจัดตั้งประชาคม ทั้งด้านสังคมและวัฒนธรรม แล้วก็ด้านการเมืองและความมั่นคง แต่ปรากฏว่ามันมีความขาด หรือบกพร่อง หรือหายไป ผมไม่ทราบว่าท่านลืม หรือท่านไม่รู้ หรือท่านนึกไม่ถึง หรือท่านไม่สนใจ ผมไม่ทราบได้นะครับ สำหรับกรณีรัฐบาลชุดนี้นะครับ แม้ว่าท่านไม่ได้รับผิดชอบในการเตรียมเอกสารฉบับนี้มาตั้งแต่แรก แต่ผมว่าท่านหนีความรับผิดชอบขณะนี้ไปไม่พ้น เพราะฉะนั้นผมหวังว่าท่านจะดำเนินการใด ๆ ก็ตามที่จะทำให้กรอบเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนนั้นมีเรื่องของคนพิการให้ได้ ถ้าไม่เช่นนั้นแม้ว่าผมจะต้องถูกมัดมือไพล่หลังให้รับรองในกรอบทั้งหมดในวันนี้หรือพรุ่งนี้ ผมก็จะให้การรับรองด้วยความขมขื่นและเจ็บปวดที่สุด ผมไม่เชื่อว่าท่านไม่รู้เรื่องนี้ ผมไม่เชื่อว่าบรรดาสมาชิก ส.ส. ส.ว. แล้วก็ฝ่ายบริหารของเรายังมีความคิดเกี่ยวกับเรื่องคนพิการที่ล้าหลังแล้วเป็นแบบเวทนานิยม แม้ว่าท่านนายกรัฐมนตรีจะตอบคำถามทางทีวีเมื่อวานเรื่องคนพิการเฉพาะเรื่องเบี้ยยังชีพ ไม่เป็นไรครับ ผมยังให้โอกาสท่านนะครับ เพราะเรื่องของคนพิการไม่ได้มีแค่เรื่องเบี้ยยังชีพนะครับ ไปไกลกว่านั้น ท่านทราบดีครับ เพราะท่านมีประสบการณ์ตรงครับ เพราะฉะนั้นประเทศไทยควรจะต้องถือโอกาสในการประชุมสุดยอดในครั้งนี้แสดงว่า เรามีความเป็นผู้นำในเรื่องเหล่านี้ ท่านอย่าคิดนะครับว่าเรื่องคนพิการนั้นเป็นเรื่องของคนกลุ่มน้อย มีคนมาลงทะเบียนเป็นคนพิการเพียง ๘ แสนคน แต่นั่นมันเป็นเพราะว่าบริบทสังคมเวทนานิยมแบบไทย ๆ เราต่างหากถ้าเราลองมีสิทธิขั้นพื้นฐานที่ได้รับการรับรองอย่างเต็มที่ สังคมเปิดกว้างให้โอกาส เชื่อได้ว่าประเทศไทยจะมีคนพิการตามการประมาณการขององค์การอนามัยโลกนะครับ ขณะประเทศไทยน่าจะมีคนพิการประมาณ ๖ ล้านคนเศษ ซึ่งผมเรียนบรรดานักการเมืองพรรคการเมืองทั้งหลายว่า เพียงพอที่จะเป็นฐานเสียงทางการเมืองของท่านได้อย่างแน่นอน ท่านอย่ามองข้ามเรื่องนี้นะครับ และยิ่งประเทศเจริญก้าวหน้าเท่าไร

เป็นอุตสาหกรรมมากขึ้นเท่าไร การสาธารณสุขเจริญก้าวหน้ามากขึ้นเท่าไรก็ตาม ท่านประธานครับ ยิ่งจะมีคนพิการมากขึ้น ท่านเชื่อไหมครับว่าเมื่อ ๑๐ ปีที่แล้ว สมัยที่อดีตประธานาธิบดีคลินตันหาเสียง ประเทศสหรัฐอเมริกามีคนพิการที่ออกมาแสดงตนว่าเป็นคนพิการถึง ๕๔ ล้านคน นั่นแสดงว่าประเทศยิ่งเจริญ ความพิการไม่ได้ลดลงครับ เพราะว่าความพิการนั้นมันอยู่ควบคู่กับสังคมที่เปิดกว้าง ความพิการมันอยู่กับสังคมที่เคารพในสิทธิและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ครับ เพราะฉะนั้นตัวชี้วัดว่ามีคนพิการมาจดทะเบียนแค่ ๘ แสนกว่าคนนี่ต้องแสดงให้เห็นว่า การพัฒนาของเรานั้นยังล่าช้า อันนี้ผมก็ฝากไว้ด้วยนะครับ แล้วก็ขอให้ท่านได้อาศัยโอกาสและจังหวะที่ประเทศไทยเป็นแกนนำในการยกร่างและเจรจาอนุสัญญา ในการนำเสนอบริบทด้านคนพิการเข้าไปในกรอบนี้ด้วย

อีกเรื่องหนึ่งซึ่งผมคิดว่ามีความจำเป็นจะต้องพูดถึงนะครับ แม้ว่าอาจจะยังดูห่างไกลสักนิดหนึ่งสำหรับหลายท่าน ในแผนด้านเศรษฐกิจ ท่านพูดถึงเรื่องไอซีที (ICT) และท่านพูดถึงเรื่องการอบรม ท่านพูดถึงเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ท่านพูดแต่มิติของการอบรมไอซีที แต่ท่านไม่พูดถึงเรื่องของการพัฒนาไอซีที โดยเฉพาะการพัฒนาไอซีทีตามหลักการการออกแบบที่เป็นสากล หรือ ยูนิเวอร์แซล ดีไซน์ (Universal design) ซึ่งประเทศไทยเป็นผู้นำทางความคิดเหล่านี้ ในอาเซียนไม่มีใครเกินเราในเรื่องนี้ เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการและผู้สูงอายุในอาเซียน ผมกล้ารับประกันว่าเมืองไทยก้าวหน้าที่สุดนะครับ แต่ว่ากลับไม่ได้รับการนำเสนอเข้าไปในกรอบใด ๆ เลย เท่าที่ปรากฏ ----------

ผมฝากไว้ด้วยนะครับ เป็นข้อสังเกตว่าถ้าท่านยังสามารถเจรจาเพิ่มได้ ท่านควรจะต้องนำสิ่งเหล่านี้เข้าไปในกรอบการเจรจา หรือเพิ่มเข้าไปในร่างแผนจัดตั้งประชาคม ถ้ายังเป็นไปได้ ถ้าเป็นไปไม่ได้ขอให้ทำเอกสารแนบท้ายเพิ่มเติมเข้าไปก็ยังดี หรือพูดในเวทีให้คนอื่นได้รับรู้รับทราบว่าประเทศไทยให้ความสนใจ ให้ความใส่ใจในเรื่องนี้ แม้ว่าท่านเข้ามาเรียนงานใหม่ก็ตาม ผมว่าท่านน่าจะอาศัยโอกาสนี้

อีกเรื่องหนึ่งที่อยากจะเรียนก็คือ เรื่องของคมนาคม เพราะว่าผมรู้สึกประเทศไทยเรานี้มันน่าน้อยใจเหลือเกินนะครับ เราอ้างว่าเรามีสนามบินที่ใหญ่ที่สุดในภูมิภาค แต่ท่านเชื่อไหมครับว่าสนามบินที่สร้างเสร็จก่อนเรา เช่น ที่สิงคโปร์และที่กัวลาลัมเปอร์ มีสภาพแวดล้อมที่เป็นมิตร ที่เอื้อต่อการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ของคนทุกกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นผู้สูงอายุ สตรีมีครรภ์ เด็ก คนที่อ่อนแอ ตลอดจนคนพิการ สนามบินสุวรรณภูมิตอนจะสร้างนี่พวกเราคนพิการก็พยายามเข้าไปเกี่ยวข้อง ดังเช่นโครงการขนาดใหญ่หลาย ๆ โครงการที่เราพยายามจะเสนอแนะ แต่ในขณะนั้นผู้มีอำนาจก็บอกว่าเขารู้ดีเรื่องนี้ฝรั่งเป็นคนออกแบบ เมื่อสร้างใกล้จะเสร็จเราเข้าไปดูก็บอกว่าฝรั่งออกแบบไม่ดีมันจึงเป็นเช่นนี้ ไม่เป็นไรเราจะใช้คนแบก คนหาม คนถูลู่ถูกังเอา เรามีพนักงานเยอะ ผมก็บอกท่านไปว่าวิธีการของท่านมันเหมาะสมเมื่อ ๕๐ ปีที่แล้ว มันไม่เข้ากับยุค เข้ากับสมัยอีกต่อไป และมันเป็นการเลือกปฏิบัติ ขัดหลักสิทธิมนุษยชนโดยสิ้นเชิง เพราะฉะนั้นถ้าท่านคิดจะเป็นเสือในเรื่องของการคมนาคมนะครับ ขอให้ไปทำความสะอาดสนามบินสุวรรณภูมิให้เรียบร้อยเสียก่อน ทำอย่างไรให้มันเป็นมิตร ทำอย่างไรให้คนทุกคนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ร่วมกัน ไม่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ไม่สร้างความเดือดร้อน ไม่สร้างอุปสรรคต่อบุคคล ไม่ว่าเขาจะมีเงื่อนไขทางกายภาพใด ๆ ก็ตาม เพราะมันจะส่งผลไปถึงเรื่องอื่นอีกทั้งหลายทั้งปวง ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของคมนาคม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอะไรก็แล้วแต่ ถ้าคิดจะเป็นศูนย์กลางแล้วต้องเป็นศูนย์กลางที่ดีครับ กระผมขอเรียนว่าการยอมรับในเรื่องคนพิการและความพิการนั้นอาจจะเป็นเรื่องใหม่สำหรับสังคมไทย หลายท่านอาจจะรู้สึกอึดอัด ขัดข้อง ขัดใจ บางครั้งจะมาพูดกับผมก็รู้สึกกระมิดกระเมี้ยน พยายามบอกว่าไม่อยากจะเรียกผมว่าเป็นคนพิการ ขอบอกตรง ๆ ว่าเรียกไปเถอะครับ ผมยอมรับตัวตนที่แท้จริง ผมไม่เคยรู้สึก

ว่ามันเป็นเรื่องน่าอับอายขายหน้าที่ไหน และผมคิดว่าพี่น้องคนพิการของเราทั่วประเทศจำนวน ๖ ล้านคน ไม่ได้คิดว่ามันเป็นเรื่องน่าอับอายตรงไหน แต่เรามีความรู้สึกน้อยใจนอกจากท่านจะยอมรับความพิการของเราไม่ได้ ท่านยังยอมรับการมีอยู่ของเราไม่ได้ ท่านยอมรับการมีส่วนร่วมของเราไม่ได้ ท่านยอมรับการเข้าไปได้รับประโยชน์ในฐานะพลเมืองชั้นหนึ่ง การมีส่วนร่วมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของเราไม่ได้เช่นกัน ผมก็ไม่เข้าใจเหมือนกันนะครับว่าเราจะต้องรอให้ท่าน ส.ส. ส.ว. หรือคณะรัฐมนตรีอายุมากจนกระทั่งกลายเป็นคนพิการทั้งหมดจึงจะเริ่มยอมรับ หรือก็ไม่แน่เหมือนกัน เพราะว่าท่านทั้งหลายยังอยู่ในวงจร ยังอยู่ในสังสารวัฏของเวทนานิยม ท่านอาจจะยอมจำนนแล้วก็ปล่อยไปตามเวรตามกรรมก็ได้ แต่ผมไม่ขอยอมจำนนเหมือนท่าน และคนพิการอีกเป็นแสนเป็นล้านคนเราก็ไม่ยอมจำนนเหมือนกัน เพราะฉะนั้นผมอยากจะขอเรียกร้องว่ารัฐบาลใหม่กำลังจะทำสิ่งใหม่ ๆ กำลังจะเป็นผู้นำอาเซียน ซึ่งประเทศในอาเซียนขณะนี้มีเพียง ๒ ประเทศที่ให้สัตยาบันในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ มีแต่ไทยกับฟิลิปปินส์ เราควรจะถือโอกาสนี้เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง นำเสนอสิ่งดี ๆ ที่จะเป็นประโยชน์ต่ออาเซียนโดยรวม เป็นผู้นำในการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อทุกคน เป็นผู้นำในหลักการการออกแบบที่เป็นสากล เป็นผู้นำในการสร้างงาน สร้างอาชีพที่ไม่เลือกปฏิบัติ ไม่ว่าคนคนนั้นจะเป็นชนกลุ่มน้อยกลุ่มใด ไม่ว่าจะเป็นสตรี เป็นผู้สูงอายุ หรือเป็นคนพิการก็ตาม ผมอยากจะขอความเชื่อมั่นจากทางรัฐบาลชุดนี้นะครับ ----------

และถ้าเป็นไปได้ถ้าผมทราบว่าการรับรองให้ความเห็นชอบในกรอบเจรจาต่าง ๆ หรือในสิ่งที่เจรจาไปแล้วเป็นสิ่งที่ถูกต้องไม่ขัดรัฐธรรมนูญ ผมเองก็ยินดีที่จะให้การสนับสนุนนะครับ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ของส่วนรวมของประเทศชาติอันเป็นที่รักยิ่งของเราต่อไป ท้ายนี้ผมก็ขอให้ท่านทั้งหลายได้กรุณาลองหลับตาดูสักนิดหนึ่งครับ เมื่อท่านหลับตาแล้วท่านจะเห็นได้ว่าเสรีภาพและความเสมอภาคมีอยู่จริง และสันติภาพก็จะเป็นผู้ได้รับชัยชนะอย่างถาวร ขอบพระคุณมากครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านชลน่านครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย เขตเลือกตั้งจังหวัดน่าน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมต้องกราบขอบคุณท่านประธานที่ให้โอกาสผมได้อภิปรายถัดจากท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติที่ได้อภิปรายในประเด็นของสิทธิมนุษยชนของผู้พิการ ซึ่งโดยแท้ที่จริงแล้วผมควรจะท้วงท่านประธาน เพราะว่าถ้าดูตามลำดับแล้วน่าจะเป็นโอกาสของผม แต่ผมเห็นท่านมณเฑียร ต้องขออภัยเอ่ยนามท่านนะครับ ได้ลุกขึ้นอภิปราย ผมกลับดีใจครับที่ได้อภิปรายหลังท่าน ท่านประธานที่เคารพครับ ในสิ่งที่คณะรัฐมนตรีได้นำเสนอต่อรัฐสภาแห่งนี้ในเรื่องของหนังสือสัญญาข้อตกลงเพื่อมาให้ความเห็นชอบ เพื่อให้รัฐสภาแห่งนี้ให้ความเห็นชอบตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๙๐ นั้น กระผมขออนุญาตท่านประธานด้วยความเคารพนะครับว่า เราได้แบ่งเป็นกลุ่มเป็นหมวดก็จริงอยู่ แต่ว่าในคำอภิปรายของผมอาจจะมีก้าวล่วง แต่จะไม่ลงลึกในประเด็นรายละเอียด จะพาดพิงเรื่องหัวข้อ แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดผมกราบเรียนท่านประธานครับ เท่าที่ผมได้ตรวจสอบเรื่องด่วนที่ ๒ ๓ ๔ ของกระทรวงการต่างประเทศ ซึ่ง ฯพณฯ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีได้รักษาการและชี้แจงแทน มีอยู่ ๓ กรอบใหญ่ ๑๑ เรื่อง ๑๑ กรอบเล็ก ของกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้ชี้แจง โดยแบ่งเนื้อหาสาระเป็นเรื่องของภายในสมาคมอาเซียนของเราในเรื่องด่วนที่ ๕ ๖ ๗ ๑๒ ๑๓ และ ๑๔ แล้วก็เป็นเรื่องของอาเซียนบวกกับคู่เจรจาที่อยู่นอกกลุ่มสมาคมอาเซียน คืออาเซียน + ๓ อีกในเรื่องที่ ๘ ๙ ๑๐ ๑๑ ผมจะไม่ลงรายละเอียดในเนื้อหาสาระทั้งหมด แต่ผมจะกราบเรียนท่านประธานว่าในการอภิปรายของผมครั้งนี้

ขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังคณะรัฐมนตรี ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่อาจจะมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนหรือเข้าใจผิดในการทำหน้าที่ของสมาชิก ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายนิติบัญญัติหรือฝ่ายบริหาร โดยเฉพาะผู้ที่ทำหน้าที่เป็นสมาชิกเสียงข้างน้อยในสภาแห่งนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ ผู้ที่เป็นผู้แทนของราษฎร ผมมีความเชื่อมั่นนะครับว่าทุกหัวใจในอณู ในสายเลือดเขา เขาต้องการทำประโยชน์เพื่อพี่น้องประชาชนและประเทศชาติบ้านเมือง ในทิศทาง ในจังหวะและโอกาสที่ดีที่สุด ไม่แตกต่างครับ ขณะที่ซีกโน้นเป็นฝ่ายเสียงข้างน้อยก็พยายามทำหน้าที่ของฝ่ายตรวจสอบให้มีคุณภาพ ประสิทธิภาพมากที่สุด แล้วแต่มุมมองว่าวิธีการนั้นจะเป็นอย่างไร ผมเองกราบเรียนท่านประธานครับในการที่จะทำหน้าที่ของผมในวันนี้ บนพื้นฐานของประโยชน์สุข ประโยชน์โดยรวมของพี่น้องประชาชน เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพนะครับว่า ผมไม่เคยคิดขัดขวาง ไม่เคยคิดจะปฏิเสธ เต็มใจครับ ยินดีอย่างยิ่งที่คณะรัฐมนตรีได้เสนอกรอบการเจรจาหรือข้อตกลงต่าง ๆ เข้ามาถึงแม้จะ ๒๐ เรื่อง รวมเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ แล้วก็เป็น ๓๐–๔๐ เรื่อง ภายใต้เวลาที่จำกัด ภายใต้โอกาสที่ไม่มีมากนัก เราก็พยายามทำหน้าที่ให้ดีที่สุด เพราะฉะนั้นกราบเรียนด้วยความเคารพครับ ไม่เคยคิดขัดขวางพร้อมจะสนับสนุนครับ แต่การสนับสนุนนั้นต้องอยู่บนพื้นฐานของข้อห่วงใยที่เป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชน เพราะฉะนั้นประเด็นที่ผมจะอภิปรายก็คือข้อห่วงใยกับพี่น้องประชาชน --------

ไม่ได้คิดจะเป็นลักษณะของการเล่นเกมทางการเมือง ไม่คิดที่จะเอาชนะคะคาน เพราะรู้ครับว่าประเทศชาติบ้านเมืองเราเสียหายมากขนาดไหน เราเสียโอกาสมา ๒ ปี ๘ เดือน ที่ผ่านมาเรายิ่งเพิ่มโอกาสและการเสียโอกาสให้กับประเทศชาติมากขึ้น หลายท่านพูดในที่นี้ครับ ทุกสิ่งมันมีโอกาสเท่ากัน มันมีความเป็นไปได้เท่ากัน แต่สิ่งที่เป็นไปไม่เท่ากันก็คือโอกาส ประเทศไทยเป็นประธานอาเซียน หนึ่งในสิบของสมาคมอาเซียน เป็นประเทศที่เสียโอกาสมากที่สุดในอาเซียน ในการที่จะทำข้อตกลง ข้อเจรจาต่าง ๆ ไม่ว่าจะในสมาคมอาเซียนเอง หรืออาเซียนกับประเทศอื่น ๆที่อยู่นอกกลุ่มอาเซียน โดยเฉพาะครั้งนี้ ทำอาเซียน + ๓ จีน อินเดีย เกาหลี ท่านประธานครับ ข้อห่วงใยเหล่านี้เองครับ ผมก็อยากจะท้วงติง มีข้อเสนอให้กับสภาแห่งนี้ ที่เราเรียกเต็มปากว่าเป็นรัฐสภาครับ เพราะเราประกอบด้วยท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติ กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เราต้องทำหน้าที่เพื่อพี่น้องประชาชน บทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา๑๙๐ เขียนไว้ชัดครับให้สมาชิกรัฐสภาครับ ให้ความเห็นชอบ เพราะฉะนั้นบนพื้นฐานของผู้แทนปวงชนส่วนใหญ่ตรงนี้ ข้อห่วงใยเหล่านี้ผมกราบเรียนท่านประธานครับ ผมกราบเรียนด้วยความปรารถนาดีอย่างยิ่งในข้อท้วงติง ท่านประธานครับสิ่งที่เราต้องคุยกัน เราต้องดูกันให้ชัดนะครับว่าระหว่างผลประโยชน์ของประเทศชาติกับผลเสียที่จะเกิดขึ้นนี่ ในระยะเวลา ๑ เดือนจากนี้ อันไหนมาก อันไหนน้อย สำหรับกรอบ ๒๐ กรอบที่ท่านส่งเข้ามา ต้องดูครับ ต้องดูลงไปในรายละเอียด ผมดีใจครับที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาหลายท่านนะครับ ผมขออนุญาตไม่เอ่ยนามท่าน เพราะมีแนวคิดคล้ายกันเลย ตั้งประเด็นคำถามต่าง ๆ นานา ซึ่งเหมือนกับผมจะตั้งเหมือนกันแต่ผมจะไม่พูดลงไปในรายละเอียด แต่ผมจะยกเป็นเหตุผลที่ผมต้องกราบเรียนท่านประธานว่า ด้วยความห่วงใยตรงนี้แหละครับ ที่ผมต้องกราบเรียนท่านประธานว่าเราช้าอีกสัก ๑๕ วัน ๒๐ วัน ไม่ได้หรือครับ ทันไหมครับ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ทันครับ ถ้ารัฐสภาแห่งนี้ ผมกราบเรียนท่านสมาชิกวุฒิสภาด้วยความเคารพนะครับว่าเราร่วมกันเถอะครับ ร่วมกันมาจัดตั้งกรรมาธิการวิสามัญร่วมของรัฐสภา หรือฝ่ายรัฐบาลเข้ามาร่วม บุคคลภายนอกเข้ามาร่วม เพื่อเข้าไปดูในรายละเอียดเพื่อตอบคำถามต่าง ๆ นานาที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้ตั้งคำถามกับรัฐบาลไป ผมเชื่อว่ารัฐบาลตอบได้ไม่หมดครับ คำถามที่น่าตอบ ผมยกคำอภิปรายของ

ท่านสมาชิกวุฒิสภามากราบเรียนท่านประธาน ๒๐ กรอบ ๒๐ เรื่องที่ส่งมาตรงนี้เรื่องไหนครับที่เป็นกรอบเจรจา เป็นกรอบเพื่อให้รัฐสภาแห่งนี้อนุมัติ แล้วท่านนำไปเจรจาเป็นร่างข้อตกลง ตรงนี้ไม่เท่าไรครับ แต่อันไหนล่ะครับที่เป็นร่างข้อตกลงที่เสร็จเรียบร้อยแล้ว มาขอให้เราอนุมัติให้ความเห็นชอบท่าน แล้วท่านไปลงนามที่เรียกว่าสัตยาบันที่มีผลแสดงเจตนาให้มีการผูกพันกับประเทศชาติบ้านเมืองถึงขั้นตอนการปฏิบัติ อันไหนล่ะครับ ตอบยาก มีหนังสือมากมายครับท่านประธานครับ ถ้าจะให้ผมตอบด้วยตัวเองผมต้องนั่งอ่านประมาณ ๗ วันครับ ผมถึงจะรู้ ถึงจะไล่เรียงออกมาได้ว่าอันนี้คือข้อตกลงที่จะมีผลเป็นเรื่องของสัตยาบันแสดงเจตนาเพื่อจะให้มีผลผูกพัน อันนี้คือกรอบ ท่านประธานครับ ในเรื่องรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ขณะนี้เรากำลังปฏิบัติตามวรรคสามครับ วรรคสามนี่รัฐสภาต้องให้ความเห็นชอบหลังจากที่ท่านได้นำกรอบเหล่านั้นไปรับฟังความคิดเห็น ให้พี่น้องประชาชนเข้าถึงข้อมูล แล้วทำกรอบมาเสนอให้รัฐสภาให้ความเห็นชอบ ถ้าเป็นตามวรรคสามนั้นจะเป็นเฉพาะกรอบการเจรจาผมไม่ห่วงครับท่านประธาน ผมไม่ห่วงครับ เพราะอะไรครับ เพราะอาศัยวรรคสองเขียนล็อกเอาไว้ให้ไปปฏิบัติตามวรรคสี่ วรรคสี่นี่หลังจากที่ท่านลงนามแล้วจะให้สัตยาบันก่อนที่ท่านจะลงนาม ก่อนจะให้สัตยาบันเพื่อให้มีผลผูกพัน ต้องกลับมาให้พวกเราช่วยอนุมัติอีกรอบหนึ่ง ถ้าทำตามมาตรา ๑๙๐ เป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นถ้าเป็นกรอบการเจรจาทั่วไปเพื่อเป็นร่างข้อตกลงที่ท่านจะไปลงนามเป็นร่างข้อตกลงนี่ ทำไมต้องลงนามร่างข้อตกลงท่านประธานครับ เพื่อผลทางการเมือง เพื่อผลเป็นข้อรับรอง ข้อตกลงร่วมกัน ก่อนที่จะนำกลับไปสู่แต่ละประเทศ ไปปฏิบัติตามกฎหมายแต่ละประเทศว่าต้องทำอะไร ----------

ของเรามี มาตรา ๑๙๐ รองรับว่าคุณต้องกลับเข้ามา มาให้สภารับรองหลังจากที่คุณให้ข้อมูลพี่น้องประชาชน ให้ประชาชนได้ถึงข้อมูลได้มาให้เรารับรองอีกครั้งหนึ่ง ๒ ขั้นตอน อันนั้นผมไม่ห่วงครับ เพราะฉะนั้นประเด็นนี้ผมกราบเรียนท่านประธานว่ามีความจำเป็นครับที่ผมจะต้องอ้างเป็นเหตุผลที่จะขอให้ตั้งกรรมาธิการเข้าไปช่วยดูหน่อยสิครับว่าอะไรคือกรอบ รัฐบาลไม่ตอบ สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในฐานะกรรมาธิการวิสามัญร่วมกันของรัฐสภาแห่งนี้เข้าไปดูครับ และทำรายละเอียดให้เห็นเลย พวกเราง่ายครับ และผมก็ฝากประเด็นนี้เป็นวิธีการทำเอกสารให้กับพวกเราด้วยในโอกาสต่อไป นอกจากจะมีวิสามัญร่วมกันของรัฐสภาเข้าไปดูแลเป็นประจำแล้วนี่ เวลาท่านทำเอกสารนี่อย่าคิดว่าพวกผมฉลาดมากจนกระทั่งมองปุ๊บเดียวก็ออก มันไม่ใช่ท่านประธานครับ ช่วยทำสรุปหน่อยครับว่าอันนี้คือกรอบเจรจา อันนี้คือข้อตกลงที่จะลงสัตยาบัน นี่คือผลบวก นี่คือผลลบ ทำมาสิครับไม่เห็นยากเลยครับ เอกสารที่เป็นตั้ง ๆ ถามสิครับว่าใครอ่านครับ เทวดาก็อ่านไม่ทันท่านประธาน มันมากมาย ผมเสียดายครับเอกสารเหล่านี้เป็นเอกสารอ้างอิงที่ดีที่สุด ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายของสภาทำเองที่เป็นรูปเล่มลักษณะอย่างนี้ท่านประธานครับ เป็นฝ่ายสภาทำเอง ฝ่ายประชุม ฝ่ายวิชาการเขาทำมาให้ มีข้อมูลดีมาก ฝ่ายของกระทรวง ฝ่ายของ ครม. ทำมาก็ดีมากครับ แต่ไม่มีโอกาสได้ดูทั้งหมด เพราะฉะนั้นเป็นเหตุผลอันหนึ่งที่ผมกราบเรียนท่านประธานว่าต้องตั้งกรรมาธิการท่านประธานครับ สิ่งหนึ่งที่ผมต้องกราบเรียนท่านประธานว่าการตั้งกรรมาธิการนี่จะทำให้ประเทศชาติเสียหายไหม ผมมั่นใจครับภายใต้กรอบเวลาที่เรามีอย่างจำกัดไม่ได้ขัดขวางนะครับ จะมีการประชุมวันที่ ๒๘ จะเป็นการพิจารณาอย่างรอบคอบว่าเรื่องไหนล่ะครับที่จะเข้าไปนำเป็นการลงนามในวันที่ ๒๘ ในการประชุมครั้งที่ ๑๔ ของสุดยอดผู้นำอาเซียนครั้งนี้ ผมเชื่อว่าไม่ใช่ทั้ง ๒๐ เรื่องครับ หรือเป็นทั้งหมดหรือเปล่าผมก็ไม่แน่ใจ เพราะฉะนั้นก็เป็นคำถามเหมือนกันครับว่า ท่านต้องตอบพวกผมครับว่ามีเรื่องไหนที่เข้าวันที่ ๒๘ ในการประชุมที่หัวหินในครั้งที่ ๑๔ นี่ ที่จำเป็นเร่งด่วนเข้าวันที่ ๒๘ กรรมาธิการสามารถพิจารณาให้ท่านได้ ท่านก็กลับเข้ามาสู่สภาได้เร็วขึ้น เรื่องไหนที่จะไปลงนามวันที่ในช่วงเดือนเมษายน ซึ่งผมฟังจากท่านนายกรัฐมนตรีพูดนี่ จะมีอีกรอบหนึ่งคือ

ช่วงเมษายน ๒๕๕๒ เป็นเรื่องไหนครับ เราก็สามารถดูแลให้ท่านได้ นั่นคือเหตุผลอีกประการหนึ่งที่จะมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องตั้งกรรมาธิการวิสามัญ ท่านประธานครับในสิ่งที่จะเป็นประโยชน์ที่ผมบอกว่าเมื่อตั้งแล้วจะเป็นประโยชน์มีอีกเรื่องหนึ่งครับ คือสิ่งที่เป็นข้อทักท้วงของบรรดาเพื่อนสมาชิก ท่านผู้อาวุโสทั้ง ส.ว. ส.ส. ในที่นี้ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ข้อทักท้วงข้อห่วงใยต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นข้อทักท้วงข้อห่วงใยเรื่องกระบวนการที่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๙๐ มีหลายท่านทักท้วงไว้ ผมเสนอท่านประธานครับ ท่านสงวนพูดชัดเจนว่าไม่ตั้งกรรมาธิการวิสามัญใช้วรรคหก อาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๑๕๔ วรรคหนึ่ง ใช้สิทธิของสมาชิกในการตรวจสอบยื่นศาลรัฐธรรมนูญ ยิ่งช้าไปอีกครับท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นผมเองกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่าไม่เสียหายหรอกครับที่ท่านจะไปดูแล้วช่วยไปทำกรอบให้เราเห็นด้วยว่า ผลบวก ผลลบแต่ละเรื่องเป็นอย่างไร

ท่านประธานที่เคารพครับ สิ่งที่ผมต้องกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพอีกเรื่องหนึ่งนะครับ ที่ผมจะยกตัวอย่างให้เห็นเนื้อหาสาระว่าความจำเป็นที่รัฐบาลชุดนี้ต้องอาศัยรัฐสภาเป็นเกราะกำบังอันยิ่งใหญ่เพื่อสร้างความเชื่อมั่นนี่ ๑๕ วัน ไม่เสียหายจะเป็นประโยชน์ในเรื่องที่ ๓ เพราะรัฐสภาแห่งนี้แหละครับที่จะเป็นตัวบอกว่าให้พี่น้องสมาคมอาเซียนทั้ง ๙ เชื่อมั่นเรา อาเซียน+๓ เชื่อมั่นเรา เพราะด้วยสภาพความเป็นรัฐบาลผมเชื่อว่าเขาไม่มีความเชื่อมั่น ไม่ว่าจะเป็นตัวท่านนายกรัฐมนตรีที่หลายท่านบอกว่ามาด้วยความไม่ชอบธรรม ไม่ว่าจะเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศผู้ปฏิบัติ หรือบุคคลอื่น ๆ แม้กระทั่งสิ่งที่เขากริ่งเกรงที่สุดครับ เขากริ่งเกรงในเรื่องของการเมืองการปกครองของเรา ผมเห็นด้วยนะครับที่จะทำประชาคมอาเซียนว่าด้วยการพัฒนาเรื่องการเมือง ในกรอบของกระทรวงการต่างประเทศที่ทำมาตรงนั้น ----------

ท่านประธานครับ ประเทศอื่น เมืองอื่นเขามองว่าบ้านเมืองเราไม่ได้ปกครองระบอบประชาธิปไตยระบบรัฐสภานะครับ ในเจตนารมณ์ตามรัฐธรรมนูญ ในเจตนารมณ์ของพวกเราทุกคนในบ้านในเมืองนี้บอกว่าเราปกครองในระบอบประชาธิปไตยระบบรัฐสภา ระบบการปกครองเป็นรูปแบบของการปกครอง เป็นรูปแบบของการปกครอง ระบอบเป็นหลักการของการปกครอง แต่สิ่งที่เราเป็นอยู่ขณะนี้หลายท่านบอกต่างประเทศมองว่าเราเป็นรัฐทหาร สมาชิกหลายท่านได้อภิปรายไปแล้ว ผมจะไม่ลงรายละเอียด แต่สิ่งหนึ่งที่ผมไม่อยากจะกราบเรียนท่านประธานเลยก็คือว่า ความเป็นเมืองปกครองระบอบประชาธิปไตยของเรามันถูกแทนด้วยคำว่า ระบอบเผด็จการ ระบบรัฐสภา สิ่งเหล่านี้คือเป็นสิ่งที่เขาไม่เชื่อมั่น เพราะฉะนั้นท่านต้องอาศัยรัฐสภาของเราเป็นผู้สร้างความเชื่อมั่นให้กับกลุ่มมิตรประเทศต่าง ๆ ที่จะมาเจรจาเป็นคู่ค้ากับเรา ท่านประธานครับ ผมขอเวลาอีกนิดเดียวที่ผมจะกราบเรียนท่านประธานในเรื่องที่เหตุผลและความจำเป็นที่จะต้องตั้งกรรมาธิการ

อีกเรื่องหนึ่งท่านประธานครับ ในเนื้อหาสาระที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธาน ผมยกตัวอย่างง่าย ๆ นะครับ ในกรอบการเจรจาระหว่างอาเซียน + ๓ ก็คืออาเซียนกับเกาหลี ประเทศอื่น ๆ เขาทำไปหมดแล้วเหลือแต่เราครับ ในกรอบนี้ไทยต้องไปเซ็นสัญญากับประเทศเกาหลีหลายเรื่องครับ โดยเฉพาะภาคบริการ แต่เรื่องหนึ่งที่น่าเป็นห่วงครับ คือคนที่เขาจับตามองทางด้านเอฟทีเอ เขามองว่าไทยที่จะไปเจรจากับเกาหลีโดยเฉพาะด้านบริการมีเรื่องที่น่าเป็นห่วงอยู่เรื่องหนึ่ง เป็นสิ่งที่หลายท่านอาจจะคิดไม่ถึงในกรอบเจรจาก็อาจจะไม่ได้บอก ในเรื่องที่ ๓ ครับ ในหมวดบริการที่ให้บริษัทเกาหลีมาทำธุรกิจบริการในประเทศไทยได้ ท่านประธานครับ ในข้อเจรจานั้นผมยกตัวอย่างง่าย ๆ เราให้สิทธิพิเศษเขาในการที่จะถือหุ้นมากกว่ากฎหมายประกอบธุรกิจคนต่างด้าวของบ้านเราที่ให้ต่างชาติถือหุ้นได้ไม่เกินร้อยละ ๔๙ หรือ ๔๙ เปอร์เซ็นต์ ขออนุญาตใช้ภาษาอังกฤษ อันนี้ตัวอย่างง่าย ๆ ครับที่เขียนเอาไว้โดยไม่มีความรอบคอบ เปิดกว้างครับ การศึกษา สิทธิตามกฎหมายต่าง ๆ ที่เขาจะมาทำกับเราในเรื่องการบริการ ผมเองต้องกราบเรียนท่านประธานนี่เป็นตัวอย่างนะครับ จำเป็นต้องกราบเรียนท่านประธานว่ามีเหตุผลอย่างยิ่งที่ต้องตั้งกรรมาธิการ ท่านประธานครับ การตั้งกรรมาธิการตรงนี้ไม่ได้

เกิดขึ้นเฉพาะครั้งนี้ที่ผมนี่ครับเป็นฝ่ายค้าน เป็นเสียงข้างน้อยเรียกร้อง ผมเชื่อว่าท่านสมาชิกวุฒิสภาหลายท่านก็เห็นด้วย ไม่ได้แกล้งรัฐบาลครับ ใช้เวลาสั้นที่สุดทำงานให้ได้ดีที่สุด กรองครับ ท่านประธานครับ ไม่น่าเชื่อเลยครับ ๒๐ เรื่องที่ส่งเข้ามานี่จริง ๆ แล้วผมชอบใจที่ท่าน ส.ว. ต้องขออนุญาตเอ่ยนามท่าน ท่าน ส.ว. รสนา ท่านได้ยกประเด็นขึ้นมาอาจจะมีเรื่องปนเข้าไปโดยที่ท่านไม่รู้ตัว หรือมีบางเรื่องที่ไม่จำเป็นต้องส่งมานะครับ อย่างของกระทรวงการต่างประเทศ ผมตรวจสอบรายละเอียด ๑๑ เรื่องในรายละเอียดย่อยนะครับ มี ๙ เรื่องที่ไม่จำเป็นต้องส่งมาเลย เพราะมีกรอบการเจรจาทำไว้หมดแล้ว จำเป็นจริง ๆ ๒ เรื่องเท่านั้นเองครับ ก็ฝากกรรมาธิการไปช่วยดูว่าต่อไปนี่จะใช้พวกเราทำงานนี่ให้มันมีคุณภาพ ก็ขอให้ส่งสิ่งที่มันเป็นคุณภาพเข้ามา อย่าได้ส่งขยะเข้ามาครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นผมเองขอสรุปในตรงนี้ท่านประธานครับว่า การทำหน้าที่ของพวกเราในฐานะสมาชิกรัฐสภา กราบเรียนด้วยความเคารพครับ เพื่อประโยชน์สุขของพี่น้องประชาชนอย่างแท้จริง เพราะฉะนั้นการตั้งกรรมาธิการอาจจะใช้เวลา ๑๕ วัน หรือไม่เกิน ๒๐ วันในการพิจารณากลั่นกรองเรื่องทั้งหมดแล้วเอากลับมาให้เราดูอีกครั้งหนึ่ง ผมคิดว่าพวกเราให้การสนับสนุนแล้วก็รับรองกรอบการเจรจาของสมาคมอาเซียนและอาเซียน + ๓ ได้อย่างแน่นอนและทันเวลาครับ ก็ไม่เสียโอกาสแล้วรัฐบาลจะได้ประโยชน์ด้วย เพื่อสร้างประเทศของเราให้เป็นที่ยอมรับของนานาประเทศ ภาพมันต่ำสุดแล้วท่านประธานครับ ต้องดึงขึ้นมาครับ กราบขอบคุณท่านประธานครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชัย ชิดชอบ ประธานรัฐสภาได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ เชิญท่านผุสดี ตามไทครับ

นางผุสดี ตามไท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน ผุสดี ตามไท สมาชิก

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ๘ นาทีครับ

นางผุสดี ตามไท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ๘ นาทีค่ะ ขอบพระคุณค่ะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานคะ ดิฉันอยากจะขออนุญาตไม่ใช้เวลานานจะพูดถึงเรื่องของกรอบการเจรจายกร่างขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์กรสิทธิมนุษยชนอาเซียน ท่านประธานคะที่จริงเรื่องของกลไกอันนี้คือองค์กรสิทธิมนุษยชนอาเซียนนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของอาเซียนนี้ได้พูดกันนานมาแล้ว ตั้งแต่ปี ๒๕๓๖ แล้วก็เห็นพ้องตรงกันว่า ควรจะให้มีการพิจารณาจัดตั้งกลไกสิทธิมนุษยชนในระดับภูมิในอาเซียน แต่ตั้งแต่ปี ๒๕๓๖ เป็นต้นมาก็ยังไม่ได้มีกลไกดังกล่าวเลย จนกระทั่งได้มีการลงนามในกฎบัตรอาเซียนเมื่อปลายปี ๒๕๕๐ ซึ่งกำหนดให้จัดตั้งองค์กรสิทธิมนุษยชนอาเซียน แต่ว่าก็ยังไม่เป็นผล ยังไม่มีผลบังคับใช้ เพราะเหตุที่ว่าประเทศสมาชิกยังให้สัตยาบันยังไม่ครบ ๑๐ ประเทศด้วยกัน เพราะฉะนั้นก็หวังว่าอีกไม่ช้าไม่นานเราจะสามารถมีกลไกนี้ขึ้นมาได้ ดิฉันอยากจะขออนุญาตเรียนอย่างนี้ได้ไหมคะ คือเนื่องจากกลไกการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนอันนี้เป็นเรื่องใหญ่ และเป็นเรื่องที่หลายคนนั้นมักจะติงว่าเป็นเรื่องความคิดของตะวันตกบ้าง ของในทวีปนี้นะคะ เราดูแลกันดีอยู่แล้ว แต่จริง ๆ แล้วการดูแลเรื่องของการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนนั้นกลายไปเป็นภาระขององค์การสหประชาชาติ หรือเป็นกลไกระดับโลก ระดับสากลที่ต้องคอยเฝ้าดูแล โดยการที่สร้างจะเป็นเรียกว่า อนุสัญญาก็ดี หรือปฏิญญาก็ดี แล้วก็ประเทศภาคีทั้งหลายนั้นก็ได้ไปลงนาม แล้วก็ได้กลับมาดูแลในประเทศ แต่ว่าถึงอย่างไรก็ตามในภูมิภาคอาเซียนนี้ เนื่องจากมีความใกล้ชิดกันและการรวมตัวกันเป็นประชาคมที่จริงเกิดขึ้นมาแล้วกว่า ๓๐ ปี แต่ปัจจุบันนี้ก็กำลังที่จะก้าวขึ้นไปอีกระดับหนึ่ง ความสำคัญของการที่จะต้องมีกลไกนี้อยู่มีแน่นอน ท่านประธานคะวันนี้เราคงปฏิเสธไม่ได้ว่าอาเซียนนั้นรวมตัวเพื่อที่จะดำเนินการในเรื่องเศรษฐกิจ แล้วก็การเชื่อมโยงของประเทศทั้งหมดทั่วโลก มันก็เป็นการเชื่อมโยงอย่างชนิดที่เกือบจะไร้พรมแดน การเลื่อนไหลของทุน การเลื่อนไหลของแรงงาน และก็อีกมากมายเป็นไปได้

อย่างรวดเร็ว ท่านประธานคะ ภาวะตรงนี้เรื่องของความวิกฤติในเชิงเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นผลกระทบทั่วไปทั้งโลก ยิ่งจะกลายไปเป็นปัจจัยที่ผลักดันให้มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากประเทศหนึ่งไปสู่ประเทศหนึ่ง แล้วไปอีกหลาย ๆ ประเทศ เฉพาะในภูมิภาคอาเซียนเองก็มีการเคลื่อนย้ายกันอยู่ไม่น้อยเลย แล้วก็ไกลออกไปกว่าอาเซียนก็มี การเคลื่อนย้ายแรงงานตรงนี้มีทั้งที่ถูกกฎหมายและผิดกฎหมาย และการเคลื่อนย้ายแรงงานที่ผิดกฎหมายนั้นก็มีทั้งเรื่องของการที่พยายามลักลอบเข้ามาบ้าง แต่มาด้วยความสมัครใจ แต่ที่ร้ายที่สุดก็คือว่าเป็นเรื่องของการค้ามนุษย์ แล้วก็นำเอาทั้งเด็ก ทั้งสตรี และรวมทั้งสุภาพบุรุษก็ไม่แพ้กันก็ถูกจับผ่าด้วยการจะเรียกว่าถูกหลอกไปก็ได้หรืออะไรก็ได้ และนำไปสู่เรื่องของการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างใหญ่หลวง ท่านประธานคงจะจำได้เมื่อไม่นานปีที่แล้วที่มีการขนคนใส่ตู้ใส่รถปิดมาหมด เปิดมาอีกทีหนึ่งตายกันไปหมดแล้วอย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นกลไกที่จะดูแลเรื่องของสิทธิมนุษยชนในอาเซียนนั้นจึงจำเป็นต้องมีแน่นอน ดิฉันอยากจะขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานเพื่อจะฝากไปยังรัฐบาลว่ามีข้อเสนอแนะในเรื่องของการจัดตั้งกลไกที่จะคุ้มครองในสิทธิมนุษยชนในอาเซียนก็ควรจะต้องคิดอย่างเหมาะสม คือควรจะมีกลไกทั้งที่เป็นกลไกด้านกฎหมายแล้วก็กลไกที่เป็นด้านสถาบัน คำว่า เป็นกลไกทางด้านกฎหมาย นั้น ก็อยากจะให้นึกถึงอย่างนี้ค่ะว่า ----------

อาเซียนควรจะต้องมีหรือนึกถึงนะคะการมีตราสารสิทธิมนุษยชนที่จะมีพันธะทางกฎหมาย และให้ประเทศสมาชิกนั้นได้ปฏิบัติตาม แล้วก็ควรจะเป็นตราสารที่ครอบคลุมสิทธิพื้นฐาน สิทธิของพลเมือง สิทธิทางการเมือง สิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

ในส่วนที่ ๒ ที่ดิฉันอยากจะขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฝากไว้นะคะก็คือเรื่องของกลไกทางด้านสถาบัน ซึ่งจริง ๆ แล้วถึงแม้วันนี้ยังไม่ได้คิดกันชัดเจนในเมื่อรัฐบาลจะไปร่วมกันร่างกรอบนี่นะคะ ก็อยากให้คิดถึงด้วยว่ากลไกแบบไหนรูปแบบใดที่น่าจะมีประสิทธิภาพมากที่สุดในการที่จะคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ที่จริงแล้วมีรูปแบบของกลไกหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นในยุโรป ไม่ว่าจะเป็นที่อเมริกา ไม่ว่าจะเป็นที่แอฟริกา จริง ๆ หากเป็นไปได้ก็อยากจะให้รัฐบาลได้ช่วยนำเอาข้อวิพากษ์วิจารณ์บทเรียนต่าง ๆ ของการมีกลไกในรูปแบบต่าง ๆ มาศึกษาแล้วก็หาที่เหมาะสมที่สุด อันที่จริงอาจจะเริ่มต้นไปจุดหนึ่งก่อนก็ได้ อาจจะเป็นรูปแบบของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนหรืออาจจะเป็นรูปแบบของกึ่งตุลาการ หรือไม่ก็เป็นในลักษณะของตุลาการ อะไรก็แล้วแต่นี่นะคะ ก็อยากที่จะให้ได้ไปศึกษาแล้วก็นำมาตั้งขึ้น

ในประการสุดท้ายที่ดิฉันอยากจะฝากกราบเรียนท่านประธาน แล้วก็ฝากไปยังรัฐบาลก็คือว่า ไม่ว่ารูปแบบจะเป็นอย่างไรก็แล้วแต่ ดิฉันคิดว่าอาเซียนควรจะมีกลไกที่ทำหน้าที่ในเชิงรุกและในเชิงบวก คือแทนที่จะต้องไปไล่จับกันอยู่อุตลุดหมดนี่นะคะ แล้วก็ลงโทษ แต่ควรจะต้องรุกไปในเชิงของการทำความเข้าใจในแนวคิดเรื่องสิทธิมนุษยชน ที่ดิฉันคิดว่าวันนี้คนทั้งหลายที่อยู่ในอาเซียนเอง แม้แต่ในประเทศไทยดิฉันก็ยังไม่ค่อยมั่นใจสักเท่าไรนักว่าเข้าใจแนวคิดเรื่องของสิทธิมนุษยชน เพราะฉะนั้นหน้าที่ตรงนี้อันแรกเลยดิฉันก็อยากจะขออนุญาตฝากเอาไว้นะคะว่า ให้ไปลุกขึ้นช่วยกันร่างกรอบนะคะ กลไกอันนี้ที่เป็นองค์กรสิทธิมนุษยชนอาเซียน โดยมีรูปแบบที่ดีที่เหมาะสมแล้วก็มีเรื่องของตราสารเพื่อจะให้กลไกนี้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขอบพระคุณค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปเชิญท่านวรินทร์ เทียมจรัส ๒๐ นาทีนะครับ

นายวรินทร์ เทียมจรัส สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วรินทร์ เทียมจรัส สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ ก่อนอภิปรายกระผมขอตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับการประชุมวันนี้ว่าสภาแห่งนี้จะต้องรับผิดชอบต่อประเทศชาติและประชาชนที่ฟังรายการอยู่ การแสดงภูมิปัญญาและความสามารถเราคงต้องเคารพประชาชน ต้องให้ข้อมูลอย่างตรงไปตรงมา

ข้อสังเกตข้อแรก กรณีที่มีการกล่าวอ้างในที่ประชุมแห่งนี้ว่าการปิดสนามบินสุวรรณภูมิเป็นการก่อการร้ายนั้น ผมเห็นว่าการก่อการร้ายนั้นเป็นเรื่องที่จะต้องยึดอำนาจในการบริหารจัดการสนามบินได้ แต่การล้อมเฉย ๆ นั้นไม่น่าจะเป็นการก่อการร้าย ซึ่งข้อมูลเช่นนี้เมื่อออกไปแล้วมันมีผลและภาพเสียต่อสภาแห่งนี้ ซึ่งถ้าจะพูดกันตรงนี้คงต้องพูดกันชัดเจนว่า วันนั้นใครเป็นคนสั่งไม่ให้มีการบิน ทั้ง ๆ ที่เครื่องบินหลายเที่ยวบินสามารถที่จะบินออกไปได้

ข้อสังเกตข้อที่ ๒ สมาชิกแห่งสภาแห่งนี้ไม่มีสิทธิที่จะปฏิเสธว่าไม่มีเวลาเพียงพอที่จะอ่านเอกสารข้อมูลต่าง ๆ ที่จะต้องอภิปรายในวันนี้ เนื่องจากประชาชนได้จ่ายภาษีอากรให้เราเป็นเงินเดือนและค่าตอบแทน ค่าประจำตำแหน่ง ถ้าจะให้สมาชิกแห่งนี้ทำงานได้เต็มที่ผมคิดว่าเป็นหน้าที่ของรัฐบาลคงจะต้องให้ข้อมูลข่าวสารโดยเนิ่น ๆ เพื่อสมาชิกแห่งสภานี้จะได้ทำการเตรียมการ

ข้อสังเกตข้อที่ ๓ การพูดถึงคุณสมบัติของท่านนายกรัฐมนตรีก็ดี ท่านรัฐมนตรีก็ดี ถ้าจะพูดผมคิดว่าพออภิปรายกันอย่างพอหอมปากหอมคอพอไหว แต่จะเอาเวทีแห่งนี้เป็นเรื่องการพูดตลกโปกฮา คงต้องใช้เวทีอื่น ที่สำคัญที่สุดก็คือว่า -----

(นายประสิทธ์ ชัยวิรัตนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : ท่านประธานครับ ผมขอประท้วงครับ ท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านวรินทร์ครับ มีผู้ประท้วง ประท้วงอะไรครับ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายแพทย์ประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ ส.ส. จังหวัดชัยภูมิ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขอประท้วงท่านผู้อภิปราย ท่านพูดว่าสภานี้เป็นตลกโปกฮานั่น ผมอยากให้ถอนคำพูดนี้ สภานี้เป็นสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์นะครับ ท่านอย่าพูดอย่างนี้ ทำให้พี่น้องประชาชนพวกท่านต้องพูดให้อยู่ในกรอบนะ จริง ๆ ท่านก็ไม่พูดอยู่ในกรอบ แต่ท่านไปพาดพิงว่าพวกผมทำให้สภาเป็นสภาโจ๊กทำนองนั้นอยากให้ประธานสภาให้เขาถอนคำพูดครับท่านประธาน สภานี้เป็นสภาที่ศักดิ์สิทธิ์ครับ ผมก็ไม่ทราบว่าท่านมาจากการคัดสรรหรือว่ามาจากการเลือกตั้ง

นายวรินทร์ เทียมจรัส สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ผมว่าไม่ใช่สาระสำคัญนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เดี๋ยว ผมวินิจฉัยครับ ก็คงจะไม่รุนแรงกระมังครับ ก็ขอให้อยู่ในกรอบของอาเซียนก็แล้วกันนะครับ

นายวรินทร์ เทียมจรัส สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ขอบคุณครับ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : ท่านประธานครับ ทำให้เสียหายนะท่านประธาน

นายวรินทร์ เทียมจรัส สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ท่านครับ ท่านวินิจฉัยไปแล้วนะครับ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : ท่านยังไม่ได้วินิจฉัย แต่ท่านพูดทำนอง ผมให้ท่านวินิจฉัยออกมาอีกครั้งครับ ท่านพูดว่าขอ ๆ มันไม่ได้นะท่านประธาน จะเป็นสภาโจ๊กได้อย่างไร ท่านดูถูกสภามาก ท่านอยู่ในนี้ก็บอกเป็น

สภาโจ๊ก ท่านก็พูดในสิ่งที่ผมไม่อยากจะต่อความยาวสาวความยืด สภานี้ไม่ใช่สภาโจ๊กนะครับ ไม่ใช่ตลก

นายวรินทร์ เทียมจรัส สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ผมพูดตรงไหนว่าเป็นสภาโจ๊กล่ะครับ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : เมื่อสักครู่นะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้ครับ เดี๋ยวผมจะวินิจฉัยนะครับ คือสภาโจ๊กไม่ได้พูดนะครับ ท่านวรินทร์ไม่ได้พูด แต่ว่าก็มีอยู่คำนิดเดียวนะครับที่โยงไปเรื่องต่าง ๆ ที่นอกเหนือจากอาเซียนนี่นะครับ ผมอยากจะขอความกรุณาท่าน

นายวรินทร์ เทียมจรัส สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ถ้าเห็นว่าตรงที่ท่านประธานว่ามันโยงไปตรงนั้นผมถอนก็ได้ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ขอถอนครับ

นายวรินทร์ เทียมจรัส สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ถ้าคุณสมบัติของรัฐมนตรี ถึงขนาดจะถอดถอนได้นี่กระบวนการก็ควรจะไปว่าในเรื่องการถอดถอน ไม่ใช่ใช้เวลาตรงนี้ในการอภิปราย เหตุผลที่จะต้องตั้งข้อสังเกตเพราะว่าเป็นการประชุมร่วมระหว่างสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งจะต้องรักษาเวลาและรักษาประโยชน์สูงสุดของประเทศไว้ ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกหลายท่านขอให้รัฐบาลชี้แจงว่าเรื่องใดจะต้องขอกรอบความเห็นชอบ เรื่องใดจะต้องขอกรอบการพิจารณา กระผมเห็นว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ นั้นไม่ต้องแก้ไข เหตุผลก็คือว่าในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ นั้น กฎหมายกำหนดให้รัฐบาลและสภานิติบัญญัติแห่งนี้ร่วมกันออกกฎหมายประกอบเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพิจารณาวินิจฉัยว่าเรื่องใดควรจะนำมาสู่ความเห็นชอบหรือขอกรอบการเจรจาแห่งสภาแห่งนี้ ท่านประธานที่เคารพ สมาชิกแห่งสภานี้จะต้องทำหน้าที่แทนปวงชนชาวไทยได้อย่างเต็มที่ ถ้าไม่จำต้องจำนนต่อข้อมูลข่าวสารที่รัฐบาลจะให้มา ถ้ารัฐบาลจะนำเสนอกรอบการเจรจาหรือกรอบการตกลง โดยให้ข้อมูลข่าวสารในเชิงการเปรียบเทียบว่าถ้าเจรจาหรือไม่เจรจาในกรอบแต่ละกรอบแล้วจะเกิดความเสียหาย หรือเกิดผลกระทบต่อความมั่นคงอย่างไร ท่านประธาน

ที่เคารพ การเจรจาและกรอบการตกลงจำเป็นอย่างยิ่งว่าจะต้องมีผลกระทบต่อทุกภาคส่วนอย่างไร เช่น ภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม ภาคการบริหาร และมีผลกระทบโดยตรงต่อด้านสิ่งแวดล้อม ศิลปะ วัฒนธรรม ความเชื่อในสถาบันหลักของชาติ เช่น ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และกองทัพด้วย ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลและคณะผู้เจรจาจะต้องขวนขวายให้ทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมในการคิด ในการวิเคราะห์ ในการพิจารณาและวิจารณ์ว่าแต่ละกรอบการเจรจาและกรอบการตกลงนั้นจะมีผลกระทบอย่างไร รัฐบาลและคณะเจรจาไม่มีสิทธิใด ๆ ที่จะอ้างว่าผลการเจรจาและความเสียหายนั้นเป็นเรื่องที่ปัจเจกชนหรือกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดจะต้องไปขวนขวายเอาเอง----------

เพราะรัฐบาลมีหน้าที่จะต้องให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องที่จะไปเจรจากับประชาชนตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารด้วย ท่านประธานที่เคารพ ปฏิญญาว่าด้วยแผนสำหรับประชาคมอาเซียน คริสต์ศักราช ๒๐๐๙-๒๐๑๕ ถือเป็นปฏิญญาแม่บทสำคัญฉบับหนึ่งที่รัฐบาลจะต้องขอความเห็นชอบจากรัฐสภาแห่งนี้ กล่าวโดยสรุปปฏิญญาฉบับนี้เป็นเรื่องการยกระดับมวลสมาชิกใน ๖ ด้าน ใน ๖ ด้านนั้นผมมีข้อสังเกตว่า ใช้ถ้อยคำว่าภายใต้อัตลักษณ์ร่วมกัน ผมคิดว่าถ้าเจรจาหรือทำความตกลงภายใต้อัตลักษณ์ร่วมกันนั้นคงหาความร่วมมือมิได้ เนื่องจากว่าอัตลักษณ์เป็นเรื่องของคนแต่ละคน ซึ่งมีจุดยืนที่ต่างกัน ในทำนองเดียวกันที่บอกว่า จะมีการคุ้มครองถึงสิทธิและความยุติธรรม ประชาชนควรได้รับทราบข้อมูลว่า ประชาชนคนไทยจะได้รับการคุ้มครองสิทธิหน้าที่อย่างไรบ้าง ความยุติธรรมก็เช่นกัน การเจรจาตกลงจะได้ผลอย่างไร การป้องกันและการปราบปรามทุจริตในมวลหมู่สมาชิกจะได้ให้การคุ้มครองมากน้อยเพียงใด จะมีการให้สิทธิในการลงทุนในประเทศสมาชิกอย่างไร คนที่มีมลทิน คนที่ทุจริต คนที่เป็นอาชญากรจะถูกกีดกันในการลงทุนในประเทศมวลสมาชิกหรือไม่ รวมตลอดถึงจะมีกระบวนการในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนหรือไม่

ท่านประธานที่เคารพ เรื่องสิ่งแวดล้อมหรือการจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ถือเป็นเรื่องที่น่าห่วงใย ซึ่งสภาแห่งนี้คงต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง อาจจะยกตัวอย่างได้ เช่น การพัฒนาหลุมแก๊ส บ่อแก๊ส แก๊สธรรมชาติเมื่อทำการขุดขึ้นมาแล้วไม่มีการพัฒนาตลอดสาย นำส่วนที่เหลือจากการใช้ปล่อยทิ้งไปในอากาศ หรือเผาทิ้งไป หรือทำการกระบวนการฟอกโดยการนำใส่เรือบรรทุกและไปฟอกในทะเลหลวงกลับมาเพื่อทำให้มูลค่าของแก๊สภายในประเทศเพิ่มขึ้น ตรงนี้ถือว่าเป็นการพัฒนายั่งยืนหรือไม่ และกรอบการเจรจาจะครอบคลุมถึงสิ่งเหล่านี้หรือไม่ การฟื้นฟูธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ถือเป็นข้อตกลงซึ่งมวลสมาชิกจะต้องตกลงร่วมกันหรือไม่ ประชาชนจะมีส่วนร่วมในทุกกรอบการเจรจาของรัฐบาลอย่างไร

ท่านประธานที่เคารพ ผลกระทบทางด้านศิลปะ วัฒนธรรม มีมากน้อยเพียงใด จะป้องกันความงดงามของศิลปวัฒนธรรมของชาติได้อย่างไร และจะส่งเสริมได้อย่างไร หลังการเจรจาตกลง ผลการอนุญาโตตุลาการที่ถึงที่สุดจะเป็นผลกระทบถึง

อธิปไตยแห่งรัฐไทยหรือไม่ ถ้ามีการล่วงละเมิดข้อตกลงหรือความตกลงในเขตอำนาจราชอาณาจักรไทย

ข้อต่อไป ความตกลงในการลงทุนโดยไม่มีเงื่อนไขและข้อจำกัด การลงทุนแน่ใจได้อย่างไรว่าประเทศไทยจะได้ประโยชน์และไม่เสียประโยชน์

ท้ายที่สุดหลักการเรื่องการปฏิบัติเยี่ยงชนชาติจะนำมาใช้ในการตกลงในกรอบเจรจาและความตกลงทุกกรอบหรือไม่ เหตุผลเพราะว่า ได้พบว่าหลังจากที่พูดถึงกรอบการปฏิบัติเยี่ยงชนชาติแล้ว กลับมีข้อสงวนที่จะไม่ให้ปฏิบัติ จึงไม่แน่ใจว่ากรอบการปฏิบัติเยี่ยงชนชาตินั้นเป็นกรอบการเจรจาระหว่างประเทศสากล ตรงนี้รัฐบาลต้องให้ความชัดเจน ขอบคุณครับ

(ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ

นายชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ต่อไป

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มีอะไรครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ ผมขอประท้วงครับ ผม ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ประท้วงผมหรือประท้วงใครครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ประท้วงผู้อภิปรายครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านอภิปรายจบไปแล้ว

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : นั่นสิครับ ผมเป็นคนมีมารยาทระหว่างเขาอภิปรายผมไม่ประท้วงเพื่อที่จะให้บรรยากาศของการแสดงความคิดเห็นของเขาว่าไปเรื่อย ๆ แต่พอจบแล้วผมจำเป็นต้องใช้สิทธิ เพราะคำว่า สภาแห่งนี้ไม่ใช่สภาตลกโปกฮา ถ้าจะเล่นกันอย่างนั้นถ้าทำกันอย่างนั้นต้องไปใช้เวทีอื่นอะไรอย่างนี้ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ถอนแล้วครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : มิได้ครับ ท่านประธานครับผมต้องขอชี้แจงนิดหนึ่ง ท่านประธานคงจำได้เมื่อปี ๒๕๒๒ สภานี้แหละครับ เวลาสมาชิกอภิปรายพูด ๆ พูดหัวทิ่มลงไปเส้นโลหิตฝอยในสมองแตก --

ท่านศิริ ทุ่งทอง ท่านชูสิน โคนันท์ ท่านประยูร โง่นคำ กี่คนครับที่เส้นโลหิตฝอยในสมองแตกระหว่างอภิปราย เพราะฉะนั้นผมก็มองว่าจำเป็นที่จะต้องลดบรรยากาศของความตึงเครียด การพูดแล้วสร้างอารมณ์ขัน ในขณะเดียวกันมีสาระให้คนติดตามนั้นมันเป็นศิลปะท่านประธาน ผมจะทำอย่างนั้นเป็นประจำ เพราะในการที่ท่านผู้มีเกียรติที่เป็นสมาชิกประเภทไหนไม่ทราบ สรรหาหรือเลือกตั้ง ผมเป็นทั้ง ส.ว. เป็นทั้ง ส.ส. มาแล้ว เพราะฉะนั้นการที่จะมาว่าคนอื่นอย่างโน้นอย่างนี้ ขอให้พิจารณาตัวเองด้วยท่านพูดดีครับ ปากท่านดีมาก ไปหาส่วนประกอบข้างหน้าใช่ไหมครับ อย่างนี้ ลักษณะอย่างนี้

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ๆ พอแล้วครับ ต่อไป คุณประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย

นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรปราการ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ๒๐ นาทีนะครับ

นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) : ขอบพระคุณท่านประธานมากครับ นี่ล่ะครับท่านประธาน นี่คือสิ่งซึ่งผมคิดว่าการยอมรับ วันนี้ถ้ามีการยอมรับกันทุกสิ่งทุกอย่างก็ง่าย ถ้าไม่ยอมรับกันทุกอย่างก็ยากครับท่านประธานครับ วันนี้มีหลายท่านกล่าวว่า กรอบการเจรจาอันที่จริงก็มีอยู่แล้ว ต้องมีการนำเสนอตั้งแต่ในสมัยรัฐบาลที่แล้ว ใช่ครับ ก็ตอนนี้เปลี่ยนรัฐบาลแล้ว พวกกระผมก็ไปอยู่ฝ่ายค้าน ฝ่ายค้านก็ไปเป็นฝ่ายรัฐบาล แต่อย่างไรก็แล้วแต่ครับ กระผมก็อยากจะคิดอย่างสร้างสรรค์ ก็ปรับตัวครับมาเป็นฝ่ายค้าน หลายคนก็ดูแคลนว่าพรรคเพื่อไทย พรรคพลังประชาชน และพรรคไทยรักไทย มีที่มาเดียวกัน เอ๊ะเป็นแต่รัฐบาล แล้วเมื่อเป็นฝ่ายค้านจะค้านได้เรื่องหรือเปล่า จะมีเหตุมีผลไหม หรือว่าจะไร้สาระท่านประธานครับ วันนี้ก่อนอื่นผมต้องขอบอกอย่างที่กราบเรียนแล้วว่า พวกผมก็ต้องปรับตัว ต้องเป็นฝ่ายค้าน แล้วก็ต้องทำให้มีการยอมรับกันให้ได้ นี่คือเรื่องสำคัญที่สุด วันนี้ต้องทำอย่างนี้ก็เพราะว่าจะได้สร้างความน่าเชื่อถืออย่างไรครับท่านประธาน วันนี้

ในรัฐสภาแห่งนี้ผมก็อยากเห็นครับท่านประธาน อยากจะเปลี่ยนแนวคิด วิธีคิด หลักการ เหตุผล แบบที่ผ่านมา โพลิทิเคิล พาร์เลียเมนท์ (Political parliament) รัฐสภาแบบการเมืองไม่เอาแล้ว วันนี้จะว่าด้วย ไซเอินทิฟิค พาร์เลียเมนท์ (Scientific parliament) ครับ รัฐสภาแบบวิทยาศาสตร์ เราจะใช้เหตุใช้ผลกัน แล้วถ้าดีเราก็ส่งเสริมกัน ถ้าไม่ดีเราก็แนะนำกัน หรือจะเหน็บบ้างนิด ๆ หน่อย ๆ ก็ไม่ว่ากัน ท่านประธานครับ วันนี้เป็นวาระของการพิจารณาการอนุมัติกรอบการพิจารณา มีเยอะมาก ๒๐ เรื่อง อยู่ในกำมือของผมนี่แหละครับ ๒๐ เรื่อง ผมเองผมก็ชอบอ่านอยากเรียนรู้ แต่ว่าในเวลาสั้นอย่างนี้ค่อนข้างจะยากทีเดียว แล้วก็ยังไม่รู้เลยว่าเดี๋ยวจะไปจบอยู่ตรงไหน แต่กระผมเข้าใจว่าถ้าเป็นอย่างนี้แล้ว ถ้าเราจะทำอย่างมีเหตุมีผล ปรับวิธีคิดวิธีการทำงานใหม่ให้เป็นรัฐสภาแบบวิทยาศาสตร์ พยายามค้นคว้า ตั้งข้อสังเกต หารายละเอียด ผมคิดว่าเราจะได้สิ่งที่ดีเราจะได้สิ่งใหม่ ๆ จากกรอบการพิจารณาข้อตกลงทั้งหลาย ๒๐ เรื่อง ผมดูผมก็กลัวนะครับ เพราะว่าวันนี้ถ้ามีการอนุมัติกรอบต่าง ๆ เหล่านี้ไปแล้ว พวกเราเองก็ไม่ได้เป็นผู้เจรจา ----

สาระสำคัญต่าง ๆ เราก็ไม่ได้รับทราบมากมายนัก แต่ก็ต้องยอมรับว่าจำเป็นต้องให้ผ่าน แต่จะให้ผ่านอย่างไรล่ะครับ ก็ในเมื่อเนื้อหามีเยอะแยะมากมายอย่างนี้ อย่างน้อยผมก็เชื่อว่าแนวคิดของการตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้นมาพิจารณาเรื่องนี้ เสียเวลาอีกสักนิดหนึ่งก็น่าจะเป็นประโยชน์และน่าจะมีความปลอดภัย วันนี้ในกรอบแรกพิจารณาในเรื่องของกระทรวงการต่างประเทศ และในกระทรวงพาณิชย์ ผมก็มานั่งนึก ๆ กระทรวงการต่างประเทศทำอะไรนะ ประเทศของเรา ประเทศของผม ประเทศของคนไทยทั้งประเทศ ผมก็คิดถึงประเทศของผม ประเทศของผมในน้ำมีปลา ในนามีข้าว หิมะไม่ตก ไม่แห้งแล้งแบบทะเลทราย สู้กันด้วย คอสท์ (Cost) ไม่แพ้ญี่ปุ่นแน่ ญี่ปุ่นจะทำอุณหภูมิจากอุณหภูมิ ๐ องศา เป็น ๒๕ องศา พลังงานใช้เยอะแยะ ร้อนแบบทะเลทราย จะทำให้เย็นก็ใช้พลังงานเยอะแยะ แต่ว่าผ่านมา ๗๗ ปีแล้ว นี่เข้าปีที่ ๗๗ พ.ศ. ๒๔๗๕ มาถึง พ.ศ. ๒๕๕๒ กระผมเข้าใจว่าบ้านเมืองของกระผมยังตามหลังอาเซียนอยู่เลย นี่คือเรื่องที่ผมเสียใจ ถ้าเมื่อก่อนไม่ได้เป็น ส.ส. อาจจะต้องทำใจ แต่วันนี้เข้ามาเป็นผู้แทนราษฎร ซึ่งก็เหมือนกับเพื่อนผู้แทนราษฎรทุกท่าน เหมือนกับท่านวุฒิสมาชิกทุกท่าน ผมคิดว่าเราต้องรักษาครับ ความน่าเชื่อถือ ความน่าไว้วางใจ สิ่งนี้แหละครับจะเป็นสิ่งที่เราจะขาย วันนี้เรามีทรัพยากรแสนดี ผ่านมา ๔๐-๕๐ ปี แพ้หมด แพ้ญี่ปุ่น แพ้เกาหลี แพ้ไต้หวัน แพ้สิงคโปร์ แพ้ฮ่องกง แพ้มาเลเซีย เดี๋ยวจะไปแพ้เวียดนามหรือเปล่าก็ไม่ทราบ แต่ว่าวันนี้เราจำเป็นในโลกยุคใหม่ต้องมีกรอบการทำงานร่วมกัน เป็นพระเอกร่วมกันก็ดีครับ เป็นนางเอกร่วมกันก็ดี มีของดีเข้ามาสะสม มาร่วมกัน แล้วก็ช่วยกันคิด ช่วยกันทำ ช่วยกันขาย แล้วก็ดูแลกันให้ดี ผมเข้าใจว่าพี่น้องประชาชนคนไทยทั้งประเทศที่ทำสัมมาอาชีพ ไม่ว่าจะทำเกษตรกรรม เป็นชาวนา ชาวสวน ชาวไร่ จะเป็นกรรมกร จะทำประมง จะค้าจะขาย ทุกคนเขาก็ต่อสู้ชีวิต เขาก็อยากมีความหวัง เขาก็ไม่อยากจะเสียเปรียบ วันนี้ผมไม่เข้าใจเหมือนกันว่า ๒๐ เรื่อง เมื่ออนุมัติไปแล้วเราจะเผชิญชะตากรรมอย่างไร อย่างที่กราบเรียนแล้วว่าจำเป็นครับ ผมเข้าใจว่าการลงทุนระหว่างประเทศ อย่างถ้าผมจะไปลงทุนประเทศไหน ผมก็ดูด้วยหลักวิชา ผมก็ดูการเมือง เศรษฐกิจ สังคมก่อนเลยครับ แล้วก็ดูเทคโนโลยีเลยครับ แต่ตัวที่ผมจะดูมากที่สุดเลยท่านประธานครับ การเมืองครับประธานครับ ถ้าการเมืองดี การเมืองมีความแข็งแกร่ง พี่น้องคนไทยทุกคน

ร่วมใจ ร่วมพลังกัน การต่อสู้ในระบอบประชาธิปไตยดีแล้วครับ ถูกต้องแล้วครับ ไม่อยากจะเห็นเป็นระบอบเผด็จการหรือคอมมิวนิสต์ วันนี้ผมคิดว่าการเมือง ถ้าการเมืองเราแข็งแกร่งแบบเดียวกับสิงคโปร์ก็ดี มาเลเซียไม่กล้านึกครับ เพราะว่าตอนนี้ก็สู้กันมากแล้ว เนื่องจากว่ามีความเจ็บปวด มีการกลั่นแกล้งกัน ทำร้าย ทำลายกัน ประเทศไทยคล้ายคลึงกันครับ ๘ ปีมานี้มีทั้งดีและไม่ดี วันนี้การเมืองประเทศไทยไม่ดีครับ จริง ๆ แล้ว เพื่อน ส.ส. หลายท่านก็ได้เสนอแล้วว่าทำให้มันสง่างามเถอะ ----------

ผมก็อยากจะเห็นให้มันสง่างามเถอะ วันนี้ล้างไพ่ใหม่ก็ได้ มันจะได้รู้ว่าคนมาเป็นรัฐบาล มาเป็นรัฐมนตรี เมื่อไปเจรจากรอบการค้าหรือเจรจาข้อความการตกลงกันในระหว่างประเทศ ในแต่ละศาสตร์ แต่ละสาขา จะได้มีความน่าเชื่อถือ เขาจะได้เกรงอกเกรงใจความน่าเชื่อถือท่านประธานครับ วันนี้ผมเคารพท่านประธานครับ ผมถือว่าท่านเป็นคุณพ่อของผม ผมเป็นลูก แล้ววันนี้คุณพ่อก็มีลูกทั่วทั้งประเทศไทยด้วย นายกรัฐมนตรีก็เหมือนกัน ฐานะก็เป็นพ่อของประเทศนี่แหละ รัฐมนตรีก็เหมือนกัน รายละเอียดในนี้ไม่ดูครับ เพราะว่าต้องใช้ความเชี่ยวชาญมากเหลือเกิน แต่ว่าผมเข้าใจว่าการที่จะไปเจรจาหลาย ๆ ประเทศ ถ้าประเทศของเราแข็งแกร่ง ไม่มีความขัดแย้งทางการเมือง ไม่ทะเลาะกัน ไม่เกิดการแบ่งฝัก แบ่งฝ่าย แบ่งสี ไปถือศักดิ์ถือดี ป่านนี้แหละครับท่านประธานคงไม่ต้องมาลงกันถึง ๒๐ เรื่องนี้หรอกครับ แล้วก็คงไม่มีรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ขึ้นมาด้วย แต่วันนี้มันช่วยไม่ได้จริง ๆ หรือว่ามันจะช่วยไม่ได้ตั้งแต่นี้ต่อไปอีก ๒๐ ปี ๓๐ ปี ๕๐ ปี ก็ไม่เข้าใจเหมือนกัน แต่ผมคิดว่าโอกาสของประเทศไทย โอกาสของประชาชนให้เขาขยันสักแค่ไหนเถอะ ให้คนเก่งสักแค่ไหน ๒๕๔๐ ก็สอนเราแล้ว คนเก่งก็ฆ่าตัวตายมากมาย คนรวยก็จนได้ทันที คนจนก็ตายไปเลย ท่านประธานครับ ผมอยากจะให้รัฐบาล รัฐสภาแห่งนี้เป็นศูนย์รวมแห่งความรู้ ศูนย์ร่วมแห่งความคิดครับ ท่านประธานเป็นคุณพ่อ ท่านประธานต้องช่วยครับ ฝ่ายรัฐบาลต้องยอมรับในหลายเรื่อง ถ้าท่านบอกยุติธรรมสมานฉันท์ ท่านต้องทำให้ได้ครับ อย่าไปใช้วิธีเกลือจิ้มเกลือ หรือแม้กระทั่งพูดในสภาแห่งนี้ครับ ท่านต้องอดทนครับ ผมเป็นฝ่ายค้าน ตอนนี้ผมเปลี่ยนจากฝ่ายรัฐบาลมาเป็นฝ่ายค้าน ผมก็ฝึกครับ คือต้องทำตัวเป็นฝ่ายค้านที่ดีนะ ไม่ใช่ฝ่ายรัฐบาลอีกแล้ว แล้วผมเข้าใจว่าพวกเราเป็นฝ่ายค้านพวกเรามีมารยาท เราก็ไม่ไปกระแนะกระแหนอะไรมากมายนักหรอกครับ แต่ว่าทางฝ่ายรัฐบาล ซึ่งจากฝ่ายค้านไปเป็นฝ่ายรัฐบาล ผมเข้าใจว่าวิธีคิดยังติดเป็นฝ่ายค้านอยู่ อันนี้ก็ขอแนะ ขอติงเตือนนะครับ เพื่ออะไรครับ เพื่อเป็นการแก้ไขที่จุดยอดก่อนครับ รัฐสภาต้องดีก่อน ท่านต้องพิสูจน์ให้ทั่วทั้งโลกเห็นว่ารัฐสภานี้สามารถจัดการได้อย่างมีเหตุมีผล มีหลักเกณฑ์ มีหลักการ มีกฎกติกา มีมารยาท กระทรวงการต่างประเทศจะได้ไปประชุม จะไปเจรจาความตกลงกัน หรือรับฟัง หรือแสดงข้อคิดเห็น จะได้ไม่ไปติดมาตรา ๑๙๐ วันนี้แค่คิดว่าจะแก้รัฐธรรมนูญ มาตราโน้น

มาตรานี้ก็น็อค (Knock) ไปแล้วครับ แต่ไม่เป็นไรครับ วันนี้ท่านไปเป็นฝ่ายรัฐบาล ถ้าท่านแก้ได้ ท่านแก้เถอะ ผมเองก็ไม่อยากให้คนไทยไปเสียศักดิ์ศรี ไปนั่งประชุมระหว่างประเทศไปนั่งเหมือนกับเป็นผู้สังเกตการณ์อย่างนี้ แล้วจะไปคุยอะไรครับกับ ๒๐ เรื่องนี้ซึ่งต้องใช้ความรู้ความสามารถมาก ท่านประธานครับ สร้างเถอะครับความสง่างาม ผมก็อยากจะเห็น ผมชื่นชมโอบามามากเลย เป็นรุ่นน้องผมอีก วันนี้ผมก็อยากจะเห็นครับ ถ้าคนไทยเป็นเหมือนกับโอบามาได้ ท่านมีโอกาสท่านทำสิ ----------

อย่าให้เขาต้องว่าเลยครับว่า รัฐบาลเธอมาเจรจากับฉัน ประเทศของเธอยังไม่เรียบร้อยเลย การเมืองของเธอยังไม่แข็งแกร่งเลย เพราะในเมื่อเธอมาเจรจากับฉันในเรื่องสินค้าเกษตรก็ดี หลักเกณฑ์หลักการต่าง ๆ ก็ดี แม้กระทั่งไปถึงสิทธิมนุษยชนก็ดี โรฮิงญาก็ดี มันเป็นเบี้ยรองบ่อนเขาไปหมด มันไม่มีศักดิ์ศรีเลย เกียรติยศศักดิ์ศรีไปไหนครับท่านประธานครับ ผมอยากจะเห็นรัฐบาลนี้ภายใต้การนำของท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ ซึ่งท่านก็ชื่ออยู่แล้วว่า อภิสิทธิ์ จะทำอะไรก็แล้วแต่ท่านต้องตระเตรียมคนให้ดี ตระเตรียมแนวคิด หลักการ เหตุผล เวลาไปเจรจากันระหว่างการเมืองกับเพื่อนบ้านมันไม่เหมือนภายในประเทศ ใครแข็งแกร่งกว่าใคร ใครเฉลียวฉลาดกว่าใคร ใครมีทรัพยากรธรรมชาติดีกว่าใคร วันนี้ผมเข้าใจว่าประเทศของผมทรัพยากรธรรมชาติดีมาก ไม่แพ้ประเทศญี่ปุ่น แต่ว่าห่างไกลจากประเทศญี่ปุ่นเหลือเกิน ไม่แพ้ประเทศมาเลเซีย ไม่แพ้ประเทศเวียดนาม แต่ไม่มีทางตามประเทศมาเลเซียทัน เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ การยอมรับความน่าเชื่อถือ ความไว้วางใจ ถ้าการเมืองเราแข็งแกร่งไปเจรจากรอบการค้าตั้งกำแพงภาษีสินค้าใครจะขายเท่าไร แม้กระทั่งน้ำมันเชื้อเพลิงต่าง ๆ ท่านจะถ่ายเทจากประเทศมาเลเซียมานี่หรืออย่างไร สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ทั้งนั้นครับท่านประธานครับ จะเป็นสิ่งซึ่งจะทำให้ประเทศไทยเราไปเจรจาแล้วไม่เสียเปรียบ ไม่เสียดุลการค้า กระทรวงการต่างประเทศก็จะพูดถึงภาพพจน์ภาพลักษณ์ประเทศไทยสร้างเข้าไปก็มีความน่าเชื่อถือ กระทรวงพาณิชย์จะเจรจาสินค้าแต่ละตัวไม่เสียเปรียบ แล้วก็มีทางในการเจรจา วันนี้ได้แต่พูดไปพูดมา ผมจะเรียนเลย ผมนี่เป็นมือผลิต ท่านไปเรียนองค์กรเขาบอกมี ๓ ด้านที่จะต้องดูแล ด้านการเงิน ด้านการตลาด ด้านการผลิต แล้วอยากจะกราบเรียนเลยว่าการผลิตยากที่สุด แต่การตลาดสำคัญที่สุด แต่ถ้าไม่มีเงินนะตายครับประเทศเดินไม่ได้ บริษัทเดินไม่ได้ เจ๊ง เพราะฉะนั้นกรอบการพิจารณา ๒๐ เรื่องนี้ อยู่ในลำดับไหนยังไม่ทราบ ก็หวังว่าภายใต้การนำของรัฐบาลอภิสิทธิ์ท่านอย่าไปทำให้เสีย อย่าไปทำให้เขาดูแคลนเรา และควรจะปรับการเมืองให้มันเหมือนกับการเล่นหมากรุก รัฐบาลเดินตาหนึ่ง ฝ่ายค้านก็เดินตาหนึ่ง ไม่เดิน ๒ ตา ไม่แอบยกม้า ยกเม็ด ขยับเบี้ยเติมบ้าง หายบ้าง ไม่ทำครับ เราฝ่ายค้านเราก็ไม่ทำ อย่างวันนี้เราเสนอขอกรอบการพิจารณานี้ขอให้มีการตั้งกรรมาธิการขึ้นมาพิจารณา เสนออย่างนี้ อาจจะเสียเวลาบ้าง

แต่ผมอ่านแค่หัวข้อเดียวกรอบการเจรจาเกี่ยวกับราคาสินค้า ความตกลงการค้าสินค้าของอาเซียน แค่นี้ผมก็กลัวแล้วครับ ข้าวเปลือกจะไปขายเท่าไร ข้าวสารขายเท่าไร น้ำมันปาล์ม ยางพารา จะซื้อเขาเท่าไร แก๊ส ถ่านหิน แล้วยังไปพูดถึงสิทธิมนุษยชน ไปทำงานประเทศเขาก็เยอะ เอ๊ะจะดูแลคนของเราได้ดีหรือเปล่า เราจะมีศักดิ์ศรีหรือเปล่า

เพราะฉะนั้นครับ ท่านประธานครับ วันนี้ผมก็ขอนะครับ พวกกระผมนี่จะฝึกเป็นฝ่ายค้านที่ดีให้ได้ มีอะไรเราติงเตือนกัน ถ้าเดี๋ยวหยิบรายละเอียดขึ้นมาแต่ละเรื่องมาว่ากัน ผมว่าจะเป็นประโยชน์มากที่สุด ถ้ามารวม ๆ อย่างนี้ ก็พิจารณาไปผ่านได้ แต่ว่าขอให้ผ่านอย่างมีความละเอียดลออ โดยการตั้งกรรมาธิการครับ ทางวุฒิสภา วุฒิสมาชิก ท่านคงจะได้ร่วมพิจารณาด้วย เราใช้หลาย ๆ สมองรวมกัน ผมคิดว่าเราไม่น่าจะเสียเปรียบจะได้มีความละเอียด เราจะได้สรรหา เราจะได้ตั้งข้อสังเกต หาสิ่งที่ดีที่สุดแบบวิทยาศาสตร์ครับ ขอบคุณมากครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : รักษาเวลาได้ดีมากครับ ต่อไป คุณนคร มาฉิม ๘ นาทีครับ เชิญครับ

นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิษณุโลก พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ ด้วยเวลาที่จำกัดนะครับ ก่อนที่จะอภิปรายถึงเนื้อหา ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานเกี่ยวกับหลักการ ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ผมรู้สึกว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ให้อำนาจกับประชาชนที่จะได้รับรู้ถึงข้อตกลงใด ๆ ที่รัฐบาล หรือฝ่ายบริหาร หรือรัฐของเราจะไปทำสนธิสัญญา พันธะสัญญา หรือข้อตกลงระหว่างประเทศหรือกลุ่มต่าง ๆ ของภูมิภาค ก่อนหน้านี้ครับ ผมเองเป็น ส.ส. มาตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ เคยผิดหวังกับรัฐบาลก่อน ๆ ว่าเวลาท่านไปทำข้อตกลง ไม่ว่าจะเป็นเอฟทีเอกับประเทศใด ๆ แม้กระทั่งผมเองหรือเพื่อนสมาชิกรัฐสภานี่นะครับ ขอรายละเอียดยังไม่ได้เลย อย่าว่าแต่ประชาชนทั่วไปจะรับรู้เลยครับ แม้กระทั่งสมาชิกรัฐสภาซึ่งยืนอยู่ในฐานะผู้แทนปวงชนนี่นะครับ ยังไม่มีสิทธิที่จะรับรู้ข้อตกลงใด ๆ ที่รัฐบาลก่อน ๆ ไปทำสนธิสัญญาหรือข้อตกลงกับประเทศอื่น ๆ ผลกระทบก็ตามมาอย่างมหาศาลครับ ไม่ว่าจะเป็นพี่น้องเกษตรกรทางภาคเหนือ ภาคอีสาน พี่น้องเกษตรกรที่ทำหอม กระเทียม ลำไย หรือผลไม้เมืองหนาว พืชผักต่าง ๆ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ได้รับผลกระทบในปัจจุบันก็คือ เกษตรกรไทย คนไทยส่วนหนึ่งของประเทศ แต่พอมีบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ บังคับให้รัฐบาลจะต้องรายงานผล จะต้องขออนุมัติกรอบ จะต้องขอความเห็นจากผู้แทนปวงชนในนามของ

รัฐสภา ว่าคุณจะไปตกลงใด ๆ เกี่ยวกับกรอบในการเจรจา ในการทำสัญญา ในการทำข้อตกลงต่าง ๆ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเงิน การลงทุน ด้านพลังงาน แม้กระทั่งการเมืองหรือความมั่นคง ระบบขนส่ง ที่มีผลกระทบระหว่างรัฐไทยนะครับ ต่อประเทศอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นแง่บวกหรือแง่ลบ รัฐบาลนั้น ๆ จะต้องถูกบังคับโดยกฎหมายสูงสุดฉบับนี้ครับ จะต้องผ่านความเห็นชอบของผู้แทนปวงชนในนามของรัฐสภาไทยก่อน ซึ่งถือว่าประชาชนคนไทยทั้งประเทศมีสิทธิที่จะได้รับรู้ มีสิทธิที่จะแสดงความคิดเห็นผ่านผู้แทนปวงชน เป็นสิ่งที่น่าชื่นชมอย่างยิ่ง เป็นสิ่งที่ควรที่จะให้ความเห็นชอบเป็นอย่างยิ่ง แม้กระทั่งศาลรัฐธรรมนูญเองก็ได้วินิจฉัยนะครับ เป็นบรรทัดฐานไว้กรณีเขาพระวิหาร เรื่องนี้จึงถือว่าเป็นเรื่องที่ศักดิ์สิทธิ์และน่าภาคภูมิใจแทนคนไทยทั้งประเทศ ----------

ท่านประธานที่เคารพครับ เวลาการแข่งขันในเวทีโลกไม่มีประเทศไหนหรอกครับที่จะยอมเสียเปรียบต่อกันและกันได้ง่าย แล้วก็ไม่มีประเทศไหนหรอกครับ ที่เป็นคู่ค้าอย่างเสมอภาค ที่เราให้เกียรติต่ออารยประเทศอย่างเท่าเทียมกันในฐานะรัฐต่อรัฐ จะมาเอาเปรียบซึ่งกันและกันได้โดยง่าย ผมเชื่อเหลือเกินนะครับว่า แต่ละรัฐ แต่ละประเทศมีดีครับ แต่การมารวมกันก็เพื่อที่จะ ๑. แสวงหาผลประโยชน์ร่วมกัน สงวนจุดต่างที่มันต่างกัน ในขณะเดียวกันถ้าเกิดว่าเรารวมกันในฐานะอาเซียน มีความเข้มแข็งขึ้น มีความมั่นคงขึ้น มีการเชื่อมโยงอย่างเป็นปึกแผ่นมากขึ้น ผมก็เชื่อมั่นว่าอาเซียนของเราจะไปเชื่อมสัมพันธ์ไม่ว่าจะเป็นญี่ปุ่น จีน ออสเตรเลีย อินเดีย หรือภูมิภาคอื่น ๆ ของโลกต่อไป ไม่ว่าจะเป็นอเมริกาเหนือ อเมริกากลาง อเมริกาใต้ ยุโรป หรือออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ข้อตกลงต่าง ๆ ที่ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาจะขับเคลื่อนประเทศของเราให้ทัดเทียมกับอารยประเทศได้ และจะพัฒนาอาเซียนของเราให้ก้าวไปอย่างเสมอภาคและมีอำนาจต่อรองในผลประโยชน์ ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมือง ด้านสังคม วัฒนธรรม หรืออารยธรรมอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน ประเทศไทยเราไม่ควรที่จะเป็นถ่วงรั้งของอาเซียนด้วยซ้ำไปในช่วงเวลานี้ เพราะฉะนั้นจึงเห็นชอบกับท่านนายกรัฐมนตรีและรัฐบาลเป็นอย่างยิ่งว่า ควรที่จะเดินหน้าอย่าให้ไทยเป็นตัวถ่วงของกลุ่มอาเซียน แต่เราในฐานะประธานอาเซียนควรที่จะเดินเข้าไปข้างหน้า และนำพากลุ่มอาเซียนให้เจริญ แล้วก็ให้ก้าวทันโลกยิ่งขึ้น แต่ผมฝากไว้ประเด็นเดียว ท่านประธานครับ ก็คือบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ วรรคสี่และวรรคห้า ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานโดยสั้น ๆ ในช่วงเวลาจำกัด ก็คือ เมื่อลงนามในหนังสือสัญญาตามวรรคสองแล้ว ก่อนที่จะแสดงเจตนาให้มีผลผูกพัน คณะรัฐมนตรีจะต้องให้ประชาชนสามารถเข้าถึงรายละเอียดของหนังสือสัญญานั้น และในกรณีที่การปฏิบัติตามสัญญาดังกล่าวก่อให้เกิดผลกระทบต่อประชาชนหรือผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม คณะรัฐมนตรีต้องดำเนินการแก้ไขหรือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบนั้นอย่างรวดเร็ว เหมาะสม และเป็นธรรม ขออนุญาตท่านประธานสั้น ๆ อีกวรรคห้าก็คือ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการกำหนดขั้นตอนและวิธีการจัดทำหนังสือสัญญาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่างกว้างขวาง หรือมีผลผูกพันด้านการค้า หรือการลงทุน อย่างมีนัยสำคัญ รวมทั้ง

การแก้ไขหรือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติตามสัญญาดังกล่าวโดยคำนึงถึงความเป็นธรรมระหว่างผู้ได้รับผลประโยชน์กับผู้ที่ได้รับกระทบจากการปฏิบัติตามหนังสือสัญญานั้นและประชาชนทั่วไป ก็คืออยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลว่าในเมื่อได้รับความเห็นชอบในกรอบของอาเซียนทั้งหมดจากรัฐสภาในฐานะผู้แทนปวงชนไปแล้ว ในกรณีที่รัฐบาลจะต้องปฏิบัติตามพันธะสัญญาหรือสนธิสัญญาใด ๆ แล้วไปกระทบกับผู้ประกอบการรายเล็ก รายกลาง หรือประชาชนทั่วไป เรามีมาตรการในการที่จะเยียวยาอย่างไร อย่างเช่นกรณีที่พี่น้อง หอม กระเทียม ลำไย พืชผลทางการเกษตร หรือมันสำปะหลัง หรือข้าวโพด หรือข้าว ที่เราอาจจะมีผลกระทบต่อไป เพราะของเราเป็นเกษตรกรรม แต่คนที่เราไปทำสัญญาด้วยอาจจะเป็นอุตสาหกรรม และเขามีความเชี่ยวชาญกว่าเรา อันนี้คือมาตรการที่จะต้องฝากท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลว่า เราจะมีมาตรการในการที่จะรองรับ แก้ไขเยียวยา และช่วยเหลือคนไทยได้อย่างไร เพื่อที่จะรองรับกับโลกยุคโลกาภิวัตน์ได้ทันท่วงทีอย่างไม่เสียเปรียบ แล้วก็เราจะเดินไปด้วยกันกับกลุ่มของอาเซียน เพื่อที่จะแข่งขันกับเวทีโลกได้อย่างเท่าเทียม ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปท่านสุพจน์ เลียดประถม ๒๐ นาทีครับ เชิญครับ

นายสุพจน์ เลียดประถม สมาชิกวุฒิสภา (ตราด) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม สุพจน์ เลียดประถม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดตราด ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ประเด็นที่ผมจะขอกราบเรียนท่านประธานเกี่ยวกับเรื่องเขตการค้าเสรี ----------

กรอบความตกลงเขตการค้าเสรีมีอยู่ ๒–๓ ประเด็น เราคงเข้าใจกันเป็นทั่วไปว่าการเจรจาเขตการค้าเสรี เป็นสิ่งที่เราต้องนำผลประโยชน์ไปแลก คงไม่มีใครเจรจากับเราแล้วเขาไม่ได้อะไรเลย เราได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ หรือเราคงไม่เจรจากับใครในทำนองตรงกันข้ามเช่นเดียวกัน ถ้าเราพูดในแง่ของอุดมคติ การเจรจาที่ยุติธรรมและเหมาะสมนี่อาจจะต้องได้ ๕๐ แล้วก็เสีย ๕๐ แต่ในทางปฏิบัติก็คงจะนับเช่นนั้นยาก ประเด็นที่ผมอยากจะกราบเรียนก็คือถ้าเรามองโลกในแง่ดีนะครับว่า เราอาจจะได้ผลประโยชน์ประมาณสัก ๖๐ เปอร์เซ็นต์ และเราเสียแค่ ๔๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น คำถามต่อมาก็คือคน ๔๐ เปอร์เซ็นต์เหล่านี้อยู่ที่ไหน และภาครัฐได้เตรียมมาตรการใด ๆ ไว้รองรับแล้วหรือยัง การเจรจาเขตการค้าเสรีเป็นหลักการที่ดี ซึ่งหลายฝ่ายยอมรับ เป็นการหาตลาดที่ชัดเจนและแน่นอน เป็นการเจรจากันในกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนผลประโยชน์กัน ประเทศที่อยู่นอกกลุ่มก็จะถูกจัดเก็บภาษีในอัตราที่สูง ประเทศที่อยู่ในกลุ่มการค้าที่เป็นภาคีกันก็จัดเก็บภาษีในอัตราที่ต่ำ หรือไม่ได้เก็บภาษีเลย พูดง่าย ๆ ก็คือเป็นการหาแต้มต่อทางการค้า การลงทุน และการบริการ แต่ที่น่าเสียดายก็คือภาครัฐเองไม่ได้ออกมาชี้ให้เห็นถึงคนกลุ่มไหนจะได้ประโยชน์หรือเสียประโยชน์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่สภาแห่งนี้คงจะได้อภิปรายกัน การจัดทำเขตการค้าเสรีจะมีผลกระทบอย่างกว้างขวาง บางครั้งกระทบกับเขตอำนาจรัฐ ต้องมีการแก้กฎหมายหลายฉบับ กระทบต่อพี่น้องประชาชนสิทธิและเสรีภาพในการประกอบอาชีพ ซึ่งหมิ่นเหม่ในกฎหมายรัฐธรรมนูญของเราในมาตรา ๔๓ ซึ่งหลาย ๆ อาชีพพี่น้องประชาชนของเราก็ไม่สามารถจะประกอบอาชีพอยู่ได้ เมื่อมีการตกลงตามเขตการค้าเสรีขึ้นมา เนื่องจากมีสินค้าที่ราคาถูกกว่า เทคโนโลยีสูงกว่า ด้วยทุนมหาศาลกว่า ก็สามารถจะชนะสินค้าของไทยได้ ยกตัวอย่างเช่น สินค้าทางการเกษตร บางครั้งกระทบกับเขตอำนาจของศาลไทย ซึ่งเราอาจจะไปใช้กระบวนการอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศแทน และที่สำคัญที่สุดก็คือกระทบกับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ นี่เป็นประเด็นของเขตการค้าเสรี

คำถามที่เป็นความห่วงใยที่เราพูดกันมาทั้งวันในวันนี้ ประเด็นของการอภิปรายก็คือ ผู้ที่เกี่ยวข้อง คณะรัฐมนตรี รัฐบาลได้มีการจัดทำเขตการค้าเสรีอย่างรอบคอบ ชัดเจน ได้เตรียมการทำการบ้านมาอย่างดี มีกระบวนการวิจัยศึกษา โปร่งใส

และตรวจสอบได้หรือเปล่า สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นคำถามที่คาใจท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผมเข้าใจว่า ความเข้าใจ เข้าถึงของสังคมไทยในกระบวนการจัดทำเขตการค้าเสรีอาจยังมีไม่มากนัก ภาครัฐเองยังมีความพยายาม ไม่ว่าจะสื่อประชาสัมพันธ์ไปทางวิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต ผ่านการประชาสัมพันธ์ไปยังองค์กรภาครัฐและเอกชน ผ่านการสัมมนาต่าง ๆ แต่สิ่งเหล่านี้สังคมก็ยังรับรู้น้อยมาก ก็จะรับรู้กันต่อเมื่อพวกเขาเหล่านั้นเดือดร้อนและเกิดม็อบ (Mob) ขึ้นมา สภาแห่งนี้เหมือนเป็นปราการด่านสุดท้ายที่พวกเราจะได้มาอภิปรายถกเถียงกัน ท้วงติงในสิ่งที่เหมาะสมที่สุดกับประเทศชาติของเรา แต่ก็อีกนั่นแหละหลายท่านได้อภิปรายไปแล้วว่า เรามีเวลาน้อยมาก หลายท่านเพิ่งได้รับเอกสารวันสองวัน หลายท่านเพิ่งได้รับเอกสารวันนี้ ----------

เพราะฉะนั้นประเด็นเหล่านี้นะครับทำให้การพิจารณาอาจจะขาดความละเอียดรอบคอบไป ส่วนตัวผมเองผมมีความกังวลในประเด็นของภาคการเกษตร ประเทศชาติของเรามีจุดเด่นทางด้านการเกษตร หลายปีก่อนเรามีความพยายามจะเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ แต่ท้ายที่สุดเราก็หลอกตัวเองไม่ได้ ด้วยประเทศชาติของเราพี่น้องประชาชนส่วนใหญ่ยังยากจน และอยู่ในภาคการเกษตรเป็นส่วนใหญ่ แต่ตอนนี้ภาครัฐเองไม่ได้พัฒนาภาคการเกษตรไปอย่างถูกทิศถูกทาง ภาครัฐเองหลายยุคหลายสมัยไม่ได้สร้างองค์ความรู้ให้กับพี่น้องเกษตรกรของเรา ภาครัฐเองได้ใช้มาตรการแทรกแซง ประกันราคาจำนำราคาพืชผลอะไรต่าง ๆ จำนำผลผลิตทางการเกษตรอะไรต่าง ๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ภาครัฐเหมือนกับไปซ้ำเติมเขา สอนให้เขาอ่อนแอ แล้วเรากำลังจะใช้เอฟทีเอนี่แหละเป็นแต้มต่อในการจะส่งผลผลิตภาคการเกษตรของเราไปยังต่างประเทศ โดยไม่ได้พัฒนาตัวตนของตัวเองอย่างแท้จริงว่าภาคการเกษตรของเรานี่ขาดการวิจัยและพัฒนา ขาดการวางแผนระยะยาว ท่านคงจะเห็นว่าหลายยุคหลายสมัยที่ผ่านมา การแก้ไขปัญหาภาคการเกษตรสินค้าราคาตกต่ำ พัฒนาการการแก้ไขปัญหาไม่เคยหลุดพ้นไปจาก เริ่มต้นจากผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ พี่น้องเกษตรกรรวมตัวปิดถนน เกิดม็อบ ภาครัฐก็จะเฮโลกันไปแก้ไขปัญหาในสิ่งเหล่านี้ ผ่านกระบวนการใช้งบประมาณอย่างมหาศาล ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่ภาครัฐขาดการจัดการที่เหมาะสมในระยะยาว มองภาพการแก้ปัญหาในระยะสั้นซึ่งตอนนี้เองเราหวังว่าการเจรจาความตกลงเขตการค้าเสรีเหล่านี้จะทำให้เราสามารถส่งผลผลิตทางการเกษตรออกไปยังประเทศคู่ค้า ประเทศคู่เจรจาอย่างมากมายมหาศาล แต่แน่นอนนะครับ ประเทศคู่เจรจาเขาก็มองเราว่าเขาจะต้องส่งสินค้าของเขามาขายให้เราเช่นเดียวกัน เราคงต้องเปิดใจกว้างว่าการเจรจาต้องมีเสียแล้วก็ต้องมีได้ เป็นการเอาผลประโยชน์ไปแลก อย่างที่ผมได้กราบเรียนแต่ต้น ภาคการเกษตรของเราอ่อนแอขนาดไหนครับทุกวันนี้ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ท่านคงเคยได้ยินในภาคตะวันออก เราโค่นยางปลูกเงาะ เมื่อหลายปีก่อนนะครับ ยางกิโลกรัมละไม่ถึง ๑๐ บาท เราโค่นยางจำนวนมากเลยเพื่อปลูกเงาะ ตอนนี้นะครับเงาะไม่ถึง ๕ บาท เราโค่นเงาะปลูกยางมาหลายปีแล้วครับ ตอนที่ยางขึ้นไปเป็น ๑๐๐ บาท เพราะฉะนั้นบางท่านมีที่ดินเป็นร้อย ๆ ไร่ แต่ไม่เคยมีผลผลิตออกมาขายเลย เพราะว่าโค่นไปโค่นมาอยู่นั่นแหละครับ

เพราะฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้สะท้อนถึงองค์ความรู้ของภาคการเกษตรของเราเป็นอย่างดี แนวความคิดที่ว่า ภาคการผลิตใดผลิตแล้วสู้ไม่ได้ให้เลิกไป อันนี้เป็นแนวความคิดพื้นฐานที่หลายท่านคงเคยได้ยิน รัฐมนตรีหลายท่านเคยพูด เป็นแนวความคิดที่พี่น้องประชาชนของเรานี่ โดยเฉพาะเกษตรกรรายย่อยเดือดร้อนอย่างมาก พวกเขาเหล่านั้นไม่มีโอกาสที่จะเลือก ด้วยทุนที่จำกัด เทคโนโลยี หรือความรู้อะไรต่าง ๆ ที่จำกัด เขาไม่มีโอกาสเปลี่ยนเลยนะครับ เพราะฉะนั้นถ้าเราบอกว่าผลิตไม่ได้ให้เลิกไป เขาไม่รู้จะเลิกไปทำอะไรครับ แนวความคิดอย่างนี้นี่ครับยังกระทบไปถึงความมั่นคงทางด้านอาหารของประเทศ ภาคตะวันออกอาจจะไม่ใช่เป็นแหล่งอัญมณี ทางผลไม้ที่มีคุณค่าต่อไปก็ได้ เพราะตอนนี้เรากำลังโค่นเงาะกันหมดแล้วครับ กำลังไปปลูกยาง ปลูกปาล์มอะไรต่าง ๆ ซึ่งในกรอบเจรจานี้ก็มีกรอบเจรจาเรื่องความมั่นคงทางด้านอาหารด้วย นี่ยังไม่พูดถึงเรื่องกระเทียม เรื่องผลไม้จีนที่เข้ามายังไทยอย่างมากมาย หลังจากเราทำอาเซียน-จีนนี่นะครับ เราอาจจะซื้อผลไม้จีนในเมืองไทยได้ง่ายกว่าซื้อผลไม้ไทยด้วยซ้ำ ผลไม้จีนมีจำนวนมาก ตอนนี้เราอาจจะทานส้มผลเล็กนะครับ บอกว่าอร่อยกว่าส้มผลใหญ่ของไทยแล้ว----------

มีแอปเปิ้ล มีสาลี่ มีอะไรต่าง ๆ มากมาย อย่าลืมไปว่าดินแดนของไทยนั้นเป็นแหล่งที่มีผลผลิตผลไม้หลากหลายนะครับ เป็นแหล่งที่มีคุณค่าทางด้านอาหารเหล่านี้ ประเด็นของเรื่องพืชทดแทนนี่นะครับ เมื่อเราบริโภคสินค้าต่างประเทศนี่ แน่นอนในขณะเดียวกันเราไม่ได้บริโภคผลไม้ไทย เพราะฉะนั้นประเด็นที่ว่าเมื่อมีผลไม้หรือผลผลิตของต่างประเทศเข้ามา ไหลบ่าเข้ามายังเมืองไทยนี่ ก็ทำให้ผลไม้ไทยหรือผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำ แล้วก็จะเกิดขึ้นอย่างนี้นะครับซ้ำซากปีแล้วปีเล่านะครับ เราเปิดข้อตกลงอาเซียนกับจีนเมื่อปี ๒๕๔๖ แต่เรียนถามผู้ที่เกี่ยวข้องนะครับว่าผลไม้ไทยส่งไปจีนได้มากน้อยแค่ไหน ราคาท่านได้สมราคามากน้อยแค่ไหน นอกจากการอำนวยความสะดวกที่ริมแดนที่เราพูดกันเสมอนี่ เป็นประเด็นของเขตการค้าเสรีว่าเราจะลดภาษีระหว่างกันให้เหลือน้อยที่สุดหรือเป็น ๐ แต่มันยังมีเงื่อนไขอย่างอื่นครับท่านประธานที่ภาครัฐเองไม่เคยเข้าไปดูแล้วแก้ไข ได้มีการสอบถามแล้วก็บอกว่าเป็นประเด็นภายในของเขา เช่น การเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มสินค้าการเกษตรของจีน ประเด็นเหล่านี้คล้าย ๆ กับมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีที่หลายท่านได้อภิปรายตั้งแต่ต้น เขาจะมีการประเมินสินค้าของเรานะครับ แม้สินค้านำเข้าเป็น ๐ ครับ แต่มีภาษีท้องถิ่นอีก ๑๓ เปอร์เซ็นต์อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ เขาจะประเมินสินค้าของเราเป็นตู้ ๆ ว่า ตู้หนึ่งราคาเท่าไรอะไรแบบนี้ มันเป็นประเด็นที่ขัดขวางการนำเข้า นี่เรายังไม่พูดถึงประเด็นของมาเฟียนะครับ เรามีกรอบเจรจาอาเซียน-จีน มีบันทึกข้อตกลงกันอยู่ แต่การส่งสินค้าไปจีนเป็นเรื่องที่ไม่ง่ายกวางโจวมีประชากรเกิน ๑๐๐ ล้านคน แต่ที่สนามบินของเขานะครับมีคนที่สามารถนำสินค้าออกได้เพียงคนสองคนเท่านั้นเอง พ่อค้าไทยทุกคนที่จะไปค้าขายกับมณฑลนี้ต้องผ่านคนแค่คนหรือสองคนเท่านั้นเอง กวางสีที่อยู่ทางด้านเหนือของเรานะครับผ่านลาวไปเราก็ไม่สามารถส่งผลผลิตไปขายได้ เพราะรัฐบาลของเขาปักกิ่งเขาบอกว่าการที่ส่งผลผลิตไปนี่ทำให้ผลไม้ของไทยไปปนกับเวียดนาม เพราะฉะนั้นเขาก็ระงับสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เขตการค้าเสรีไม่ได้ช่วยเราเลย ท้ายที่สุดนี้ที่เมืองนี้นะครับ ก็เป็นผลไม้ของเวียดนาม ในอดีตนะครับเราเคยครองส่วนแบ่งการตลาดสูงสุด ประเด็นเหล่านี้นะครับได้เข้ามาถึงเมืองไทย เรานำสินค้าไปขายยังประเทศจีนนี่เราแค่ทำได้ฝากขายเท่านั้นเองท่านประธาน แต่ประเทศจีนมาเมืองไทยทำอย่างไรครับ ทุกวันนี้เขามาตั้งล้งรับซื้อนะครับ

ล้งก็คือแผงรับซื้อผลไม้ใหญ่ ๆ ตามภาคตะวันออกหรือทั่วประเทศ เขามาตั้งตู้เลยนะครับ ตู้คอนเทนเนอร์ (Container) เลยเป็นตู้เย็นรับซื้อผลไม้เองเลยนะครับ เอาไปขายยังเมืองเขา เราจะไปเมืองเขาทำอย่างไรครับ ได้แค่ไปฝากเขาขายเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นประเด็นเหล่านี้เป็นประเด็นที่ภาครัฐคงจะต้องมองต่อ ๆ ไปว่าจะมีการแก้ไขอย่างไรนะครับ ก็บอกว่าประเทศไทยเปิดเสรีนี่ เสรีจริง ๆ เสรีอย่างไรครับ เขาบอกว่าผลผลิตผลไม้จีน พืชผักผลไม้นี่มาเมืองไทยมาถึงห้องนอนเลยนะ แต่เราไปเขาจะเข้าท่าเรือยังยากเลย เหมือนที่ห้างค้าปลีกค้าส่งขนาดใหญ่ต่างชาติที่เข้ามาอยู่ในเมืองไทย เขาบอกประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการค้าเสรีดีที่สุด น่าลงทุนที่สุด ทุกวันนี้พี่น้องโชห่วยของเราตายหมดแล้วนะครับ ซึ่งประเด็นเหล่านี้เราเปิดเสรีนี่เราเปิดเต็มที่เลยนะครับ แต่ประเทศอื่นเขาไม่ได้เปิดเต็มที่แบบเรานะครับ เรามีบทเรียนในอดีตมาตลอดนะครับว่า การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ พี่น้องภาคเกษตรของเรานี่โดยดูตัวเลขจากจีดีพี โดยเฉพาะเกษตรกรรายย่อยเขาไม่ได้รับผลประโยชน์มากนัก เรากำลังวัดความสำเร็จด้วยจีดีพี ด้วยดุลการค้า และด้วยตัวเลขของนักลงทุนต่างประเทศมาลงทุนในเมืองไทย

เราเคยย้อนดูตัวเลขปี ๑๙๙๐ ถึงปี ๑๙๙๕ ต่อจนกระทั่งปี ๑๙๙๗ ก่อนจะเกิดวิกฤติต้มยำกุ้งไหมครับ ตัวเลขเหล่านี้เป็นบวกดีมาก ๆ ปี ๑๙๙๐ ถึงปี ๑๙๙๖ ท่านลองย้อนกลับไปดูครับ จีดีพีค่าเฉลี่ยเกิน ๘ เปอร์เซ็นต์นะครับ แล้วปี ๑๙๙๗ เป็นอย่างไรครับ เพราะฉะนั้นตัวเลขเอกสารที่ท่านแจกมานี่นะครับ ท่านมักจะอ้างถึงดุลการค้าว่าเราได้เปรียบดุลการค้าที่โน่นที่นี่เยอะแยะหลังจากทำเขตการค้าเสรีความตกลงอะไรต่าง ๆ มันอาจจะไม่ใช่ภาพที่แท้จริงก็ได้

อีกประเด็นหนึ่งก็คือ มาตรการเยียวยา ซึ่งอยู่ในมาตรา ๑๙๐ เราอาจจะพูดกันน้อยมากนะครับ ว่าหนังสือสัญญาหรือบันทึกข้อตกลงใด ๆ ในวรรคสี่ หากมีผู้ได้รับผลกระทบ คณะรัฐมนตรีต้องมีการเยียวยาอย่างถูกต้องรวดเร็วและเป็นธรรม เขตการค้าเสรีหรือความตกลงเขตการค้าเสรีต่าง ๆ จำเป็น รัฐบาลต้องมีการประเมินผลและแสดงเอกสารว่ามีการวิจัยหรือศึกษามาอย่างถ่องแท้แล้วว่าภาคไหนจะได้รับผลกระทบบ้าง แล้วมีขนาดของกองทุนขนาดไหน และการเข้าถึงของกองทุนที่มีเรื่องร้องเรียนมากว่าเข้าถึงได้ยาก มีมาตรการรองรับไหมสำหรับประชาชนที่ได้รับผลกระทบ ในการที่เราต้องนำผลประโยชน์ของชาติเพื่อไปแลกในสิ่งที่เราอยากได้

และประเด็นสุดท้ายก็คือ อยากให้มองว่าเอฟทีเอเป็นเรื่องของคนทั้งชาติ อยากให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดทำ ได้ให้ภาคประชาชนได้มีส่วนร่วมอย่างชัดเจน และอย่ามองเรื่องการเกินดุลการค้าแต่เพียงอย่างเดียวนะครับ ให้มองถึงการกระทบของภาคสังคม หรือโครงสร้างเศรษฐกิจของสังคมด้วย

และอีกประเด็นหนึ่งก็คือ เรากำลังมองเอฟทีเอเป็นตัวตั้ง ไม่ได้มองจุดแข็งของเราเป็นตัวตั้งในการเจรจา เพราะฉะนั้นเราก็จะเจรจา ถ้าเรามองจุดแข็ง สมมุติว่าภาคเกษตรของเราเป็นจุดแข็ง เอฟทีเอเป็นเพียงยุทธศาสตร์หนึ่งเท่านั้นเอง

ผมจะขออภิปรายในประเด็นของน้ำตาลไทยกับอินโดนีเซียสักเล็กน้อยนะครับ อินโดนีเซียได้กำหนดน้ำตาลเป็นสินค้าในบัญชียกเว้นภาษีชั่วคราว ต้องลดภาษีเป็น ๐ ในปี ๒๕๕๓ แต่อินโดนีเซียมีความพยายามนะครับ จะเลื่อนขั้นสินค้าในบัญชียกเว้นภาษีชั่วคราวเป็นสินค้าอ่อนไหวสูง ซึ่งข้ามขั้นสินค้าอ่อนไหวด้วยซ้ำ ประเด็นที่ไทยเรียกร้องก็คือ ต้องขอชดเชยในสิ่งที่อินโดนีเซียกำลังจะจัดบัญชีในบัญชียกเว้นภาษี

ชั่วคราวนี่ไปอยู่ในบัญชีสินค้าที่มีความอ่อนไหวสูง โดยสรุปอย่างนี้นะครับ โดยเขตการค้าเสรีอาเซียน อินโดนีเซียต้องลดภาษีเป็น ๐ ในปี ๒๕๕๓ เพราะฉะนั้นภาษีปัจจุบันอินโดนีเซียเก็บใน ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ถึง ๔๐ เปอร์เซ็นต์ ภายในปี ๒๕๕๘ ในบันทึกตกลงความเข้าใจนะครับ อินโดนีเซียจะลดเหลือ ๕ เปอร์เซ็นต์ถึง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าประเด็นเหล่านี้เป็นประเด็นที่เราคาดหวังในการเจรจาเขตการค้าเสรีมาก แต่ท้ายที่สุดนั้นมีตัวอย่างที่ชัดเจนคืออินโดนีเซียไม่ได้ปฏิบัติตาม เราก็เลยขอให้อินโดนีเซียทำสัญญาบันทึกตกลงความเข้าใจกับเราว่า จะต้องซื้อน้ำตาลของไทยในปีละเฉลี่ยปีละ ๖ แสนตัน ประมาณ ๕๕๐,๐๐๐ ตัน ใน ๓ ปีล่าสุดเฉลี่ยนะครับ เพราะฉะนั้นประเด็นที่ผมอยากจะกราบเรียนก็คือ ประเทศอินโดนีเซียไม่ได้มีความพยายามที่จะปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อตกลงที่ให้กับไทยไว้แต่แรก แล้วพยายามจะบ่ายเบี่ยงชะลอมาตลอดนะครับ ซึ่งประเด็นเหล่านี้ถือว่าไทยได้เสียประโยชน์ของเราไปส่วนหนึ่งแล้ว----------

ก็คงจะเป็นประเด็นที่รัฐบาลไทยคงต้องพิจารณาว่า การตกลงหรือการเจรจาเขตการค้าเสรีใด ๆ ก็คงต้องระมัดระวังนะครับ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ที่กำลังจะเกิดขึ้นอีกด้วย ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ขอบคุณครับ ต่อไป คุณอรรถพร พลบุตร ๘ นาที อยู่ไหม

นายอรรถพร พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม อรรถพร พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน จากเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ในเบื้องแรกกระผมในนามตัวแทนของชาวจังหวัดเพชรบุรี ขอขอบคุณรัฐบาลภายใต้การนำของ ฯพณฯ อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ที่ได้เลือกจังหวัดเพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์บ้านพี่เมืองน้องเป็นสถานที่จัดการประชุมสุดยอดอาเซียนในปลายเดือนกุมภาพันธ์นี้ พวกเราทั้ง ๒ จังหวัดภาคภูมิใจ และจะทำหน้าที่เจ้าบ้านให้ดีที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ความภาคภูมิใจที่เกิดขึ้น เกิดเพราะเราตระหนักดีว่าการเจรจาและกิจกรรมที่จะเกิดขึ้นในปลายเดือนกุมภาพันธ์นี้ที่หัวหิน จะมีผลอย่างยิ่งต่อการเปลี่ยนแปลงโฉมหน้าของภูมิภาคนี้ ภูมิภาคซึ่งมีประชากรมากกว่า ๕๕๐ ล้านคน มีผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติมากกว่า ๑ ล้าน ๆ ดอลลาร์ มีรายได้รวมจากการค้ามากกว่า ๑,๔๐๐ พันล้านดอลลาร์ ภูมิภาคที่ถูกกระหน่ำย่ำยีโดยคนที่ตัวใหญ่กว่า ประเทศที่ใหญ่กว่าทั้งกระสุนและอำนาจทุนมาตั้งแต่ประวัติศาสตร์จนถึงปัจจุบัน เราตระหนักดีว่าถ้าคนตัวเล็ก ๆ คือ ๑๐ ประเทศที่เป็นสมาชิกอาเซียนไม่จับมือกัน ไม่รวมหัวใจกัน และคิดเหมือนกันในทิศทางเดียวกันด้วยความเคารพต่อความแตกต่าง เราจะสู้คนตัวใหญ่ได้อย่างไร และเราจะยืนอย่างทระนงองอาจท่ามกลางกระแสมรสุมร้ายที่เกิดขึ้นในขณะนี้ได้อย่างไร นั่นคือพันธกิจที่อาเซียนได้ดำเนินมาจนถึงวันนี้ ๔๐ ปีเต็ม ๆ พวกเรายังตระหนักด้วยว่าถ้าการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ ๑๔ ที่จะเกิดขึ้นผ่านไปตามเป้าประสงค์โดยราบรื่นก็เป็นการประกาศความเชื่อมั่นให้โลกทั้งโลก ให้ภูมิภาคทุกภูมิภาคเห็นว่าประเทศไทยมีภาวะของความผู้นำอาเซียน ทั้งในฐานะประธานอาเซียน เลขาธิการอาเซียน และประเทศซึ่งมีวิถีทางประชาธิปไตยเป็นตัวของตนเอง ท่านประธานครับ พวกเราชาวเพชรบุรีและ

ประจวบคีรีขันธ์ยังคาดหวังว่า การที่จะก้าวไปสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างบริบูรณ์ในปี ๒๕๕๘ นั้น การเจรจาข้อตกลงต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในปลายเดือนกุมภาพันธ์จะทำให้เราสามารถก้าวข้ามอุปสรรคและขวากหนามสำคัญที่ทำให้การก้าวสู่เป้าหมายได้สะดุดหยุดลงหลายครั้งหลายตอน ไม่ว่าจะเรื่องของการกระจายรายได้ทางเศรษฐกิจที่ไม่เท่าเทียมในหมู่ประเทศสมาชิก เนื่องจากความแตกต่างหรือขีดความสามารถ เรื่องของการแข่งขัน ทั้งเรื่องการตลาด การค้า และเรื่องของทุน ไม่ว่าจะเรื่องการขาดการมีส่วนร่วมของพี่น้องประชาชนใน ๑๐ ประเทศที่มองว่าอาเซียนยังเป็นเรื่องของรัฐบาลและองค์กรในระดับชาติมากกว่าการเชื่อมโยงในระดับประชาชนของภูมิภาค ไม่ว่าจะในเรื่องราวต่าง ๆ มากกมายหลายเรื่อง ซึ่งเวลาอันจำกัดนี้ผมคงกราบเรียนได้ไม่หมด ท่านประธานครับ เราคาดหวังในฐานะของคนที่มาจากพื้นที่และมองในเชิงจุลภาค ประชาชนเขาก็คาดหวัง เขาหวังว่าด้วยการเจรจาที่มีประสิทธิภาพของรัฐบาลจะทำให้ราคาสินค้าการเกษตร ไม่ว่าจะเป็นมะนาวของคนเมืองเพชร ไม่ว่าจะเป็นสับปะรดของคนประจวบคีรีขันธ์ ไม่ว่าจะเป็นพืชผักผลไม้ของพี่น้องชาวเมืองเหนือหรือพืชผลการเกษตรจากพื้นที่อันชุ่มฉ่ำของภาคใต้ภาคตะวันออก จะมีราคาสูงขึ้น เขาจะไม่ต้องกลืนน้ำตาของตนเองเหมือนกรณีเอฟทีเอของประเทศจีนที่เกิดขึ้นในอดีตที่ผ่านมา พี่น้องชาวประมง ๒๔ จังหวัด วันนี้ใช้ธาตุทรหดต่อสู้เพื่อให้มีชีวิตรอด เขาก็แอบคาดหวังอยู่ในใจว่ากรอบการเจรจาที่จะเกิดขึ้นจะทำให้เขาสามารถร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่ว่าจะเป็นอินโดนีเซีย ไม่ว่าจะเป็นเวียดนาม พม่า หรือกัมพูชา พัฒนาสัตว์น้ำและจัดการระบบทรัพยากรธรรมชาติทางทะเลร่วมกัน เขาจะได้ไม่ต้องถูกทำร้าย ถูกจองจำ ถูกขังลืมอยู่ในคุกที่เกาะแห่งใดแห่งหนึ่ง ----------

วันนี้อย่าว่าแต่ลมหายใจจะได้กลับบ้าน กระดูกยังไม่มีโอกาสกลับบ้านเลยครับ พี่น้องในเมืองท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นที่จังหวัดหัวหิน ที่จังหวัดเชียงใหม่ ที่จังหวัดพัทยา ที่จังหวัดระยอง ที่จังหวัดภูเก็ต อำเภอหาดใหญ่ เขาก็หวังว่าถ้ากรอบการเจรจาครั้งนี้มีประสิทธิภาพด้วยฝีมือของกระทรวงการต่างประเทศและกระทรวงที่เกี่ยวข้อง เงินในกระเป๋าของเขาจะมากขึ้นโดยนักท่องเที่ยวซึ่งมาจากประเทศในภูมิภาคเดียวกัน ประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งมีสัดส่วนการหลั่งไหลเข้ามามากขึ้น ๆ เป็นสัดส่วนที่ใกล้เคียงจากนักท่องเที่ยวที่มาจากยุโรปหรืออเมริกานอกภูมิภาค เขาหวังไว้อย่างนั้นครับ อย่าให้ใครมาทำลายความหวังตรงนี้นะครับ ความขัดแย้งในทางการเมือง ความขัดแย้งในทางความเชื่อหรือความศรัทธาไม่มีคุณค่าเหนือกว่าประโยชน์ของประเทศชาติ ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในทางการเมืองหรือทางสังคมเราหาข้อยุติในบ้านของเราได้ ไม่มีประโยชน์อะไรเลยที่จะเติมเปลวไฟแห่งความขัดแย้งให้มากขึ้นด้วยเชื้อเพลิงที่มาจากนอกบ้าน ความเสียหายที่เกิดขึ้นไม่ได้เป็นความเสียหายของคนชื่อ อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี หรือ กษิต ภิรมย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ เป็นความเสียหายของคนทุกคนไม่ว่าจะชื่ออะไรหรือภูมิภาคอะไร กระผมในนามของตัวแทนชาวเพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์จะทำหน้าที่ให้ดีที่สุด เพื่อให้การประชุมสุดยอดอาเซียนที่จะเกิดขึ้นนั้นบรรลุสู่วัตถุประสงค์และก้าวไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ แม้ว่าจะต้องเป็นปราการด่านหน้าก็ตามแหละครับ ก็พร้อมจะทำหน้าที่เหมือนที่คนเพชรบุรี คนประจวบคีรีขันธ์เคยทำหน้าที่ตรงนี้มาแล้วตั้งแต่ยุคประวัติศาสตร์หรือยุคหลังเปลี่ยนแปลงการปกครองที่เรียกว่า กบฏบวรเดช เราพร้อมครับ แต่สิ่งที่เหนือกว่าความเป็นปราการด่านหน้าก็คือเรื่องราวของจิตสำนึกของความเป็นชาติ สิ่งที่จะเกิดขึ้น ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น มันเกิดกับคนไทยทุกคน ไม่ว่าจะมีความเชื่อหรือมีประชาธิปไตยในความหมายที่แตกต่างกันอย่างไรก็ตามชาวเพชรบุรีขอเป็นเจ้าบ้านที่ดีที่สุดครับ และหวังว่าในการประชุมสุดยอดอาเซียนซัมมิทที่จะเกิดขึ้นปลายเดือนกุมภาพันธ์นั้นจะไม่มีคำพูดถึงเสื้อสีอะไร คำพูดเดียวที่จะพูดในวันนั้นคือคำว่า แผ่นดินของเรา ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านซูการ์โน มะทา เชิญครับ

นายซูการ์โน มะทา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยะลา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายซูการ์โน มะทา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดยะลา พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพ ก่อนอื่นผมต้องขอขอบคุณท่านประธานที่ได้เปิดโอกาสให้ผมได้มาทำหน้าที่ในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่ทำหน้าที่ในการตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลในฐานะฝ่ายค้าน ท่านประธานที่เคารพ ผมได้นั่งฟังเพื่อนสมาชิกรัฐสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ได้อภิปรายในเรื่องกรอบการเจรจาความร่วมมือประชาคมอาเซียน ซึ่งมีอยู่ทั้งหมด ๒๐ กว่าเรื่องนั้นมาทั้งวัน ผมก็รู้สึกและเห็นด้วยกับเพื่อนสมาชิกรัฐสภาอันทรงเกียรติหลายท่านที่เห็นว่า วันนี้ผมก็ไม่แน่ใจว่าการรีบเร่งของรัฐบาลในการที่จะพิจารณาผ่านกรอบการเจรจาความร่วมมือประชาคมอาเซียนในวันนี้นั้น อาจจะส่งผลกระทบให้เกิดความเสียหายกับประเทศชาติในอนาคตได้หรือไม่นั้น แต่ก่อนอื่นผมขอยืนยันกับท่านประธานรัฐสภาที่เคารพว่า ผมเห็นด้วยกับการที่ประเทศไทยจะเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมอาเซียนขึ้นในปลายเดือนกุมภาพันธ์ตามที่เพื่อนสมาชิก หรือเป็นที่ทราบกันอยู่ในข่าวต่าง ๆ เหล่านั้น แต่สิ่งหนึ่งที่ผมรู้สึกไม่สบายใจ เนื่องจากว่าหลายท่านที่เป็นเพื่อนสมาชิกในสภาแห่งนี้ได้ตั้งข้อสังเกตก็คือ จากการที่พิจารณากรอบการเจรจาถึง ๒๐ เรื่อง แล้วเนื้อหาสาระซึ่งมีความสำคัญ แล้วก็จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้สมาชิกรัฐสภาแห่งนี้ได้มีเวลาเพียงพอในการศึกษาเพื่อจะได้นำมาตั้งข้อสังเกตในการพิจารณาความเห็นชอบต่อกรอบต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้น วันนี้ผมรู้สึกไม่สบายใจอย่างยิ่ง ----------

โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่มีเพื่อนสมาชิกหลายท่านได้พยายามพูดถึงบทบาทหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภาว่ามันเป็นบทบาทหน้าที่ที่ทุกคนจะต้องปฏิบัติและต้องมีความพร้อมที่จะทำการศึกษาได้ทันกับเวลาตามที่สภาได้นำเอกสารมาให้ ผมก็ไม่แน่ใจกับเพื่อนสมาชิกที่ได้กล่าวนั้นว่า ท่านเองนั้นได้ศึกษาครบถ้วนหรือไม่กับเอกสารที่ทางสภาแห่งนี้ได้ส่งให้กับพวกเรา ผมเชื่อแน่ว่าความหนามากกว่าเกือบ ๆ ๑๐,๐๐๐ หน้า หรืออย่างที่ท่านสมาชิกจากพรรคเพื่อไทยได้กล่าวไว้ว่า สูงกว่า ๑ ศอก ใครจะใช้เวลาอ่านได้ครบถ้วนละเอียดถี่ถ้วนอย่างที่ท่านได้กล่าว ซึ่งผมเชื่อมันว่าเพื่อนสมาชิกหลายคนก็ตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากพี่น้องประชาชน และระลึกเสมอว่าในการทำหน้าที่ในฐานะสมาชิกรัฐสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ ทุกคนก็กินเงินภาษีของพี่น้องประชาชนเช่นเดียวกับทุกคนที่อยู่ในสภาแห่งนี้นะครับท่านประธาน ท่านประธานที่เคารพ จากการที่ในการพิจารณากรอบการเจรจาความร่วมมือประชาคมอาเซียนในครั้งนี้มีเอกสารมากมายนั้น ผมอยากตั้งข้อสังเกตผ่านท่านประธานถึงท่านนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องว่า วันนี้ในการเจรจาการประชุมอาเซียนนั้น ผมเชื่อมั่นว่าจะเป็นประโยชน์กับประเทศชาติและพี่น้องประชาชนเป็นอย่างยิ่ง อยากฝากข้อสังเกตให้ท่านนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องที่จะต้องไปเจรจานั้น ได้ใช้ความละเอียดรอบคอบในการพิจารณาเจรจาความต่าง ๆ และพึงสังวรและใช้ประสบการณ์ วิสัยทัศน์ในการที่จะไปเจรจาเหล่านั้น ซึ่งผมก็เห็นว่าประเด็นเหล่านี้เป็นประเด็นที่พวกเราเป็นห่วงในเรื่องของภูมิหลังวิสัยทัศน์ แล้วก็ประสบการณ์ความสามารถของรัฐมนตรีบางท่าน ซึ่งเพื่อนสมาชิกหลายท่านก็ได้พูดถึงการได้มาซึ่งตำแหน่งครั้งนี้อาจจะเกิดจากตามที่สื่อหรือที่พวกเราทราบกันว่าเป็นการต่างตอบแทนนั้น ผมก็เป็นห่วงในประเด็นนี้ เพราะเท่าที่นั่งฟังมาวันนี้ ๑ วัน มีรัฐมนตรีหลายท่านก็ไม่มีความเข้าใจในกรอบเนื้อหาของสาระที่สำคัญ พยายามที่จะอธิบายความเข้าใจให้กับสมาชิกรัฐสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ได้เข้าใจ แต่ก็ต้องอาศัยกลไกของรัฐหรือการนำข้าราชการผู้ที่มีความชำนาญเชี่ยวชาญมาเป็นผู้ชี้แจงแทนท่านรัฐมนตรี ผมก็ไม่สบายใจนะครับท่านประธาน เหตุผลที่ผมไม่สบายใจจากการที่นำจะเอาบุคคลภายนอกมาชี้แจงต่อในสภาแห่งนี้ แม้ว่าระเบียบข้อบังคับของรัฐสภาได้เปิดโอกาสแต่ในข้อเท็จจริงในวันประชุมกรอบการเจรจาประชาคมอาเซียนนั้น ท่านไม่สามารถที่จะ

นำบุคคลซึ่งมีความเชี่ยวชาญขึ้นไปนั่งร่วมโต๊ะเจรจากับทวิภาคีได้ อันนี้สิ่งที่ผมเป็นห่วง เพราะตามที่ทราบในหลาย ๆ ประเทศ โดยเฉพาะเพื่อนบ้านที่เป็นสมาชิกประชาคมอาเซียน ๑๐ ประเทศนั้น ไม่ว่าจะเป็นประเทศอินโดนีเซีย มาเลเซีย สิงคโปร์ ประเทศเหล่านี้มีการพัฒนาการทางการเมืองที่มีรัฐบาลที่มีเสถียรภาพและมีความมั่นคงทางการเมืองมายาวนานกว่าประเทศไทย สิ่งเหล่านี้เขาจะได้เปรียบในเรื่องของบุคลากรหรือบุคคลที่ทำหน้าที่ในการเจรจาต่อรองทวิภาคี สิ่งเหล่านี้ที่ผมเป็นห่วงว่า การที่เราไปเจรจาแล้วรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องนั้นไม่มีความเข้าใจในเนื้อหาสาระหรืออาจจะอ่อนประสบการณ์ในการประชุมระดับอาเซียน ผมก็เป็นห่วงว่าประเทศไทยอาจจะเสียประโยชน์และประชาชนอาจจะเสียประโยชน์ได้ในวันข้างหน้านะครับ ท่านประธานที่เคารพ สำหรับในการอภิปรายของผมในวันนี้ ผมจะเน้นในกรอบของการเจรจาความร่วมมือเรื่องของทางด้านสิทธิมนุษยชน ----------

ซึ่งผมก็รู้สึกไม่สบายใจอีกเช่นกัน โดยอำนาจหน้าที่หรือบทบาทของรัฐบาลภายใต้การนำของนายกรัฐมนตรีตามประเพณีปฏิบัติที่ผ่านมานั้น นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ เป็นผู้ที่จะลงนามในสนธิสัญญาข้อตกลงระหว่างประเทศเท่านั้น หรือว่าอาจจะเป็นรัฐมนตรีที่ทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเป็นผู้มอบหมาย แต่วันนี้ในเรื่องของบทบาทสิทธิมนุษยชนนั้น ผมก็เห็นด้วยกับเพื่อนสมาชิกแล้วก็ไม่สบายใจที่ประวัติหรือพฤติกรรมที่ผ่านมาของรัฐมนตรีเจ้ากระทรวง ซึ่งเป็นตัวแทนของประเทศชาติที่จะต้องไปเจรจาลงนามในฐานะตัวแทนของประเทศไทยนั้น เป็นผู้ที่หลายฝ่ายสมาชิกในสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้หลายท่านได้กล่าวว่า ท่านได้ละเมิดสิทธิมนุษยชน ท่านประธานที่เคารพ ผมเห็นด้วยกับเพื่อนสมาชิกของสภาแห่งนี้ว่าการที่ผู้ที่มีอำนาจในการลงนามเจรจาสนธิสัญญารองจากนายกรัฐมนตรีคือเจ้ากระทรวงกระทรวงการต่างประเทศ เคยมีพฤติกรรมและเคยแสดงต่อสื่อสาธารณชนในเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชน ผมจะไม่กล่าวว่าในการบุกยึดสนามบินสุวรรณภูมิ บุกยึดทำเนียบรัฐบาล บุกยึดสถานที่ราชการต่าง ๆ เหล่านั้น ท่านจะมีส่วนเกี่ยวข้องแค่ไหน เพราะสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดนั้นอยู่ในกระบวนการสืบสวนสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่สิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นก็คือการละเมิดสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการยึดสนามบินสุวรรณภูมิในฐานะที่ผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขตพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้จากจังหวัดยะลา ในการบุกยึดสนามบินสุวรรณภูมินั้นเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยเฉพาะพี่น้องประชาชนที่นับถือศาสนาอิสลามอยู่ในช่วงของการที่จะต้องเดินทางไปประกอบพิธีกรรมทางศาสนาที่ประเทศซาอุดิอาระเบีย แต่ทุกคนต้องกังวล รุ่มร้อนไม่สบายใจ สิ่งเหล่านี้ผมคิดว่าถ้าหากท่านประธานเป็นผู้หนึ่งซึ่งจะเป็นผู้ที่ไปประกอบพิธีกรรมทางศาสนา ในเมื่อท่านถูกกระทำโดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคลในการลิดรอนสิทธิเสรีภาพตามสิทธิมนุษยชนของประชาชนที่สมควรจะได้รับโดยทั่วไปว่าท่านจะรู้สึกอย่างไรในเมื่อสภาพจิตใจของท่านซึ่งมีความตั้งใจสูง มีความตั้งใจอันแน่วแน่ที่จะเข้าไปประกอบพิธีกรรมทางศาสนาที่ประเทศซาอุดิอาระเบีย แต่แล้วต้องมาได้รับผลกระทบจากการกระทำของบุคคลในการบุกยึดสนามบินสุวรรณภูมิ เหล่านี้ผมเชื่อมั่นว่าท่านในฐานะที่เคยกล่าวและมีเพื่อนสมาชิกหลายท่านได้พูดถึงว่า การชุมนุมเป็นเรื่องสนุก ดนตรีเพราะ

อาหารอร่อย สิ่งเหล่านี้ย่อมบ่งบอกถึงว่าพฤติกรรมของผู้ที่ผมอาจจะทราบข้อมูลมาว่าเป็นผู้ที่จะลงนามนั้นมีพฤติกรรมที่ละเมิดสิทธิเสรีภาพของพี่น้องประชาชน แล้วท่านจะไปสร้างความเชื่อมั่นให้กับประเทศชาติหรือนานาชาติในการเจรจาความได้อย่างไร ท่านประธานที่เคารพ จากเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ๕ ปีที่ผ่านมา วันนี้เหตุการณ์นับวันแม้ว่าจะมีความถี่ห่างไป แต่ว่าความรุนแรงของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ผมเชื่อมั่นว่าวันนี้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ยังรุนแรงมากขึ้น และทางด้านองค์กรสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยเฉพาะได้ลงไปตรวจสอบข้อเท็จจริงในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ วันนี้ครับท่านประธานที่เคารพ พี่น้องประชาชนในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพี่น้องประชาชนที่นับถือศาสนาอิสลามนั้น ถูกละเมิดสิทธิทางด้านมนุษยชนมาโดยตลอดอย่างเป็นที่ทราบแล้วก็ไม่มีการเข้าไปดูแลแก้ไขอย่างจริงจัง ----------

ผมอยากฝากท่านประธานผ่านถึงรัฐบาล ก่อนที่ท่านจะไปเจรจากรอบข้อตกลงในด้านสิทธิมนุษยชนกับนานาประเทศหรือประชาคมอาเซียนนั้น เป็นไปได้ไหมครับ ทำให้ประเทศไทยเราหรือให้พี่น้องประชาชนที่อยู่ในประเทศไทยนี้ได้รับสิทธิเสรีภาพอย่างเท่าเทียมกัน ไม่มีการละเมิดสิทธิมนุษยชน ผมเชื่อมั่นว่าประเด็นการเจรจาความทางการเมืองในอนาคตอันใกล้นี้ที่จะมาถึงนั้น ประเด็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้จะต้องถูกเพื่อนสมาชิกประชาคมอาเซียนทั้งหลาย แม้ว่าจะเป็นประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย หรือแม้แต่ฟิลิปปินส์ จะต้องพูดถึงการละเมิดสิทธิมนุษยชนในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ แม้ว่าจะเป็นเหตุการณ์ที่อำเภอตากใบ เหตุการณ์กรือเซะ เหตุการณ์ที่อิหม่ามยะผากอซิม อิหม่ามอำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส ที่ถูกกระทำโดยกลไกของรัฐ หรือผู้มีอำนาจบารมีที่สามารถเข้ามาแทรกแซงกระบวนการบริหารงานของรัฐบาลเหล่านั้น ผมเป็นห่วงอย่างยิ่งว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้รัฐบาลแม้ว่าจะเป็นกี่รัฐบาลก็ตาม ๔-๕ ปีมาแล้วไม่สามารถสร้างความกระจ่างต่อสาธารณชนได้ในเรื่องของการละเมิดสิทธิมนุษยชนในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้นะครับ ท่านประธานที่เคารพ ปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนนั้น วันนี้ผมเชื่อมั่นว่านานาประเทศหรือประชาคมโลกได้ให้ความสนใจ ประเทศใดที่มีการละเมิดสิทธิมนุษยชน ไม่เคารพสิทธิมนุษยชนของประชาชนในประเทศ การต่อรองการเจรจาความทางการเมืองหรือการเจรจาความข้อตกลงต่าง ๆ เหล่านั้นย่อมอาจจะได้รับการพิจารณาหรือการต่อต้านจากนานาประเทศที่เจริญแล้ว วันนี้การละเมิดสิทธิมนุษยชน ไม่ว่าที่จะเป็นของคดีที่ผมกล่าวมาแล้ว ก็ยังมีบุคคลซึ่งอีกเป็นร้อยเป็นพันคนในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน แต่ไม่ถึงขั้นเสียชีวิต ท่านประธานที่เคารพ บรรดาผู้ที่ถูกกล่าวหาโดยรัฐในคดีข้อหาความมั่นคง วันนี้ในจังหวัดยะลา จังหวัดปัตตานี และจังหวัดนราธิวาสนั้นมีเกือบ ๑,๐๐๐ คน ไม่มีสิทธิที่จะใช้สิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สิทธิเสรีภาพตามมนุษยชนที่ต้องออกมาต่อสู้ว่าความตามกระบวนการยุติธรรม แล้วประเทศไทยยังคิดหรือครับว่าท่านพร้อมที่จะไปเจรจาความเรื่องสิทธิมนุษยชน ในเมื่อประชาชนของประเทศท่านเองยังไม่ได้รับสิทธิเสรีภาพอย่างเท่าเทียมกัน สิ่งเหล่านี้ผมก็เป็นห่วงนะครับ

ท่านประธานที่เคารพ จากประเด็นทั้งหมดก็ยังมีประเด็นหนึ่งที่เป็นประเด็นสุดท้ายที่ผมจะต้องพูดถึงในประเด็นของสิทธิมนุษยชนก็คือ อาจจะมีเพื่อนสมาชิกหลาย ๆ ท่านได้พูดถึง ก็คือกรณีของกลุ่มโรฮิงญาซึ่งเป็นพี่น้องที่นับถือศาสนาอิสลาม ผมขอเรียนผ่านท่านประธานถึงเพื่อนสมาชิกรัฐสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ว่าประชาคมอิสลามนั้นเขาไม่มีพรมแดน มุสลิมทั่วโลกเป็นพี่น้องกัน การเจ็บปวดของพี่น้องมุสลิมที่จังหวัดยะลา การเจ็บปวดจากการกระทำของพี่น้องมุสลิมในจังหวัดนราธิวาสหรือจังหวัดปัตตานี การเจ็บปวดจากการะทำของกลุ่มบุคคลของพี่น้องมุสลิมในเลบานอนหรือปาเลสไตน์ จากการกระทำของอิสราเอลเป็นความเจ็บปวดของพวกเราพี่น้องมุสลิมทั่วโลก วันนี้ผมยังไม่เห็นรัฐบาลภายใต้การนำของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้แสดงท่าทีหรือบอกการกระทำของประเทศในตะวันออกกลางในการละเมิดสิทธิมนุษยชน ---------

ท่านประธานที่เคารพ โรฮิงญาเป็นพี่น้องที่นับถือศาสนาอิสลาม เป็นพี่น้องของพวกเราทุกคนชาวมุสลิมทั่วโลก ฉะนั้นเขาแม้ว่าจะเป็นคนเร่ร่อนสำหรับสหภาพพม่า เขาก็เป็นมนุษย์คนหนึ่งที่เกิดมาบนโลกแห่งนี้ด้วยความเชื่อและนับถือเอกองค์อัลเลาะห์ซุบฮานะฮูวะตะอาลาเพียงองค์เดียวเท่านั้น สิ่งเหล่านี้ ผมว่ารัฐบาลควรจะมีความเด็ดขาด ควรจะใช้อำนาจเข้าไปแทรกแซงกระบวนการจัดการ การดำเนินการ การกระทำของกองทัพ โดยเฉพาะการเข้าไปตรวจสอบว่าในบรรดากลุ่มผู้ลี้ภัยโรฮิงญาทั้งหลายนั้นได้รับการกระทำที่มีการละเมิดสิทธิเสรีภาพต่อพี่น้องประชาชนอย่างไร เอาข้อเท็จจริงเหล่านี้มาเปิดเผยต่อสาธารณะให้ได้โดยเร็วที่สุด สิ่งเหล่านี้ผมคิดว่าองค์การสหประชาชาติหรือว่าองค์กรสิทธิมนุษยชนของโลกได้ให้ความสนใจอย่างยิ่ง ซึ่งประเด็นเหล่านี้อาจจะเป็นข้อหาที่ประเทศไทยต้องแสดงบทบาทที่ชัดเจนในการละเมิดสิทธิมนุษยชนนะครับ ฉะนั้นสุดท้ายท่านประธานที่เคารพ ผมขออนุญาตท่านประธานผ่านทางสภาว่า ในการพิจารณากรอบการเจรจาความร่วมมือประชาคมอาเซียนในครั้งนี้ เป็นระเบียบการเจรจาที่มีความสำคัญต่อประเทศชาติและพี่น้องประชาชน และพวกเราทุกคนในสมาชิกรัฐสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ ผมจึงเห็นควรว่าแม้ว่าเราในฐานะฝ่ายค้านจะแพ้การโหวต แต่อยากให้ท่านนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีหรือรัฐบาลได้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาความละเอียดของกรอบการเจรจาอีกครั้งหนึ่ง ขอขอบคุณครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปคุณจุติ ไกรฤกษ์ ๘ นาทีครับ

นายจุติ ไกรฤกษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม จุติ ไกรฤกษ์ พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดพิษณุโลก ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า วันนี้ที่เรากำลังพิจารณากรอบของอาเซียนทั้งหมดนี้ไม่ใช่เรื่องใหม่อะไรเลย เพราะว่าเป็นเรื่องที่เสนอมาตั้งแต่รัฐบาลชุดที่แล้วนะครับ พวกกระผมนั้นอยู่ในวิปฝ่ายค้านก็ได้มีโอกาสได้รับการชี้แจงคำบรรยายจากส่วนราชการต่าง ๆ แต่บังเอิญว่ามีการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง วันนี้ร่างอันนี้ก็เลยเข้าสภาเข้ามา แต่ว่าผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ร่างที่เข้ามาวันนี้อยู่ในภาวะการกดดันของเศรษฐกิจของโลกซึ่งกำลังมีปัญหา แล้วก็วันนี้โอกาสทางการค้าของประเทศไทยนั้นก็แคบลงเหมือนกับประเทศต่าง ๆ ฉะนั้นผมจึงขอสนับสนุนให้มี

การอนุมัติกรอบเจรจาข้อตกลง ๓๐ กว่าฉบับนี้ จากสมาชิกรัฐสภาโดยทั่วไป โดยกระผมขอให้เหตุผลดังนี้ครับท่านประธานครับ

เหตุผลแรกก็คือว่า หลายท่านมีความกังวลว่ามีการอนุมัติกรอบเจรจาอาเซียนมาบ้างหรือเปล่านะครับ กราบเรียนท่านประธานว่ามีแล้วตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๐ แล้วก็วันนี้มาขอความเห็นชอบต่อรัฐสภาตามมาตรา ๑๙๐ วรรคสอง

ส่วนอีกประเด็นหนึ่งก็คือว่า ในข้อตกลงต่าง ๆ ที่เรามาขอในกรอบอาเซียนนั้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเจรจาเขตการค้าเสรี ซึ่งเราทำมาแล้วนะครับ ระหว่างไทย-นิวซีแลนด์ แล้วก็ไทย-ออสเตรเลีย สมัยรัฐบาลท่านนายกรัฐมนตรีทักษิณ แล้วก็ไทย-ญี่ปุ่น สมัยรัฐบาลท่านพลเอก สุรยุทธ์ หรือแม้กระทั่งกรอบข้อตกลง เออร์ลี่ฮาร์เวสท์ (Early Harvest) ระหว่างไทย-อินเดีย ก็ทำมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ฉะนั้นวันนี้ถ้าเราคิดว่าเราจะไปขอดูรายละเอียดเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความรอบคอบรัดกุมนั้น ผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า คงจะไปปรับปรุงในรายละเอียดอะไรไม่ได้มาก สาเหตุเนื่องจากว่าข้อตกลงทางการค้า เขตเสรีทางการค้า ระหว่างไทย-ออสเตรเลียก็ตาม ไทย-นิวซีแลนด์ก็ตาม ไทย-ญี่ปุ่นก็ตาม ไทย-อินเดียก็ตามนั้นนี่ ได้มีการบังคับใช้มาแล้ว แล้วก็ต้องบอกว่าประเทศไทยนั้นส่วนใหญ่ได้ประโยชน์จากข้อตกลงตรงนั้น ฉะนั้นการที่เราจะไปขอเจรจาเพิ่มเติม หรือว่าขอเปลี่ยนแปลงในรายละเอียดนั้น ทำให้ประเทศคู่ค้าเขามีความระมัดระวังว่าเขาจะต้องไม่เสียเปรียบประเทศไทยเพิ่มเติม ผมยกตัวอย่างให้ฟัง อย่างเช่น การค้าระหว่างไทยกับอินเดีย ท่านประธานครับ มีข้อตกลงทางการค้าระหว่างไทย-อินเดีย ซึ่งเอามาดูว่ามีการเจรจาอยู่ ๘๔ รายการ ซึ่งใน ๘๔ รายการนั้นเดิมทีก่อนที่มีการตกลงนี้ ประเทศไทยนั้นเสียดุลการค้ากับประเทศอินเดียมา แต่หลังจากที่มีการใช้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๗ แล้ว ทำให้ประเทศไทยได้ดุลการค้าระหว่างไทยกับอินเดีย

ฉะนั้นการที่เราจะไปขอรื้อฟื้นเขาอีก ผมเชื่อว่าคงจะเป็นการยาก แล้วก็อินเดียคงจะต้องระมัดระวังในการเจรจารอบใหม่กับประเทศไทยเพื่อไม่ให้เสียเปรียบไปมากกว่านั้น นอกจากนั้นแล้วผมเชื่อว่าผลประโยชน์ที่ประเทศไทยได้รับจากข้อตกลงทางการค้าทั้งหลาย ส่วนใหญ่แล้วในระดับทวิภาคีนั้นเราจะได้ประโยชน์มากกว่าในกรอบของอาเซียน ฉะนั้นผมไม่เห็นเหตุผลที่ว่าถ้าเราจะไปตกลงทบทวนในกรอบของอาเซียนแล้วเราจะได้ประโยชน์มากกว่า ผมยังมองไม่เห็นตรงนี้ ฉะนั้นถ้าเผื่อประเทศไทยนั้นมีการเร่งรัดให้มีการทำงานแสวงหาโอกาสทางการค้าเพิ่มมากขึ้น เราก็จะขยายส่งออกไปยังต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น การจ้างงานก็จะมากขึ้น โอกาสคนตกงานก็จะน้อยลง สิ่งที่อยากจะกราบเรียนท่านประธานก็คือว่า ในส่วนของการค้าทั่วโลกขณะนี้กำลังมีปัญหาครับท่านประธานครับ ที่มีปัญหาเพราะว่าขณะนี้เศรษฐกิจที่ใหญ่ที่สุดของโลก ไม่ว่าจะเป็นสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น จีน ซึ่งเป็นเศรษฐกิจใหญ่ยักษ์ใหญ่สุดของโลก ๓ ประเทศ รวมไปถึงกลุ่มประชาคมยุโรป รวมไปถึงประเทศเกาหลี ซึ่งมีข้อตกลงกับประเทศเกาหลีด้วยนั้น ผมกราบเรียนท่านประธานได้ว่าวันนี้ทุกประเทศเขามีปัญหา สถาบันการเงินเขาล้ม กำลังซื้อเขาลดลง คนตกงานเพิ่มมากขึ้น ปริมาณการค้าระหว่างประเทศลดลง ฉะนั้นวันนี้ผมกราบเรียนท่านประธานได้ว่าถ้าเราไม่รีบฉวยโอกาสแต่เนิ่น ๆ ที่จะไปฉกฉวยผลประโยชน์ต่าง ๆ เหล่านั้นตามข้อตกลงแล้ว ประเทศไทยนั้นจะตกรถไฟ ถามว่าเพราะอะไร เพราะว่าถ้าเผื่อท่านประธานดูว่าเศรษฐกิจที่เรามีฟองสบู่มันมีมานานกว่า ๗ ปีครับ ในรอบขาขึ้นนานกว่า ๗ ปี แล้วเศรษฐกิจของโลกที่มันพีค (Peak) ที่สุด คือจุดสูงสุด คือปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ฉะนั้นที่ผ่านมาทั้งในเชิงของสินค้าอุตสาหกรรมและสินค้าการเกษตรทุกประเทศเร่งผลิตขาย เพราะเชื่อว่ากำลังซื้อของโลกนั้นจะทะยานไปอีก แต่ปรากฏว่าเมื่อปีที่แล้ว ๒๕๕๑ นั้น เหตุการณ์กลับตาลปัตรพลิกจากหน้ามือเป็นหลังมือ คนที่เคยผลิตสินค้าเกษตรเอาไว้ สินค้าอุตสาหกรรมเอาไว้ ขณะนี้สต็อก (Stock) คงค้างทั่วโลกมีมหาศาล เมื่อสต็อกคงค้างทั่วโลกมีมหาศาล ก็หมายความว่าวันนี้ทุกประเทศจะพลิกตำราการค้าขาย จะต้องพยายามระบายสินค้าเกษตร ระบายสินค้าอุตสาหกรรมโดยไม่คำนึงถึงข้อตกลงทางการค้าหรือมารยาททางการค้าเป็นอันขาด แล้วก็จะมีการขาย

ตัดราคากันอย่างรุนแรง แล้วก็ผมเชื่อว่าประเทศไทยก็จะเป็นประเทศหนึ่งที่มีผลกระทบตรงนั้น ฉะนั้นผมคิดว่าตรงนี้ถ้าเผื่อเราไม่เร่งรีบที่จะให้ส่วนราชการก็ตาม รัฐบาลก็ตามไปรีบฉกฉวยโอกาสทางการค้าระหว่างนี้ ผมเชื่อว่าเรานั้นจะเสียโอกาสทองไปในที่สุด ผมให้ท่านประธานดูตัวเลขเศรษฐกิจได้ครับว่า เศรษฐกิจสหรัฐ เศรษฐกิจของจีน เศรษฐกิจของญี่ปุ่น เศรษฐกิจของประชาคมยุโรป ปริมาณทางการค้า ส่งออกนำเข้านั้นลดลง ขณะนี้เห็นตัวเลขแล้วเพียงจุดเริ่มต้นร้อยละ ๒๐ ครับ ลดลงมากกว่าร้อยละ ๒๐ อย่างประเทศเกาลีนั้นนำเข้าลดลงมากกว่าร้อยละ ๔๗ ประเทศไทยนั้นส่งออกขณะนี้ก็ทราบแล้วว่าตัวเลขการส่งออกนั้นลดลงมากกว่าร้อยละ ๑๘ ฉะนั้นผมคิดว่ากรอบการตกลงทางการค้าการลงทุนต่าง ๆ ของอาเซียนนั้นจะเป็นประโยชน์และเป็นช่องทางใหม่ที่รัฐบาลแล้วก็ส่วนราชการต่าง ๆ นั้นจะนำไปใช้โดยเร็วที่สุด ฉะนั้นผมจึงขอสนับสนุนในประเด็นนี้ว่าขอให้สมาชิกรัฐสภานั้นได้ให้โอกาสคนไทย ให้โอกาสประเทศไทยได้ไปช่วงชิงความได้เปรียบทางการค้า ท่านอาจจะมองว่าเดือนสองเดือนนั้นไม่ใช่ แต่ผมบอกได้เลยว่าบางครั้งทางการค้าโอกาสทองมีแค่หนเดียว พลาดไปแล้วก็พลาดไปเลยตลอดทั้งปี ผมจึงวิงวอนท่านสมาชิกรัฐสภาทั้งหลายว่าได้กรุณาเห็นใจประเทศไทย เห็นใจคนยากคนจนที่ทำงานด้านการเกษตร หรือผลิตสินค้ามาขายในด้านอุตสาหกรรมนั้นได้สามารถระบายสินค้าของประเทศไทยช่วงชิงโอกาสทองตอนนี้ที่มีเหลืออยู่น้อยนิดนี้ จึงขอให้ทุกท่านนั้นช่วยกรุณาผ่านร่างทั้งหมดให้กับประเทศไทยด้วยครับ ขอกราบขอบพระคุณมากครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณวันชัย แสงสุขเอี่ยม ส.ว. ครับ เชิญ

นายวันชัย แสงสุขเอี่ยม สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : เรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายวันชัย แสงสุขเอี่ยม สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมขออภิปรายข้อที่ ๑๔ เรื่องร่างบันทึกความเข้าใจระหว่างไทยและอินโดนีเซีย เรื่องของน้ำตาลครับ ท่านประธานครับ การจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน หรือเรียกว่า อาเซียน ฟรี เทรด แอเรีย อาฟตา (ASEAN Free Trade Area AFTA) นี่นะครับ ได้เกิดขึ้นเมื่อเดือนมกราคม ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ครับ ---------- - ๑๔๒/๑

โดยในการประชุมผู้นำอาเซียน ครั้งที่ ๔ ที่ประเทศสิงคโปร์ ๖ ประเทศสมาชิกขณะนั้น มีมติเห็นชอบกับข้อเสนอของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี อานันท์ ปันยารชุน นะครับ โดยให้มีการจัดตั้งอาฟตาขึ้น โดยใช้ข้อตกลงว่าด้วยอัตราศุลกากรพิเศษที่เท่า ๆ กัน หรือเรียกย่อว่า เซพท นะครับ เป็นกลไกในการดำเนินการครับ โดยมีวัตถุประสงค์ในการก่อตั้งอาฟตาที่สำคัญก็คือเพื่อให้การขายสินค้าภายในอาเซียนเป็นไปโดยเสรี มีอัตราภาษีต่ำ และปราศจากข้อจำกัดทางการค้า ๒. เพื่อดึงดูดนักลงทุนต่างชาติให้มาลงทุนในกลุ่มประเทศอาเซียน ๓. และเพื่อให้มีอำนาจต่อรองและเป็นเวทีแสดงความคิดเห็นหากได้รับความกดดันหรือถูกเอาเปรียบจากการค้าจากประเทศอื่น ๆ ครับ ท่านประธานครับ กลไกการดำเนินการลดภาษีของอาฟตาที่เรียกว่า เซพท นี่นะครับ กำหนดให้ประเทศสมาชิกให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรแก่กันในลักษณะต่างตอบแทนครับ คือการที่จะได้สิทธิประโยชน์จากการลดภาษีสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งของประเทศอื่น ประเทศนั้น ๆ จะต้องประกาศลดภาษีสำหรับสินค้าชนิดเดียวกันด้วย แล้วก็ประเทศสมาชิกอาเซียนทั้ง ๖ ประเทศในขณะนั้นมีพันธกิจที่สำคัญ คือจะต้องทยอยลดภาษีสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๙๓ ให้เป็นร้อยละ ๐ ในปี ค.ศ. ๒๐๑๐ โดยแบ่งกลุ่มสินค้าออกเป็น ๔ กลุ่ม กลุ่มแรกก็คือ สินค้าในบัญชีลดภาษี ซึ่งจะต้องลดภาษีเป็นร้อยละ ๐ ในปี ๒๐๑๐ ครับ กลุ่มที่ ๒ คือ สินค้าในบัญชียกเว้นภาษีชั่วคราว ซึ่งอินโดนีเซียในเรื่องของน้ำตาลปัจจุบันนี้อยู่ในกลุ่มนี้ครับ กลุ่มที่ ๒ นะครับ ซึ่งจะต้องเข้ามาอยู่ในบัญชีลดภาษีในปี ๒๐๐๐ และลดอัตราภาษีเหลือร้อยละ ๐ ในปี ๒๐๑๐ ครับ กลุ่มที่ ๓ คือ สินค้าอ่อนไหว ซึ่งจะต้องเข้ามาอยู่ในบัญชีลดภาษีในปี ๒๐๐๓ และจะต้องลดภาษีเหลือ ๐ ในปี ๒๐๑๐ เช่นกันครับ กลุ่มที่ ๔ คือ สินค้าอ่อนไหวสูง ซึ่งประเทศอินโดนีเซียเรื่องของน้ำตาล อินโดนีเซียมีความต้องการที่จะย้ายมาอยู่กลุ่มนี้ครับ กลุ่มสินค้าอ่อนไหวสูงกลุ่มนี้นะครับจะต้องนำเข้ามาอยู่ในบัญชีลดภาษีในปี ๒๐๐๕ และจะต้องทยอยลดภาษีตั้งแต่ปี ๒๐๐๘ เป็นต้นไปนะครับ ส่วนอัตราสุดท้ายของภาษีในปี ๒๐๑๐ ก็ไม่แน่นอนนะครับ ขึ้นอยู่กับการเจรจาตกลงกัน ซึ่งอินโดนีเซียต้องการจะย้ายมาอยู่กลุ่มสินค้าอ่อนไหวสูง ท่านประธานครับ สถานการณ์ปัจจุบันนี้ประเทศอินโดนีเซียมีแผนการลดภาษีน้ำตาลตามข้อผูกพันอาฟตา คือต้องการเปลี่ยนจากที่ได้เรียนไปแล้วว่า จากบัญชีชนิด

ยกเว้นภาษีชั่วคราวเป็นบัญชีชนิดสินค้าอ่อนไหวสูงครับ ขอเรียนอย่างนี้ครับว่า ประเทศอินโดนีเซียซึ่งมีประชากรประมาณ ๒๖๐ ล้านคน เป็นประเทศใหญ่ที่สุดในกลุ่มประเทศอาเซียนนะครับ นำเข้าน้ำตาลจากประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วย น้ำตาลดิบ น้ำตาลทรายขาว และน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ เมื่อปี ๒๐๐๗ ประมาณ ๑.๓๖ ล้านตันครับ มูลค่าประมาณ ๑๒,๐๐๐ กว่าล้านบาท และปี ๒๐๐๘ ที่เพิ่งผ่านมานี่เดือนมกราคมถึงเดือนกันยายนนำเข้า ๑.๔๑ ล้านตัน มูลค่าประมาณ ๑๓,๐๐๐ ล้านบาท อินโดนีเซียต้องการน้ำตาลเพื่อบริโภคประมาณ ๔.๘๕ ล้านตันต่อปี ขณะที่ประเทศไทยมีผลผลิตน้ำตาลนะครับ ในปีการผลิต ๒๕๕๐ และปี ๒๕๕๑ ปีการผลิตนี้ประมาณ ๗.๘๑ ล้านตัน แล้วก็ใช้บริโภคภายในประเทศประมาณ ๒ ล้านตัน ส่วนอีก ๔.๗ ล้านตัน ส่งออกไปยังทั่วโลก ซึ่งมีมูลค่าการส่งออกประมาณ ๕๐,๐๐๐ ล้านบาทต่อปีนะครับ ----------

เพราะฉะนั้นการขอแก้ไขของอินโดนีเซียนี้นะครับ เราก็จะเห็นว่าในปี ๒๐๑๐ แทนที่ภาษีขาเข้าน้ำตาลของอินโดนีเซียจะเป็น ๐ แต่ก็จะเป็น ๓๐–๔๐ เปอร์เซ็นต์ครับ แล้วก็สุดท้ายในปี ๒๐๑๕ ภาษีก็จะไม่ใช่ ๐ ครับ แต่จะเป็นประมาณ ๕–๑๐ เปอร์เซ็นต์ หมายความว่าอย่างไรครับ หมายความว่า รัฐบาลอินโดนีเซียจะเก็บภาษีน้ำตาลที่นำเข้าจากประเทศไทยนี้นะครับ ในปี ๒๐๐๘ ได้ประมาณ ๔,๐๐๐ ล้านบาท และปี ๒๐๑๕ นี้ยังคงเก็บภาษีขาเข้าได้อีกนะครับ ถ้าคิดที่ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ก็จะอยู่ประมาณ ๑,๓๐๐ ล้านบาทครับ แทนที่จะเป็น ๐ ในปี ๒๐๑๐ แสดงว่าในปี ๒๐๑๐ นี่นะครับ ก็ยังมีกำแพงภาษีสำหรับสินค้าน้ำตาลที่นำเข้านะครับ ไปยังอินโดนีเซียนี่นะครับ ขณะที่สินค้าจากไทยนะครับ ในขณะที่สินค้าไทยที่นำเข้าอินโดนีเซียหลายรายการจะมีภาษี ๐ ในปี ๒๐๑๐ ตามสัญญาเดิม ก็ขอเรียนว่าไทยจะเสียเปรียบครับ แล้วก็เกษตรกรไทยก็จะเสียเปรียบด้วยนะครับ ถ้าเรามาดูร่างบันทึกความเข้าใจ หรือเอ็มโอยู (MOU) ที่จะทำระหว่างกระทรวงพาณิชย์ของประเทศไทยและกระทรวงการค้าแห่งประเทศอินโดนีเซีย ซึ่งมีอยู่สองหน้านี่นะครับ เอ็มโอยูนี่ก็จะมีข้อตกลงที่สำคัญอยู่ ๕ ข้อเท่านั้นแหละครับ ผมขอยกข้อที่ ๔ นะครับ ข้อที่ ๔ ในเอ็มโอยูบอกว่า ในช่วงที่อินโดนีเซียขอใช้สิทธิตามพิธีสารสำหรับสินค้าเข้าและน้ำตาลดังกล่าวนี่นะครับ อินโดนีเซียคงรักษาระดับการค้าน้ำตาลกับไทย ตามระดับการค้าเฉลี่ยในช่วง ๓ ปีย้อนหลัง ยกเว้น ยกเว้นอย่างไรครับ ยกเว้นกรณีที่ราคาน้ำตาลในตลาดโลก และการผลิตภายในประเทศของอินโดนีเซียเองไม่สามารถรักษาระดับการค้าน้ำตาลดังกล่าวได้ เห็นไหมครับว่ามีข้อยกเว้น ข้อยกเว้นนี่แหละครับจะเป็นจุดอ่อนครับ จะเห็นว่าอินโดนีเซียนี่จะรักษาระดับการนำเข้าน้ำตาลจากประเทศไทยที่กล่าวมาแล้วนี่ แต่ก็มีข้อยกเว้น หมายความว่า อินโดนีเซียอาจจะไม่ต้องปฏิบัติตามข้อที่ ๔ ในเอ็มโอยูฉบับนี้ก็ได้นะครับ โดยอ้างว่าไม่สามารถรักษาระดับการค้ากับประเทศไทยได้ เนื่องจากราคาน้ำตาลในตลาดโลก และเนื่องจากปริมาณการผลิตของน้ำตาลภายในประเทศอินโดนีเซียเองเพราะฉะนั้นเอ็มโอยูฉบับนี้จะมีจุดอ่อนอยู่นะครับ ท่านประธานครับ เหตุใดล่ะครับว่าประเทศไทยนี้จะต้องเร่งลงนามบันทึกความเข้าใจฉบับนี้กับอินโดนีเซีย ท่านประธานทราบไหมครับว่า อินโดนีเซียเป็นประเทศแรกใน ๑๐ ประเทศอาเซียนเลยครับ ที่ต้องการขอแก้ไขข้อตกลงว่าด้วยอัตราศุลกากรเพื่อประโยชน์ของ

อินโดนีเซียเองเป็นประเทศแรกนะครับ ยังไม่มีประเทศไหนแก้ไขนะครับ ถ้าประเทศไทยยินยอมแก้ไขในครั้งนี้แบบง่าย ๆ โดยตกลงแล้วก็ลงนามในเอ็มโอยูฉบับนี้ ก็ขอเรียนถามรัฐบาลว่า รัฐบาลไม่กลัวประเทศอื่นในกลุ่มประเทศอาเซียนจะขอแก้ไขข้อตกลงเดิมเพิ่มเติมอีกในสินค้าอื่น ๆ หลาย ๆ ประเทศหรือครับ ถ้าการแก้ไขข้อผูกพันเดิมที่จะกระทำโดยเอ็มโอยูฉบับนี้ ถ้ามีความจำเป็นจะต้องแก้ไขจริง ๆ จะต้องทำขึ้นจริง ๆ ไทยก็ควรจะมีข้อต่อรองผลประโยชน์เพิ่มเติมครับ ท่านทราบไหมครับว่าไทยนำเข้าสินค้าจากอินโดนีเซียถึง ๘๑ รายการครับ ในปี ๒๐๐๘ ปีที่แล้ว ไทยนำเข้า ๘๑ รายการ เป็นมูลค่าถึง ๑๗๙,๗๗๑ ล้านบาท แสดงว่าเรานำเข้าสินค้าของอินโดนีเซียมูลค่า ๑๗๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทต่อปี ควรพิจารณาว่าสินค้ารายการใดบ้างที่ไทยควรจะขอทำเอ็มโอยู -------

เปลี่ยนแปลงอัตราภาษีขาเข้าบ้าง เพื่อปกป้องผู้ผลิตภายในประเทศไทยครับ ไม่ใช่ให้อินโดนีเซียทำการเปลี่ยนแปลงโดยมีการเซ็นสัญญาเอ็มโอยูใหม่เท่านั้น ถ้ารัฐบาลไม่ทราบว่าสินค้า ๘๑ รายการนี้ มีรายการใดบ้างที่ควรจะมีการขอปรับปรุงอัตราภาษีอากรขาเข้าเข้ามาในประเทศไทย ก็ควรจะได้ปรึกษากับทางด้านเอกชน ให้เอกชนมีส่วนร่วม เอกชนก็จะทราบดีว่าควรจะปรับปรุงภาษีอะไรบ้าง เพื่อปกป้องผู้ผลิตภายในประเทศไทย ไม่ใช่ยินยอมให้อินโดนีเซียเป็นผู้เปลี่ยนแปลงเพียงฝ่ายเดียว ผมขอย้ำว่า ไม่ใช่ยินยอมให้อินโดนีเซียเป็นผู้เปลี่ยนแปลงข้อตกลงเดิมเพียงฝ่ายเดียว ก็ขอเรียนท่านประธานฝากไปยังรัฐบาลว่า ควรจะทบทวนข้อตกลงและบันทึกความเข้าใจฉบับนี้ใหม่ โดยรักษาผลประโยชน์ของผู้ประกอบการตั้งแต่ชาวไร่อ้อย โรงงานน้ำตาล และผู้ส่งออก และต่อรองผลประโยชน์แลกเปลี่ยนระหว่างกันมากกว่านี้ ถ้าตกลงกันแค่นี้ไทยก็จะเสียประโยชน์มากครับ และที่สำคัญกว่านั้นคือการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้จะเป็นกรณีตัวอย่างที่ทำให้ประเทศสมาชิกอาเซียนอีกหลายประเทศนำมาเป็นข้ออ้างอิงได้ว่าจะขอลดหย่อนบ้าง จะขอปรับปรุงแผนการลดภาษีสินค้าอื่น ๆ เพิ่มขึ้นอีกหลายรายการได้ด้วยในอนาคตอันใกล้นี้ ซึ่งก็จะมีบันทึกข้อตกลงอย่างนี้ เอ็มโอยูอย่างนี้เข้ามาสู่สภาแห่งนี้เรื่อย ๆ เพราะว่าเขาสามารถที่จะอ้างอิงการเปลี่ยนแปลงในการบันทึกเอ็มโอยู ฉบับนี้ท่านประธานครับ ทราบไหมครับว่าสถานการณ์ปัจจุบันนี้จากข่าวของหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่ง วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๑ เขาลงว่าอย่างไร เขาลงว่าอินโดนีเซีย มาเลเซียแสบห้ามนำเข้าน้ำตาลไทย มีการกีดกันการนำเข้าน้ำตาลทรายขาวจากประเทศไทย โดยรัฐบาลอินโดนีเซียใช้นโยบายที่จะลดการนำเข้าน้ำตาลทรายขาวไปจนกระทั่งถึงมีการห้ามนำเข้าน้ำตาลทรายจากประเทศไทยเลยทีเดียว ทำให้ผลเป็นอย่างไรครับ ทำให้บริษัทโคคาโคล่าของอินโดนีเซีย ซึ่งต้องใช้น้ำตาลทรายขาวที่มีค่าของสีไม่เกิน ๔๕ ซึ่งก็จะเป็นน้ำตาลทรายขาวที่ส่งไปจากประเทศไทยถึงจะมีค่าของสีไม่เกิน ๔๕ เป็นสูตรในการผลิตโค้กครับ ในขณะเดียวกันน้ำตาลทรายขาวที่ผลิตโดยโรงงานในอินโดนีเซียล้วนแล้วแต่มีค่าของสีเกินกว่า ๖๗ ถึง ๗๐ เปอร์เซ็นต์ทั้งนั้น เขาไม่สามารถผลิตน้ำตาลขาวให้มีค่าของสีไม่เกิน ๔๕ เปอร์เซ็นต์อย่างไทยได้ เพราะฉะนั้นโค้กอินโดนีเซียต้องใช้น้ำตาลทรายขาวของไทยแน่นอน การจำกัดการนำเข้าของอินโดนีเซียคราวนี้ก็จะทำให้บริษัทนำเข้าน้ำตาล

ทรายขาวในอินโดนีเซียอาจจะถูกยกเลิกใบอนุญาตในการนำเข้า ต้องขอเรียนอย่างนี้ว่า ความตกลงอาฟตาไม่มีข้อกำหนดว่าจะต้องมีเงื่อนไขการออกใบอนุญาตในการนำสินค้าเข้า ส่วนที่ผมกล่าวไปแล้วเป็นข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับน้ำตาลทรายขาว ส่วนน้ำตาลดิบและน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ก็ไม่ได้มีการดำเนินการที่จะห้ามนำเข้า ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่สำคัญ แล้วก็เป็นกรณีศึกษา ซึ่งประเทศอาเซียนอื่น ๆ จะเอาเป็นข้ออ้างอิงในการขอแก้สัญญา โดยการมีบันทึกเอ็มโอยู อย่างที่เสนอเข้ามาในสภาวันนี้นะครับ เพราะฉะนั้นสุดท้ายนี้ขอฝากท่านประธาน ขอเรียนท่านประธานฝากไปยังรัฐบาล ขอให้รัฐบาลกรุณาทบทวนข้อตกลงบันทึกความเข้าใจฉบับนี้ เพื่อประโยชน์ของประชาชนและของประเทศชาติเป็นสำคัญ ทบทวนให้มีความเหมาะสม และก็ควรจะคำนึงถึงว่าถ้าไทยยอมให้อินโดนีเซียแก้ไขสัญญาโดยการทำเอ็มโอยูขึ้นมาใหม่ ----------

จะเป็นตัวอย่างให้กับประเทศอื่นในกลุ่มประเทศอาเซียนที่จะอ้างอิง แล้วก็ยกขึ้นมาเป็นข้อแม้ที่จะขอแก้ไขสัญญาบ้าง ซึ่งเป็นประเด็นที่สำคัญครับ ไม่อย่างนั้นก็จะขอแก้ไขสัญญากันใหญ่ เราควรจะมีข้อต่อรองครับ โดยการเอาประโยชน์ของประเทศเราควรที่จะแลกประโยชน์กันครับ ไม่ใช่ให้อินโดนีเซียได้รับประโยชน์ไปแต่ฝ่ายเดียวนะครับ ก็ขอเรียนท่านประธานเท่านี้ครับ ขอบพระคุณมากครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปคุณ เรวัติ สิรินุกุล ครับ

นายจุมพฏ บุญใหญ่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ให้เขาจบก่อนเถอะครับ

นายจุมพฏ บุญใหญ่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : ท่านประธานครับ ผม จุมพฏ บุญใหญ่ ผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดสกลนคร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมเห็นว่าข้อตกลงของเราเมื่อเช้านี้คืออธิบายเป็นกรอบแล้วก็ลงมติครับ ผมขอเสนอญัตติให้ปิดการอภิปราย กรอบ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ เนื่องจากไม่มีสมาชิกท่านใดอภิปรายกรอบนี้แล้วครับ กรอบที่ ๑ วาระ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ท่านประธานครับ ผมขอเสนอญัตติให้ปิดอภิปรายกรอบนี้ แล้วก็ลงมติว่าเราจะทำอย่างไรรับหรือไม่รับครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอผู้รับรองครับ

นายจุมพฏ บุญใหญ่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นมีไหมครับ เชิญครับ

นายธนา ชีรวินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม ธนา ชีรวินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ก็ขอเสนอญัตติให้เปิดอภิปรายต่อ เนื่องจากยังมีสมาชิกอีกหลายท่านยังไม่ได้อภิปรายครับท่านประธานครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็มีผู้รับรองถูกต้องครับ คุณจุมพฏมีอะไรต่อ

นายจุมพฏ บุญใหญ่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : ท่านประธานครับ ผม จุมพฏ บุญใหญ่ ผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดสกลนคร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เมื่อมีความเห็นต่าง กระผมขอให้ลงมติครับว่าจะปิดอภิปรายหรือจะอภิปรายต่อ เพราะว่าข้อเท็จจริงปรากฏชัด เมื่อสักครู่ท่านวุฒิสมาชิกท่านอภิปรายกรอบที่ ๑๔ แล้วครับ นอกกรอบที่ ๑ แล้ว ไปกรอบ ๒ กรอบอะไรแล้วครับ ซึ่งผู้ที่กำลังอภิปรายเขาก็รอนะครับ เพราะฉะนั้นผมขอให้ท่านประธานถามมติที่ประชุมครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เนื่องจากเราได้พิจารณากันมาอย่างเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันนะครับ

นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง สมาชิกวุฒิสภา (ชลบุรี) : ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง สมาชิกวุฒิสภา (ชลบุรี) : ท่านประธานครับ ผม สุรชัย ชัยตระกูลทอง สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดชลบุรี ที่มีท่านสมาชิกท่านหนึ่งได้กล่าวถึงว่าในกรอบที่ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ไม่มีผู้อภิปรายแล้ว กระผมเองนั้นขณะนี้กำลังรออภิปรายในข้อที่ ๗ อยู่ คือความตกลงด้านการลงทุนของอาเซียนนะครับ ผมยังไม่ได้อภิปรายกำลังรอคิวอยู่นะครับ ช่วยพิจารณาด้วยครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมได้วินิจฉัยดูแล้วนะครับ เวลาก็พอสมควร ผมขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๒๑.๔๐ นาฬิกา

การประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันจันทร์ที่ ๒๖ เดือนมกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

<u>รายนามคณะผู้จัดทำ</u>

<u>ที่ปรึกษา</u> นายจเร พันธุ์เปรื่อง รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
นางสาวยุพา ศิรประภาพร ผู้อำนวยการสำนักรายงานการประชุม
และชวเลข

<u>ผู้ตรวจทานรายงานการประชุม</u>

นางกัลยา พิมเสน ผู้อำนวยการกลุ่มงานชวเลข ๑
นางเยาวเรศ นวลสกุล เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางนนทลี พจน์ปฏิญญา เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางสาวอัมพา กันทิโกวิทย์ เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘

<u>ผู้จดรายงานการประชุม (กลุ่มงานชวเลข ๑)</u>

นางสาวภัทราวรินทร์ กาหวัง นางวีรพร นุชบางเคียน
นางสาวธนัชญา สายบุตร นางวีณา สัตตวัตรกุล
นางศิริพร วรไพศาล นางสาวประภาลักษณ์ ปุนบุดดา
นางสาวอารีรัตน์ พัฒนโศภนพงศ์ นางนำพร ชมพูทอง
นางนวพร อินทร์เขียว นางจีรภา เตี่ยวสกุล
นางสาวสุรีย์รัตน์ เรืองจันทร์ นางพุทธชาติ บุญเจริญฤทธิ์
นางสาวหทัยกาญจน์ คงแก้ว นางจงถนอม ศรีธนูมาศ
นางสุภาภรณ์ เพ็ชรนิล

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้จัดทำเสร็จแล้ว จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานก่อนที่จะเสนอให้สภารับรอง ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พุทธศักราช ๒๕๕๑ โดยอนุโลม

ลงชื่อ.....
(นายพิทูร พุ่มหิรัญ)
เลขาธิการรัฐสภา

ตรวจแล้ว วัน จันทร์ ที่ ๑๖ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ ๒๕๕๒

ที่ประชุมรัฐสภาได้รับรองแล้วในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญทั่วไป)
วัน ศุกร์ ที่ ๒๔ เดือน มีนาคม พ.ศ ๒๕๕๒

ลงชื่อ.....
(นายชัย ชิดชอบ)
ประธานรัฐสภา